

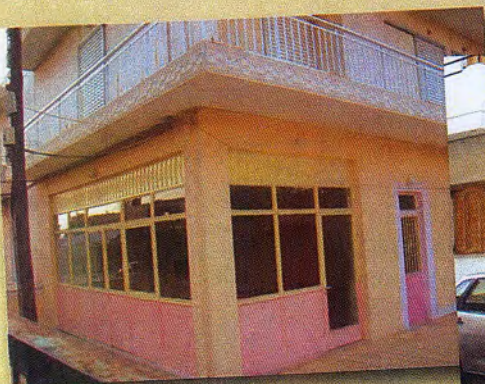
Αποφάσεις

77ης Γ.Σ.

- Τοποθετήσεις Αντ/πων
- Ενημέρωση Αιρετών
- Πανηγυρική Συνεδρίαση
- Δευτερολογία Προέδρου
- Πρόταση της Δ.Ο.Ε.
για την παραπέρα
πορεία του Κλάδου

Αγώνας για τη Δημόσια Προσχολική Αγωγή

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ 77ης Γ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Αθήνα 2/7/2008

Προς: Τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών Π.Ε.

Συνάδελφοι

Η 77^η Γενική Συνέλευση της Δ.Ο.Ε. ενέκρινε τις καταστατικές αλλαγές που εισηγήθηκε το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. και πήρε απόφαση για την ίδρυση απεργιακού ταμείου.

Συγκεκριμένα:

Θέμα Ι^ο: Καταστατικές αλλαγές

• i. Οι εκφράσεις «Δημοτική Εκπαίδευση» και «Δάσκαλοι και Νηπιαγωγοί», όπου υπάρχουν, αλλάζουν σε «Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση» και «Εκπαιδευτικοί Π.Ε.» αντίστοιχα.

• ii. **Άρθρο 4 παρ. 1 (διαμορφώνεται ως εξής):**

1) Η Δ.Ο.Ε. είναι δευτεροβάθμιο συνδικαλιστικό όργανο και συγκροτείται από τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης ή Συλλόγους Δασκάλων και Νηπιαγωγών που είναι σήμερα μέλη της ή θα συσταθούν νόμιμα σε όλη τη χώρα και θα γίνουν μέλη της και που έχουν μέλη τους δασκάλους και νηπιαγωγούς και όποιους άλλους εκπαιδευτικούς που εργάζονται με οποιαδήποτε σχέση εργασίας (όπως, ενδεικτικά: μόνιμοι, αναπληρωτές, ωρομίσθιοι) στα Δημοτικά Σχολεία και Νηπιαγωγεία της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Άρθρο 4 Παρ. 2 (διαμορφώνεται ως εξής):

Μπορούν να γίνουν μέλη της Δ.Ο.Ε., ύστερα από έγκριση Γενικής Συνέλευσης, Σύλλογοι Ελλήνων εκπαιδευτικών του εξωτερικού, εφόσον η πλειοψηφία των μελών τους είναι εκπαιδευτικοί της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

iii. **Άρθρο 13 στο τέλος προστίθεται:**

Το άρθρο αυτό ισχύει και για τα Διοικητικά Συμβούλια των Συλλόγων μελών της Δ.Ο.Ε., εφόσον τροποποιήσουν τα καταστατικά τους στην κατεύθυνση αυτή.

iv. **Άρθρο 14 παρ. 2 (διαμορφώνεται ως εξής):**

2) Η συγκρότηση σε σώμα γίνεται με μυστική ψηφοφορία στην πρώτη συνεδρίαση που συγκαλεί γι' αυτό το σκοπό ο Σύμβουλος που πλειοψήφησε από τον πρώτο σε ψήφους συνδυασμό, το αργότερο σε 5 μέρες από τις αρχαιρεσίες. Αν αυτός αμελήσει, η σύγκληση γίνεται με πρωτοβουλία οποιουδήποτε άλλου συμβούλου. Η εκλογή για θέσεις της παρ. 1 του άρθρου αυτού απαιτεί την απόλυτη πλειοψηφία των μελών του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. Αν δεν επιτευχθεί η συγκρότηση κατά την πρώτη συνεδρίαση, η ψηφοφορία επαναλαμβάνεται σε άλλες συνεδριάσεις, που κάθε φορά αποφασίζονται από τα μέλη του Δ.Σ., σε καμία όμως περίπτωση η εκκρεμότητα δεν μπορεί να διαρκέσει πάνω από 10 ημέρες από την πρώτη συνεδρίαση των μελών του Δ.Σ.

Αν και στην τελευταία ψηφοφορία του 10ημέρου δεν επιτευχθεί η συγκρότηση, γίνεται αμέσως μετά, την ίδια μέρα, νέα και τελευταία ψηφοφορία, κατά την οποία είναι αρκετή η σχετική πλειοψηφία για την κατανομή των παραπάνω αξιωμάτων.

Σε περίπτωση ισοψηφίας το αξίωμα καταλαμβάνει ο υποψήφιος του συνδυασμού που έλαβε το μεγαλύτερο αριθμό αντιπροσώπων στην εκλογική διαδικασία για την ανάδειξη Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Η παραπάνω διαδικασία ισχύει και για τη συγκρότηση των Διοικητικών Συμβουλίων των Συλλόγων μελών της Δ.Ο.Ε., εφόσον τροποποιήσουν τα καταστατικά τους στην κατεύθυνση αυτή.

iv. **Άρθρο 14 παρ. 3, 4 (ενοποιούνται σε παρ. 3 και διαμορφώνονται ως εξής):**

3) Τα μέλη του Δ.Σ. μετά την εκλογή τους δεν μπορεί να είναι μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων Συλλόγων, αιρετοί στα Υπηρεσιακά Συμβούλια (Κ.Υ.Σ.Π.Ε., Α.Π.Υ.Σ.Π.Ε., Π.Υ.Σ.Π.Ε.) ή Δντές Εκπ/σης ή Προϊστάμενοι Π.Ε. ή Σχολικοί Σύμβουλοι ή Περιφερειακοί Διευθυντές ή Πάρεδροι ή Σύμβουλοι του Π.Ι. Τα μέλη του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. που θέτουν υποψηφιότητα για θέση στελέχους στην εκπαίδευση (Περ. Δ/ντής Π.Ε. και Δ.Ε., Δ/ντής Εκπαίδευσης Π.Ε., Σχολ. Σύμβουλος Π.Ε., Προϊστάμενος Γραφείου Π.Ε., πάρεδρος ή Σύμβουλος του Π.Ι.) εκπίπτουν από την ιδιότητα του μέλους του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. και αντικαθίστανται άμεσα.

v. **Άρθρο 14 παρ. 5: Επαναριθμείται ως παράγραφος 4.**

vi. **Άρθρο 17 παρ. 7 (διαμορφώνεται ως εξής):**

7) Αποφασίζει για έκτακτες δαπάνες απρόβλεπτες από τον ετήσιο προϋπολογισμό και μέχρι ποσού 10.000 €, προσαυξανόμενο κατά το ποσοστό του ετήσιου πληθωρισμού.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΔΟΕ

Ιδιοκτησία: ΔΟΕ

Διεύθυνση:

Ξενοφώντος 15Α, Τ.Κ. 105 57 Αθήνα

Εκδότης:

Μπράτης Δημήτρης, Τηλ.: 210 3312790

Υπεύθυνος Εκδόσεων:

Μπαμπούρας Πολυζώης

Τηλ.: 210 3312791, Κιν.: 6974750400

Παραγωγή:

PRESS LINE - Μάγερ II, Αθήνα Τ.Κ. 10438

Τηλ.: 210 5225479

viii. Άρθρο 17 παρ. 8 (διαμορφώνεται ως εξής):

8) Αποφασίζει για αποστολές στο εσωτερικό και εξωτερικό που εξυπηρετούν τους σκοπούς της Δ.Ο.Ε. και για τις περιόδους των μελών του, οι οποίες δεν επιτρέπονται σε γενικές συνελεύσεις εκλογής αντιπροσώπων. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις με ομόφωνη απόφαση του το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. μπορεί να αποφασίσει διαφορετικά.

Άρθρο 19, πρώτη σειρά (διαμορφώνεται ως εξής):

Τακτικό μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου δεν επιτρέπεται:

ix. Άρθρο 20 παρ. 2 (διαμορφώνεται ως εξής):

2) Μετά από κάθε αντικατάσταση μέλους του Δ.Σ. (παράγραφος 1) εκτός από τα μέλη του Προεδρείου (Πρόεδρος, Αντιπρόεδρος και Γενικός Γραμματέας), γίνεται ανασύνθεση του Α.Σ. σε σώμα σύμφωνα με τα όσα ισχύουν στο άρθρο 14 παρ. 2 για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

x. Άρθρο 26 παρ. 4 (διαμορφώνεται ως εξής):

4) Αναλαμβάνει τις καταθέσεις της Δ.Ο.Ε. ύστερα από απόφαση του Δ.Σ. και ενεργεί καταθέσεις για λογαριασμό της Ομοσπονδίας σε Τραπεζικά Ιδρύματα.

xi. Άρθρο 31 παρ. 1 (διαμορφώνεται ως εξής):

1) Τα μέλη της Ελεγκτικής Επιτροπής συγκροτούνται σε Σώμα στα Γραφεία της Α. Ο.Ε. με μυστική ψηφοφορία σε τρεις το πολύ μέρες από την εκλογή τους και ύστερα από πρόσκληση του μέλους που πλειοψήφησε από τον πρώτο σε ψήφους συνδυασμό. Αν αυτός αμελήσει η σύγκληση γίνεται από οποιοδήποτε άλλο μέλος που εκλέχτηκε για την Ελεγκτική Επιτροπή. Σε περίπτωση που δεν καταστεί δυνατή η συγκρότηση της Επιτροπής με απόλυτη πλειοψηφία, εφαρμόζονται τα όσα ισχύουν στο Άρθρο 14 παρ. 2 για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

xii. Άρθρο 39 παρ. 6 (διαμορφώνεται ως εξής):

6) Οι αντιπρόσωποι κάθε Συλλόγου - μέλους της Γενικής Συνέλευσης της Δ.Ο.Ε. καθορίζονται ως εξής:

Ένας αντιπρόσωπος για κάθε 100 μέλη που ψήφισαν ή κλάσμα μεγαλύτερο από 50 εκατοστά.

Σε περίπτωση που προκύπτει κλάσμα μεγαλύτερο από το μισό του αριθμού που αποτελεί το μέτρο, προστίθεται ένας ακόμη αντιπρόσωπος.

Λεν αντιπροσωπεύεται το μέλος που δεν καλύπτει το μισό του μέτρου. Μπορεί όμως να στέλνει παρατηρητή με δικαίωμα λόγου αλλά όχι και ψήφου.

Στις εκλογικές διαδικασίες για την ανάδειξη αντιπροσώπων παίρνουν μέρος οι μόνιμοι, οι αναπληρωτές και οι ωρομίσθιοι εκπαιδευτικοί.

Ειδικά για τους ωρομίσθιους εκπαιδευτικούς, προκειμένου να λάβουν μέρος στην εκλογική διαδικασία για ανάδειξη αντιπροσώπων στη ΔΟΕ, πρέπει να συντρέχουν οι εξής προϋποθέσεις:

I. Να είναι μέλη ενός και μόνο Πρωτοβάθμιου Σωματείου. Για το σκοπό αυτό υποβάλλουν σχετική Υπεύθυνη Δήλωση.

II. Οι Σύλλογοι εκπαιδευτικών καταχωρούν τους ψηφίσαντες ωρομίσθιους σε ειδική -ξεχωριστή- κατάσταση, την οποία υποβάλλουν στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. κατά τη διαδικασία αναγνώρισης των αντιπροσώπων μαζί με τα υπόλοιπα δικαιολογητικά.

Οι αντιπρόσωποι εκλέγονται από τη Γενική Συνέλευση των μελών των Συλλόγων την ίδια περίοδο σε όλους τους Συλλόγους-μέλη της ΔΟΕ που αρχίζει από τις 20 Μαΐου και λήγει στις 15 Ιουνίου του χρόνου

εκλογής του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ. Η θητεία των αντιπροσώπων είναι διετής.

xiii. Άρθρο 39 παρ. 13 (διαμορφώνεται ως εξής) :

Οι αντιπρόσωποι Συλλόγων - μελών του εξωτερικού εκλέγονται από δασκάλους, νηπιαγωγούς και εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων, που είναι μέλη τους. Τα έξοδα κίνησης των αντιπροσώπων τους τα καλύπτει η Δ.Ο.Ε.

xiv. Άρθρο 41 παρ. 2 (διαμορφώνεται ως εξής):

2) Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και της Ελεγκτικής Επιτροπής εκλέγονται λειτουργοί της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, που βρίσκονται στην ενεργό υπηρεσία και είναι ενεργά μέλη Διδασκαλικού Συλλόγου, μέλους της Δ.Ο.Ε.

xv. Άρθρο 44 παρ. 6 (στο τέλος προστίθεται):

Δικαίωμα λόγου έχουν και τα μέλη του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., μετά τις τοποθετήσεις των Προέδρων

xvi. Άρθρο 51 (στο τέλος προστίθεται):

Μέχρι την εναρμόνιση των καταστατικών τους μπορούν να αξιοποιούν τις διατάξεις του καταστατικού της Δ.Ο.Ε.

xvii. Άρθρο 54 (διαμορφώνεται ως εξής):

Το Καταστατικό αυτό που αποτελείται από πενήντα τέσσερα (54) άρθρα συζητήθηκε κατ' άρθρο στην 77η (34η Μεταδιδασκαλική) Γενική Συνέλευση της 23ης Ιουνίου 2008 που πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα και προήλθε από τροποποίηση του παλαιού καταστατικού, εγκρίθηκε δε κατ' άρθρο και στο σύνολο του από την παραπάνω Γενική Συνέλευση και ισχύει από την έγκριση του από το αρμόδιο Δικαστήριο και την κατά νόμο εγγραφή του στο Βιβλίο Αναγνωρισμένων Σωματείων του Πρωτοδικείου Αθηνών.

Θέμα 2º: Απεργιακό Ταμείο

Απόφαση της 77^{ης} Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε. για την ίδρυση απεργιακού ταμείου

Η 77^η Γενική Συνέλευση της Δ.Ο.Ε., εκτιμά ότι είναι αναγκαία η ίδρυση κεντρικού απεργιακού ταμείου στη ΔΟΕ και περιφερειακών απεργιακών ταμείων στους Συλλόγους Εκπ/κών Π.Ε. Για το σκοπό αυτό το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. καλείται να συγκροτήσει πενταμελή διαπαραταξιακή επιτροπή, η οποία θα καταλήξει σε συγκεκριμένη πρόταση προς το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., το οποίο με τη σειρά του θα την αποστείλει για έγκριση στις Γενικές Συνελεύσεις των Συλλόγων της χώρας. Η τελική απόφαση θα ληφθεί στην 1^η ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ της χώρας, που θα γίνει την προσεχή συνδικαλιστική χρονιά, σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ Γ.Σ.: Α. ΚΛΙΝΑΚΗΣ
Δ. ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
Κ. ΜΑΡΙΤΙΝΟΣ
Η. ΣΜΗΛΙΟΣ
Κ. ΚΟΣΚΙΝΑΣ

Ομιλία Προέδρου Δ.Ο.Ε. στην Πανηγυρική Συνεδρίαση της 77ης Γ.Σ.

Κύριε Υφυπουργέ της Παιδείας, κύριοι εκπρόσωποι των Πολιτικών Κομμάτων, κύριοι εκπρόσωποι των Συνδικαλιστικών και των Κοινωνικών Φορέων, εκ μέρους των 630 αντιπροσώπων, που εκπροσωπούν τους 76.000 εκπαιδευτικούς της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, σας καλωσορίζω στις εργασίες της 77ης Γενικής Συνέλευσης του κλάδου μας.

Μιας Γενικής Συνέλευσης που γίνεται σε μία κρίσιμη πολιτική συγκυρία, αλλά και σε μία συγκυρία που για μια ακόμη φορά τα οξυμμένα προβλήματα της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών βρίσκονται ξανά στο προσκήνιο.

Κύριε Υφυπουργέ, μιλούν όλοι αυτό τον καιρό για την ανάγκη διαλόγου, συνεννόησης και σύνθεσης στα ζητή-

ματα της παιδείας, για την ανάγκη ομαλής λειτουργίας της εκπαίδευσης. Όμως η ομαλή λειτουργία της εκπαίδευσης και η ποιοτική διάσταση της παιδείας δεν επιβάλλονται ούτε με τη βία ούτε με κατασταλτικούς μηχανισμούς. Είναι υπόθεση όλων των κοινωνικών δυνάμεων, γιατί αφορούν το μέλλον αυτού του τόπου. Προϋποθέτουν την ενεργό συμμετοχή της εκπαιδευτικής κοινότητας, των κοινωνικών φορέων, των φοιτητών, των μαθητών και όλων όσοι, άμεσα ή έμμεσα, εμπλέκονται στην εκπαιδευτική διαδικασία.

Γι' αυτό και όποιος θέλει να κάνει αλλαγές στην εκπαίδευση πρέπει να κατανοήσει, ότι οι αλλαγές αυτές επικρατούν μόνο ως κοινωνική ανάγκη. Κοινωνική ανάγκη, που στοχεύει στην ποιοτική βελτίωση ενός συστήματος που διασφαλίζει το δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης.

Για μας, μόνο όταν αυτή η κοινωνική ανάγκη κατοχυρώνεται με νόμο, ο νόμος έχει βιωσιμότητα και ουσιαστικό αντίκρισμα. Σε διαφορετική περίπτωση καταντά σχεδιασμός επί χάρτου και γράμμα κενό περιεχομένου.

Κύριε Υφυπουργέ, ολόκληρη η εκπαιδευτική κοινότητα έδωσε το προηγούμενο διάστημα πολλούς αγώνες για τη στήριξη της δημόσιας εκπαίδευσης και για τη μη αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος.

Κι όμως, παρά το γεγονός ότι το άρθρο 16 του Συντάγματος δεν αναθεωρήθηκε, σύμφωνα με τα όσα προβλέπει το Σύνταγμά μας, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, ο ίδιος ο Υπουργός μετά την αποτυχία της Συνταγματικής Αναθεώρησης, καθημερινά με δηλώσεις του στον Τύπο μιλούσε για διασταλτική ερμηνεία του Συντάγματος και για τη δυνατότητα ίδρυσης Ιδιωτικών Πανεπιστημίων με νόμο.

Όταν κ. Υφυπουργέ η ίδια η Κυβέρνηση, όπως εκφράζεται από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, δείχνει να μη σέβεται το Σύνταγμα της χώρας, τό-

τε αλήθεια γιατί απορεί για τη σύγκρουση που υπάρχει στα Πανεπιστήμια, τότε πώς είναι δυνατόν να ζητά από τους άλλους να μη διαμαρτύρονται γι' αυτό;

Το Σύνταγμα, κύριε Υφυπουργέ, το σεβόμαστε όλοι. Δεν αναθεωρήθηκε. Έχουμε την ίδια απαίτηση και από την Κυβέρνηση και από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας.

Βέβαια, συνάδελφοι, για να είμαι ακριβής, ο Υπουργός Παιδείας στη Σύνοδο των Πρυτάνεων στην Κρήτη ανασκεύασε τα περί ίδρυσης Ιδιωτικών Πανεπιστημίων και είπε, ότι θα αναγνωρίσει μόνο τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών, με νόμο, μέσα στο καλοκαίρι.

Για μας, κ. Υφυπουργέ, και με τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών υπάρχει τεράστιο πρόβλημα, γιατί δε διασφαλίζεται ο δημόσιος και δωρεάν χαρακτήρας της εκπαίδευσης.

Κατακρίνουμε πολλοί, αγαπητοί συνάδελφοι, και η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και τα Μέσα Ενημέρωσης, πολλές φορές, τη νέα γενιά, γιατί καταφεύγει –λένε– σε ενέργειες που μπορεί όντως μερικές φορές να είναι ακραίες.

Κανείς όμως δε σκέφτεται πού βρίσκεται η αιτία του προβλήματος. Κανείς δε λέει γιατί οι νέοι, οι φοιτητές με τα 2, με τα 3 πτυχία, με τα μεταπτυχιακά, με τα διδακτορικά για να βρουν μια δουλειά με 700 ευρώ το μήνα χρειάζεται να «παρακαλέσουν». Γυρίσαμε δυστυχώς ξανά στο πελατειακό κράτος της δεκαετίας του πενήντα. Οι νέοι εξεγείρονται, γιατί το μέλλον που χτίζετε γι' αυτούς δεν το θέλουν. Οι νέοι δικαίως αμφισβητούν και θέλουν να ανατρέψουν αυτόν τον κόσμο. Δικαιούνται να δημιουργήσουν το δικό τους κόσμο. Γι' αυτό αγωνιούν, γι' αυτό αγωνίζονται, γι' αυτό είμαστε μαζί τους στις κινητοποιήσεις.

Κύριε Υφυπουργέ, χαιρόμαστε ιδιαίτερα που σήμερα είστε εδώ, μετά από πολλά χρόνια. Μετά από 4 χρόνια ο αρμόδιος για θέματα Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Υφυπουργός είναι εδώ. Και έχει αξία κ. Υφυπουργέ και οι 630 αντιπρόσωποι το περιμένουν αυτό, έχει αξία να ακούσουμε σήμερα τον απολογισμό του έργου σας γι' αυτόν τον έναν χρόνο με βάση τις δεσμεύσεις σας, σ' αυτόν τον περήφανο κλάδο των 76.000

εκπαιδευτικών, που μπαίνει στην εκπαίδευση με 1.000€ το μήνα και φεύγει μετά από 35 χρόνια με 1.400€. Πρέπει να πείτε κάτι γι' αυτό σήμερα κ. Υφυπουργέ.

Κύριε Υφυπουργέ, θα θυμίσω μερικές από τις δεσμεύσεις σας στον κλάδο. Τις γνωρίζουν, βέβαια, οι περισσότεροι, γιατί τις ακούσανε αυτές τις δεσμεύσεις από τα χείλη εκπροσώπων σας, από την εποχή ακόμη που το σημερινό κυβερνών κόμμα ήταν στην αντιπολίτευση.

Μιλήσατε κ. Υφυπουργέ, για δαπάνες για την παιδεία στο 5% του ΑΕΠ στο τέλος της προηγούμενης τετραετίας. Και οι δαπάνες για την παιδεία, με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, μειώθηκαν ακόμη και φέτος, παρά το κίνημα παιδείας που για δυο χρόνια τώρα είναι στους δρόμους, από το 3,48% του ΑΕΠ το 2007, στο 3,12% του ΑΕΠ στο 2008.

Μιλήσατε κ. Υφυπουργέ, ότι θα αναβαθμίσετε οικονομικά τους εκπαιδευτικούς με το επιπλέον 1,5% του ΑΕΠ, όταν θα φτάνετε το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν για την Παιδεία στο 5%. Δεν είδαμε τίποτε κ. Υφυπουργέ και θεωρούμε ντροπή τα ψίχουλα που έδωσε η Κυβέρνηση και η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας στους εκπαιδευτικούς της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης μετά το μεγαλειώδη απεργιακό αγώνα των 42 ημερών, το φθινόπωρο του 2006. Τα επιστρέψαμε τότε, τα επιστρέφουμε και σήμερα. Οι εκπαιδευτικοί δεν είναι επαίτες, είναι περήφανοι ως εργαζόμενοι και αγωνίζονται να ζουν με αξιοπρέπεια από το μισθό τους και μόνο.

Κύριε Υφυπουργέ, μιλήσατε για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών. Σήμερα ο κρατικός προϋπολογισμός προβλέπει για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών το α-στρονομικό ποσό των 105.000€!!! για την Πρωτοβάθμια και τη Δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Μισό € το χρόνο για τον καθένα μας.

Μιλήσατε, κ. Υφυπουργέ, ότι θα απαλλάξετε από τον κομματισμό και την ημετεροκρατία την πυραμίδα της εκπαίδευσης. Κάνετε κ. Υφυπουργέ ακριβώς το αντίθετο. Η διαδικασία επιλογής στελεχών τόσο σε κεντρικό, όσο και σε περιφερειακό επίπεδο θα μείνει ως μελανό σημείο στον κλάδο, σημείο αναξιοκρατίας και κομματισμού.

Και σας τιμά, κ. Υφυπουργέ, σας τιμά ιδιαίτερα το γεγονός ότι στη συνάντηση που είχαμε στις 26 Νοέμβρη

είπατε κατά τη συζήτηση που είχαμε, ότι πρέπει να σταματήσει επιτέλους αυτό το καθεστώς, να ορίζουν τα πολιτικά κόμματα τα στελέχη της εκπαίδευσης, παραδεχόμενος, στην ουσία, ότι αυτές οι επιλογές ήταν κομματικές.

Είμαστε έτοιμοι να συνεργαστούμε μαζί σας για να φτιάξουμε ένα νέο νόμο επιλογής στελεχών που θα εγγυάται την αξιοκρατία στην εκπαίδευση. Έχουμε καταθέσει, γι' αυτό, πολλές προτάσεις στο παρελθόν. Συνάδελφοι και μέσα από τη διαδικασία επιλογής στελεχών εκπαίδευσης, μας δόθηκε η ευκαιρία να δούμε τελικά τι σημαίνει παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία στο σχολείο.

Κύριε Υφυπουργέ, είναι απαράδεκτο το γεγονός που συνέβη στο 132^ο Δημοτικό Σχολείο Αθηνών. Δεν είναι δυνατόν, κ. Υφυπουργέ, ακόμη και σήμερα συνάδελφοί μας να λοιδορούνται από Μέσα Ενημέρωσης και διάφορα έντυπα, επειδή αντιμετώπισαν τα παιδιά του σχολείου ισότιμα, σαν παιδιά τους. Δεν μπορεί κάποιος να αμφισβητούν την εθνική συνείδηση των δασκάλων, επειδή μόνο και μόνο ήταν άλλων δογμάτων ή άλλης φυλής ή άλλης εθνικότητας.

Αυτό δεν θα το επιτρέψουμε ποτέ, ως εκπαιδευτικοί που πιστεύουμε στην ανθρωπιστική εκπαίδευση, να συμβεί. Η παιδαγωγική ελευθερία και η δημοκρατία στο σχολείο είναι αδιαπραγμάτευτη για μας.

Αντί να δώσετε εύσημα στους συναδέλφους του σχολείου για τις δράσεις τους, τις σταματήσατε και αυτό είναι απαράδεκτο κύριε Υφυπουργέ.

Συνάδελφοι, πριν από λίγες μέρες και παρά τις διαβεβαιώσεις των παραγόντων της Διοίκησης, τιμωρήθηκαν και μιλώ, λυπάμαι που μιλώ στον 21^ο αιώνα για διώξεις, τιμωρήθηκαν οι πέντε συνάδελφοι του 11^{ου} Δημοτικού Σχολείου Αχαρνών, γιατί είχαν το θάρρος να απεργήσουν 42 μέρες στη μεγάλη απεργία του κλάδου.

Σας καλούμε κ. Υφυπουργέ να ακυρώσετε αυτή την ποινή που επιβλήθηκε στους συναδέλφους του 11^{ου} Δημοτικού Σχολείου Αχαρνών. Η εκπαίδευση δεν αντιμετωπίζεται με αυταρχισμούς.

Θεωρώ ότι αποτελεί, αγαπητοί συνάδελφοι, ένα πρώτο δείγμα ένδειξης πυγμής αυτό που συνέβη με τους συναδέλφους μας στο 11^ο Δημοτικό Σχολείο Αχαρνών. Και

αυτό δε θα μείνει αναπάντητο από τον κλάδο.

Κύριε Υφυπουργέ, το Σεπτέμβρη θα αντιμετωπίσουμε τεράστιο πρόβλημα με τα δημόσια Νηπιαγωγεία της χώρας μας, γιατί κανένα μέτρο δεν πήρατε για τη φοίτηση των 60.000 παιδιών που είναι εκτός Νηπιαγωγείου, προκειμένου να φοιτήσουν τον ερχόμενο Σεπτέμβρη στα δημόσια Νηπιαγωγεία της πατρίδας μας.

Το λέω, κ. Υφυπουργέ, γιατί για μας δεν είναι λύση να κάνουμε υποχρεωτικό τον ένα χρόνο προσχολικής αγωγής και να διώξουμε τον ερχόμενο Σεπτέμβρη τα προνήπια από τα δημόσια νηπιαγωγεία.

Τότε, επί της ουσίας δεν προσφέρουμε τίποτε στον Έλληνα γονιό, γιατί τα νηπιαγωγεία εξυπηρετούν συγκεκριμένο αριθμό μαθητών και κανένα μέτρο δεν πήρατε για αίθουσες και για προσωπικό εκπαιδευτικό και βοηθητικό.

Ταυτόχρονα σας ζητήσαμε να ανακαλέσετε την εγκύκλιο της 20^{ης} Ιουλίου του 2007 με την οποία καταστρατηγούνται τα εργασιακά δικαιώματα των συναδέλφων και των συναδελφισμών που εργάζονται στα δημόσια νηπιαγωγεία.

Κύριε Υφυπουργέ, εμείς δεν αμφισβητούμε ότι το ωράριο του σχολείου και του νηπιαγωγείου κάθε φορά ανάλογα με τις ανάγκες μπορεί να διευρύνεται ή και να μειώνεται ίσως. Δεν μπορεί όμως ο εκπαιδευτικός να μην έχει συγκεκριμένο ωράριο. Δεν μπορεί αυθαίρετα με μια υπουργική απόφαση να αυξάνεται το ωράριο των εκπαιδευτικών, χωρίς καν αυτοί να αποζημιώνονται. Δεν μπορεί να μη δημιουργείτε ούτε μία επιπλέον θέση εργασίας για την πρωινή ζώνη 07:00 έως 08:00.

Κύριε Υφυπουργέ, νομίζω ότι το γνωρίζετε και εσείς από τις επισκέψεις που κάνετε στα δημόσια νηπιαγωγεία, ότι το 70% των δημόσιων νηπιαγωγείων της χώρας μας στεγάζονται σε ακατάλληλα διδακτήρια. Κατανοείτε και εσείς ότι η νηπιαγωγός στο μονοθέσιο νηπιαγωγείο δεν μπορεί να λείπει από την τάξη της, από το τμήμα της ούτε δευτερόλεπτο, γιατί πρέπει να προσέχει τα παιδιά.

Δεν μπορεί, λοιπόν, να μην παίρνουμε κανένα μέτρο για την ελάφρυνση αυτού του συναδέλφου, αλλά να τον επιβαρύνουμε με επιπλέον διδακτικό ωράριο. Όσο και αν σας φαίνεται ότι δεν είναι τίποτε αυτό, είναι πάρα πολύ σημαντικό, κ. Υφυπουργέ, να έχεις την ευθύνη 30 παιδιών τόσες ώρες τη μέρα, χωρίς καμία δεύτερη βοήθεια

μέσα στο τμήμα.

Διαβάσαμε πριν από λίγες μέρες σε συνέντευξη του Υπουργού Παιδείας στην Κομοτηνή, ότι το Υπουργείο Παιδείας προσανατολίζεται για νέα αναλυτικά προγράμματα, ίσως και για βιβλία. Πάντως κ. Υφυπουργέ και η προηγούμενη πολιτική ηγεσία και εσείς σήμερα ακυρώσατε την αξιολόγηση των διδακτικών βιβλίων του δημοτικού, αποσύρατε τα ερωτηματολόγια του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου και οι μόνοι που δεν εξέφρασαν άποψη για τα βιβλία είναι οι εκπαιδευτικοί που τα διδάσκουν καθημερινά στην πράξη.

Και θεωρώ ότι αυτό είναι αδιανόητο σε μια ευνοούμενη πολιτεία. Να έχουν άποψη για τα βιβλία οι Μητροπολίτες, να έχουν οι Νομάρχες, να έχουν οι πάντες και είναι θεμιτό να έχουν όλοι άποψη, αλλά γνώση κ. Υφυπουργέ έχουν οι επιστήμονες, γνώση έχουν οι εκπαιδευτικοί της πράξης, τους οποίους, δυστυχώς, καθόλου δεν ακούσατε.

Και αγαπητοί συνάδελφοι, όποια άποψη και αν έχει ο καθένας από εμάς για το βιβλίο της Ιστορίας της Στ' δημοτικού και βεβαίως ο καθένας έχει την άποψή του, δεν είναι θετικό κ. Υφυπουργέ η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να αποσύρει βιβλία.

Σε κανένα κράτος δε γίνεται αυτό, πουθενά στον κόσμο. Υπάρχουν επιστημονικά όργανα, υπάρχει η επιστημονική και η εκπαιδευτική κοινότητα, δεν την ρωτήσατε ούτε όταν εισάγατε τα βιβλία, ούτε όταν τα αποσύρατε.

Είχαμε, κ. Υφυπουργέ, μαζί σας, κατά τη διάρκεια της χρονιάς τρεις συναντήσεις. Την 1^η Οκτώβρη 2007, στις 26 Νοέμβρη 2007 και στις 22 Γενάρη 2008. Μας υποσχθήκατε ότι θα μας απαντήσετε γραπτά στα αιτήματά μας. Μας υποσχθήκατε ότι θα απαντήσετε στο υπόμνημα που κατέθεσε ο κλάδος. Αυτό μας είπε ο κ. Στυλιανίδης την 1^η του Οκτώβρη.

Συνάδελφοι όμως την 1^η του Οκτώβρη, την ίδια μέρα που συναντούσαμε τον Υπουργό Παιδείας, κατατέθηκε στη Βουλή το προσχέδιο, του Γενικού Κρατικού Προϋπολογισμού. Μόλις διαβάσαμε την άλλη μέρα στις εφημερίδες τι προβλέπει για την παιδεία, αισθανθήκαμε σαν να πήραμε μέρος σε ένα θέατρο του παραλόγου.

Γιατί πώς αλήθεια θα ικανοποιηθούν τα αιτήματά μας

όταν στον προϋπολογισμό οι δαπάνες για την παιδεία μειώνονταν, ακόμη περισσότερο; Πώς θα στηριχθεί το ολοήμερο σχολείο; Πώς θα γίνει η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών; Πώς θα γίνουν οι απαραίτητοι διορισμοί για την κάλυψη όλων των λειτουργικών δαπανών; Πώς θα γίνουν νέα διδακτήρια; Πώς θα καταργηθεί η διπλοβάρδια; Πώς θα γίνει η δίχρονη προσχολική αγωγή; Πώς θα αναβαθμιστούν οι αποδοχές μας.

Αλήθεια πιστεύετε πως μ' αυτές τις δαπάνες, κ. Υφυπουργέ, μπορεί πραγματικά να γίνει ποιοτική αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης; Ασφαλώς όχι.

Κύριε Υφυπουργέ, και στη συνάντηση που είχαμε μαζί σας στις 26 Νοέμβρη δεν πήραμε καμία θετική απάντηση στα αιτήματά μας. Και στη συνάντηση που είχαμε στις 22 Γενάρη, ο κ. Στυλιανίδης παρέπεμψε τα οικονομικά μας αιτήματα στον κ. Αλογοσκούφη.

Είμαστε μαθημένοι, κ. Υφυπουργέ, 40 χρόνια τώρα, από τις παλιότερες γενιές των δασκάλων, για μας, να μην αντέχει ποτέ ο κρατικός προϋπολογισμός. Οι απαντήσεις των Κυβερνήσεων, διαχρονικά είναι οι ίδιες. Είστε πολλοί και δεν μπορούμε να ικανοποιήσουμε τα αιτήματά σας, γιατί κοστίζετε πολλά στον κρατικό προϋπολογισμό.

Κύριε Υφυπουργέ, το ζήτημα δεν είναι αν είμαστε πολλοί ή λίγοι. Το ζήτημα είναι αν εσείς, αν όλα τα πολιτικά κόμματα πιστεύουν, ότι η δουλειά που κάνουμε στα σχολεία είναι σημαντική. Και αν πιστεύετε, ότι είναι σημαντική, είναι καιρός, όλοι μαζί να το δείξετε εμπράκτως. Όχι η παιδεία να είναι πρώτη εθνική προτεραιότητα μόνο όταν είστε στην αντιπολίτευση. Η παιδεία για να γίνει πρώτη προτεραιότητα χρειάζεται συγκεκριμένα μέτρα και ένα από αυτά είναι ο διπλασιασμός του κρατικού προϋπολογισμού.

Συνάδελφοι, για να έχουμε και μία αίσθηση της πραγματικότητας, ενώ από τη μια μεριά ο κ. Αλογοσκούφης λέει πως δεν έχει χρήματα για τους εκπαιδευτικούς, από την άλλη δίνει 900 εκατομμύρια € αναδρομικά στους δικαστικούς. Το ποσό αυτό, συνάδελφοι, έφτανε να δοθεί εφ' άπαξ και στους 180.000 εκπαιδευτικούς Π.Ε. και Δ.Ε., για 3 χρόνια, ολόκληρο το επίδομα των 176 €. Χρήματα, λοιπόν υπάρχουν. Πολιτική βούληση για να δοθούν στους εκπαιδευτικούς δεν υπάρχει.

Για μας όχι μόνο δεν έχετε χρήματα, κύριε Υφυπουργέ, αλλά ζητάτε από τους συναδέλφους μας που υπηρετούν στα ΚΔΑΥ, αφού πρώτα τους περικόψατε το επίδομα της ειδικής αγωγής, να επιστρέψουν αναδρομικά για μια τριετία ποσά που φτάνουν μέχρι και 20.000 €.

Δύο μήνες τώρα προσπαθούμε να βρούμε άκρη, να μην παρακρατούνται τα χρήματα από τους συναδέλφους μας και, δυστυχώς, κανείς από την Κυβέρνηση δεν μπορεί να δώσει λύση. Το θέμα παραπέμπεται στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας.

Κύριε Υφυπουργέ, παρά τις διαβεβαιώσεις σας ότι θα αντιμετωπίσετε το θέμα, μέχρι σήμερα δεν έχει αντιμετωπιστεί. Και θεωρούμε απαράδεκτο να ζητάτε αυτή την εποχή επιστροφή χρημάτων από τους συναδέλφους μας, που για μας νόμιμα τα εισέπρατταν και νόμιμα τα δικαιούνται.

Ψηφίσατε, κ. Υφυπουργέ, η Κυβέρνηση ψήφισε το νέο ασφαλιστικό νόμο. Εμείς θέλουμε να σας πούμε, ότι οποιαδήποτε αλλαγή στο συνταξιοδοτικό καθεστώς των εκπαιδευτικών με νομοσχέδιο στη Βουλή, θα είναι αιτία πολέμου και αφορμή για απεργία διάρκειας σε όλο τον κλάδο, εάν ανοίξετε το ζήτημα του ασφαλιστικού στην εκπαίδευση.

Λέτε, ότι με το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, τον ασφαλιστικό νόμο δίνετε λύση στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας. Πιστεύω, ότι έχετε δει την έρευνα του Ινστιτούτου ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, σύμφωνα με την οποία αν αυτός ο νόμος εφαρμοστεί για 50 χρόνια, η δαπάνη, μάλλον τα χρήματα που θα εξοικονομηθούν θα είναι 10 δις €.

Όμως, στο ασφαλιστικό σύστημα κ. Υφυπουργέ, λείπουν 150 δισεκατομμύρια € από την κλοπή των αποθεματικών του από το 1950 και μετά. Και οι εργαζόμενοι δεν χρωστούν τίποτε στο ασφαλιστικό σύστημα, γιατί πλήρωναν κανονικά τις εισφορές τους, όπως τις προέβλεπαν οι νόμοι κάθε φορά.

Γι' αυτό και αρνούμαστε οποιαδήποτε δυσμενή μεταβολή στο ασφαλιστικό καθεστώς. Και, βεβαίως θα αγωνιστούμε για την κατάργηση όλων των αντιστασιαστικών νόμων και διατάξεων.

Κλείνοντας κ. Υφυπουργέ, θέλω να σας επισημάνω,

πως σ' αυτή εδώ την αίθουσα πριν από 2 χρόνια είχαμε ενημερώσει την τότε πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, ότι εάν δεν δώσει λύση στα αιτήματά μας, θα προχωρήσουμε σε απεργιακό αγώνα διάρκειας. Δε μας πίστεψε, δεν πήρε κανένα μέτρο, το καλοκαίρι του 2006, για να αντιμετωπίσει τα προβλήματα.

Σας λέω, λοιπόν, και σήμερα, ότι το να διεκδικούμε να ζούμε με αξιοπρέπεια από το μισθό μας, είναι δικαίωμά μας. Είναι δικαίωμά μας να διεκδικούμε να ζούμε. Δεν μπορεί ο κ. Γκαργκάνας, δεν μπορεί ο κ. Δούκας να κάνουν δηλώσεις για περικοπές για συνεχή λιτότητα, όταν οι ίδιοι μάλιστα έχουν τους παχυλούς μισθούς της τάξης των 20.000 ευρώ το μήνα. Πώς, αλήθεια να καταλάβουν τι σημαίνει να ζεις με 1000 ευρώ το μήνα;

Δε δώσατε, κ. Υφυπουργέ, τέσσερα χρόνια τώρα, ούτε 1 € στον εκπαιδευτικό, πέρα από την εισοδηματική πολιτική. Και αυτό είναι απαράδεκτο, είναι ντροπή.

Κύριε Υφυπουργέ, η απόφασή μας και σήμερα, διερχόμενοι, αν θέλετε, τα αισθήματα όλων των συναδέλφων που είναι εδώ μέσα, η απόφασή μας είναι ότι αν δε δεσμευτείτε για κάτι συγκεκριμένο, δεν έχουμε άλλο δρόμο τον προσεχή Σεπτέμβρη από το να προχωρήσουμε ξανά σε απεργιακές κινητοποιήσεις. Δεν αντέχουμε άλλο, δεν μπορούμε άλλο, διεκδικούμε το αυτονόητο.

Η ευθύνη για την αναστάτωση που θα προκύψει θα είναι αποκλειστικά δική σας. Εμείς, έγκαιρα, σας προειδοποιούμε.

Αγαπητοί συνάδελφοι σας καλώ όλους να ακούσουμε τις δεσμεύσεις της πολιτικής ηγεσίας, να τις αξιολογήσουμε και να τις λάβουμε σοβαρά υπόψη μας, όλες οι πτέρυγες κατά τη συζήτηση του προγράμματος δράσης. Γιατί η πολιτική της λιτότητας αγγίζει όλους μας το ίδιο. Και αν και απόψε δεν υπάρξουν από τον Υφυπουργό Παιδείας συγκεκριμένες απαντήσεις στα αιτήματά μας μία πρέπει να είναι η αντίδρασή μας. Αγώνας διάρκειας από τον προσεχή Σεπτέμβρη.

**ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ,
ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΕΙΝΑΙ ΜΕ ΤΟ ΜΕΡΟΣ ΜΑΣ**

Σας ευχαριστώ

ΔΕΥΤΕΡΑ 23 ΙΟΥΝΙΟΥ 2008

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΤΟΜΕΑ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΠΑΣΟΚ

Αγαπητές φίλες και φίλοι, χαίρομαι πολύ που βρίσκομαι στη Γενική Συνέλευση ενός Συλλόγου που έχει δώσει τους μεγαλύτερους αγώνες για τη δημοκρατία διαχρονικά. Χαίρομαι που βρίσκομαι με το σύνολο των εκπαιδευτικών που έδωσαν αγώνες για το δημοτικισμό, αγώνες για τη δημοκρατία, αγώνες για την ποιότητα ζωής και για την ποιότητα στο σχολείο.

Χαίρομαι γιατί βρίσκομαι κοντά σε αυτούς τους δασκάλους, που ανεξάρτητα από πολιτική και κομματική τοποθέτηση, βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή των αγώνων στη δεκαετία του '70, του '80, του '90, του 2000.

Αγαπητοί δάσκαλοι, θα σας απαντήσω άμεσα σε αυτό το κακό και άδικο σχόλιο για τη SIEMENS. Θα σας πω ότι εγώ και πολλοί άλλοι εδώ μέσα, θεωρούμε το ότι είμαστε ΠΑΣΟΚ πλεονέκτημα και τιμή.

Είμαστε περήφανοι γιατί εμείς αλλάξαμε αυτή τη χώρα, γιατί εμείς κάναμε σχολείο σε κάθε χωριό. Είμαστε περήφανοι γιατί ο δάσκαλος βρήκε το ρόλο του και άλλαξε τα δεδομένα αυτή την 20ετία.

Αγαπητές φίλες, φίλοι, αγαπητοί δάσκαλοι, σε μια εποχή που τα πράγματα πρέπει να αλλάξουν, υπάρχει η ανάγκη να έχει η κάθε χώρα και ο κάθε λαός ένα όραμα. Ένα όραμα για τη χώρα. Ένα όραμα για τους πολίτες. Ένα όραμα που θα βάλει τη χώρα στην πρώτη γραμμή της ανάπτυξης και αυτό το όραμα δεν μπορεί να είναι άλλο από την παιδεία. Η μεγάλη μεταρρύθμιση στην παιδεία είναι αυτή που θα αλλάξει το ρου της χώρας.

Γι' αυτό και το ΠΑΣΟΚ θέτει ως κυρίαρχο εθνικό στό-

χο μια μεγάλη μεταρρύθμιση που θα ξεκινήσει από το νηπιαγωγείο και θα φτάσει μέχρι τα διδακτορικά.

Η αντιπολίτευσή μας με τη Νέα Δημοκρατία έχει τρεις συγκεκριμένες κατευθύνσεις. Η πρώτη είναι ιδεολογική και παρακαλώ να ακούσετε για να απαντήσετε επί του συγκεκριμένου. **Γιατί σύντροφοι, το μεσαίωνα η σκέψη διατυπώνονταν με τσιτάτα, στον ορθολογικό χρόνο με επιχειρήματα, στο μαρξισμό με τη θέση και την αντίθεση. Με κραυγές δε διατυπώθηκαν ποτέ ούτε λαϊκά αιτήματα, ούτε επιχειρήματα.**

Με τη Νέα Δημοκρατία 4 χρόνια τώρα υπάρχουν διαφορές που είναι ιδεολογικές, πολιτικές και διαχειριστικές. **Σύντροφοι, εδώ έχουμε το Ι32^ο σχολείο. Προσωπικά θα μπορούσα να είμαι πίσω από το πανό τους, γιατί βρέθηκα μπροστά σε αυτή την υπόθεση από την πρώτη μέρα. Γιατί εμείς καταθέσαμε τρεις φορές ερώτηση στη Βουλή. Γιατί ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ έφερε το Ι32 στη Βουλή. Και γιατί όταν το ΠΑΣΟΚ ήταν στην εξουσία, οι δάσκαλοι αυτοί με «Δ» κεφαλαίο άνοιξαν πόρτες. Άνοιξαν πόρτες στα παιδιά των μεταναστών, στα μουσουλμανόπαιδα, στις μανάδες και αυτά έγιναν στο ΠΑΣΟΚ. Μόλις ήρθε η νέα κυβέρνηση τότε αλλάξαν τα δεδομένα.**

Αγαπητοί δάσκαλοι, οι ιδεολογικές διαφορές αφορούν την πραγματικότητα της κάθε μέρας. Αφορούν την πολιτισμική εκπαίδευση, αφορούν την απόσυρση του βιβλίου. Και να μας πει και το ΚΚΕ τη θέση του για την απόσυρση του βιβλίου!

Το τρίτο θέμα της ιδεολογικής διαφοράς αφορά στην αντίληψη της Νέας Δημοκρατίας ότι μόνο η ιδιωτική παιδεία μπορεί να σώσει το τέλμα του δημόσιου Πανεπιστημίου. Και εμείς απαντάμε: δημόσιο Πανεπιστήμιο, δημόσιο σχολείο, δημόσιο δημοτικό, γιατί αυτό εμείς υποστηρίξαμε απ' τη στιγμή της ίδρυσής μας. Αυτές είναι οι τρεις μεγάλες ιδεολογικές διαφορές που καταγράφηκαν αυτά τα τέσσερα χρόνια.

Πάμε τώρα στις πολιτικές διαφορές.

Χρηματοδότηση. Η χρηματοδότηση στην παιδεία για πρώτη φορά τα 20 χρόνια βαίνει μειούμενη κάθε χρόνο. Ποτέ πριν δεν είχαμε λιγότερα λεφτά απ' ότι την προηγούμενη χρονιά. Είναι μια πολιτική επιλογή. Λιγότερα λεφτά στην παιδεία, λιγότερο δυνατό δημόσιο Πανεπιστήμιο.

Δεύτερη πολιτική επιλογή. Ποιον άραγε εξυπηρετεί ότι η χώρα μας είναι 26^η στη ψηφιακή τεχνολογία; Ποιον άραγε εξυπηρετεί ότι στα ελληνικά σχολεία τα τελευταία χρόνια δεν μπήκε ένας υπολογιστής; Ότι είμαστε τελευταί-

οι στις χώρες των 27 στο διαδίκτυο, στην εκπαίδευση των δασκάλων; Δεν άκουσα κανένα σύνθημα για την ουσία της παιδείας που είναι ότι η χώρα πρέπει να είναι στην πρωτοπορία της τεχνολογίας.

Η πολιτική επιλογή αυτών των τεσσάρων χρόνων ήταν να αφήσουν το σχολείο πίσω, χωρίς συγκριτικό πλεονέκτημα απέναντι στον παγκόσμιο ανταγωνισμό.

Έρχομαι τώρα στις πολιτικές διαφορές που έχουν να κάνουν με μείζονα ζητήματα. Ειδική αγωγή. Σύντροφοι, φίλοι, δάσκαλοι, αλήθεια εμείς έχουμε καταθέσει, είναι εδώ και τη δίνω στον Υπουργό, που έφυγε, την τροπολογία για τα ΚΔΑΥ. Είναι δυνατόν να ζητούν λεφτά πίσω από ανθρώπους οι οποίοι πάνε στα ειδικά σχολεία;

Μέχρι σήμερα το βράδυ η κυβέρνηση έχει τη δυνατότητα να καταθέσει την τροπολογία αυτή στο νομοσχέδιο που συζητείται για τα μεταπτυχιακά. Και εφόσον δεσμεύτηκαν, ας φέρουν την τροπολογία και την Παρασκευή όλοι μαζί να την ψηφίσουμε, ώστε να μη ζητούν απ' τους δασκάλους της Ειδικής Αγωγής, δηλαδή τους ανθρώπους που δίνουν ψυχή και ζωή, λεφτά πίσω για δουλειά που έκαναν πριν από τέσσερα χρόνια.

Ας έρθουμε τώρα στη διαχείριση. Χαμένες ώρες. 420 χιλιάδες χαμένες ώρες μέχρι το Δεκέμβρη. Πότε ξανά θυμάστε να έχουμε τέτοια εκπαιδευτική χρονιά σαν και αυτή που πέρασε; 420 χιλιάδες χαμένες ώρες σημαίνει παιδιά χωρίς βιβλία, παιδιά χωρίς δασκάλους στην τάξη. Διαχειριστική ανικανότητα που έφερε τα περισσότερα σχολεία της χώρας μέχρι το Δεκέμβρη να έχουν κενά.

Κρίση Διευθυντών. Όχι μόνο είδαμε τον ακραίο κομματισμό και εδώ όμως ζητώ και θέση απ' την Ομοσπονδία, αλλά και σήμερα που μιλάμε υπάρχουν Προϊστάμενοι Διευθύνσεων, υπάρχουν Περιφερειακοί Διευθυντές που είναι Πρόεδροι της ΝΟΔΕ. Δε γίνεται κομματικά στελέχη και μάλιστα του κυβερνώντος κόμματος, να έχουν διαχειριστικές θέσεις ευθύνης στην εκπαίδευση.

Τελειώνω με το πολύ σοβαρό θέμα της προσχολικής εκπαίδευσης και νομίζω ότι το σύνθημα των νηπιαγωγών ήταν απολύτως σωστό. Η προσχολική εκπαίδευση δε γίνεται πράξη και δεν υλοποιείται απλά με νόμο. Έχουμε καταθέσει αυτή τη στιγμή ερώτηση για όλους τους νομούς της χώρας, ώστε να συγκεντρώσουμε τα στοιχεία για την προετοιμασία που έγινε για το θέμα της προσχολικής αγωγής.

Ξέρουμε ότι έγινε ένας νόμος χωρίς να γίνουν αίθουσες, χωρίς να προσληφθούν επιπλέον δάσκαλοι, χωρίς να διαμορφωθούν οι συνθήκες εκείνες που θα επιτρέψουν και

στα παιδιά αυτής της ηλικίας, αλλά και στα παιδιά προσχολικής ηλικίας 3 και 4 χρονών, να συμμετέχουν στην προσχολική εκπαίδευση.

Το Σεπτέμβριο θα έχουμε πλήρη στοιχεία κατά νομό, ώστε να δούμε ποια είναι η πραγματικότητα σε αυτές τις μεγάλες εξαγγελίες της προσχολικής εκπαίδευσης. Όμως, το σημαντικό δεν είναι μόνο η αντιπολίτευση. (-Πάντως αν είχα και εγώ έναν τηλεβόα θα ήταν πιο ισότιμη η συζήτηση. Έναν τηλεβόα για να έχουμε μια ισότιμη αντιπαράθεση-.)

Έκανα αυτές τις αναφορές γιατί πρέπει επιτέλους να αποκαλύψουμε ότι μόνο για μικροκομματικούς λόγους γίνεται η ταύτιση ΠΑΣΟΚ - Νέας Δημοκρατίας, γιατί το ΠΑΣΟΚ έχει σαφείς ιδεολογικές και πολιτικές διαφορές. Γιατί είμαστε εμείς που θέτουμε ένα όραμα με ρεαλισμό για την παιδεία. Δημόσια, δωρεάν, υψηλής ποιότητας, με ίση πρόσβαση για όλους. Αυτό είναι το σύνθημά μας.

Λέω επί τροχάδην τα εξής που αφορούν στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Ενιαίο εθνικό πρόγραμμα. Ανοιχτό και αποκεντρωμένο σχολείο με συμμετοχή δασκάλων, γονιών και αυτοδιοίκησης. Ίση πρόσβαση για όλους.

Ολοήμερο σχολείο με ενιαίο πρόγραμμα χωρίς ωρομίσθιους δασκάλους. Ολοήμερο σχολείο που θα γίνει ο κανόνας με δέσμευση για 1.450 σχολεία στην πρώτη τετραετία. Ενισχυτική διδασκαλία ως ο κανόνας για να χτυπήσουμε τα φροντιστήρια. Ειδική Αγωγή, η λογική της ένταξης και της ενσωμάτωσης απέναντι στο ιατρικό, στο ιατροκεντρικό μοντέλο που έφερε το νομοσχέδιο που κατέθεσε ο κ. Στυλιανίδης, το οποίο πήρε πίσω, κανείς δεν το ξέρει ακόμα. Αλλά η λογική και η αντίληψη είναι ότι η Ειδική Αγωγή πρέπει να μπει σε μια νέα λογική, όπου ενσωματώνονται τα παιδιά στο κεντρικό σχολείο και αλλάζουν σημαντικά οι δομές στο Ειδικό Σχολείο.

Ο ρόλος του εκπαιδευτικού. Δε γίνεται καμία μεταρρύθμιση χωρίς να αναβαθμιστεί ο ρόλος του εκπαιδευτικού στην ελληνική κοινωνία. Θέλουμε δάσκαλο δημόσιο λειτουργό. Θέλουμε δάσκαλο αξιοπρεπή και ανεξάρτητο και αυτό σημαίνει επένδυση στο δάσκαλο, επένδυση στην εκπαίδευσή του, στη μόρφωσή του, στην καθημερινή του δουλειά, στην υποστήριξή του. Θέλουμε δάσκαλο με γενναία αναβάθμιση των παροχών του.

Αγαπητές και αγαπητοί δάσκαλοι, εσείς πάνω απ' όλα δίνετε την εικόνα του έθνους και την εικόνα της χώρας. Εσείς με τη στάση σας, τους αγώνες σας, τη συμπεριφορά σας, αλλάζετε τα δεδομένα για τη χώρα. Και εμείς στους αγώνες σας θα είμαστε κοντά σας.

ΝΙΚΟΣ ΣΟΦΙΑΝΟΣ

ΜΕΛΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΤΗΣ Κ.Ε.
ΤΟΥ Κ.Κ.Ε.

Ν. ΣΟΦΙΑΝΟΣ: Αγαπητοί φίλοι και φίλες, ο καθένας μας εκφράζει ένα πολιτικό χώρο με θέσεις, απόψεις, οι οποίες φυσικά δεν είναι καινούριες, δε λέγονται πρώτη φορά και ο καθένας μας έχει να δείξει μια συγκεκριμένη, εννοώ σαν πολιτικοί χώροι, αγωνιστική τακτική και αγωνιστική συμπεριφορά.

Τώρα, ας μπούμε στην ουσία. Είναι δεδομένο ότι υπάρχουν συγκεκριμένοι πολιτικοί συσχετισμοί σε αυτό το Συνέδριο. Όμως, εμείς πιστεύουμε ότι έτσι όπως τα πράγματα αλλάζουν και αλλάζουν προς το χειρότερο, μπορούν να αλλάζουν και οι άνθρωποι.

Με σιγουριά μπορούμε να πούμε ότι το ΚΚΕ δεν κυβέρνησε αυτή τη χώρα, δε δημιούργησε συγκεκριμένα προβλήματα, γι' αυτό και μπορεί αυτά που έλεγε και πριν όταν το ΠΑΣΟΚ ήταν στην κυβέρνηση, να τα λέει και σήμερα που η Νέα Δημοκρατία είναι στην κυβέρνηση και να λέμε ότι μπορεί οι συσχετισμοί να είναι δοσμένοι σε αυτή την αί-

θουσα, όμως οι άνθρωποι μπορούν να αλλάζουν, συγκεντρώνοντας την εμπειρία που ζουν, συγκεντρώνοντας τα προβλήματα που αντιμετωπίσαν και αντιμετωπίζουν και βγάζοντας πολιτικά συμπεράσματα από μια πολιτική που χτυπάει όλους μας ενιαία.

Είμαστε αντιμέτωποι αγαπητοί φίλοι και φίλες με μια γενηκευμένη επίθεση του κεφαλαίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που δεν πρέπει να τη ξεχνάμε και φυσικά της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας σε κάθε τομέα που ακουμπά τη ζωή, το παρόν και το μέλλον της εργατικής, της λαϊκής οικογένειας. Να μην αναφερθούμε διεξοδικά σε όλους τους τομείς, αλλά αυτή η πολιτική χτυπά βίαια και τα εργασιακά, τα εισοδηματικά, τα μορφωτικά, τα δικαιώματά μας στην υγεία, τα ασφαλιστικά και τα προνοιακά μας δικαιώματα.

Και φυσικά αυτά τα μέτρα και αυτές οι πολιτικές όπως θυμούμαστε απ' το παρελθόν, έτσι και τώρα υλοποιούνται με κατασταλτικά μέτρα, υλοποιούνται με αυταρχισμό, υλοποιούνται και με αυτά που ανέφερε ο Πρόεδρος της ΔΟΕ, αλλά και με την πράξη νομοθετικού περιεχομένου που βρίσκεται σε ισχύ για όλα τα λύκεια από την εποχή των καταλήψεων του '99.

Τα νέα επεισόδια που παρακολουθούμε αυτή την περίοδο στο σήριαλ των σκανδάλων, δηλαδή της άμεσης σχέσης πρώην κυβερνητικών και νυν κυβερνητικών στελεχών με το κεφάλαιο, δεν πρέπει να κρύψουν ή να αποπροσανατολίσουν από την ουσία της κυρίαρχης αντιλαϊκής πολιτικής που τώρα προχωράει, τώρα περπατάει και θα γίνει ακόμα πιο βαριά στις επιπτώσεις και στις συνέπειες.

Είναι γνωστό το δώρο που ψηφίστηκε παρά το ότι έφυγε ο Υπουργός Εργασίας της Νέας Δημοκρατίας. Είναι γνωστά μια σειρά μέτρα που έρχονται. Είμαστε μπροστά στην ολομέτωπη επίθεση που χτυπάει το παρόν και την προοπτική της λαϊκής οικογένειας, που πλήττει και το δικό σας κλάδο, το εισόδημά σας και το εκπαιδευτικό σας έργο.

Χρειάζεται σε αυτή την κατάσταση συνεπής, καθαρή γραμμή συσπείρωσης και αντεπίθεσης, προτάσσοντας τις σύγχρονες ανάγκες και το αίτημα για αποκλειστικά – και έχει σημασία το αποκλειστικά – δημόσια και πραγματικά δωρεάν εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες.

Η επικοινωνιακή αντιπολίτευση στην κυβέρνηση με τηλεοπτικές ατάκες, με βαρύγδουπους χαρακτηρισμούς και στρογγυλευμένες θέσεις, κρύβουν την ουσία της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας. Της δίνουν άλλοθι. Ενώ οι ευκαιριακές συμμαχίες καλλιεργούν αυταπάτες. Αυταπάτες γι' αυτό που η πλειοψηφία του λαού μας το αντιλαμβάνεται και το λέει καθαρά, ότι η Νέα Δημοκρατία δηλαδή και το

ΠΑΣΟΚ έχουν την ίδια πολιτική, τους ίδιους στόχους, κόβουν και ράβουν την εναλλαγή τους μεταξύ κυβέρνησης – αντιπολίτευσης.

Έτσι, σε τέτοιες περιόδους οι σκοπιμότητες και οι τακτικισμοί διευκολύνουν την κυρίαρχη πολιτική, καθυστερούν την ανάγκη με μαζικούς όρους στο κίνημα να προτάξει απέναντι στους σχεδιασμούς του κεφαλαίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη δική του γραμμή συσπείρωσης και πάλης.

Θα θέλαμε να βάλουμε εν τάχει στον προβληματισμό σας μια σειρά αιχμές των αντιδραστικών αλλαγών που έχουν ξεκινήσει και γενικεύονται στην εκπαίδευση. Η πολιτική που ακολουθείται δεν είναι γενικά νεοφιλελεύθερη, ούτε αποτελεί προσωπική επιλογή της Μαριέττας πριν και του Στυλιανίδη σήμερα. Σαφώς υπάρχουν ευθύνες των κυβερνητικών στελεχών που υλοποιούν συγκεκριμένα μέτρα.

Όμως πηγή αυτής της πολιτικής είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, η ΟΝΕ, το Σύμφωνο Σταθερότητας και αυτά έχουν δημιουργηθεί με την υπογραφή νεοφιλελεύθερων, σοσιαλδημοκρατικών, ακόμα και μεταλλαγμένων κομμουνιστών που συμμετείχαν σε κεντροαριστερές κυβερνήσεις.

Όταν κρύβεις την πηγή του προβλήματος, όταν κρύβεις αυτή την πηγή της αντιλαϊκής πολιτικής, αυτό αποτελεί σοβαρό πρόβλημα και φυσικά για κάποιους που έχουν ζήσει και έχουν μεγαλώσει και έχουν υπηρετήσει το δικομματισμό, δεν είναι πρόβλημα. Είναι πρόβλημα όμως για τις ριζοσπαστικές δυνάμεις που υπάρχουν, που δρουν, που παλεύουν και πρέπει να παλέψουν και στη συνέχεια.

Δε δίνεται η δυνατότητα αν πηγαίνεις έτσι στους λαούς, όπως στην Ιρλανδία που της δόθηκε αυτή η δυνατότητα, να βγει ένα ηχηρό «όχι» στην Ευρωπαϊκή Ένωση του κεφαλαίου, ένα «όχι» που κουρελιάζει τις θεωρίες για το ιρλανδικό θαύμα. Ένα «όχι» καθαρό, χωρίς απουσία την κρίσιμη ώρα.

Η εκπαίδευση αγαπητοί φίλοι και φίλες, βρίσκεται στην πρώτη θέση της ατζέντας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΟΟΣΑ, του ΣΕΒ που χαιρέτησε το συλλαλητήριο χτες ενάντια στην ακρίβεια, της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ, αλλά και στην ατζέντα του δικομματισμού. Αποτελεί η εκπαίδευση τον καλύτερο χώρο για να προετοιμαστεί η νέα βάρδια της εργατικής τάξης με ευέλικτες σχέσεις, με διαρκείς απολύσεις, με αποδοχή της κατάργησης δικαιωμάτων.

Να διαμορφώσουν δηλαδή μια εκπαίδευση προθάλαμο της ισόβιας εργασιακής εξαθλίωσης, αυτό που λένε «διά βίου μάθηση». Πρέπει λοιπόν να υπάρχουν καθαρές θέσεις και για το περιεχόμενο και την αποστολή της εκπαίδευσης στα πλαίσια της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης και της υλοποίη-

σης συγκεκριμένων μέτρων από τη σημερινή κυβέρνηση, όπως και από τη χθεσινή και πρέπει να υπάρχει και άρνηση να γίνουν οι εκπαιδευτικοί εργαλείο για την ανταγωνιστικότητα και την κερδοφορία του κεφαλαίου.

Συγκεκριμένα πρέπει να πούμε σ' αυτούς τους αγώνες που θα έρθουν και απ' τον Σεπτέμβρη, όχι στην αποκέντρωση. Δηλαδή σχολεία στους Δήμους ανταγωνιστικά, με managers, με χορηγούς, ταξικά κατηγοριοποιημένα και υποβαθμισμένα. Ήδη υπογράφηκε μνημόνιο της κυβέρνησης με 8 εταιρείες για ν' αλωνίζει ασύδοτα ο Λαμπράκης, η Renault και όλες οι πολυεθνικές εταιρείες, ειδικά στα Δημοτικά Σχολεία.

Να πούμε «όχι» στην ανατροπή των εργασιακών σχέσεων με κατάργηση των καθεστώτων ωρομισθίων και Αναπληρωτών, με πλήρη εργασιακά ασφαλιστικά δικαιώματα σε όλους τους εκπαιδευτικούς με μόνιμη εργασία.

Να πούμε «όχι» στην αξιολόγηση που προωθείται στη σχολική μονάδα και στο έργο του εκπαιδευτικού και επιταχύνει την ιδιωτικοποίηση, την αποκέντρωση, την ταξική διαφοροποίηση.

Ν' αποσυρθούν λέμε εμείς όλα, όχι μόνο το βιβλίο της Ιστορίας. Όλα τα νέα βιβλία και αναλυτικά προγράμματα. Δεν είναι τυχαίο που τα σχεδίασε το ΠΑΣΟΚ, τα ολοκλήρωσε και τα εφάρμοσε η Νέα Δημοκρατία. Και φυσικά το πρόβλημα βρίσκεται στο ότι μ' αυτά τα βιβλία και μ' αυτά τα προγράμματα μετατρέπεται η γνώση σε δεξιότητες, σε κατάρτιση, σε ασυναρτησία, σε προπαγάνδα εθνικιστική, σε διάλυση της σκέψης των νέων.

Να πούμε «όχι» στο ρατσισμό αλλά «όχι» και στον κοσμοπολιτισμό του κεφαλαίου. Είναι δικαίωμα η μάθηση της μητρικής γλώσσας για όλα τα παιδιά των μεταναστών. Είναι δικαίωμά τους το δημόσιο ελληνικό σχολείο χωρίς να πληρώνουν οι γονείς τους τις Αλβανίδες δασκάλες και χωρίς αυτό να είναι στα πλαίσια επιδοτούμενων ΕΟΚικών προγραμμάτων και προγραμμάτων Ολυμπιακής Παιδείας.

Να πούμε «ναι» στην οικονομική και επιστημονική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών. Αυτόν τον μισθό που διεκδικείτε σαν κατώτερο πρέπει να τον διεκδικήσουμε για όλη την εργατική τάξη κόντρα στους μισθούς των 600, των 400 και των 700 ευρώ.

Εμείς αγαπητοί φίλοι και φίλες, γνωρίζετε καλά ότι η θέση μας για την πάλη στην παιδεία δεν αφορά μόνο τους εκπαιδευτικούς, είναι δικός σας ξεχωριστός πρωτοπόρος ρόλος. Δεν αφορά όμως μόνο εσάς, δεν αφορά ειδικούς, δεν αφορά μόνο όσους από μας έχουν παιδιά. Είναι υπόθεση όλων των εργαζομένων, όλων των κλάδων, ανεξάρτητα απ' το μορφωτικό τους επίπεδο. Κι αυτό γιατί η αντίσταση στην

επίθεση στην παιδεία σήμερα είναι άρρηκτα δεμένη με την αντίσταση και τους αγώνες που πρέπει να γίνουν στην εργασία και στην οικονομία.

Για όλους αυτούς τους λόγους αυτή η πάλη αφορά πρώτα απ' όλα την εργατική τάξη. Μ' αυτή την εκτίμηση παλεύουμε να προσλάβουν οι αγώνες για την εκπαίδευση διευρυμένη παλλαϊκή, πανεργατική φυσιογνωμία και χαρακτηριστικά με συντονισμό, με κλιμάκωση, με σύγκρουση και ρήξη. Να γίνουν αυτοί οι αγώνες εστίες πολιτικής συνειδη-

τοποίησης για τη μεγάλη, τη συνολική αντεπίθεση παλεύοντας για ενιαία λαϊκή παιδεία.

Μ' αυτούς τους στόχους λοιπόν θα παλέψουμε και στο χώρο των εκπαιδευτικών όπως και σε όλο το εργατικό Κίνημα, επιμένοντας σε μια αντίληψη πλαίσιο και σε χαρακτηριστικά αγώνων, που μπορούν να διασφαλίσουν τη δυναμική, τη νικηφόρα έκβαση και την προοπτική.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Ν. ΧΟΥΝΤΑΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ

Αγαπητοί φίλοι και φίλες, εκ μέρους του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς θέλω να ευχαριστήσω το Προεδρείο της ΔΟΕ για την πρόσκληση να παρευρεθούμε και να χαιρετίσουμε την τακτική Γενική Συνέλευση σας.

Θέλω να σας εξομολογηθώ ότι με ιδιαίτερη χαρά και συ-

γκίνηση βρίσκομαι εδώ ως εκπρόσωπος του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς διότι ανεξάρτητα απ' τις εντάσεις, τις κομματικές τοποθετήσεις, τις αποδοκιμασίες, θα μου επιτρέψετε να αισθάνομαι ότι βρίσκομαι μεταξύ συγγενών, μεταξύ πατριωτών και μεταξύ φίλων. Ο λόγος είναι ότι κατάγομαι από το Δασκαλοχώρι της Αρκαδίας, από τα Λαγκάδια της Γορτυνίας, όπου στενοί συγγενείς, φίλοι, είναι δάσκαλοι και επομένως ίσως ξεπερνώντας την κομματική γραμμή, να πω λίγα λόγια βιωματικά, τουλάχιστον όπως μου τα λένε οι συγγενείς, οι φίλοι και οι πατριώτες.

Αγαπητοί φίλοι και αγαπητές φίλες, είναι γεγονός και με τις τελευταίες εξελίξεις που με ευρηματικό τρόπο ενδεχομένως σατιρίσαμε, βρισκόμαστε σε μια κρίση ή σε φαινόμενα κρισιμικά, όχι μόνο οικονομικά, όχι μόνο κοινωνικά αλλά και πολιτικά. Και κατά τη δική μας άποψη υπάρχουν όλες οι δυνατότητες μέσα απ' αυτή την ολόπλευρη κρίση ν' αλλάξουν οι συσχετισμοί, ν' αλλάξει το πολιτικό τοπίο, να υπάρξει εναλλακτική πρόταση. Εμείς ως Συνασπισμός της Ριζοσπαστικής Αριστεράς διεκδικούμε αποφασιστικό ρόλο σε τέτοιες εξελίξεις.

Είναι γεγονός επίσης ότι αυτή η κρίση έχει τις συνέπειές της και στον εκπαιδευτικό τομέα. Κατά τη δική μας άποψη, ζούμε σ' ένα εκπαιδευτικό τοπίο που η χαρακτηριστική του κατεύθυνση είναι η οικοδόμηση μιας νεοφιλελεύθερης συντηρητικής πολιτικής. Συμπτώματά της η υποχρηματοδότηση της παιδείας και της εκπαίδευσης, η υποβάθμιση του εκπαιδευτικού προσωπικού, η μείωση του αριθμού των μαθητών από τις διάφορες βαθμίδες και η εν γένει υποβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης.

Αυτά τ' αποτελέσματα, αυτή η εικόνα, αυτό το τοπίο, αυτή την κατάσταση που βιώνετε και βιώνει η ελληνική κοινωνία στην εκπαίδευση, προκύπτει από συγκεκριμένες πο-

λιτικές, από συγκεκριμένες πρακτικές. Τα τελευταία χρόνια επιχειρείται να υποταχθεί η εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες στη λογική εξυπηρέτησης των δυνάμεων της αγοράς, στη λογική της εξυπηρέτησης του ιδιωτικού κέρδους.

Απέναντι σ' αυτή την πολιτική είμαστε αντίθετοι, γιατί πιστεύουμε στον αγώνα για την υπεράσπιση της δημόσιας εκπαίδευσης, σε όλες τις βαθμίδες. Δικαιολογώ την αγανάκτηση του εκπαιδευτικού κόσμου απέναντι σε κυβερνητικές πολιτικές και στη σημερινή κυβερνητική πολιτική. Γιατί ενώ έχουν περάσει δυο χρόνια από τον ανεπανόληπτο ηρωικό αγώνα του κλάδου σας που είχε θετική απήχηση ευρύτερα στην ελληνική κοινωνία, ενώ είχαμε ένα γιγάντιο Κίνημα για την παιδεία με αφορμή την απόπειρα αναθεώρησης του άρθρου 16, οι κυβερνώντες δυστυχώς δεν πήραν κανένα μήνυμα από τα αιτήματα των εκπαιδευτικών, των φοιτητών, των εργαζομένων, ότι τα προβλήματα της παιδείας είναι στην πρώτη γραμμή, δεν μπορούν να τα τραβήξουν πίσω και σίγουρα δεν μπορούν ν' ακολουθούν την ίδια πολιτική.

Δυστυχώς η υποχρηματοδότηση της παιδείας με αποτέλεσμα στην Ελλάδα να δίνεται για την παιδεία γύρω στο 3% του ΑΕΠ, απ' τα χαμηλότερα στην Ευρώπη. Προεκλογικά οι κυβερνήσεις τόσο της Νέας Δημοκρατίας και παλαιότερα του ΠΑΣΟΚ είχαν υποσχεθεί 5%, παραμένει ανεκπλήρωτος στόχος. Με τέτοια αντιμετώπιση των αναγκών της παιδείας είναι φανερό ότι θα υπάρχει υποβάθμιση σε όλα τα επίπεδα.

Δεύτερον: Παρά τους αγώνες που έγιναν για την αναβάθμιση του επιστημονικού προσωπικού, του εκπαιδευτικού προσωπικού, δυστυχώς τόσο από μισθολογική όσο και από αξιοκρατική και άλλη αντιμετώπιση, ο εκπαιδευτικός εξακολουθεί να είναι υποβαθμισμένος. Να δυσφημούνται οι αγώνες του, ν' αμφισβητούνται τα δικαιώματά του και ούτε καν το παλιό που λέγαμε στο χωριό, μπορεί κανείς να επικαλεστεί ότι ο δάσκαλος λάμπει και λιώνει για να φωτίσει τα παιδιά.

Αυτό το κάνει ο εκπαιδευτικός, δυστυχώς δεν μπορεί να το κάνει κάτω από τέτοιες συνθήκες με τέτοιες αμοιβές, με τέτοια απαξιώτικη συμπεριφορά και αντιμετώπιση από την πλευρά της κυβέρνησης.

Τρίτον: Δυστυχώς και στον τομέα της εκπαίδευσης και στον τομέα της προσχολικής αγωγής και σε άλλες δραστηριότητες και τομείς της παιδείας, ακολουθείται το σχέδιο υποχώρησης του δημόσιου τομέα και ενίσχυσης του ιδιωτικού τομέα με συνέπεια δραστηριότητες, ευθύνες του Υπουργείου Παιδείας να περνάνε σε ιδιώτες με κριτήριο

το κέρδος.

Αυτή η πολιτική είναι μια πολιτική απάνθρωπη, αναποτελεσματική, αντικοινωνική, συνδέεται με την αντίληψη για τον μονόδρομο των νεοφιλελεύθερων πολιτικών. Είμαστε αντίθετοι, άλλωστε αμφισβητείται σε παγκόσμιο επίπεδο. Σήμερα προβάλλουν εναλλακτικές πολιτικές, σήμερα υπάρχουν δυνάμεις και Κινήματα που αμφισβητούν αυτή την πολιτική. Και η συνέχιση της εφαρμογής στην Ελλάδα, μόνο σαν βαλκανικός νεοφιλελεύθερος δογματισμός και συντηρητικός αναχρονισμός μπορεί να χαρακτηριστεί.

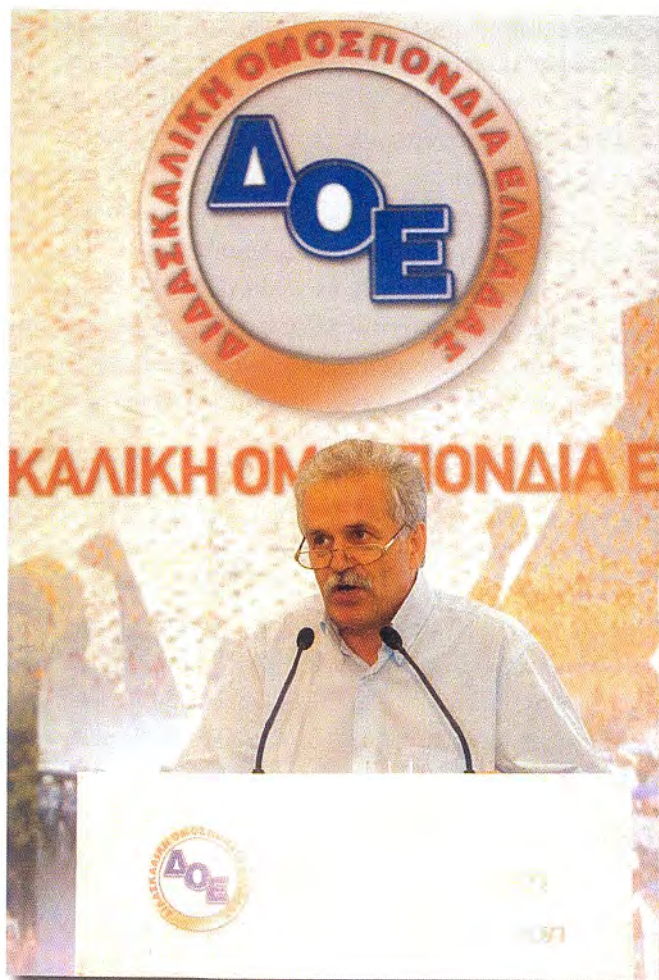
Αγαπητοί φίλοι και φίλες, η δική μας αντίληψη είναι ότι η παιδεία, η εκπαίδευση, είναι μοναδική, αναντικατάστατη, απόλυτη αξία, είναι μοναδικό, αναντικατάστατο, κοινωνικό αγαθό και δεν μπορεί να περάσει η ιδιωτικοποίηση και η εμπορευματοποίηση στην παιδεία. Επιτέλους, δεν πρέπει και δεν μπορούν να γίνουν όλα εμπορεύματα, δεν μπορούν να γίνουν όλα θυσία στο βωμό του κέρδους.

Η δική μας η αντίληψη είναι ότι η παιδεία πρέπει να διαμορφώνει πολίτες, εργαζομένους, αποφασισμένους ν' αντιμετωπίσουν κάθε μορφή εκμετάλλευσης, αυθαιρεσίας και καταπίεσης, με κριτική σκέψη, με γνώσεις, με διεθνιστικό πνεύμα, με πνεύμα αλληλεγγύης, με πνεύμα κοινωνικής δικαιοσύνης. Για να γίνει αυτό, θέλουμε, πιστεύουμε, αγωνιζόμαστε για εκπαιδευτικούς αξιοπρεπείς, με κατοχυρωμένα τα δικαιώματα, με ενισχυμένη την εισοδηματική τους κατάσταση, χωρίς την ανασφάλεια και την αβεβαιότητα που προκύπτει από την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων.

Διότι ένας εκπαιδευτικός που δεν αντιμετωπίζεται αξιοκρατικά σε μια κοινωνία, δεν μπορεί ν' αποδώσει αυτά που θα ήθελε βεβαίως σε μια κοινωνία που κινείται προς την κατεύθυνση της προόδου.

Μ' αυτές τις σκέψεις λοιπόν, σας ευχαριστώ πολύ που με ακούσατε με προσοχή. Εύχομαι η Συνέλευσή σας να έχει καλά αποτελέσματα. Σας εύχομαι να έχουν καλά αποτελέσματα οι αγώνες, διότι από το φθινόπωρο θα είμαστε όλοι μαζί στον αγώνα για μια δημόσια εκπαίδευση για την αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού, για μια παιδεία για όλο το λαό, για μια παιδεία που θα χτυπάει ρατσισμούς και εθνικισμούς, για μια παιδεία που διαπαιδαγωγεί τα παιδιά των μεταναστών στις ιδέες της αλληλεγγύης και της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Σας ευχαριστώ πολύ που με ακούσατε, εύχομαι καλή επιτυχία, θα βρεθούμε μαζί σας στον αγώνα για την υπεράσπιση της δημόσιας παιδείας και για τον αναντικατάστατο ρόλο του εκπαιδευτικού προσωπικού. Σας ευχαριστώ πολύ.

Κ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΔΕΔΥ

Αγαπητοί συνάδελφοι, είχαμε πραγματικά σήμερα μια δυναμική παρουσία, ανεξάρτητα αν υπεισέρχεται κάπου και ο κομματικός – παραταξιακός φανατισμός. Όμως το Κίνημα χρειάζεται δυναμικές. Γιατί σήμερα πάσχουμε από ενιαία δράση και δυναμική απεπιβίωση σε μια πολιτική που λέγεται «νεοφιλελεύθερη πολιτική».

Υπάρχει λοιπόν ένας προβληματισμός και νομίζω ότι η σημερινή σας Γενική Συνέλευση πρέπει πάνω σ' αυτό το πράγμα να τοποθετηθεί και να πάρει θέση. Μπορεί το Κίνημα σήμερα με τα μέσα που διαθέτει, με την οργανωτική δομή, με την φιλοσοφία ν' αντιμετωπίσει αυτή τη λαίλαπα που ξεκινά από το παγκόσμιο επίπεδο, έρχεται στον ευρωπαϊκό χώρο και έρχεται και στην Ελλάδα με τη μορφή μιας νεοφιλελεύθερης σκληρής πολιτικής, που στηρίζεται στην «ασύδοτη αγορά» και «ατομικό κέρδος» και που ουσιαστικά θέλει να ξεθεμελιώσει τα πάντα.

Μπορεί το Κίνημα και με ποια λογική ν' απεπιβιωθεί, ν'

αντιπαραθέσει; Αγαπητοί Συνάδελφοι, νομίζω ότι είναι το κρίσιμο θέμα. Είμαστε σε ένα σταυροδρόμι. Εάν δεν καταλάβουμε ότι αντίπαλός μας είναι η εργοδοσία, ο αντίπαλός μας είναι οι κυρίαρχες ισχυρές δυνάμεις του πλούτου, ότι εδώ όλοι μας είμαστε μισθωτοί, ανεξάρτητα από ποια θέση το βλέπουμε και σε ποια παράταξη ανήκουμε, ότι εδώ πρέπει να δομήσουμε μια ταξική συμμαχία με τη διαφορετικότητα και τη διαφορετική προσέγγιση που κάνει ο καθένας μας, τότε σίγουρα θα αποτύχουμε.

Αν δεν καταλάβουμε ότι προέχει η ενότητα του Κινήματος, αν θέλετε σε μια μίνιμουμ βάση πολιτικής και συνδικαλιστικής συμφωνίας, δεν μπορούμε να κάνουμε το επόμενο βήμα. Με απλά λόγια θέλω να πω, και το μεταφέρω σαν προβληματισμό, δεν μπορεί ν' αποφασίζουν όργανα, δεν μπορεί να έχουμε δημοκρατικές διαδικασίες, δεν μπορεί να δεχόμαστε πλειοψηφίες, δεν μπορεί να αποφασίζουμε αγώνες και ταυτόχρονα να κάνουμε διαφορετικές συγκεντρώσεις, να μην έχουμε κοινή στάση και θέση σαν συνδικαλιστικό κίνημα.

Βεβαίως και χρειάζεται κριτική και αυστηρή κριτική, αλλά στο θέμα της δράσης θα πρέπει να είμαστε μαζί. Γιατί: Ξεκινώ απ' αυτό που είπε ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών. Είπε δηλαδή ότι έχουμε 1,5 δις πεινασμένους. Ποια είναι η επόμενη μέρα λοιπόν; Το γεγονός ότι 183 χώρες βρέθηκαν με 50 ηγέτες κρατών και ουσιαστικά αποφάσισαν (και η Ευρωπαϊκή Ένωση μαζί): Ότι για την πείνα και για την ενέργεια, για το περιβάλλον και για την ακρίβεια, πρέπει να βάλουμε καινούρια πλυντήρια στα σπίτια μας!!!

Αυτή λοιπόν είναι η πολιτική! Αυτό είναι το ξεθεμελιώμα του κοινωνικού κράτους, στην απόκρουση αυτής της πολιτικής πρέπει να στρέψουμε τα βέλη μας, αυτή πρέπει να είναι η στρατηγική μας! Όλοι μαζί. Τις μέρες αυτές κάνουμε και διαδήλωση για την ακρίβεια. Μια συνέχεια διαδηλώσεων που ξεκίνησε από τη μεγαλειώδη κινητοποίηση του εκπαιδευτικού Κινήματος για το άρθρο 16, που συνεχίστηκε με έναν ηρωικό αγώνα των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, που συνεχίστηκε με την πορεία του Κινήματος για το ασφαλιστικό σύστημα (ο πρώτος εργαζόμενος στη διαδήλωση ήταν στο Σύνταγμα και ο τελευταίος ήταν στο Πεδίο του Άρεως), με συμμετοχή πάνω από 150.000 εργαζομένους και βέβαια για να είμαστε ειλικρινείς, να κάνουμε και την αυτοκριτική μας, πρέπει να προβληματιστούμε από τα λάθη μας για το επόμενο βήμα που κάναμε και είμαστε πάλι στο ίδιο σημείο.

Γιατί δεν ήταν αγαπητοί μου συνάδελφοι η συμμετοχή των εργαζομένων εκείνη που έπρεπε και για την ακρίβεια και για την Πρωτομαγιά. Πώς θα προχωρήσουμε σε μια α-

περγιακή κινητοποίηση το Σεπτέμβριο όλοι μαζί; Γιατί αυτό μας ενδιαφέρει τώρα όλους. Και η ΑΔΕΔΥ και οι Ομοσπονδίες και συνολικά όλο το συνδικαλιστικό κίνημα της χώρας.

Τι άλλο αντιμετωπίζουμε στην Ελλάδα σήμερα; Είπαμε λοιπόν για την ακρίβεια. Μάλιστα, είμαστε η πρώτη χώρα στην Ευρώπη. 45% πάνω στο γάλα. Βενζίνη και λαχανικά η υψηλότερη. Ψωμί η δεύτερη. Φρούτα η τρίτη κ.τλ.

Εδώ λοιπόν είναι ένα θέμα το πώς οι μονοπωλιακές καταστάσεις στην Ελλάδα, μέσα από τα διάφορα καρτέλ φτιάχνουν την τιμή, διότι την ίδια ώρα έχουμε 1 ευρώ το γάλα στα σούπερ μάρκετ και στη διπλανή μας χώρα είναι στη μισή τιμή. Τι φταίει λοιπόν; Φταίει ότι δεν έχουμε ανεπτυγμένο καταναλωτικό Κίνημα, φταίει ότι η απάντηση του συνδικαλιστικού κινήματος δεν είναι η πρόβλεψη, δεν είναι σκληρή απέναντι στις μονοπωλιακές καταστάσεις, στις πολυεθνικές εταιρείες και στις βιομηχανίες που λυμαίνονται στην Ελλάδα. Στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια αναπτύχθηκαν επιπλέον δυο κοινωνικές κατηγορίες: οι νεόπτωχοι και οι νεόπλουτοι.

Από τη μεσαία τάξη κάποιοι «τ' αρπάξανε» με την έκφραση του λαϊκού αν μου επιτρέπετε, και πήγαν στην κατηγορία των νεόπλουτων μέσα από την παραοικονομία, τον παρασιτισμό και τη διαφθορά. Και κάποιοι άλλοι που έμειναν στη διαρκή λιτότητα σαν άνθρωποι του μεροκάματου, σαν εκπαιδευτικοί που μπαίνουν καθημερινά στην τάξη για να διδάξουν και να ζήσουν μόνο με το μισθό τους. Όταν έχουμε υποβαθμισμένη παιδεία και εκπαιδευτικό, δεν μπορούμε να μιλάμε για ένα κράτος πολιτισμένο, δεν μπορούμε να μιλάμε για ανάπτυξη, δε μπορούμε να μιλάμε για πολιτική ηθική, δεν μπορούμε να μιλάμε για τίποτε.

Χρέη των νοικοκυριών: Έχω στοιχεία εδώ που δείχνουν ότι έχουμε 100 δισεκατομμύρια χρέη στην Ελλάδα απ' τα νοικοκυριά εκ των οποίων 120.000 σταμάτησαν τις δόσεις, 400.000 δεν μπορούν να τις δώσουν, δυσκολεύονται, και 30.000 σπίτια βρίσκονται σε πλειστηριασμό. Τι άραγε θα επακολουθήσει; Ποια είναι η επόμενη μέρα της κρίσης;

Κι ερχόμαστε αγαπητοί μου συνάδελφοι στο μεγάλο σκάνδαλο του ΟΤΕ. Ονομάστηκε «ο γάμος της χρονιάς». Ονομάστηκε «το έγκλημα της χρονιάς», ονομάστηκε «το ξεπούλημα της χρονιάς».

Μερικά στοιχεία: ΟΤΕ: Η 5η μεγαλύτερη εταιρεία στο Χρηματιστήριο, η 2η μεγαλύτερη εταιρεία σε ακίνητη περιουσία με 1 δισεκατομμύριο μετά την εκκλησία, 54% στις μετοχές του ρουμανικού ΟΤΕ, 20% στο σερβικό ΟΤΕ, στη Fyrom, στο Μαυροβούνιο, στην Αλβανία, με παρέμβαση στην κινητή τηλεφωνία. Και 30.000 εργαζομένους που δου-

λεύουν σήμερα σ' αυτές τις Υπηρεσίες του ΟΤΕ, χωρίς καμία διαδικασία διασφάλισης στις εργασιακές σχέσεις.

Για να δούμε παραπέρα τι έγινε απ' το ξεπούλημα: Μιλάμε για ιδιωτικοποιήσεις. 140 εκατομμύρια ευρώ το κέρδος, όταν το πρώτο τρίμηνο του 2008 ο ΟΤΕ έχει 140 εκατομμύρια κέρδη. Και τι εισέπραξε το ελληνικό Δημόσιο; 431 εκατομμύρια. Και για να δούμε ποιος πήρε τον ΟΤΕ; Τον πήρε λοιπόν η TELECOM. Μα τι σημαίνει TELECOM; Σκάνδαλα στη Γερμανία, πρόστιμο 12 εκατομμυρίων από την Επιτροπή Ανταγωνισμού, υποκλοπές (-έχει παραπεμφθεί στα Δικαστήρια) υποτιμήσεις και υπερτιμήσεις των μετοχών της κ.λπ.

Ποιος θα κάνει το management στον ΟΤΕ; Πού μας οδηγούν; Και έπονται και τα υπόλοιπα: ΕΥΔΑΠ, ΔΕΗ, ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ και δε συμμαζεύεται.

Αλλά ας έρθουμε και στο τρίτο κομμάτι, στον τρίτο άξονα: Εκπαιδευτική πολιτική. Ακούστε αγαπητοί συνάδελφοι: Υπάρχει μια συνεχής μείωση των δαπανών. Αυτό δεν το αμφισβητεί κανένας. Ούτε η κυβερνητική συνδικαλιστική παράταξη ούτε η κυβέρνηση. Είμαστε στην τελευταία θέση του ΟΟΣΑ.

Πρώτον: Για την πρωτοβάθμια το 2002 είχαμε ετήσιο κόστος 3.803 ευρώ για κάθε μαθητή, όταν στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχουμε 5.313, δηλαδή τη μισή δαπάνη.

Δεύτερον: Συνεχής μείωση της ποιότητας μέσα από περιοχόμενα σπουδών, μέσα από υποβάθμιση των υποδομών, της οργάνωσης, της Διοίκησης.

Τρίτον: Συνεχής οικονομική υποβάθμιση των εκπαιδευτικών. Παρά τις συνεχείς υποσχέσεις της κυβέρνησης και του ίδιου προσωπικά του Πρωθυπουργού για νέο, ενιαίο, δίκαιο μισθολόγιο των Δ.Υ., δεν έγινε τίποτε, παραπέμπεται στις καλές δεσ.

Όταν μιλάμε λοιπόν γι' αναβάθμιση με 1.300 ή 1.400 ευρώ εμείς πρέπει να διευκρινίζουμε, 1.400 καθαρά; 1.400 σ' ένα μεταβατικό διάστημα; 1.400 μικτά εδώ και τώρα; κ.λπ. Είναι ζητήματα για τα οποία η κυβέρνηση είχε δεσμευθεί ότι θ' απαντήσει το 2005, είμαστε στο 2008 και λέει «θ' απαντήσω μετά το 2010»!!

Τέτατον: Συνεχής διεύρυνση των ταξικών ανισοτήτων. Διάρκως διευρύνεται η ανισότητα υπέρ του κέντρου και εις βάρος της περιφέρειας. Για ποια αποκέντρωση μιλάμε; Για ποια διαδικασία;

Και κλείνω σε σχέση μ' αυτό που λέγεται εκπαιδευτική πολιτική, με το τι σημαίνει ποιότητα: Ζητάμε όλοι ένα δημόσιο σχολείο. Δωρεάν, δημόσιο. Αλλά πρέπει κι εμείς κάποτε να καταλάβουμε ότι αν δεν προσφέρουμε ποιότητα, αν το δημόσιο σχολείο δεν το αναβαθμίσουμε και δε γίνει

κύτταρο πολιτισμικής παρέμβασης στην τοπική κοινωνία, δεν μπορούμε να μιλάμε για δωρεάν δημόσιο σχολείο με προοπτική ανάπτυξης.

Κλείνοντας, θα κάνω μια ευχή: Φεύγοντας από την αίθουσα αυτή, τουλάχιστον να έχουμε καταλάβει ότι η διαδικασία της ανασυγκρότησης συνολικά του συνδικαλιστικού κινήματος αυτή τη στιγμή είναι περισσότερο από ποτέ αναγκαία. Άρα η διαδικασία που κάνετε με την καταστατική σας συνέλευση αν δεν κάνω λάθος, είναι καίριας σημασίας για την επόμενη μέρα, για το επόμενο βήμα.

Το κυριότερο είναι η αυτόνομη δράση. Δεν μπορεί να έχουμε ένα συνδικαλιστικό κίνημα που να έχει αλλού τα πόδια του, αλλού τα χέρια του, αλλού τη σκέψη του.

Το συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να έχει αυτόνομη πολιτική πορεία, να έχει αυτονομία στην πολιτική σκέψη και δράση, να μη χειραγωγείται, πρέπει δηλαδή να έχει δικά του μέσα, δικές του υποδομές, δική του κίνηση. Μόνο όταν τα έχει αυτά, μέσα από τις εσωτερικές δημοκρατικές διαδικασίες του σε όλα τα επίπεδα, μέσα από τον αλληλοσεβασμό όλων, μπορεί και πρέπει να πάει μπροστά. Ευχαριστώ.

ΓΡ. ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΛΜΕ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, χαιρετίζω εκ μέρους των εκατό χιλιάδων περίπου εκπαιδευτικών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης την Τακτική Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ και στα πρόσωπά σας χαιρετίζουμε τους ογδόντα χιλιάδες περίπου συναδέλφους της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Η Συνέλευσή σας γίνεται σε μια περίοδο που η κυβέρνηση έχοντας βάλει στο στόχαστρό της τη δημόσια εκπαίδευση επιμένει στην εφαρμογή των αντεκπαιδευτικών νόμων που ψήφισε πρόσφατα για τη νέα δομή της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης, την επιλογή των στελεχών της εκπαίδευσης, το νόμο πλαίσιο για τα ΑΕΙ, την εκχώρηση της προσχολικής αγωγής στους Δήμους και τους ιδιώτες.

Παράλληλα, ετοιμάζεται να προωθήσει νέα, ακόμη πιο αντιδραστικά νομοσχέδια, που αφορούν και τις τρεις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Συνεχίζονται και επεκτείνονται οι αναδιαρθρώσεις στο χώρο της εκπαίδευσης. Είναι γνωστό ότι το επόμενο διάστημα θα προωθηθεί για ψήφιση ο «Καποδίστριας 2». Ανεξάρτητα από την ονομασία της η κλιμάκωση της επιχείρησης «αποκέντρωση» σηματοδοτεί μια νέα προσπάθεια εισβολής των ιδιωτικών συμφερόντων στο δημόσιο σχολείο, σηματοδοτεί τη βαθύτερη ταξική διαφοροποίησή τους με τη μεταφορά στην Τοπική Αυτοδιοίκηση της ευθύνης για τη χρηματοδότηση, το πρόγραμμα, τη λειτουργία και το εκπαιδευτικό προσωπικό των σχολείων.

Είναι γνωστό, επίσης, ότι ο Υπουργός Παιδείας προαναγγέλλει διάλογο για την αλλαγή του συστήματος πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με στόχο τον αποπροσανατολισμό από τα κρίσιμα ζητήματα της εκπαίδευσης, την προετοιμασία του εδάφους για νέα ταξικά μέτρα επιλογής, όπως δείχνουν όλα τα στοιχεία, και την απελευθέρωση της «πρόσβασης» σε τίτλους χωρίς αντίκρισμα.

Πρωθεί, επίσης, ο Υπουργός Παιδείας την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού, ώστε να «μετεξελιχθεί» σε διάκονο και υποστηρικτή της αντεκπαιδευτικής πολιτικής, καθώς και την επέκταση των μεταρρυθμίσεων στη δευτεροβάθμια και πρωτοβάθμια εκπαίδευση που προβλέπεται και από την «Εκθεση των Σοφών» του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας. Η Κυβέρνηση, επίσης, προωθεί την ενσωμάτωση της Κοινωνικής Οδηγίας 36/2005 στο εθνικό μας δίκαιο και την αναγνώριση ιδίων επαγγελματικών δικαιωμάτων στους αποφοίτους των Κέντρων Ελεύθερων Σπουδών.

Αυτή η πολιτική δεν αφήνει κανένα περιθώριο εφησου-

χασμού. Είναι γνωστό ότι και το 2008 οι δημόσιες δαπάνες για την εκπαίδευση συνέχισαν την καθοδική τους πορεία. Παράλληλα, η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων εντείνεται. Όλο και μεγαλύτερα τμήματα της εκπαίδευσης, μέσω και των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, εκχωρούνται στους ιδιώτες, όπως γίνεται και με την επαγγελματική κατάρτιση.

Την ίδια στιγμή, και αφού απέτυχε η προσπάθεια συνταγματικής αναθεώρησης, η κυβέρνηση προσπαθεί να υπονομεύσει με κάθε ευκαιρία το δημόσιο Πανεπιστήμιο και επιχειρεί να παρακάμψει το άρθρο 16 του Συντάγματος, ώστε να ανοίξει διάπλατα το δρόμο για την ίδρυση ιδιωτικών Πανεπιστημίων.

Εν τω μεταξύ ο κομματισμός, η αλαζονεία, και ο αυταρχισμός δίνουν ισχυρό το στίγμα τους και στη Διοίκηση της εκπαίδευσης. Τρανταχτό παράδειγμα η απομάκρυνση της Διευθύντριας του 132^{ου} Δημοτικού Σχολείου της Αθήνας, μιας Διευθύντριας που μαζί με το Σύλλογο Διδασκόντων, με τους γονείς και τους μαθητές δημιούργησε ένα πρότυπο σχολείο για όλα τα παιδιά.

Σε όλα τα παραπάνω αθροίζεται ένας βαθιά ταξικός κρατικός προϋπολογισμός, που μειώνει ακόμη περισσότερο τις κοινωνικές δαπάνες, που φορολογεί με μεγαλύτερη αναληψία τους πολλούς και κοινωνικά ασθενέστερους. Μια εισοδηματική πολιτική σκληρής λιτότητας για τους εργαζομένους και το λαό. Μια πολιτική η οποία με τον πρόσφατο νόμο Πετραλιά, σε συνέχεια των νόμων Σιούφα και Ρέππα, αποδομεί πλήρως το δημόσιο και κοινωνικό χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος.

Αυτές οι πολιτικές, φίλοι και φίλες, που εκπορεύονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και είναι αποδεκτές από τις κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις του τόπου μας, αποτελούν δεδομένα που συνιστούν κορυφαία πρόκληση για όλους εμάς τους εκπαιδευτικούς αλλά και για όλους τους εργαζομένους.

Η επόμενη περίοδος θα είναι ιδιαίτερα κρίσιμη. Με όλα τα προηγούμενα ζητήματα συμπορεύονται και άλλα, επίσης πολύ σημαντικά, όπως αυτά της επέκτασης των αντιδραστικών «μεταρρυθμίσεων» στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, τα εκρηκτικά προβλήματα της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης, της δομής και του περιεχομένου της εκπαίδευσης, της στελέχωσής της, της επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών, που έχουν ήδη πάρει τη θέση τους στην ημερήσια διάταξη και της νέας περιόδου. Αυ-

τά τα δεδομένα όχι μόνο δεν επιτρέπουν καμία αναμονή, αλλά οδηγούν αναπόφευκτα σε νέα, σφοδρή κοινωνική σύγκρουση.

Το εκπαιδευτικό συνδικαλιστικό κίνημα δεν μπορεί παρά να είναι πολιτικοποιημένο, ταξικό και οργανωτικά αυτόνομο. Οφείλει να καθορίζει τα αιτήματά του, τις στάσεις και την πολιτική συμπεριφορά του ανεξάρτητα από το ποιο κόμμα κυβερνά. Η κυρίαρχη πολιτική σκέψη προσπαθεί να κατοχυρώσει την ιδιώτευση, την αποστράτευση και το ατομικό βόλεμα.

Το Κίνημά μας δεν μπορεί να εμφανίζεται αμήχανο απέναντι στα κυρίαρχα εκθρικά ιδεολογικά ρεύματα.

Με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση καλούμαστε να δυνάμωσουμε τους αγώνες μας για να ανατρέψουμε τη νεοφιλελεύθερη πολιτική. Σε θέση μάχης, λοιπόν, όλοι εμείς οι εκπαιδευτικοί και όχι απαθείς, δειλοί, μοιραίοι και άβουλοι, μπορούμε να μετασχηματίσουμε γόνιμα και θετικά την προηγούμενη εμπειρία μας.

Η ενότητα στη δράση και η κοινωνική αλληλεγγύη δεν είναι εμπορεύσιμες και αγοραίες ιδέες. Πρέπει να ασκήσουμε πολιτική ευαισθησίας απέναντι στα ευρύτερα κοινωνικά ζητήματα που ταλανίζουν τους πολίτες, τους μαθητές και τους γονείς τους, και να διαπαιδαγωγήσουμε τους συναδέλφους μας με γνώμονα την αρχή της κοινωνικής αλληλεγγύης.

Ως εργαζόμενοι, όλοι εμείς, σε έναν ευαίσθητο χώρο, με τα συλλογικά μας όργανα να πρωτοστατούν, πρέπει να οργανώσουμε ένα ισχυρό μορφωτικό και αγωνιστικό ρεύμα, που να διαπερνά και να διαχέεται σε ολόκληρη την κοινωνία. Στην πολιτιστική βαρβαρότητα απαντάμε με την ποιότητα των ιδεών μας.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι,

Ενόψει της νέας συνδικαλιστικής χρονιάς οι δύο Ομοσπονδίες της εκπαίδευσης, ΔΟΕ και ΟΛΜΕ, με δυναμικό που ξεπερνά τους 175.000 εκπαιδευτικούς, πρέπει και μπορούμε να σχεδιάσουμε και να αποφασίσουμε την κοινή μας δράση, γιατί συντρέχουν οι αναγκαίες προϋποθέσεις. Στη βάση των κοινών εργασιακών, μισθολογικών, συνταξιοδοτικών και εκπαιδευτικών μας αιτημάτων έχουμε ήδη διαμορφώσει κοινό διεκδικητικό πλαίσιο. Ταυτόχρονα, το συμφέρον μας ως εργαζομένων στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, καθώς και το συμφέρον της δημόσιας εκπαίδευσης και όλων των μαθητών και μαθητριών μας,

ιδιαίτερα αυτών που προέρχονται από τα λαϊκά στρώματα και τις ασθενέστερες κοινωνικά ομάδες, απαιτεί να δημιουργήσουμε ένα πολύ ισχυρό, ριζοσπαστικό πανεκπαιδευτικό μέτωπο, το οποίο θα συγκρουστεί αποτελεσματικά και νικηφόρα με τη νεοφιλελεύθερη αντεκπαιδευτική και αντι-λαϊκή πολιτική με στόχο μια πραγματικά δωρεάν δημόσια εκπαίδευση για όλους και σε όλες τις βαθμίδες της. Για έναν εκπαιδευτικό που θα ζει με αξιοπρέπεια από το μισθό του, έναν εκπαιδευτικό που θα υποστηρίζεται από την πολιτεία στο εξαιρετικά δύσκολο έργο του.

Χωρίς να παραβλέπουμε τα προβλήματα που υπήρξαν στο παρελθόν αναφορικά με τις σχέσεις των δύο Ομοσπονδιών, χωρίς να υποτιμάμε τις δυσκολίες μιας τέτοιας προσπάθειας, οφείλουμε να βλέπουμε μπροστά με αισιοδοξία και αυτοπεποίθηση. Σε αυτό το πλαίσιο μπορούμε να ανοίξουμε από τώρα τη συζήτηση και να πάρουμε αποφάσεις για θέματα συνεργασιών όπως του ΚΕΜΕΤΕ της ΟΛΜΕ με το ΙΠΕΜ της ΔΟΕ. Η διαπιστωμένη ανάγκη για κοινή δράση των δυο Ομοσπονδιών πρέπει να οδηγήσει σε σταθερότητα και διεύρυνση της συνεργασίας μας.

Οι δεσμεύσεις της συγκυρίας είναι εδώ, τα διδάγματα από τους αγώνες επίσης, και η πρόσφατη πανεκπαιδευτική απεργία του Σεπτεμβρίου – Οκτώβριου του 2006 λειτουργεί στην πολιτική μνήμη, διδάσκει και εμπνέει: ογδόντα πέντε πρωτοβάθμια Σωματεία των Καθηγητών, εκατόν εξήντα περίπου πρωτοβάθμια Σωματεία των Δασκάλων, δύο Ομοσπονδίες, ίδια εργασιακά, μισθολογικά και συνταξιοδοτικά αιτήματα, ίδιος τρόπος διορισμού και ίδιο αφεντικό. Ωστόσο, δυο συνδικαλιστικές και παιδαγωγικές ζωές. Προς τι τόση σπατάλη; Δεν επιδρά, άραγε, ανασταλτικά στο τελικό αποτέλεσμα η διάσπαση και ο κατακερματισμός των δυνάμεων; Δεν ανάβλυσε, άραγε, από όλο το σώμα της εκπαιδευτικής κοινότητας σε όλους τους πρόσφατους αγώνες, η απαίτηση, έντυπη, προφορική, εναγώνια, πειθαρχημένη; Πως χρειάζεται ο ενιαίος πανεκπαιδευτικός αγώνας «υπέρ βωμών και εστιών»; Αυτός ο πανεκπαιδευτικός αγώνας δε θα δημιουργούσε νέες συνθήκες, πρωτόγνωρες σε δυναμισμό δράσης και παρέμβασης; Αν οι ίδιες συνθήκες δημιουργούν ίδιες συνειδήσεις σε τελική ανάλυση, ποιος «κακός δαίμονας» επιβάλλει την oligωρία και την καθυστέρηση;

Ενιαία δράση λοιπόν και πανεκπαιδευτικό μέτωπο. Ας το παλέψουμε όλοι μαζί. Σε αυτό το πλαίσιο προτείνουμε προς τη Γενική Συνέλευσή σας ένα πρόγραμμα που σε γενικές γραμμές έχει συμφωνηθεί με το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ:

- Συνάντηση των δύο Διοικητικών Συμβουλίων, ΔΟΕ και ΟΛΜΕ, την πρώτη εβδομάδα του Σεπτεμβρίου για σχεδιασμό κοινής δράσης.

- Ενημερωτικού χαρακτήρα κοινές περιοδείες των μελών των Διοικητικών Συμβουλίων της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ σε όλες τις έδρες των ευρύτερων διοικητικών περιφερειών της χώρας.

- Συναντήσεις, κοινές συσκέψεις, με τα Διοικητικά Συμβούλια των Διδασκαλικών Συλλόγων και των ΕΛΜΕ των περιφερειών, συνεντεύξεις Τύπου κτλ. από τις 10 μέχρι τις 25 Σεπτεμβρίου.

- Κοινές εκδηλώσεις ΟΛΜΕ-ΔΟΕ και Διδασκαλικών Συλλόγων- ΕΛΜΕ με εκπαιδευτικό και παιδαγωγικό χαρακτήρα.

- Διαμόρφωση εισήγησης προς τα πρωτοβάθμια σωματεία με βάση τις ανάγκες και τις προτεραιότητες του εκπαιδευτικού κινήματος και αποστολή της στα Διοικητικά Συμβούλια των Διδασκαλικών Συλλόγων και των ΕΛΜΕ μέχρι τις 30/9.

- Γενικές Συνελεύσεις των ΕΛΜΕ και των Διδασκαλικών Συλλόγων, το πρώτο δεκαήμερο του Οκτώβριου, και στις 11 Οκτώβριου Γενική Συνέλευση των Προέδρων των Διδασκαλικών Συλλόγων, και αντίστοιχα των ΕΛΜΕ, για να ληφθεί η τελική απόφαση για τη μορφή των απεργιακών κινητοποιήσεων του εκπαιδευτικού κόσμου. Αυτές οι κινητοποιήσεις μπορούν και πρέπει να έχουν τα χαρακτηριστικά της διάρκειας, της έντασης, της κλιμάκωσης και να καλύπτουν ολόκληρη τη διάρκεια του διδακτικού έτους.

Φίλοι και φίλες,

Ας κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας κι από το μυαλό μας, ας δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις για να είναι η επόμενη σχολική χρονιά χρονιά νικηφόρων αγώνων για τη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση, για τα δικαιώματά μας ως εκπαιδευτικών και ως εργαζομένων ευρύτερα.

Αγώνας μαζικός, πανεκπαιδευτικός να είναι η απάντηση από 'δώ κι εμπρός.

Στη Γ.Σ. παρέστη εκ μέρους της Π.Ο.Ε.Δ. ο Αντιπρόεδρος συναδ. Λάζαρος Αβραάμ.

Α. ΤΣΕΛΕΠΗ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΙΛΚΙΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δυστυχώς οι αλλαγές και οι μεταρρυθμίσεις της κυβέρνησης στα σχολεία γίνονται πολύ εύκολα και γρήγορα, όταν είναι μάλιστα εις βάρος των εκπαιδευτικών. Θα αναφερθώ στα σοβαρά προβλήματα των νηπιαγωγών.

Το Υπουργείο Παιδείας άλλαξε για μια ακόμα φορά το ωράριο των νηπιαγωγείων με την εγκύκλιο της 20^{ης} Ιουλίου 2007, η οποία καταστρατηγεί τα εργασιακά δικαιώματα των νηπιαγωγών αυξάνοντας αυθαίρετα το ωράριο εργασίας τους.

Η ΔΟΕ την προηγούμενη χρονιά με ανακοινώσεις και εξαγγελίες απεργιών προσπάθησε, αλλά νομίζω και είμαι σίγουρη, ότι δεν έλυσε το πρόβλημα. Ίσως δε βοήθησαν και οι συνάδελφοι σ' αυτό. Εμείς διεκδικούμε άμεση ανάκληση της εγκυκλίου αυτής.

Μέχρι σήμερα συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ξέρουμε ότι υπάρχει μόνο ωράριο νηπιαγωγείου. Εμείς ζητούμε τη θεσμοθέτηση διδακτικού ωραρίου νηπιαγωγών με βάση τα χρόνια υπηρεσίας, αρχίζοντας από τις 20 ώρες και καταβαίνοντας ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας.

Η οριοθέτηση του ωραρίου πρέπει να λαμβάνει υπόψη τη συνεχή απασχόληση, γιατί οι νηπιαγωγοί δεν έχουν διάλειμμα, αλλά είναι υπεύθυνες για τα νήπια όλες τις ώρες.

Διεκδικούμε επίσης σε νηπιαγωγεία που έχουν κλασικό και ολοήμερο τμήμα, να υπάρχει μια ακόμη νηπιαγωγός, για να καλύπτει το ωράριο της πρωινής ζώνης. Ακόμη διεκδικούμε μείωση αριθμού νηπίων ανά τμήμα σε αναλογία 1 νηπιαγωγός προς 15 νήπια. Διαφορετικά, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, οι γραφειοκρατικές απαιτήσεις των καινούργιων προγραμμάτων δεν μπορούν να εφαρμοστούν.

Προτείνουμε τη γενίκευση του θεσμού του ολοήμερου νηπιαγωγείου, το διορισμό μονίμων εκπαιδευτικών στις θέσεις που θα δημιουργηθούν, την πλήρη κάλυψη των δαπανών των ολοήμερων νηπιαγωγείων και τον άμεσο διπλασιασμό των επιχορηγήσεων. Τα νέα διδακτήρια, που χτίζονται, πρέπει να ανταποκρίνονται στις ανάγκες των ολοήμερων σχολείων, δηλαδή να έχουν ξεχωριστούς χώρους για σίτιση και ξεκούραση.

Πρόσληψη του απαραίτητου βοηθητικού προσωπικού χωρίς την οικονομική επιβάρυνση των γονέων. Με τη μείωση του αριθμού των νηπίων, με τη δίχρονη υποχρεωτικό προσχολική αγωγή και με την ίδρυση νέων τμημάτων στα δημόσια νηπιαγωγεία, πιστεύω ότι θα λυθεί και το πρόβλημα της αδιοριστίας των νηπιαγωγών. Ευχαριστώ.

Δ. ΒΑΛΤΣΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΛΛΑΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, συναγωνιστές, σύντροφοι, ακτιβιστές, μεταφέρω από την περιοχή της Πέλλας την κραυγή αγωνίας του μονόμισθου συναδέλφου, την κραυγή αγωνίας του αναπληρωτή συναδέλφου, που για μια τουλάχιστον 5ετία διατρέχει το πανελλήνιο, αλλά κυρίως μεταφέρω την κραυγή αγωνίας του ωρομίσθιου συναδέλφου των 300 €.

Αυτού που ξοδεύει 1.300 για να πάρει 300. Την κραυγή αγωνίας για ζητήματα επιβίωσης, διότι το θηρίο της ακρίβειας έχει καταβροχθίσει τους μισθούς μας που ίσα-ίσα αγίζουν τη γραμμή του ορίου της φτώχειας. Την κραυγή αγωνίας για την εκτίναξη στα ύψη των τιμών βασικών καταναλωτικών προϊόντων, αλλά και την αγανάκτησή μας διότι ζώντας στην ελληνική περιφέρεια κάθε μέρα, παρατηρούμε τις τιμές των αγροτικών προϊόντων να έχουν 5 στο χωράφι και 20 και 25 στο ράφι.

Θέλω να μεταφέρω την κραυγή αγωνίας των εργαζόμενων γονέων και ειδικά των γονέων που είναι δανειολήπτες, όσο αφορά το δικό τους εργασιακό μέλλον και τις αμοιβές τους, όσο και το μέλλον των παιδιών τους.

Θέλω ακόμη να μεταφέρω την κραυγή αγωνίας και τη διαρκή αγανάκτηση των Διευθυντών και των Προϊσταμένων των σχολικών μονάδων, αλλά και πολλών παραγόντων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, για τις ανεπαρκείς χρηματοδοτήσεις των σχολικών επιτροπών, ώστε να είναι σε θέση να εξασφαλίσουν την επαρκή οργάνωσή τους και να καλύψουν τις λειτουργικές ανάγκες που απαιτεί το σύγχρονο ολοήμερο σχολείο.

Τα ορεινά σχολεία της Πέλλας, αλλά και των γειτονικών παραμεθόριων νομών έχουν χειμώνα 8 μήνες και έξοδα θέρμανσης πολλαπλάσια από τα σχολεία της νότιας και της πεδινής Ελλάδας. Οι σύγχρονες εκπαιδευτικές ανάγκες έχουν αυξηθεί, ενώ τα λειτουργικά έξοδα είναι καθηλωμένα.

Οι δημοτικές επιτροπές παιδείας κάθε χρόνο υιοθετούν αρμοδιότητες από την κεντρική διοίκηση, χωρίς όμως τη μεταβίβαση των αντίστοιχων οικονομικών πόρων. Οι οφειλόμενοι πόροι απ' την κεντρική διοίκηση προς τους 1.050 κοινοτοπικούς δήμους έχει φτάσει, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, το εκπληκτικό ποσό των 9 δισεκατομμυρίων ευρώ. Αυτό είναι άλλωστε και το πρώτο αίτημα της ΚΕΔΚΕ που συνεδριάζει σήμερα, λίγα τετράγωνα πιο πάνω.

Χρήματα όλοι ξέρουμε ότι υπάρχουν και ότι μπορούν να εξευρεθούν από την κεντρική διοίκηση. Μπορούν να εξευρεθούν από αρκετές πηγές. Αλλά κυρίως από τους συνεπείς φορολόγησις των μεγάλων επιχειρήσεων και

των τραπεζών, καθώς και απ' τη μείωση των υπέρογκων αμυντικών δαπανών.

Τελευταίο παράδειγμα είναι ο Σαρκοζί. Ήρθε, είδε και απήλθε. Απλά έκλεισε μια συμφωνία 3 δισεκατομμυρίων ευρώ. Κάθε ώρα που κάθισε ο Σαρκοζί στην Ελλάδα, μας στοίχισε 1 δισεκατομμύριο ευρώ.

Όταν υπάρχουν προβλήματα για κάλυψη βασικών λειτουργικών δαπανών, θέρμανση, καθαρίστριες κλπ, πως θα υποστηρίξουμε οικονομικά και οργανωτικά τις βιβλιοθήκες, τις διαμορφώσεις αύλειων χώρων, τη διαπολιτισμική εκπαίδευση, τους αλλοδαπούς μαθητές, την εκπαίδευση των Ελλήνων του εξωτερικού, το θεσμό των ειδικοτήτων στην πρωτοβάθμια, στην ειδική αγωγή, τα ΣΜΕΑ, τα ΚΔΑΥ, τα ολόημερα σχολεία, συνάδελφοι;

Σήμερα συναδέλφισσες και συνάδελφοι περισσότερο από ποτέ απαιτείται να υψώσουμε τις αγωνιστικές μας και διεκδικητικές μας φωνές. Σήμερα για ένα ανοιχτό δημόσιο σχολείο στην κοινωνία, δημοκρατικό και αγωνιστικό.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

N. AMANAKHS

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

«ΔΟΜΗΝΙΚΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, να που κάναμε και τη Γ.Σ. μας μια όμορφη παρέα. Και μάλιστα σε μια στιγμή που καλούμαστε όλοι να κάνουμε κριτική πάνω στα πεπραγμένα μιας ολόκληρης χρονιάς. Καλούμαστε να κρίνουμε τα πεπραγμένα όχι για να τα εκτιμήσουμε θετικά ή αρνητικά, να αποδώσουμε εύσημα ή κατηγορίες, αλλά να αντλήσουμε μέσα απ' αυτή την πορεία τα συμπεράσματα αλλά και τις προτάσεις εκείνες, που επιτέλους θα μπορέσουν να δώσουν σε όλους εμάς μια προοπτική και μια διέξοδο. Αυτό είναι το ζητούμενο.

Το δεύτερο ζητούμενο, το οποίο πρέπει να ξεκαθαρίσουμε, είναι σε ποιους κάνουμε κριτική; Σε 11 μέλη, σε 11 πρόσωπα, σε 11 συναδέλφους που σήμερα είναι στο Διοικητικό Συμβούλιο; Ή σε μια πορεία ενός ολόκληρου κλάδου; Και από πού πρέπει να αρχίσει αυτή η κριτική; Ή τι πρέπει να αγγίξει και τι πρέπει να αναζητήσει;

Γιατί τουλάχιστον εγώ σε μία διαδικασία και σε μία πορεία που διαφαίνεται το ολίγον έγκυος ή περισσότερο έγκυος, δεν θα μπω. Θα αγγίξω το θέμα, έτσι όπως πιστεύω ότι πρέπει να το προσεγγίσουμε. Και πρέπει να το προσεγγίσουμε, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, έστω και οι λίγοι που είμαστε εδώ, των αριστερών δυνάμεων.

Ο χαρακτηρισμός του αριστερού είναι στο δρόμο και στον αγώνα, συνάδελφοι, και όχι σε κονκάρδες. Εκείνο το οποίο πρέπει να δούμε, είναι εμείς οι ίδιοι τι προοπτική δώσαμε στην περσινή μας Συνέλευση με τις αποφάσεις που πήρε; Μήπως η κριτική πρέπει να αρχίσει αυτοκριτικά για τον καθένα μας;

Από μία αντίληψη, την οποία ζούμε τώρα και χρόνια, περικρακωμένη μέσα σε μικροπαταξιακές καταστάσεις. Τι δέσμευση δώσαμε σε αυτό το όργανο με τις αποφάσεις που πήραμε; Γιατί προσωπικά και με την εμπειρία τόσων χρόνων εδώ μέσα, θα μου επιτρέψετε να μην έχω εμπιστοσύνη στις «αυτόνομες λειτουργίες», δεν έχει να κάνει με τους χώρους, όταν μέσα από τα όργανα δεν δεσμεύουμε καταστάσεις.

Τι διεκδικητικό πλαίσιο και αγωνιστικό πλαίσιο δώσαμε πέρσι; Και μη ξεχνάτε ότι η περσινή Συνέλευση έγινε κάτω απ' το κλίμα του μεγάλου αυτού αγώνα, που είχαμε σαν κλάδος. Η περσινή Συνέλευση είναι προπομπός της σημερινής Συνέλευσης και εκεί είναι το ζητούμενο. Και η σημερινή Συνέλευση έτσι θα προχωρήσει;

Θα αναπαυθούμε εάν οι πέντε βρουν συμμαχία με τους δύο, αν οι τέσσερις βρουν συμμαχία με τους τρεις για να κάνουν πλειοψηφίες; Και να περιμένουμε μια συνολική δράση για τον κλάδο; Ή μήπως εδώ μέσα εμείς θα πρέπει, πράγματι, ξεπερνώντας αυτές τις αντιλήψεις που τόσο φαίνεται απ' αυτό το μικρόφωνο, να δεσμεύσουμε για την πορεία που πρέπει να ακολουθήσουμε;

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αυτό είναι για μένα η μεγάλη αγωνία. Θα μπορέσουμε, πράγματι, να σκύψουμε σε αυτά τα προβλήματα που είναι τεράστια και να δούμε αυτό που ακούστηκε πολλές φορές, τον ταξικό προσανατολισμό του ίδιου του κινήματός μας; Και να δούμε πώς θα απεγκλωβιστούμε απ' αυτές τις εξαρτήσεις και πώς θα μπορέσουμε να προχωρήσουμε μπροστά;

Αν το μπορέσουμε κάτι τέτοιο, καμιά ομάδα 11 ανθρώπων δεν θα μπορέσει να πράξει διαφορετικά. Να γιατί την κριτική των πεπραγμένων την ξεκινώ από εδώ μέσα, από εμάς τους ίδιους. Και να γιατί θεωρώ και τον εαυτό μου συνένοχο γι' αυτά, τα οποία θα μπορούσαν να γίνουν φέτος και δεν έγιναν.

Και έρχομαι στο δεύτερο. Τεράστια τα προβλήματα τα οποία αντιμετωπίσαμε για μια άλλη χρονιά. Προβλήματα που έρχονται από παλιά, συνεχίζονται, διαιωνίζονται, διογκώνονται και πολύ φοβάμαι, ότι έχουμε μετατραπεί σε απλούς παρατηρητές και ιστοριογράφους αυτών των γεγονότων και τίποτα περισσότερο.

Λόγω των κρίσεων των φετινών, ένα πολύ μεγάλο μέρος

της Γ.Σ. μας και μάλιστα στα πεπραγμένα, θα σκύψει πάνω εκεί και το ζήσαμε και στις τοποθετήσεις των αιρετών μας, σε μια συγκριτική περισσότερο παρουσίαση, τότε έγιναν καλύτερα ή τότε έγιναν χειρότερα. Ελάτε σύντροφοι, όλοι μαζί και τον λέω συνειδητά τον όρο, επιτέλους να απεγκλωβίσουμε το συνδικαλιστικό κίνημα απ' αυτές τις κρίσεις.

Δε θα χρησιμοποιήσω τη λέξη αξιοκρατία, γιατί είναι λάστιχο και ο καθένας μπορεί να τη χρησιμοποιεί, όπως θέλει. Να βρούμε επιτέλους αυτούς τους άξονες, που τουλάχιστον δεν θα μας ταλανίζουν εμάς. Όχι σήμερα η Α, αύριο η Β, μεθαύριο η Γ κ.ο.κ.

Ελάτε να δούμε τα κυρίαρχα προβλήματα, έτσι όπως καταγράφονται και έχουν καταγραφεί και μέσα από το μεγάλο αγώνα, τους άξονες αυτούς. Και ελάτε μέσα απ' αυτή τη Συνέλευση, να δώσουμε την προοπτική, που όλοι αναζητούμε, για να μπορέσουμε, πράγματι, αύριο - μεθαύριο να κοιταζόμαστε στα μάτια, να μιλούμε για τις αδυναμίες μας, αλλά και για την αποφασιστικότητά μας να παλέψουμε γι' αυτές.

Πού να προχωρήσω συνάδελφοι; Στην κριτική το τι έκαναν οι πέντε ή στην κριτική γιατί δεν έκαναν οι έξι; Γιατί ανήκω σε αυτή την παράταξη; Στην κριτική απ' τη μεριά κάποιου άλλου το τι έκανε ο ένας και δεν έκαναν οι έντεκα; Θα παίζουμε πολύ καιρό αυτό το κρυφτούλι; Τι θα πούμε στους συναδέλφους μας, που βιώνουν και αγωνιούν καθημερινά για τα προβλήματα αυτά, τα οποία και εμείς βιώνουμε και για τα οποία κι εμείς αγωνιούμε.

Τι θα τους αναφέρω; Αν συνεχιστεί αυτή η αντίληψη στη λειτουργία αυτής της Συνέλευσης; Ότι πήγα στην 77^η Γ.Σ. του κλάδου, τσακώθηκα με πέντε ΔΑΚίτες, μάλωσα με δύο του Συνασπισμού, λογόφερα με τέσσερις του ΚΚΕ, αγκαλιάστηκα με τρεις του ΠΑΣΟΚ και πάμε στο αύριο;

Συνάδελφοι, θεωρώ ότι χειρότερο και φοβερά προβλητικό και για τον καθένα μας είναι το αν η συγκεκριμένη Γ.Σ., όπως θα εκτιμήσει τα πράγματα, δε δώσει συγκεκριμένο διεκδικητικό και αγωνιστικό πλαίσιο. Αν αυτό το πράγμα δεν το πράξουμε, τότε θα είμαστε οι πρώτοι υπεύθυνοι για την αρνητική πορεία του κλάδου.

Αυτά όλα ως σκέψεις, ως προβληματισμός, μέσα σε μια καλή παρέα που θέλω να πιστεύω ότι και καλά θα κουβεντιάσουμε και καλά συμπεράσματα θα βγάλουμε.

Θ. ΑΠΑΤΣΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΟΡΔΑΙΑΣ

Σεβαστό προεδρείο, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ο πελάτης τελικά δεν έχει πάντα δίκιο. Όσοι σηκώνουν ση-

μαίες δεν είναι πάντα επαναστάτες. Θα μου επιτρέψει ο συνάδελφος από την Κέρκυρα να χρησιμοποιήσω ένα κομμάτι απ' την τοποθέτησή του, απλώς για να καταδείξω μια διαφορετική λογική, διαφορετικές προσεγγίσεις που υπάρχουν πάνω στο ίδιο πρόβλημα.

Χθες κάποιος συνάδελφος ζήτησε να εκφράσουμε την αλληλεγγύη μας στους μαχόμενους κατοίκους της Λευκίμης αν δεν κάνω λάθος, γιατί δε θέλουν στον τόπο τους να γίνει ΧΥΤΑ και όλα αυτά. Σαφώς και καταδικάζουμε και είναι προφανές και αυτονόητο, κάθε μορφή καταστολής. Όμως υπάρχει ένα άλλο ζήτημα.

Αν επιχειρήσουμε μια δεύτερη ανάγνωση, υπάρχει αλήθεια εναλλακτική πρόταση για κάποιον ΧΥΤΑ; Δηλαδή θεωρούμε ιερό μας δικαίωμα να υπερασπιστούμε το καταναλωτικό μας πρότυπο, αλλά σκεφτήκαμε ποτέ τα σκουπίδια μας πού θα τα πετάξουμε; Μήπως θα τα πάμε στην Αλβανία; Μήπως θα τα πάμε στην Πτολεμαίδα στην περιοχή μου, όπου πριν δυο χρόνια είχαν πει να μεταφέρουν όλο τον αμίαντο της Ελλάδας στα ορυχεία της περιοχής, εφόσον που υπάρχουν;

Θέλω να πω δηλαδή, ότι τελικά η κορυφαία επαναστατική πράξη νομίζω, ότι είναι ο αυτοέλεγχος. Είναι ο σεβασμός στη διαφορετική άποψη. Όταν ένας αγώνας δεν συνδέεται με ανάληψη ευθύνης, καταντάει ένα επαναστατικό τρικ, ένας λαϊκισμός και μια επαναστατική φαντασίωση. Η παράταξη της ΠΑΣΚ, συνάδελφοι, θεμελίωσε την παρουσία της στην αντίθεσή της σε κάθε τι στατικό, συντηρητικό και καταξιώθηκε ως μια μεταρρυθμιστική παράταξη, γιατί αναλάμβανε πάντα την ευθύνη των επιλογών της.

Οι τεχνητές περιχαράκωσεις μέσα στον κλάδο, οι διαχωρισμοί σε υποταγμένους και ανυπότακτους, η αντιμετώπιση της κρίσης στο επίπεδο της πολιτικής οροφής, είναι στοιχεία της κρίσης του συνδικάτου και οδηγούν σε μια προσχηματική δημοκρατία πεφωτισμένων διαχειριστών.

Οι απαραίτητες δομές και αντιλήψεις που κυριαρχούν σήμερα είναι μακριά από κάθε έννοια δημοκρατικής συμμετοχής. Ασφαλώς το διακύβευμα των καιρών είναι η διεύρυνση της δημοκρατίας και η προώθηση σύγχρονου μορφών διαβούλευσης, λογοδοσίας και συμμετοχής. Η υπέρβαση της πολιτικής κρίσης δεν μπορεί να συντελεστεί μέσα από το marketing, τον αφηρημένο φορμαλιστικό λόγο, ιδιαίτερα μάλιστα όταν είναι απαλλαγμένος από οποιεσδήποτε δεσμεύσεις.

Μόνο με αρνήσεις συνάδελφοι δε γίνεται πολιτική αντιπαράθεση. Χρειάζεται επιτέλους να ανοίξουμε ένα κεφάλαιο καινούργιο στην ιστορία του κλάδου. Στο χέρι μας

είναι να προσπεράσουμε το τελευταίο προπύργιο του συγκεντρωτισμού, το σημερινό συνδικάτο και να το φτιάξουμε ένα πιο ευέλικτο δίκτυο, αποκεντρωμένο, αντιπροσωπευτικό, ικανό να συνθέτει.

Ένα συνδικάτο άμεσης δημοκρατίας, ανοιχτό, ψηφιακό και συμμετοχικό. Ένα σύγχρονο συνδικάτο, που θα συντονίζει τον κλάδο χωρίς να τον υποκαθιστά.

Σε αυτή τη μεγάλη ανατροπή καλούνται να συμμετάσχουν όσοι διαπιστώνουν, πως υπάρχει δυνατότητα αλλαγής πορείας εδώ και τώρα και πως αυτό έγκειται στην αναδιανομή της εξουσίας προς τη βάση, πως η ανατροπή αυτή απαιτεί συγκρούσεις με κατεστημένες λογικές και αυξημένη υπευθυνότητα, πως είναι ζωτικής σημασίας να επικοινωνήσουμε και να συμμαχήσουμε με δυνάμεις και άτομα απ' τα οποία μας αποξένωσαν οι μεταπολιτευτικές εμμονές.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ο υποκινητής των κοινωνικών αγώνων είναι τα ίδια τα προβλήματα. Τα κοινωνικά κινήματα αναπτύσσουν δράση όταν τα προβλήματα οξύνονται. Ας μη διαρρηγνύουμε τα ιμάτιά μας για το αυτόνομο.

Όσο το μπρίκι είναι αναμμένο στο μάτι, θα προκαλείται βρασμός. Μόνο που ο βρασμός είναι μια διαδικασία που συντελείται σε ολόκληρη την μάζα του υγρού. Οι φυσαλίδες της επιφάνειας που βιάζονται να προεξοφλήσουν το άμεσο μέλλον, μπορούν να πετύχουν αποκλειστικά και μόνο την εξάτμισή τους. Ευχαριστώ πολύ.

Γ. ΚΑΡΡΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ

«ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ»

Κάνοντας κριτική για τα πεπραγμένα της ΔΟΕ και των μελών της, δεν θα αναφερθούμε μόνο βέβαια στα πέντε μέλη του προεδρείου, μιας και θεωρούμε ότι τη ΔΟΕ δεν την εκπροσωπούν μόνο τα πέντε μέλη και δεν είναι αυτά, τα οποία παίρνουν τις αποφάσεις μέσα στη Διδασκαλική Ομοσπονδία.

Θα πρέπει να μιλήσουμε και να δούμε για το ρόλο και τη συμβολή και των άλλων παρατάξεων. Και θα απευθύνω ορισμένα ερωτήματα και θα μιλήσω κυρίως για τα τέσσερα μέλη της ΔΑΚΕ, που έχουν την τιμή να εκπροσωπούν ένα σημαντικό κομμάτι της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Θα ήθελα να ρωτήσω και περιμένω να μου δοθούν κάποιες απαντήσεις, διαβάζοντας το site, στο οποίο έχετε την ανακοίνωσή σας του Μαΐου του 2008, όπου αναφέρεστε

στη Γ.Σ. που γίνεται αυτή τη στιγμή, λέτε ότι λαμβάνοντας υπόψη τα δεδομένα, που δημιουργεί η συζήτηση για το ασφαλιστικό και παρά το γεγονός ότι κατά την τελευταία τριετία δόθηκαν λύσεις, να σας πω βεβαίως ότι μιλάμε για τετραετία και όχι για τριετία.

Όπως επίσης δε μιλάμε για δεδομένα που δημιουργήθηκαν από τη συζήτηση για το ασφαλιστικό, γιατί ήδη το ασφαλιστικό νομοσχέδιο έχει κατατεθεί.

Βέβαια το λάθος δεν είναι μόνο χρονικό, γιατί αν ανατρέξουμε στις 26.11.2007 πριν από την απεργία την 24ωρη που είχαμε κηρύξει, είναι ακριβώς η ίδια ανακοίνωση την οποία ξανανεβάζετε τον Μάιο του 2008. Μπράβο σας, είστε σταθεροί στις θέσεις σας. Αναφέρετε εκεί πέρα για τις λύσεις που δόθηκαν. Μιλάτε για το 60-40 και μπράβο και εμείς το επικροτούμε, για το 1 προς 25 ανά τμήμα. Να μας πείτε όμως πού και πότε εφαρμόζεται αυτό.

Να μας πείτε για την υποχρεωτική φοίτηση των νηπίων, την οποία ψήφισε η παράταξη, η κυβέρνησή σας και πού εφαρμόζεται. Να μας πείτε γιατί εφόσον έγιναν 3.000 διορισμούς, τους οποίους ακούμε συνεχώς την τελευταία 4ετία στους νηπιαγωγούς, έχουμε 1.561 νηπιαγωγούς αναπληρωτές στη φετινή χρονιά σύμφωνα με τα στοιχεία του κ. Παληγιάννη, του αιρετού της ΔΑΚΕ που τα έχει δημοσιεύσει στο site της ΔΑΚΕ.

Για να δούμε επίσης για τη γνήσια βούληση των συναδέλφων. Την επικαλείστε πολύ συχνά στις ανακοινώσεις σας. Μετά και αφού αφουγκραστούμε τη γνήσια βούληση των συναδέλφων, να πάρουμε τις όποιες αποφάσεις. Συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, η γνήσια βούληση των συναδέλφων, αν τους ρωτούσαμε πριν δυο χρόνια στη μεγάλη απεργία που ξεκινήσαμε ποια ήταν; Σας ρωτώ ποια ήταν;

Οι ηγεσίες συνάδελφοι είναι για να βλέπουν μπροστά και να χαράζουν δρόμους. Εάν ήταν απλώς διαχειριστικό το ζήτημα, για να βάλουμε τα 11 μέλη της ΔΟΕ απλώς και μόνο να διαχειρίζονται τη βούληση τη δική μας, τότε αυτούς να τους βγάλουμε απ' την άκρη, γιατί τους ψηφίζουμε, τι τους θέλουμε; Γιατί δεν τους καταργούμε;

Πάμε στην περίπτωση των ευκαιριακών συμμαχιών που συνεχώς επικαλείστε. Γιατί λέτε η ΠΑΣΚ με ευκαιριακές συμμαχίες, μάλιστα με παρατάξεις που έχουν μια στείρα άρνηση και μία αντιπολιτευτική υστερία, με φράσεις λέει όπως βρίσκονται σε έξαρση φαινόμενα αυταρχισμού, διώξεων, τρομοκρατήσης, μισαλλοδοξίας, ρεβανσισμού.

Δε μου λέτε συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, έχετε ακούσει τίποτα για τη Β' Διεύθυνση Αθήνας, που έβαλε τους Καθηγητές των Γαλλικών να κάνουν υποχρεωτικό σεμινάριο το Σάββατο; Έχετε ακούσει τίποτα για το Β' Γραφείο Ανατολι-

κής Αττικής, όπου υποδέχθηκε τη ΔΟΕ και τα μέλη της ΔΟΕ η αστυνομία για το θέμα του 11^{ου} Δημοτικού Σχολείου Αχαρνών;

Έχετε ακούσει τίποτα για την Γ' Διεύθυνση Αθήνας, όπου μάλιστα πρώην συνδικαλιστής σας είναι τώρα Προϊστάμενος, όπου εκεί ο Σύλλογος καταγγέλλει για παραβίαση διδακτικού ωραρίου, ΕΔΕ σε βάρος νηπιαγωγών, ονομαστικές καταστάσεις την προηγούμενη χρονιά για τα ολοήμερα, τα οποία φέτος εφαρμόζονται και με τη βούληση της κυβέρνησης;

Έχετε ακούσει τίποτα για τη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Ανατολικής Αττικής και για τις διώξεις σε βάρος των πέντε συναδέλφων στο 11^ο Μενιδίου; Έχετε ακούσει ποτέ για το Γ' Γραφείο Ανατολικής Αττικής και για την Προϊσταμένη, η οποία μία ολόκληρη χρονιά δεν έχει δεχθεί τα μέλη του Δ.Σ., στο οποίο μετέχω και εγώ ως Αντιπρόεδρος; Ούτε μία φορά δεν μας έχει δεχθεί. Έχουμε κάνει τέσσερις φορές έγγραφο για να συναντηθούμε μαζί της και δε μας έχει δεχθεί ούτε μία φορά με διάφορες προφάσεις.

Και κλείνοντας, να πω ότι εάν είναι να ψεγάσουμε σε κάτι τη ΔΟΕ, είναι στα θέματα της καθημερινότητας. Ενωώ τα 11 μέλη της ΔΟΕ. Εκεί πραγματικά θα θέλαμε τα 11 μέλη της ΔΟΕ να είναι πιο κοντά μας. Θα τα θέλαμε πιο κοντά μας στις περιπτώσεις που προστίθενται διάφορα βάρη στον εκπαιδευτικό και προσπαθεί το Υπουργείο επιβαρύνοντας τους εκπαιδευτικούς ως πρόσφορα υποζύγια της άδικης πολιτικής της.

Μιλάμε για τη σωματομετρική κατανομή τις τελευταίες μέρες, μιλάμε για τη Μαθηματική Εταιρεία, που ξαφνικά μπήκε στο πρόγραμμα και πρέπει να γίνει από τους εκπαιδευτικούς. Μιλάμε για τη διανομή των βιβλίων που ακόμα η ΔΟΕ, τα μέλη της ΔΟΕ δεν έχουν πάρει μία θέση γι' αυτή την απαράδεκτη κατάσταση που γίνεται κάθε Σεπτέμβριο με τη διανομή των βιβλίων και είμαστε ο μόνος κλάδος που τρέχουμε να παίρνουμε και να μοιράζουμε τα βιβλία.

Αλλά κλείνοντας, για να μην είμαστε απαισιόδοξοι, χτες από τα χείλη του Καλομοίρη, του Προέδρου της ΟΛΜΕ, ακούσαμε κάτι πολύ σημαντικό και νομίζω δεν έχει αξιολογηθεί, όσο θα έπρεπε. Και γι αυτό και μόνο για την προσέγγιση της ΔΟΕ με την ΟΛΜΕ, για τη δημιουργία του διαφανόμενου πανεκπαιδευτικού μετώπου, την οποία ακούσαμε χτες, θα έπρεπε να πούμε ένα μπράβο στα μέλη της ΔΟΕ.

Θα έπρεπε όμως να είμαστε προσεκτικοί να δούμε πώς θα διαχειριστούμε αυτή την επιτυχία της σύμπυξης μεταξύ ΔΟΕ και ΟΛΜΕ. Σας ευχαριστώ πολύ.

Σ. ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΑΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, τα τελευταία 20 περίπου χρόνια, που παρακολουθώ και συμμετέχω στις διαδικασίες των Γενικών Συνελεύσεων, υπάρχει μια μόνιμη τακτική. Είναι η τακτική της προσπάθειας απαξίωσης όλων των συνδικαλιστικών δρώμενων της χρονιάς με έναν και μοναδικό μικρόψυχο σκοπό και στόχο, δηλαδή να πληγεί αυτός που κάθε φορά έχει την ευθύνη.

Και βέβαια, ευτυχώς που ο ιστορικός του μέλλοντος δεν θ' αντλήσει το υλικό του από αυτά που έχουν γραφεί στις Γενικές Συνελεύσεις, γιατί θα έβγαζε ένα εσφαλμένο συμπέρασμα ότι τα τελευταία 20 χρόνια στο χώρο της εκπαίδευσης και του συνδικαλιστικού κινήματος των εκπαιδευτικών, δεν έχει επέλθει καμία αλλαγή, καμία πρόοδος. Υπάρχει στασιμότητα και βάλτωμα. Υπάρχει οπισθοδρόμηση. Και αυτό είναι ένα άδικο σκεπτικό και μια άδικη τακτική, που φέρνει στο περιθώριο όχι αυτούς που έχουν την ευθύνη αλλά το σύνολο των εκπαιδευτικών.

Και βέβαια τι να περιμένει κανείς, όταν ακόμα και τα πεπραγμένα της χρονιάς με την μεγαλύτερη απεργιακή κινητοποίηση, που έχει γίνει ποτέ στον κλάδο δεν είχαμε τη γενναιοψυχία ακόμη και αυτοί που την είχαμε συναποφασίσει να τα ψηφίσουμε, τι να περιμένει κανείς για φέτος;

Βρισκόμαστε σε μια διαδικασία, η οποία έχει μετατραπεί σε διαδικασία μίζερης αποτύπωσης παραταξιακών σκοπιμοτήτων. Αντιμετωπίζοντάς την ως τέτοια, δεν προσδοκώ να βγάλουμε κανένα άλλου είδους αποτέλεσμα. Θα επιχειρήσω λοιπόν με το δικό του σκεπτικό να παρουσιάσω, πώς εγώ είδα τα πράγματα. Κατ' αρχήν είναι ξεκάθαρο ότι οι παρατάξεις είχαν διαλέξει ρόλους στη χρονιά αυτή. Και η παράταξη της ΠΑΣΚ που έχω την τιμή να συμμετέχω και να εκπροσωπώ, για άλλη μια φορά διάλεξε τον δύσκολο ρόλο της ευθύνης, της ανάληψης των ευθυνών, που η βάση έχει αποδώσει.

Και βέβαια από την αρχή φάνηκε πως σε όλο αυτό το αγκυλωμένο γραφειοκρατικό σύστημα που έχει μετατραπεί σε αρκετές περιπτώσεις με ευθύνη όλων μας η λειτουργία του συνδικαλιστικού κινήματος δεν ήταν εύκολο να υπάρχουν διαδικασίες σύνθεσης οι οποίες θα μπορούσαν να οδηγήσουν μπροστά. Και δεν μπορούσε διότι από τη μια πλευρά η παράταξη της ΔΑΚΕ διακατεχόταν από την ευδαιμονία, που είχε προέλθει από την κατάληψη των θέσεων και από την ευθύνη ή εν πάση περιπτώσει, για να μη γίνω καυστικός, γιατί δε θέλω, από τη θέση που ανέλαβαν κάποιοι τις ευθύνες τους, επέλεξε να τα βλέπει όλα ωραία.

Μάλιστα φτάσαμε και στο πρωτόγνωρο ν' αποδίδονται σε μέλη του Προεδρείου, στον Πρόεδρο της ΔΟΕ και στον Πρόεδρο της Συνέλευσης ευθύνες για την αποχώρηση του Υπουργού από τη χθεσινή διαδικασία. Διαφωνώ με λογικές, που δεν επιτρέπουν στον οποιονδήποτε να εκφράζει την άποψή του. Όμως ο Υπουργός χτες διάλεξε να ξεφύγει. Ξέφυγε από την πραγματικότητα ή έχει την ψευδαίσθηση.

Προτίμησε λοιπόν να την «κοπανήσει», γιατί πραγματικά θ' αποδεικνυόταν και αυτό είναι ένα έλλειμμα εδώ συνάδελφοι, αυτής της πτέρυγας που δεν το επιτρέψατε, η γύμνια των επιχειρημάτων του. Και ήταν δύσκολο να υπάρχει σύνθεση, όταν η παράταξη της ΕΣΑΚ έχει ως στρατηγική της επιλογή την περιχαράκωση. Και βέβαια σε ό,τι αφορά τις Συσπειρώσεις θα μου επιτρέψετε να πω αγαπητοί συνάδελφοι και φίλοι, ότι διαπίστωσή μου είναι ότι μετά από τον μεγάλο απεργιακό αγώνα διακατέχετε από μια φοβία απέναντι στην παράταξη της ΠΑΣΚ, γιατί χάσατε αυτό που θεωρούσατε ως πλεονέκτημα μοναδικό σας, την δήθεν μοναδικότητα στην αγωνιστικότητα και στην παρουσία στους αγώνες.

Αυτό κατεδείχθη από τα πράγματα ότι δεν είναι πλεονέκτημα κανενός. Αυτό δημιουργείται μόνο όταν υπάρχει η σωστή συμμετοχή, ιεράρχηση των αγώνων και προοπτική στους αγώνες. Υπήρχε προσπάθεια από το Διοικητικό Συμβούλιο να υπάρχει παρουσία στο στίβο των αγώνων σ' αυτή τη δύσκολη πολιτικοσυνδικαλιστική συγκυρία. Για πείτε μου αλήθεια, ποια είναι η κατάσταση σε όλους τους άλλους κλάδους, τόσο του δημόσιου όσο και του ιδιωτικού τομέα που εκεί πραγματικά τα προβλήματα είναι περισσότερο οξυμένα;

Σταθήκαμε στο ύψος των περιστάσεων διαχειριζόμενοι με σοβαρότητα και νηφαλιότητα την υπεραξία των αγώνων... Και τους περιφρουρήσαμε και έχουμε την ευκαιρία να βλέπουμε τις παρακαταθήκες για τους αγώνες του μέλλοντος. Προσπάθησε το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ να καταθέσει μια τεκμηριωμένη επιστημονική άποψη μέσα από αποκεντρωμένες διαδικασίες. Αυτό, κάποιοι επέλεξαν με μίζερη λογική να το χαρακτηρίσουν συνδικαλιστικό τουρισμό.

Είναι πραγματικά μια λογική, που αδικεί πρώτα απ' όλα αυτούς που τη διατυπώνουν, όταν μάλιστα σε αυτά τα συνδικαλιστικά ταξίδια τουρισμού φροντίζουν έγκαιρα να κλείνουν πρώτες θέσεις. Προσπάθησε να σταθεί το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ και δίπλα στον συνάδελφο της βάσης των αγωνιζόμενο, στο βαθμό που μπορούσε.

Και γι' αυτό αναδείχθηκαν τα ζητήματα όπως του Ι32^{ου} σχολείου, του ΙΙ^{ου} Δημοτικού των Αχαρνών, τα μεγάλα ζητήματα που προέκυψαν σε όλη την επικράτεια με τον φο-

βερό αυταρχισμό και τον μεγάλο αριθμό των ΕΔΕ που διενεργούνταν σε όλη την επικράτεια και με τις αυταρχικές λογικές και συμπεριφορές Προϊσταμένων Γραφείων και Διευθύνσεων, πολλοί μάλιστα από τους οποίους «κοσμούσαν» σε παλαιότερες εποχές και την αίθουσα αυτή ως συνδικαλιστικοί εκπρόσωποι. Και ασφαλώς δεν θεωρώ ότι όλα έγιναν εντάξει.

Μας δίνεται λοιπόν μια ευκαιρία να προχωρήσουμε μπροστά, να φύγουμε μπροστά. Αυτό όμως μπορεί να γίνει μόνο, αν ξεπεράσουμε πρώτα απ' όλα τα στεγανά των ιδεοληψιών μας. Αν σταματήσουμε να βλέπουμε φαντάσματα μεταξύ μας, Αν σταματήσουμε να διεκδικούμε ο καθένας το προσωπικό του απόλυτο, το μοναδικό. Εάν προσπαθήσουμε μέσα από λειτουργία μιας ελάχιστης συμφωνίας σύνθεσης, να δομήσουμε το αύριο.

Και με τη συμμετοχή όλων μας έχουμε τη δυνατότητα σε αυτήν εδώ τη διαδικασία πριν ολοκληρωθεί, να δείξουμε ότι πραγματικά όλα όσα μας απασχολούν, μπορούμε να τα μετουσιώσουμε σε μια οργανωμένη πράξη.

Σας ευχαριστώ.

Θ. ΓΚΟΥΜΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ

«ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ»

Στο βήμα κάθε φορά που ανεβαίνω εδώ και αρκετά χρόνια θέλω να έχω το μυαλό μου ξεκάθαρο και την καρδιά μου ανοιχτή, γιατί πιστεύω σ' ένα ανοιχτό Συνδικάτο διεκδικητικό και κινηματικό. Η προηγούμενη χρονιά, όσο κι αν θέλουν μερικοί να το κουκουλώσουν, ήταν μια χρονιά που σηματοδεύτηκε από συρρίκνωση του εισοδήματος, την έξαρση της ακρίβειας, τον οικονομικό εμπαιγμό και την επίθεση σε εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα.

Στον μικρόκοσμο τον δικό μας, ο οποίος είναι μεγάλος όμως σ' αυτή την αίθουσα, τι είδαμε: Ν' αποκεφαλίζονται καταξιωμένοι συνάδελφοι όχι μόνο στις κρίσεις αλλά και γενικά σαν προσωπικότητες, να ταπεινώνονται προσωπικότητες μέσω των ΕΔΕ και όσο συνάδελφοι, το είπαν δυο τρεις από τη ΔΑΚΕ, δεν κατανοούμε πού είναι το ΙΙ^ο Αχαρνών, να έρθετε να σας το δείξουμε. Εμείς δεν το κοιτάμε σαν κτίριο, το κοιτάμε σαν διαδικασία πολιτικής δίωξης των συναδέλφων του Μενιδίου.

Κι αν θέλετε να είστε μαζί μας και σ' αυτό, να υπογράψετε το ψήφισμα, που θα καταθέσουμε γι αυτή την περίπτωση. Γιατί στην ανατολική Αττική δυστυχώς έχουμε πολλά τέτοια δείγματα γραφής όπως και το Ι32 που παρου-

σιάστηκε από την Αθήνα. Όλες τις απαντήσεις όμως δεν τις παίρνουμε από το ΥΠΕΠΘ, τις παίρνουμε από τη γνωστή τακτική των διαρροών και των πληροφοριών είτε μέσω των τεσσάρων στο Διοικητικό Συμβούλιο είτε μέσω υμών που είστε αντιπρόσωποι και στους τοπικούς σας Συλλόγους.

Σ' αυτό το τοπίο περιμέναμε και περιμένουμε και θα περιμένουμε μάλλον η συγκρότηση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ να γίνει με πολιτικούς και συνδικαλιστικούς ρόλους και λόγους. Αντ' αυτού είδαμε μια παράταξη της ΠΑΣΚ ν' αναλαμβάνει αυτή την πρωτοβουλία, την ευθύνη και οι υπόλοιποι, δίκην ελεύθερου σκοπευτή, άλλοτε δίκην Εισαγγελέα να καταγγέλλουν αυτές τις διαδικασίες.

Ο Γενικός Γραμματέας της Ομοσπονδίας είπε χθες, το είπαν και άλλοι, ότι οι αποφάσεις από 5 έπρεπε να πάρουν και την 6^η ψήφο. Αλήθεια, πού βρίσκεται αυτή η λογική; Δε βρίσκεται στη λογική της σύνθεσης; Αν ναι ή όχι να μας το πείτε εδώ.

Φίλε Βασίλη Τσιάκο που σε άκουσα με προσοχή όπως ακούω τους περισσότερους, κι εγώ χαίρομαι όταν αποκαλώ κάποιον «φίλο», άλλοι δε χαίρονται. Σου είπα κανείς ότι είχαμε ποτέ πρόβλημα με τη βάση της ΔΑΚΕ; Δεν ξέρω αν είναι εδώ ο συνάδελφος, να του το μεταφέρετε. Σου είπα κανείς ότι είμαστε ενάντια στον μαχόμενο ΔΑΚίτη της βάσης; Με τις ηγεσίες σας το είχαμε, με την ηγεσία σας, που ακόμα και σήμερα δεν βγήκε να πει ποτέ ότι κάναμε λάθος και αποχωρήσαμε στην 75^η Γενική Συνέλευση του κλάδου.

Με την ηγεσία σας τα έχουμε γιατί ενώπιον της πολιτικής ηγεσίας, Πρωτοχρονιά του 2008, εσείς τα γράφετε, εσείς εκτίθεστε, στην κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας τι είπατε; «Βοηθήσαμε την προηγούμενη κυβέρνηση σε δύσκολες στιγμές, έτσι θα κάνουμε και μ' εσάς κ. Ευριπίδη Στυλιανίδη». Εμείς τα λέμε; Εμείς έχουμε πρόβλημα ηγεσίας; Πρέπει λοιπόν να κοιταχτούμε στα μάτια.

Σας καλούμε λοιπόν από αύριο χωρίς περιχαράκωσεις, χωρίς τίποτε άλλο, να έρθουμε μαζί να ψηφίσουμε ένα διεκδικητικό πλαίσιο. Όπως είχα καλέσει και πέρυσι και παρεξηγήθηκα, τους δικούς σας αντιπροσώπους εκεί στον Δελμούζο, να σηκώναμε μαζί το πανό του αγώνα το 2006. Γιατί ήταν ιερός ο αγώνας.

Φύγετε λοιπόν από οποιαδήποτε περιχαράκωση κι ελάτε με όλο το Κίνημα, να είμαστε όλοι μαζί. Όπου θέλετε θα έρθω. Αλλά όχι σε αυτό τον ξύλινο χώρο εδώ. Θα πάμε έξω, μαζί στο δρόμο.

Ζήσαμε συνάδελφοι, για να μη λησμονιόμαστε κι ακούστηκε κι εδώ, και άλλα Προεδρεία. Με τον συνάδελφό μου Πρόεδρο της ΔΟΕ που είχα την τιμή να τον αντικαταστή-

σω το '92 όταν πήρε το δρόμο για την ΔΟΕ στην Παμμακάριστο, τον Βασίλη Παληγιάννη, 2001-2003. Ζήσαμε τότε, για να ξέρουμε ποιος έχει την ευθύνη, μια αλλαγή διεκδικητικού πλαισίου από τα μικρόφωνα της Μητροπόλεως. Το θυμόσαστε αλήθεια; Τι περιμένουμε εδώ; να κάνουμε πλήρη συμψηφισμό ποιος φταίει και ποιος δε φταίει;

Αλήθεια συνάδελφοί μου, ξεχνάμε ότι εσείς που έχετε ευαγγέλιο το καταστατικό και αποχωρήσατε γιατί κηρύξατε αντικαταστατικές διαδικασίες της 75^{ης} εκτές, δεν είχε καμία ευθύνη το Προεδρείο και ξέρετε πολύ καλά ότι στις 3 μέρες που διαρκεί ή στις 4 η Γενική Συνέλευση βάσει καταστατικού, μπορούν να γίνουν τα πάντα κι ότι το Σώμα της Γενικής Συνέλευσης είναι από πάνω; Δεν κρύβει σκοπιμότητα λοιπόν η ευθεία βολή στον διεκδικητικό λόγο αυτού του Προεδρείου;

Είναι το ίδιο Προεδρείο, να σας θυμίσω, που εσείς το κρίνετε λίγο και ανεπαρκές, ότι το 2006 η γροθιά είναι του Προέδρου της ΔΟΕ Δημήτρη Μπράτη. Δεν πήγε να ζητιανέψει. Ύψωσε τη γροθιά του κάνοντας οικουμενική την προσωπικότητά του σε 77.000 εκπαιδευτικούς. Βαριές κουβέντες, αλλά αλήθειες.

Εδώ λοιπόν είμαστε, για να μπορέσουμε να συζητήσουμε. Γιατί εγώ νομίζω ότι ζω σε άλλη χώρα. Στη Γενική Συνέλευση τη δική μας κάποιοι φοβήθηκαν ότι θα ξαναζήσουν τον εφιάλητη του 2006, ότι θα έχουμε απεργία. Σηκώθηκαν κι έφυγαν. Εδώ παρουσιάζονται με άλλον τρόπο, διεκδικητικοί. Πετώ το πρώτο, θ' απολογηθούν στους συναδέλφους του Δελμούζου, και κρατώ το δεύτερο. Δεν είμαι υπέρ της περιχαράκωσης.

Ελάτε αύριο να δώσουμε μια μεγάλη μάχη σ' αυτά τα έντονα προβλήματα που έχει η εκπαίδευση και ο κόσμος. Να μπορέσουμε να είμαστε όλοι μαζί στο δρόμο, στις παραστάσεις διαμαρτυρίας, στα σχολεία και το συνάδελφο, που δοκιμάζεται, στη συναδέλφισσα Νηπιαγωγό, που δέχεται ολομέτωπη επίθεση. Στον ωρομίσθιο, στην ειδικότητα, στα κτιριακά προβλήματα, κόντρα στην ασφαλιστική λαίλαπα συναδέλφισσά μου, στο δρόμο, στην ασφάλτο και στη βροχή.

Γιατί ο ρόλος μας είναι κινηματικός. Οι συνάδελφοι περιμένουν και αγωνιούν. Μέσα λοιπόν από τα χαρακτηριστικά μιας τέτοιας κριτικής πεπραγμένων που εμείς τη βλέπουμε πάντοτε σαν αφετηρία για νέους αγώνες, θα μπορέσουμε να πούμε ένα μεγάλο «ναι» σε οποιονδήποτε αγώνα και θα είμαστε κοντά στον συνάδελφο.

Όχι κοντά στις δικές μας φιλοδοξίες, που δεν οδηγούν πουθενά. Πιστέψτε με. Γιατί ο ρόλος μας είναι αγωνιστικός, είναι κινηματικός, και να μην προσδοκά τίποτα κανένας αν μείνουμε με σταυρωμένα χέρια.

Ν. ΦΑΣΦΑΛΗΣ

ΣΤ' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ανεβαίνω στο βήμα αυτού του ιστορικού κλάδου των Δασκάλων και των Νηπιαγωγών αφήνοντας έξω από δω κάθε μικρόψυχη σκέψη και βέβαια όλοι θα πρέπει να τοποθετούμαστε αποτινάζοντας από πάνω μας μικροπαραταξιακές και άλλες σκοπιμότητες.

Η ψυχή του δασκάλου, δηλαδή η δική μας ψυχή εξάλλου, δεν έχει ανάγκη ούτε από μιζέρια αλλά ούτε και ανάγκη από λόγια παρηγοριάς. Και θα εξηγηθώ παρακάτω. Το βήμα τούτο είναι το εφαλτήριό μας για έναν αγώνα χωρίς τέλος. Για έναν αγώνα δύσκολο, για έναν αγώνα όμως συναρπαστικό, μακροχρόνιο άλλοτε, που μπορεί να κουράζει και να χρειάζεται θυσιές, αλλά δεν πρέπει ν' απογοητεύει.

Γιατί αν γυρίσεις πίσω, θα δεις νίκες πάρα πολλές, θα δεις επιτυχίες. Γι' αυτό κι εμείς σήμερα με τον αγώνα αυτόν υπερασπιστήκαμε και υπερασπιζόμαστε τη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση, δηλαδή την εκπαίδευση των παιδιών του λαού. Και λέω «εμείς», και όχι μόνο εμείς. Και μη μηδενίζετε σας παρακαλώ καμία από τις κατακτήσεις του κλάδου. Δεν έχω το χρόνο ν' απαριθμήσω τι έχει κερδίσει αυτός ο κλάδος με τους αγώνες του.

Ανεβαίνω στο βήμα λοιπόν τούτο όχι για να καταγράψω παρουσία, αλλά για να συνεισφέρω αν μπορώ για έναν κλάδο αγωνιστικότερο, ωριμότερο, αποτελεσματικότερο και νικηφόρο. Τόνισα λοιπόν το «και εμείς», γιατί δεν είμαστε μόνοι εδώ αλλά είναι όλη η κοινωνία, όλος ο λαός.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, προωθούν το μύθο ότι η παιδεία είναι υπόθεση της νεολαίας και των δασκάλων και μόνο. Αν η κοινωνία αποδεχθεί τη λογική αυτή, δε θ' αποκτήσει ποτέ ένα εκπαιδευτικό σύστημα που να έχει πραγματικό νόημα για κάθε άνθρωπο, ούτε φυσικά για τη νεολαία. Μια τέτοια κοινωνία που προωθούν, δεν μπορεί να υπάρχει σ' αυτή την κοινωνία κοινωνική αλληλεγγύη.

Δεν παλεύουμε μόνοι μας, δεν παλεύουμε μόνο για το δικό μας μισθό. Δεν είμαστε ένα κλειστό κλαμπ επιστημόνων. Είμαστε ένα κομμάτι του λαού, που οφείλει ν' αγωνίζεται μαζί με το λαό. Πρώτα απ' όλα όμως, για να συνεχίσουμε να υπάρχουμε, ως Κίνημα χρειαζόμαστε δυο πράγματα: Όραμα και αλληλεγγύη. Πρέπει να χτυπήσουμε τις αντιλήψεις που λένε «ο σώζων εαυτόν σωθήτω».

Χρειάζεται συνεργατική δράση και αμοιβαία εμπιστοσύνη. Έχουμε μπροστά μας μια πρόκληση: Κρατήστε το σαν ένα νέο σύνθημα. Θα είναι ένα νέο σημείο ρήξης στο παλιό και τετριμμένο, στο δημόσιο σχολείο, δηλαδή στο σχολείο του λαού, θα εισάγουμε αξίες.

Όχι στις απόψεις που βασίζονται στο νόμο της ζούγκλας. Δηλαδή ότι η εκπαίδευση έχει να κάνει με την εξασφάλιση για τα δικά μου παιδιά, των καλύτερων δυνατοτήτων, να παραβγούν στον εφ' όρου ζωής αγώνα που διεξάγει ο καθένας εναντίον όλων. Ο αγώνας αυτός είναι εξοντωτικός. Είναι ένας αγώνας που δεν οδηγεί πουθενά.

Εμείς πρέπει να λειτουργούμε όλοι μαζί. Για μας, και το λέω για όλους μας και όχι μόνο για την ΠΑΣΚ στην οποία ανήκω, πρέπει να ισχύει αυτό που είπε ο Χέγκελ: «Οι άλλοι είναι η ελευθερία μου και όχι ο περιορισμός της». Εμείς στην ΠΑΣΚ δεν επενδύουμε κατ' αρχήν στην ομοιομορφία. Εμείς οραματιζόμαστε στην πολυχρωμία. Εμείς θέλουμε διαφορετικές αλλά εγερτήριες ιδέες. Χθες κάναμε κάποιες παρεμβάσεις στο καταστατικό. Νομίζω όμως ότι δεν αρκούν, αυτή είναι η άποψή μου.

Δεν αρκεί ν' αλλάξεις μόνο τον τιμητικό τίτλο του δασκάλου με αυτό του εκπαιδευτικού. Χρειάζεται οργανωτικό Συνέδριο χρειάζονται αλλαγές σε βάθος. Χρειάζεται να βρούμε νέους τρόπους συμμετοχικότητας στις Συνελεύσεις, στους αγώνες, παντού. Χρειάζεται εκλογή του Διοικητικού Συμβουλίου από τη βάση. Χρειάζονται ίσως και δημοψηφίσματα για τα σημαντικά θέματα του κλάδου.

Εμείς οφείλουμε να τοποθετηθούμε με σαφήνεια στο λαό και στα παιδιά που μας εμπιστεύεται ως εξής: Εμείς πρέπει να πρωτοφωνάξουμε ότι αυτός ο κόσμος δεν είναι δικός μας. Απαιτούμε ν' αλλάξει. Εμείς πρέπει να έχουμε όραμα για ένα κράτος πρόνοιας με κοινωνικές παροχές, με σεβασμό στα εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα, για μια κοινωνία ισότητας και αλληλεγγύης. Εμείς θέλουμε έναν κόσμο με αξιοποίηση των δυνάμεων του πολιτισμού και της παιδείας και πάντα με κέντρο τον άνθρωπο.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, κλείστε τ' αυτιά σας στις σειρήνες της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας. Και το λέω για εκείνη την πλευρά. Αποχώρησε χθες η πολιτική ηγεσία. Κακώς. Καταδικάζουμε όμως και αυτά που έγιναν εδώ. Όμως τι χάσαμε: Χάσαμε τα ταξίματα. Η ψυχή του δασκάλου δεν τρέφεται ούτε έχει ανάγκη από τέτοια. Δεν έχει ανάγκη από αντιπαροχές. Δεν τις έχετε κι εσείς, που υπερασπίζεστε αυτή την πολιτική ηγεσία.

Εμείς δεν μπορεί και δεν πρέπει να τρεφόμαστε από παραμυθάδες. Δεν έχουμε ανάγκη εμείς από άλλο παραμύθι. Γιατί αυτό το παραμύθι οδηγεί στη χαλάρωση, οδηγεί στον ύπνο. Τελικά οδηγεί στην καταστροφή. Εμείς απαιτάμε πάντα με τον αγώνα μας. Κι ο αγώνας μας πρέπει να είναι ανένδοτος. Και αύριο θα τον συζητήσουμε. Ο δάσκαλος απ' τον αγώνα του έγινε φτωχότερος αλλά κέρδισε αξιοπρέπεια. Αν τότε έχουμε τις δυνάμεις μας πρέπει να πά-

με όχι μόνο στη χθεσινή καταγγελία, πρέπει να ξεκινήσουμε απεργία και αν έχουμε δυνάμεις κι είμαστε όλοι μαζί να στήσουμε οδοφράγματα.

Για να καταλάβει αυτή η κοινωνία ότι πρέπει επιτέλους να βγει έξω απ' το σπίτι της, πρέπει να δώσει τη μάχη μαζί μας για ν' αλλάξουν τα πράγματα σ' αυτό τον τόπο. Σας καλώ λοιπόν μέσα απ' αυτή τη διαφορετικότητα, την πολυχρωμία των ιδεών, να κάνουμε ένα άλμα μπροστά. Κάναμε μεγάλο δρόμο μαζί. Έχουμε όμως μπροστά μας οράματα να υλοποιήσουμε. Έχουμε αναλάβει ευθύνες. Αντιπροσωπεύουμε τους συναδέλφους της χώρας.

Δεν είναι εικόνα αυτή που πολλές φορές παρουσιάζεται εδώ μέσα. Ευθύνες, θυμηθείτε το, και όχι ρόλους. Οι ρόλοι είναι για τους ηθοποιούς. Εμείς όμως είμαστε μαχητές κι έχουμε μόνο ευθύνες. Εμείς βγαίνουμε μπροστά και θα πάμε όλοι μαζί μπροστά. Έχουμε μαζί να γευθούμε επιτυχίες. Βγείτε από δω μ' ένα νέο σύνθημα. Το σύνθημα που θα λέει: Ολοταχώς μπροστά για ένα νέο σχολείο αξιών. Σας ευχαριστώ.

Κ. ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Α' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Είναι αλήθεια συναδέλφισσες και συνάδελφοι ότι για να τοποθετηθεί κανείς για τα πεπραγμένα, μπορεί ν' ακολουθήσει διαφόρους δρόμους.

Ο πρώτος είναι ο εύκολος δρόμος. Ο δρόμος της παταξιακής επιβεβαίωσης. Επιχειρεί με διάφορους τρόπους και επιχειρήματα να πυροβολήσει τον αντίπαλό του, να κατασκευάσει αντιπάλους και βεβαίως με μια επιχειρηματολογία να προσπαθήσει να πείσει ότι έχει δίκιο και να υπερασπίσει βεβαίως τα στελέχη της παράταξής του.

Δεν θ' ακολουθήσω αυτό το δρόμο, γιατί πιστεύω ότι υπάρχει ένας άλλος δρόμος, πολιτικά υπεύθυνος και πιο δύσκολος. Αυτός της πολιτικής ανάλυσης της πραγματικότητας και της συνδικαλιστικής και της πολιτικής. Να μιλήσουμε με βάση όρους πολιτικούς σε σχέση με τον τρόπο, με τον οποίο έδρασε το συνδικαλιστικό κίνημα και η ηγεσία του, εάν υπηρέτησε με συνέπεια και σταθερότητα τις διεκδικήσεις του κλάδου, εάν λειτούργησε με γνώμονα την εξυπηρέτηση του γενικού συμφέροντος του κλάδου, όχι μιας παράταξης.

Κατά την εκτίμησή μου, το Διοικητικό Συμβούλιο στην πορεία του κινήθηκε σε τέσσερις άξονες. Ο πρώτος άξονας, στον οποίο κανένας δεν μπορεί να διαφωνήσει και δε νομίζω να υπάρχει παράταξη εδώ, που να διαφωνεί, κινήθηκε

στη λογική της υπεράσπισης και στήριξης του δημόσιου σχολείου και της δημόσιας εκπαίδευσης αμφισβητώντας πολιτικές επιλογές και διαχειριστικές ανεπάρκειες της κυβερνητικής πολιτικής ανέδειξε πραγματικά τι σημαίνει στήριξη του δημόσιου σχολείου.

Απ' την άλλη πλευρά έθεσε ως πρώτη πολιτική προτεραιότητα το ζήτημα της οικονομικής αναβάθμισης και της αξιοπρέπειας του εκπαιδευτικού. Γιατί δε νοείται επαγγελματική αναβάθμιση δίχως οικονομική αναβάθμιση και επιστημονική αναβάθμιση, αυτά πάνε πακέτο. Από την άλλη πλευρά, συμπορεύθηκε και αγωνίστηκε για την απάντηση στην πολιτική της κυβέρνησης σε ό,τι αφορά το ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Συμπορευθήκαμε μαζί με όλους τους άλλους εργαζομένους τόσο στον δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα για να μην περάσουν ρυθμίσεις οι οποίες ουσιαστικά θίγουν τα δικαιώματα και τ' ασφαλιστικά αλλά και το βιοτικό επίπεδο των μελλοντικών συνταξιούχων.

Αλλά βεβαίως, υπερασπίστηκε πολύ περισσότερο και έμπρακτα και δεν μπορεί κανείς να το αμφισβητήσει, ζητήματα που έχουν σχέση με τα δημοκρατικά δικαιώματα του εκπαιδευτικού στο σχολείο. Το ζήτημα της παιδαγωγικής ελευθερίας δεν αποτέλεσε ένα δευτερεύον ζήτημα αλλά αποτέλεσε κυρίαρχο ζήτημα. Γιατί βεβαίως το ζήτημα της αναβάθμισης του εκπαιδευτικού συνδέεται με την αναβάθμισή του και το ρόλο του στο σχολείο.

Παιδαγωγική ελευθερία, δημοκρατία, δικαιώματα και βεβαίως ένα άλλο σχολείο, είναι η πολιτική προοπτική, που θα πρέπει να βάζει το συνδικαλιστικό κίνημα. Βεβαίως με όλα αυτά μπορεί κάποιος να πει και να μπορεί να υπερασπιστεί πραγματικά ότι ήταν θετικότερη, θα μπορούσαν να γίνουν πολύ περισσότερα πράγματα; Ναι, θα μπορούσαν να γίνουν. Αλλά βεβαίως θα πρέπει να δούμε και την πραγματικότητα στο εσωτερικό μας.

Γιατί βεβαίως οι Ολομέλειες Προέδρων έχουν φέρει στην επιφάνεια και μια σειρά εσωτερικά προβλήματα. Διότι όταν τέθηκε το ζήτημα της διεκδίκησης ενός άλλου αγωνιστικού πλαισίου με 5νήμερες, είδαμε την πραγματικότητα, είδαμε τι συμβαίνει στη βάση. Και είδαμε μια αμηχανία στη βάση, ν' αγωνιστεί με μορφές πάλης ανάλογες με το 2006. Και τώρα πρέπει πλέον να μας απασχολήσει το γεγονός τι ακριβώς συμβαίνει στη βάση. Διότι δεν μπορείς να πας σε πολιτικές και συνδικαλιστικές επιλογές, που ουσιαστικά δεν ακολουθεί η βάση, γιατί στο τέλος θα μείνεις μόνος σου.

Συνολικά λοιπόν, θα πρέπει να έχουμε την αίσθηση ότι δε θα πρέπει να ευλογούμε τα γένια μας. Βεβαίως υπάρχουν προβλήματα στο συνδικαλιστικό κίνημα αλλά για να

ξεπεραστούν τα προβλήματα, δε θα πρέπει να βάζουμε τείχη μεταξύ μας. Δε θα πρέπει να δημιουργούμε ένα κλίμα αντιπαλότητας, που στο τέλος - τέλος εξυπηρετεί την εκάστοτε κυβερνητική πολιτική, διότι βεβαίως οι εργαζόμενοι έχουν κοινά συμφέροντα.

Πρέπει λοιπόν να βρούμε και να συμφωνήσουμε σε σχέση με αιτήματα, διεκδικήσεις που απασχολούν όλο τον κλάδο. Και αυτό είναι το μέγα ζητούμενο για το επόμενο διάστημα. Ευχαριστώ πολύ.

Κ. ΒΛΑΧΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΑΣ

Η συμβατικότητα της χρονικής λήξης και έναρξης μιας συνδικαλιστικής χρονιάς στέκει πάντα πηγή αναστοχασμού για όσα διαδραματίστηκαν στο μεσοδιάστημα και ταυτόχρονα προσπάθεια και πρόκληση κατανόησης των επερχομένων στη νέα περίοδο.

Σε καιρούς που επικρατεί το ψέμα η διατύπωση της αλήθειας είναι η μόνη και αναγκαία πράξη.

Κάποιοι από τους πιο ευρηματικούς χαρακτηρισμούς που υιοθετούμε στο λεξιλόγιό μας, όλο και πιο συχνά τον τελευταίο καιρό είναι ακρίβεια, αβεβαιότητα και νεόπτωχοι.

Λέξεις που από εννοιολογικής πλευράς, αλλά και κοινωνιολογικής προσέγγισης έχουν τόση δύναμη όσο και οι αντίθετές τους.

Η ακρίβεια τρώει καθημερινά το εισόδημά μας και οι προβλέψεις είναι πλέον δυσοίωνες και δεν μπορούν να προβλεφθούν.

Είμαστε πλέον μάρτυρες μιας κατάστασης που όμοια της δεν έχουμε ζήσει τα τελευταία χρόνια, οι δε προβλέψεις για το μέλλον είναι τόσο αβέβαιες όσο και το ίδιο το μέλλον δυστυχώς.

Απέναντι στους εργαζόμενους η κόλαση άνοιξε τις πύλες της με το ασφαλιστικό, για μια δουλειά από τα σπάργανα μέχρι τα σάβανα. Αύξηση των ορίων ηλικίας, υποβάθμιση της κοινωνικής πρόνοιας και μείωση των συντάξεων.

Σε όλη την Ευρώπη η νέα ιερή συμμαχία των Κυβερνήσεων ετοιμάζει έναν Καιάδα για όλους τους εργαζόμενους.

Οφείλουμε τώρα να αντιδράσουμε, ενώνοντας όλους τους εκπαιδευτικούς στους συλλόγους και τη συλλογική προσπάθεια, ενάντια στους «κακούς λογιστές» και κρατώντας στη ψυχή και τον νου την ανάγκη και το λογισμό.

Ο απόηχος του μεγαλειώδη απεργιακού μας αγώνα έδειξε την αξία και τη μεγάλη σημασία της συλλογικότητας και της οργανωμένης ζωής στην σημερινή κοινωνική και οι-

κονομική πραγματικότητα.

Η συλλογικότητα στη ζωή μας αναδεικνύει την αναγκαιότητα για ένα αγώνα ανάμεσα στο πνεύμα της υποταγής και τις δυνάμεις της ελευθερίας, έναν διπλό αγώνα ενάντια στον σκλάβο που ζει μέσα μας και ταυτόχρονα ενάντια στους όποιους πολλούς κυβερνητικούς «λογιστές» που θέλουν να μάς υποδουλώσουν.

Έχουμε πίσω μας μικρούς και μεγάλους αγώνες, βαριές παρακαταθήκες. Αυτούς που κατοχύρωσαν το ανθρώπινο διδακτικό ωράριο, τη μονιμότητα, την ακώλυτη μισθολογική εξέλιξη, την οργανικότητα, το αμετάθετο, την μοριοδότηση των μεταθέσεων, την παιδαγωγική ελευθερία, που επέβαλαν μαζικούς διορισμούς και υπεράσπισαν τη δημόσια εκπαίδευση.

Όταν οι έχοντες πλουτίζουν και οι φτωχοί φτωχαίνουν όλο και πιο πολύ τότε οι εργαζόμενοι αγανακτούν.

Δεν υπάρχει άλλος δρόμος από τη διασφάλιση του δημόσιου, καθολικού και κοινωνικού χαρακτήρα του ασφαλιστικού μας συστήματος και την ακύρωση στην πράξη, των επερχόμενων επώδυνων μέτρων.

Δουλειά, λοιπόν, μέχρι το θάνατο ή αγώνας μέχρι τη νίκη!

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες,

Ο συλλογικός περσινός αγώνας, ως κυρίαρχη μορφή πάλης, έκανε ζήτημα πρώτης γραμμής τη διεκδίκηση μιας πραγματικά δωρεάν δημόσιας εκπαίδευσης, ως καθολικού κοινωνικού αγαθού, ενώ παράλληλα έθεσε με ένταση το ζήτημα της διαρκούς κρατικής υποχρηματοδότησης της δημόσιας εκπαίδευσης.

Η δυναμική αυτού του μετώπου ήταν και παραμένει τέτοια ώστε ανέδειξε ως κοινωνικές πλέον τις διεκδικήσεις της εκπαιδευτικής κοινότητας.

Από το συνδικαλισμό έλειπε η ύλη που θα κυκλοφορούσε στο εσωτερικό του και θα καταξίωνε οργανωτικές καινοτομίες.

Σε μεγάλο βαθμό τη βρήκαμε. Τώρα όμως χρειάζεται να καταθέτουμε εναλλακτικές προτάσεις, ιδέες, προβληματισμούς, στρατηγικό προσανατολισμό, για να μην χάνουμε το δρόμο.

Να αντιπαραθέσουμε τη δημιουργική πρόταση ενάντια στην στείρα άρνηση.

Την υπεύθυνη στάση ενάντια στην ανεύθυνη δημαγωγία και το λαϊκισμό.

Ο αγώνας μπορεί να γίνει και μέσα στο σχολείο, με ανοικτό σχολείο στα σύγχρονα παιδαγωγικά ρεύματα, και κύρια με ανοικτά τα μάτια των παιδιών.

Τρεις έννοιες αιωρούνται στην εκπαίδευση:

- Απασχολησιμότητα
- Ευελιξία
- Ανταγωνιστικότητα

Τι σημαίνει απασχολησιμότητα για τον εκπαιδευτικό; Μήπως κρυφοκοιτάζουν τη μονιμότητα;

Τι σημαίνει ευελιξία; Πόσες ευέλικτες εργασίες θα εκτελούμε και για πόσες ώρες;

Ανταγωνιστικότητα για ποιον και έναντι ποιού; Μεταξύ μας; Με την ιδιωτική εκπαίδευση; Με το γειτονικό σχολείο;

Τι βαθμό θα πάρουν τα σχολεία της επαρχίας και των υποβαθμισμένων αστικών περιοχών;

Τι σημαίνει για τον εκπαιδευτικό και το μαθητή να ανήκει σε σχολείο Β' κατηγορίας;

Πώς θα επηρεάσει το εκπαιδευτικό έργο η μετατροπή του σχολείου σε επιχείρηση και του διευθυντή σε μάνατζερ;

Τι θα απογίνουν τα εργασιακά και ασφαλιστικά μας δικαιώματα στο καινούριο τοπίο που ετοιμάζουν;

Αν αποδεχθούμε τη σύνδεση μισθού-παραγωγικότητας πώς θα μπορέσουμε να διεκδικήσουμε συλλογικά οποιοδήποτε δικαίωμα;

Αν δεν αντιπαλέψουμε ΟΛΑ αυτά τότε δε θα μιλάμε για το σύνδρομο του Σίσυφου αλλά για το σύνδρομο του Κρόνου!

Στις σημερινές συνθήκες της γενικευμένης επίθεσης των κυρίαρχων κύκλων κατά των δικαιωμάτων των εργαζομένων και της προσπάθειας ανατροπής ιστορικών εργατικών και ασφαλιστικών κατακτήσεων, οι συλλογικές συντονισμένες κινητοποιήσεις σε μορφές και περιεχόμενο είναι μονόδρομος για να υπάρξει νικηφόρο το μέλλον.

Πρέπει να αντισταθούμε για να νικήσουμε τη νύχτα!

Σε μια εποχή έντονου ιδεολογικού, πολιτικού και καταναλωτικού ατομικισμού, η δυσφημισμένη συλλογικότητα, μέσα στη συγκεκριμένη πολιτική και κοινωνική συγκυρία, αποκτά ένα καινούριο ενδιαφέρον για όλους μας.

Στην καρδιά των κοινωνικών και εκπαιδευτικών συγκρούσεων υπήρχε πάντοτε η άρνηση της «αγοράς» εκπαίδευσης, ένα μεγάλο όχι στην ολότητά της, που αποσπαιφνίζεται καλύτερα με το περίφημο μήνυμα του Μάη του 68 «Ας προσπαθήσουμε να είμαστε ρεαλιστές, ας ζητάμε το αδύνατο».

Η αληθινή ουτοπία είναι να πιστεύεις ότι το υπάρχον σύστημα, κοινωνικό ή εκπαιδευτικό, μπορεί να αναπαράγεται επ' άπειρον. Ο μοναδικός τρόπος να είμαστε αληθινά «ρεαλιστές» είναι να σκεφτόμαστε πράγματα που, στο πλαίσιο των συντεταγμένων αυτού του συστήματος, δεν μπορούν πάντα να μάζ φαίνονται αδύνατα.

Η απαξία των αξιών στην εποχή μας ξαναγεννάει και φέρνει στην επιφάνεια έννοιες που πολλοί πίστευαν ότι έχουν ξεπεραστεί ανεπιστρεπτί. Όμως οι αντοχές των κοινωνιών, εκτιμώ, έφτασαν στα όριά τους και οι κοινωνικές ανατάσεις δε θα αργήσουν να έρθουν.

Ακόμα και στις δήθεν συνθήκες «αφθονίας», όχι μόνο η εξάλειψη της φτώχειας και της αθλιότητας, αλλά και η κατάργηση της αλλοτριωμένης εργασίας και μαζί της όλων των πρόσθετων ή περιττών μορφών κοινωνικής και εκπαιδευτικής καταπίεσης είναι μια προοπτική η οποία μπορεί να υλοποιηθεί χωρίς δυσκολίες.

Σε ένα κείμενό του ο Ν. Θεοτοκάς έγραφε «Καθώς μάς έχουν κλέψει τις λέξεις, μάς καταδικάζουν να στεκόμαστε άφωνοι και αμήχανοι, όταν μάς τις επιστρέφουν παραλλαγμένες και βεβαρημένες με το δικό τους νόημα. Ας δεχτούμε την πρόκληση κι ας δώσουμε, λοιπόν, τη μάχη των λέξεων, ας παλέψουμε για να αποκαταστήσουμε το περιεχόμενό τους».

Η επαγγελματική και παιδαγωγική μας λειτουργία θα έχει μέλλον μόνον αν κοιτάξει στο μέλλον και το μέλλον δεν μπορεί να υπάρξει αν δεν αναδείξουμε στην καθημερινή μας πρακτική, την ψυχική αλληλεγγύη, τον αλληλοσεβασμό και την συναδελφικότητα.

Ποτέ άλλοτε δεν έχουμε ζήσει αυτή την στασιμότητα που υπάρχει σήμερα στο ελληνικό σχολείο.

Όσοι χρησιμοποίησαν απλώς την ρητορική των μεταρρυθμίσεων και όσοι έλεγαν μεγάλα λόγια για τη δημόσια παιδεία, την έχουν σήμερα εγκαταλείψει και την κρατούν εγκλωβισμένη σε μια κατάσταση βολικής αδράνειας μέσα από την λογική των δήθεν έξυπνων σχολείων ξεχνώντας ότι τα έξυπνα σχολεία έξυπνα «καίγονται».

Το ελληνικό δημόσιο σχολείο βρίσκεται σε μια τροχιά προϋούσης παρακμής. Η μεταρρύθμισή του εκκρεμεί και επιείγει.

Οι δυνάμεις που συγκρούστηκαν πέρυσι πάνω στο σώμα του σχολείου, απορυθμίζοντας πλήρως την λειτουργία του και τραυματίζοντας το σχολικό κλίμα, συνεχίζουν να το κρατούν σε μια παράδοση ομηρία και το χρησιμοποιούν για παιχνίδια γενικής πολιτικής.

Το πνεύμα και η γνώση αποτελούν παγκόσμια ιδανικά και αγαθά τα οποία δεν ιδιωτικοποιούνται ούτε εκχωρούνται, πολύ περισσότερο δεν είναι υπηρεσίες που μπορούν να ανταλλάσσονται με οικονομικούς όρους.

Αποτελούν αξίες και κορυφές που μπορούν να κατακτηθούν με την ικανότητα και την προσπάθεια. Η νέα οικονομική και πολιτική αντίληψη αντιμετωπίζει την παιδεία ως προνομιακό επιχειρηματικό χώρο παροχής υπηρεσιών

και θέλουν να την αποσπάσουν από την κρατική αρωγή και ευθύνη και να την εντάξουν στην λογική του κέρδους.

Την πορεία της χώρας σφραγίζουν τελευταία η ευτέλεια και ο κυνισμός, και το παρόν προκαλεί κοινωνική ασφυξία.

Είναι αλήθεια ότι με την πολιτική ή κοινωνική πραγματικότητα που δεσπόζει σήμερα, η πραγματική μεταρρύθμιση της ελληνικής παιδείας ηχεί ουτοπική.

Η ουτοπία δεν συνιστά όμως μόνο το ιδεώδες και το απραγματοποίητο. Βρίσκεται εκεί για να μετρά κανείς, με μέτρο της ψυχής και του νου, την απόσταση που τον χωρίζει από τον στόχο. Και να επιδιώκει συνεχώς τη σμίκρυνσή της.

Όπως όμως έλεγαν πάντα οι σοφοί, η καλή παιδεία αποτελεί μέγιστη άμυνα αλλά και όπλο, ανάσα πολύτιμη και πρόταση προς το μέλλον.

Όμως, μερικοί ακόμα ζουν με τη προσδοκία των χαμένων παραδείσων.

Άλλοι, στους χαμένους κύκλους του παρελθόντος.

Άλλοι, βάζουν πάνω από όλα το εγώ τους παραμερίζοντας προκλητικά το εμείς.

Αυτά πάντα υπήρχαν και θα υπάρχουν. Ένα μόνο δεν μπορεί να αλλάξει.

Ότι δεν θα γίνει τίποτα στο παρόν και στο μέλλον χωρίς δύο αξιακές εκφράσεις από την πολιτική μας υπόσταση δηλ. την εκπαιδευτική μας συνείδηση και ευαισθησία για την υπεράσπιση του δημόσιου λαϊκού σχολείου.

Ο συνδικαλιστικός και διεκδικητικός λόγος που έχουμε κατακτήσει στους χώρους δουλειάς μας, στα σχολεία, απαιτεί καθαρές και ανυποχώρητες στάσεις στα αξιακά μας προτάγματα.

Απαιτεί πρώτα από όλα να εκφραζόμαστε και να δρούμε με ενότητα, αλληλεγγύη και σύνθεση.

Απαιτεί νέες μορφές δράσης και διεύρυνση του κοινωνικού μας ακροατηρίου αφού η υπεράσπιση του δημόσιου λαϊκού σχολείου δεν αφορά μόνο εμάς αλλά την ευρύτερη δημοκρατική κοινωνία.

Το σχολείο μπορεί να γίνει πιο ελκυστικό και ιδιαίτερα ενδιαφέρον.

Μπορεί η μάθηση να αποκτήσει ποιοτικότερη γεύση και η διδασκαλία καλύτερη ουσία.

Μπορεί ο δάσκαλος να γίνει καλύτερος συνοδοιπόρος του μαθητή στο ταξίδι της γνώσης.

Μπορεί το ταξίδι αυτό να είναι συνεχές, αφού στο μαθητή μπορεί και πρέπει να καλλιεργηθεί με πιο έντονο τρόπο η περιέργεια, ο αυτενεργός πειραματισμός, η βιωματική και ανακαλυπτική μάθηση. Όλα παιδαγωγικά υποβοηθούμενα από τον εκπαιδευτικό.

Στην εποχή της πληροφορίας και της γνώσης, αλλά όχι και της σοφίας, ο μαθητής πρέπει να κατακτήσει πολλές νέες κοινωνικές δεξιότητες ώστε να εντάσσεται αρμονικά και δημιουργικά στο συνεχώς μεταβαλλόμενο κοινωνικό περιβάλλον.

Τα προβλήματα δεν έχουν χρώμα. Αυτά πρέπει να μάς ενώσουν, να μάς προβληματίσουν, να μάς δυναμώσουν.

Να αντιπαρατεθούμε με αυτά και να δώσουμε διέξοδο με τις δικές μας δυνάμεις.

Εμείς ζούμε καθημερινά στα σχολεία, σήμερα και αύριο και πάντα.

Εμείς βιώνουμε τα προβλήματα, τις αγωνίες και τις χαρές.

Αυτή είναι η μια πλευρά του φεγγαριού.

Η αισιοδοξία όμως είναι πάντα δεδομένη όσο υπάρχει και η άλλη πλευρά του. Και η αισιοδοξία υπάρχει γιατί είμαστε παρόντες. Να αναδείξουμε την ωραιότητα και τη δύναμη του ΜΑΖΙ.

Δεν μπορεί και δεν πρέπει να είμαστε οι επιβάτες μιας καθυστερημένης αμαξοστοιχίας που φτάνει στο σταθμό αργά, όταν το πανηγύρι έχει τελειώσει. Δεν μπορεί και δεν πρέπει να είμαστε ματαιωμένοι εορταστές, που με δυσκολία πιάνουν στον αέρα τις τελευταίες νότες ενός σκοπού που σβήνει, καθώς οι μουσικοί χάνονται στον ορίζοντα.

Η αμφισβήτηση της κυριαρχίας των δυνάμεων που θέλουν να μάς οδηγήσουν σε έναν παγκόσμιο μεσαίωνα, αποτελεί για εμάς συλλογικό μονόδρομο που μπορεί και πρέπει να υπερβαίνει τη διαμαρτυρία και να επιχειρεί τη διαμόρφωση κοινωνικών συνόλων με δημοκρατικό και ανθρωποκεντρικό προσανατολισμό.

Οι δημιουργικές αναζητήσεις είναι επιβεβλημένες για να μπορέσουμε να οδηγηθούμε σε ρεαλιστικές μεταρρυθμίσεις και επιλογές εξανθρωπισμού του νέου δύσκολου κοινωνικού και εκπαιδευτικού τοπίου.

Στις νέες συνθήκες, όπως θα έλεγε και η Ρόζα Λούξεμπουργκ, χρειάζονται νέα τραγούδια.

Ας το τολμήσουμε!

Α. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ

KENTP. & ΝΟΤΙΑΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Αρχικά Πρόεδρε δηλώνω περήφανη που ανήκω σε μια συνδικαλιστική παράταξη... διότι έτσι κατανοώ και αποδέχομαι το ρόλο του συνδικαλιστή. Πρώτος στόχος πρέπει να είναι ο αγώνας για τη διασφάλιση εργασιακών δικαι-

ωμάτων, η παροχή ποιοτικής εκπαίδευσης σε όλα τα παιδιά και τελευταία σκέψη το προσωπικό όφελος. Αυτές οι νοσηρώσεις επιτέλους πρέπει να μείνουν στο παρελθόν. Προχωράμε μπροστά.

Άκουσα τους προηγούμενους ομιλητές από χθες με μεγάλη προσοχή, διάβασα τα πεπραγμένα. Η υποχρεωτικότητα του Νηπιαγωγείου, που νομοθετήθηκε πρόσφατα κατ' αρχήν δεν είναι δίχρονη, αυτό όλοι το ξέρετε και επίσης κάτι που δεν αναφέρθηκε: Δεν στηρίζεται στην πράξη έστω κι αυτή η μία χρονιά. Όταν η φοίτηση των Νηπιαγωγείων δεν είναι απαραίτητα συνεχής και συνεπής, όταν δεν απαιτείται η βεβαίωση φοίτησης στο Νηπιαγωγείο για την εγγραφή του στο Δημοτικό, η υποχρεωτικότητα στην πράξη καταργείται.

Θα πρέπει να συνεχίσει η ΔΟΕ να διεκδικεί τη στήριξη του και τη διεύρυνσή του στα δυο χρόνια, αφού όμως αυτή τη φορά πάρει η κυβέρνηση τ' αναγκαία μέτρα και γίνουν οι υποδομές και οι προσλήψεις.

Τι θα γίνει συνάδελφοι με το ατελείωτο ξεχείλωμα του ωραρίου μας; Κατανοούμε την κοινωνική επιταγή για διεύρυνση της λειτουργίας του Νηπιαγωγείου που έχω ακούσει, μα απαιτείται ανάλογος σχεδιασμός για τις προσλήψεις και διευθέτηση της αποζημίωσής μας.

Διδακτικά καθήκοντα: Παράλληλα μ' αυτά της Προϊσταμένης, παρουσία 20-25 νηπίων γίνεται; Ωράριο ίδιο απ' την πρώτη μέρα της εργασίας μας μέχρι τα 65 χρόνια μας – μία απ' αυτές θα είμαι εγώ που θα εργάζομαι, γερή ν' μαι μέχρι τότε- γίνεται; Γιατί δεν εφαρμόζεται και σ' εμάς η σταδιακή μείωση εργασίας;

Λόγω μειωμένων προσλήψεων Νηπιαγωγών ή αποσπάσεων σε διάφορα γραφεία και Διευθύνσεις, όπως καλή ώρα απ' τη Διεύθυνση Χαλκιδικής, που προέρχομαι εγώ για προσωπικές κομματικές εξυπηρετήσεις, μετακινούνται άσκοπα συναδέλφισσες και αναπληρώνουν άλλες που απουσιάζουν. Κατά συνέπεια οδηγούμαστε σε συμπύξεις τμημάτων ή σε ψυχολογικές πιέσεις συναδέλφων, ώστε να εργάζονται και διπλοβάρδιες, όταν λείπει συνάδελφος.

Να σταματήσουν οι αλχημείες Προϊσταμένων και η νοσηρότητα της εξυπηρέτησης των «ημέτερων». Νέοι άνθρωποι, κι εδώ πραγματικά πονάω, είμαι από τη βάση κι ό,τι κέρδισα, δόξα τω θεώ με μεγάλο ζόρι το κέρδισα –δε θέλω την τσουβαλοποίηση, ο καθένας έχει τη δική του αξία, τη δική του ιστορία– δε θέλω να καταδέχονται νέοι άνθρωποι χωρίς υποχρεώσεις να ζητάνε χάρες και πρέπει εκεί να ξέρουμε να τους κλείνουμε την πόρτα, να ζητάνε χάρες λοιπόν ν' αποσπαστούν σε γραφεία ή σε μέρη πολύ κοντινά και στ' άκρα θεού να τρέχουν οι οικογενειάρχες και

να ταλαιπωρούνται.

Να σταματήσει η κακοποίηση του ολόημερου Νηπιαγωγείου με τις μηδαμινές υποδομές, την προχειρότητα και τη υποτίμηση του θεσμού και του παιδαγωγικού μας έργου. Να ξυπνήσει κι ο κοιμισμένος γίγαντας του ΟΣΚ, γιατί οι συναδέλφισσες ζητούν απελπισμένα για τον βασικό εξοπλισμό σε Νηπιαγωγεία με δανεικά καρεκλάκια και βιβλία και παιχνίδια από τα σπίτια μας εργαζόμαστε.

Όσον αφορά το αναγνωριστικό κατασκευάσμα του σχεδίου νόμου ειδικής αγωγής, έχουν ακουστεί ήδη πάρα πολλά, συμφωνώ με τα περισσότερα. Ζητάμε την ίδρυση περισσότερων ΚΔΑΥ και όχι ΚΕΔΔΥ σύμφωνα με το νέο σχέδιο, λες και είχαμε ανάγκη από επιπλέον διαφορο-διαγνώσεις.

Το κομμάτι της υποστήριξης πάσχει συνάδελφοι. Οι λίστες αναμονής μεγαλώνουν και οι εκπαιδευτικοί ειδικής αγωγής μένουν αβοήθητοι και μόνοι στη δύσκολη καθημερινότητά τους, γιατί τα εξατομικευμένα εκπαιδευτικά προγράμματα για ΑΜΕΑ παραμένουν στη σφαίρα του μέλλοντος.

Το επίδομα ειδικής αγωγής προτείνω να δίνεται και στις δυο Νηπιαγωγούς που εργάζονται σ' αυτά, και της ειδικής αγωγής και της άλλης που φιλοξενεί το τμήμα ένταξης, να λειτουργεί ως κίνητρο για καλύτερη συνεργασία και καλύτερη ένταξη των παιδιών στην πράξη.

Να μην υπολειμθούν τα τμήματα ένταξης Νηπιαγωγείων και Δημοτικών καθώς οι Διευθυντές για την «εύρυθμη λειτουργία» καλούν τους εκπαιδευτικούς αυτών των τμημάτων να καλύψουν άλλους συναδέλφους. Απαιτείται η δημιουργία δημόσιων κέντρων διάγνωσης και πρώιμης παρέμβασης για συμβουλευτική και ουσιαστική στήριξη των γονέων. Όπου λειτουργεί πρώιμη παρέμβαση, σε όποια χώρα, εκεί αισθάνεται ο γονιός πως δεν είναι μόνος μέσα στην απόγνωσή του.

Σήμερα συνάδελφοι πήραν τη βαθμολογία τους οι υποψήφιοι φοιτητές. Εμείς οι γονιοί αγωνιούμε για το εργασιακό τους μέλλον. Ας προβληματιστούμε, ας αναπροσδιορίσουμε τα πιστεύω μας και να μην ακολουθούμε κανένα σύστημα. Έχουμε μεγάλη ευθύνη, ας είμαστε άξιοι δάσκαλοι και έτοιμοι για όποιον αγώνα χρειαστεί. Ευχαριστώ πολύ.

Ζ. ΚΑΨΑΛΑΚΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΟΙΡΩΝ

Συνάδελφοι είχα σκοπό να σας μιλήσω για άλλα πράγματα αλλά η ώρα είναι περασμένη οπότε θα είμαι επιγραμμα-

ματικός και θα σταματήσω σε θέματα που αφορούν μόνο την Κρήτη και τα οποία πιστεύω ότι είναι κοινά και με την άλλη Ελλάδα.

Είχαμε μια συνάντηση στις 13 Ιουνίου, οι συνδικαλιστές της Κρήτης με τον Υπουργό Παιδείας. Μέσα στα θέματα που θέσαμε ήταν η σχολική στέγη, τα κενά στα σχολεία, τα προβλήματα των Νηπιαγωγείων. Ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η Κρήτη είναι η αναμοριοδότηση των σχολικών μονάδων, προβλήματα ολιγοθεσίων σχολείων, στελέχωση υπηρεσιών εκπαίδευσης.

Δεν υπάρχει ούτε ένας διοικητικός υπάλληλος της Υπηρεσίας Εκπαίδευσης. Αναβάθμιση, αξιοπρέπεια και αξιοκρατία στο ανώτερο Υπηρεσιακό Συμβούλιο. Έχουμε τα ΠΥΣΠΕ τα οποία είναι υποχείρια του κάθε Υπουργού. Άλλες αποφάσεις παίρνουμε, άλλες υπογράφει ο Υπουργός. Συνάδελφοι, η Κρήτη έχει φτάσει στο κόκκινο όσον αφορά την εκπαίδευση και όχι αφορά τους δασκάλους.

Αυτή τη στιγμή για το τρέχον σχολικό έτος που θα έρθει χρειαζόμαστε 800 δασκάλους. Έχει γίνει ένα μπάχαλο με τις αποσπάσεις, ένα απαράδεκτο φαινόμενο το οποίο υπάρχει, κάποιοι νομοί με πλασματικές θέσεις να μαζεύουν δασκάλους και άλλοι να μη μπορούν να λειτουργήσουν. Σας λέω χαρακτηριστικά ότι φέτος στις 5 Φλεβάρη άνοιξαν κάποια Νηπιαγωγεία στην Κρήτη.

Επίσης κάποια άλλα Νηπιαγωγεία, και αναφέρομαι σε Νηπιαγωγεία γιατί εκεί εντοπίζουμε το πρόβλημα, εκεί δεν μπορούν να μας πουν ότι δεν έχουν Νηπιαγωγούς, κάποια άλλα Νηπιαγωγεία λειτούργησαν με πραγματικά πρωτότυπο τρόπο: Τα Νηπιαγωγεία του Τιμπακίου προσέξτε πώς λειτούργησαν: Είχαν ένα τμήμα το οποίο είχε ολοήμερο απογευματινό αλλά δεν είχε πρωινό. Το πρωί τα παιδιά τα μοιράζονταν οι υπόλοιποι Νηπιαγωγοί και το μεσημέρια τα ίδια παιδιά μαζεύονταν κι έκαναν τμήμα.

Αυτό το τμήμα το είχαν ονομάσει «ορφανό» αλλά πιστεύω ορφανή θα γίνει η εκπαίδευση αν συνεχίσουμε έτσι. Θα ήθελα να βάλω ακόμα ένα θέμα γιατί είχαμε μια περίεργη δίωξη δύο επωνύμων συναδέλφων στην Κρήτη, συγκεκριμένα στο Ρέθυμνο, του Κώστα Σαββάκη, ο οποίος ήταν Διευθυντής του σχολείου Πλατάνου Αμαρίου και στέλεχος του ΚΚΕ και του Αριστείδη Σταυρακάκη, ο οποίος ήταν δάσκαλος στο ολοήμερο τμήμα και για 8 χρόνια Δήμαρχος του Δήμου Κουρητών υποστηριζόμενος από το ΠΑΣΟΚ.

Ήρθε μια ανώνυμη καταγγελία στο Υπουργείο Παιδείας –προσέξτε, ανώνυμη– η οποία έλεγε ότι ο πρώτος προχωράει μ' ένα ποτήρι στο σχολείο και ο δεύτερος όταν είναι στο ολοήμερο Τμήμα ανοίγει τους υπολογιστές. Αυτές ή-

ταν οι αμαρτίες τους. Και διέταξε το Υπουργείο να γίνει προκαταρκτική εξέταση.

Αυτό το πράγμα δημιουργεί υπόνοιες και σοβαρά προβλήματα και θα πρέπει η ΔΟΕ να το δει πάρα πολύ σοβαρά, γιατί την άλλη μέρα οποιοσδήποτε συνάδελφος κινδυνεύει από τέτοιου τύπου ανώνυμες καταγγελίες. Κατά πόσον το Υπουργείο νομιμοποιείται να διατάσσει έρευνα στηριζόμενο σε ανώνυμες καταγγελίες;

Να πω για τις εκπαιδευτικές, άδειες οι οποίες στηρίζονται σε αδιαφάνεια; Θα πρέπει κάποια στιγμή ένα Προεδρικό Διάταγμα να ορίζει την κύρια μοριοδότηση των εκπαιδευτικών αδειών που θα γίνουν πράξη. Θέλουμε αξιοκρατία και διαφάνεια στη χορήγηση των εκπαιδευτικών αδειών.

Η μεγάλη μάζα από εμάς έχει τελειώσει ολιγοθέσια σχολεία αλλά που είχαν αξιοπρέπεια όπως και οι δάσκαλοί μας. Έχουμε χρέος και εμείς αυτή την αξιοπρέπεια που κληρονομήσαμε να την παραδώσουμε στις επόμενες γενιές.

Σας ευχαριστώ.

Κ. ΨΑΡΟΛΟΓΑΚΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

«ΔΟΜΗΝΙΚΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, συνάδελφε Πρόεδρε της Γενικής Συνέλευσης. Μία πρώτη παρατήρηση στα πεπραγμένα:

Θα συμφωνήσω, με όσους υποστήριξαν, κυρίως από τη ΔΑΚΕ, ότι δεν υπάρχουν πεπραγμένα από το Δ.Σ. στον πρώτο χρόνο της θητείας του. Και σημειώνω, ευτυχώς, γιατί αν υπήρχαν, θα αποτελούσαν μελανές σελίδες για τον κλάδο.

Και εξηγούμαι, με μία υπόθεση εργασίας: Φανταστείτε, δηλαδή συνάδελφοι, κάτω από τις παρούσες συνθήκες με τη νεοφιλελεύθερη επανίδρυση του κράτους και δυστυχώς της εκπαίδευσης να υποχρεωνόταν το συνδικάτο, όπως θα ήθελαν ορισμένοι να συναινέσει σ' αυτή τη ληστρική επίθεση ενάντια στα συμφέροντά του με αντάλλαγμα κάποια ψίχουλα.

Μία δεύτερη παρατήρηση. Διάβασα με προσοχή ένα μεγάλο αντιπροσωπευτικό δείγμα από τις παραταξιακές τοποθετήσεις των συνέδρων, στην 76^η Γενική Συνέλευση.

Συνάδελφοι, με ελάχιστες εξαιρέσεις πραγματικά, δείτε το κι εσείς, πρόκειται για μονόλογους για ιδανικούς αυτούχειρες. Δεν υπάρχει στις τοποθετήσεις αυτές ο σπόρος, η προοπτική, ελπίδα αν θέλετε, σύνθεσης που είναι και το τε-

λικό ζητούμενο για το Συνδικάτο.

Κι ενώ, αρκετές από αυτές είναι και υψηλού επιπέδου κι έχουν συγκροτημένο λόγο, τελικά σε ποιους απευθύνονται; Το πολύ-πολύ να διαβαστούν, κι αν διαβαστούν, από τους 600 περίπου αντιπροσώπους σ' αυτή την αίθουσα.

Το Συνδικάτο συνάδελφοι, οφείλει να γνωρίζει τη γενεσιουργό αιτία των κοινωνικών προβλημάτων. Αλλά, τα απλά μέλη, αυτό που πολλοί ονομάζουν εδώ πέρα βάση, δεν στέκεται στο υπόβαθρο και στο εποικοδόμημα.

Αυτοί βιώνουν και αντιμετωπίζουν καθημερινά τα προβλήματα και αναζητούν απαντήσεις-προτάσεις ξεκάθαρες, για ενωτική και αποτελεσματική αντιμετώπιση των προβλημάτων.

Το Συνδικάτο, πάλι, καθοδηγεί αναλύει τα κοινωνικά και πολιτικά φαινόμενα, αλλά δεν κάνει προπαγάνδα για λογαριασμό κανενός. Τα ζητήματα, λοιπόν, που απασχολούν τον κλάδο, υπάρχουν και είναι γνωστά και δεδομένα.

Η Κυβέρνηση στο Υπουργείο αποπροσανατολίζει και κλιμακώνει τις επιθέσεις για να υποχρεώσει σε μία πιο κλειστή άμυνα, με στόχο τη στρατηγική ήττα του Κινήματος.

Μία είναι η πρόταση συνάδελφοι που μπορεί να βγει από δω μέσα. Όχι αμυντική, αλλά πρόταση ενωτική, πρόταση αξιοπρέπειας. Αν δεν ικανοποιηθούν τα βασικά αιτήματα του κλάδου, τα σχολεία δεν ανοίγουν τον Σεπτέμβριο.

Κάθε άλλη άποψη, που μεταθέτει το ζήτημα είναι προσχηματική αν δεν είναι εκ του πονηρού. Όσοι πάντως εστιάζουν τον παραμορφωτικό φακό τους στα αποτελέσματα της απεργίας, θα πρέπει να αναρωτηθούν μήπως θα είχε άλλη τύχη ο αγώνας αυτός, για τον οποίο μιλάμε, αν ολόκληρη Παράταξη δεν αποχωρούσε από την αίθουσα αυ-

τή, τη στιγμή της λήψης της απόφασης με το αστείο και επικίνδυνο πρόσχημα, ότι ήταν αντικαταστατική.

Θα πρέπει να αναρωτηθούν: Γιατί δόθηκε εντολή στα στελέχη της, να δηλώνουν συμμετοχή και να ψηφίζουν υπέρ της απεργίας, αλλά να σφυρίζουν αδιάφορα για την επιτυχία της;

Γιατί οι απόλυτα ελεγχόμενοι, μετά τις πρώτες μέρες, πήγαν στα σχολεία τους. Γιατί το καθημερινό απεργιακό δελτίο προς Μαξίμου και Μητροπόλεως έστελνε το μήνυμα: «Μη μαςάτε. Η απεργία καταρρέει»;

Δεν συμφέρει τον κλάδο συνάδελφοι, να ανοίξουμε αυτή τη στιγμή το φάκελο «Απεργία 2006» και πάντως, είναι μοναδική ευκαιρία το 1997 και το 2006 έγινε ένα πρώτο βήμα, να

ξεπεράσει ο κλάδος παιδικές αρρώστιες και αγκυλώσεις, όπως έχουν κάνει προ πολλού άλλα μεγάλα και ιστορικά Συνδικάτα. Και να αγωνίζεται μαζικά και αποτελεσματικά, όταν η περίπτωση το καλεί. Και τότε θα δούμε πραγματικά, αν υπάρχουν αποτελέσματα ή όχι.

Εν πάση περιπτώσει συναδέλφισσες και συνάδελφοι, για να κλείσω. Εγώ είπα και ελάλησα και απέρχομαι. Δηλαδή στην απεργία θα είμαι, δεν θα είμαι σε άλλη Γενική Συνέλευση του Κλάδου. Μετά από 30 συνεχή χρόνια σ' αυτές τις αίθουσες, θέλω να ευχαριστήσω από καρδιάς ολόκληρο τον κλάδο, τον κόσμο που με εμπιστεύτηκε να τον αντιπροσωπεύω σ' αυτές τις διαδικασίες και όλους εκείνους με τους οποίους κατά καιρούς συνεργάστηκα, παλιούς και καινούργιους από τη Γενική Συνέλευση στο Θέατρο «Διονύσια» το 1978, μέχρι σήμερα. Υπηρέτησα το Συνδικάτο στο Πρωτοβάθμιο και στο Δευτεροβάθμιο Όργανο και ιδιαίτερα στη ΔΟΕ από τη θέση του Ταμιά, στην κρίσιμη διετία 1980-1982, οπότε και δρομολογήθηκαν μία σειρά σημαντικά ζητήματα, πιστεύω, για τον κλάδο.

Δεν έπρεπε και δεν πήρα αντισταθμιστικά οφέλη. Δεν μου χρωστά όμως τίποτε το Συνδικάτο. Εγώ χρωστώ στο Συνδικάτο, γιατί στις γραμμές του συνειδητοποιήθηκα ως εργαζόμενος και ως δάσκαλος.

Κλείνω με μία παρακαταθήκη. Παντός πολιτικού καιρού, όταν υπάρχουν προβλήματα μπροστά στον κλάδο, την εκπαίδευση, την κοινωνία, ο οργανωμένος κλάδος αγωνίζεται μεταξύ της συνείδησης να τα λύσει και φυσικά με το κυρίαρχο όπλο της απεργίας.

Οποιαδήποτε άλλη αντίληψη είναι πρόφαση η εν αμαρτίαις και εκ του πονηρού και γυρίζει πίσω αυτό το ιστορι-

κό, πραγματικά Συνδικάτο.

Και τώρα θα ήθελα να απευθυνθώ στο τέλος, σ' αυτή την πτέρυγα με σεβασμό στην ιστορία της και στους αγώνες της και στην προσφορά της για τον κλάδο.

Συνάδελφοι, πιστεύω, ότι τα συλλαλητήρια και οι διαδηλώσεις γίνονται στους δρόμους και στις πλατείες και όχι σ' αυτή την αίθουσα. Εδώ μέσα, είναι η Εκκλησία του Δήμου της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Και δεν έχω κολλημάτα, ούτε τότε που έγινε με τον Ευθυμίου και πολύ περισσότερο με τον Ανθόπουλο, ούτε εχθές το βράδυ είχα δίλημμα, ούτε ντράπηκα, ούτε θα απολογηθώ σε κανέναν, το πρόβλημα είναι για πάρτη μας.

Θα παραμείνει αυτός ο χώρος πραγματικά, βήμα, ελεύθερης έκφρασης για εμάς. Κι αν κρίνουμε ότι δεν χρειάζεται να γίνεται πανηγυρική συνέλευση θα το αποφασίσουμε τελικά.

Και σε εκείνη την πτέρυγα που ακούστηκαν κάποια συνθήματα. Και σε εκείνη την πτέρυγα, που διέπραξε πάλι το ιστορικό λάθος να προστατεύσει τον Υπουργό της απροκάλυπτα, ενώπιον του κλάδου αυτή τη φορά, θα προστατεύσει τον Υπουργό της για να αποφύγει να απαντήσει στα αμείλικτα ερωτήματα ενός ιστορικού κλάδου, που αγωνίζεται για ψίχουλα.

Και στη συναδέλφισσα που μίλησε, πριν από λίγο. Το μεσημέρι ήρθε κάποια συναδέλφισσα από το ΠΑΜΕ και μου έδωσε το χαρτί για να υπογράψω για την Ευρωσυνθήκη και εγώ την υπέγραψα.

Δεν με ρώτησες όμως, συναδέλφισσα αν είμαι τελικά λακές του δικομματισμού. Δεν μου ζήτησες ταυτότητα. Μου λέει: «συμφωνείς με αυτά; Κι εγώ είπα συμφωνώ και το υπογράφω». Και της λέω όμως, «αφήστε τα κολλημάτα αφήστε τις αγκυλώσεις τελικά, γιατί αυτές πραγματικά πισωγυρίζουν τον κλάδο».

Τελικά, συνάδελφοι, πάνω απ' όλους και για όλα, για μένα βρίσκεται το Συνδικάτο και μ' αυτή, τη ρήτρα αν θέλετε, κατεβαίνω για τελευταία φορά από τη βήμα της Γενικής Συνέλευσης. Και σας ευχαριστώ όλους θερμά.

Κ. ΤΣΙΚΡΙΚΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ – ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι τρεις μέρες που συζητούμε σε αυτό το ναό της δημοκρατίας του δασκαλικού κινήματος για τα προβλήματα που απασχολούν το δη-

μόσιο σχολείο και τους εκπαιδευτικούς. Πήρα το λόγο, γιατί, ενώ είχα προγραμματίσει χθες να μιλήσω δε μίλησα λόγω έλλειψης χρόνου. Σήμερα είχα πει να μη μιλήσω, αλλά δε μου φεύγει απ' το νου και την καρδιά η φράση που άκουσα χθες από έναν συνάδελφο που είπε: «Αυτός ο μεγαλειώδης απεργιακός αγώνας το μόνο που μας έδωσε ήταν ένα cd!!!».

Συνάδελφε και συνάδελφοι όλοι, αυτό το cd έχει μεγάλη αξία, γιατί μέσα περιλαμβάνει τον αγώνα και την αγωνία των δασκάλων, τον αγώνα και την αγωνία του εκπαιδευτικού κινήματος. Για τον οποίο πρέπει να είσαι περήφανος. Όλοι μας πρέπει να είμαστε περήφανοι.

Αυτός ο αγώνας ο ανεπανάληπτος, ο οποίος δεν είχε ξαναγίνει στην ιστορία του διδασκαλικού κινήματος να έχει δηλαδή τόση διάρκεια και τέτοια δυναμική. Έχω 31 χρόνια στην εκπαίδευση. Ποτέ δεν είχαμε συγκεντρωθεί τόσο δάσκαλοι, πάνω από 30.000 και να κάνουμε πορεία κάτω απ' τον καυτό ήλιο του Σεπτέμβρη και να έχει τέτοια διάρκεια ο απεργιακός αγώνας που να φτάσει μέχρι το χειμώνα!

Όταν ολόκληρη η κοινωνία μας θαύμασε και έμεινε κατάπληκτη με τη δυναμική και τη διάρκεια του αγώνα, είναι πολύ μικρόψυχο αυτό που ακούστηκε. Συνάδελφε, ίσως δεν έχεις καταλάβει τίποτα απ' όσα έγιναν, γιατί δεν συμμετείχες. Εμείς με τον αγώνα μας δείξαμε το δρόμο σε όλους τους εργαζόμενους και τους αναγκάσαμε, τους πείσαμε να πω καλύτερα, να έρθουν μαζί μας, να αγωνιστούν για το παρόν και το μέλλον της Δημόσιας Εκπαίδευσης.

Γιατί η παιδεία δεν είναι υπόθεση μόνο των δασκάλων. Τους πείσαμε και κατανόησαν ότι η παιδεία είναι ζήτημα ολόκληρης της κοινωνίας. Βάλαμε τις βάσεις, συνάδελφοι, για τη δημιουργία Κινήματος Παιδείας που, εκτός από φορέας αντίστασης, θα γίνει και γίνεται δύναμη ανατροπής, μεταρρυθμιστική δύναμη, με άρωμα και όραμα κοινωνίας, γιατί η παιδεία και η κοινωνία έχουν διαλεκτική σχέση.

Γι' αυτό συμπαραστάθηκε η κοινωνία ολόκληρη στον αγώνα μας. Ήξερε ότι αυτό που κάνουν οι δάσκαλοι έπρεπε να το έχουν κάνει όλοι οι Έλληνες πολίτες και γι' αυτό δεν πέρασαν και τα μέτρα που επιχείρησε, τότε η κυβέρνηση, και όλη η προσπάθεια της, να φέρει τους γονείς και την κοινωνία απέναντί μας, έπεσε στο κενό.

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. σε κάποιο κανάλι, θα μου επιτρέψετε να το πω, όταν θέλησε να ευχαριστήσει τους δημοσιογράφους, γιατί μας δίνανε συνεχώς βήμα, εισέπραξε την εξής απάντηση. Πρόεδρε, ας μην είχαμε τις μετρήσεις που έλεγαν ότι όλη η κοινωνία είναι μαζί σας ή τουλάχιστον σε μεγάλο ποσοστό και τότε ίσως δεν θα είχατε αυτή την αντιμετώπιση.

Αυτόν τον αγώνα συνάδελφοι που δώσαμε όλοι μαζί, εγώ δεν εξαιρώ τη βάση της ΔΑΚΕ, γιατί και στο Σύλλογό μου τα ποσοστά στις κρίσιμες ημέρες ξεπερνούσαν το 80, το 90, το 95% παρά την αρνητική στάση της ηγεσίας της ΔΑΚΕ και άλλων συνδικαλιστικών δυνάμεων... Βέβαια δεν άντεξαν όλοι στο βαθμό που θα έπρεπε. Όμως έχουμε χρέος σήμερα από εδώ να στείλουμε ένα μήνυμα ότι όλοι μαζί μπορούμε. Μπορούμε να ανατρέψουμε αυτή την αντιεκπαιδευτική και αντικοινωνική πολιτική.

Γιατί δε θέλω να πιστεύω ότι συμφωνεί κανείς με την υποχρηματοδότηση της εκπαίδευσης, ότι συμφωνεί κανείς με την απαξίωση του δημόσιου σχολείου, ότι συμφωνεί κανείς με την κατεδάφιση του κοινωνικού κράτους, με την παράδοση των κοινωνικών αγαθών, της υγείας, της παιδείας και της κοινωνικής ασφάλισης βορά στην ιδιωτική πρωτοβουλία.

Αφού έχουμε αυτή τη βάση που μας ενώνει, με αυτή μπορούμε να προχωρήσουμε. Και πολύ περισσότερο διότι, συνάδελφοι, απ' ότι παρακολουθώ και στο Σύλλογο και εδώ αυτές τις μέρες αλλά και πέρσι, δε βρέθηκε μία φωνή που να πει, όχι ρε συνάδελφοι, δεν υπάρχουν προβλήματα στη δημόσια εκπαίδευση, δεν έχουμε αιτήματα. Τα προβλήματα και τα αιτήματα, λοιπόν, που ανέδειξε αυτός ο αγώνας οφείλουμε να συνεχίσουμε να τα προβάλλουμε και να αγωνιζόμαστε για την επίλυσή τους, για την ικανοποίησή τους.

Και σε αυτό τον αγώνα φίλοι, συνάδελφοι, θα έχουμε πάλη τη συμπάρασταση όλων των εργαζομένων. Γιατί ξέρουν ότι το δημόσιο σχολείο για τη στήριξη του οποίου εμείς παλεύουμε, είναι το σχολείο των ίσων ευκαιριών. Γνωρίζουν πως η επένδυση στη γνώση είναι η πιο παραγωγική επένδυση και συνάμα είναι η δύναμη ανατροπής που μπορεί να βελτιώσει τη θέση του καθενός, να ανατρέψει τα δεδομένα για άτομα και λαούς.

Γι' αυτό η κοινωνία θα είναι μαζί μας και το συνδικαλιστικό κίνημα, το δημοσιοϋπαλληλικό και ευρύτερο εργατικό κίνημα, του ιδιωτικού τομέα εννοώ, θα συμπαρασταθεί στους αγώνες μας. Εμείς μόνο πρέπει, σήμερα, να συναποφασίσουμε ότι μπορούμε να πάμε μαζί και τότε είναι βέβαιο ότι θα τρομάξουν πολλοί, όπως τρόμαξαν και με τη μεγαλειώδη απεργιακή μας κινητοποίηση και θα μας λάβουν πολύ περισσότερο σοβαρά υπόψη απ' ό,τι έκαναν μέχρι τώρα.

Έχουμε τη δυνατότητα, έχουμε τη δύναμη, αρκεί να το πιστέψουμε, συνάδελφοι. Εγώ δεν εξαιρώ κανέναν και δεν θα το παίξω ποτέ υπεραγωνιστής ή περισσότερο αγωνιστής απ' τους άλλους. Γιατί πιστεύω ότι μέσα στην καρδιά, όλων των συναδέλφων, η ίδια φλόγα καίει. Και θα θυμάμαι πάντα και επανέρχομαι σε αυτό που είπα για το cd, εκείνο το συνάδελφο, τον ΠΑΣΚίτη στον Πειραιά που μας είπε ό-

τι «αυτή η απεργία μπορεί να άδειασε την τσέπη μας, αλλά γέμισε την καρδιά μας!».

Με γεμάτη καρδιά, με αισιοδοξία, με αυτοπεποίθηση, οφείλουμε όλοι μαζί να πορευτούμε. Και να είστε σίγουροι ότι εμείς στο τέλος θα είμαστε οι νικητές. Άλλωστε αυτό που επικρέμεται πάνω απ' το πολιτικό σύστημα εξαιτίας των σκανδάλων και της διαφθοράς δεν τους επιτρέπει να κάνουν και πάρα πολλά παιχνίδια εις βάρος του λαού. Τελευταία, τα μηνύματα έρχονται και απ' το εξωτερικό. Ο νεοφιλελευθερισμός που υπηρετεί η κυβέρνηση πιστά, έχει εξαντλήσει τα όριά του.

Το είπα και στην παράταξή μου, το λέω και εδώ, το κίνημα στήριξης του Μπάρακ Ομπάμα και της ανατροπής του νεοφιλελεύθερου μοντέλου ανάπτυξης της οικονομίας που έχει ξεκινήσει απ' τη μητρόπολη του καπιταλισμού, φανερώνει ότι οι λαοί αφυπνίζονται. Είναι κρίμα που η κυβέρνηση σε μια μικρή χώρα, στην περιφέρεια του καπιταλισμού, με υστέρηση 20 χρόνων, θέλει να περάσει αυτά τα νεοφιλελεύθερα, σκληρά πολιτικά και οικονομικά μέτρα.

Συνάδελφοι, μη μιλάτε έτσι. Ξέρω εγώ... Παρακολουθώ και τον Μπάρακ Ομπάμα αλλά θυμάμαι και τον Κένεντι που είπε, όταν ανέλαβε την εξουσία: «Στην οικονομία των νέων συνόρων οφείλουμε να πάμε με βάση τις δημόσιες δαπάνες, για να εξασφαλίσουμε ένα υψηλό επίπεδο ανάπτυξης και υψηλό επίπεδο απασχόλησης». Δηλαδή τελείως αντίθετα από αυτά που πράττουν οι θιασώτες του Νεοφιλελευθερισμού και η κυβέρνηση της Ν.Δ. στη χώρα μας, η οποία περικόπτει τις δημόσιες δαπάνες, ιδιαίτερα στους ευαίσθητους κοινωνικά τομείς, της παιδείας, της υγείας και της Ασφάλισης, που θεοποιεί την αγορά, που ξεπουλά τη δημόσια περιουσία, τον ΟΤΕ, τα λιμάνια, τα αεροδρόμια, κλπ.

Και επιπλέον, τονίζουν πάρα πολλοί οικονομολόγοι Αμερικανοί –να τους διαβάσετε και εσείς της άλλης Αριστεράς που έχετε στο νου σας το σοβιετικό μοντέλο– δεν είναι όλοι οι Αμερικανοί σαν τον Μπους ή τον Ρήγκαν, συνάδελφοι. Αμερικανός οικονομολόγος –μετάφραση Σάκη Καράγιωργα– λέει: «οι δημοκρατικές, αντιπροσωπευτικές κυβερνήσεις, οφείλουν απέναντι στους λαούς να εξασφαλίσουν υψηλό επίπεδο ανάπτυξης και απασχόλησης και σταθερές τιμές των αγαθών και των υπηρεσιών, για να μπορούν οι λαοί να ικανοποιούν τις ανάγκες τους και να απολαμβάνουν τη ζωή τους, να απολαμβάνουν επίπεδο διαβίωσης υψηλό.

Γι' αυτό το υψηλό επίπεδο διαβίωσης, για την ποιότητα της δημοκρατίας, για την ποιότητα της ζωής μας, για μια νέα ευημερία με όρους κοινωνικής συνοχής και αλληλεγγύης, οφείλουμε όλοι μαζί να αγωνιστούμε.

Σας ευχαριστώ.

Ν. ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ

Συνηθίζουμε συνάδελφοι να λέμε πως η κριτική πεπραγμένων αποτελεί την πεμπτουσία των δημοκρατικών διαδικασιών. Άλλωστε ως έννοια η κριτική είναι προσφιλής σ' εμάς τους Έλληνες μια που ενίοτε ασκείται ανέξοδα κι αβασάνιστα, χωρίς να συνοδεύεται από την κατάθεση εναλλακτικών προτάσεων.

Κι η υπόσταση όμως που της αποδίδουμε μεταβάλλεται συχνά ανάλογα με την οπτική μας γωνία. Έτσι αν είναι θετική για μας, τότε είναι εποικοδομητική και χρήσιμη. Αν μας ψέγει, τότε είναι άγονη και κακόπιστη. Και οι συνάδελφοι της βάσης με έκπληξη παρακολουθούν εναλλαγή ρόλων και μεταβολή θέσεων που δεν οφείλονται σε αρχές και αξίες αλλά σ' ευκαιριακές επιδιώξεις ή σε συγκυριακές συμμάχους.

Πώς αλήθεια να εξηγήσεις τις παλινωδίες του Προεδρείου της Ομοσπονδίας σε θέματα όπως η αξιολόγηση, το καθηκοντολόγιο ή το μισθολόγιο; Θυμίζει κακέκτυπο πολιτικών που όταν είναι στην κυβέρνηση βαπτίζουν αναπτυξιακή πολιτική την πώληση του 66% του ΟΤΕ ενώ όταν είναι στην αντιπολίτευση το θεωρούν ξεπούλημα και εθνική μειοδοσία.

Πώς ν' αποκτήσει και ν' ανακτήσει με τέτοιες πρακτικές το συνδικαλιστικό κίνημα τη χαμένη του αξιοπιστία; Πώς να πείσουμε τους συναδέλφους να πλαισιώσουν τα συνδικαλιστικά μας όργανα; Όσο πνεύμα καλής θέλησης και αν επιδείξουμε, πώς να σταθούμε θετικά απέναντι στα πεπραγμένα της πλειοψηφίας της Ομοσπονδίας; Μιας πλειοψηφίας που έμοιαζε να ενδιαφέρεται όχι τόσο για την ικανοποίηση των αιτημάτων μας, αλλά ν' ανησυχούν μη τυχόν κάποια από τα αιτήματα αυτά γίνουν αποδεκτά.

Όταν έγινε πράξη το 60-40 για τους διορισμούς έσπευσε να πει πως δεν έχει καμιά πρακτική αξία. Τότε γιατί αποτελούσε αίτημα του κλάδου; Όταν άρχισε να διαφαίνεται η χορήγηση αυτού του κουτσουρεμένου επιδόματος των 103 ευρώ, έλεγε πως δεν αποτελεί αίτημά μας. Αλλά και πρόσφατα ενώ υποστήριζε πως με την τροπολογία άνοιξε η κερκόπορτα για την εκχώρηση της προσχολικής αγωγής στους ιδιώτες, όταν το Υπουργείο ανέλαβε και επανέλαβε πως αυτό ίσχυε για μια χρονιά και για την κάλυψη συγκεκριμένων αναγκών, η Ομοσπονδία είπε πως συνταγματικά ήταν υποχρεωμένο να το κάνει.

Αφού όμως είναι έτσι, γιατί προηγήθηκε όλη αυτή η κινδυνολογία; Ήταν όμως τα παραπάνω η εξαίρεση σε μια κα-

τά τ' άλλα επιτυχημένη συνδικαλιστική λειτουργία της πλειοψηφίας της Ομοσπονδίας; Φοβάμαι πως όχι. Αντίθετα υπήρξε μια στρεβλή αξιολόγηση των προτεραιοτήτων που έθεσε. Διαβάσαμε ανακοινώσεις για κλίμα τρομοκρατίας, αστυνομοκρατίας και αυταρχισμού περιγράφοντας μια οικονομική πραγματικότητα που υπάρχει μόνο στους συγγραφείς αυτών των ανακοινώσεων.

Από την άλλη, οδηγηθήκαμε σε μια Γενική Συνέλευση χωρίς καμία συμφωνία για τα θέματα της ημερήσιας διάταξης. Μ' ένα διεκδικητικό πλαίσιο που δε στηρίζεται σε σταθερές και ψηφισμένες θέσεις από τις Γενικές Συνελεύσεις του κλάδου. Χωρίς ξεκάθαρα διατυπωμένα αιτήματα, χωρίς ορθή ιεράρχηση και προβολή. Έτσι όμως απομακρύνεται η προοπτική επίλυσης των προβλημάτων μας και ακόμα χειρότερα ίσως, χάνεται από τους συναδέλφους, από μια μεγάλη μερίδα των συναδέλφων, η πίστη πως τα αιτήματά τους υπηρετούνται και διεκδικούνται με ορθό και κυρίως με αποτελεσματικό τρόπο.

Γιατί αλήθεια απαξιώνονται και δεν διεκδικούνται αιτήματα που θέτουν κατ' επανάληψη συνάδελφοί μας στις Γενικές Συνελεύσεις των Συλλόγων μας; Αιτήματα όπως η κάλυψη από το Ασφαλιστικό μας Ταμείο του κόστους των παιδικών κατασκήνωσης ή το δικαίωμα για μετεγγραφή συναδέλφων με προβλήματα υγείας που φοιτούν στα διδασκαλεία. Είναι τάχα ασήμαντα; Ή κάποιοι ανησυχούν μήπως ικανοποιηθούν; Είμαστε Συνδικάτο τελικά ή η Σοσιαλιστική Διεθνής;

Χθες γίναμε μάρτυρες ή πρωταγωνιστές κάποιοι, γεγονότων θλιβερών που πρέπει να μας προβληματίσουν όλους. Στην 34^η μεταδιδακτορική Συνέλευση όπως αρεσκόμαστε να λέμε, 34 χρόνια μετά την αποκατάσταση της δημοκρατίας από τον ελληνικό λαό και από τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, γιατί αυτό συναδέλφισσα Δριμάλα είναι η ιστορία της παράταξής μας και για την ιστορία αυτή είμαστε περήφανοι, 34 χρόνια λοιπόν μετά την αποκατάσταση της δημοκρατίας, τέθηκαν εν αμφιβόλω βασικά συστατικά της δημοκρατίας.

Σε κάθε κραυγή θ' αντιπαραθέσουμε μια πρόταση. Στην οπισθοδρόμηση θ' απαντάμε με ένα βήμα μπροστά, ένα βήμα στη συνεννόηση, ένα βήμα στον διάλογο. Στην πορεία αυτή επιδιώκουμε τη συμπόρευση κάθε δημοκράτη, κάθε ελεύθερου εκπαιδευτικού. Χωρίς να παραγνωρίζουμε τις διαφορές μας, ας τολμήσουμε να συνθέσουμε τη συνισταμένη όλων των εκπαιδευτικών δυνάμεων που αγωνίζονται για ένα καλύτερο αύριο για την εκπαίδευση και τον εκπαιδευτικό.

Μ. ΒΙΝΤΖΗΛΑΙΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΟΔΟΥ

Συνάδελφοι γεια σας. Δεν ήμουν προετοιμασμένος για να μιλήσω, αλλά βέβαια όταν ακούς τόσες ώρες όλα όσα ακούστηκαν εδώ μέσα, πάντοτε έχεις λόγο. Πραγματικά με ξένισε το γεγονός ότι υπάρχουν ακόμα συνάδελφοι εν έτει 2008 που αναφέρονται στη λέξη «αξιολόγηση» ή μάλλον να το πω διαφορετικά, δε θέλουν να αναφέρονται στη λέξη «αξιολόγηση».

Και μου φαίνεται παράξενο γιατί. Θα το εξηγήσω. Γιατί θα προτιμούσα σε μια Γ.Σ. της ΔΟΕ να ακουστούν εποικοδομητικά πράγματα για το πώς βλέπουμε την αξιολόγηση και πως θέλουμε να βαδίσουμε για την αξιολόγηση. Όχι ότι δε θέλουμε την αξιολόγηση. Γιατί το λέω αυτό. Το λέω αυτό γιατί υπάρχει συνάδελφοι και εσωτερική αξιολόγηση. Δεν είναι πάντοτε η εξωτερική αξιολόγηση.

Είναι αδιανόητο συνάδελφοι να μην αυτοαξιολογούμαστε τουλάχιστον, γιατί αυτή τη στιγμή απέναντί μας είναι η ιδιωτική εκπαίδευση. Χαίρομαι που ένας συνάδελφος από την Αριστερά στη Γ.Σ. της Ρόδου γύρισε και μου είπε, Μιχάλη, όλοι είναι συνάδελφοι, και της ιδιωτικής και της δημόσιας εκπαίδευσης.

Είμαστε συνάδελφοι. Άλλωστε και εκείνοι οι άνθρωποι το ίδιο Πανεπιστήμιο τελειώσανε. Και μου έδειξε βέβαια κάτι που δεν είχα καταλάβει και εγώ. Πράγματι είναι και εκείνοι συνάδελφοι, μόνο που εκείνοι έχουν άλλα οράματα φαίνεται και αλλιώς βλέπουν την εκπαίδευση και αυτή τη στιγμή στη Ρόδο διπλασιάζονται τα ιδιωτικά σχολεία. Αυτό πρέπει να προβληματίσει όλους μας. Η κοινωνία είμαστε όλοι μαζί και βλέπουμε και είναι δίπλα μας αλλά περιμένει κάτι κι από εμάς. Βλέπουμε όμως ότι ακόμη και η Γενική Γραμματέα του Κ.Κ.Ε. στέλνει τα παιδιά της σε ιδιωτικό σχολείο. Έχετε να πείτε τίποτα γι' αυτό;

Θα έπρεπε να ακουστούν εδώ μέσα περισσότερα όσον αφορά το νηπιαγωγείο, γιατί είναι η νέα δυναμική. Το ξέρετε πολύ καλά ότι αυτή τη στιγμή στα πλαίσια του ωραρίου ζητείται από τους νηπιαγωγούς να αρχίζουν στις 7 για να μπορούν οι άνθρωποι να δουλέψουν. Δεν είναι λάθος αυτό, διότι το ζητάει η κοινωνία. Είναι σωστό.

Θα περίμενα από εσάς να πείτε ότι ζητάμε περισσότερες προσλήψεις. Να πάει ο γυμναστής στο νηπιαγωγείο σήμερα κιόλας, από φέτος. Να πληρωθούν οι θέσεις και γυμναστών και να υπάρξει ωράριο ειδικοτήτων και στο νηπιαγωγείο. Όπως ακριβώς γίνεται σε κάποια σχολεία αυτή τη στιγμή που υπάρχει και ο γυμναστής και ο μουσικός και των καλλιτεχνικών. Το ξέρετε πολύ καλά και εσείς.

Αυτά να κοιτάμε και όχι να λέμε όχι στην πρωινή ζώνη για το ολοήμερο. Να σας πω κάτι και θα συμφωνήσω και με τον προλαλήσαντα. Δεν με ενδιαφέρει εμένα αν θα δουλέψω, γιατί έτσι κι αλλιώς δουλεύω παραπάνω από το ωράριό μου. Να πληρωθώ περισσότερο θέλω. Αυτό είναι το σωστό να ακούγεται.

Εσείς μηδενίζετε τα πάντα, είσαστε κατά της αξιολόγησης, κατά της εφαρμογής της πρωινής ζώνης ενδεχομένως. Εγώ είμαι ο πρώτος που λέω και η παράταξή μου ζητάει εναρμόνιση του ωραρίου των ειδικοτήτων και των δασκάλων με τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, κάτι που κάποτε εμείς ευθυνόμαστε που δεν πέρασε.

Και υπηρετώ την πρωτοβάθμια και θα την υπηρετώ μια ζωή, γιατί πιστεύω στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση και αυτό ζητάω. Στα πλαίσια ενός αποτελεσματικού σχολείου να εργαστούν εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων από το νηπιαγωγείο. Θα υπάρξει μείωση του ωραρίου απ' τη στιγμή που θα υπάρξουν προσλήψεις. Αυτό είναι το λογικό και αυτό πρέπει να ζητάμε. Αναβάθμιση του σχολείου να ζητάμε. Αυτό.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Δ. ΔΡΑΓΑΝΙΔΑΚΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΟΥΜΑΣ»

Οφείλω να ομολογήσω ότι πέρυσι για πρώτη φορά μετά από αρκετά χρόνια σαν αντιπρόσωπος αισθάνθηκα μπερδεμένος για τον τόπο στον οποίο βρισκόμουν.

Η πρώτη εντύπωση που μου δημιουργήθηκε ήταν ότι βρισκόμουν σε κάποιο κινηματογραφικό φεστιβάλ. Φέτος και μετά από τη χθεσινή πανηγυρική παρωδία η οποία σχεδιάστηκε τόσο καλά, τα πράγματα αρχίζουν να ξεκαθαρίζουν. Ο Πρόεδρος της ΔΟΕ ετοιμάζεται να πρωταγωνιστήσει σε μια ταινία μ' έναν τίτλο που όλοι γνωρίζουμε. Άλλωστε το τόνισε κι ο ίδιος στην ομιλία του χθες αναφερόμενος στον Υφυπουργό: «Αν δεν ικανοποιηθούμε από τις εξαγγελίες, θα ξεκινήσουμε το Σεπτέμβριο απεργιακές κινητοποιήσεις».

Για να είναι σίγουρος ότι η ταινία θα γυριστεί οπωσδήποτε, συνεπικουρούμενος από τους συμπρωταγωνιστές του Αριστεριστές, δεν άφησε χθες τον Υφυπουργό να μιλήσει φοβούμενος ότι οι εξαγγελίες του ίσως θα έφερναν αναβολή στα πρωταγωνιστικά του σχέδια. Δεν σκέφτηκε όμως ή δε θέλησε να σκεφτεί, για την εικόνα που θα πρόβαλλαν τα ΜΜΕ στον ελληνικό λαό για έναν πραγματικό αγωνιστή, για έναν πραγματικό πρωταγωνιστή που δεν είναι άλλος από τον Έλληνα δάσκαλο, από τον Έλληνα εκπαιδευτικό και

που θα ήταν μια εικόνα απαξίωσης και για τον ίδιο αλλά και για το συνδικαλιστικό κίνημα.

Ο κλάδος, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες δεν έχει ανάγκη από κινηματογραφικές φιέστες, από μεγάλα λόγια και από αγωνιστικές κορώνες χωρίς αντίκρισμα. Αντίθετα, χρειάζεται αξιόπιστες προτάσεις και πράξεις από ηγεσίες που εμπνέουν χωρίς παραταξιακές σκοπιμότητες που φέρνουν αγκυλώσεις. Το συνδικαλιστικό κίνημα χρειάζεται μαζικότητα και ενότητα, αλλά για να γίνει αυτό χρειάζεται και το σεβασμό της γνώμης όλων των συναδέλφων, το σεβασμό της γνώμης της βάσης, γιατί χωρίς αυτήν τα πάντα είναι μάταια και όσοι κάνουν πως δεν το διακρίνουν, απλά εθελοτυφλούν.

Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να έχουμε ένα δυνατό μέτωπο ενάντια σε κάθε προσπάθεια απειλής των εργασιακών μας δικαιωμάτων αλλά και της ίδιας της αξιοπρέπειάς μας. Ευχαριστώ.

Δ. ΚΑΣΣΙΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΙΚΥΩΝΑΣ

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα αναφερθώ στα χθεσινά γεγονότα που διαδραματίστηκαν κατά τη διάρκεια της Πανεληγορικής, μια σελίδα η οποία κάθε άλλο παρά τιμά το συνδικαλισμό μας. Μια μέρα που αποτελεί για μας μαύρη σελίδα και που όποιες επιφυλάξεις είχαμε διατυπώσει όλες τις προηγούμενες μέρες και στο Δ.Σ. της ΔΟΕ γύρω απ' την περιφρούρηση της χθεσινής μέρας και το τι μπορούσε να συμβεί, με όλη μας τη λύπη ξαναλέμε δυστυχώς, δικαιωθήκαμε για όποιες επιφυλάξεις είχαμε προβάλει.

Θα θέλαμε να καταθέσουμε μια δήλωση.

«Η ΔΑΚΕ Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης καταγγέλλει το Προεδρείο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας που με τη στάση και το λόγο του αποκάλυπτα δυναμίτισε το κλίμα της 77^{ης} Γ.Σ., ενθάρρυνε τις αριστερές παρατάξεις να υιοθετήσουν αντιδημοκρατικές φασίζουσες πρακτικές που δε συνάδουν με την ιδιότητα του εκπαιδευτικού και του συνδικαλιστή και να προχωρήσουν σε οργανωμένη προσπάθεια φίμωσης του παριστάμενου Υφυπουργού Παιδείας κ. Λυκουρέντζου, ευτελίζοντας για μια ακόμα φορά τις διαδικασίες της Γ.Σ. μας.

Το ελάχιστο που οφείλαμε να πράξουμε ήταν να αποχωρήσουμε απ' αυτή την παρωδία υπερασπιζόμενοι τις αρχές της δημοκρατίας, το ήθος και την αξιοπρέπεια του Έλληνα δασκάλου.

Η ΔΑΚΕ Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης θα συνεχίσει την προσπάθειά της για την αποκατάσταση του κύρους και της αξιοπρέπειας του συνδικαλιστικού κινήματος».

Θ. ΚΑΨΑΛΑΣ

Δ' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Από την αρχή της σχολικής χρονιάς αγαπητοί συνάδελφοι, ασχοληθήκαμε αποκλειστικά με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν δύο σχολεία, το 132 Δημοτικό Σχολείο Αθηνών και το 11^ο Δημοτικό Σχολείο Αχαρνών. Πραγματικά μου δημιουργήθηκε η περιέργεια και εάν δεν ήταν κλειστά τα σχολεία θα πήγαινα να τα επισκεφθώ.

Ήρθαν στο Σύλλογό μας εκατοντάδες φαξ γι' αυτά τα δύο σχολεία. Ρωτάμε αγαπητοί συνάδελφοι, τα δύο μόνο αυτά σχολεία έχουν προβλήματα; Τα υπόλοιπα δηλαδή χιλιάδες σχολεία της Ελλάδας δεν έχουν κανένα πρόβλημα;

Δυστυχώς συνάδελφοι τα φαινόμενα αυτά που καυτηριάστηκαν για αυταρχισμό και φασισμό στα δύο συγκεκριμένα σχολεία, νομίζω έγιναν σημαία κυρίως από τις αριστερές παρατάξεις, προκειμένου να υπάρχουν κάποια μικροπαραταξιακά οφέλη. Και δυστυχώς οι εκπρόσωποι των παρατάξεων οι οποίοι φαίνεται ότι μόνο αυτοί προσφεύγουν στον αγώνα κατά του αυταρχισμού και του φασισμού, εκθέτουν απέδειξαν με τις πράξεις τους ότι υπάρχει αναντιστοιχία μεταξύ έργων και λόγων.

Επίσης αγαπητοί συνάδελφοι απ' την αρχή της σχολικής χρονιάς δημιουργήθηκε μεγάλος ντόρος για τα νηπιαγωγεία. Μας κυριάρχησε ο φόβος μήπως υποβαθμιστεί ο δημόσιος χαρακτήρας των νηπιαγωγείων. Δεν αναρωτηθήκαμε όμως, πώς είναι δυνατόν να υποβαθμιστεί ο δημόσιος χαρακτήρας των νηπιαγωγείων τη στιγμή που τα τρία τελευταία χρόνια έχει πραγματοποιηθεί ρεκόρ διορισμών νηπιαγωγών, πάνω από 3.000, μπορεί να φτάνουν και τις 4.000. Τη στιγμή που γίνονται οι διορισμοί αυτοί υπάρχει πραγματικά αυτός ο φόβος να υποβαθμιστεί ο δημόσιος χαρακτήρας των νηπιαγωγείων;

Σχετικά με τις θέσεις του κλάδου. Γνωρίζαμε μέχρι τώρα ότι οι θέσεις μας σχετικά με την αξιολόγηση, η επίσημη θέση του κλάδου ήταν ότι είμαστε υπέρ της αξιολόγησης, αλλά συζητάμε με όρους και είμαστε πάντα σε κατάσταση ετοιμότητας.

Επίσης για το καθηκοντολόγιο λέγαμε ότι ναι μεν είμαστε υπέρ του καθηκοντολογίου, αλλά με τροποποιήσεις. Τώρα μαθαίνουμε ότι ξαφνικά άλλαξαν οι θέσεις του κλάδου, ότι είμαστε κατά της αξιολόγησης, είμαστε κατά του καθηκοντολογίου. Αναρωτιέμαι συνάδελφοι, υπάρχει μια σταθερή στάση του κλάδου γι' αυτά τα θέματα ή αλλάζουν οι θέσεις μας ανάλογα με τα ευκαιριακά οφέλη που έχουμε;

Και τελειώνοντας συνάδελφοι, περίμενα χθες πραγματικά από τον Πρόεδρο της ΔΟΕ, απ' τη στιγμή που είχαμε προσκεκλημένους, να διαφυλάξει ένα ήρεμο κλίμα. Παρόλα αυτά βρεθήκαμε μάρτυρες μιας πολύ άσχημης κατάστασης, η οποία όχι μόνο δε μας κολακεύει, αλλά στα μάτια των συναδέλφων οι οποίοι μας έστειλαν εδώ για να τους αντιπροσωπεύσουμε, είναι πάρα πολύ άσχημη.

Και γεννάται το ερώτημα, αν από το Σεπτέμβριο χρειαστεί να πάμε σε έναν απεργιακό αγώνα με ποιο ενωτικό πνεύμα θα πάμε, όταν χθες ήρθαμε σε σύγκρουση μεταξύ μας; Ευχαριστώ πολύ.

B. ΚΟΚΚΑΛΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, φίλοι συνδικαλιστές εκπαιδευτικοί, με λύπη μου διαπιστώνω ότι τελικά Ελλάδα είναι μόνο η Αθήνα. Δεν ξέρω κατά πόσο το Προεδρείο της ΔΟΕ έχει συνείδηση της ενότητας του κλάδου, όμως είναι τελικά ένας γίγαντας με πηλίνα πόδια. Ένας γίγαντας με αδιάφορη βάση όπου στην περιφέρεια και άλλες ειδικότητες μετά τους συναδέλφους των αγγλικών, σκέφτονται στην δημιουργία δικών τους Συλλόγων και κατ' επέκταση ίσως και Ομοσπονδιών με τελευταίους πρόσφατα τους μουσικούς.

Έρχομαι ως αντιπρόσωπος των συναδέλφων μου. Ακούω όλους τους συνδικαλιστές να λένε τις απόψεις τους. Μερικούς μάλιστα τους βλέπω να παίζουν καλό θέατρο, αλλά δεν επιτρέπουμε στην πολιτική εξουσία να πει τη δική της άποψη και να την κρίνουμε. Θεωρώ μεγάλο λάθος αυτό που έγινε χθες με τον Υφυπουργό. Έπρεπε συνάδελφοι να του επιτρέψουμε τον λόγο και στη συνέχεια ν' αξιοποιήσουμε συνδικαλιστικά αυτά που θα έλεγε προς όφελος των εκπαιδευτικών.

Φοβάμαι όμως ότι κάποιοι φοβήθηκαν αυτά που θ' άκουγαν και θέλησαν να τον φιμώσουν. Δεν τ' ακούσαμε τελικά για να τα κρίνουμε. Δυστυχώς δεν γνωρίζω πλέον ποια είναι η ελευθερία του λόγου και ποια είναι η δημοκρατία.

Είμαστε 635 αντιπρόσωποι στην 77^η Γενική Συνέλευση του κλάδου, εκπροσωπούμε περίπου 78.000 συναδέλφους. Αναρωτιέμαι: Πόσοι άραγε γνωρίζουν ότι βρισκόμαστε σήμερα εδώ; Εύχομαι η Ομοσπονδία να γνωρίζει πού βαδίζει και να μη βρεθούμε σε αδιέξοδα εξαιτίας συντεχνιακών αλά και προσωπικών συμφερόντων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Σ. ΛΙΑΒΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ

Η πλήρης αποτυχία της περσινής Γενικής Συνέλευσης και η διαφαινόμενη της φετινής, έγινε αφορμή να σκεφτώ, αν αξίζει να συμμετέχω σ' αυτές τις διαδικασίες και αν ο συνδικαλισμός σήμερα ανταποκρίνεται στις ανάγκες των εργαζομένων και τις προσδοκίες τους. Θα μείνω όμως και θα παλέψω μπροστά μέχρι να έρθει η ώρα της αλλαγής στο συνδικαλισμό.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, βρίσκομαι σήμερα εδώ, όπως και σεις όλοι νομίζω για να μεταφέρω τα προβλήματα και τις ανησυχίες των εργαζομένων που εκπροσωπώ, τις αγωνίες, τις σκέψεις τους, τις προτάσεις και τις ιδέες τους, αλλά αυτό που συμβαίνει τα δύο – τρία τελευταία χρόνια είναι να χάνεται η ουσία της συνδικαλιστικής δράσης που πρέπει να είναι η λύση των προβλημάτων, η προστασία των εργαζομένων, η βελτίωση των θέσεων και η προώθηση των κοινωνικών ζητημάτων στα πλαίσια των πραγματικών δεδομένων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε φορά που ένας κύκλος μίας συνδικαλιστικής χρονιάς κλείνει, χρήσιμη είναι η περισυλλογή και ο απολογισμός.

Δύο συνεχόμενες χρονιές, το μόνο πράγμα που ακούμε σαν κυρίαρχο θέμα είναι η απεργία των 42 ημερών. Εν κατακλείδι, επαναλαμβάνεται η θεωρία της παρηγοριάς. Πως δεν υπάρχουν χαμένοι αγώνες, παρά μόνο αυτοί που δεν δόθηκαν ποτέ.

Προέχει λοιπόν η ουσία της συνδικαλιστικής δράσης, γιατί συναδέλφισσες και συνάδελφοι και αγαπητό Προεδρείο της ΔΟΕ, οι συνάδελφοι από τη βάση ρωτάνε, «μετά από έναν αγώνα, μετά από το κλείσιμο μιας συνδικαλιστικής χρονιάς τι κερδίσαμε;» Τι πρέπει να τους πω;

Ότι, αυτό που κέρδισα ήταν ένα cd, από την απεργία του 2006; Το ταμείο πρέπει να γίνεται εδώ μέσα, στη Γενική Συνέλευση, που είναι το κυρίαρχο όργανο και όχι στα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας.

Θυμάμαι, εδώ, πέρυσι την ίδια ώρα και την ίδια μέρα στη δευτερολογία του ο Πρόεδρος είπε, «ναι, τα ποσοστά της απεργίας φτάσανε σε ποσοστό μονοψήφιο, αλλά γιατί να τη σταματήσω αφού, οι εφημερίδες, τα κανάλια μας παίζουν και γράφουν για μας» Μάλλον όχι για εμάς, για μένα, ήθελε να πει.

Και ευτυχώς, η τεχνολογία βρίσκεται στο σημείο αυτό, που αν πάρουμε το περυσινό βίντεο, μπορούμε να το βρούμε.

Το Συνδικαλιστικό Κίνημα θα έπρεπε να δρα υπεύθυνα,

ανεξάρτητα, με γνώμονα πάνω απ' όλα τα συμφέροντα των εργαζομένων που εκπροσωπεί, μακριά από αγκυλώσεις, σκοπιμότητες και δογματισμούς. Λειτουργεί όμως έτσι; Λυπάμαι, αυτό που δείχνει είναι ότι δεν λειτουργεί. Πρέπει να έχει, και δεν έχει προτάσεις. Δεν επιδιώκει την προώθηση λύσεων σε σχέση με τα προβλήματα που δημιουργούνται. Σε καμία περίπτωση κύριε Πρόεδρε, δεν μπορεί το Συνδικαλιστικό Κίνημα να παίζει το ρόλο ενός κινήματος διαμαρτυρίας, το οποίο έχει περιχαρακωθεί στο Όχι. Σε άναρθρες κραυγές, στείρες αρνήσεις και συνθήματα. Πράγμα, που και εσείς χθες κάνατε.

Συνάδελφοι της αριστερής πτέρυγας, δεν φθάνει να αφορίζουμε τις πολυεθνικές και την παγκοσμιοποίηση ή άλλες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες, φωνάζοντας συνθήματα και παίζοντας θεατρικά σκετσάκια. Πρέπει να καθορίζουμε τους στόχους και τις διεκδικήσεις μέσα στην πραγματικότητα.

Και οι μεν Κυβερνήσεις, στη βάση της δημοκρατικής λειτουργίας του πολιτεύματος, κρίνονται για τις όποιες επιλογές τους από το λαό, επιβραβεύοντας ή ενοχοποιούνται με την καταψήφισή τους.

Οι Συνδικαλιστές όμως, και ιδιαίτερα οι συνδικαλιστικές ηγεσίες λογοδοτούν στους εργαζόμενους, που τους έχουν επιλέξει για να τους εκπροσωπήσουν, για να τους υπερασπίζονται.

Επομένως, η αδυναμία, και πολύ περισσότερο η συνειδητή άρνηση να τους υπερασπιστούν με επιχειρήματα και προτάσεις στο τραπέζι του διαλόγου και στα κέντρα διαμόρφωσης της λήψης αποφάσεων, επιλογή του μη διαλόγου σημαίνει ότι οι εργαζόμενοι αντιμετωπίζονται ερήμην των εκπροσώπων τους.

Με το να πετάμε τη μπάλα στην εξέδρα, όπου κυριαρχούν τα πανό και τα συνθήματα, κύριε Πρόεδρε της ΔΟΕ, και ούτε καν στη δική σας εξέδρα, αφού σε όλη την ομιλία σας δεν κοιτάξατε ποτέ στα μάτια το πρόσωπο των συναδέλφων της παράταξής σας, δεν κερδίζεται ο αγώνας γιατί τα δίκαια είναι ανυπεράσπιστα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συνδικαλιστική μας Οργάνωση δεν περνάει τα τελευταία δύο χρόνια πεδίο δόξας λαμπρό και κινδυνεύει να απαξιωθεί από τους συναδέλφους μας.

Πρέπει να αποδείξουμε στην πράξη ότι υπηρετούμε τους πολλούς και όχι τα βολεμένα συμφέροντα, γιατί πέρα των άλλων, εκτίθεστε και δεν μπορείτε να πείσετε τους εργαζόμενους στη βάση για λογαριασμό των οποίων δηλώνετε ότι δράτε, για το περιεχόμενο και τον τρόπο των διεκδικήσεών σας. Ευχαριστώ πολύ.

A. ΜΑΥΡΙΑΔΗΣ

Η' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Έχουμε σίγουρα κουραστεί όλοι αλλά τέτοια άδεια αίθουσα δεν έχω δει ποτέ σε καμία Συνέλευση που έχω έρθει. Δεν φταίμε σίγουρα μόνο εμείς. Φταίνει και κάποιοι άλλοι που κι αυτοί είναι απόντες.

Η απόουσα Διοίκηση της ΔΟΕ εμφανίστηκε αγωνιστική με τον Πρόεδρο Μπράτη χθες, ο οποίος ως εμπρηστής πυροδότησε το κλίμα που υπήρχε και δημιούργησε ουσιαστικά αυτός τα επεισόδια που έγιναν χθες. Να κάνουμε κριτική σε ποια πεπραγμένα; Κάθε πέρυσι και καλύτερα. Μην επιχειρήσετε ξανά να δημοσιεύσετε τα πεπραγμένα στο «Διδασκαλικό Βήμα» ή στο διαδίκτυο. Βέβαια εμείς το κρατάμε το Διδασκαλικό Βήμα γιατί ίσως είναι από τα τελευταία που θα κυκλοφορήσουν γιατί το έχετε διαλύσει, το έχετε καταστρέψει. Θα το κρατήσουμε να το δείχνουμε στα παιδιά μας ότι υπήρχε κάποτε και λειτουργούσε πραγματικά σωστά.

Δεν υπάρχουν θέματα ημερήσιας διάταξης και σ' αυτό το Συνέδριο. Δεν έγινε καμία παρέμβαση δική σας, καμία απεργία, τίποτα για τους ωρομίσθιους συναδέλφους μας. Για μας είναι πραγματικά συνάδελφοι. Τους θυμάστε μόνο εδώ και τίποτα παραπάνω. Τους θυμάστε όταν πλησιάζουν εκλογές των αντιπροσώπων για να σας ψηφίσουν. Δεν ασχολείστε ποτέ, δεν έχετε κάνει καμία παρέμβαση σε κανέναν Υπουργό πουθενά. Οι κινητοποιήσεις που έγιναν τη χρονιά που διανύσαμε ήταν πάντα μαζί με την ΟΛΜΕ και την ΑΔΕΔΥ. Δεν είχαμε παραπάνω καμία άλλη δυνατότητα. Ασχοληθήκαμε με το Ι32 και το ΙΙ° Δημοτικό Σχολείο σα να ήταν τα μόνα στην Ελλάδα που είχαν προβλήματα, ή τα μόνα που έκαναν καινοτόμα προγράμματα.

Αναλωθήκατε σε καταγγελίες, ανακοινώσεις, διαμαρτυρίες, παραστάσεις διαμαρτυρίας και κάτι τέτοια. Και όλη η Ελλάδα τα έχει μάθει. Υπάρχουν κι άλλα σχολεία στην Ελλάδα που προσπαθούν πραγματικά, αγωνίζονται για το καλό της παιδείας, κάνουν καινοτόμα προγράμματα και προχωράνε μπροστά. Δε χρειάζονται διαφήμιση.

Να έρθουμε στη Θεσσαλονίκη. Σε ολόκληρη συνδικαλιστική χρονιά εμφανίστηκε μόνο μια φορά κλιμάκιο της ΔΟΕ. Μόνο μία. Τέτοια αδιαφορία. Σε αντίστοιχη χρονιά, όταν τη Διοίκηση την είχε η ΔΑΚΕ, οι συναντήσεις και τα κλιμάκια της ΔΟΕ ήταν τουλάχιστον 5 με 6. Το θυμούνται καλά όσοι είναι από τη Θεσσαλονίκη. Δεν αγγίζετε κανέναν. Είστε απόντες. Δε σας γνωρίζει κανείς. Γυρίστε λίγο στην επαρχία, ανεβείτε λίγο πάνω στο βουνό, στις απομακρυσμένες περιοχές, στα νησιά. Δε σας ξέρει κανείς. Δεν ενδιαφέ-

παρεμβαίνει σε θέματα νομικού δικαίου και ζητά να συμπληρωθούν, να τροποποιηθούν ή να καταργηθούν εδάφια, παράγραφοι, άρθρα ή και ολόκληροι νόμοι. Και το ζητά αυτό με τρόπο σαφή, ειδικό και τεκμηριωμένο.

Στο ζήτημα της επιλογής στελεχών ο κλάδος μας αρκείται στη γενική διατύπωση της διακήρυξης περί αντικειμενικότητας, διαφάνειας και αξιοκρατίας και αποφεύγει σκόπιμα να ασχοληθεί ειδικότερα και σε βάθος με ένα ζήτημα που κάθε 4 χρόνια προσβάλλει και αδικεί το κύρος του Έλληνα δασκάλου.

Είχα την ευκαιρία φέτος ως αιρετό μέλος του Συμβουλίου Επιλογής Διευθυντών να ζησω εκ των έσω τα γεγονότα και τις συνέπειές τους, που στην περίπτωση του νομού Σερρών είχε απ' όλα, καταγγελίες από το άλλο αιρετό μέλος, αρνητική κριτική από αντιπολιτευόμενες παρατάξεις, παράπονα και εκρήξεις θυμού απ' όσους δεν επιλέχθηκαν ως διευθυντές και ικανοποίηση απ' όσους επιλέχθηκαν.

Η αλήθεια είναι ότι οι παραπάνω εκδηλώσεις και τα αισθήματα που τις συνόδευαν δεν είχαν την ίδια ένταση και τον ίδιο βαθμό έκφρασης με το παρελθόν, αφού στις Σέρρες η σειρά κατάταξης του τελικού πίνακα αξιολόγησης δεν απείχε και πολύ απ' τη σειρά κατάταξης με τα αντικειμενικά και μετρήσιμα κριτήρια.

Η ουσία πάντως κυρίες και κύριοι συνάδελφοι είναι ότι δεν έχουμε βρει ακόμη ένα σύστημα επιλογής που να μεταφράζει τις διακηρυγμένες αρχές του κλάδου περί αξιοκρατίας και διαφάνειας σε αδιαμφισβήτητη πρακτική. Και γι' αυτό στη συνείδηση του Έλληνα εκπαιδευτικού τα στελέχη εκπαίδευσης θεωρούνται επιλογές με κομματικές προεκτάσεις.

Είχα την ευκαιρία πριν περίπου 6-7 χρόνια σε μια δημόσια συνομιλία με το συνάδελφο Μαντά, να διαπιστώσω την ταύτιση των απόψεών μας σχετικά με το χαρακτηρισμό των θέσεων ευθύνης ως πολιτικές ή υπηρεσιακές. Εκτιμώ ότι και σήμερα οι απόψεις μας ταυτίζονται. Μέχρι και τη θέση του Περιφερειακού Διευθυντή, αναμφίβολα μιλάμε για υπηρεσιακές θέσεις, τις οποίες μπορεί ο κάθε συνάδελφος στην εξέλιξη της καριέρας του και με τις προϋποθέσεις που ορίζονται κάθε φορά να διεκδικεί.

Δεν νοείται ως πολιτική μια θέση η οποία δεν έχει τα εξής δύο χαρακτηριστικά. Χάραξη και σχεδιασμό πολιτικής και δεύτερο, αιρετό Προϊστάμενο. Θα μπορούσε ακόμη και η θέση του Περιφερειακού Διευθυντή να αμφισβητηθεί ως πολιτική, αφού στο δικό μας σφικτά δομημένο με κάθετη πυραμοειδή διάταξη εκπαιδευτικό σύστημα, τα περιθώρια πολιτικής αυτόνομης και όχι ετεροπροσδιορισμένης ή καλύτερα αθηνοπροσδιορισμένης, είναι μάλλον ελάχιστα.

Το γεγονός πάντως ότι επιλέγεται από τον Υπουργό, τον εκφράζει πολιτικά και τον εκπροσωπεί, επιβεβαιώνει τουλάχιστον το δεύτερο παράγοντα.

Η παρατεταμένη αυτή κατάσταση σχετικά με τα στελέχη εκπαίδευσης έχει τέσσερις τουλάχιστον διαστάσεις. Πρώτη. Συνδικαλιστική διάσταση. Ο επιθετικός και καταγγελτικός λόγος που αναπτύσσουν οι παρατάξεις αμέσως μετά τις κρίσεις και οι εκφράσεις που χρησιμοποιούνται κατά καιρούς, «εγκάθετοι», «φατσικές επιλογές», «κομματικές επιταγές» κλπ, βαθαίνουν το ρήγμα ανάμεσα στις παρατάξεις και απομακρύνουν περισσότερο την προοπτική ουσιαστικής και αποτελεσματικής συνεργασίας.

Δεύτερον, εκπαιδευτική διάσταση. Τα στελέχη παίζουν σημαντικό ρόλο στην παγμάτωση του εκπαιδευτικού έργου και μπορούν να συμβάλλουν θετικά σε μια πιο ποιοτική και πιο αποτελεσματική δημόσια εκπαίδευση. Πως μπορεί όμως ένα στέλεχος να συντονίζει, να εποπτεύει, να καθοδηγεί και κυρίως να εμπνέει τους συναδέλφους του, όταν το κύρος του συρρικνώνεται και αμφισβητείται, όταν τον έκαναν και δεν έγινε στέλεχος.

Κοινωνική διάσταση. Καταρχήν πολλοί συνάδελφοί μας απέχουν των διαδικασιών, στερώντας από τον κλάδο και την κοινωνία γενικότερα των υπηρεσιών ενός ικανότατου επισημονικού δυναμικού. Απ' τους υπόλοιπους που συμμετέχουν ποια εικόνα νομίζετε ότι δίνουμε στην κοινωνία όταν την πορεία της απελθούσας κυβέρνησης ακολουθούν τα στελέχη μας;

Και πως μπορούν τα στελέχη της εκπαίδευσης να πείσουν την κοινωνία για τον ρόλο τους ως φορείς κοινωνικής αλλαγής, όταν έχουν πιστοποιηθεί ως κυβερνητικοί παράγοντες;

Επισημονική διάσταση. Μπορούμε στα αλήθεια να επιμένουμε με τρόπο αξιόπιστο και ρεαλιστικό σε μια αποκέντρωση της δημόσιας διοίκησης και της εκπαιδευτικής διοίκησης ειδικότερα όταν σε μεγάλο βαθμό τα στελέχη εκπαίδευσης μπορούν να χαρακτηριστούν μέχρι και εμπειροτέχνες;

Μπορούν τα στελέχη μας να διαχειριστούν μια τέτοια αλλαγή όταν βρίσκονται σε συνεχή αμφισβήτηση από μεγάλο μέρος των συναδέλφων ή όταν ο κλάδος μας δεν έχει μέχρι σήμερα προτείνει σχέδιο νόμου, το οποίο να περιλαμβάνει και να στηρίζεται στις αρχές;

Η εκφρασμένη άποψη ότι η βουλή νομοθετεί και εμείς κρίνουμε τα νομοθετήματα, δεν είναι ισχυρή. Είναι αληθινή, δεν είναι όμως ισχυρή. Πόσο ισχυρή μπορεί να είναι αλήθεια μια θέση που δεν έχει καταφατικό προσανατολισμό; Πόσο ισχυρή μπορεί να είναι μια θέση που ορίζεται ως η

άρνηση μιας άλλης; Ως τότε θα αποφεύγουμε να ορίζουμε εμείς ποιο είναι αυτό που ικανοποιεί καλύτερα τις ανάγκες της εκπαίδευσης;

Συνάδελφε Πρόεδρε, μπορούμε να διαμορφώσουμε πρόταση. Μπορούμε να ανοίξουμε το δρόμο για μια άλλου είδους και προοπτική σχέση με την εκτελεστική εξουσία. Σε άλλες χώρες της Ευρώπης και της Βόρειας Αμερικής τα νομικά τμήματα των συνδικαλιστικών οργανώσεων ετοιμάζουν σχέδια νόμων.

Εάν και εμείς καταλήξουμε σε πρόταση, ακόμη και αν αυτή είναι πλειοψηφική και όχι ομόφωνη, σε εμένα δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι θα την αποδεχθούν και θα την στηρίξουν οι πολιτικές δυνάμεις, καθώς δεν θα έχουν ούτε τα κίνητρα, ούτε και το όφελος να αντιπαρατεθούν με το καταστάλαγμα της βούλησης ενός από τους πιο δυναμικούς κλάδους.

Όταν θα αποφασίσουμε να αναδιαμορφώσουμε πρόταση, αυτή θα πρέπει να απαντά σε ερωτήματα όπως: Μπορεί οι υποψήφιοι, οι κρινόμενοι, να αξιολογούνται από κρίνοντας που έχουν πολύ λιγότερα ή καθόλου τυπικά προσόντα; Πρέπει οι αιρετοί να είναι και κριτές; Μήπως είναι καλύτερα οι δηλώσεις προτίμησης σχολείων, γραφείων εκπαίδευσης, εκπαιδευτικών περιφερειών κλπ να γίνονται μετά το πέρας της διαδικασίας και όχι πριν; Οι μετεκπαιδευόμενοι συνάδελφοί μας που ειδικεύονται σε ζητήματα διδακτικής, γιατί είναι ικανότεροι για θέσεις ευθύνης; Είναι δίκαιο να κρίνονται με τον ίδιο τρόπο όσοι άσκησαν διοικητικά καθήκοντα, με αυτούς που για πρώτη φορά είναι υποψήφιοι;

Αυτά και σίγουρα σε πολλά άλλα ερωτήματα πρέπει να απαντάει η πρότασή μας. Μέχρι να απαντήσουμε κατά τρόπο δίκαιο, αληθινό, πειστικό και οριστικό, θα συνεχίσουμε να είμαστε εκτεθειμένοι απέναντι σε συναδέλφους, γονείς, αλλά και στην κοινωνία, για το γεγονός ότι δεν προσπαθήσαμε καν να αγγίξουμε ένα τόσο σοβαρό ζήτημα.

Σας ευχαριστώ.

Α. ΤΕΚΙΔΗΣ

Ζ' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Συνάδελφοι από χθες μέχρι και πριν από λίγο που ολοκλήρωσαν τις τοποθετήσεις τους τα 5 μέλη της Ομοσπονδίας της ΠΑΣΚ, ζήσαμε μια περίεργη κατάσταση. Βγήκε ο Πρόεδρος εχθές, αγωνιστικός και κινηματικός. Ο Γενικός Γραμματέας ήθελε να συμμαζέψει λίγο τα πράγματα και κυρίως για τα θέματα των Νηπιαγωγών είπε αναλήθειες τις οποίες θα πω αργότερα.

Ακολούθησε ο φίλος μου ο Χαζίρης, που μίλησε για ενότητα, για συνεργασίες οι οποίες θα βγάλουν τον κλάδο από το τέλμα. Ο τέταρτος ήταν ο φίλος μου ο Πολυζώης. Μίλησε για πολύχρωμα όνειρα. Κι εκεί πραγματικά που όλοι μας, πιστεύω όλοι, ήμασταν κοντά σε μια πραγματικά τέλεια ονειρώξη, ήρθε η πραγματικότητα. Κατέληξε το πέμπτο μέλος της ΠΑΣΚ και είπε τι πραγματικά κάνει αυτή η παράταξη τα τελευταία χρόνια.

Είπε απλά: Κατά περίπτωση παίρνουμε τις αποφάσεις. Κατά περίπτωση αποφασίζουμε. Στο τέλος ύμνησε μέσα στο λόγο του και το ΠΑΣΟΚ. Εγώ θα ήθελα να ρωτήσω: Είχα θέσει ένα ερώτημα απ' αυτό το βήμα πέρυσι, λίγο πριν την εκλογική διαδικασία. Και είχα πει για τις Νηπιαγωγούς, το θέμα το οποίο είχατε κάνει πρώτο ζήτημα, ότι το κάνατε χωρίς να έχετε λόγο. Η πραγματικότητα δεν μας διέψευσε ούτε ως παράταξη ούτε ως πρόσωπο, εμένα τουλάχιστον, που επιμένω και λέω ότι όλα όσα είχαν γίνει πέρυσι έγιναν απλά και μόνο για να τρομοκρατηθούν οι συνάδελφοι Νηπιαγωγοί και να δώσουν την ψήφο σε μια από τις παρατάξεις που πίστευαν ότι τους εκφράζει. Έκαναν ένα τραγικό λάθος προχθές, λίγες μέρες πριν κλείσουν τα σχολεία: Έστειλαν μια ανακοίνωση σ' αυτό που τους λέγαμε από πέρυσι, που λέει ότι δε χρειαζόταν να βγει μια εγκύκλιος που έλεγε ότι δεν εφαρμόζεται πια η τροπολογία.

Αν αυτό πραγματικά δεν δείχνει το μέγεθος του τι δεν ξέρω να κάνω, δεν ξέρω τι άλλο πρόκειται να το δείξει. Και θα φέρω ένα παράδειγμα κατά περίπτωση απόφασης που έχει να κάνει με τον Σύλλογό μου. Έχει να κάνει με τις ονοματοδοσίες των σχολείων. Ξαφνικά με παίρνει τηλέφωνο ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας χωρίς να γνωρίζουμε τίποτα και μου λέει «ξέρεις, βγάζουμε απόφαση για τον Δήμο Αμπελοκήπων, γιατί έστειλε ένα έγγραφο».

Και του λέω «κάτσε ρε Πρόεδρε, να το δούμε το έγγραφο. Ποιος σ' ενημέρωσε;» «Ένα σχολείο». Εγώ ξέρω πώς ενημερώθηκε. Η πραγματικότητα ποια είναι όμως Πρόεδρε; ότι στα προβλήματα του κλάδου, και ήταν πρόβλημα όντως όπως είχε γραφεί, είναι να δημιουργήσουμε τη φασαρία, να δημιουργήσουμε την ένταση, να μεγαλοποιήσουμε το πρόβλημα ή να το λύσουμε;

Του λέω «δώσε μου 10 λεπτά και θα έχεις, πιστεύω, τη λύση». Και όντως την είχες τη λύση. Κι όμως επιμένετε, την βγάλατε λέγοντας ότι γενικά θα μιλήσουμε για όλους αυτούς τους Δημάρχους που θέλουν να επέμβουν στο ζήτημα. Δεν το καταλαβαίνω αυτό. Δεν είναι έτσι όμως τα πράγματα. Κατά περίπτωση λειτουργήσατε κι εδώ. Όπως κατά περίπτωση, όπως μου ανέφερε μέλος της παράταξής σας, όταν σας είπε ότι στον Σύλλογό του υπάρχει σχολικός σύμβουλος

που στέλνει έγγραφο κάνοντας μνεία στο άρθρο 39, δεν είπατε τότε «ας μας ειδοποιήσει ο Σύλλογός σου και τότε θα πάρουμε απόφαση».

Εγώ θέλω να είμαι ξεκάθαρος. Δεν μπορούμε να κοροϊδεύουμε τον κόσμο. Και δεν μπορείτε να τον κοροϊδεύετε τουλάχιστον εσείς που έχετε τα ηνία του κλάδου τα τελευταία χρόνια. Κι όταν λέω ότι δεν μπορείτε να τον κοροϊδεύετε, δεν μπορείτε τρεις μέρες πριν κλείσουν τα σχολεία να στέλνετε ανακοίνωση και να καλείτε τους συναδέλφους να μην συμπληρώσουν τις ετήσιες εκθέσεις, κάτι το οποίο το κάνουν εδώ και μια δεκαετία.

Θέλετε να σας αναφέρω κι ονομαστικά ποιοι συνάδελφοι σχολικοί σύμβουλοι και ποιας παράταξης σχολικοί σύμβουλοι κάνουν μνεία του άρθρου 39; Να φτάσουμε κι εκεί; Η πραγματικότητα είναι ότι σε όλες τις περιπτώσεις κατά περίπτωση λειτουργείτε.

Έρχομαι στην Ολομέλεια και ίσως είναι ένα κι ένα θέμα που θα το έχουμε και αύριο. Ένα κείμενο 5 σελίδων, διεκδικητικό και αγωνιστικό πλαίσιο, για να έρθει στους συναδέλφους και να πούμε ότι «κύριοι εμείς είμαστε εδώ, σας προτείνουμε ως συνέχεια μετά από δυο ολόκληρα χρόνια αυτών που δεν κάναμε, μια απεργία πενήνήμερη». Όλοι ήξεραν και αποδείχθηκε στη Γενική Συνέλευση. Αν θυμούνται όσοι είναι Πρόεδροι κι ήταν παρόντες, μας είπε ο Πρόεδρος: «Θα τα πούμε τον Ιούνιο για τον Σεπτέμβριο».

Για το πλαίσιο θα τα πούμε αύριο. Για το τι προτίθεστε όμως να κάνετε, καλό είναι να γίνει παράδειγμα όλα αυτά που έγιναν χτες το βράδυ εδώ. Δεν μπορεί πια συνάδελφοι, και θέλω να είμαι κάθετος σ' αυτό, δεν μπορεί σε καμία πια των περιπτώσεων, καμία απόφαση η οποία θα παίρνεται με τέτοιες λογικές και θα στηρίζεται με τέτοιες λογικές, να μείνει αναπάντητη από εμάς. Θέλω να είμαι ξεκάθαρος. Οι μειοψηφίες του κλάδου δεν θα χαράξουν στη συνέχεια την πορεία του.

Εσείς βάλτε στο μυαλό σας αυτό που σας είπα και να δείτε ότι όλα θα πάνε καλά. Κι αν η βάση όντως θέλει την απεργία, να είστε σίγουροι ότι πρώτοι εμείς θα είμαστε μέσα. Αν όμως η βάση πει όχι στην απεργία και σύρετε για μια ακόμη φορά τον κλάδο σε τέτοιες καταστάσεις, θα είμαστε απέναντί σας.

Χ. ΤΡΑΝΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Α' ΑΘΗΝΑΣ

Φίλες και φίλοι, αγαπητοί συνάδελφοι, θα θυμάστε ίσως κάποιοι ότι πέρυσι τέτοια μέρα είχα δώσει συγχαρητήρια

σε όλες και όλους για την προσπάθεια που καταβάλλατε σ' εκείνο τον μεγαλειώδη πραγματικά απεργιακό μας αγώνα που μας καταξίωσε στην ελληνική κοινωνία σαν πρώτη δύναμη μέσα στο εργασιακό γίγνεσθαι.

Χτες το βράδυ είδε ο ελληνικός λαός στις ειδήσεις στη Συνέλευσή μας να γίνονται πράγματα και ν' ακούγονται πράγματα από την τηλεόραση που δυστυχώς δεν μας τιμούν μέσα στην ελληνική κοινωνία. Με ρώτησαν κάποιοι «καλά, εσείς οι δάσκαλοι τι κάνετε εκεί πέρα;» Ειλικρινά σας λέω, προσωπικά ντράπηκα. Δε μίλησα, ντράπηκα. Πιστεύω να ήταν η τελευταία φορά που γίνονται τέτοιου είδους επεισόδια.

17 Ιανουαρίου 2002: Ίσως αυτή η ημερομηνία, αυτή η χρονολογία σε κάποιους από σας να μη λείει τίποτα. Σας υπενθυμίζω λοιπόν ότι εκείνη την ημέρα ψηφίστηκε επί Υπουργίας του κ. Ευθυμίου ο τελευταίος νόμος της αξιολόγησης ο οποίος για διαφόρους λόγους δεν έχει εφαρμοστεί όλα αυτά τα χρόνια. Το να λένε κάποιοι συνάδελφοι λοιπόν ότι η ΔΑΚΕ και η σημερινή κυβέρνηση θέλει την αξιολόγηση, πιστεύω ότι δεν αντέχει σε κριτική απ' την ώρα που ψηφίστηκε εκείνη την εποχή, δεν εφαρμόστηκε γιατί πλησίαζαν οι εκλογές του 2004 και ήταν αναμενόμενο το αποτέλεσμα για την τότε κυβέρνηση, και δεν τόλμησε βέβαια να την εφαρμόσει.

Εμείς ως ΔΑΚΕ πιέζουμε και πιέσαμε, και είμαστε περήφανοι που διαφοροποιούμαστε όταν πρέπει για το καλό του κλάδου, στον οικείο πολιτικό μας φορέα, κάτι το οποίο δεν το έχετε δείξει μέχρι τώρα άλλες παρατάξεις και λέμε το εξής: Επειδή δεν μπορούμε εύκολα να πούμε στην ελληνική κοινωνία ότι εμείς οι δάσκαλοι δε θέλουμε ποτέ ν' αξιολογηθούμε και για τίποτα, λέμε σαν ΔΑΚΕ κάτι ρεαλιστικό: Να μην προσμετρηθεί ποτέ η αξιολόγηση στον απλό δάσκαλο της τάξης και της πράξης. Να προσμετρηθεί μόνο για όποιον θελήσει να καταλάβει θέση στελέχους της εκπαίδευσης.

Θεωρώ ότι ακόμη και γι αυτούς που δεν συμφωνούν μ' αυτή τη θέση ότι είναι ρεαλιστική, είναι πραγματική και μας φέρνει κοντά στην κοινωνία, γιατί όταν ο απλός εργαζόμενος σε οποιονδήποτε άλλο χώρο ακούσει ότι εμείς δε θέλουμε ποτέ να ελεγχθούμε και για τίποτα στρέφεται δυστυχώς εναντίον μας.

Νομίζω είναι μια έξυπνη τακτική κι αυτή η παράταξη πολλές φορές προβλέπει και όχι μόνο η παράταξη αλλά φαίνεται και ο πολιτικός φορέας. Όταν πριν 30 χρόνια κάποιοι έλεγαν έξω από την ΕΟΚ, έξω απ' το ΝΑΤΟ, τώρα εκείνοι που κάποτε έλεγαν «έξω», λένε κι εκείνοι «μέσα». Ελπίζω και στα ζητήματα της εκπαίδευσης να μη συμπερευθούμε με καθυστέρηση 30 ετών. Ευχαριστώ πολύ.

Θ. ΔΡΙΜΑΛΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΡΟΖΑ ΙΜΒΡΙΩΤΗ»

Επειδή, όταν ανεβαίνουμε στο βήμα, είναι πολύ εύκολο να ξεχνάμε μερικές φορές, ίσως και να ξεπερνάμε αυτό που πραγματικά είμαστε, να ξεχνάμε την τακτική μας και την πρακτική μας, νομίζω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι κάθε πολιτικοποιημένος άνθρωπος και πολύ περισσότερο μία Παράταξη, ένα Συνδικάτο ή ένας πολιτικός χώρος, πρέπει να απαντήσει σε ένα βασικό ερώτημα: **τι κοινωνία θέλουμε;**

Γιατί, αν απαντήσουμε σε αυτό το βασικό ερώτημα, τότε θα καθορίσουμε, με τις θέσεις μας και τη στάση μας, **ποιους θ' αφήσουμε και με ποιους θα πάμε.** Δύο είναι τα κοινωνικοπολιτικά συστήματα που σήμερα βρίσκονται στο προσκήνιο της Ιστορίας: ο βάρβαρος καπιταλισμός και το σύστημα του μέλλοντος, ο Σοσιαλισμός.

Όσοι, αγαπητοί συνάδελφοι, με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, αποδέχονται τον καπιταλισμό, είτε ακριβώς όπως είναι, δηλαδή βάρβαρος, είτε λιγότερο βάρβαρος, είτε πιο light, είτε με «ανθρώπινο» πρόσωπο, κάτι που δεν μπορεί να γίνει, τότε αυτές οι δυνάμεις, πολιτικά και συνδικαλιστικά, υπηρετούν τα συμφέροντα του κεφαλαίου σε κάθε βήμα.

Και υπηρέτης των συμφερόντων του κεφαλαίου, αγαπητοί συνάδελφοι, έχουν γίνει διαχρονικά όλες οι κυβερνητικές παραλλαγές που παρέλασαν στον τόπο μας, στην Ευρώπη και σ' ολόκληρο τον καπιταλιστικό κόσμο: από τους κλασικούς υπηρέτες του καπιταλισμού, νεοφιλελεύθερη και σοσιαλδημοκρατική διακυβέρνηση, ως τους πιο «σύγχρονους», κεντροαριστερές και κεντροδεξιές κυβερνήσεις, που προετοιμάζονται και στη χώρα μας, σε περίπτωση που το κεφάλαιο κρίνει ότι ο δικομματισμός δεν μπορεί πλέον να το υπηρετήσει, ή ακόμα κι από απευθείας εκπροσώπους του κεφαλαίου, όπως ο Μπερλουσκόνι στην Ιταλία και ούτω καθ' εξής.

Όλα αυτά τα σχήματα, με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, υπηρετούν τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Το ίδιο και σε συνδικαλιστικό επίπεδο, αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, τα συμφέροντα του κεφαλαίου και τη στήριξη του καπιταλισμού, τα υπηρετούν αφειδώς όλες εκείνες οι δυνάμεις οι οποίες δέχτηκαν όλα αυτά τα χρόνια την επίθεση του κεφαλαίου ενάντια σε όλο το εργατικό κίνημα και στις κατακτήσεις των εργαζομένων. Οι δυνάμεις αυτές, συναίνεσαν, άμεσα ή έμμεσα, συνέβαλαν ή και πρωτοστάτησαν στην αφαίρεση των εργατικών κατακτήσεων με ποικίλους τρόπους: δια της απευθείας συναίνεσης κι αποδοχής

ή δια του «αγώνος». Οι συνδικαλιστικές ηγεσίες, πλειοψηφίες στη ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ..., τα 15-20 τελευταία χρόνια δέχτηκαν τις στρατηγικές επιλογές και πλαίσια του κεφαλαίου που αποτυπώθηκαν με σαφήνεια στις συνθήκες του Μάστριχτ και της Λισσαβόνας.

Το κεφάλαιο, με ορίζοντα του 2010, θέλει πραγματικά να αφαιρέσει τις κατακτήσεις των εργαζομένων των δύο τελευταίων αιώνων. Οι συμβιβασμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες συνέβαλαν τα μέγιστα σ' αυτό, είτε απευθείας, είτε συμμετέχοντας στους διάφορους κοινωνικούς διάλογους, είτε υποστηρίζοντας τις κυβερνήσεις της «αλλαγής» είτε, αν θέλετε, διοργανώνοντας «αγώνες» οι οποίοι δεν έχουν συνέχεια, συνέπεια και προοπτική.

Αυτές οι ηγεσίες φυσικά βρίσκουν πάντα τα δεκανίκια τους στον ομορτισμό. Τα ομορτιστικά αυτά δεκανίκια, άμεσα ή έμμεσα, με άμεση σύνδεση ή με απλή συναίνεση ή και με αποδοχή, προσφέρουν τις υπηρεσίες τους κάθε φορά που ο δικομματισμός και οι άμεσοι εκφραστές του κεφαλαίου τους το ζητάνε.

Ας θυμηθούμε του κοινωνικούς διάλογους για τις εργασιακές σχέσεις, πώς καταργήθηκε το οκτάωρο, πώς μπήκε η ωρομίσθια στο χώρο της εκπαίδευσης, πώς καταργήθηκε η επετηρίδα, πώς προχώρησε η αντισφαλιστική επίθεση και αφαιρέθηκαν οι κατακτήσεις των εργαζομένων στον τομέα αυτό και άλλα πολλά. Δυστυχώς είναι ατελείωτος ο κατάλογος του συμβιβασμού τους.

Αυτή είναι η μία πλευρά. Όσοι από μας όμως έχουμε επιλέξει το άλλο σύστημα, το Σοσιαλισμό - και δεν αποδεχόμαστε σε καμία περίπτωση ότι ο βάρβαρος καπιταλισμός θα είναι το μέλλον των παιδιών μας - επιλέγουμε τη γραμμή της ρήξης, τη γραμμή της ανατροπής και πιστεύουμε βαθιά, τόσο σε επίπεδο πλαισίου όσο και σε επίπεδο αγώνων, ότι κάθε προσανατολισμός μας και κάθε κίνηση μας πρέπει να έχει αυτό το στρατηγικό στόχο: την ανατροπή του καπιταλισμού και το κτίσιμο της νέας σοσιαλιστικής κοινωνίας.

Η πολιτική δύναμη που μάχεται για το Σοσιαλισμό, που δεν είναι άλλη από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, το ΚΚΕ, που αυτή τη χρονιά γιορτάζει τα ενενηντάχρονά του, περήφανα ενενηντάχρονα. Σε συνδικαλιστικό επίπεδο οι ταξικές δυνάμεις προωθούν αυτή τη γραμμή ρήξης.

Επειδή ακριβώς, αγαπητοί συνάδελφοι, **στο ερώτημα «με το κεφάλαιο ή με το Λαό»** εμείς έχουμε επιλέξει και συντασσόμαστε με τα συμφέροντα του λαού, σε αντίθεση με τις συμβιβασμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες, που αποδέχτηκαν και αποδέχονται τις καπιταλιστικές αναδιαρθρώ-

σεις, που έχουν αποδεχτεί το υπάρχον σύστημα και έχουν δώσει γη και ύδωρ στο μεγάλο κεφάλαιο, συγκροτήσαμε το Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο, το ΠΑΜΕ. Εμείς το λέμε καθαρά στους εργαζόμενους: από τις συμβιβασμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες και τους πολιτικούς τους εκφραστές δεν πρέπει να περιμένουν τίποτα. Να τους εγκαταλείψουν και να συσπειρωθούν στα συνδικάτα τους και στο ΠΑΜΕ κι αντίστοιχα να ενισχύσουν το ΚΚΕ, τη μόνη πολιτική δύναμη που στάθηκε για ενενήντα χρόνια η απαντοχή μας και που είναι ικανή να καθοδηγήσει την εργατική τάξη και τους συμμάχους της στο δρόμο της ανατροπής του καπιταλισμού και στην εγκαθίδρυση της νέας κοινωνίας της σοσιαλιστικής.

Το ΠΑΜΕ για όσους δεν το ξέρουν ή συνειδητά διαστρεβλώνουν την ουσία, είναι συσπείρωση, είναι μέτωπο, δεν είναι άλλο συνδικάτο δεν είναι άλλη Συνομοσπονδία.

Είναι συσπείρωση σωματείων, ομοσπονδιών, εργατικών κέντρων, παρατάξεων ή κινήσεων ή και μεμονωμένων συνδικαλιστών, που έχουν ένα βασικό στόχο: τη ρήξη με το σύνολο της αντιλαϊκής πολιτικής, τη ρήξη με την πολιτική και τα συμφέροντα του κεφαλαίου και την οργάνωση εκείνων των ταξικών αγώνων, που, ρυάκι το ρυάκι, θα οδηγήσουν στο μεγάλο ποτάμι της λαϊκής αντεπίθεσης, που είναι η μόνη που μπορεί να σταματήσει την αφαίρεση κατακτήσεων, να αποσπάσει νέες κατακτήσεις, χωρίς ψευδαισθήσεις ότι το κεφάλαιο θα γίνει απλόχερο, και κυρίως να πολιτικοποιήσει τους αγώνες και να ωριμάσει τις συνειδήσεις, ώστε να οδηγήσει το εργατικό λαϊκό κίνημα στη χειραφέτηση και την εργατική τάξη στην εκπλήρωση της ιστορικής αποστολής της: στην εγκαθίδρυση της σοσιαλιστικής κοινωνίας.

Γι' αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, εμείς δεν έχουμε κανένα πρόβλημα που κατηγορούμαστε για συγκεντρώσεις στην άλλη πλατεία. Άλλωστε ούτε αυτοί που μας κατηγορούν έχουν τέτοια προβλήματα. Ο φόβος τους είναι η πολιτικοποίηση και η συνειδητοποίηση της εργατικής τάξης και όλων των εργαζομένων και η συσπείρωσή τους στη γραμμή της ανατροπής. Αυτό ακριβώς το φόβο εκφράζουν οι λακές του δικομματισμού κάθε φορά που από το βήμα κατηγορούν το ΠΑΜΕ ως διασπαστή. Γιατί οι πραγματικοί διασπαστές των συμφερόντων της εργατικής τάξης είναι αυτοί οι ίδιοι, που έδωσαν γη και ύδωρ στα συμφέροντα του κεφαλαίου και πρόδωσαν την ίδια τους την τάξη και τα συμφέροντα της. Ένας απ' αυτούς παρέλασε εδώ, χθες. Ήταν ο εκπρόσωπος της ΑΔΕΔΥ.

Το ΠΑΜΕ, αγαπητοί συνάδελφοι, οργανώνει αγώνες που έχουν ορισμένα συγκεκριμένα ταξικά χαρακτηριστικά. Έχει

προσανατολισμό που αντιπαλεύει το σύνολο της αντεργατικής, αντιλαϊκής πολιτικής που εκπορεύεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και υπηρετεί τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Εμείς δεν ξεχωρίζουμε νεοφιλελεύθερη και σοσιαλδημοκρατική, κεντροαριστερή και κεντροδεξιά πολιτική. Όλες αυτές υποστηρίζουν τα συμφέροντα του κεφαλαίου.

Το ΠΑΜΕ οργανώνει αγώνες που συντονίζουν την εργατική τάξη και όλα τα μικρομεσαία στρώματα και τη φτωχή αγροτιά. Το ΠΑΜΕ έχει πλαίσιο αιτημάτων που ξεπερνά τα σημερινά όρια και απαντά στα πραγματικά προβλήματα και στα αιτήματα και ανάγκες των εργαζομένων. Δε δεχόμαστε τη λογική του εφικτού, όπως την εννοεί το κεφάλαιο και οι πολιτικοί και συνδικαλιστικοί υποστηρικτές του. Εφικτό και δίκαιο για μας είναι η ικανοποίηση των συμφερόντων των εργαζομένων που παράγουν τον πλούτο. Π.χ. το αίτημα για 1400 ευρώ μεροκάματο στον ανειδίκευτο εργάτη κι ανάλογη κλιμάκωση προς τα πάνω, απαντά στις σημερινές σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων και πρέπει να το διεκδικήσουν μακριά από τη συμβιβασμένη λογική του αν αντέχει η οικονομία κι άλλα τέτοια. Εμείς, όταν στο χώρο της εκπαίδευσης μιλάμε για το λαϊκό σχολείο, το δωδεκάχρονο σχολείο, το αίτημα μας σίγουρα ξεφεύγει από τα σημερινά δεδομένα, αλλά, εφόσον απαντά στις ανάγκες της λαϊκής οικογένειας, είναι στόχος πάλης και συσπείρωσης του εργατικού κινήματος, γιατί το παιδί του κεφαλαίου θα πάει στο καλύτερο ιδιωτικό σχολείο, τα παιδιά της εργατικής τάξης έχουν ανάγκη από ένα ενιαίο δωδεκάχρονο βασικό υποχρεωτικό σχολείο ολόπλευρης μόρφωσης μετά από μια αντίστοιχη δίκρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή.

Το πλαίσιο του ΠΑΜΕ σίγουρα ξεφεύγει από τα σημερινά δεδομένα, όμως εμείς ποτέ δε συμβιβαστήκαμε με την υπάρχουσα πολιτική και αγωνιζόμαστε να ανατραπεί.

Το ΠΑΜΕ πάντα επιλέγει μορφές που κάθε φορά απαντούν στις ανάγκες των εργαζομένων. Γιατί, συνάδελφοι μου, ποιος αληθινά πιστεύει ότι μ' έναν κλαδικό αγώνα ή ακόμα και πανεκπαιδευτικό, μικρής ή μεγάλης διάρκειας, μπορούμε να ανατρέψουμε τη σημερινή πολιτική; Η ανατροπή αυτής της πολιτικής απαιτεί συντονισμό με την εργατική τάξη και το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, απαιτεί αγώνες πολιτικοποιημένους. Αυτή την τακτική έχει υιοθετήσει το ΠΑΜΕ σ' αντίθεση με τις συμβιβασμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες σε ΑΔΕΔΥ - ΓΣΕΕ κι αλλού, που προκηρύσσουν αγώνες αποσπασματικούς, στη γραμμή της συναίνεσης και του συμβιβασμού, αγώνες τελικά ενσωμάτωσης.

Το ΠΑΜΕ στα δέκα χρόνια της πορείας του, οργανώνει

αγώνες με τα χαρακτηριστικά που περιέγραψα παραπάνω: προσανατολισμός, συντονισμός, πλαίσιο και μορφές, όλα στη γραμμή της ρήξης. Κι είναι πολύ ελπιδοφόρο αυτό που ζήσαμε στις τεράστιες απεργιακές συγκεντρώσεις για το ασφαλιστικό που βούλιαξε το κέντρο της Αθήνας απ' όλους εκείνους τους εργάτες που κατέβαιναν μαζικά από τα εργοστάσια και πήγαιναν στις συγκεντρώσεις του ΠΑΜΕ, γιατί αυτό είδαν στους μικρούς και μεγάλους αγώνες τους κι αυτό εμπιστεύονται.

Όλοι εμείς που συσπειρωνόμαστε στο ΠΑΜΕ πιστεύουμε πως ένα τέτοιο Κίνημα θα οδηγήσει στη ρήξη και στην ανατροπή. Με τέτοιους συνδικαλιστικούς και πολιτικούς αγώνες, που θα εκφράζουν σταθερά τα συμφέροντα των εργαζομένων, θα δημιουργηθεί η στρατιά της επανάστασης που θα καταλήξει στην ανατροπή του καπιταλισμού και στην εγκαθίδρυση της νέας σοσιαλιστικής κοινωνίας. Μόνο σ' αυτήν την κοινωνία, που θα πάψει να υπάρχει η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, θα ικανοποιηθούν πραγματικά τα οράματα και τα αιτήματα των εργαζομένων. Γι' αυτό, όλοι οι αγώνες μας πρέπει να έχουν αυτόν τον στόχο, γιατί έτσι θα είναι και πιο συνεπείς και θα αποσπών και για το σήμερα αλλά θα δείχνουν και το αναγκαίο αύριο.

Εμείς οι εκπαιδευτικοί, ως παιδαγωγοί της νέας γενιάς, έχουμε χρέος να διαπαιδαγωγήσουμε τα παιδιά μας σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Γ. ΔΕΛΗΣ

Ε' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Το ότι ενισχύεται και εντείνεται η επίθεση του κεφαλαίου και των πολιτικών του εκφραστών ενάντια στους εργαζόμενους δεν είναι μια απλή θεωρητική διαπίστωση. Είναι, δυστυχώς, μια τραγική πραγματικότητα που τη ζουν οι εργαζόμενοι. Είναι αυτή η βάρβαρη πραγματικότητα στην οποία συνεχίζεται και μεγαλώνει ο βαθμός εκμετάλλευσης σε βάρος των εργαζομένων, όχι απλώς γιατί είχαμε και έχουμε κάποιους «κακούς» υπουργούς ή απλώς γιατί είχαμε και έχουμε «κακές» κυβερνήσεις, αλλά γιατί το κεφάλαιο στοχεύει σε ολοένα μεγαλύτερα κέρδη. Αυτά τα καπιταλιστικά κέρδη –που είναι το οξυγόνο του σημερινού κοινωνικοοικονομικού συστήματος– υπηρετούσε επί ΠΑΣΟΚ και υπηρετεί επί ΝΔ η κυρίαρχη πολιτική. Γι' αυτό και το σύνθημα-επιχείρημα, που διακινείται από διάφορους χώρους, «οι άνθρωποι πάνω απ' τα κέρδη», μπορεί να ακούγεται ευχάριστα στ' αυτιά μας, είναι όμως όχι μόνο ουτοπικό αλλά

και συνάμα αποπροσανατολιστικό. Εκτός του ότι οι δυνάμεις που το προβάλλουν αποδέχονται την ύπαρξη των καπιταλιστικών κερδών –άρα και το βάρβαρο κοινωνικοοικονομικό σύστημα που τα παράγει, αγνοούν ή κάνουν πως αγνοούν ότι οι άνθρωποι-εργαζόμενοι δεν μπορούν ποτέ να μπουν πάνω απ' τα κέρδη αφού αυτά τα κέρδη προέρχονται ακριβώς από τη δική τους εκμετάλλευση.

Αυτή η επιθετική πολιτική του κεφαλαίου και των πολιτικών του εκφραστών (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ) προβάλλεται και δικαιολογείται με το αντιδραστικό ιδεολόγημα της ανταγωνιστικότητας.

Όσες πολιτικές και συνδικαλιστικές δυνάμεις την αποδέχονται και να θέλουν δεν μπορούν ούτε να διευρύνουν μα ούτε καν να υπερασπίσουν τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Αυτή η πολιτική εξυπηρέτησης της κερδοφορίας του κεφαλαίου εμφανίζεται με το μανδύα των μεταρρυθμίσεων, των εκσυγχρονισμών και με άλλες τέτοιες εύχες λέξεις προκειμένου να κρυφτεί το αντιδραστικό τους περιεχόμενο. Ο Μπρεχτ άλλωστε το είχε επισημάνει από παλιά: «αυτή η βαβυλωνιακή σύγχυση των λέξεων προέρχεται απ' το ότι είναι η γλώσσα αυτών που παρακμάζουν».

Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα της Κοινωνικής Ασφάλισης (Κ.Α.).

Προσφέρει τη δυνατότητα να βγουν χρήσιμα συμπεράσματα.

Προσφέρει τη δυνατότητα να αναδειχτούν οι δυο γραμμές που συγκρούονται σε πολιτικό και συνδικαλιστικό επίπεδο.

Καταρχήν ποια είναι η αφετηρία, η πηγή και ο στόχος της αντιασφαλιστικής επίθεσης που ξεκίνησε το 1992;

Εμείς το λέμε καθαρά: στόχος τους είναι να αντιστοιχηθεί το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα με τις βάρβαρες ευέλικτες εργασιακές σχέσεις και να γίνουν ακόμα πιο δυσμενείς και επαχθείς οι προϋποθέσεις, οι όροι και τα όρια της Κ.Α.

Αλλά γιατί;

Δεν θα μπορούσε να διατυπωθεί πιο κυνικά απ' ότι στη συγκεκριμένη παράγραφο της **Συνθήκης του Μάαστριχτ: «Χάριν της ανταγωνιστικότητας θα πρέπει να μειωθεί το μισθολογικό και μη μισθολογικό κόστος της εργασίας».**

Μισθολογικό κόστος θεωρεί η συνθήκη αυτή το μισθό και μη μισθολογικό κόστος θεωρεί την Κ.Α. και άλλες κρατικές δαπάνες που διατίθενται για κοινωνικούς τομείς.

Όσοι την ψήφισαν (και έχουν τεράστια ευθύνη γι' αυ-

τό), κόμματα του ευρωμονόδρομου και οι αντίστοιχες συνδικαλιστικές τους εκφράσεις, ένα κατ' εξοχήν πολιτικό ζήτημα όπως αυτό της Κ.Α. σκόπιμα το προβάλλουν ως ζήτημα οικονομικής, λογιστικής διαχείρισης-και ως κόστος.

Ζήτημα δηλαδή που πρέπει να υποταχτεί στην ανταγωνιστικότητα και να την υπηρετήσει. Οι διαφορές και οι διαφοροποιήσεις ανάμεσα σ' αυτές τις δυνάμεις βρίσκονται στα επιμέρους, στους ρυθμούς, στις τακτικές και στις μεθοδεύσεις αποδόμησης των κοινωνικοασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων. Κατά τα άλλα ενιαία συνέπραξαν και συμπράττουν ενάντια στους εργαζόμενους.

Από το 1990 ακόμα μιλούσαν για «ασφαλιστικά πρόνομια» των εργαζομένων που πρέπει να περικοπούν. Μιλούσαν και μιλούν για «βιωσιμότητα» των ασφαλιστικών ταμείων. Καθαγίασαν τη ληστρική και τζογαδόρική χρηματιστηριακή πολιτική σε βάρος των Ταμείων.

Σταθμοί της αντιασφαλιστικής πορείας οι νόμοι Σιούφα-Σουφλιά (1992), Ρέππα (2002) και Πετραλιά (2008).

Απέναντι σ' αυτή τη λογική που θεωρεί την Κ.Α. ως κόστος βρίσκεται η ταξική λογική των ταξικών πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων του ΠΑΜΕ που αναδείχνει το ζήτημα της Κ.Α. ως ζήτημα πρωτίστως πολιτικό, ως δικαίωμα αναφαίρετο για κάθε εργαζόμενο. Δικαίωμα που απορρέει απ' το γεγονός ότι οι εργαζόμενοι ως μοναδικοί δημιουργοί του κοινωνικού πλούτου (ΑΕΠ) - που τον σφετερίζεται με τη μορφή της υπεραξίας το κεφάλαιο - τον δικαιούνται ολόκληρο και μέσα από τη μορφή της σύγχρονης Κοινωνικής Ασφάλισης (Κ.Α.) Δικαίωμα λοιπόν η Κ.Α. ή κόστος; Αυτή είναι η λυδία λίθος όπου κρίνονται οι πάντες.

Οι ηγεσίες της ΔΑΚΕ, της ΠΑΣΚ και της ΑΥ.ΠΑΡΜΒΣ έχουν προ πολλού δώσει δείγματα γραφής. Ενσωματώνουν στην επιχειρηματολογία τους τα επιχειρήματα του πολιτικού προσώπου του κεφαλαίου για τη «βιωσιμότητα» των Ταμείων.

Από κοινού αυτές οι παρατάξεις αποδέχονται την εξάρτηση των κοινωνικοασφαλιστικών δικαιωμάτων απ' τις οικονομικές, δημοσιονομικές και δημογραφικές μεταβλητές, όπως τις προσδιορίζουν οι οικονομικοπολιτικοί οργανισμοί του κεφαλαίου.

Αποδέχτηκαν το τζογάρισμα των αποθεματικών των Ταμείων στο Χρηματιστήριο, με τα γνωστά αποτελέσματα.

Αποδέχτηκαν τη ντιρεκτίβα της Ε.Ε. περί «κοινωνικού διαλόγου των κοινωνικών εταίρων» ως μέθοδο που καθιστά συνυπεύθυνο και συνένοχο το συνδ. κίνημα στις ανατροπές των δικαιωμάτων των εργαζομένων. **Νομιμοποίησαν** με

την παρουσία τους ως κοινωνικοί εταίροι σε τέτοιους διαλόγους τους αντιασφαλιστικούς νόμους της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ.

Οι επιλογές τους είναι συνειδητές γι' αυτό και έχουν τεράστια ευθύνη όσες συνδικαλιστικές δυνάμεις συνεργάζονται και συμπράττουν μαζί τους.

Όλα αυτά τα χρόνια οι δυνάμεις που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ αποτέλεσαν και αποτελούν το αντίπαλο δέος στην αντεργατική πολιτική.

Ανέδειξαν –σε καιρούς χαλεπούς ακόμα– το ζήτημα της Κ.Α., εμπύχωναν και οργάνωναν τους εργαζόμενους όχι μόνο για τη διατήρηση των κεκτημένων ασφαλιστικών δικαιωμάτων μα και για τη διεύρυνση τους.

Με συλλαλητήρια, πικετοφορίες και συμβολικές καταλήψεις προετοίμαζαν το έδαφος για να εκδηλωθεί η παλλαϊκή καταδίκη του νόμου Γιαννίτση.

Την ίδια στιγμή οι συνδικαλιστικές δυνάμεις του συμβιβασμού και της υποταγής οδηγούσαν το συνδ. κίνημα στη λαίμητρο του «κοινωνικού διαλόγου» συμβάλλοντας καθοριστικά στην ψήφιση του αντιασφαλιστικού νόμου Ρέππα.

Αλλά και πρόσφατα (2007-2008) το ΠΑΜΕ πολύ έγκαιρα προειδοποίησε για τον κίνδυνο να εκτονωθούν οι μαζικότερες απεργίες των εκατομμυρίων εργαζομένων απ' τις σκόπιμες αστοχίες και τους ελιγμούς των συμβιβασμένων συνδ. ηγεσιών που βρίσκονταν στο «θα δούμε» και έτρεχαν αγκομαχώντας το κίνημα πίσω απ' τις κινήσεις της κυβέρνησης.

Όταν αυτές οι δυνάμεις όλο το φθινόπωρο και το χειμώνα περίμεναν από την κυβέρνηση «να ανοίξει επιτέλους τα χαρτιά της για το ασφαλιστικό» - λες και δεν ξέραμε τι σχεδιάζει η κυβέρνηση για το ασφαλιστικό - **το ΠΑΜΕ στις 7 Νοέμβρη 2007 οργάνωσε πανελλαδική απεργία και συγκεντρώσεις σε δεκάδες πόλεις σε όλη τη χώρα.**

Όταν αυτές οι δυνάμεις μπαίνονβγαίνουν στους «κοινωνικούς διαλόγους» το ΠΑΜΕ στις 18 Οκτώβρη 2007 απέκλειε τη Βουλή, χώρο όπου θα γινόταν ο «κοινωνικός διάλογος».

Κάτω από την πίεση του ΠΑΜΕ προχώρησαν σε τρεις 24ωρες αποσπασματικές απεργίες χωρίς συνέχεια και κλιμάκωση για να ρίξουν αυλαία σε ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ τον περασμένο Απρίλη. Την ίδια περίοδο - περίοδο που χρειαζόταν όσο ποτέ ο πανεργατικός συντονισμός ενόψει της αντιασφαλιστικής λαίλαπας - στις εκπαιδευτικές ομοσπονδίες προβάλλει το πανεκπαιδευτικό μέτωπο. Μόνο που αυτοί που το διακηρύσσουν στα λόγια (ΠΑΣΚ - ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ) το υπονομεύουν στην πράξη με τις διαφορετικές προτάσεις που καταθέτουν σε ΔΟΕ-ΟΛΜΕ και μένει μόνο το

ΠΑΜΕ να έχει κοινή αγωνιστική πρόταση που κατατίθεται και στη ΔΟΕ και στην ΟΛΜΕ.

Την ίδια περίοδο επιχειρείται επίσης ο τυχοδιωκτισμός των 5ήμερων επαναλαμβανόμενων απεργιών με ένα «νέας κοπής» εκπαιδευτικό διεκδικητικό πλαίσιο που δεν το υποστήριξαν στις Γ.Σ. των συλλόγων ούτε οι δυνάμεις που το αποφάσισαν (ΠΑΣΚ-ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ).

Αποτέλεσμα ήταν να μπουν από άλλο δρόμο στους σχεδιασμούς της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ ενοχοποιώντας επιπλέον τους συναδέλφους που δεν ακολούθησαν στο αγωνιστικό προσκλητήριο τους.

Αυτό άραγε είναι το ταξικό συνδικάτο σύμφωνα με μια χτεσινή αμετροεπή δήλωση του προέδρου της ΔΟΕ;

Τα ταξικά συνδικάτα δεν εκλιπαρούν τους υπουργούς να συντάξουν μαζί τα νομοσχέδια της εκπαίδευσης. Αντιπαλεύουν την αντιεκπαιδευτική πολιτική στο σύνολο της και όχι αλά κάρτ! Τα ταξικά συνδικάτα δεν στέλνουν αντιπροσώπους στα όργανα σχεδιασμού της εκπαιδευτικής πολιτικής του κεφαλαίου όπως είναι το ΕΣΥΠ. Τα ταξικά συνδικάτα καταγγέλλουν αυτά τα όργανα, αποκαλύπτουν τον αντιλαϊκό ρόλο τους και τα πολεμούν.

Όσο για το χιλοειπωμένο «πού ήταν το ΠΑΜΕ;», χρειάζεται περίσσιο πολιτικό θράσος να εγκαλούν το ΠΑΜΕ οι διακινητές της θεωρίας των «εν δυνάμει απεργών» και οι θαμνές των σαλονιών των «κοινωνικών διαλόγων».

Το ΠΑΜΕ ήταν είναι και θα είναι καθημερινά στα σχολεία για να ενημερώνει για την αποκέντρωση και τα υπόλοιπα αντιεκπαιδευτικά μέτρα, αποκέντρωση που για την πλειοψηφία της ΔΟΕ δεν θεωρείται σημαντικό ζήτημα και ως το πρόβαλε χτες προκλητικά η Διαμαντοπούλου.

Το ΠΑΜΕ ήταν είναι και θα είναι στις γειτονιές με πικετοφορίες, στους δρόμους για τα συλλαλητήρια και τις απεργίες.

Το ΠΑΜΕ ήταν είναι και θα είναι στις πύλες των εργοστασίων-γκέτο χτίζοντας κάθε μέρα το λαϊκό μέτωπο που θα διεκδικήσει σήμερα την ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών και αύριο την εξουσία για την οριστική απαλλαγή της κοινωνίας από τη βαρβαρότητα του καπιταλισμού.

Α. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Οι Καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις στην εκπαίδευση

Ο καπιταλισμός συνεχίζει να παίρνει τα μέτρα του —ε-

ξάλλου αυτό έκανε πάντοτε— προκειμένου να αναπαράγει την εργατική δύναμη και τις καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής. Η ανταγωνιστικότητα του κεφαλαίου στον καπιταλισμό αποτελεί μέσο για μεγαλύτερη συσσώρευση πλούτου. Είναι χαρακτηριστικό του συστήματος και διαμορφώνει το κοινωνικό - πολιτιστικό εποικοδόμημα του για να εξυπηρετήσει την κερδοφορία του. Και στη χώρα μας, κύριο μέλημα των κεφαλαιοκρατών είναι η εξασφάλιση της αύξησης των κεφαλαίων τους, η μεγαλύτερη ιδιοποίηση του παραγόμενου πλούτου και η διασφάλιση των συμφερόντων τους με την πολιτική των αστικών κυβερνήσεων, της Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ, που εφαρμόζουν αυτά που έχουν συνυπογράψει και έχουν συναποφασίσει με τις δεξιές και σοσιαλδημοκρατικές - ρεφορμιστικές κεντροαριστερές κυβερνήσεις των υπόλοιπων χωρών της Ε.Ε. Η Νέα Ευρωπαϊκή Συνθήκη ή νέο Ευρωσύνταγμα αποτελεί την πιο πρόσφατη απόδειξη εξυπηρέτησης της κερδοφορίας των ευρωπαϊκών μονοπωλίων με τον περιορισμό των κυριαρχικών δικαιωμάτων και τη στρατιωτική και πολιτική παρέμβαση ακόμη και στο εσωτερικό των κρατών-μελών της Ε.Ε. με την επέκταση των θεσμών καταστολής (ευρωστρατός, ευρωαστυνομία).

Μια σειρά μέτρα εφαρμόζονται στη χώρα μας, καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις που υπηρετούν τη συσσώρευση πλούτου, όπως:

- Η μείωση του μισθολογικού και του μη μισθολογικού κόστους της εργασίας. Η μείωση των μισθών, η διευθέτηση του χρόνου εργασίας (65ωρο, ενεργός - ανενεργός χρόνος εργασίας, μερική και ελαστική απασχόληση, διευθυντικό δικαίωμα, κ.ά.), η σταδιακή κατάργηση της κοινωνικής ασφάλισης, η αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης και η μείωση των συντάξεων.
- Η παραχώρηση από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και τώρα της Ν.Δ. αναπτυξιακών κινήτρων με τη μείωση της φορολογίας, την επιδότηση της εργασίας και κάθε άλλης μορφής επιχορήγησης από τον Κ.Π. των επιχειρηματιών.
- Η διευρυνόμενη επέκταση των εμπορικών δραστηριοτήτων του κεφαλαίου και η απόκτηση «ζεστού χρήματος» από την πώληση κοινωνικών αγαθών στον τομέα της υγείας, της παιδείας και την πρόνοιας, στις μεταφορές, με τις ιδιωτικοποιήσεις, με τις Σ.Δ.Ι.Τ., με την εξαγορά κρατικών επιχειρήσεων και περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν στον ελληνικό λαό. Ο λαός πληρώνει ακριβότερα και απολαμβάνει χειρότερες υπηρεσίες.
- Με την ακρίβεια και την καταλήστευση των λαϊκών εισοδημάτων με το τραπεζικό-χρηματιστηριακό σύστημα. Αυτές και άλλες πολλές ευνοϊκές ρυθμίσεις για το κε-

φάλαιο στήριξαν και στηρίζουν οι θιασώτες της ανταγωνιστικότητας η Ν.Δ., το ΠΑΣΟΚ και ο ΣΥΝ, αυτοί που ψήφισαν τις ελευθερίες διακίνησης κεφαλαίων, εμπορευμάτων, εργαζομένων και υπηρεσιών, δηλ. την ελευθερία του κεφαλαίου να τσακίζει τα εργασιακά και δημοκρατικά δικαιώματα της εργατικής τάξης και της λαϊκής οικογένειας.

Σήμερα όλοι οι εργαζόμενοι κι εμείς οι εκπαιδευτικοί, έχουμε εμπειρία, γνωρίζουμε και συνειδητοποιούμε ότι ήταν «παραμύθια» τα περί ανταγωνιστικότητας, ότι θα έρχονταν καλύτερες μέρες.

Αυτή την πολιτική το κεφάλαιο, με τα πολιτικά του δεκανίκια επιχειρεί και στο σχολείο, σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Δεν το ενδιαφέρει μόνο να πουλήσει εκπαιδευτικές υπηρεσίες για αν κερδίσει. Στόχος άμεσος είναι η σκέψη εκπαιδευτικών και μαθητών. Θέλει να χειραγωγήσει απόλυτα τη συνείδηση τους. Να μην αποτελούν απειλή οι σημερινοί νέοι, αλλά κι εμείς, ενόψει του εργασιακού μεσαίωνα που δρομολογεί.

Είναι προφανής η ιδεολογική μονομέρεια των νέων αναλυτικών προγραμμάτων και των βιβλίων στα οποία συγκαλύπτουν τις κοινωνικές αντιθέσεις και καλλιεργούν την ατομική ευθύνη για τα κοινωνικά προβλήματα. Προτείνουν την φιλανθρωπία, την ανταποδοτικότητα και τη δράση των Μ.Κ.Ο. για την ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών, αποσιωπώντας εντελώς την ευθύνη των βιομηχάνων από την κλοπή της υπεραξίας του δουλειάς των εργαζομένων και την κατάργηση της κοινωνικής πολιτικής που ήταν κατάκτηση της εργατικής τάξης και αντιστάθμισμα στην οικονομική εκμετάλλευση της.

Κατακερματίζουν τη γνώση και τη προσέγγιση επιστημονικών αντικειμένων με διδακτικές μεθόδους που στηρίζονται στη λογική της συσσώρευσης πληροφοριών που ο μαθητής, αν είναι δυνατόν!, επιφορτίζεται να τις συγκροτήσει σε γνώση. Θέλουν να εξασφαλίσουν, μ' αυτόν τον τρόπο την επικίνδυνη συγκρότηση της ενιαίας αντίληψης για τον τρόπο λειτουργίας της κοινωνίας και την επισφαλή κατανόηση εκ μέρους των μαθητών των νόμων ιστορικής εξέλιξης, γιατί μια τέτοια συνειδητοποίηση είναι επικίνδυνη για την άρχουσα τάξη και τα συμφέροντα της.

Ταυτόχρονα έχουν στον προσανατολισμό τους, οι μαθητές μας να αναπτύσσουν συγκεκριμένες χρηστικές δεξιότητες, έτσι ώστε κάθε φορά, όταν χρειάζεται να «προσαρμόζονται στις κοινωνικές εξελίξεις» του καπιταλισμού, αλλάζοντας επαγγέλματα και εργασία, περιπλανώμενοι αδιαμαρτύρητα ανάμεσα στην ανεργία, την ημιαπασχόληση και τη δια βίου εκπαίδευση.

Το κεφάλαιο επιδιώκει να έχει στο χέρι του και τους εκπαιδευτικούς με παλιούς και νέους διοικητικούς μηχανισμούς χειραγώγησης και τη δήθεν επιμόρφωση που την αναθέτουν σε ευαγή ιδρύματα επιχειρήσεων και εταιρειών.

Αποδιοργανώνουν, ελαστικοποιούν και καταργούν σταδιακά τις σταθερές σχέσεις εργασίας, όχι μόνο για τη μείωση του μισθολογικού κόστους, αλλά και γιατί θέλουν εκπαιδευτικό ευάλωτο, εξαρτημένο και πολιτικά όμηρο. Με εργαλείο την αξιολόγηση θα προσπαθήσουν να γενικεύσουν τις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις, που συνδέουν το σχολείο με τα συμφέροντα των επιχειρήσεων, της αγοράς.

Το σχολείο που θέλουν οι κεφαλαιοκράτες είναι σχολείο που αναπαράγει την ταξική επιλογή, βάζοντας φραγμούς στα παιδιά των λαϊκών στρωμάτων. Το αποκεντρωμένο σχολείο συμβάλλει στην ενίσχυση των ταξικών φραγμών. Αυτοτέλεια, αυτονομία και παιδαγωγική ελευθερία στον καπιταλισμό δεν μπορεί να υπάρξει. Οι υπερασπιστές της αντίθετης άποψης, της δήθεν παιδαγωγικής ελευθερίας στον καπιταλισμό (ΠΑΣΚ, ΑΥΤ.ΠΑΡ., ΡΙΖ. ΠΑΡ. -ΚΙΝ.- ΣΥΣΠ.) συγκαλύπτουν τη ταξική φύση του σχολείου, δημιουργούν σύγχυση για το πραγματικό χαρακτήρα των αναδιαρθρώσεων και με τη στάση τους οδηγούν τους εκπαιδευτικούς στην ενσωμάτωση και στην αποδοχή των αντιδραστικών επιλογών του κεφαλαίου. Είναι ουτοπία να πιστεύει κανείς πως σήμερα που το κεφάλαιο αμφισβητεί τα πιο βασικά κοινωνικά δικαιώματα μπορεί να ενδιαφέρεται και να εφαρμόζει μια δημοκρατική εκπαίδευση. Οι ανταγωνιστικές συνθήκες λειτουργίας και η υποχρηματοδότηση θα συνδέσει πιο γρήγορα τα σχολεία με τις επιχειρήσεις και τις ιδεολογικές κατευθύνσεις του κεφαλαίου.

Ο Β' Καποδίστριας, με τη διοικητική αναδιάρθρωση της χώρας και το φιλανδικό μοντέλο που προτείνουν, θα ολοκληρώσει την επιχείρηση αποκέντρωση, που ξεκίνησε εδώ και χρόνια, κυρίως με τα ευρωπαϊκά προγράμματα.

Αυτή η πολιτική που ακολουθείται στην εκπαίδευση τόσο από την Ν.Δ. όσο και το ΠΑΣΟΚ χρειάζεται ανατροπή. Είναι οι αναδιαρθρώσεις στην οικονομία και στην εργασία που γεννούν και τις αναδιαρθρώσεις στην εκπαίδευση, για τη μεγιστοποίηση των κερδών των μονοπωλίων. Χρειάζεται συνολική σύγκρουση με τις αιτίες που τις προκαλούν κι' αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο με τη συγκρότηση ενός ταξικού, αντιιμπεριαλιστικού, δημοκρατικού μετώπου. Πρέπει οι αγώνες να πολιτικοποιηθούν!

Οι εκπαιδευτικοί του Π.Α.ΜΕ. και η ΕΣΑΚ- ΔΕΕ, αντίθετα με τις τυχοδιωκτικές πλειοψηφίες στη Δ.Ο.Ε. και στην ΟΛΜΕ, που υποβαθμίζουν τους αγώνες των εκπαιδευτικών

με διεκδικητικά πλαίσια που «χωρούν» τις αναδιαρθρώσεις, ανοίξαμε την αντιπαράθεση και συνεχίζουμε τον αγώνα ενώνοντας τη φωνή μας με την εργατική τάξη ανοίγοντας μέτωπο εναντίον της οικονομικής πολιτικής, για την ανατροπή των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής με στόχο τη λαϊκή οικονομία. Τότε θα είναι δυνατόν να έχουμε τη δίχρονη προσχολική αγωγή και το 12χρονο υποχρεωτικό, δημόσιο και δωρεάν σχολείο που θα μορφώνει και θα αναπτύσσει ολοκληρωμένες προσωπικότητες που με βούληση θα συμμετέχουν στο σχεδιασμό της ανθρώπινης δίκαιης κοινωνίας.

Χ. ΜΠΑΘΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ «ΕΛΛΗ ΑΛΕΞΙΟΥ»

Είναι πλέον γνωστό σε κάθε εργαζόμενο ότι οι ανάγκες αναπαραγωγής και εξέλιξης του καπιταλισμού απαιτούν τη λήψη συγκεκριμένων μέτρων για την ενίσχυση των κερδών των επιχειρηματιών και μονοπωλίων.

Πρόκειται για ένα σύνολο μέτρων αντιδραστικών και αντιλαϊκών που έχουν ενσωματωθεί στη στρατηγική της Λισαβόνας όπου εδώ και πολλά χρόνια αποτελούν κοινή γραμμή πλεύσης για τις χώρες-μέλη της Ε.Ε. Στρατηγική πλήρως ευθυγραμμισμένη με τα συμφέροντα των μονοπωλίων και την παραπέρα ενίσχυση τους, που περνάει βέβαια από την επιδείνωση της θέσης των εργαζομένων. Η Ν.Δ. και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πλήρως ταυτισμένοι με τα συμφέροντα του κεφαλαίου εφάρμοσαν και εφαρμόζουν στο ακέραιο αυτές τις πολιτικές και μάλιστα διαγκωνίζονται για το πιο κόμμα από τα δύο μπορεί να τις εφαρμόσει καλύτερα. Βέβαια το ΠΑ.ΣΟ.Κ. βρίσκεται σε κρίση και αντιμετωπίζει προβλήματα που καθόλου δεν έχουν να κάνουν με πρόσωπα, αλλά με κρίση στρατηγικής και που αφορούν όλα τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα που εφάρμοσαν και εφαρμόζουν την ίδια πολιτική των φιλελεύθερων κυβερνήσεων. Ο ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ εμφανίζεται με «αριστερό», «ριζοσπαστικό λόγο» αλλά επί της ουσίας συμφωνεί σε όλες τις βασικές επιλογές των κυβερνήσεων Ν.Δ.- ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Ε.Ε. Λειτουργώντας σαν πέμπτη φάλαγγα στο εργατικό λαϊκό κίνημα προσβέποντας να διορθώσει το καπιταλιστικό σύστημα. Ο ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ μιλώντας για τη «μεγάλη αριστερά» δέχεται τις ιδιωτικοποιήσεις στην παιδεία και υγεία καθώς και μεγάλων κρατικών επιχειρήσεων, τις ανατροπές στην κοινωνική ασφάλιση, τις νέες εργασιακές λογικές (ωρομίσθιοι, αναπληρωτές), και βέβαια συμφωνεί με την αποκέντρωση και με

πολλά άλλα που εξυπηρετούν τη πλουτοκρατία. Τα κόμματα του ευρωμονόδρομου (Ν.Δ.-ΠΑ.ΣΟ.Κ.-ΣΥΝ) επιδιώκουν την παραπέρα εξυπηρέτηση των συμφερόντων του κεφαλαίου και τις νέες επιταγές της ευρωπαϊκής ένωσης όπως και την ολοκληρωτική ανατροπή της κοινωνικής ασφάλισης, το ξήλωμα των τελευταίων κατακτήσεων των εργαζομένων, την προώθηση των ιδιωτικοποιήσεων μέσω των συμπράξεων (Σ.Δ.Ι.Τ.) και της αποκέντρωσης. Ένα προσανατολισμός του κεφαλαίου που προκύπτει από τη συσσώρευση χρηματιστικού κεφαλαίου και την αναζήτηση νέων πεδίων εκμετάλλευσης και άντλησης κερδών όπως είναι η υγεία, η παιδεία και η πρόνοια. Με την είσοδο των επιχειρήσεων σε αυτούς τους χώρους, ενισχύουν τους ταξικούς φραγμούς, όπου όλο και περισσότεροι εργαζόμενοι και νέοι άνθρωποι θα δυσκολεύονται να έχουν πρόσβαση στα αυτονόητα, όπως η υγειονομική περίθαλψη, η εκπαίδευση και η σταθερή εργασία.

Από την εισβολή των επιχειρήσεων στα σχολεία προβλέπουν επίσης στη συνδιαμόρφωση προγραμμάτων και την επιβολή νέων «αξιών» όπως επιχειρηματικότητα, ανταγωνιστικότητα, σε μια προσπάθεια να παρατείνουν το σημερινό εκμεταλλευτικό σύστημα, μέσα από τη διαμόρφωση των νεανικών συνειδήσεων στο σχολείο.

Με αυτές τις πολιτικές που ξετυλίγονται και που έχουν στόχο την παραπέρα εντατικοποίησή τους, υπάρχει στους εργαζόμενους δυσaráεσκεια και προβληματισμός ειδικότερα αυτή την περίοδο. Γίνεται λοιπόν προσπάθεια από τις δυνάμεις του κεφαλαίου να αποτρέψουν τους εργαζόμενους να ριζοσπαστικοποιηθούν, να τους εμποδίσουν με κάθε τρόπο να εγκαταλείψουν τα κόμματα του ευρωμονόδρομου.

Μέσα από διάφορες διεργασίες που ετοιμάζουν στο πολιτικό σύστημα για να απορροφήσουν τη δυσaráεσκεια των εργαζομένων είτε εξυφαίνουν κεντροαριστερά σενάρια, είτε παρουσιάζουν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σαν κόμμα που μπορεί να «δώσει» λύσεις στα προβλήματα των εργαζομένων, προβάλλοντας απέναντι στον φιλελευθερισμό τη ελεγχόμενη ελεύθερη οικονομία με «κανόνες» όρους «διαφάνειας», λογικές και όροι που στον καπιταλισμό δεν μπορούν να υπάρξουν. Αντίστοιχα οι συνδικαλιστικοί εκφραστές αυτών των κομμάτων (Ν.Δ., ΠΑ.ΣΟ.Κ., ΣΥΝ) και δίπλα τους οι αριστεριστές προσπαθούν να διατυπώσουν ένα λόγο που θα έχει ορισμένα ψήγματα διαφοροποίησης από την εφαρμοζόμενη αντιλαϊκή πολιτική. Στο χώρο της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης κινούνται οι αριστεριστές όπου με «θυμωμένο λόγο» κάνουν κάθε τι για να δείξουν την «υπερεπαναστατική λογική» τους και την καθημερινή τους

των και ακολουθεί ο Καποδίστριας 2.

Ποιες είναι οι θέσεις και οι δράσεις των παρατάξεων της ΔΑΚΕ και της ΠΑΣΚ για τη προσχολική αγωγή;

Η ΔΑΚΕ ταυτίζεται απόλυτα με τις αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις με το επιχείρημα της εξυπηρέτησης των κοινωνικών αναγκών. Έτσι ονομάζουν την ολομέτωπη επίθεση του κεφαλαίου ενάντια στα δικαιώματα των εργαζομένων.

Η ΠΑΣΚ έχει ευθύνη για την σταδιακή χειροτέρευση των εργασιακών σχέσεων των νηπιαγωγών. Με ωραία, υποκριτικά λόγια στα συνέδρια και τις ημερίδες δεν λύνονται τα προβλήματα που δημιουργούν οι αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις στο χώρο της προσχολικής αγωγής και της εκπαίδευσης, όπως αυτές εκπορεύονται από την Ε.Ε. και εφαρμόζουν κατά γράμμα οι κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ και ΝΔ.

Ούτε λύνονται τα προβλήματα με αυθόρμητα συντονιστικά όργανα ομάδας νηπιαγωγών της παράταξης των Παρεμβάσεων.

Το ευέλικτο και αποκεντρωμένο σχολείο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης που ονειρεύεται η Αυτόνομη Παρέμβαση δείχνει τη διαχειριστική λογική και την πολιτική τους συναίνεση με τις δυνάμεις του κεφαλαίου.

Η παράταξη της ΕΣΑΚ-ΔΕΕ και το ΠΑΜΕ εκπαιδευτικών με τις θέσεις και τους αγώνες μας είμαστε σταθερά προσηλωμένοι στα συμφέροντα των εργαζομένων και όχι της πλουτοκρατίας. Δεν αποπροσανατολίζουμε και δεν εμπαίζουμε τους συναδέλφους. Τους λέμε ξεκάθαρα ποιοι ευθύνονται για τη χειροτέρευση της εκπαίδευσης και ποιοι χτυπούν τα δικαιώματά μας. Είμαστε στη πρώτη γραμμή και χθες και σήμερα και αύριο.

Παλεύουμε και διεκδικούμε:

-Ενιαία Δημόσια Δωρεάν υποχρεωτική δίχρονη προσχολική αγωγή που θα σέβεται τις ανάγκες των παιδιών και όχι των επιχειρήσεων.

-Καμία επέκταση του ωραρίου των νηπιαγωγών. Νομοθετική κατοχύρωση του διδακτικού ωραρίου και εξίσωση με εκείνου των εκπαιδευτικών της Δ.Ε.

-Μαζικοί διορισμοί νηπιαγωγών μέσα από νέα ενιαία επιτηρίδα. Κατάργηση του ΑΣΕΠ και του θεσμού των αναπληρωτών και ωρομισθίων.

-Μείωση σε 15 παιδιά ανά τμήμα.

-Μόνιμο βοηθητικό προσωπικό στα νηπιαγωγεία.

-Επιστημονική στήριξη από σχολικούς Ψυχολόγους του έργου των νηπιαγωγών.

-Αύξηση των δαπανών για τη παιδεία στο 15% του κρατικού προϋπολογισμού.

-Όχι στην σχολειοποίηση-εντατικοποίηση της προσχο-

λικής αγωγής.

-Όχι στην αποκέντρωση και την ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης.

-Κατάργηση του άρθρου 32 του νόμου 3577/2007

-Άμεση εξασφάλιση της αναγκαίας κατάλληλης υποδομής για τη Π.Α. σε κτηριακό, παιδαγωγικό, εποπτικό και υλικοτεχνικό επίπεδο.

-Το επίδομα θέσης των προϊσταμένων των νηπιαγωγείων να είναι στο ύψος του επιδόματος που παίρνει ο/η υποδιευθυντής στο Δημοτικό.

Κ. ΚΑΤΙΜΕΡΤΖΟΓΛΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Γ. ΣΕΦΕΡΗΣ»

Συνάδελφοι

Γιατί καλούμε τους εκπ/κούς να συσπειρωθούν στο ΠΑΜΕ; Γιατί ζητάμε να εγκαταλείψουν τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία;

Γιατί θεωρούμε ότι οι δυνάμεις της δικομματικής συναίνεσης (ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ) και του ομορτισμού (ΑΥΤ. ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ-ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ) πρέπει να καταδικαστούν;

Επειδή θεωρούμε ότι η λογική: α) της κατάθεσης βελτιωτικών προτάσεων απέναντι στις αντιλαϊκές - καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις και β) της ανέξοδης παραφιλολογίας για υπεραγωνιστικές μορφές πάλης χωρίς ταξικό - διεκδικητικό πλαίσιο είναι επικίνδυνος τυχοδιωκτισμός!

Η λογική αυτή φρενάρει την ταξική συνειδητοποίηση των εργαζομένων, καλλιεργεί αυταπάτες, αντιστρατεύεται την τακτική της σύγκρουσης με τις δυνάμεις του Κεφαλαίου, φράζει το δρόμο της ανατροπής του Καπιταλιστικού συστήματος, σπέρνει τη μοιρολατρία και την απογοήτευση.

Και πώς αλλιώς μπορεί να χαρακτηριστεί η στάση των δυνάμεων αυτών απέναντι στην διάλυση του ασφαλιστικού; στην αποκέντρωση; στον «Καποδίστριας Νο 2»; στην υπογραφή του μνημονίου μεταξύ ΥΠΕΠΘ και των οκτώ επιχειρηματικών ομίλων, στο νόμο για την Ειδική Αγωγή; στην νέα ευρωσυνθήκη της Λισαβώνας; στην επιχειρούμενη ιδιωτικοποίηση των ΑΕΙ και την αναγνώριση των ΚΕΣ; Στην επιχειρούμενη ιδιωτικοποίηση της προσχολικής αγωγής, της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπ/σης;

Και ειδικότερα: στα ευρωπαϊκά προγράμματα; στην ευέλικτη ζώνη; στα νέα βιβλία; στην αξιολόγηση-κατηγοριοποίηση των σχολικών μονάδων; στις ΣΔΙΤ; εκτός από διγλωσσία και καιροσκοπισμό;

Και πώς αλλιώς να χαρακτηρίζαμε τη στάση τους για τις

κοινές τους συγκεντρώσεις, εκτός από «σούπα ενσωμάτωσης» που βέβαια μερικοί φρόντισαν να «αυγοκόψουν» την Πρωτομαγιά για να δείξουν ότι ξεχωρίζουν;

Ή πώς αλλιώς να χαρακτηρίζαμε την πρωτοβουλία τους για αντισυγκεντρώσεις απέναντι στις κινητοποιήσεις που διοργάνωναν Ε.Κ. και ομοσπονδίες όπου οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ είχαν την πλειοψηφία, εκτός από παραμάζωμα ενός αντικομμουνιστικού συνοθυλεύματος;

ΚΑΙ σας ζητάμε τώρα να απαντήσετε με το χέρι στην καρδιά που είστε επιφυλακτικοί στην ταξική ανασυγκρότηση του συνδικαλιστικού κινήματος που προβάλλουμε σαν ΠΑΜΕ.

ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ ακόμα συνάδελφοι, ότι **τα προβλήματα** της οικονομίας, της κοινωνίας, της πολιτικής, του περιβάλλοντος, **μπορούν να λυθούν** ή έστω να διορθωθούν **στα πλαίσια** του καπιταλιστικού συστήματος;

Μπορούν οι καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις:

- Ιδιωτικοποίηση Παιδείας - Υγείας.
- Καταπάτηση εργασιακών σχέσεων - Ανεργία - Ευελάβεια.
- Διάλυση του ασφαλιστικού συστήματος.
- Συρρίκνωση του εργατικού εισοδήματος - Ακρίβεια.
- Ξεπούλημα των επιχειρήσεων Κοινής Ωφέλειας, Μεταφορών και Τηλεπικοινωνιών.

• Συγκεντροποίηση του κεφαλαίου πέρα από τη συσσώρευση ολοένα και περισσότερου κέρδους, από τον ιδρώτα σου, στα χέρια της αστικής τάξης, **να σου αφήσουν περιθώριο για καινούργιες παροχές;**

ΕΛΠΙΖΕΤΕ ότι, από τα κυοφορούμενα σενάρια, **οι κυβερνήσεις συνεργασίας** που αναδύθηκαν **εν μέσω Ζαχοπουλικής μπόχας**, μετά το προσδοκώμενο ή επιδιωκόμενο τέλος του δικομματισμού, δε θα καταλήξουν σε **διπολικές θεραπευνίδες** της αστικής εξουσίας;

ΘΕΩΡΕΙΤΕ ότι οι συμβιβασμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες θα εξελιχθούν από «**εργατική αριστοκρατία**» σε συνεπείς ταξικές δυνάμεις; Αυτοί που σπέρνουν τον εφησυχασμό και συναλλάσσονται στους διάφορους κοινωνικούς διάλογους **για το πόσα είναι αναγκαία να χάσεις** για να μην καταρρεύσει δήθεν η «**εθνική**» (**sic**) **οικονομία**: (καπιταλιστική εκμετάλλευση) θα σε οδηγήσουν σε νικηφόρους αγώνες;

NOMΙΖΕΤΕ ότι αν δεν ακολουθήσει το δρόμο της σύγκρουσης και της ανατροπής, **το δρόμο της ιστορικής αποστολής της εργατικής τάξης**, το κεφάλαιο θα μας σεβαστεί και θα λυπηθεί το μέλλον των «**δια βίου καταρτιζόμενων**» και ανασφάλιστων συμβασιούχων **παιδιών** μας.

ΘΕΛΕΤΕ να αυταπατάστε ότι ακολουθώντας το δρόμο της «**σύνεσης**» και της **συναίνεσης** θα μπορέσετε ίσως να αδράξετε την ευκαιρία για κοινωνική-οικονομική ανέλιξη;

ΣΕ ΤΕΛΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ γιατί θα πρέπει, **ενώ ανήκουμε στην μεγαλύτερη κοινωνική τάξη**, ο αγώνας μας να εξαντλείται στα πλαίσια μιας ψευδεπίγραφης νομιμότητας που **κυβερνητικές μειοψηφίες**, καταχωρημένες σαν πλειοψηφία, με **καλπονοθευτικούς νόμους**, μας επιβάλλουν μια αιτηματολογία οικονομικού παζαρέματος, χρησιμοποιώντας **την ψήφο** μας σαν **άλλοθι** για την εκμετάλλευσή μας;

ΜΗΠΩΣ δεν είναι κοινή διαπίστωση ότι οι **συνδικαλιστικές παρατάξεις** και τα **κόμματα** της Ευρωατλαντικής υποτέλειας **καπηλεύονται** την αγανάκτηση των εργαζομένων οδηγώντας τη μια **ζωή** στα ίδια μοιρολατρικά αδιέξοδα για να μπορέσουν να στηρίξουν και να διατηρήσουν τη «**δημοκρατία**» τους;

Τη δημοκρατία που στηρίζεται από τη **SIEMENS** και τη **MIG**; Όλα αυτά είναι αταξικά φαινόμενα;

Απαντήστε μας τότε:

ΓΙΑΤΙ ΟΧΙ ΜΕ ΤΟ ΠΑΜΕ;

Γιατί όχι στον αγώνα για ΛΑΪΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ;

Φ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Η Διδασκαλική Ομοσπονδία (η πλειοψηφία ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ) δεν είχε και δεν έχει προσανατολίσει κανέναν αγώνα που να σείει το σάπιο οικοδόμημα του απάνθρωπου εκμεταλλευτικού συστήματος που βιώνουμε.

Κινείται πολιτικά και συνδικαλιστικά με ένα απίστευτο τυχοδιωκτισμό, προκαλώντας έτσι απογοήτευση και παραιτήση από τους αγώνες. Η παιδεία δεν ήταν ποτέ ξεκομμένη από το οικονομικό, πολιτικό και κοινωνικό περιβάλλον. Δεν μπορεί σαν ΔΟΕ να μιλάς για προβλήματα και να μη δείχνεις τη μήτρα που τα γεννά. Δεν υπάρχουν καλοί ή κακοί υπουργοί. Υπάρχουν κυβερνήσεις στον τόπο μας που είναι εντολοδόχοι και υπάλληλοι του κεφαλαίου. Δεν μπορεί σαν ΔΟΕ να μιλάς για φτώχεια και χαμηλά εισοδήματα και να συμπορεύεσαι με ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ που δρουν ως πέμπτη φάλαγγα στο κίνημα ξεπουλώντας αγώνες και υπογράφοντας αυξήσεις αίσχους. Δεν μπορεί σαν ΔΟΕ να μιλάς για μόρφωση και να μη ζητάς απόσυρση των πλέον αντιεπιστημονικών βιβλίων που γράφτηκαν ποτέ.

Δεν μπορεί σαν ΔΟΕ να μιλάς για επιμόρφωση των εκπαιδευτικών και να θέλεις αυτή να γίνεται όχι αποκλειστικά από τα πανεπιστήμια αλλά και από το ΙΠΕΜ ώστε και αυτό να συμμετέχει στο φαγοπότι των ευρωπαϊκών Προγραμμάτων. Δεν μπορείς σαν ΔΟΕ να καταγγέλλεις το ξεχαρβάλωμα των εργασιακών σχέσεων και να μη καταγγέλλεις τη συνθήκη του Μάαστριχτ και τα κόμματα που την ψήφισαν και είναι αυτή η συνθήκη που έβαλε τις βάσεις για την ολομέτωπη επίθεση της ολιγαρχίας ενάντια στους εργαζόμενους.

Δεν μπορείς σαν ΔΟΕ να μιλάς για συνδικαλισμό που να υπηρετεί τη βάση που σε εξέλεξε και να ζητάς επιμίσθιο και μάλιστα κάθε χρόνο να το αυξάνεις. Δεν μπορεί η ΔΟΕ να βάζει πλαίσιο αγώνα (εσκεμμένα) που δεν προκαλεί ρήξη και ανατροπή και να λέει ότι αγωνίζεται για τα δίκαια των εκπαιδευτικών. Οι αγώνες πετυχαίνουν όταν κινούνται ταξικά, πανεργατικά, δυναμικά, με προοπτική, με σύγκρουση. Οι κυρίαρχες παρατάξεις στη ΔΟΕ, εκφράζουν γνήσια τα κόμματα εξουσίας στην πατρίδα μας. Κόμματα που είναι πάνω από το λαιμό βυθισμένα σε σκάνδαλα, μίζες διαφθορά. Έτσι από τη φύση τους δεν μπορούν να αντιπαρατεθούν στις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις. Συνεπώς η ΔΟΕ δεν πίστευε ούτε πιστεύει στους αγώνες. Κριτήριο για τον εκπαιδευτικό για το ποιους θα αφήσει και με ποιους να πάει, είναι να δει ποιος αντιπαρατίθεται στην εξουσία, ποιον φοβάται το σύστημα. Λαϊκή παιδεία δεν μπορεί να υπάρξει όταν οι λίγοι εκμεταλλεύονται τους πολλούς. Μόνο το ΠΑΜΕ μπορεί να εμβολίσει το σάπιο και απάνθρωπο καπιταλιστικό σύστημα. Ο αγώνας για μια παιδεία για όλο το λαό, δημόσια και δωρεάν αφορά κυρίως τους εργαζόμενους που μοχθούν καθημερινά.

Β. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΣΩΚΡΑΤΗΣ»

Συνάδελφοι ακόμη μια χρονιά έφτασε στο τέλος της, μια χρονιά που βρίσκει εμάς τους εκπαιδευτικούς σε ακόμη δυσμενέστερη θέση.

Από τη μια η οικονομική εξαθλίωση του κλάδου μας καθώς και όλων των εργαζόμενων με σειρά αντιλαϊκών μέτρων που ΝΔ και ΠΑΣΟΚ τα περνάνε ουσιαστικά χέρι χέρι εφαρμόζοντας με προσήλωση τις εντολές της Ε.Ε. όπως:

- Η ψήφιση του αντιλαϊκού προϋπολογισμού.
- Το φορολογικό σύστημα που πλήττει ιδιαίτερα τη λαϊκή οι-

κογένεια.

• Το νέο κύμα ανατιμήσεων που εκμηδενίζει τα λαϊκά εισοδήματα.

• Την ψήφιση του αντισσφαλιστικού νόμου Πετραλιά σε συνέχεια των προηγούμενων Σιούφα και Ρέππα.

• Τις ιδιωτικοποιήσεις να επεκτείνονται.

• Τις μηδαμινές αυξήσεις που εξανεμίζονται από τον πληθωρισμό, ενώ οι συνθήκες εργασίας εντατικοποιούνται και επιδεινώνονται.

Από την άλλη συνάδελφοι πέρα από την οικονομική εξαθλίωση βλέπουμε μια σειρά από μέτρα να παίρνονται στο χώρο της παιδείας.

• Ο Υπουργός Παιδείας με κάθε μέσο προσπαθεί να επιβάλλει στα ΑΕΙ το νόμο πλαίσιο και την αξιολόγηση κατηγοριοποίηση των ιδρυμάτων, απειλώντας τα ότι δεν θα χρηματοδοτηθούν.

• Στα ΚΕΣ και στα ψευτοκολλέγια να προετοιμάζεται η εξίσωση τους με τα ΑΕΙ.

• Το υπό ψήφιση νομοσχέδιο της ειδικής αγωγής να περιορίζεται σε μετονομασίες όρων χωρίς στην ουσία να διασφαλίζεται ούτε η υποχρεωτικότητα ούτε η δυνατότητα φοίτησης όλων των παιδιών.

• Η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού να προωθείται.

• Τα νέα βιβλία ΠΕ και ΔΕ, τα νέα αναλυτικά και ευρωπαϊκά προγράμματα με τον αντιεπιστημονικό και αντιπαιδαγωγικό τους χαρακτήρα να διαμορφώνουν νέα αρνητική κατάσταση στα σχολεία.

Πρόσφατα ήρθαν στη δημοσιότητα έρευνα για τα νέα βιβλία που ίδιοι οι καθηγητές τα θεωρούν απαράδεκτα.

• Ο Καποδίστριας 2, η νέα διοικητική μεταρρύθμιση, που θα ψηφιστεί τους επόμενους μήνες, με την μείωση Δήμων και κοινοτήτων θα οδηγήσει στη δημιουργία «περιφερειακών κρατών» που στόχο έχουν την ιδιωτικοποίηση των δημόσιων αγαθών όπως η υγεία, η παιδεία και η πρόνοια.

Η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ προωθούν μέσα από τον Καποδίστρια 2 την αποκέντρωση για την αναδιάρθρωση των εκπαιδευτικών συστημάτων. Και τα έχουν βρει απόλυτα. «Σχολείο ανοικτών θυρών» λέει η ΝΔ, «ανοικτό σχολείο για την κοινωνία» λέει το ΠΑΣΟΚ. «Σχολείο με μεγαλύτερη ευθύνη και ευελιξία στην οικονομική διαχείριση» λέει η ΝΔ, «Εκπαιδευτική μονάδα με ευελιξία λόγο και ευθύνη στην διαχείριση πόρων» λέει το ΠΑΣΟΚ.

Ο δε Συνασπισμός να μιλά για ένα ευέλικτο αποκεντρωμένο δημοκρατικό εκπαιδευτικό σύστημα που να στηρίζεται στην λαϊκή συμμετοχή και στο κοινωνικό έλεγχο και να μη κατανοεί ότι η Τ.Α αποτελεί μηχανισμό του αστικού κράτους.

Η αποκέντρωση συνάδελφοι σηματοδοτεί την εισβολή των ε-

πικειρήσεων στα σχολεία, σηματοδοτεί τη διαφοροποίηση του σχολικού προγράμματος, την κατηγοριοποίηση-αξιολόγηση όλης της σχολικής μονάδας ανατροπή εργασιακών σχέσεων, ένταση της σχολειοποίησης στο νηπ/γείο.

Οι επιχειρήσεις ήδη μπαίνουν στα σχολεία αναλαμβάνουν εκπαιδευτικό έργο.

Πρόκληση αποτελεί συνάδελφοι η υπογραφή μνημονίου συνεργασίας μεταξύ του ΥΠΕΠΘ και 8 επιχειρηματικών ομίλων Μποδοσάκη Ωνάση, Λαμπράκη, Εθνική Τράπεζα Νιάρχου κλπ για ανάληψη εκπαιδευτικών και επιμορφωτικών προγραμμάτων. Ιδιαίτερα για μας τους νηπ/γους η αποκέντρωση επιταχύνεται μέσω του Καποδίστρια 2, στηριζόμενη στους νόμους του ΠΑΣΟΚ τους 2218-2240/1994.

Η άρση της τροπολογίας 32 στον νόμο 3577/2007 την τελευταία στιγμή δεν αλλάζει το ότι 35. 000 νήπια φοιτούν στα ιδιωτικά νηπ/γεία από 5000 που φοιτούσαν πριν την καθιέρωση της υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής.

Σύμφωνα με καταγγελίες γονέων τα νηπιακά τμήματα στους ιδιωτικούς παιδικούς σταθμούς της περιοχής μου θα λειτουργήσουν κανονικότερα την ερχόμενη χρονιά αφού η νομαρχία της ΑΝ. ΑΤΤΙΚΗΣ λέει ότι δεν γνωρίζει για την απόσυρση της εγκυκλίου 32 (υπεύθυνη για την λειτουργία των τμημάτων στους ιδιωτικούς παιδικούς σταθμούς).

Σήμερα συνάδελφοι μετά από ένα χρόνο που έχει εξαγγελθεί το μέτρο της υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής τίποτα δεν έχει αλλάξει. Λεν έχει παρθεί κανένα μέτρο ώστε να υπάρξει δυνατότητα να φοιτήσουν όλα τα νήπια και προνήπια στα δημόσια νηπ/γεία της χώρας.

Οι προεγγραφές-δηλώσεις ενδιαφέροντος για την εγγραφή των παιδιών στα νηπ/γεία αφού δεν προχώρησε το ΥΠΕΠΘ σε ανέγερση νέων διδακτηρίων για την κάλυψη των εκπαιδευτικών αναγκών, μάλλον σκοπό είχαν πώς να βολευτούν όσο το δυνατόν περισσότερα νήπια στα ήδη υπάρχοντα νηπ/γεία ή σε γειτονικά της ίδιες κτιριακές υποδομές.

Τα προνήπια τον Σεπτέμβρη τα περιμένει ο αποκλεισμός και η κλήρωση.

Ήδη κάποια γραφεία Π.Ε. έδωσαν εντολή για την μη παραλαβή των δικαιολογητικών για την εγγραφή των προνηπίων.

Για ποια υποχρεωτικότητα συνάδελφοι μιλάμε;

Αφού ο γονιός δεν υποχρεούται να προσκομίσει κανένα έγγραφο για την εγγραφή του παιδιού του στην Α τάξη του Δημοτικού, πως διασφαλίζεται η υποχρεωτική φοίτηση του στο νηπ/γείο κάτω μάλιστα από τέτοιες συνθήκες;

Συνάδελφοι σαν νηπ/γος θέλω να μεταφέρω την αγανάκτηση των συν/φων για αυτή την καθημερινότητα που βιώνουν με τα οξυμένα προβλήματα που αντιμετωπίζουν.

Η νηπ/γος, ο άνθρωπος για όλες τις δουλειές που δουλεύει και περισσότερο από όλους τους εκπαιδευτικούς χωρίς διάλειμμα και χωρίς να μειώνεται το ωράριο της με τα χρόνια υπηρεσίας της, που δουλεύει χωρίς την στήριξη βοηθητικού προσωπικού.

Παρόλα αυτά το ΥΠΕΠΘ με εγκύκλιό του στις 20/7/2007 επαναπροσδιορίζει το ωρολόγιο πρόγραμμα των νηπ/γείων που επεκτείνει το ωράριο της νηπ/γου και εισάγει την πρωινή ζώνη 7-8 π.μ. Με νέα δε εγκύκλιο στις 22/5/08 επαναφέρει την πρωινή ζώνη 7-8 π.μ.

Για όλα τα παραπάνω συνάδελφοι της πλειοψηφίας του Δ.Σ. της ΔΟΕ έχετε μεγάλο μερίδιο ευθυνών για την κατάσταση της προσχολικής αγωγής. Γιατί συνάδελφοί μας θυμάστε στις εκλογές και στα συνέδρια. Σας άκουγα εκθές, υπερασπιστές των νηπ/γων, **λες και δεν είσατε εσείς που:**

Από τη μια η ΔΑΚΕ να ταυτίζεται απόλυτα με την κυβερνητική πολιτική.

Η ΠΑΣΚ να μη μπορεί να ξεφύγει από τις επιλογές του πολιτικού της φορέα.

Η Αυτόνομη Παρέμβαση να οραματίζεται μια άλλη αποκέντρωση όπως λέει: ψευδώνυμη αλλά ουσιαστική.

Και οι Παρεμβάσεις να μη παίρνουν σταθερή θέση και πολύ όψιμα να κινητοποιούνται για τους νηπ/γούς και να ψελλίζουν για αυτά που χρόνια τώρα η ΕΣΑΚ αναδεικνύει.

Λες και δεν είσατε εσείς που στο πρόσφατο απεργιακό μας αγώνα αντιδράσατε στις επίμονες προσπάθειες της ΕΣΑΚΔΕΕ να συμπεριληφθεί στο διεκδικητικό πλαίσιο αποκέντρωση -ευέλικτη ζώνη- νέα βιβλία τόσο μέσα στο συνέδριο όσο και αργότερα μέσα στις απεργιακές συνελεύσεις.

Γιατί ακόμη και σήμερα αποφεύγετε να πάρετε θέση;

Η ΕΣΑΚ ΔΕΕ είναι η μόνη παράταξη που έχει επεξεργασμένες θέσεις για την προσχολική αγωγή και που στοχεύει στην ουσιαστική της αναβάθμιση, αναγνωρίζοντας το σοβαρό της ρόλο, εκείνου της διαπαιδαγώγησης των νηπίων, της κοινωνικοποίησής τους, της θετικής διαμόρφωσης της προσωπικότητάς τους, στόχοι σημαντικοί για την μετέπειτα εξέλιξη του παιδιού.

Είναι η παράταξη που σταθερά αγωνίζεται.

- Για τη συνολική καταδίκη της αποκέντρωσης και όλου του πλαισίου που την επιταχύνουν (ευέλικτη ζώνη - διαθεματικότητα ευρωπαϊκά προγράμματα δια βίου μάθηση κατάρτιση σχολειοποίηση του Νηπ/γείου).

- Για την κατάργηση των νόμων 2218 και 2240/1994 του ΠΑΣΟΚ για την αποκέντρωση.

- Για δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή σε δημόσια νηπ/γεία σε χώρους ανάλογα σχεδιασμένους με προϋπόθεση και αναγκαίο όρο για Ενιαίο 12χρονο δημόσιο Σχολείο.

- Για τη μη σχολειοποίηση του νηπιαγωγείου. Για την ολό-

πλευρη διαπαιδαγώγηση των νηπίων την ανάπτυξη της κριτικής τους σκέψης και της δημιουργικής τους έκφρασης.

- Για την κατάργηση της ιδιωτικής προσχολικής αγωγής όπως και κάθε μορφής ιδιωτικής εκπαίδευσης.

- Για αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 15% του κρατικού προϋπολογισμού.

- Για μείωση των νηπίων σε 15 ανά νηπ/γο.

- Για τη μη επέκταση ωραρίου λειτουργίας των νηπ/γείων και τη μη εφαρμογή του ωραρίου 7-8 π.μ. πρωινής ζώνης.

- Για Νομοθετική κατοχύρωση του ωραρίου των νηπ/γων και εξίσωση με των εκπαιδευτικών της ΔΕ.

- Για Μαζικούς διορισμούς νηπ/γων μέσα από ενιαία επετηρίδα.

- Για Πρόσληψη βοηθητικού προσωπικού.

- Για εξίσωση του επιδόματος θέσης της προϊσταμένης με το επίδομα του Υποδ/ντή του Δημοτικού.

Συνάδελφοι η μόνη ελπίδα για την ανατροπή των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων που επιχειρούνται στο χώρο της παιδείας αλλά και γενικότερα είναι η συσπείρωση όλης της εκπαιδευτικής κοινότητας, εκπαιδευτικοί ΠΕ και ΔΕ, Πανεπιστημιακοί, Φοιτητές, μαθητές μαζί με την εργατική τάξη κάτω από την σημαία του ΠΑΜΕ, είναι η συγκρότηση ενός παλλαϊκού μετώπου για να οικοδομήσει ένα σχολείο που θα καλύπτει πραγματικές, σύγχρονες μορφωτικές και κοινωνικές ανάγκες.

Σ.Ι. ΝΤΟΥΡΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΑΣ

Η εισήγηση της πλειοψηφίας της ΔΟΕ και φέτος στηρίχτηκε στην απεργιακή κινητοποίηση του 2006, χρησιμοποιήθηκαν οι ίδιες αφίσες, το ίδιο DVD, δεν είχαν τίποτα να πουν και για πριν από αυτή την απεργία και πώς φτάσαμε, αλλά και μετά, το 2007, το 2008, που έρχονται με μορφή χιονοστιβάδας οι αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις στην Παιδεία. Τι έκαναν οι «πλειοψηφίες» –ανάλογα με τις ανάγκες τους– ΠΑΣΚ+ΔΑΚΕ ή ΠΑΣΚ+Συσπειρώσεις;

«Αγώνες εντυπωσιασμού» δεν υπάρχουν, δε φτουράνε. Οι αγώνες έχουν συνέχεια μέχρι τη νίκη. Ποιο ήταν το διεκδικητικό πλαίσιο, το πρόγραμμα δράσης της πλειοψηφίας της ΔΟΕ; Αποσπασματικό, ανώδυνο για το σύστημα και την Κυβέρνηση. Αυτό έφταιγε και η απογοήτευση που καλλιεργούν αυτές οι παρατάξεις στους συναδέλφους. Όπως η πρόταση για δμερες επαναλαμβανόμενες που ήδη αυτοί που την πρότειναν την είχαν καταδικάσει. Σε αντίθεση με

το πλαίσιο του ΠΑΜΕ που δεν δέχεται την αποσπασματικότητα και τις εκπώσεις, αλλά συγκρούεται με την πολιτική του κεφαλαίου και των εκφραστών του αλλά και των ο-πορτουνοιστικών στηριγμάτων του.

Όσο και αν ψάχνετε δικαιολογίες στο πλαίσιο και τη δράση του ΠΑΜΕ δεν μπορείτε να κρύψετε ότι συμφωνείτε με τους πολιτικούς εκφραστές σας Ν.Δ.-ΠΑΣΟΚ που συμφωνούν και προωθούν τις εντολές της Ε.Ε. για την Παιδεία. Ο κυβερνητικός συνδικαλισμός, είτε είσαι στην κυβέρνηση είτε στην αντιπολίτευση, ακόμα και με την «αριστεροσύνη» που του προσδίδει η συμπίεση με Συσπειρώσεις-Παρεμβάσεις και Αυτόνομη Παρέμβαση και στη ΔΟΕ και στην ΟΛΜΕ είναι το δεκανίκι για να περνούν αντιλαϊκά μέτρα. Γι' αυτό δε δεχτήκατε να συζητηθεί το θέμα της «Αποκέντρωσης».

Ο Καποδίστριας 2, με τη μείωση δήμων-νομών και περιφερειών θα δημιουργήσει «μικρά κράτη» που θα υλοποιούν στην ουσία την πολιτική του κεντρικού κράτους το οποίο θα γλυτώνει και την κατακραυγή της αντιλαϊκής επιλογής. Έχει όμως να κάνει και με την κατανομή και διαχείριση μεγάλων κοινοτικών κονδυλίων, την εμπλοκή του ιδιωτικού κεφαλαίου, την ανάθεση μεγαλύτερων έργων-φιλέτων σε μεγάλο κατασκευαστικές εταιρείες, την ιδιωτικοποίηση-εμπορευματοποίηση παροχών-υπηρεσιών, δημόσιων αγαθών, της υγείας, πρόνοιας, παιδείας. Θα φέρει ανατροπές και στις εργασιακές σχέσεις. ΝΑ ΠΑΣΟΚ, ΣΥΝ έχουν συμφωνήσει και προωθούν την εντολή της Ε.Ε. για «αποκέντρωση». Οι επίσημες τοποθετήσεις τους ξεκάθαρες:

Ν.Δ.: Σχολείο ανοιχτών θυρών...

ΠΑΣΟΚ: Ανοιχτό σχολείο στην κοινωνία...

«Ανοιχτό» στους επιχειρηματίες και τη μεγαλύτερη κερδοφορία τους.

ΣΥΝ: Ευέλικτο-αποκεντρωμένο σχολείο που θα ελέγχει η Τ.Α. Ποια Τ.Α.; Έχουν μήπως αυταπάτες για αν λειτουργούν ως διαχειριστές του συστήματος οι εκλεγμένοι δήμαρχοι και νομάρχες της Ν.Δ., του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΝ;

Τι σημαίνει η Αποκέντρωση για την Παιδεία:

-Αναδιάρθρωση των εκπ/κών συστημάτων που πρέπει να υπηρετήσουν καλύτερα την αγορά εργασίας, την ανταγωνιστικότητα, την κερδοφορία του μεγάλου κεφαλαίου. Σημαίνει εισβολή των επιχειρήσεων στα σχολεία. Ήδη -με τις ευλογίες της πλειοψηφίας της ΔΟΕ, οι επιχειρήσεις μπαίνουν στα σχολεία και αναλαμβάνουν «εκπαιδευτικό έργο» στα παιδιά μας. Ο Λάτσης, ο Μποδοσάκης, ο Ωνάσης, ο Νιάρχος, οι τράπεζες, (τα 8 ευαγή ιδρύματα) η Μάικροσοφτ, με τη βούλα του ΥΠΕΠΘ, διαφημίζουν το δικό τους κόσμο της στυγνής εκμετάλλευσης και του κέρδους μέσα

από εκπ/κα επιμορφωτικά προγράμματα ...για την ώρα! Για να χειραγωγήσουν εκπ/κούς και μαθητές σε ένα επικίνδυνο πάρε-δώσε!!! ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ δεν αντέδρασαν. Θεωρούν θετική τη δράση των επιχειρηματιών στα σχολεία. Στηρίζουν τα ευρωπαϊκά προγράμματα, την ευέλικτη ζώνη που ήδη προωθούν την «Αποκέντρωση». Και ο ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ πρωτοστατεί στην υλοποίηση των ευρωπαϊκών προγραμμάτων, στηρίζει τα ευαγή ιδρύματα μέσα από τις ομάδες επιστημονικής στήριξης του δικτύου σχολικής καινοτομίας. Είναι οι ίδιες δυνάμεις που πρωτοστάτησαν στη διαχείριση και συμμετοχή των συνδικάτων στο ΕΠΕΑΕΚ. (2007-13)

-Σημαίνει την ταξική διαφοροποίηση των σχολείων, τις ανταγωνιστικές σχέσεις μεταξύ τους, τη μεταφορά ευθυνών για χρηματοδότηση, για το σχολικό πρόγραμμα, για τη λειτουργία, για το εκπ/κό προσωπικό στην Τ.Α. και τη σχολική μονάδα.

-Σημαίνει ότι τα νέα σχ. κτίρια θα γίνονται με ΣΔΙΤ, θα τα πληρώνουμε τριπλά και θα τα εκμεταλλεύονται οι ιδιώτες και θα κερδοσκοπούν σε βάρος της ποιότητας και της ασφάλειάς τους. Να θυμίσουμε ότι αυτά τα μέτρα προωθούσε το 1994 και ο τότε υπουργός Παιδείας του ΠΑΣΟΚ, Γ. Παπανδρέου.

Ήδη βλέπουμε τα αποτελέσματα της λειτουργίας ν/γείων από τους Δήμους, τις ελλείψεις και τα κενά, την εντατικοποίηση του ωραρίου των ν/γών.

Ας μας φέρουν στοιχεία πώς προχώρησε η αποκέντρωση σε μια σειρά ευρωπαϊκές χώρες (Δανία, Φινλανδία, Ιρλανδία, Βρετανία) και στις ΗΠΑ.

Η κυβέρνηση κόβεται για το σχολείο της αγοράς. Ζητούν οι σχ. σύμβουλοι στοιχεία για το πώς συνδέθηκε η γνώση με την τοπική κοινωνία και την αγορά εργασίας. Πόσοι εκπ/κοί συμμετείχαν στις εκπαιδευτικές καινοτομίες για οικονομία-επιχειρηματικότητα. Ετοιμάζουν το πλαίσιο και το χαρακτήρα της αξιολόγησης αφού αυτά θα είναι τα κριτήρια του «καλού» δασκάλου.

Το ΠΑΜΕ εκπ/κών λέει όχι στον Καποδίστρια 2 και την αποκέντρωση.

Όχι στις Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα.

Ζητάμε την ακύρωση της Ευέλικτης Ζώνης και των Ευρωπαϊκών προγραμμάτων.

Διεκδικούμε το 15% για την Παιδεία από τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

Αγωνιζόμαστε για Ενιαίο, Δημόσιο και Δωρεάν Σχολείο.

Θεωρούμε ότι το προηγούμενο διάστημα αναπτύχθηκαν θετικοί αγώνες, ωριμάζει η συνείδηση των εργαζομένων. Προσωρινοί είναι οι αρνητικοί συσχετισμοί. Η επίθεση που εξαπολύουν οι δυνάμεις της συναίνεσης στο ΠΑΜΕ και τη

δράση του δείχνει την ανησυχία τους. Ρώτησε ο γ.γ. της ΔΟΕ που ήταν το ΠΑΜΕ και τα ταξικά συνδικάτα στη μεγάλη απεργία το Φθινόπωρο του 2006. Ήταν στην πρώτη γραμμή, όπως ήταν και όλο το προηγούμενο διάστημα μέχρι να φτάσουμε στην απεργιακή κινητοποίηση, όπως ήταν και μετά απ' αυτή, όπως είναι και σήμερα, στο δρόμο του αγώνα. Η απεργιακή συγκέντρωση της πρωτομαγιάς είναι ένα καλό παράδειγμα για το ποιους εμπιστεύονται οι εργαζόμενοι. Ο εκφυλισμός και η γύμνια της συγκέντρωσης ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ (της ...γνωστής αύξησης του ενός ευρώ) από τη μια. Η μεγαλειώδης συγκέντρωση που οργάνωσαν τα ταξικά συνδικάτα, το ΠΑΜΕ, από την άλλη. Σταθερά και με συνέπεια θα στηρίζουμε απεργιακές και πολύμορφες κινητοποιήσεις που θα δίνουν προοπτική, θα συσπειρώνουν τους εκπ/κούς, τους γονείς, τους εργαζόμενους, τα συνδικάτα. Οι δάσκαλοι που διδάσκουν, που πρέπει να διδάσκουν την αλήθεια, πώς επαναστάτησαν οι δούλοι, οι σκλαβωμένοι, οι καταπιεζόμενοι, για να αλλάξουν τη ζωή τους και τον κόσμο, δεν μπορεί να αποδεχτούν να διδάξουν πώς θα γίνουν τα παιδιά μας «επιχειρηματίες», ή φοβισμένοι, υποταγμένοι απασχολήσιμοι. Τι σχολείο θέλουμε; Της σκλαβωμένης, χειραγωγημένης συνείδησης ή του ελεύθερου ανθρώπου που θα παλέψει για ένα σχολείο στην υπηρεσία του λαού, θα αναδείξει το ζήτημα της μόρφωσης σαν ζήτημα ζωής, θα συνδέσει την πάλη του αυτή με την πάλη για την ανατροπή του εκμεταλλευτικού συστήματος, με στόχο την εξουσία του λαού! Αυτός ο δρόμος μπορεί να οδηγήσει στην κατάργηση της εκμετάλλευσης και όλων των δεινών, να οδηγήσει στο μέλλον, στο Σοσιαλισμό.

Δ. ΝΟΜΙΚΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Η ΑΘΗΝΑ»

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι.

Ζούμε στην περίοδο όξυνσης της επίθεσης του κεφαλαίου στα εργασιακά και στα κοινωνικά δικαιώματα της εργατικής τάξης, των εργαζομένων, της λαϊκής και μικρομεσαίας οικογένειας. Θέλοντας η κυβέρνηση να προστατευτεί από τις αναμενόμενες αντιδράσεις, προχωρά σε περιορισμό των πολιτικών και ατομικών ελευθεριών, με τους τρομονόμους και με την ευρωσυνθήκη. Αποδεικνύει μάλιστα, με την παράκαμψη του συντάγματος -άρθρο 16 και ιδιωτικά πανεπιστήμια- με την εφαρμογή των οδηγιών της Ε.Ε. -οδηγία για την αναγνώριση των πτυχίων των ΚΕΣ- με την επιμονή της εφαρμογής της ευρωσυνθήκης παρά το «όχι»

του Ιρλανδικού λαού, ότι είναι διατεθειμένη να χρησιμοποιήσει όλα τα μέσα και τους μηχανισμούς που έχει στη διάθεση της για να πετύχει τους στόχους της.

Ο συνδικαλισμός δε μπορεί να μείνει έξω από τους στόχους διάβρωσης. Το κεφάλαιο γνωρίζει ότι οι δεχόμενοι την επίθεση του μπορούν να οργανωθούν και να αντεπιτεθούν διεκδικώντας καλύτερους μισθούς και συντάξεις, δημόσιο και δωρεάν σύστημα υγείας και πρόνοιας, δημόσιο και δωρεάν σχολείο και πανεπιστήμιο. Οι καπιταλιστές, μέσα από τα κόμματα εξουσίας (ΝΔ και ΠΑΣΟΚ) δημιούργησαν και στηρίζαν, αλλά και συνεχίζουν να ενισχύουν, τις συνδικαλιστικές παρατάξεις τους (ΔΑΚΕ και ΠΑΣΚ) για να ανακόψουν το ποτάμι. Οι παρατάξεις - δούρειος ίππος της κυβερνητικής πολιτικής στο συνδικαλιστικό κίνημα- προωθούν την κυβερνητική πολιτική παρουσιάζοντας μας το μαύρο-άσπρο και στη συνέχεια, όταν τα προβλήματα διαπιστωθούν, έρχονται να προτείνουν λύσεις! Στο ρόλο του υπερασπιστή της κυβερνητικής πολιτικής ή του πρωτοπόρου υπερασπιστή των λαϊκών δικαιωμάτων εναλλάσσονται, ανάλογα με το ποιο κόμμα είναι στην εξουσία. Απόδειξη η χθεσινή Καταστατική Συνέλευση. Οι παρατάξεις που διατυμπάνιζαν και διατυμπανίζουν ότι είναι «επιτυχία» του συνδικαλισμού η ωρομίσθια, η μερική ζωή μέσα από τη μερική απασχόληση, αυτοί που στηρίζαν και στηρίζουν τα προγράμματα STAGE, ΚΑΛΛΙΠΑΤΕΙΑ, ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, τα προγράμματα εργασιακού μεσαίωνα, οι ίδιοι προκάλεσαν κολλήματα στην εγγραφή των συναδέλφων εκπαιδευτικών στους συλλόγους, οι ίδιοι ψήφισαν χθες την τροποποίηση του καταστατικού για να συμπεριληφθούν, λέει, και οι ωρομίσθιοι. Φυσικά, μαζί με τη λύση του προβλήματος που αυτοί δημιούργησαν, πέρασαν και τον ασφυκτικότερο έλεγχο των πρωτοβάθμιων σωματείων από τη ΔΟΕ.

Είναι οι ίδιοι που μας παρουσίαζαν το Ολοήμερο Σχολείο με τις νέες εργασιακές σχέσεις ως θετική λύση στην ανεργία των εκπαιδευτικών και, «ξεχνώντας» ότι μέσα απ' αυτό πέρασε η ελαστικοποίηση του ωραρίου των εκπαιδευτικών, σήμερα έρχονται να μουν μπροστάρηδες στον αγώνα των νηπιαγωγών για την υπεράσπιση του δικού τους ωραρίου. Μόνο το γεγονός ότι κουβεντιάζουν για εργασιακό ωράριο νηπιαγωγών ως ξεχωριστό, διαφορετικό από αυτό των υπόλοιπων εκπαιδευτικών, πρέπει να μας προβληματίσει.

Η μετάλλαξη «αγνών» συνδικαλιστών που «υπερασπίζονται» τα δικαιώματα της τάξης τους και «αγωνίζονται» για την διεύρυνση τους σε προπαγανδιστές της εκάστοτε κυβερνητικής πολιτικής, αποκαλύφθηκε για μια ακόμα φορά χθες, με όσα ακούστηκαν για την επιλογή των στελεχών εκπαίδευσης, των διευθυντών και των υποδιευθυντών. Έτσι

εξαργυρώνονται τα γραμμάτια για την ανύπαρκτη αντίδραση του συμβιβασμένου συνδικαλιστικού κινήματος για το ασφαλιστικό, το μισθολόγιο, το συνταξιοδοτικό, για την προώθηση της εκάστοτε αντεκπαιδευτικής κυβερνητικής πολιτικής στα σχολεία μας, τη σιωπή για τα νέα βιβλία και τα νέα προγράμματα σπουδών. Έτσι μπαίνουν οι χορηγοί στα σχολεία, η αποκέντρωση, η αξιολόγηση, η κατηγοριοποίηση των σχολικών μονάδων, το βάθεμα της ταξικής ανισότητας στην εκπαίδευση.

Δίπλα στον συνδικαλισμό των κυβερνητικών παρατάξεων είναι και το κομμάτι που επιμένει να πιστεύει ότι η ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής θα γίνει με «happening», δίνοντας τροφή στα κανάλια να ασχοληθούν μ' αυτά κι όχι με τα προβλήματα της παιδείας και τις λύσεις τους, αλλά κι αυτοί που νομίζουν ότι ο καπιταλισμός έχει και «ανθρώπινο πρόσωπο» και το αναζητούν στα ευρωπαϊκά προγράμματα και στη νομοθεσία.

Αυτός ο συνδικαλισμός, ο συμβιβασμένος, είναι ο δούρειος ίππος για την εδραίωση των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων και στην παιδεία. Αφενός παρουσιάζει το μαύρο - άσπρο αφετέρου με τους αναποτελεσματικούς αγώνες απογοητεύει τους εργαζόμενους, καλλιεργώντας την άποψη ότι η χειροτέρευση της θέσης τους δε μπορεί να ανακοπεί. Η κατασπατάληση δυνάμεων σε αγώνες χωρίς προετοιμασία, με διεκδικητικά πλαίσια διαφορετικά κάθε φορά, όμως πάντα γεμάτα υποχωρήσεις, δεν εξυπηρετούν το συνδικαλιστικό κίνημα. Ελαστικοποιούν τις αντιστάσεις των εκπαιδευτικών στην ιδιωτικοποίηση της δημόσιας δωρεάν παιδείας και στην υπεράσπιση των δικαιωμάτων μας, όταν οι αντιασφαλιστικοί νόμοι έχουν και «θετικά» σημεία οπότε δεν απαιτούμε την κατάργησή τους, αλλά την κατάργηση διατάξεων, όταν από το πλαίσιο απουσιάζει η αποκέντρωση ακόμα κι ως λέξη/έννοια -όπως συνέβη στην εαρινή απεργιακή κινητοποίηση που συμφώνησαν ΠΑΣΚ και Παρεμβάσεις.

Με αυτήν την πρακτική πετυχαίνουν την απαξίωση του συνδικαλιστικού κινήματος στη συνείδηση των εργαζομένων.

Απέναντι στην κυβερνητική πολιτική, απέναντι στους συμβιβασμένους, σ' όσους έχουν αποδεχτεί και στηρίζουν την αντιλαϊκή πολιτική των κυβερνήσεων ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, στέκονται μόνο οι ταξικά προσανατολισμένες δυνάμεις. Αυτές που επιμένουν να αγωνίζονται για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων και των κατακτήσεων της εργατικής τάξης, οι δυνάμεις που επιμένουν πιστά στην αρχή τους ότι μονόδρομος δεν είναι ο καπιταλισμός και ο «εξανθρωπισμός» του μα η βελτίωση της θέσης της εργατικής τάξης, των εργαζομένων, της λαϊκής οικογένειας. Οι ταξικές δυνάμεις που δείχνουν

την προοπτική μέσα από τη λαϊκή οικονομία - λαϊκή εξουσία. Είναι το Πανεργατικό Μέτωπο, που δε περιμένει να συγκροτηθεί από συμφωνίες ηγεσιών συνδικαλιστικών οργάνων, αλλά δίνει καθημερινά εξετάσεις στη συνείδηση του λαού στους αγώνες, με τις κινητοποιήσεις για την ακρίβεια, την ανεργία, την ασφάλιση, τη δημόσια και δωρεάν υγεία και παιδεία, τους μισθούς που θα καλύπτουν τις ανάγκες της λαϊκής οικογένειας, τις ατομικές και κοινωνικές ελευθερίες.

Τα ταξικά συνδικάτα που συμμετέχουν στο ΠΑΜΕ δεν έχουν να επιδείξουν μόνο αγώνες, αλλά και επιτυχίες. Αυτό επιβεβαιώνουν τα αποτελέσματα που κατέγραψαν οι ταξικές Ομοσπονδίες στη μάχη των κλαδικών συμβάσεων για το 2007. Η **Ομοσπονδία Οικοδόμων** -αύξησεις 7% από Ι.Ι.2007- η **Ομοσπονδία Εργατοϋπαλλήλων Φαρμάκου και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας** (ΟΕΦΣΕΕ), η **Ομοσπονδία Μισθωτών Τύπου και Βιομηχανίας Χάρτου** -αύξηση 7,57%- η **Πανελλαδική Ένωση Λιθογράφων**, το **Συνδικάτο Μετάλλου Πειραιά** που έχουν κατακτήσει εδώ και χρόνια το 7ωρο - 5ήμερο - 35ωρο, κατοχύρωσε την παύση των υπερωριών που σημαίνει αύξηση της απασχόλησης και ανθρώπινο ωράριο αλλά και αύξηση 6,2%, η **Πανελλήνια Ένωση Αμμοβολιστών - Καθαριστών** - αύξηση 7% για τους αμμοβολιστές και 8% για τους καθαριστές- η σύμβαση που υπογράφηκε στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη για τους **Ηλεκτρολόγους Πλοίων** δίνει αύξηση 9%, η **Πανελλήνια Ομοσπονδία Λογιστών**, η **Ομοσπονδία Συλλόγων Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων Ελλάδας** (ΟΣΝΙΕ), η **Πανελλήνια Ομοσπονδία Θεάματος - Ακροάματος** (ΠΟΘΑ) υπέγραψε συμβάσεις για τους ηθοποιούς με αυξήσεις πάνω από τα επίπεδα της ΕΓΣΣΕ σε σημαντικούς χώρους (όπως το ΚΘΒΕ, το Εθνικό Θέατρο, η Λυρική Σκηνή), η **Ομοσπονδία Εργατοϋπαλλήλων Γάλακτος - Τροφίμων - Ποτών**.

Παρ' όλο που ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ - «Αυτόνομη Παρέμβαση» (ΣΥΝ), σε κλάδους όπως η **Κλωστοϋφαντουργία, ο Ιματισμός και το Δέρμα** (ΟΕΚΙΔΕ), επέλεξαν το δρόμο του συμβιβασμού, όπου ακόμα και σε περίοδο που οι αγώνες βρίσκονταν σε κρίσιμη καμπή οι δυνάμεις αυτές δε δίστασαν να καλούν τους εργαζόμενους να μη συμμετάσχουν στις κινητοποιήσεις, οι εργαζόμενοι κατάφεραν με την καθοδήγηση της ταξικής τους Ομοσπονδίας να υπογράψουν συμβάσεις με αυξήσεις μεγαλύτερες από αυτές της ΕΓΣΣΕ. Σε δύο από τους βασικότερους (υπο)κλάδους (Πλεκτικής και Κλωστοϋφαντουργίας), οι εργάτες απέσπασαν αύξηση 5% - 7% στο ανθυγιεινό επίδομα που έφτασε στο 20%.

Αυτή είναι η απάντηση της ΕΣΑΚ - ΔΕΕ και του ΠΑΜΕ σ' όλους όσους αμφισβητούν την αποτελεσματικότητα των αγώνων. Γι' αυτό επιμένουμε στο σύνθημα «συνδικάτα τα-

ξικά κι όχι κυβερνητικά». Οι ΣΣΕ για το 2008 που σήμερα διαπραγματεύονται θα 'ναι μια ακόμα επιτυχία του ασυμβίβαστου ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος.

Καλό είναι τα μέλη του ΔΣ της ΔΟΕ, αντί να υποβάλλουν την παραίτηση τους, να μελετήσουν το πώς γίνονται οι αγώνες και να απαντήσουν στο γιατί οι αγώνες αυτοί καταλήγουν σε κατακτήσεις συμφέρουσες για τους εργαζόμενους. Προϋπόθεση είναι να συνειδητοποιήσουν ότι αντίπαλος των εργατών, των μισθωτών, της λαϊκής οικογένειας είναι ο καπιταλισμός, που σαπίζει, που δε μπορεί να έχει «ανθρώπινο πρόσωπο» αφού υπηρετεί το κέρδος της αστικής τάξης παρά μόνο μπορεί και πρέπει να ανατραπεί. Αυτός πρέπει να είναι ο σκοπός του αγώνα μας. Εν κατακλείδι.

Σήμερα που αυξάνεται ο πλούτος και η παραγωγικότητα της εργασίας, χρειάζεται να δυναμώσει η απαιτητικότητα των εργαζομένων και να αναπτυχθεί ισχυρό διεκδικητικό κίνημα που θα συγκρουστεί με το σύνολο της αντιλαϊκής πολιτικής και τη στρατηγική του κεφαλαίου, διεκδικώντας αιτήματα που ανταποκρίνονται στις ανάγκες των εργαζομένων, βάζοντας γερές βάσεις για την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής.

Αντιπαλεύουμε όλες τις στρατηγικές επιλογές του μεγάλου κεφαλαίου για την εκπαίδευση και την εργασία και δεν επντρέπουμε να γίνεται η εκπαίδευση δεξαμενή αμόρφωτων νέων ανθρώπων, «ελαστικών απασχολήσιμων» και ανέργων. Θέλουμε να γίνει η Παιδεία υπόθεση του λαού!

Σ' αυτόν τον αγώνα καλούμε τους εκπαιδευτικούς αλλά και τους μαθητές, τους φοιτητές, τους άνεργους, τους εργάτες και μισθωτούς, Έλληνες και Μετανάστες. Τη λαϊκή οικογένεια που δέχεται τις επιπτώσεις της αντιλαϊκής πολιτικής των κυβερνήσεων ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, με την καθοδήγηση της ΕΕ.

Οι πολύμορφες κινητοποιήσεις του ΠΑΜΕ όλη τη χρονιά έδειξαν τη δύναμη της εργατικής τάξης, τη δύναμη της κοινής δράσης με την αγροτιά, τους αυτοαπασχολούμενους της πόλης, τη φοιτητική, τη σπουδάζουσα νεολαία. Αυτή η δύναμη μπαίνει εμπόδιο στην εχθρική, αντιλαϊκή πολιτική. Πάνω στη γραμμή πάλης, στο πλαίσιο αιτημάτων του ΠΑΜΕ κτίζεται η αγωνιστική ενότητα των εργαζομένων. Μακριά από υποχωρήσεις και συμβιβασμούς, από διάλογους «κοινωνικών εταίρων» και κάθε άλλου κόλπου που καλλιεργεί την επανάπαυση και τον εφησυχασμό. Με χτύπημα των διασπαστικών τεχνασμάτων περί ώριμων και μη δικαιωμάτων που στοχεύουν να χωρίσουν τους εργαζόμενους. Η εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα επιβάλλεται να δώσουν ενιαία τον αγώνα δυναμώνοντας την κοινή δράση.

Α. ΔΑΜΑΛΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Ως μέλος της ΕΕ που έχω μειοψηφήσει θεωρώ υποχρέωση μου να καταθέσω ενώπιον των αντιπροσώπων την άποψή μου. Κατ' αρχή θέλω να τονίσω ότι ο οικονομικός απολογισμός δεν είναι κάτι ξεχωριστό αλλά αντανακλά τα διοικητικά πεπραγμένα του ΔΣ. Αν λοιπόν στη βάση αυτής της λογικής εξετάσει κανείς τον απολογισμό παρατηρεί:

Α. Για μια ακόμα φορά το μεγαλύτερο μέρος των δαπανών 80% περίπου αφορά τυπικές διεκπεραιωτικές και δημοσίων σχέσεων λειτουργίες του ΔΣ.

Ειδικότερα παρ' ότι οι **δαπάνες κινητοποιήσεων** εμφανίζουν κάλυψη σε ποσοστό 92% αυτό είναι πλασματικό αφού ένα μεγάλο μέρος -πάνω από 10%- αυτών των δαπανών καλύπτει περιοδείες των μελών του ΔΣ. Να τονίσουμε ότι ακόμα και αυτές **δεν υπηρετούν τη λογική της αντίστασης στη γενικευμένη επίθεση που γίνεται από την πλευρά κυβέρνησης και κεφαλαιοκρατών, με τη ανοχή λοιπών ευρωλάγνων πολιτικών δυνάμεων, αναδιάρθρωσεις, αποκέντρωση, ταξική επιλογή, διάσπαση του ενιαίου της εκπαίδευσης, αντιεπιστημονικότητα και επιχειρήσεις στα σχολεία, ασφαλιστικό, ακρίβεια, μισθολόγιο, περίθαλψη κλπ., αλλά είναι προσανατολισμένες στη λογική της διευκόλυνσης της εφαρμογής των μέτρων αφού τα αιτήματα επικεντρώνονται στο επί μέρους αφήνοντας στο απυρόβλητο ή και εξωραϊζοντας τη μήτρα που τα δημιουργεί-πολιτική της ΕΕ κλπ.**

Αντίθετα οι **δαπάνες συνεδρίων «εκπαιδευτικού τουρισμού»** θα τις χαρακτηρίζαμε καλύφθηκαν σε μεγαλύτερα ποσοστά, μέχρι 98% και άλλες δαπάνες π.χ. τηλεφωνικά τέλη κατά 95%, έξοδα κίνησης μελών ΔΣ και αιρετών πάνω από 90%.

Είναι χαρακτηριστικό ότι το 22^ο συνέδριο ΔΟΕ-ΠΟΕΔ στοίχισε κοντά στις 100.000 Ευρώ και **μάλιστα αποτελεί πρόκληση η είσπραξη από τα μέλη του ΔΣ ποσού από 500 μέχρι 800 Ευρώ ο καθένας -συνολικά 7.700 Ευρώ- τη στιγμή που το σύνολο των εξόδων διαμονής ήταν πληρωμένα.**

Β. Σε μια περίοδο σκληρής λιτότητας και δυσκολιών των συλλόγων ν' ανταποκριθούν στις στοιχειώδεις οικονομικές υποχρεώσεις τους τα μέλη του ΔΣ. εισέπραξαν, για εκτός έδρας αποζημίωση **446 ημερών στο εσωτερικό και 88 ημερών στο εξωτερικό 59.000 Ευρώ** περίπου από τα οποία **37.000 για τις πρόσθετες μέρες 253 στο εσωτερικό και 36 στο εξωτερικό.**

Συνολικά κάθε μέλος εισέπραξε για περιοδείες από 2500 έως και 9860 Ευρώ και επί πλέον τα μεταφορικά

και χωρίς να συμπεριλαμβάνεται η παραπάνω αναφερόμενη αποζημίωση για το συνέδριο ΔΟΕ-ΠΟΕΔ, καθώς και η πάγια αντιμισθία των 450 Ευρώ (500 για τον πρόεδρο) το μήνα δηλαδή σε ετήσια βάση 5400 κάθε μέλος του ΔΣ και αιρετός και 6000 ο πρόεδρος.

Με την ευκαιρία να πούμε ότι μας προκαλεί εύλογα ερωτηματικά για το που σκέφτονται τα μέλη του ΔΣ να φθάσουν το ύψος αυτής της αντιμισθίας βλέποντας στον προϋπολογισμό που θα κληθούμε αύριο να ψηφίσουμε πρόβλεψη δαπάνης για έξοδα κίνησης -αντιμισθία μελών ΔΣ 92000 Ευρώ και αιρετών 12000 αντίστοιχα όταν φέτος έφθασαν τις 60000 και 10800 Ευρώ αντίστοιχα, με άλλα λόγια προβλέπεται αύξηση της τάξης του 50%.

Για όλους αυτούς τους λόγους όχι μόνο καταψηφίζουμε τα οικονομικά πεπραγμένα αλλά και επιμένουμε και επαναφέρουμε και τώρα και στη διαδικασία του προϋπολογισμού να έρθει προς ψηφοφορία στη βάση του κλάδου η πρόταση:

α) Να καταργηθούν οι μέχρι τώρα οικονομικές παροχές με χρήματα του κλάδου, προς τα μέλη του ΔΣ. της ΔΟΕ και τους αιρετούς του ΚΥΣΠΕ, γιατί πιστεύουμε ότι οι συνδικαλιστές είναι εθελοντές και όχι επί μισθό, β) Τα καθημερινά πραγματικά τους έξοδα τα μέλη του ΔΣ. της ΔΟΕ, να τα παίρνουν από το ταμείο της ΔΟΕ μόνο με υποβολή επίσημων αποδείξεων. γ) Ενοίκιο να δίνεται σε συναδέλφους απ' την επαρχία, που δεν ζουν μόνιμα στην Αθήνα και με την προϋπόθεση να προσκομίζουν συμβόλαιο και αποδείξεις ενοικίου.

Χ. ΑΓΓΕΛΟΝΙΔΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ»

Αγαπητοί συνάδελφοι-ισσες,

Με τη λέξη υποχρεωτικότητα, το τελευταίο διάστημα η κυβέρνηση επιχειρεί να περάσει στην εκπ/ση ζητήματα δεμένα με τη γενικότερη εκπ/κή και όχι μόνο πολιτική της.

Αναφέρομαι τόσο στην προσχολική αγωγή, που ένα χρόνο μετά, δίχως κτιριακές υποδομές και διορισμούς, χιλιάδες προνήπια κυρίως, βρίσκονται αυτή τη στιγμή στην αγκαλιά της ιδιωτικής εκπ/σης, μιας κι ο γονιός -φυσικό ε-pόμενο- δεν μπορεί να βιώνει την αβεβαιότητα του αν το παιδί του το Σεπτέμβρη θάχει μια θέση στο δημόσιο νηπιαγωγείο, αφού οι λίστες αναμονής είναι τεράστιες.

Στην ίδια λογική κινείται το νομοσχέδιο για την ειδική αγωγή, ακολουθώντας τις εντολές της Ε.Ε. για υποχρεωτική εγγραφή των ΑμεΑ στα γενικά σχολεία, χωρίς τον κατάλληλο εξοπλισμό, υποδομές, προσωπικό, αναλυτικά προγράμματα, χρηματοδότηση κ.λπ.

Με πρόσχημα την αποϊδρυματοποίηση, κρύβει η κυ-

βέρνηση και όχι μόνο, την ανομολόγητη επιδίωξή της για λιγότερο κρατικό κόστος και την παράδοση της ειδ. αγωγής στο βωμό του κέρδους στους άγριους νόμους της αγοράς και της ιδιωτικοποίησης, σε βάρος χιλιάδων παιδιών και των οικογενειών τους.

Ζήτη η κερδοσκοπία και η εκμετάλλευση του ανθρώπινου πόνου. Άλλωστε η Θάτσερ της Αγγλίας για το ζήτημα αυτό είχε θρασύτητα δηλώσει: «Περιορίζω τα ειδικά σχολεία», «because of the cost». Αυτός είναι ο καπιταλισμός!

Προετοιμάζεται γενικότερα το αποκεντρωμένο σχολείο και νηπιαγωγείο όπου το αστικό κράτος θάναι απαλλαγμένο απ' το κύριο βάρος της χρηματοδότησης της εκπ/σης και δη της ειδικής, που ομολογουμένως στοιχίζει πολύ περισσότερο και πρέπει άμεσα να φύγει απ' τις πλάτες του και να φορτωθεί είτε αποκλειστικά στη λαϊκή οικογένεια του κάθε ΑμΕΑ, που αγκομαχά διπλά και τριπλά, είτε στους δήμους και την επιπρόσθετη φορολογική ανταποδοτικότητα και τα ΣΔΙΤ, είτε στη «φιланθρωπία» κάθε λογής ιδρυμάτων και χορηγών, με το αζημίωτο βέβαια.

Αγκάθι λοιπόν η αποκέντρωση, άγνωστη λέξη ο Καπποδίστριας 2 για ΔΟΕ, ΟΛΜΕ και τις συνδικαλιστικές παρατάξεις πλην του ΠΑΜΕ; είτε κάνουν τους Αμερικάνους (ΠΑΣΚ), ή τη θυμούνται όποτε θέλουν ανάλογα με τ' αλισβερίσια που θέλουν να κάνουν (Συσπειρώσεις), ή μες τη συνολική τους σύγχυση, αυταπάτες & ομορτοουνισμό, άλλοτε τη «γνωρίζουν», άλλοτε όχι, άλλοτε την κόβουν και τη ράβουν στα μέτρα τους (ΣΥΝ).

Όσο για τη ΔΑΚΕ, βασιλικότερη του βασιλέως, παίζει σωστά και συνειδητά το ρόλο που της έχει ανατεθεί γενικότερα στο συνδικαλ. κίνημα.

Άλλωστε οι κεντρικές πολιτικές συμφωνίες στην ΚΕΔΕΕ, ΤΕΛΚΝΑ κ.λπ., δείχνουν το δρόμο.

Η κα Διαμαντοπούλου χθες ήταν σαφέστατη για την αποκέντρωση, το φιλανδικό μοντέλο, την ιδιωτικοποίηση κ.λπ.

Το ΠΑΜΕ μετά από τρίμηνες κεντρικές και περιφερειακές συσκέψεις, περιοδείες σε πλήθος μονάδες ειδ. αγωγής & τμήματα ένταξης, συγκεντρώσεις κινητοποιήσεις κλπ., επιβεβαίωσε την αρχική ξεκάθαρη τοποθέτησή του για την άμεση απόσυρση του κυβερνητικού νομοσχεδίου της ντροπής, που αποτελεί εμπαιγμό και προσβολή για τα ΑμΕΑ, τους γονείς τους, τους εκπ/κούς, την κοινωνία.

Ταυτόχρονα, απ' την πρώτη στιγμή απαίτησε και απαιτεί την κατάργηση των προηγούμενων αντεκπαιδευτικών νόμων του ΠΑΣΟΚ για την ειδ. αγωγή, που άνοιξαν το δρόμο για την παράδοσή της στους ιδιώτες, στις επιχειρήσεις και το ξεκοκάλισμα των κοινοτικών κονδυλίων και όχι την αγωγή των ΑΜΕΑ και την επίλυση των προβλημάτων τους.

Η ΔΟΕ καθυστερημένα και καταϊδρωμένη αφού διάγει

περίοδο αγρανάπαυσης πήρε θέση για το νομοσχέδιο αφού απονεύρωσε, όπως συνηθίζει, το κείμενό μας απ' την πολιτική του διάσταση.

Η δε ΟΛΜΕ παζαρεύει με την κυβέρνηση επιμέρους ζητήματα.

Στο «δια ταύτα» και οι 2 ομοσπονδίες, καμιά αγωνιστική αντίδραση.

Για όλους λοιπόν τους παραπάνω λόγους, απορρίπτουμε το νομοσχέδιο και ζητάμε **να αποσυρθεί**.

Στόχοι του σ.κ. και υποχρέωση της πολιτείας για την Ειδ. αγωγή θα πρέπει να'ναι:

- Η καθιέρωση αποκλειστικά Δημόσιας, Δωρεάν και Υποχρεωτικής Ειδικής Αγωγής για όλα τα ΑμΕΑ, για τα οποία πρέπει να γίνει άμεσα πλήρης απογραφή.

- Η κατάργηση των κάθε είδους ιδιωτικών μονάδων Ειδικής Αγωγής, περίθαλψης και διαμονής.

- Κατάργηση των νόμων 2817/2000 και 3194/2003 και κάθε αντιδραστικού νομοθετήματος για την Ε.Α.

- Η γενναία αύξηση των κρατικών δαπανών για αποκλειστικά Δημόσια και δωρεάν Ε.Α. και υποχρεωτική επαγγελματική εκπαίδευση και αποκατάσταση των ΑμΕΑ.

- Θεσμοθέτηση Κέντρων έγκαιρης διεπιστημονικής διάγνωσης - αξιολόγησης - πρόληψης - παρέμβασης και συμβουλευτικής υποστήριξης, από τη βρεφική ηλικία, σε κάθε Δήμο - διαμέρισμα - Κοινότητα.

- Η πλήρης ένταξη όλων των ΑμΕΑ στην εκπαιδευτική διαδικασία από την Προσχολική Αγωγή ως την Επαγγελματική Εκπαίδευση και αποκατάσταση.

- Η ίδρυση όσων ΣΜΕΑ χρειάζονται και τμημάτων ένταξης σε όλα τα σχολεία της χώρας. Η ένταξη στα κοινά σχολεία να γίνεται μόνο με επιστημονικά κριτήρια και με ανάλογα αντισταθμιστικά μέτρα.

- Ο διορισμός των εκπ/κών μέσα από ενιαία επετηρίδα και η ενιαία αντιμετώπισή τους, όχι κατηγοριοποίηση και κατακερματισμός. Διορισμός όλων των αναγκαίων ειδικοτήτων και βοηθητικού προσωπικού. Πλήρης μόνιμη και σταθερή εργασία για όλους.

Μόνο ένα τέτοιο, αποκλειστικά Δημόσιο, Δωρεάν σύστημα Ειδικής Αγωγής και επαγγελματικής εκπαίδευσης για όλα τα ΑμΕΑ, θα καταργήσει τα ιδρύματα εγκλεισμού και απομόνωσης και θα λυτρώσει τα ίδια και τις οικογένειές τους από τον τιτάνιο αγώνα, την εκμετάλλευση, την περιθωριοποίηση και την αμάθεια.

Ε. ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΟΔΟΥ

Συναδέλφισσες- συνάδελφοι,

Έχει αρχίσει να γίνεται όλο και πιο ξεκάθαρο ότι οι κα-

πιταλιστικές αναδιαρθρώσεις, που προχωρούν με ταχύτατους ρυθμούς, έχουν βάλει στο στόχαστρο κυρίως τη γυναίκα εργαζόμενη πλήττοντας τα εργασιακά και ασφαλιστικά της δικαιώματα. Στο όνομα της «ισοτιμίας» των δύο φύλων, καταργείται με το νέο αντισφαλιστικό νομοσχέδιο η πρόωρη συνταξιοδότηση των μητέρων με ανήλικα παιδιά, ισοπεδώνονται τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης για να εξισωθούν με αυτά των ανδρών, που επίσης αυξάνονται προς τα πάνω, χτυπιέται ανεπανόρθωτα η μητρότητα και η πλήρης απασχόληση της νέας γυναίκας.

Κατά πόσο όμως, συνάδελφοι, μπορεί να υπάρξει τέτοιου είδους «ισοτιμία» με τους άνδρες, την οποία ευαγγελίζονται οι ευρωλάγνοι και οι καπιταλιστές, και ποιον ουσιαστικά συμφέρει;

Καταρχήν πρέπει να συνειδητοποιήσουμε και να έχουμε ξεκάθαρο ότι το πρόβλημα δεν είναι φυλετικό, αλλά ταξικό. Οι γυναίκες που πλήττονται είναι οι εργαζόμενες στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, δηλαδή οι γυναίκες της εργατικής τάξης. Άρα, λοιπόν, όσοι θέτουν θέμα ισοτιμίας με τους άνδρες προσπαθούν ουσιαστικά να αποκρύψουν τον ταξικό χαρακτήρα της επίθεσης στη γυναίκα. Και άραγε για ποια ισοτιμία μιλάμε, όταν γνωρίζουμε ότι η γυναίκα είναι από τη φύση πιο ευάλωτη και έχει μεγαλύτερη επιβάρυνση από τη μητρότητα και την ευθύνη της οικογένειας; Για ποια ισοτιμία μιλάμε όταν η εργαζόμενη μητέρα βιώνει την καταπίεση πρώτα στη δουλειά της και μετά στο σπίτι της; Πώς τολμούν να μιλούν για ισοτιμία στη ωρομίσθια μητέρα εκπαιδευτικό, που για λίγους μήνες προϋπηρεσίας και για μια θέση στους πίνακες αναπληρωτών, φεύγει μαζί με τα παιδιά της χιλιόμετρα μακριά από τον τόπο της, και αναγκάζεται να δουλέψει σε δυο και τρεις δουλειές γιατί με 7 ευρώ την ώρα δεν μπορεί ούτε ενοίκιο να πληρώσει ούτε παιδικό σταθμό; Και πόσο υποκριτικά κλαίνει δήθεν για το πρόβλημα υπογεννητικότητας της Ευρώπης! Απ' τη μια αναθέτουν καμπάνιες σε Μ.Κ.Ο. για την προώθηση της μητρότητας, ενώ απ' την άλλη καταργούν το δικαίωμα πρόωρης συνταξιοδότησης και με την αδιοριστία και την ανασφάλεια (π.χ. των νηπιαγωγών) αποτρέπουν τις γυναίκες αυτές από το να κάνουν παιδιά!

Και η εντατικοποίηση, ειδικότερα στην εκπαίδευση και γενικότερα στη ζωή, συνεχίζεται με τις αλλαγές ωραρίων (βλ. ωράριο «άγρια χαράματα» στα νηπιαγωγεία), την υποβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού, την εργασιακή ομηρία (αναπληρωτές - ωρομίσθιοι), την ιδιωτικοποίηση της υγείας και της πρόληψης, την ακρίβεια που τα βιώνουμε εμείς οι γυναίκες και σαν εργαζόμενες αλλά και σαν μητέρες.

Πώς όμως μπορούμε να σταματήσουμε και να ανατρέψουμε τα σε βάρος μας σχέδια του κεφαλαίου, της Ε.Ε. και

των κυβερνήσεων τους;

Και εδώ για μια άλλη φορά αποδεικνύεται αναντικατάστατος ο ρόλος του ΠΑΜΕ. Όταν η ΔΑΚΕ κάνει το παπαγαλάκι της κυβέρνησης, ενώ η ΠΑΣΚ υψώνει κορώνες κατά της νεοφιλελεύθερης δεξιάς, αποκρύπτοντας ότι το ΠΑΣΟΚ ουσιαστικά συμφωνεί με την πολιτική της ΝΔ, και οι διάφοροι «αριστεροί», ευρωλάγνοι ή ψευτοεπαναστάτες, στηρίζουν την ουσία της αντιλαϊκής πολιτικής και εγκλωβίζουν σε ανώδυνα μονοπάτια τις αντιδράσεις των εργαζομένων, το ΠΑΜΕ φωτίζει πλήρως τα αίτια της αντιεκπαιδευτικής και γενικότερα της αντιλαϊκής πολιτικής. Είναι τα συμφέροντα των μεγαλοεπιχειρήσεων και η αύξηση των κερδών τους που δημιουργούν όλο αυτό το αντιλαϊκό πλαίσιο νόμων. Είναι η χειραγώγηση του λαού και ο αποπροσανατολισμός του από τη διεκδίκηση αυτών που του ανήκουν.

Παλεύοντας λοιπόν με το ΠΑΜΕ, παλεύουμε την ουσία της αντιλαϊκής πολιτικής. Γιατί εμείς, συνάδελφοι, ξέρουμε ότι μπορούμε να ζήσουμε και καλύτερα, μπορούμε με αγώνες να διεκδικήσουμε αυτά που μας ανήκουν, μπορούμε, τέλος, να οικοδομήσουμε μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση και ταξική ανισότητα, τη σοσιαλιστική. Γιατί και εμπειρία έχουμε και διάθεση και προοπτική και σας καλούμε να δυναμώσουμε τις γραμμές του ΠΑΜΕ για να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις για ένα καλύτερο μέλλον.

Ν. ΑΛΤΑΝΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Γ. ΣΕΦΕΡΗΣ»

Αγαπητοί συνάδελφοι

Είναι η Νινέττα Αλτάνη, αντιπρόεδρος του Συλλόγου «Γ. Σεφέρης», εκλεγμένη απ' το ψηφοδέλτιο της ΕΣΑΚ-ΔΕΕ.

Αν θελήσουμε να κρίνουμε τα πεπραγμένα του ΔΣ της ΔΟΕ με μια φράση θα λέγαμε ότι η δράση του ήταν σαν αυτή του Πόντιου Πιλάτου. Νίπτει τα χείρας του. Πετά το μπαλάκι της αντίδρασης για κάθε θέμα στους συναδέλφους. Κι αφήνει το υπουργείο και την πολιτική του να αλωνίζει στα σχολεία.

Πάρτε για παράδειγμα το θέμα της Ευέλικτης Ζώνης, ή την «ονοματοδοσία» των σχολείων ή τώρα τα «ερωτηματολόγια της αυτοαξιολόγησης».

Το ΔΣ της ΔΟΕ λέει «κάντε ό,τι θέλετε» και ρίχνει την ευθύνη στο Σύλλογο Διδασκόντων. Κι εκεί οι συνδικαλιστές - διευθυντές των παρατάξεων που ελέγχουν τη ΔΟΕ έκαναν ότι μπορούσαν για να αποκρύψουν απ' τους συναδέλφους τη δυνατότητα να μην εφαρμόσουν την Ε.Ζ., ή αυτό το έγγραφο της ΔΟΕ που έλεγε ότι η ονοματοδοσία εί-

ναι προεραϊτική, κλπ. Τρομοκράτησαν συναδέλφους, δε λειτούργησαν το σύλλογο διδασκόντων, δεν επέτρεψαν να πάρει απόφαση, δεν επέτρεπαν να γραφτούν πρακτικά, απείλησαν με το «καθηκοντολόγιο» κλπ. Και τα στελέχη της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ που είναι συνδικαλιστές και διευθυντές, σπρώχνονται ποιος θα εφαρμόσει πρώτος την όποια γραμμή του υπουργείου. Άλλο παράδειγμα, είναι το θέμα του ωραρίου των νηπιαγωγών (7-8):

Το ΔΣ της ΔΟΕ λέει στις νηπιαγωγούς «αν δεν θέλετε να εφαρμόσετε το 7-8, κάντε στάση εργασίας». Δηλαδή εκείνοι δεν παίρνουν θέση κατά του ωραρίου. Ούτε προτείνουν να μην εφαρμοστεί. Απλώς καλύπτουν όποια νηπιαγωγό θέλει να κάνει στάση εργασίας μόνη της. Και την ίδια στιγμή οι συνδικαλιστές τους (ΠΑΣΚ - ΔΑΚΕ) τρομοκρατούσαν τις νηπιαγωγούς κι έφτασαν να τους λένε ότι «κι αν σε πάνε σε δικαστήριο νομίζεις ότι οι κύριοι της ΔΟΕ θα έρθουν να σε υπερασπίσουν»;

Η μαγική συνταγή που τα λύνει όλα: «Κάντε ό,τι θέλετε». Λες και πριν κάνουμε «ό,τι θέλουμε» πρέπει να ρωτήσουμε το Δ.Σ. της ΔΟΕ. Ο κόσμος απευθύνεται στη ΔΟΕ για άλλο λόγο: Για να πάρете θέση για τα μεγάλα προβλήματα που μας απασχολούν μέσα στα σχολεία. Χωρίς υπεκφυγές. Χωρίς περιστροφές. Αυτό όμως δεν μπορεί να γίνει αφού η πλειοψηφία της ΔΟΕ (ΠΑΣΚ - ΔΑΚΕ) είναι σύμφωνοι με τις μεταρρυθμίσεις που προωθεί το Υπουργείο. Είναι συνένοχοι και στην προώθηση της ευέλικτης ζωής, και στη συγγραφή των νέων βιβλίων, και στην αποκέντρωση.

Και την ίδια ώρα που η ΔΟΕ «νίπτει τας χείρας της» λέγοντας στους συναδέλφους «κάντε ό,τι θέλετε», την ίδια ώρα κάτω στους συλλόγους έχουν γίνει όλοι μαζί ένα κουβάρι σύμβουλοι, διευθυντές, προϊστάμενοι, συνδικαλιστές της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ, συγγραφείς των σχολικών βιβλίων κι αξιολογητές τους. Ένα μαύρο κουβάρι που πάει να πνίξει κάθε έννοια δημοκρατίας στη λειτουργία των συλλόγων διδασκόντων. Που συνωστίζεται ποιος θα προωθήσει περισσότερο τις αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις μέσα στο σχολείο. Που διαγκωνίζονται για το ποιος θα προωθήσει περισσότερο τις εταιρείες μέσα στα σχολεία (με το αζημίωτο βέβαια). Που νομίζουν ότι είναι ιδιοκτήτες των σχολείων κι έχουν εξουσία ζωής και θανάτου πάνω στο συνάδελφο.

Μέσα λοιπόν σ' αυτό τον κυκεώνα, ο συνάδελφος δεν μπορεί να μάθει ούτε την αλήθεια για το κάθε γεγονός. Οι Μπλε και Πράσινοι συνδικαλιστές δεν ενημερώνουν τον κόσμο για τίποτα. Όταν αναγκαστούν να ενημερώσουν, λένε ψέματα ακόμα και για τα έγγραφα της ΔΟΕ. Για παράδειγμα το ότι «δύωρη στάση» είναι το τελευταίο δώρο του

ωραρίου κάθε συναδέλφου, οι δάσκαλοι στα σχολεία δε θα το μάθουν ποτέ, απ' αυτού του είδους τους διευθυντές - συνδικαλιστές. Κι όταν ενημερώνουμε εμείς μας βγάζουν ψεύτες.

- Είπα για παράδειγμα στο δικό μου σύλλογο ότι οι συνδικαλιστές της ΠΑΣΚ που είναι στη ΔΟΕ, ψήφισαν «ΟΧΙ στο διάλογο» για το ασφαλιστικό στη ΔΟΕ, αλλά όταν πήγαν στην ΑΔΕΔΥ, τα ίδια πρόσωπα ψήφισαν «ΝΑΙ στο διάλογο». Οι συνδικαλιστές της ΠΑΣΚ ισχυρίστηκαν ότι λέω ψέματα, ενώ υπάρχουν τα πρακτικά και της ΔΟΕ και της ΑΔΕΔΥ. Αλλά σου λένε: Ποιος συνάδελφος πρόκειται να αναζητήσει τα πρακτικά της ΑΔΕΔΥ. Γκαϊμπελική λογική. Συνειδητά ψέματα δηλαδή.

- Είπα στο σύλλογό μου ότι στην Ημερίδα για το Ολοήμερο που έγινε στα Γιάννενα ο πρόεδρος της ΔΟΕ είπε ότι «θέλει το ολοήμερο μέχρι τις 8 το βράδυ και να λειτουργεί και Σαββατοκύριακο». Ισχυρίστηκαν πάλι ότι λέω ψέματα εκείνοι που δεν ήταν στα Γιάννενα και δεν θα μπορούσαν να είχαν ακούσει τι είπε ο πρόεδρος.

- Είπα ότι η Διαμαντοπούλου στην ίδια ημερίδα μίλησε όσο πιο καθαρά μπορούσε για την αποκέντρωση, τη διάσπαση του ενιαίου περιεχομένου του σχολείου και την σύνδεση του με την τοπική αγορά και μ' έβγαλαν ότι λέω ψέματα εκείνοι που όταν είναι σε κλειστό κύκλο (π.χ. ΔΣ) υπερασπίζονται και την αποκέντρωση και τη διάσπαση του ενιαίου περιεχομένου του σχολείου και την σύνδεση του σχολείου με την τοπική αγορά και με τους σπόνσορες.

- Εκείνοι οι ίδιοι που άλλα ψηφίζουν όταν είναι στο σύλλογό τους κι άλλα εδώ. Για παράδειγμα στη Γ.Σ. του Συλλόγου μου τον Ιούνιο του 2008, πάρθηκε ομόφωνη απόφαση για την εγγραφή των ωρομίσθιων στο Σύλλογο χωρίς καμία προϋπόθεση. Όλοι αυτοί οι γαλαζοπράσινοι συνδικαλιστές μέσα στη Γ.Σ. του Συλλόγου αναγκάστηκαν να ψηφίσουν το αυτονόητο. Όταν ήρθαν όμως στη Γ.Σ. της ΔΟΕ, δέκα μέρες μετά, ψήφισαν αντίθετα απ' αυτό που ψήφισαν στη Γ.Σ. του Συλλόγου. Συνειδητοί ψεύτες.

Το ότι όταν βρίσκονται σε Γ.Σ. ή στα σχολεία αναγκάζονται να τα γυρίζουν, αποδεικνύει μόνο ένα πράγμα: Ότι ντρέπονται να πουν την αλήθεια για την πολιτική τους και λένε άλλα πράγματα στους συναδέλφους απ' αυτά που στην πραγματικότητα προωθούν.

Και κυρίως αναφέρομαι στην ΠΑΣΚ. Γιατί η ΔΑΚΕ είναι δεδομένη. Κυβερνητική παράταξη που λειτουργεί στον κλάδο σαν κυβερνητικός εκπρόσωπος και σαν απεργοσπαστικός μηχανισμός. Μας απείλησε κιόλας κάποιος μεγαλοσυνδικαλιστής της ΔΑΚΕ στη Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε ότι «θα τους βρούμε απέναντι σε περίπτωση απεργίας». Λες και μέχρι τώ-

ρα τους βρίσκαμε δίπλα μας. Λες και στην προηγούμενη απεργία ήταν μαζί μας.

Είναι χαρακτηριστικό ακόμα το παράδειγμα των νέων βιβλίων και προγραμμάτων. Όταν όλοι οι συνάδελφοι ήταν αγανακτισμένοι με τα νέα βιβλία κι οι γονείς έξαλλοι, όταν το ΠΑΜΕ έβαζε στις απεργιακές συνελεύσεις (το 2006) ψηφίσματα για την απόσυρση αυτών των βιβλίων, τότε κάποιοι δεν επέτρεπαν να μπει το θέμα σε ψηφοφορία (ΠΑΣΚ - ΔΑΚΕ), αφού αυτά τα βιβλία είναι αποτέλεσμα της πολιτικής των φορέων τους (ΠΑΣΟΚ - ΝΔ), αλλά και των συνδικαλιστών τους που κάποιοι απ' αυτούς είναι και συγγραφείς και αξιολογητές των βιβλίων. Αλλά και κάποιοι άλλοι «αριστερούληδες» (Συσπειρώσεις-ΣΥΝ) που τότε έλεγαν ότι «δεν είναι η ώρα τώρα να συζητήσουμε για τα βιβλία», ενώ τώρα έχουν υιοθετήσει το σύνθημα της απόσυρσης, τραβηγμένοι σ' αυτό από την πίεση των δυνάμεων του ΠΑΜΕ και την πραγματικότητα που ισχύει στα σχολεία και στα σπίτια.

Στα σχολεία οι συνάδελφοι ξέρουν.

Αν θέλουμε να προωθήσουμε ένα αίτημα προς τα πάνω, προς το Υπουργείο και την Κυβέρνηση, πρώτα πρέπει να ξεπεράσουμε τα εμπόδια του κρατικού συνδικαλισμού (ΠΑΣΚ - ΔΑΚΕ) για να φτάσουμε στη ΔΟΕ, κι εκεί να πιέσουμε μήπως και παρθεί καμιά «φιλοδοσκαλική» απόφαση. Κάποια απόφαση που να λέει κατηγορηματικά «Είμαστε κατά του τάδε» ή «Είμαστε υπέρ του τάδε». Απίθανο το ενδεχόμενο. Γι' αυτό ξέρουμε ότι αυτό χρειάζεται αλλαγή συσχετισμών. Και στο Σύλλογο. Και στη ΔΟΕ.

Οι συνάδελφοι έχουν πολλά κριτήρια για να κρίνουν πού πρέπει να κατευθύνουν την ψήφο τους.

• Όλα αυτά που είπαμε πριν είναι λόγοι για να αποδυναμώσουν δραστικά τις δυνάμεις του συμβιβασμού και του κρατικού συνδικαλισμού (ΔΑΚΕ - ΠΑΣΚ).

• Χρειάζεται ο συνάδελφος να θέσει σαν κριτήριο της ψήφου και της συμμετοχής του και την πρόξή του καθενός:

- Αποδυνάμωση όλων αυτών (ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ) που στάθηκαν απέναντι του στις μεγάλες μάχες που έδωσε όλο το προηγούμενο διάστημα (ευέλικτη ζώνη, νέα βιβλία, νηπιαγωγεία, αποκέντρωση κλπ).

- Αποδυνάμωση όλων αυτών (ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ) που σπρώχνουν το συνάδελφο στην αγανάκτηση, στην απελπισία, στην αίσθηση ότι δε γίνεται τίποτα, στην απογοήτευση, στην παραίτηση απ' τον αγώνα.

- Τιμωρία όσων στάθηκαν «στη μέση» της αντιπαράθεσης. Όλων αυτών (Συσπειρώσεις και ΣΥΝ) που αφού έδωσαν αέρα στα πανιά της δικομματικής πλειοψηφίας ψηφί-

ζοντας μαζί τους όλα τα «πλαίσια αιτημάτων» που ψήφισε κατά καιρούς η ΔΟΕ. Όλων αυτών που αφού εμπόδισαν το ΠΑΜΕ να περάσει στα πλαίσια τα σύγχρονα αιτήματα για απόσυρση των σχολικών βιβλίων, απόσυρση της ευέλικτης ζώνης, καταγγελία της πολιτικής της αποκέντρωσης. Στη συνέχεια θυμήθηκαν να εντάξουν στα «λόγια» τους τα αιτήματα αυτά, μήπως και ξεγελάσουν κανέναν αριστερό ψηφοφόρο.

- Τιμωρία όλων αυτών που αφού συμμετείχαν και στήριξαν όλα τα συλλαλητήρια τη ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, στη συνέχεια θυμήθηκαν να ασκήσουν κριτική στις συμβιβασμένες πλειοψηφίες για την αύξηση του 1 ΕΥΡΩ που υπόγραψε η ΓΣΕΕ, για τη φτώχεια κλπ.

- Τιμωρία όλων αυτών που ενώ λείπουν από κει που γίνεται η καθημερινή αντιπαράθεση (σχολεία, σεμινάρια, νηπιαγωγεία κλπ) όλο το χρόνο, θυμούνται την «αριστερή» τους φρασεολογία παραμονές των εκλογών μήπως και κοροϊδέψουν κανένα αφελή ψηφοφόρο.

• Οι συνάδελφοι χρειάζεται να μετατρέψουν την οργή τους σε συνειδητή αντίδραση απέναντι σ' όλους αυτούς. Και να ενισχύσουν αυτή τη δύναμη που στάθηκε δίπλα στο συνάδελφο την ώρα που είχε το πρόβλημα. Την ώρα της αυθαιρεσίας του διευθυντή του. Την ώρα που πήγαιναν να περάσουν τα νηπιαγωγεία στους δήμους. Την ώρα που πάνε να ψηφίσουν το νομοσχέδιο για την ειδική αγωγή. Την ώρα που συζητιόταν η ευέλικτη ζώνη ή η ονοματοδοσία των σχολείων. Την ώρα που οι διευθυντές συμπλήρωναν τα ερωτηματολόγια της αξιολόγησης. Την ώρα των σεμιναρίων.

- Να ενισχύσει τη δύναμη αυτή που οι εκτιμήσεις της επιβεβαιώνονται (βιβλία, προγράμματα, αποκέντρωση, επέλαση επιχειρήσεων στα σχολεία, διάσπαση ενιαίου περιεχομένου του σχολείου, αξιολόγηση, κλπ).

- Να ενισχύσει τη δύναμη που η πολιτική της και το πλαίσιο των αιτημάτων της συγκρούεται μ' αυτή την αντιλαϊκή - αντιεκπαιδευτική πολιτική σ' όλο το φάσμα της εκπαίδευσης.

Στο δικό μας σύλλογο αυτή η δύναμη είναι γνωστό σ' όλους ότι είναι το ΠΑΜΕ και η ΕΣΑΚ. Οπωσδήποτε είχαμε κι έχουμε πολλές αδυναμίες. Τις ξέρουμε. Τις παλεύουμε. Όμως συνολικά όλοι μπορούν να δουν και να πουν ότι πράγματι είμαστε.

- Η δύναμη που βρέθηκε παντού όπου υπήρχε θέμα από τους συναδέλφους.

- Η δύναμη που δε μάσησε τα λόγια της.

- Η δύναμη που πάλι εκεί θα είναι όταν και όποτε την χρειαστεί ο κάθε συνάδελφος.

Η. ΜΠΟΥΡΓΟΥΤΖΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Συνάδελφοι, οφείλω να σας ενημερώσω για τα γεγονότα που συμβαίνουν αυτή την περίοδο στην Κέρκυρα. Αστυνομοκρατία προφυλακίσεις - βία και έντονοι κοινωνικοί αγώνες.

Κουλούρη Μαρία, απύσα. Απ' τη ζωή απύσα. Απύσα με δυο ορφανά πίσω της.

Κουλούρη Μαρία, ένα όνομα, μια γυναίκα που ίσως κανείς μας δεν είχε ακούσει πριν λίγο καιρό.

Όπως δεν είχαμε ακούσει τα ονόματα των Κουμή, Κανελλοπούλου, Καλτεζά, Τεμπονέρα, πριν δολοφονηθούν. Κουλούρη Μαρία, θύμα τροχαίου ατυχήματος όπως ισχυρίζεται η αστυνομία. «Το παπάκι με τους νεαρούς μας έπεσε πάνω της», γιατί είχε χαλίκια ο δρόμος. Οι αυτόπτες μάρτυρες να λένε πως οι ΜΑΤατζήδες κυνηγούσαν τους νεαρούς με το μηχανάκι, σε έναν δρόμο πεντακάθαρο με αποτέλεσμα να χάσει ο νεαρός οδηγός τον έλεγχο και να πέσει πάνω στην Κουλούρη Μαρία.

Οι κάτοικοι της Λευκίμης συνάδελφοι βρίσκονται σε μια περιοχή που αυτή τη στιγμή βρίσκονται υπό «κατοχή». Εδώ και μήνες υπάρχουν «στρατιωτικές» δυνάμεις των ΜΑΤ, οι οποίοι ασκούν έλεγχο στην μετακίνηση των πολιτών ζητώντας ακόμα και να τους δείχνουν το Ε9 για να τους αφήσουν να πάνε στα χωράφια τους. Γιατί όμως αντιδρούν οι κάτοικοι της Λευκίμης; Επειδή Διεκδικούν το δικαίωμα της αυτοδιαχείρισης του τόπου τους.

Αντιδρούν στη δημιουργία ΧΥΤΑ σε μια περιοχή όπου σε μικρό βάθος υπάρχουν νερά, σε μια περιοχή όπου κοντά υπάρχουν σπίτια. Ίσως μερικοί αναρωτιέστε, καλά τι μας αφορά αυτό το θέμα; Μας αφορά συνάδελφοι, γιατί στους μεγάλους απεργιακούς αγώνες που κάναμε πριν λίγο καιρό και ήμασταν στους δρόμους είχαμε δεχθεί αυτή την κρατική καταστολή που δέχεται μια πόλη και το διακύβευμα εδώ είναι η αναγκαιότητα και η στήριξη των κοινωνικών αγώνων ενάντια στο καθεστώς κράτους-βίας που προσπαθεί να επιβάλλει η κυβερνητική πολιτική.

Η κρατική καταστολή έχει ως στόχο τον φόβο και την τρομοκρατία των αυριανών πολιτών που θα είναι στους δρόμους διεκδικώντας καλύτερες συνθήκες ζωής.

Το πρόβλημα είναι η χωματερή στην Λευκίμη και η κατασκευή ΧΥΤΑ. Οι Πολίτες της Λευκίμης έχοντας δει σε μια άλλη περιοχή στο Τεμπλόνη, τον ΧΥΤΑ να μετατρέπεται σε τόπο εναπόθεσης σκουπιδιών αντιδρούν στους μελλοντικούς εφιάλτες. Αντιδρούν ζητώντας να αποφασίσουν

αυτοί για το μέλλον τους. Δακρυγόνα, γκλομπς, καταστολή βρίσκονται σε ημερήσια διάταξη. Όπως και οι κοινωνικοί αγώνες στην Κέρκυρα. Η είσοδος στα χωράφια θεωρείται παράνομη ενέργεια. Τα συμφέροντα των εργολάβων κοστίζουν παραπάνω από μια ανθρώπινη ζωή δυστυχώς.

Μαρία Κουλούρη, ένα όνομα, δυο ορφανά.

Και όσοι από εμάς διατηρούμε ακόμα αντανάκλαστικά απέναντι στην ωμή βία του κράτους, των εισαγγελέων και της αστυνομίας, οφείλουμε εδώ τις επόμενες μέρες να καταδικάσουμε τη δολοφονία της Μαρίας Κουλούρη. Θα μπορούσε στην θέση της να είναι κάποιος από εμάς, τα παιδιά μας, τα αδέρφια μας. Και να συμπαρασταθούμε στον αγώνα των κατοίκων της Λευκίμης για αυτοδιαχείριση και αυτοδιάθεση.

Συνάδελφοι, πολλοί από εσάς ίσως πάτε στην Κέρκυρα για τουρισμό. Ίσως έχετε στο νου σας την Κέρκυρα ως ειδυλλιακό τόπο διακοπών. Να γνωρίζετε όμως ότι έχετε λάθος. Η Κέρκυρα είναι ένας τόπος κοινωνικών αγώνων.

Είναι τόπος κοινωνικών συγκρούσεων για τη δημόσια εκπαίδευση, τη δημόσια υγεία –μωρά πέθαναν γιατί δεν μπορούν να υποστηριχθούν ιατρικά–. Είναι ένας τόπος έντονων κοινωνικών συγκρούσεων από πολίτες που δε θέλουν στον τόπο τους να νιώθουν περαστικοί τουρίστες.

Θα καταθέσουμε ένα ψήφισμα, όπου οφείλουμε συνάδελφοι να δηλώσουμε την οργή μας που δίπλα μας υπάρχουν περιοχές που βρίσκονται υπό κατοχή ως αποτέλεσμα κρατικής βίας. Οφείλουμε να καταδικάσουμε τον πολιτικό κυβερνητικό αστυνομικό τραμπουκισμό που επαναφέρει εποχές αστυνομοκρατίας και εκφοβισμού, εποχές βίαιων καταστολών των κοινωνικών κινημάτων και να ζητήσουμε την απομάκρυνση των ΜΑΤ.

Οφείλουμε να πούμε όχι στην κατοχή από τα ΜΑΤ της Λευκίμης. Οφείλουμε να ζητήσουμε να τιμωρηθούν οι ένοχοι της δολοφονίας της νεαρής γυναίκας. Οφείλουμε να συμπαρασταθούμε στον αγώνα των κατοίκων της Λευκίμης στον αγώνα τους για την ποιότητα της ζωής τους.

Θ. ΤΑΜΠΑΚΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΞΑΝΘΗΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, στη χθεσινή συζήτηση για το καταστατικό μια αλλαγή που θα ήταν ουσιαστική θα μπορούσε να είναι η καθιέρωση της εναλλαγής των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ, η ανακλητότητα, η περιορισμένη θητεία. Πρόταση που βέβαια δεν έγινε απ' τον

εισηγητή.

Αποτελεί κοινή συνείδηση για το σύνολο των συναδέλφων, η αποκοπή των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ και η απόσταση που τους χωρίζει από τη βάση του κλάδου. Η απόσταση που τους χωρίζει από τους εκπαιδευτικούς της καθημερινής σχολικής πράξης, από τις ανάγκες και τις αγωνίες τους. Και αναφέρομαι βεβαίως στους εκπροσώπους των δύο μεγάλων παρατάξεων.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα που αναδεικνύει αυτή την πραγματικότητα είναι το θέμα των νέων βιβλίων που μας απασχολεί τα δυο τελευταία χρόνια. Βιβλία που αυξάνουν τα μορφωτικά ελλείμματα των μαθητών μας και τις ανισότητες μέσα στο σχολείο και ταλαιπωρούν καθημερινά μαθητές, γονείς και εκπαιδευτικούς.

Και όμως, τα δυο αυτά χρόνια το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ δεν έκρινε ότι πρέπει να αποτελέσουν θέμα συζήτησης στη Γ.Σ. των αντιπροσώπων, παρότι επανειλημμένα κατατέθηκαν σχετικές προτάσεις από αρκετούς συλλόγους.

Αυτό το κορυφαίο θέμα για την εκπαίδευση και τους εκπαιδευτικούς που ματώνουν καθημερινά μέσα στις σχολικές τάξεις, δεν αποτέλεσε με ευθύνη της ηγεσίας της ΔΟΕ θέμα συζήτησης στην κορυφαία διαδικασία της Ομοσπονδίας ενώ φέτος υπήρχε η δυνατότητα να συζητηθεί.

Ούτε όμως τώρα θεώρησε η ΔΟΕ ότι πρέπει να συζητήσουμε για τα νέα βιβλία και τα αναλυτικά προγράμματα. Ούτε όμως και το περιβόητο Ινστιτούτο μας, το ΙΠΕΜ-ΔΟΕ, εδέχσε να ασχοληθεί με τα νέα βιβλία και τα αναλυτικά προγράμματα. Πλήρης αφωνία του ΙΠΕΜ-ΔΟΕ. Καμιά συμμετοχή στη σχετική συζήτηση που έχει αναπτυχθεί στην εκπαιδευτική κοινότητα, αλλά και έξω απ' αυτήν.

Βέβαια όσο με αφορά δεν είχα αυταπάτες. Δεν περίμενα ότι το ΙΠΕΜ-ΔΟΕ έτσι όπως στήθηκε και έτσι όπως λειτουργεί, θα μπορούσε να έχει ουσιαστικό λόγο και πολύ περισσότερο να εκφράσει τις απόψεις και τις αγωνίες των μαχόμενων δασκάλων. Όπως δεν περίμενα και δεν περιμένω καμιά ουσιαστική ανάδειξη του θέματος μέσα από τα γνωστά συνέδρια συνδικαλιστικού τουρισμού ΔΟΕ-ΠΟΕΔ.

Ουσιαστική ενασχόληση και ανάδειξη των προβλημάτων που δημιουργούν τα νέα βιβλία στην καθημερινή σχολική πράξη, μπορεί να έρθει μόνο μέσα απ' τη δουλειά των ίδιων των δασκάλων που ζουν και αντιπαλεύουν καθημερινά αυτά τα προβλήματα μέσα στις σχολικές τάξεις. Ένα δίκτυο παιδαγωγικών ομάδων στους Συλλόγους πρέπει να σηκώσει αυτό το βάρος και να καλύψει το κενό που αφήνει η ΔΟΕ και το Ινστιτούτο της.

Ένα άλλο σημείο στο οποίο θέλω να σταθώ και το οποίο από μόνο του αποτελεί λόγο καταψήφισης των πεπραγμένων, αποτελεί η στάση της Ομοσπονδίας στο ασφαλιστικό. Κορώνες αγωνιστικές και μεγαλοστομίες ακούγαμε από την ηγεσία της ΔΟΕ όποτε μιλούσε για τη μεγάλη μάχη του ασφαλιστικού. Η αγωνιστικότητα αυτή εξανεμίστηκε σε μία 24ωρη η οποία στο παρά πέντε έγινε 48ωρη υπό το βάρος των γεγονότων.

Συνάδελφοι της ΔΟΕ, η κήρυξη απεργιών στο παρά πέντε δεν μπορεί να συνεγείρει και να οδηγήσει τον κλάδο. Μάλλον να τον αδρανοποιήσει καταφέρνει.

Κλείνοντας, θέλω να κάνω μια σύντομη αναφορά σε ένα θέμα που αφορά την περιοχή μου. Εδώ και δέκα χρόνια στη Θράκη λειτουργεί το πρόγραμμα εκπαίδευσης μουσουλμανοπαίδων, το οποίο έχει συμβάλει θετικά στην ομαλή ένταξη των παιδιών της μειονότητας στο εκπαιδευτικό σύστημα και στη βελτίωση της σχολικής τους επίδοσης.

Στα πλαίσια του προγράμματος λειτουργούν τα ΚΕΣΠΕΜ, Κέντρα Στήριξης του Προγράμματος. Τα ΚΕΣΠΕΜ αποτελούν μια πρωτοποριακή εξωσχολική εκπαιδευτική παρέμβαση, που αποδέχεται την πολιτισμική ταυτότητα των μαθητών και με τις ποικίλες εκπαιδευτικές δραστηριότητες που οργανώνουν, υποστηρίζουν ουσιαστικά το έργο των εκπαιδευτικών που εργάζονται στη μειονοτική εκπαίδευση και όχι μόνο.

Όμως στις 31 Ιουλίου προβλέπεται η λήξη της λειτουργίας τους. Από το Υπουργείο έχουν δοθεί αόριστες υποσχέσεις για την επανέναρξη της λειτουργίας τους, όμως υπάρχει ένα θέμα με τη χρηματοδότησή τους που προβλέπεται να ενταχθεί στο Δ' ΚΠΣ. Έτσι δημιουργείται ένα κενό το οποίο μπορεί να είναι καθοριστικό για τη φυσιογνωμία του εγχειρήματος, ενώ οι άνθρωποι που στήριξαν την ίδρυση και τη λειτουργία τους, θα μείνουν χωρίς δουλειά.

Καλώ τη ΔΟΕ άμεσα να δει το θέμα και είναι σημαντικό να εξασφαλιστούν δύο πράγματα. Πρώτον, η απρόσκοπτη συνέχιση της λειτουργίας των ΚΕΣΠΕΜ με κρατική χρηματοδότηση και δεύτερον, η διατήρηση της φιλοσοφίας και του τρόπου λειτουργίας τους. Ευχαριστώ.

Γ. ΤΣΙΓΚΟΥΝΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ- ΒΟΥΛΑΣ-ΒΑΡΗΣ-ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ

Η 77η Γ.Σ. των αντιπροσώπων πραγματοποιείται σε μια εξαιρετικά κρίσιμη ιστορική συγκυρία για την πολιτική κα-

τεύθυνση και προσανατολισμό του Σ.Κ.

Η χρονιά που κύλησε σηματοδεύτηκε από την κραυγαλέα άρνηση του επίσημου συνδικαλισμού να οργανώσει πανεκπαιδευτικούς αγώνες και να συμβάλλει αποφασιστικά στη δημιουργία ενός ευρύτατου κοινωνικού μετώπου με σαφή ταξικό προσανατολισμό.

Η διδασκαλική ομοσπονδία παρά τα κρίσιμα κλαδικά ζητήματα που αφορούν την πλήρη ανατροπή των εργασιακών σχέσεων καθορίστηκε από τη συμπαγή ιδεολογική άρα και στάση τακτικής από τις δύο μεγάλες παρατάξεις ΔΑΚΕ και ΠΑΣΚ.

Γιατί; Γιατί στη μάχη των μαχών στο ασφαλιστικό οι μεν ΔΑΚΙΤΕΣ έκλεισαν ερμητικά στόματα και μάτια στο σάρωμα της κυβερνητικής πολιτικής περιορίζοντας την αρνητικότητα τους μόνο στην περίοδο των κρίσεων των στελεχών όπου υπερασπίζοντας τους ακραιφνείς γαλάζιους οδηγήθηκαν σ' έναν πολιτικό εξοστρακισμό των ανεπιθυμητών, σε κάποιες περιπτώσεις με τη συναλλαγή μπλε και πράσινων αιρετών: βλέπε Δ' ΠΥΣΠΕ ΑΘΗΝΑΣ.

Η ΠΑΣΚ πάλι μη ξέροντας τι να κάνει τον απόηχο της μεγαλειώδους απεργίας με μια εκκωφαντική κοντοφθαλμία με ευθύνη της ηγεσίας της δε συνέβαλλε στις αναγκαίες πρωτοβουλίες και αγωνιστικές δράσεις ώστε η πρώτη μεγάλη απεργία για το ασφαλιστικό με τη συμμετοχή χιλιάδων απεργών να μετεξελιχθεί σε μια καθολική αντιπαράθεση εκπαιδευτική και κοινωνική ενάντια στην αντιλαϊκή πολιτική. Σύρθηκε πίσω από τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ χωρίς να βλέπουν ότι το ασφαλιστικό αποτελεί ιστορική ευκαιρία για ξεκαθάρισμα των λογαριασμών με τον κρατικό συνδικαλισμό. Παράλληλα δεν αφουγκράστηκε το αγκομαχικό της σχολικής τάξης όπου ο δάσκαλος γέυτηκε φέτος χιλιάδες κενά, τις υποχρεωτικές υπερωρίες, την αύξηση του ωραρίου. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η αύξηση του ωραρίου των νηπιαγωγών.

Τελευταία έγνοια της πλειοψηφίας της Δ.Ο.Ε. η τροποποίηση του καταστατικού δημιουργώντας συλλόγους κατ' εικόνα και ομοίωση, δηλαδή των σωματείων.

Συνάδελφοι

Δεν τοποθετούμαστε με το απάγκιο που δίνει ο αφορισμός. Αλλά η πραγματικότητα ξεκουφαίνει. Το δημόσιο σχολείο, το δικαίωμα στη γνώση, η μόνιμη και σταθερή εργασία διαλύονται από τη σκληρότερη εκδοχή δεξιάς κυβέρνησης μετά τη μεταπολίτευση.

Σ' αυτήν την αντεργατική λαίλαπα απάντησε η Δ.Ο.Ε; Εμείς λέμε όχι! και γι' αυτό καταψηφίζουμε τα πεπραγμένα. Είναι καιρός λοιπόν να γίνει πράξη σ' όλες τις πτέρυγες του

κλάδου η ανασύνταξη με βάση τη μάχιμη εκπαίδευση.

Η κοινωνική και συνδικαλιστική χειραφέτηση δε θα γίνει ούτε στην Ξενοφώντος ούτε στα κομματικά ιερατεία. Θα γίνει τάξη – τάξη θα γίνει στους δρόμους. Αρχή 1^η Σεπτεμβρίου με πανεκπαιδευτικούς πανεργατικούς αγώνες.

ΧΡ. ΡΕΠΠΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΗΣΙΩΝ ΑΡΓΟΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

Συνάδελφοι καλημέρα. Η νέα ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας μετά την ανάληψη των καθηκόντων της έχει δώσει σαφή δείγματα γραφής σε ότι αφορά το περιεχόμενο και τους προσανατολισμούς της εκπαίδευσης. Θα αναφερθώ σε ορισμένα ζητήματα που αφορούν το περιεχόμενο, την ιδεολογία και τους προσανατολισμούς της εκπαίδευσης.

Πρώτον είναι η απόσυρση του βιβλίου της Ιστορίας της Στ' Δημοτικού, μία απόσυρση η οποία επικύρωσε μία σκοταδιστικού χαρακτήρα επίθεση στο συγκεκριμένο εγχειρίδιο. Απ' την άλλη, η ενέργεια της απόσυρσης του συγκεκριμένου εγχειριδίου προαναγγέλλει σε γενικές γραμμές και την ιδεολογική κατεύθυνση του καινούργιου βιβλίου το οποίο θα έρθει.

Θα έχουμε μια νέα προσπάθεια απ' τη μια να διασωθεί η εθνικιστική μυθολογία και ταυτόχρονα να συνυπάρχει σε μια αρμονική σύζευξη με τον ευρωπαϊσμό και τις διάφορες εκδοχές της κυρίαρχης ιδεολογίας.

Δεύτερον. Το βαθιά συντηρητικό πρόσωπο της ίδιας της πολιτικής του Υπουργείου θα συμπληρωθεί από την προώθηση μιας σειράς αντιδραστικών καινοτομιών, που έχουν στόχο τον προσανατολισμό του σχολείου, προς την αγορά και τον κόσμο του χρήματος. Είναι το περίφημο «δίκτυο σχολικής καινοτομίας» που εμείς ως Σύλλογος έχουμε αναδείξει ήδη από τον περασμένο Δεκέμβριο και περιμένουμε συνάδελφε Πρόεδρε και από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ απόφαση της Ομοσπονδίας για το συγκεκριμένο θέμα, με βάση τη δέσμευση που διατυπώθηκε στην Ολομέλεια Προέδρων, και μέχρι τώρα δεν έχουμε δει.

Είναι ένα σοβαρότατο θέμα το «δίκτυο σχολικής καινοτομίας». Για πρώτη φορά μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι ζητούν και το το Υπουργείο Παιδείας τους δίνει τη δυνατότητα, να έχουν λόγο στο πώς, στο τι και στο γιατί διδάσκεται μέσα στο σχολείο. Απέναντι σε αυτή την κατάσταση δεν μπορούμε να παραμένουμε βουβοί.

Τρίτο ζήτημα το 132^ο Δημοτικό Σχολείο της Αθήνας. Θα μπω συνάδελφοι στον πειρασμό να ασχοληθώ με αυτό το

σχολείο. Ναι, γιατί πρέπει να ασχοληθούμε. Στο σχολείο αυτό συντελέστηκε τα προηγούμενα χρόνια ένα σπουδαίο και πραγματικά πρωτοποριακό έργο, που αφορά την εκπαίδευση των μεταναστών μαθητών.

Το έργο αυτό είχε ως άξονες την προσπάθεια από τη μια την προσπάθεια για ένταξη τους στην ελληνική κοινωνία και απ' την άλλη το σεβασμό στην ιδιαίτερη πολιτιστική φυσιογνωμία αυτών των παιδιών και την κατοχύρωσή της μέσα από την εκπαιδευτική διαδικασία.

Η προσπάθεια αυτή δείχνει τις δυνατότητες των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης να ανοίξουν νέους δρόμους στο πεδίο της αντιρατσιστικής εκπαίδευσης, εκεί που το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο της εκπαιδευτικής πολιτικής είναι όχι μόνο ανεπαρκές, αλλά και δεσμευμένο από εθνικιστικά στερεότυπα.

Απ' την άλλη, παρακολουθήσαμε και τη στάση της σημερινής πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας και της διοίκησης απέναντι στο έργο αυτό. Στάση αυταρχική, κατασταλτική και αναχρονιστική που εκφράστηκε με την απομάκρυνση της Διευθύντριας του σχολείου, με στόχο να σταματήσει το έργο αυτό.

Ακολούθησαν οι δηλώσεις του Υπουργού Παιδείας περί αυθαιρεσίας των εκπαιδευτικών και οι δηλώσεις του ότι ο ίδιος, ως το προσέξουμε αυτό, λειτουργεί ως εκπρόσωπος του ελληνορθόδοξου δόγματος, κάτι δηλαδή εντελώς διαφορετικό απ' ότι θα περίμενε κανείς από έναν εκπρόσωπο της δημόσιας εξουσίας, που θα έπρεπε να είναι εκπρόσωπος όλων των πολιτών, ανεξάρτητα από τα θρησκευτικά τους πιστεύω.

Η δήλωση αυτή του κ. Λυκουρέντζου είναι ενδεικτική του τρόπου με τον οποίο η σημερινή ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας αντιλαμβάνεται το καθεστώς της ανεξιθρησκίας στην εκπαίδευση, ένα ζήτημα κρίσιμο που επηρεάζει άμεσα και καθοριστικά και το χαρακτήρα της διαπολιτισμικής αγωγής που σήμερα δίνεται στο σχολείο.

Η αντιπαράθεση της σημερινής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας και της διοίκησης της εκπαίδευσης με το έργο που έγινε στο συγκεκριμένο σχολείο, αναδεικνύει μια σειρά σοβαρά ζητήματα, που δεν έχουν να κάνουν απλά και μόνο με τον αυταρχισμό και την κατασταλτική νοοτροπία που αναπτύχθηκε στη συγκεκριμένη υπόθεση.

Έχει να κάνει με το είδος και τα όρια της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης που σήμερα ασκείται στην Ελλάδα, με το αν και κατά πόσο η εκπαίδευση αναγνωρίζει θεμελιώδη δικαιώματα στους μετανάστες μαθητές. Πιστεύω συνάδελφοι ότι από τη Γ.Σ. πρέπει να τοποθετηθούμε ξεκάθαρα

στο θέμα αυτό και πρέπει να τοποθετηθούμε στα πλαίσια μιας αρχής και ενός συγκεκριμένου άξονα, ότι οι μετανάστες μαθητές έχουν δικαίωμα και στη γλώσσα και στον πολιτισμό τους, μέσα από το σχολείο, σε ισότιμη βάση, όπως προσφέρεται και η ελληνική γλώσσα και ο ελληνικός πολιτισμός αντίστοιχα.

Δεν αρκεί απλά η καταδίκη του αυταρχισμού και της διοίκησης. Ζητούμενο είναι η ξεκάθαρη τοποθέτηση στο επίδικο αυτό θέμα. Ως Παρεμβάσεις – Κινήσεις, θα καταθέσουμε και σχετικό ψήφισμα.

Τέταρτο ζήτημα. Κεντρική ιδέα της μεταρρύθμισης που σήμερα ακολουθήθηκε στην εκπαίδευση είναι η διαθεματικότητα, η οποία σύμφωνα τουλάχιστον με τη ρητορική του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, έρχεται να συνδέσει τα ξεχωριστά μαθήματα τόσο μεταξύ τους, όσο και με τη φυσική και κοινωνική πραγματικότητα.

Η πραγματικότητα στο σχολείο είναι διαφορετική παρά τη ρητορική και τις ηχηρές διακηρύξεις της κυβέρνησης. Τα πράγματα παραμένουν ίδια. Διατηρούνται και στο νέο διαθεματικό πρόγραμμα τα ξεχωριστά μαθήματα, χωρίς ουσιαστική αλλαγή στην κατανομή τους. Δεν έχουν καμία σχέση με αυτά που διατυπώνουν ότι είναι.

Θα πρέπει ακόμα να σημειώσουμε ότι δεν είναι τελικά το χωριστό μάθημα στο πρόγραμμα που ακυρώνει την όσμωση των περιεχομένων, είναι ο διδακτικός φορμαλισμός, ο ακαδημαϊσμός και ο συνολικός εξεταστικός χαρακτήρας, καταστάσεις που προκαλούν την αποστέωση των μαθημάτων από το ουσιαστικό περιεχόμενο που έπρεπε να έχουν.

Τέλος, αυτό που πρέπει σταθερά και επίμονα να δούμε στην κριτική μας για τα νέα βιβλία και τα «ΔΕΠΣ», είναι ότι έχουν έναν υψηλό βαθμό δυσκολίας, συμβάλλοντας έτσι στην όξυνση του ταξικού χαρακτήρα της εκπαίδευσης. Όλο και περισσότερο μαθητές από λαϊκά στρώματα διαπιστώνουν καθημερινά ότι τα νέα βιβλία τους στέλνουν νωρίτερα είτε στο φροντιστήριο, είτε στο να σκεφτούν σοβαρά ότι δεν είναι αυτοί που παίρνουν τα γράμματα και αν έχει νόημα να συνεχίσουν παραπέρα.

Το ιδεολογικό περιεχόμενο των αναλυτικών προγραμμάτων και των βιβλίων εκφράζουν την κυρίαρχη ιδεολογία του κοσμοπολιτισμού, αναμειγμένη με τον εθνικισμό και το νεοφιλελευθερισμό. Απέναντι σε αυτή την κατάσταση και με δεδομένο ότι η νέα ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας εξαγγέλλει καινούργια μεταρρύθμιση και για τα βιβλία και για τα αναλυτικά προγράμματα, δεν μπορεί να μείνουμε βουβοί συνάδελφοι.

Υπάρχει ανάγκη να τοποθετηθούμε, να μη χαθεί η ευ-

καιρία πραγματικά στο να έχουμε λόγο εμείς οι ίδιοι για το ποιο θα είναι το περιεχόμενο των εργαλείων της ίδιας μας της δουλειάς. Σας ευχαριστώ.

Α. ΔΡΑΚΟΓΛΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΕΡΡΩΝ

Την ώρα που οι συνδικαλιστές βυθίζονται μέσα στην ένοχη σιωπή τους και την αδικαιολόγητη απραξία τους, κάποιοι, επίσης συνδικαλιστές και μάλιστα αιρετοί που τυχαίνει να είναι και διευθυντές σχολείων, αγνοώντας τις επίσημες θέσεις του κλάδου περί αξιολόγησης, μοιράζουν ερωτηματολόγια με ερωτήσεις που διασύρουν τη δημόσια εκπαίδευση και εκθέτουν ανεπανόρθωτα τους εκπαιδευτικούς στα μάτια γονιών και μαθητών.

Ο λόγος γίνεται για τον αιρετό της ΔΑΚΕ στο ΠΥΣΠΕ Ν. Σερρών, Δημήτρη Σιαμάγκα, η πράξη του οποίου καταγγέλθηκε από το Σύλλογο Εκπαιδευτικών Ν. Σερρών.

Βέβαια η πρωτοφανής ενέργεια του στελέχους της ΔΑΚΕ έγινε με την αποδοχή του Συλλόγου Διδασκόντων. Οι συνάδελφοι του σχολείου, όμηροι της ιδιότητάς του ως αιρετού (που του δίνει τη δυνατότητα να αποδέχεται ή να απορρίπτει αιτήματα προς απόσπαση) αποδέχτηκαν τα συγκεκριμένα ερωτηματολόγια προς γονείς και μαθητές, χωρίς να έχουν αντιληφθεί σε όλο το μήκος και το πλάτος της συνέπειας του εγχειρήματος.

Ο αιρετός της ΔΑΚΕ ωστόσο δε σταμάτησε εκεί. Ενεργώντας ως «ιδιοκτήτης» του σχολείου «του» ήρθε σε σύγκρουση με μέλος του Συλλόγου Διδασκόντων, με τη συνάδελφο μουσικό, η οποία αρνήθηκε να εργαστεί υπερωριακά συμμετέχοντας στα φιλόδοξα σχέδιά του που περιλάμβαναν απογευματινές γιορτές και εκδηλώσεις. Αποτελούσαν δε μια από τις βασικές ερωτήσεις των ερωτηματολογίων, με προφανή σκοπό οι εκδηλώσεις αυτές να παρουσιάζονται από τον ίδιο στους συναδέλφους που υπηρετούν στο συγκεκριμένο σχολείο σαν «αίτημα» και «απαίτηση» της τοπικής κοινωνίας.

Τέτοιες ενέργειες μήπως τελικά μας δείχνουν το νέο δρόμο στον οποίο η κυβέρνηση και τα στελέχη διοίκησης οδηγούν τη δημόσια εκπαίδευση και το σχολείο; Μήπως το επόμενο βήμα θα είναι η σύνδεση της «παραγωγικότητας» του κάθε σχολείου με τη χρηματοδότησή του Συνάδελφοι,

Αν αφήσουμε αναπάντητες παρόμοιες κινήσεις, επιτρέπουμε στην ουσία την εκάστοτε κυβέρνηση να προωθεί την

επιχειρηματική παιδεία, τη σύνδεση του σχολείου με την αγορά εργασίας με την αξιολόγηση σε όλες τις βαθμίδες και για όλους τους συμμετέχοντες στην εκπαιδευτική διαδικασία (μαθητές-εκπαιδευτικούς-ιδρύματα).

Α. ΚΛΙΑΦΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΡΟΖΑ ΙΜΒΡΙΩΤΗ»

Είμαι από τον Σύλλογο «Ρόζα Ιμβριώτη».

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, τη χρονιά που διανύσαμε, ο χώρος της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης σηματοδοτήθηκε από δυο σημαντικά γεγονότα: Από τη μια δεκάδες τμήματα ένταξης σε ολόκληρη τη χώρα βρέθηκαν χωρίς εκπαιδευτικούς την ίδια στιγμή που ο Υπουργός Παιδείας έδινε τη δυνατότητα μέσω εγκυκλίου να μετακινούνται εκπαιδευτικοί από ΣΜΕΑ για να καλύψουν τα κενά που υπάρχουν ακόμη και σε γενικές τάξεις.

Από την άλλη το ΥΠΕΠΘ παρουσίασε το σχέδιο νόμου για την Ειδική Αγωγή το οποίο δείχνει τον σαφή προσανατολισμό της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου για την υποβάθμιση και αποδόμηση της ειδικής εκπαίδευσης στην Ελλάδα και στον πολυκερματισμό του χώρου σε όλα τα επίπεδα.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο με μια σειρά άρθρα του, εγκαταλείπει την παιδαγωγική αντιμετώπιση των ατόμων με αναπηρία και στρέφεται σ' ένα κλινικό ιατρικό μοντέλο, η εφαρμογή του οποίου γυρίζει την ειδική αγωγή και εκπαίδευση σε πρακτικές πρότερες της δεκαετίας του '80. Δεν λαμβάνει υπ' όψιν του τις σημερινές τάσεις, ρεύματα και διεκδικήσεις του αναπηρικού κινήματος που υπερασπίζεται και διεκδικεί ένα κοινωνικό μοντέλο για την αναπηρία και την ισότιμη ένταξη μέσα από ένα σχολείο για όλους.

Η πολιτική που ακολουθεί η κυβέρνηση στο χώρο της ειδικής εκπαίδευσης και αγωγής, προωθεί τις στρατηγικές επιλογές στο χώρο της εκπαίδευσης, επιλογές που εκπορεύονται από τις συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στόχος του νομοσχεδίου είναι η ακύρωση της ένταξης των ΑΜΕΑ, ο κατακερματισμός των εκπαιδευτικών, η καθιέρωση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, η έντονη γραφειοκρατικοποίηση των δομών της ειδικής εκπαίδευσης με στόχο τον πλήρη και ασφυκτικό έλεγχο όλων των δομών της. Τα προβλήματα βέβαια της ειδικής εκπαίδευσης είναι απόρροια των πολιτικών επιλογών και πρακτικών των σημερινών και παλαιότερων κυβερνήσεων, Νέας Δημοκρατίας

και ΠΑΣΟΚ και χαρακτηρίζονται από απουσία βούλησης για να επιλυθούν τα προβλήματα των ατόμων με αναπηρίες (έγκαιρη διάγνωση, πρώιμη παρέμβαση, εκπαίδευση, επαγγελματική αποκατάσταση και αυτόνομη διαβίωση).

Η ειδική εκπαίδευση παραμένει ο φτωχός συγγενής της εκπαίδευσης και αυτό γίνεται φανερό από το γεγονός ότι όχι απλώς δεν χρηματοδοτείται με τ' αναγκαία κονδύλια αλλά είναι η πρώτη στην οποία γίνονται περικοπές. Η ανυπαρξία πλήρους και ουσιαστικής διάγνωσης - στήριξης για τους μαθητές με ειδικές ανάγκες μέσα από τη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση οδηγεί χιλιάδες παιδιά στα ιδιωτικά κέντρα Ειδικής Αγωγής που ξεφυτρώνουν σαν τα μανιτάρια με αποτέλεσμα χιλιάδες οικογένειες να επωμίζονται ένα δυσβάσταχτο οικονομικό βάρος.

Επιπρόσθετα επιβαρύνονται τ' Ασφαλιστικά Ταμεία με σημαντικά ποσά μιας κι ένα μέρος της δαπάνης αυτής καλύπτεται απ' αυτά. Οι γονείς και οι κηδεμόνες των ατόμων με αναπηρία προκειμένου να μπορέσουν να ικανοποιήσουν τις στοιχειώδεις ανάγκες των παιδιών τους, στραγγίζονται οικονομικά αφού καταφεύγουν σε ιδιωτικά ειδικά κέντρα για ν' αγοράσουν αμφιβόλου ποιότητας υπηρεσίες, καθώς και να γίνονται θύματα πιέσεων και ρουσφετολογικών μηχανισμών.

Πίσω απ' τις ψευδεπίγραφες κορώνες περί εκπαιδευτικής και κοινωνικής ένταξης των ΑΜΕΑ, πίσω από τους αλλεπάλληλους νόμους και διατάγματα, κρύβεται μια θλιβερή αλήθεια: Λιγότερο οικονομικό κόστος με τη μεγαλύτερη δυνατή προβολή του κοινωνικού και ανθρωπιστικού προφίλ του οργανωμένου κράτους και μεταφορά της συλλογικής ευθύνης του απέναντι στα ΑΜΕΑ, στην ατομική ευθύνη και την προσωπική ευαισθησία του καθενός.

Η ειδική εκπαίδευση σήμερα φαίνεται να βάλλεται από μέτρα που εφαρμόζει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας που συνεχίζει όμως και επεκτείνει πολλά απ' αυτά που θέσπισαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Η σημερινή δομή του γενικού σχολείου, το περιεχόμενο της εκπαίδευσης, οι προτάσεις για εξετάσεις από την Ε' και Στ', η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και των σχολικών μονάδων καθώς και τα νέα βιβλία με το συγκεκριμένο περιεχόμενο, δομή και μεθοδολογία, σε συνδυασμό με την κατάργηση ή υπολείπουσα υποστηρικτικών μονάδων, θα θέσουν στα περιθώρια πρώτα και κύρια τους μαθητές με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, θα μεγαλώσουν το ποσοστό μαθητικής διαρροής απ' το Δημοτικό προς το Γυμνάσιο και θα βοηθήσουν την άνθιση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας στο χώρο της ειδικής εκπαίδευσης.

Το σχέδιο νόμου κατοχυρώνει την υποχρεωτική εκπαί-

δευση των ατόμων με αναπηρία χωρίς ν' αναφέρεται από ποια ηλικία. Αυτό είναι ένα εξαιρετικά σοβαρό θέμα. Η ανυπαρξία ειδικών Νηπιαγωγείων τόσων και τέτοιων που να μπορούν να υποδεχθούν για πρώτη φορά έναν άγνωστο ακόμη αριθμό μαθητών σ' αυτή την ηλικία.

Επίσης, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι για πρώτη φορά στη μεταπολεμική ιστορία λειτουργεί τμήμα της δημόσιας εκπαίδευσης σε άλλον φορέα εκτός από το Υπουργείο Παιδείας και συγκεκριμένα στους Δήμους, οδηγεί στην πρόβλεψη ότι θα ξεκινήσει ένα μεγάλο φαγοπότη με την ίδρυση ειδικών Νηπιαγωγείων στους Δήμους και στους ιδιωτικούς Παιδικούς Σταθμούς με τις ευλογίες της πολιτείας.

Ενώ μιλά το νομοσχέδιο για την πρώιμη παρέμβαση, την οριοθετεί αποκλειστικά στα πλαίσια του Νηπιαγωγείου, χωρίς ν' αναφέρει τίποτα για την οργάνωση των αναγκαίων δομών ώστε να οργανωθούν οι κατάλληλες Υπηρεσίες, οι ομάδες της πρώιμης παρέμβασης και η συνεργασία με τους γονείς.

Η αποσπασματική πρώιμη παρέμβαση στο πλαίσιο του Νηπιαγωγείου, αποκομμένη από το πλέγμα των Υπηρεσιών της ολοκληρωμένης και συστηματικής πρώιμης παρέμβασης και κοινωνικής υποστήριξης, αποτυπώνει την πρόθεση του Υπουργείου να επικαλεστεί ψευδεπίγραφα πως προσφέρει πρώιμη παρέμβαση, ενώ στην ουσία αυτή η μορφή αποτελεί μια μονομερή προσπάθεια προετοιμασίας των μαθητών για την προσαρμογή τους στο Δημοτικό.

Το τελευταίο νομοσχέδιο ενισχύει την ψευδεπίγραφη πολιτική που επαγγέλλεται την προώθηση της ένταξης των ατόμων με αναπηρία ενώ υποσκάπτει τις δομές της ειδικής αγωγής. Τα προβλήματα της ειδικής αγωγής όπως και γενικότερα της εκπαίδευσης δεν λύνονται με περικοπές κονδυλίων, κατηγοριοποιήσεις μαθητών - εκπαιδευτικών, με την είσοδο των ιδιωτών στην εκπαίδευση.

Δεν αντιμετωπίζονται με αυταρχισμούς, διώξεις, εθνικιστικές κορώνες. Απαιτούν την ανάπτυξη ανεξάρτητων αγώνων που στο κέντρο τους θα έχουν τις εκπαιδευτικές ανάγκες των μαθητών και των εκπαιδευτικών. Είναι αναγκαίο όσο ποτέ άλλοτε ένα εργατικό Κίνημα που δεν θα είναι ιμάντας μεταβίβασης του κομματικού συνδικαλισμού και της κομματικής γραμμής, που δε θα σκύβει το κεφάλι, δε θα υποτάσσεται στον κυβερνητισμό και την αστική πολιτική.

Απαιτείται να παλέψουμε όλοι μαζί για την καθιέρωση αποκλειστικά δημόσιας δωρεάν υποχρεωτικής εκπαίδευσης, επαγγελματικής κατάρτισης, για δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή. Απαιτείται γενναία αύξηση των δαπανών για την ειδική εκπαίδευση, την ειδική επαγγελματική

κατάρτιση, την αυτόνομη διαβίωση και την προστατευμένη εργασία.

Έγκαιρη διάγνωση και καταγραφή των ατόμων. Δημιουργία τμημάτων ένταξης σε κάθε σχολική μονάδα. Μαζικοί διορισμοί στην ειδική εκπαίδευση τόσο στην πρωτοβάθμια όσο και στη δευτεροβάθμια. Όχι στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ, νέα επετηρίδα διορισμών με βάση το χρόνο λήψης του πτυχίου. Κατοχύρωση παιδαγωγικής και εκπαιδευτικής κατεύθυνσης των ΚΔΑΥ με άμεση δημιουργία τους και σε άλλες περιοχές.

Αναβάθμιση των υπαρχόντων και ίδρυση νέων Μονάδων παροχής δημόσιας και δωρεάν ειδικής επαγγελματικής εκπαίδευσης, αύξηση του αριθμού των μετεκπαιδευμένων δασκάλων ειδικής αγωγής στα διδασκαλεία. Κατάρτιση του Ν. 2817 και του 3194 που κατηγοριοποιεί τους εκπαιδευτικούς της ειδικής εκπαίδευσης και ανατρέπει κατεκτημένα εργασιακά δικαιώματα. Μόνιμη σταθερή προστατευόμενη εργασία για τα άτομα με ειδικές ανάγκες τόσο στον δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα. Ευχαριστώ.

Π. ΒΑΪΝΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΙΓΑΛΕΩ

Συνάδελφοι δεν είχα σκοπό να ξεκινήσω έτσι, αλλά μετά τα χτεσινά θέλω να πω δυο πράγματα σε σχέση με τον κομματικό κυβερνητικό συνδικαλισμό και ειδικά μετά τα χτεσινά.

Οι Παρεμβάσεις – Κινήσεις – Συσπειρώσεις, το ρεύμα της ανατροπής, της ρήξης και της ανυπακοής, το ρεύμα που είναι με τους πραγματικούς αγώνες για τις πραγματικές ανάγκες, το ρεύμα που είναι με τη μεγάλη απεργία των 6 εβδομάδων, θα είναι κόντρα και τώρα και πάντα στον κυβερνητικό και κομματικό συνδικαλισμό.

Στον κυβερνητικό και κομματικό συνδικαλισμό όπως εκφράστηκε χθες από τη ΔΑΚΕ. Συνάδελφοί μου της ΔΑΚΕ, παραληρούσατε με κομματικό πάθος όταν μπήκε ο Υπουργός στην αίθουσα. Και ειλικρινά, τι δουλειά έχει ο Υπουργός, η εργοδοσία, στις εσωτερικές διαδικασίες του Συνδικάτου; Εκφράσατε μάλιστα και δυναμικά την αγωνία σας για την ασφάλεια του ασφαλή του Υπουργού.

Όσο για τον συνάδελφο τον Τσιάκο, μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ, που μίλησε για μη απεργοσπασία της ΔΑΚΕ, να του θυμίσω ότι στην Καρδίτσα της αυτοδυναμίας της ΔΑΚΕ, του 60% της ΔΑΚΕ, η απεργία έχει

μονοψήφια νούμερα. Γιατί; Γιατί η πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου δεν τη στήριξε, γιατί ούτε το γράμμα για τους γονείς δεν πήγε στα σχολεία.

Είμαστε κόντρα λοιπόν στον κομματικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό όπως εκφράστηκε χθες και από την ΠΑΣΚ, που έδωσαν όλες τις δυνάμεις για να βοηθήσουν με πάθος τη Διαμαντοπούλου ν' αποκηρύξει τις ευθύνες του ΠΑΣΟΚ για την SIEMENS και για την κυβερνητική 20ετία.

Είμαστε κόντρα στον κυβερνητικό και κομματικό συνδικαλισμό συνάδελφε Κουμαντζέλη και δεν ξέρω αν η Αριστερά μπερδεύει την αστική δημοκρατία με την επανάσταση. Ο χώρος του ΠΑΣΟΚ πάντως το έχει λυμένο, είναι με την αστική δημοκρατία και με τα προνόμια που αυτή χορηγεί μέσω της SIEMENS στις τσέπες των δυο μεγάλων κομμάτων.

Και για να δείτε λίγο τι είναι κομματικός και κυβερνητικός συνδικαλισμός, μια μικρή παρένθεση: Στο Αιγάλεω φέτος είχαμε μια κόντρα σαν Διοικητικό Συμβούλιο και σαν Σύλλογος με τον Διευθυντή Εκπαίδευσης της Γ' Αθήνας. Όχι προσωπική, αλλά κόντρα για τις διοικητικές και αυταρχικές αυθαιρεσίες της Διοίκησης, για τις ΕΔΕ, για τις παράνομες υποχρεωτικές υπερωρίες, για τις καταστρατηγήσεις ωραρίων κλπ.

Κι όταν ο Σύλλογος τοποθετήθηκε για αυτά με διαμαρτυρία, βρήκε κόντρα την παράταξη της ΔΑΚΕ η οποία μάλιστα όχι μόνο ήταν κόντρα και έβγαλε και ανακοινώσεις οι οποίες είναι ντροπή, αλλά ζήτησε και τα πρακτικά, εκ μέρους του Διευθυντή Εκπαίδευσης, του Διοικητικού Συμβουλίου. Αλλά δυστυχώς για λόγο ανεξήγητο και η ΠΑΣΚ βρέθηκε από την ίδια πλευρά.

Από κει και πέρα για να πάμε και στα σημαντικά, η περίοδος που διανύουμε συνάδελφοι είναι ιδιαίτερα κρίσιμη για το Εργατικό Κίνημα και τα συμφέροντα των εργαζομένων. Η επίθεση του κεφαλαίου με γνήσιο εκφραστή την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και βασικό πολιτικό στήριγμα του ΠΑΣΟΚ, χαρακτηρίζεται από ακρίβεια, λεηλασία του εισοδήματος, η χωρίς προηγούμενο αναδιάρθρωση των εργατικών σχέσεων.

Η περίοδος που διανύουμε χαρακτηρίζεται από τη φτώχεια. Φτωχαίνει ο κόσμος της εργασίας. Είναι κανένας εδώ μέσα που να θεωρεί ότι η πλειοψηφία των εργαζομένων πλέον δεν αγγίζουν, είναι κάτω από τα όρια της φτώχειας; Φτωχαίνει το σχολείο καθημερινά με τις ελλείψεις, τα κενά, με τα προβλήματα που υπάρχουν.

Φτωχαίνει το πλαίσιο εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών. Ωρομισθία, υποχρεωτικές υπερωρίες, κατα-

στρατήγηση ωραρίου. Φτωχαίνει το Νηπιαγωγείο έχοντας πλέον το μεγαλύτερο κομμάτι των προνηπίων εκτός από το δημόσιο Νηπιαγωγείο. Φτωχαίνει η παιδαγωγική ελευθερία στο σχολείο με όλα αυτά που έγιναν με το Ι32° Δ. Σ. Αθηνών.

Τεράστια η φτώχεια συνάδελφοι. Πραγματικά, πριν 3-4 χρόνια είχα την Στ' τάξη και ανέβασα με τα παιδιά μου τον «Πλούτο». Βασικοί παράγοντες του θεατρικού ήταν ο Πλούτος και η Φτώχεια. Αν τον ξανανέβραζα τώρα, θα είχα μόνο τη Φτώχεια. Ο Πλούτος έχει απαχθεί. Βρίσκεται στις Τράπεζες, βρίσκεται στο μεγάλο κεφάλαιο και βρίσκεται μέσω της SIEMENS στα χέρια παραγόντων των δυο μεγάλων κομμάτων.

Φτωχότεροι όμως φέτος βγήκαμε και όλοι μας με την πλήρη ανατροπή του Ασφαλιστικού – Συνταξιοδοτικού από την κυβέρνηση, που ναρκοθέτησε ταυτόχρονα το εργασιακό παρόν και το μέλλον του κόσμου της εργασίας. Φτώχεια λοιπόν σε όλα τα επίπεδα. Φτώχεια και στην αγωνιστική δράση για τη χρονιά που πέρασε.

Ο κυβερνητικός και κομματικός συνδικαλισμός έσπειρε αυταπάτες και εγκλώβισε την αγανάκτηση των εργαζομένων, διέδιδε πως οι αλλαγές θα ήταν ήπιες και μετά πως η επέλαση δεν αναχαιτίζεται. Η ΓΣΕΕ κι η ΑΔΕΔΥ, παρά τη συγκλονιστική συμμετοχή των εργαζομένων κήρυξε σαν αγγαρεία τρεις 24ωρες σε διάρκεια 4 μηνών, ενώ έδειχνε πως περίμενε να κλείσει η αυλαία του Ασφαλιστικού για να φορέσει τη γραβάτα του κοινωνικού εταίρου και να πάει στη συμφωνία (deal) με τον ΣΕΒ για την ληστεία των μισθών και των ημερομισθίων.

Είναι χαρακτηριστικό μάλιστα που στην περίοδο του Ασφαλιστικού οι δυο κλάδοι που πήραν πάνω τους τον αγώνα, έμειναν τραγικά μόνοι τους.

Με τον αμυντικό σχεδιασμό της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ στο Ασφαλιστικό αποδείχθηκε πως οι αγώνες διάρκειας δεν είναι ντεμοντέ και ακραίες εμμονές και πως οι αγώνες που ξεκινούν και τελειώνουν μόλις σφυρίζει ο αντίπαλος, είναι καταδικασμένοι.

Είναι χαρακτηριστικό μάλιστα πως ούτε η ΓΣΕΕ ούτε η ΑΔΕΔΥ ούτε η ΔΟΕ από κοντά, σχεδίασαν τίποτα για μετά την ψήφιση του Ασφαλιστικού. Θεώρησαν ότι έληξε ο αγώνας με το σφύριγμα της λήξης από την κυβέρνηση.

Η ΔΟΕ: Η ΔΟΕ συνάδελφοι, συντονισμένη απόλυτα στη λογική ότι το Ασφαλιστικό αποτελεί ευθύνη της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ, δε σχεδίασε αυτόνομο αγώνα μαζί με τους αγωνιζόμενους κλάδους, αλλά παρακολούθησε απόλυτα τα βήματα της ΑΔΕΔΥ και της ΓΣΕΕ.

Τελειώνοντας, επειδή πιστεύω ότι η χρονιά που έρχεται θα είναι ιδιαίτερα κρίσιμη από την πρώτη μέρα, από την απλή καθημερινότητα, από τα τεράστια κενά και τις ελλείψεις που θα έχουμε στα σχολεία, από τα Νηπιαγωγεία όπου η κατάσταση θα είναι τραγική, με τις παραβιάσεις του ωραρίου αλλά και από το Ασφαλιστικό του Δημοσίου που θ' ανοίξει, το μισθολόγιο και απ' ό,τι φαίνεται τα όργανα αρχίζουν να βαράνε και για την αξιολόγηση, πρέπει από τώρα συνάδελφοί μου να σχεδιάσουμε και ν' αναπτύξουμε ένα τέτοιο αγωνιστικό σχέδιο που θα εξελίσσεται από την πρώτη μέρα, θα συντονίζει τους πρωτοβάθμιους Συλλόγους και τους Συλλόγους Διδασκόντων, ώστε να πάμε κόντρα στον διοικητικό αυταρχισμό, να πάμε κόντρα στην παραβίαση των ωραρίων, κόντρα στο 7-8 για τα Νηπιαγωγεία, κόντρα στο πέταγμα των προνηπίων έξω από τα Νηπιαγωγεία.

Κόντρα στις υποχρεωτικές υπερωρίες, κόντρα στις καταστρατηγήσεις των ωραρίων. Να επιδιώξετε τον αγώνα που θα κορυφώνεται την περίοδο που θ' ανοίξει το οικονομικό, μ' έναν αγώνα απεργιακό, διάρκειας, με επαναλαμβανόμενες μορφές σε συντονισμό με άλλους κλάδους.

Αλλά κι αυτό χρειάζεται θάρρος, χρειάζεται απόφαση και χρειάζεται και επιτέλους να πούμε ξεκάθαρα εδώ ότι θα πρέπει να μπει επί τάπητος και ν' αποφασίσει εδώ αυτή η αίθουσα, η 77^η Γενική Συνέλευση και για τη συγκρότηση απεργιακού Ταμείου. Ενός απεργιακού Ταμείου που θα στηρίξει τους αγώνες των επόμενων χρόνων αλλά που δεν θα είναι μόνο στις πλάτες των συναδέλφων. Θα έχει ένα μεγάλο μερίδιο και η ίδια η Ομοσπονδία σ' αυτό με την αναδιάρθρωση αν θέλετε των οικονομικών της και τον περιορισμό των σπαταλών και των προνομίων που έχει αυτή τη στιγμή η Διοίκηση της ΔΟΕ. Ευχαριστώ.

Σ. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Κ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ

Επειδή μιλάω εκ μέρους των Παρεμβάσεων, άκουγα συνέχεια για τα νέα βιβλία από δω από τους Παρεμβασίες, ό-τι είναι λεία τα βιβλία της αγοράς. Άκουγα από την ΕΣΑΚ ό-τι είναι λεία τα βιβλία που θέλουν να εφαρμόσουν τις αναδιαρθρώσεις του κεφαλαίου.

Ήρθε ένας άλλος εδώ και μου έδωσε ένα που έλεγε «το πλήθος των εξειδικευμένων γνώσεων είναι το μέτρο της διανοητικής μας φτώχειας». Και δεν καταλάβαινα τι γινόνταν. Δεν καταλάβαινα το εξής πράγμα, το πώς όλα αυτά τα πράγ-

ματα έρχονται μέσα στην διδακτική πράξη. Και πήγα στο βιβλίο της Γ' Δημοτικού το οποίο θέλει να διδάξει τους δεκαδικούς αριθμούς και τα κλάσματα και λέει στο βιβλίο του δασκάλου: «Δείχνουμε ένα δεκαδικό κλάσμα στον μαθητή μας», το κομπιουτεράκι είναι αυτό «και ζητάμε απ' τους μαθητές να το υπολογίσουν».

Αν δεν ξέρουν οι μαθητές της Γ' Δημοτικού να υπολογίζουν δεκαδικό κλάσμα στο κομπιουτεράκι, δείχνουμε πώς χτυπάμε και πώς υπολογίζουμε ένα δεκαδικό κλάσμα στην αριθμομηχανή». Αυτό το πράγμα συνάδελφοι είναι η υλοποίηση όλων αυτών των πραγμάτων. Η γνώση η οποία είναι λειτουργική, είναι εξειδικευμένη και δεν είναι γενική. Οι μαθητές με τα νέα βιβλία δεν κατανοούν τις σχέσεις και τις αιτίες οι οποίες διέπουν τα φαινόμενα. Μαθαίνουν μόνο να εφαρμόζουν.

Όταν το συνειδητοποίησα αυτό και εγώ και οι συνάδελφοι στον Σύλλογό μου, και από τον Παιδαγωγικό Όμιλο των Παρεμβάσεων, καθίσαμε και κάναμε δουλειές. Βγάλαμε ερωτηματολόγια και μιλήσαμε σε συναδέλφους. Όλη τη χρονιά πέρυσι, έχει γίνει ένα τσουνάμι στις τάξεις. Η Ε' Δημοτικού και οι δάσκαλοί της έχουν φρικόρει!

Βρισκόμαστε μπροστά σε μια χαοτική. Όλοι διαμαρτύρονται και λένε «από πού να τα πιάσω και πού να τ' αφήσω». Κανένας δεν καταλαβαίνει τίποτα. η γνώση είναι αποσπασματική. Δεν συνδέονται τα πράγματα μεταξύ τους. Είναι δύσκολη, η ύλη έχει κατέβει. Τα προβλήματα λέει δεν αντιστοιχούν στο γλωσσικό επίπεδο των μαθητών. Δεν καταλαβαίνουν τι πρέπει να κάνουν. Οι γονείς πάνε και ζητάνε φροντιστήρια. Το επίπεδο δυσκολίας έχει φτάσει στου Γυμνασίου.

Στο βιβλίο της Γλώσσας διδάσκεται ο πλάγιος λόγος και τ' απρόσωπα ρήματα. Ποιος έχει πάρει αυτές τις κεντρικές πολιτικές αποφάσεις που το ένα τους κομμάτι αφορά μεν αυτό που λένε την αναδιάρθρωση και την αγορά που θέλει να παράγει εξειδικευμένους χωρίς γενική μόρφωση και το άλλο, ένα ακαδημαϊκό πλαίσιο το οποίο απορρίπτει τα παιδιά των λαϊκών τάξεων; Απέναντι σ' αυτή τη θέση το Συνδικάτο έχει σιωπήσει. Τα φωτοτυπικά μηχανήματα έχουν ανάψει φωτιά.

Ποιος συνάδελφος αν υπάρχει από δω, από την Ε' Δημοτικού, παραδίδει μάθημα απ' το βιβλίο του; Κανένας. Όλοι το χρησιμοποιούν σαν ασκησιολόγιο. Θεωρώ υποχρέωση του συνδικαλιστικού κινήματος του κάθε συναδέλφου, και του Παιδαγωγικού Ομίλου και του ΥΠΕΜ-ΔΟΕ να πάρει θέση πάνω στα καινούργια βιβλία.

Για να μην εξαντλήσω χρόνο, σας καταθέτω την περσι-

νή πρόταση της Γενικής Συνέλευσης, και ήταν πραγματική Γενική Συνέλευση αυτή, και την απόφασή της που όσο κι αν είναι πιεσμένη από την περσινή χρονιά, σας δείχνει το μέτρο της δουλειάς που γίνεται στα σχολεία...

Η μοναδική δασκάλα συνάδελφοι που βρήκα η οποία υποστηρίζει τα βιβλία, είναι μια, και είναι η γυναίκα μου, η οποία πραγματικά πιστεύει ότι το βιβλίο της Β' Δημοτικού ανοίγει τους δρόμους κτλ. Παιδιά βρείτε την και ρωτήστε την πώς το κάνει.

Σας διαβάζω την απόφαση της Γενικής μου Συνέλευσης και παρακαλώ λίγη ησυχία γιατί δεν είναι λόγια του αέρα: «Διατήρηση του πλαισίου που προβλέπει στρατηγικές επίλυσης και διαχείρισης αριθμών. Κατασκευαστική προσέγγιση των αριθμών, ανάδειξη του προβλήματος σε σημαντικό παράγοντα της μαθησιακής διαδικασίας, μάθηση μέσω πολλών πεδίων εμφάνισης των αριθμών και των πράξεων, εργασία με ομάδες και απενοχοποίηση του λάθους.

Δηλαδή συνάδελφοι, έχουν πάρει και θετικά στοιχεία από τη φιλοσοφία των νέων βιβλίων. Για να υλοποιηθεί όμως αυτό το πλαίσιο, η συγγραφή των βιβλίων πρέπει να κινηθεί στους παρακάτω άξονες:

Μείωση της ύλης και του επιπέδου δυσκολίας των προβλημάτων και των ασκήσεων σε όλες τις τάξεις και ιδιαίτερα στην Ε' Δημοτικού. Απλοποίηση των εισαγωγικών δραστηριοτήτων. Διαπραγμάτευση των μαθηματικών εννοιών σύμφωνα με το ηλικιακό αντιληπτικό επίπεδο των μαθητών. Διδασκαλία με στόχο την κατανόηση και όχι την καλλιέργεια δεξιοτήτας, το παράδειγμα που έφερα με το κομπιουτεράκι.

Εμπεδωτικές ασκήσεις, περισσότερος χώρος στις σελίδες του βιβλίου. Να διδάσκεται η κάθε χρήση αριθμού ξεχωριστά και μετά η συνολικοποίησή τους. Όσον αφορά τη γλώσσα, δεν μπορεί όλα τα γλωσσικά κείμενα να είναι προσαρμοσμένα στο γραμματικό φαινόμενο. Γλώσσα δεν υφίσταται μόνο σε περιστάσεις συγκεκριμένης επικοινωνίας.

Πρέπει να γίνει αίτημα της Ομοσπονδίας να επανέλθουν τα κείμενα της λογοτεχνίας με κοινωνικά περιεχόμενα όσον αφορά την ανεργία, τη φτώχεια και τον πόλεμο. Και για την ιστορία της πέμπτης, χρειάζεται συνάδελφοι για την αποκατάσταση της στοιχειώδους ιστορικής αλήθειας, η άμεση απόσυρση του βιβλίου της Ε' Δημοτικού.

Θα καταθέσω την πρόταση, δε θέλω να φάω όλο το χρόνο, διότι δεν μπορεί να μιλάνε για διαθεματικές έννοιες και να λένε την επικοινωνία και την αλληλεπίδραση και να έχουν αφαιρέσει όλη την παραγωγή των Αράβων και των υπολοίπων λαών από το πλαίσιο της βυζαντινής ιστορίας...

Δ. ΜΑΡΙΟΛΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ Α' ΑΘΗΝΑΣ

Μετά την αποχώρηση του υφυπουργού Παιδείας από την πανηγυρική συνεδρίαση, ξεκίνησε από την πλευρά της ΔΑΚΕ αλλά και της ΠΑΣΚ, μια φιλολογία γύρω από το ζήτημα των πλειοψηφιών και των μειοψηφιών. Εμείς από την πλευρά μας, στηριζόμαστε στις πλειοψηφίες των Γενικών Συνελεύσεων, στις πλειοψηφίες αυτών που γέμισαν τους μεγάλους δρόμους της απεργίας και αντιμετώπισαν τα δακρυγόνα και την τρομοκρατία, στις πλειοψηφίες αυτών που εργάζονται, μοχθούν και ιδρώνουν και βλέπουν τον κόπο τους να τον επιβουλεύονται κάποιοι άλλοι.

Κι ακόμα υψώνοντας το βλέμμα και ατενίζοντας όλο το τοπίο, είμαστε με την πλειοψηφία της Ιρλανδίας που ορθώθηκε και είπε το «όχι» στην Ευρωσυνθήκη. Είναι πλειοψηφία ή όχι; Αφού είναι λοιπόν πλειοψηφία, η Ευρωσυνθήκη έπρεπε ήδη να είναι νεκρή και όχι να πιέζουν την Ιρλανδία να ξανακάνει δημοψήφισμα για να σώσουν την Ευρωσυνθήκη, που είναι ένα μεταλλαγμένο προϊόν του Ευρωσυντάγματος. Που και πάλι οι πλειοψηφίες των ευρωπαϊκών λαών, όπου κλήθηκαν να πάρουν θέση (όπως στη Γαλλία), είπαν «όχι».

Αν θέλουμε λοιπόν να διαπιστώσουμε την πλειοψηφία και τη μειοψηφία, ιδού η Ρόδος. Ας βάλει κύριοι της ΔΑΚΕ που κόπτεσθε για πλειοψηφίες, το κόμμα σας, δημοψήφισμα για την Ευρωσυνθήκη, να δούμε ποια είναι η πλειοψηφία στη χώρα μας. Λέει «ναι» στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή «όχι»;

Υπάρχει αγωνία βέβαια για τα γεγονότα της πανηγυρικής και στην ΠΑΣΚ, μην κρυβόμαστε. Το ίδιο άγχος και η ίδια αγωνία υπήρχε και για την κα Διαμαντοπούλου που επέλεξε να μην αποχωρήσει και τοποθετήθηκε εν μέσω συνημάτων για το σκάνδαλο της Siemens και τη δεξιά πολιτική του κόμματός της. Εμείς παρ' ότι ποτέ δεν ήμασταν κι ούτε θα είμαστε χειροκροτητές κομματικών μηχανισμών, κατανοούμε απόλυτα το άγχος σας παρ' ότι δεν το συμμεριζόμαστε, να καταγραφεί η κομματική πολιτική σας τοποθέτηση κτλ.

Ωστόσο θα σας ξαναπώ: Μην ανησυχείτε, δεν ιδρώνει το αυτί τους. Γι' άλλα πράγματα πρέπει ν' ανησυχείτε και να προβληματίζεστε. Δηλαδή για ποια; Ας δούμε έναν πρόχειρο κατάλογο που δεν έχει ούτε αρχή ούτε τέλος: Δομημένα ομόλογα, σκάνδαλο στο ΤΕΑΔΥ, μετά Ζαχόπουλος, Μαγγίνας και τώρα Siemens και Τσουκάτος... Αυτοί όλοι δεν έχουν κομματικές πατρίδες; Από που ήρθαν; Έπесαν απ' τον ουρανό;

Σήμερα έχουμε, δια στόματος Τσουκάτου μια δημόσια δήλωση, μια δημόσια αποδοχή της μίζας από ένα κόμμα εξουσίας. Τι σημαίνει αυτό; Δεν προβληματίζεστε καθόλου; Δεν σας προβληματίζει ως ενεργά μέλη των δυο μεγάλων πόλων του δικομματισμού ότι πλέον τα κόμματά σας, από πολιτικοί Οργανισμοί που κατέθεταν μια πολιτική αντίληψη, εκφυλίζονται σε ομήρους επιχειρηματικών συμφερόντων και εκδοτικών ομίλων και μετατρέπονται σε εταιρίες που λυμάνονται τεράστια ποσά; Δε σας προβληματίζει;

Ή μήπως νομίζει η πλευρά της ΔΑΚΕ ότι σήμερα παίρνει τη μπάλα μόνο το ΠΑΣΟΚ; Για κάντε μια βόλτα στην Ευρωπαϊκή Ένωση να δείτε τι γίνεται. Κωλ, Σρέντερ, Μιτεράν, Σιράκ, Μπλερ, Μπερλουσκόνι, Αθνάρ. Όλοι αυτοί, είτε κατηγορήθηκαν είτε παραπέμφθηκαν γι' ανάλογα σκάνδαλα. Αυτά όλα δεν είναι δείγματα εκφυλισμού και παρακμής της αστικής τάξης και του πολιτικού της συστήματος; Δεν είναι δείγματα αποδόμησης και μιας προσπάθειας να ξαναφτιαχτούν οι πολιτικοί σχηματισμοί; Με άλλους όρους όμως, όχι μ' εκείνους που γνωρίσατε εσείς σε μια εποχή όπου ο καθένας με το δικό του πολιτικό σκεπτικό στρατεύεται με μια ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο. Ποια ελπίδα; Καμιά ελπίδα, καμιά αυταπάτη. Το νέο πολιτικό μέλλον ετοιμάζεται με παλιά και νέα υλικά, από όλους αυτούς που τρώνε με χρυσά κουτάλια. Όλους αυτούς που από τη μια ληστεύουν τον κοινωνικό πλούτο και από την άλλη όπως έλεγε και ο Μπρεχτ, μιλούν στους πεινασμένους για τις καλύτερες μέρες που θα έρθουν.

Αυτοί δεν είναι σήμερα που δομούν τη νέα πολιτική, αυτή που βιώνουμε κι αυτή που θα βιώσουμε αύριο. Ναι ή όχι; Αυτοί δεν είναι που επιβάλλουν σε τέτοιες μορφές τη φτώχεια στη χώρα μας; Αυτοί δεν είναι που είναι πολιτικά και οικονομικά και κοινωνικά υπεύθυνοι για το ότι καλπάζει η ακρίβεια και δεν έχει ο εργαζόμενος να βγάλει το 15νθήμερό του, την ημέρα του, την εβδομάδα του, να ταΐσει τα παιδιά του; Αυτοί δεν είναι υπεύθυνοι που δεκάδες χιλιάδες οικογένειες βλέπουν να δημεύονται τα σπίτια τους, που ο δάσκαλος στενάζει κάτω απ' τη λιτότητα και ψάχνει να βρει δεύτερη και τρίτη δουλειά; Αυτοί δεν είναι που αδειάζουν με το ένα χέρι τα ασφαλιστικά μας ταμεία και με το άλλο υπογράφουν νομοσχέδια ισοπεδώνοντας ανάγκες και δικαιώματα; Αυτοί δεν είναι που προωθούν το σχολείο της αγοράς, την εκπαίδευση της αμάθειας των ταξικών φραγμών και των αποκλεισμών; Αυτοί δεν είναι που δημιούργησαν τη νέα γενιά των εκπαιδευτικών, τη γενιά των 400€, της ωρομισθίας και της ανασφάλειας;

Αυτοί είναι υπεύθυνοι. Όχι πλέον ως πολιτικοί μόνο, αλλά

και ως οικονομικό και κοινωνικό μπλοκ. Είστε μαζί τους; Ναι ή όχι; Είναι βέβαια σαφές ότι οι μάταιες προσπάθειες για ένα ελεγχόμενο σώμα αντιπροσώπων, ένα σώμα υποταγμένο και σιωπηλό, όπου τον τόνο θα δίνουν οι χειροκροτητές της εξουσίας, οι οπαδοί της συναίνεσης και του κυβερνητικού συνδικαλισμού, αντιστοιχούν στην προσπάθεια για ένα κοινωνικό σώμα υποταγμένο και κατεκερματισμένο, ικανό να χειραγωγηθεί αλλά όχι για να διεκδικήσει. Όσο μας αφορά, παίρνουμε στο ακέραιο την ευθύνη της πολιτικής διαμαρτυρίας απέναντι σε αυτή την πολιτική, την ευθύνη της ανυποχώρητης μαχητικής στάσης αντίστασης και αγώνα, αφήνοντας για την αριστερά της ήττας και της συναίνεσης τα μισόλογα, τις ίσες αποστάσεις και τις θλιβερές δικαιολογίες.

Το ερώτημα όμως είναι τι μπορούμε να κάνουμε απέναντι σ' αυτή την πολιτική πέρα από το πεδίο της 77ης ΓΣ της ΔΟΕ;

Η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ είχαν μια συγκέντρωση την προηγούμενη εβδομάδα για την ακρίβεια, μια θλιβερή συγκέντρωση (δεν ήταν μόνο θέμα μαζικότητας) όπου απ' τα μικρόφωνα, ακούγονταν προσφωνήσεις του τύπου «καταναλωτές και καταναλώτριες». Πρέπει να μπει ένα τέλος στην τακτική της ουράς πίσω από την ηττοπαθή και συμβιβασμένη ΑΔΕΔΥ. Μόνο ανεξάρτητοι ταξικοί συνδικαλιστικοί αγώνες απ' τους μαχόμενους κλάδους μπορεί να φέρουν νίκες και ανατροπές. Αυτή είναι η λύση και αν θέλουμε να την ακολουθήσουμε. Και μια τελευταία επισήμανση κι απάντηση. Εμείς οι Παρεμβάσεις, έχουμε μείνει, λένε κάποιοι εδώ μέσα, στην ίδια τάξη. Αλλά τουλάχιστον, λέω εγώ, έχουμε μείνει στην τάξη. Εδώ θυμάμαι, πριν από δέκα και πλέον χρόνια ήμασταν μια μικρή παρέα συναδέλφων, συντρόφων, αντιπρόσωποι σ' αυτήν εδώ τη γωνία. Ξεκίνησε η ιστορία του αυτόνομου ταξικού κινήματος στην πρωτοβάθμια, με μάχες που δώσαμε ενάντια στην εξομοίωση όταν όλοι ήταν σύμφωνοι με την εξομοίωση, ενάντια στην ανασύνταξη της επετηρίδας, όταν όλοι μιλούσαν γι ανασύνταξη της επετηρίδας. Ενάντια στη λογική του ολοήμερου παιδοφυλακτήριου, όταν όλοι έλεγαν «ναι» στο ολοήμερο. Ενάντια στην αξιολόγηση όταν όλοι έλεγαν ότι πρέπει να έχουμε και κάποια πρόταση βρε αδερφέ για την αξιολόγηση. Μιλώ για τις αρχές της δεκαετίας του '90 κι επειδή βλέπω ότι εκφράζονται και αμφιβολίες, μπορούμε να φέρουμε και γραπτά ντοκουμέντα. Μιλώ δηλαδή, για την εποχή όπου η επίσημη αριστερά περνούσε με ευκολία από τη στρατηγική της κοινωνικής και πολιτικής διαμεσολάβησης σε μια πολιτική ιδέα που έλεγε ότι η αριστερά πρέπει να μετακινηθεί προς το κέντρο για να διαχειριστεί το νεοφιλελευ-

θερισμό καλύτερα από τη δεξιά.

Ήμασταν ακόμα, εκείνο το ρεύμα που πρωτοστάτησε για την υπεράσπιση της επετηρίδας στα εξεταστικά του ΑΣΕΠ, στην απεργία του '97, στις μάχες για το Ασφαλιστικό, στο αντιπολεμικό κίνημα όχι μόνο έξω αλλά και μέσα στις τάξεις, ήμασταν εκείνο το ρεύμα που προετοιμάσαμε και προτείναμε και στηρίζαμε απεργιακές εκρήξεις διάρκειας σαν την περσινή, εκείνο το ρεύμα που προωθεί έμπρακτα το πρόταγμα της κριτικής ριζοσπαστικής παιδαγωγικής και είμαστε ξανά εμείς εδώ και θα είμαστε και του χρόνου και για πολλά χρόνια ακόμα, για να προτείνουμε νέες απεργιακές κινήσεις διάρκειας μαζί με τους καθηγητές και όλους τους εργαζόμενους, με βάση το τρίπτυχο: Αγώνας – Ρήξη – Ανατροπή.

Ν. ΡΕΠΠΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Είναι φανερό συνάδελφοι, πως όλο το προηγούμενο διάστημα και πολύ περισσότερο, τώρα, βρισκόμαστε στο κέντρο μίας τεράστιας δίνης. Τα οικονομικά τους επιτελεία μιλούν για βαθιά διεθνή οικονομική κρίση. Η τεράστια κερδοφορία τους δεν τους είναι αρκετή. Είναι αδηφάγοι, είναι ασύδοτοι.

Στην καρδιά τούτης της δίνης, μία φράση κυριαρχεί: «Θέλουν να μας κάνουν αλοιφή». Η αύξηση των κερδών τους, ο πλούτος τους, η καλοζωία τους περνάει σαν οδοστρωτήρας λεηλατώντας όποια εργατικά δικαιώματα έμειναν όρθια από το προηγούμενο διάστημα για τον κόσμο της εργασίας.

Κι ο κόσμος της εργασίας το γνωρίζει πάρα πολύ καλά. Γι' αυτό τα τελευταία δύο χρόνια, ευτυχώς για το Εργατικό Κίνημα ζήσαμε πολύ μεγάλες στιγμές. Από τη μεγάλη απεργία των δασκάλων, μέχρι τις μεγάλες φοιτητικές διαδηλώσεις, τη μάχη για το άρθρο 16, τη μάχη ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των λιμανιών, τις απεργίες των εργαζόμενων στους Δήμους, τη μεγάλη μάχη για το ασφαλιστικό, όπου δυόμιση εκατομμύρια εργαζόμενοι κατέθεσαν τα μεροκάματά τους στις απεργίες εκείνων των ημερών και κατέκλεισαν κατά εκατοντάδες χιλιάδες τους δρόμους των μεγάλων πόλεων.

Μόνο, που απέναντί τους δεν βρήκαν μόνο την κυβερνητική αδιαλλαξία αλλά και το Συνδικαλισμό της υποταγής, το Συνδικαλισμό της συναίνεσης.

Να το πούμε απλά: Βρήκαν απέναντί τους το Συνδικαλισμό που συναντήσαμε και χθες στην πανηγυρική συνεδρίαση. Εκείνο το Συνδικαλισμό που ανάγκασε τη ΔΑΚΕ

να υποχωρήσει, γιατί –λέει– γινόταν Γενική Συνέλευση παρωδία, γιατί «παρενοχλήσαμε» τον Υφυπουργό με συνθήματα την ώρα που μιλούσε.

Θέλω να θυμίσω ότι απ' αυτή την αίθουσα έχουν αποχωρήσει και άλλοι Υπουργοί και Υφυπουργοί, προηγούμενων Κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ. Γιατί δεν αποχώρησε η ΔΑΚΕ τότε από την αίθουσα; Η απάντηση είναι μία, συνάδελφοι. Γιατί, αισθάνεται πως αυτός ήταν ο δικός της Υπουργός. Αυτός είναι ο Συνδικαλισμός του κράτους και των Κυβερνήσεων.

Κατηγορηθήκαμε πολλαπλώς, ότι εμποδίσαμε τον Υπουργό να πει αυτά που θέλει. Συνάδελφοι, αισθάνομαι απίστευτη οργή. Οι Υπουργοί μιλούν παντού, στη Βουλή, στην τηλεόραση και πρωτίστως κάνουν πολιτική στην πλάτη των εργαζόμενων. Οι εργαζόμενοι δεν έχουν τη δυνατότητα να μιλήσουν παρά μόνο μέσα απ' τους αγώνες τους, απ' τις διαδηλώσεις τους, τα συνθήματά τους.

Για όσους δεν ήξεραν τι θα πει ο Υπουργός, εμείς μπορούμε να τους ενημερώσουμε μια κι εκείνοι ίσως ξέχασαν να διαβάσουν στις εφημερίδες τις δηλώσεις τους, ίσως ξέχασαν να ακούσουν από τα κανάλια των τηλεοράσεων.

Ο Υπουργός τους μίλησε για την κατάργηση του άρθρου 16, που δεν μπόρεσε να κάνει στην προηγούμενη φάση και είπε μάλιστα, πως και σε περίπτωση ακόμη που δεν καταφέρουν να κάνουν συνταγματική αναθεώρηση έχουν κι άλλους τρόπους. Μίλησε επί της ουσίας για συνταγματικό πραξικόπημα.

Ο Υπουργός τους και οι Υφυπουργοί τους έχουν κλίνει τους τελευταίους μήνες δεκάδες φορές τη λέξη αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Ο Υπουργός τους και ο Υφυπουργός τους είναι εκείνοι, που έχουν αφήσει χιλιάδες ωρομίσθιους συναδέλφους έξι μήνες απλήρωτοι.

Ο Υπουργός τους Αλογοσκούφης είναι αυτός που δεν φτάνει που μας καταδίκασε τόσα χρόνια σε απίστευτη λιτότητα, αλλά ανακοίνωσε πως αυτή θα συνεχιστεί και τον επόμενο χρόνο.

Όπως καταλαβαίνει κανείς, ξέρουν όλοι οι εργαζόμενοι εξαιρετικά καλά τι θα έλεγε ο Υπουργός και ο Υφυπουργός τους, γιατί το έχει ήδη πει.

Μόνο που το εργατικό κίνημα ήρθε αντιμέτωπο και μ' έναν άλλο συνδικαλισμό, που κι αυτός φανερώθηκε χθες με τη στάση της ΠΑΣΚ, που θυμήθηκε να χειροκροτήσει τα «θα», τα καινούργια «θα» της Διαμαντοπούλου, ενώ δεν έχει προλάβει ακόμη, Συνάδελφοι, να στεγνώσει το μελάνι από τις αποφάσεις των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ. Γιατί την ωρομισθία στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση τη γιγάντωσε ο

Ευθυμίου, γιατί ο νόμος για την αξιολόγηση ψηφίστηκε επί Ευθυμίου, γιατί η λιτότητα και η αφαίμαξη έγινε επί όλων αυτών των χρόνων.

Κι όμως, συνάδελφοι, τα καινούργια «θα» χειροκροτήθηκαν χθες. Το Εργατικό Κίνημα την προηγούμενη περίοδο στη μάχη με το ασφαλιστικό, δυστυχώς, δεν είχε να αντιμετωπίσει μόνο την Κυβέρνηση αλλά και το συνδικαλισμό της ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ που συναινεί, προωθεί, υποτάσσεται, ένα Συνδικαλισμό που δίνει τάχα τη μάχη του ασφαλιστικού κάνοντας επί πέντε μήνες τρεις εικοσιτετράωρες με ενδιάμεση απόλυτη σιωπή ενώ στο τέλος ειδοποίησαν και την κυβέρνηση να μην ανησυχεί μια και ανακοίνωσαν το κλείσιμο κάθε κινητοποίησης κι αντίδρασης με την ψήφιση του αντιασφαλιστικού νομοσχεδίου.

Ένα Συνδικαλισμό στη ΔΟΕ παρά τις όποιες υποτιθέμενες εισηγήσεις στη βάση, διάλεξε όχθη την κρίσιμη στιγμή. Κι ο δρόμος που διάλεξε δεν είναι να πάει με τους αγωνιζόμενους κλάδους, δεν είναι να προωθήσει συντονισμό με τους υπόλοιπους εργαζόμενους, αλλά να ακολουθήσει το απεργιακό ημερολόγιο, των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ. Αυτό το δρόμο διάλεξε ο συνδικαλισμός και η πλειοψηφία στη ΔΟΕ.

Αυτός ο συνδικαλισμός ηττήθηκε συνάδελφοι. Μόνο που μαζί μ' αυτόν ηττήθηκε κι ο Συνδικαλισμός του ΠΑΜΕ, εκείνη η λογική που κρατά τα πολιτικά προγράμματα, ως θρησκευτικά ευαγγέλια για τα συρτάρια, που τα αφαιρεί από μάχιμη δύναμη στα χέρια των εργαζόμενων, που ξέρει να τα χρησιμοποιεί μόνο ως πολιτική διαμαρτυρία και όχι ως πια πραγματική δύναμη μάχης, ικανή να την ανατρέψει αυτήν την πολιτική.

Που εν ολίγοις τα χρησιμοποιεί ως άλλοθι και όχι ως μια πραγματική δύναμη στα χέρια της Εργατικής Τάξης για να μπορέσει να ανατρέψει το συσχετισμό δύναμης, ενάντια στο κεφάλαιο και υπέρ της εργασίας.

Αυτή είναι η πραγματικότητα συνάδελφοι. Και οι εργαζόμενοι το γνωρίζουν καλά. Και το επόμενο διάστημα, η δίληψη αυτή, θα είναι ακόμη μεγαλύτερη και ακόμη ισχυρότερη.

Γιατί το 65ωρο, που ανακοίνωσαν οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι εδώ. Γιατί η ανασφάλεια είναι εδώ. Γιατί το σχολείο – επιχείρηση είναι εδώ. Γιατί το σχολείο που θέλει να πληρώνει λίγα, να ξοδεύει λιγότερα, να διδάσκει το επιχειρείν και το υποταγείν είναι εδώ.

Αυτό το σχολείο θα βρεθεί μπροστά μας τον Σεπτέμβρη. Το σχολείο που θα έχει τους κακοπληρωμένους δασκάλους, που θα επιδιώκει με τις διώξεις και τον αυταρχισμό να τους έχει υποταγμένους για να μπορεί να έχει και

υποταγμένους μαθητές και αύριο υποταγμένους εργαζόμενους.

Όταν λοιπόν κάποιοι συνάδελφοι θα επενδύουν πάνω στην απογοήτευση μιας μάχης που δεν κερδήθηκε, κάποιοι άλλοι θα επενδύουν πάνω στην απογοήτευση μίας μάχης που δεν δόθηκε, εμείς θα συνεχίζουμε, βασανιστικά επίμονα, ανατρεπτικά, να διερευνούμε εκείνους τους δρόμους, που θα ξαναγεννούν την ελπίδα, που θα την κάνουν υλική δύναμη στα χέρια των εργαζόμενων, στα χέρια των χιλιάδων καταπιεσμένων ανθρώπων αυτού του κόσμου. Των εργαζόμενων στο σχολείο και σε κάθε χώρο δουλειάς.

Γιατί, συνάδελφοι από την απεργία των έξι εβδομάδων εμείς βγήκαμε σοφότεροι. Γιατί δεν ήταν επιθανάτιος βρόγχος, ηρωικός αλλά επιθανάτιος, ενός κινήματος που πεθαίνει ηρωικά αλλά πεθαίνει.

Ήταν αντίθετα ήχοι από γεννητούρια. Ήχοι από γεννητούρια ενός κινήματος από το μέλλον, που τόλμησε να διεκδικήσει το αναγκαίο σε βάρος του εφικτού της υποταγής, της μιζέριας, σε βάρος του εφικτού των αριθμών, των δεικτών, της ανταγωνιστικότητας.

Που τόλμησε να ξεπετάξει από πάνω του τη λογική της συντεχνίας και του ξεχωριστού επαγγέλματος. Που τόλμησε να διεκδικήσει στο όνομα όλης της κοινωνίας, τόλμησε να συμμαχήσει και να συγχρονιστεί μαζί της, γιατί μόνο έτσι μπορούν να γίνουν πραγματικοί συντονισμοί και πραγματικές συνενώσεις αγωνιζόμενων ανθρώπων.

Όταν θα μπορέσουμε να μιλήσουμε για το μέλλον, όταν θα μπορέσει αυτό το Κίνημα να ανδρωθεί, όχι σε έναν συντονισμό των γραφειοκρατών από τα πάνω, όταν θα μπορέσει να ανδρωθεί πραγματικά εκεί που πονά, όταν θα μπορέσει η ανάσα του δασκάλου να ενωθεί με την ανάσα του εργαζόμενου γονιού, του ανθρώπου που δουλεύει δωδεκάωρο στο εργοστάσιο με το συνάδελφο που τον βάζουν στις υποχρεωτικές υπερωρίες.

Εμείς, συνάδελφοι στο επόμενο διάστημα, σ' αυτή τη μάχη, στη μάχη μιας τέτοιας ανατροπής αυτής της πολιτικής, θα δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις.

Θ. ΑΓΑΠΗΤΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Β' ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, το θέμα είναι πάρα πολύ σοβαρό και νομίζω ότι δεν έχουμε καταλάβει όλοι, ιδιαίτερα οι αντιπρόσωποι, ότι πάρα πολλά κρίνονται από τη συζήτηση του προϋπολογισμού, από τον οικονομικό προ-

σανατολισμό του Συνδικάτου.

Αυτό άλλωστε φάνηκε ιδιαίτερα απ' τη μεγάλη απεργία, όταν όλοι και όλες διαπιστώσαμε ότι η έλλειψη απεργιακού Ταμείου δημιούργησε πάρα πολλά προβλήματα στην ανάπτυξη και στη συνέχιση των αγώνων.

Γιατί δεν μπορεί παράδειγμα, και πριν και μες την αίθουσα αυτή, ιδιαίτερα ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας να αναφέρεται στους αγώνες του μέλλοντος, στους αγώνες που απ' το Σεπτέμβριο θα δώσει ο κλάδος, όταν δεν κάνει την παραμικρή προσπάθεια για να μας πείσει ότι και ο οικονομικός προσανατολισμός της Ομοσπονδίας, που είναι ο καθρέπτης.

Και λέω συγκεκριμένα. Υπάρχει ένα καθεστώς προνομίων στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ, που αν και πάρα πολλά χρόνια το συζητάμε, αυτό που διαπιστώνουμε και φέτος, ότι όχι μόνο δεν περιορίζεται αλλά διευρύνεται και με νέα προνόμια που ταυτόχρονα επεκτείνονται σε όλους τους υπόλοιπους που εμπλέκονται σ' αυτό το κύκλωμα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Νέα προνόμια στους αιρετούς, νέα προνόμια στα μέλη του ΥΠΕΠ ΔΟΕ. Αυτό γίνεται καθρεφτίζει τον υποταγμένο, αστικοποιημένο συνδικαλισμό, που λέει μεγάλα λόγια όμως στην πράξη αυτό που θέλει να διαφυλάξει είναι η μεταπήδησή του από τη μια θέση στην άλλη θέση και τα προνόμια...

Έχοντας την εμπειρία και από τη συμμετοχή μου για ένα χρόνο στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, αυτό που έχω να παρατηρήσω είναι ότι, όπως βλέπετε κι εσείς, στο φετινό απολογισμό και προϋπολογισμό που συζητάμε τώρα, μεγάλα ποσά δαπανώνται για την κάλυψη εξόδων των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου. Προσέξτε, όπως μας είπε ο Ταμίας τα ποσά αυτά και για τα μέλη του ΥΠΕΜ θα είναι φέτος μεγαλύτερα. Δηλαδή, τεράστια ποσά, απολαβές που δεν δικαιολογούνται.

Εγώ, συνάδελφοι, το λέω συγκεκριμένα και όχι μόνο εγώ λέω, όλα τα μέλη των Παρεμβάσεων Κινήσεων Συσπειρώσεων και τα μέλη της ΕΣΑΚ επέστρεψαν στην Ομοσπονδία για τον ένα χρόνο που ήμουν, 3.000 ευρώ. 3.500 ευρώ έδωσα, κατέθεσα στο Ταμείο των Παρεμβάσεων Κινήσεων Συσπειρώσεων για τα έξοδα, υλικό και όλα αυτά που εκδώσαμε μία ολόκληρη χρονιά. Έχοντας κάνει, προσέξτε, 27 ημέρες περιοδεία και έχοντας πάει μία μέρα σε περιοδεία εξωτερικού. Όταν ο Πρόεδρος της ΔΟΕ είχε κάνει 69 ημέρες περιοδεία και είχε πάει —αν θυμάμαι καλά— 3 ή 4 φορές στο εξωτερικό.

Μία φορά. Μία φορά. 140 ευρώ για κάθε μέρα στο εξω-

τερικό ήταν όταν ήμουν εγώ στο Διοικητικό Συμβούλιο. Δεν ξέρω αν είναι το ίδιο ποσόν. Καλυμμένα όλα, όλα τα έξοδα. Απ' το ταξί στο αεροδρόμιο μέχρι το ξενοδοχείο, πληρωμένα όλα. Δεν ξόδεψα ούτε 10 ευρώ. Στο ένα ταξίδι που πήγα στην Ιρλανδία, συγκεκριμένα.

Αυτό που θέλω να συμπληρώσω είναι ότι φυσικά, για να λέμε την αλήθεια επειδή μάλλον δεν έχουμε συνηθίσει από τα εκατομμύρια και δισεκατομμύρια ευρώ που κινούνται στην αγορά από Κόμματα, βιομηχανίες και όλα αυτά που μας έχουν τρελάνει εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ της Ομοσπονδίας, μας φαίνονται λίγα.

Και πραγματικά, δεν λέει κανένας ότι έγινε πλούσιο, κανένα μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ από όλα αυτά που παίρνει κάθε χρόνο με τη συμμετοχή του σε όλο αυτό που ονομάζουμε συνδικαλιστική αριστοκρατία.

Εγώ λέω, προτείνω και πρέπει κάποτε να συζητήσουμε. Ότι πρέπει να είναι εθελοντική η συμμετοχή. Να καλύπτει αποκλειστικά τα έξοδα που υπάρχουν με αποδείξεις για όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου. Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε αν δεν είμαστε ένα Συνδικάτο που να έχει δηλαδή μία ηγεσία με τόσες πολλές απολαβές.

Δεν μπορεί παράδειγμα να λέμε για μεγάλη απεργία το Σεπτέμβρη, Νοέμβρη – Δεκέμβρη και να μην χρησιμοποιούμε τα χρήματα που υπάρχουν για να μπορέσουμε να ασκήσουμε, να είναι η βάση δηλαδή το απεργιακό Ταμείο. 800.000 αποθεματικό έχει η ΔΟΕ. 500.000 από την «αίθουσα», ένα ποσό που δεν ξέρω, 150.000 ευρώ που έχει εξαφανιστεί που είναι από το Ταμείο Αλληλοβοήθειας που είναι πια ανενεργό δεν υπάρχει, εγώ προτείνω όποιος πραγματικά λέει ναι στους αγώνες, οι 800.000 αυτές, να είναι το ποσό που θα δώσει η Ομοσπονδία στο απεργιακό Ταμείο, για τους μεγάλους αγώνες.

Επειδή πραγματικά, μπορεί αυτό που δηλώνουν ιδιαίτερα οι Συνδικαλιστές της ΠΑΣΚ, ότι θέλουν τους αγώνες, είναι καλές οι ταξικές προθέσεις τους και να είμαστε μαζί, διαφορετικά αν συνεχίσει να υπάρχει αυτός ο οικονομικός προϋπολογισμός, άλλα λέμε, άλλα εννοούμε και άλλα θα κάνουμε.

Ο νέος ρόλος που δίνουμε στο ΥΠΕΜ ΔΟΕ βλέπουμε ότι πάει να γίνει ένα Ινστιτούτο (...) Όμως η εμπλοκή του με τα Ευρωπαϊκά Προγράμματα με όλα αυτά, που ουσιαστικά μας θέλουν υποταγμένους σε μία κυρίαρχη λογική που θα καθορίζει, από το πώς θα σκεφτόμαστε, το πώς θα συνδικαλιζόμαστε, το πώς θα ζούμε είναι φαινόμενο της εποχής, που ένα Συνδικάτο ταξικό, ένα συνδικάτο αγωνιστικό δεν μπορεί...

κ. ΑΓΑΠΗΤΟΣ: Αν υπάρχει πραγματικά το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας η πλειοψηφία της ΠΑΣΚ θέλει έναν άλλο προσανατολισμό του Συνδικάτου, τα οικονομικά που είναι η βάση σε όλα τα ζητήματα, θα αποδείξει.... Ευχαριστώ.

Δ. ΚΑΒΑΚΛΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

Η διαδικασία συζήτησης του προγράμματος δράσης και του διεκδικητικού πλαισίου, έχει νόημα κάθε φορά στη Γενική Συνέλευση των αντιπροσώπων όταν είναι αποτέλεσμα μιας ολόκληρης διαδικασίας μέσα στις ίδιες τις γενικές συνελεύσεις, μέσα στην ίδια τη βάση των εκπαιδευτικών, όταν μπορεί να εκφράσει και να αφουγκραστεί αυτό που πραγματικά συμβαίνει στον κόσμο των καταπιεσμένων, εκείνων των ανθρώπων που δίνουν το αίμα τους μέσα στη σχολική τάξη, εκείνων των ανθρώπων που αρνούνται στη καθημερινή τους δράση να εφαρμόσουν εκείνη την εκπαιδευτική πολιτική της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας που οδηγεί στην απομόρφωση, εκείνων των ανθρώπων οι οποίοι δίνουν και την τελευταία ικμάδα του ιδρώτα τους για να μπορέσουν να μάθουν γράμματα τα παιδιά των εργαζομένων στη χώρα μας, Ελλήνων και ξένων, εκείνων των ανθρώπων που αμείβονται με 3 και 60, εκείνων των ανθρώπων που δεν γνωρίζουν πότε θα πάρουν σύνταξη.

Μ' αυτή την έννοια η πραγματική συζήτηση του προγράμματος δράσης και του Διεκδικητικού Πλαισίου γίνεται μέσα στις σχολικές τάξεις, μέσα στους Συλλόγους Διδασκόντων, μέσα στις Γενικές Συνελεύσεις των Συλλόγων μας, μέσα στις Επιτροπές Αγώνα. Γίνεται στην καθημερινή συζήτηση με τους γονείς. Γίνεται στις κοινές διεκδικήσεις απέναντι στις συμπύξεις, στη διοικητική αυθαιρεσία. Γίνεται στις κοινές προσπάθειες αγωνιστικής ανάτασης απέναντι σε μια συντηρητική νεοφιλελεύθερη πολιτική που εφαρμόζει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Μ' αυτή την έννοια αυτό που καταθέτουμε εμείς ως πρόγραμμα δράσης και διεκδικητικό πλαίσιο δεν είναι τίποτε άλλο, από την αγωνία, τις ανάγκες και τα πραγματικά δικαιώματα των εκπαιδευτικών. Δεν είναι τίποτε άλλο από την αντίληψη για ένα άλλο σχολείο. Δεν είναι τίποτε άλλο από την αντίληψη ότι ο εργαζόμενος, ο εκπαιδευτικός πρέπει να πάρει κομμάτι από τον παραγόμενο πλούτο. Δεν είναι τίποτε άλλο από την πραγματική ανάγκη των εργαζομένων για λιγότερη, καλοπληρωμένη δουλειά. Δεν είναι τίποτε λιγότερο από μια αντίληψη που λέει, ότι η παιδεία η σημερινή της

αγοράς, των εταιρειών και των επιχειρήσεων πρέπει να ανατραπεί.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θέλω να θυμίσω, ότι η συζήτηση για το πρόγραμμα δράσης αφορά ολόκληρη τη χρονιά, δεν αφορά μια στιγμή, ένα γεγονός. Μ' αυτή την έννοια έχει συνολικά χαρακτηριστικά. Έχει συνολικά χαρακτηριστικά που δεν τα καθορίζει κάποια κομματική αναγκαιότητα, αλλά τα καθορίζουν οι ίδιες οι ανάγκες και τα δικαιώματα των εκπαιδευτικών.

Και ας είμαστε σαφέστατοι. Ποια είναι η συγκυρία; Η συγκυρία, λοιπόν, συνάδελφοι είναι ότι βρισκόμαστε μπροστά σε μια βάρβαρη νεοφιλελεύθερη, νεοσυντηρητική επέλαση από μεριάς της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας συνεπικουρούμενη από όλο το μπλοκ της αστικής εξουσίας και μέσα σ' αυτό συνυπάρχει τόσο η αξιωματική αντιπολίτευση, όσο ο υποταγμένος συνδικαλισμός, τόσο η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου. Μια πολιτική γραμμή η οποία λέει, θα δουλεύεις περισσότερο, θα αμείβεσαι λιγότερο, θα γίνεσαι άνθρωπος χωρίς χαρτιά, χωρίς δικαιώματα μέσα στην ίδια την χώρα σου.

Μια πολιτική λογική που φυλακίζει όχι απλώς πια τη διεκδίκηση, ακόμα και τη σκέψη για κάτι τέτοιο. Μια πολιτική λογική που λέει, ότι δεν ποινικοποιώ απλώς τις απεργίες, αλλά ποινικοποιώ και τις σκέψεις γι' αυτές. Μια πολιτική λογική που λέει, ότι ο εργαζόμενος δεν αξίζει μερίδιο από τον πλούτο, αλλά ο εργαζόμενος πρέπει να είναι με μια παλάμη ανοιχτή να ζητιανεύει.

Και εμείς λέμε, ότι απέναντι σ' αυτή την πολιτική που το επόμενο χρονικό διάστημα προετοιμάζει το νέο μισθολόγιο – ποινολόγιο για τους εκπαιδευτικούς και τους εργαζόμενους στο δημόσιο, μια πολιτική που λέει, ότι κοιτάζτε να δείτε οι εργαζόμενοι πρέπει να μάθουν να ζούν με πιστωτικές κάρτες και δάνεια, με δανεική ζωή. Μια πολιτική που λέει, ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να μάθουν να δουλεύουν μέχρι τότε που δεν θα είναι πια παραγωγικοί για το κεφάλαιο.

Μια πολιτική που λέει ότι η εκπαίδευση δεν μπορεί να είναι εκπαίδευση για τις ανάγκες των μαθητών, αλλά εκπαίδευση για τις ανάγκες των επιχειρήσεων και των εταιρειών, δεν έχει άλλο δρόμο από την αποφασιστική σύγκρουση, την εφ' όλης της ύλης αναμέτρηση μαζί της και την ανατροπή της.

Συνάδελφοι, μετά το 2006 ζούμε τη σφαίρα του παραλόγου. Και η σφαίρα του παραλόγου βρίσκεται στην πολιτική λογική και στις αντιλήψεις που διέπουν μέσα το ίδιο το συνδικαλιστικό κίνημα.

Πέρσι, λοιπόν, κατέβηκε το νομοσχέδιο για το ασφαλιστικό που αφορούσε κατ' αρχήν τον ιδιωτικό τομέα. ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ ξεμπέρδισαν με δύο 24ωρες. Τα συνδικάτα μας, η ΔΟΕ, η ΟΛΜΕ, ξεμπέρδισαν ακολουθώντας το επετειακό ημερολόγιο των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ.

Πέρσι όταν εκατομμύρια κόσμος κατάκλυζε τους δρόμους των πόλεων και όταν παιζόταν το παιχνίδι του ασφαλιστικού την ίδια ακριβώς στιγμή η ΓΣΕΕ πίσω από την πλάτη των εργαζομένων υπέγραφε συλλογική σύμβαση εργασίας, ενώ την ίδια ακριβώς στιγμή απεργούσαν χιλιάδες άνθρωποι πιθανόν για πρώτη φορά στη ζωή τους και μάλιστα μέσα στην πιο μαύρη εργασία, στα εργοστάσια, στον ιδιωτικό τομέα, με κίνδυνο της απόλυσης κλπ. Αυτό είναι μια πραγματικότητα.

Δεύτερον, είναι μια πραγματικότητα, ότι ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, ανεξάρτητα από τα χαρτιά και από τις προθέσεις σε όλη τη φάση της πάλης, ουδέποτε βάλανε το αποφασιστικό ζήτημα, που το αποφασιστικό ζήτημα είναι να γείρει η πλάστιγγα της κοινωνικής σύγκρουσης προς την πλευρά των κοινωνικών αναγκών και δικαιωμάτων.

Ουδέποτε βάλανε ζήτημα στα σοβαρά της ανατροπής της εισοδηματικής πολιτικής αφού την ψηφίσανε. Ουδέποτε βάλανε ζήτημα στα σοβαρά της ανατροπής της αντιστασιατικής επίθεσης, αφού είχαν αποδεχτεί το πρώτο κομμάτι της αντιστασιατικής επίθεσης, δηλαδή το νόμο Ρέππα του ΠΑΣΟΚ, ο οποίος σήμερα ισχύει και συνταξιοδοτεί τον κόσμο αργότερα δίνοντάς του μικρότερη σύνταξη.

Όταν ουδέποτε οι πολιτικοί τους φορείς ανατρέψανε αυτά που είχαν δημιουργήσει οι προηγούμενες κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας, δηλαδή το νόμο Σιούφα.

Υπήρχε, λοιπόν, το δεύτερο παράδοξο, η εισήγηση του Φλεβάρη για πενήνήμερες επαναλαμβανόμενες με ένα πλαίσιο ανατροπής της κυβερνητικής πολιτικής. Δεν περνάει λοιπόν στις Γενικές Συνελεύσεις, λόγω έλλειψη απαρτίας σε αυτές. Η φερεγγυότητα, λοιπόν, της πλειοψηφίας της ΔΟΕ και μάλιστα του Προεδρείου ήταν πάρα – πάρα πολύ μεγάλη όχι απλώς δεν συνέχισε σε μια πολιτική λογική που έλεγε, σύγκρουση απέναντι στην κυβερνητική πολιτική, αλλά αντίθετα έβαλε πλάτη με το χειρότερο τρόπο τη στιγμή που ψηφίζοταν το ασφαλιστικό να πάμε σε απεργίες τέτοιες που δεν μπορούσαν τίποτε άλλο από το να οδηγήσουν τον κλάδο στην ήττα.

Άρα, λοιπόν, όταν μιλάμε για διεκδικητικό πλαίσιο, πρέπει να εξασφαλίσουμε και το περιεχόμενό του και τη δυναμη εφαρμογής του και τις μορφές αγώνα όλα μαζί.

Ένα διεκδικητικό πλαίσιο που λέει, ανατροπή της εισοδηματικής πολιτικής και της πολιτικής των δεικτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της ΟΝΕ. 1.400 € βασικό αναπροσαρμοζόμενο στο νεοδιόριστο. Κατάργηση όλων των μορφών σύνδεσης μισθού – αξιολόγησης – παραγωγικότητας.

Δεύτερον, κατάργηση των αντιασφαλιστικών νόμων ΠΑΣΟΚ – Νέας Δημοκρατίας, Σιούφα – Ρέππα – Πετραλιά. Σύνταξη στα 30 χρόνια ή 55 χρόνων. Κατάργηση της εργατικής εισφοράς για την κύρια σύνταξη. Να επιστραφούν τώρα πίσω όλα τα κλεμμένα και να αποδοθούν ευθύνες για ότι έγινε με τα ομόλογα στα ΤΕΑΔΥ, κλπ.

Τρίτον, παιδαγωγική ελευθερία. Με την κατάργηση του νόμου για την αξιολόγηση του Ευθυμίου, μάχη για κανέναν αξιολογητή μέσα στην τάξη.

Τέταρτον, παιδαγωγική ελευθερία απέναντι σε κάθε μορφή σκοταδισμού, σε κάθε μορφή εθνικισμού, σε κάθε μορφή θρησκοληψίας. Το παράδειγμα του Ι32 είναι σημαία και θάρρος.

Πέμπτο, σταθερή μόνιμη εργασία για όλους. Μείωση του ωραρίου εργασίας, κατάργηση των ωρομισθίων και των αναπληρωτών. Πώς; Με ένα κίνημα ταξικό ανεξάρτητο που θα εδράζεται από τις γενικές συνελεύσεις, θα στηρίζει τις επιτροπές αγώνα, στον συντονισμό των πρωτοβάθμιων σωματείων, στον συντονισμό των απεργιακών Επιτροπών, θα είναι κόντρα και ενάντια στη λογική του συμβιβασμένου και υποταγμένου συνδικαλισμού των ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ.

Ένα κίνημα που θα συγκροτείται και θα απαιτεί δράση καθημερινή μπροστά στην αποφασιστική σύγκρουση. Μ' αυτή τη δράση την καθημερινή προετοιμάζουμε τους όρους για να συγκροτηθεί το μέτωπο παιδείας – εργασίας που θα στηρίζεται στη βάση των εργαζομένων, θα είναι ανεξάρτητο από ΓΣΕΕ – ΑΔΕΔΥ και θα επιδιώκει τη σύγκρουση και ανατροπή της αντιλαϊκής και αντικυβερνητικής πολιτικής.

Ας ετοιμαστούμε λοιπόν. Ας μαζέψουμε, λοιπόν, τα ξύλα για το χειμώνα που μας περιμένει. Ας μαζέψουμε λέω από τώρα όλα αυτά που χρειαζόμαστε για ένα πολύ-πολύ θερμό φθινόπωρο, για ένα ακόμα πιο καυτό χειμώνα.

Ας ετοιμαστούμε λοιπόν. Ας ετοιμαστούμε να δώσουμε τη μάχη απέναντι στους Προϊσταμένους, στους Διευθυντές, απέναντι στους Διευθυντές Εκπαίδευσης Σχολικούς Συμβούλους, όταν θα επιχειρούν μέσα στα σχολεία τη συνεννόηση στις συμπτήσεις και στις υπερωρίες.

Ας ετοιμαστούμε λοιπόν, απέναντι σε όλη τη Διοίκηση όταν θα δίνουμε τη μάχη να μην δοθεί το 07:00-08:00 για τους νηπιαγωγούς. Ας ετοιμαστούμε, λοιπόν, όταν θα δί-

νουμε τη μάχη ενάντια στην ακρίβεια όχι με ανακοινώσεις και ψευτο-συλλαλητήρια, αλλά με πραγματικά μαζικά χαρακτηριστικά μέσα από μια κοινή δράση εργαζομένων, εκπαιδευτικών, γονιών, ανά γειτονιά, πόλη, Νομό, πανελλαδικά.

Ας ετοιμαστούμε, λοιπόν, όταν θα δίνουμε τη μάχη απέναντι στη λιτότητα στο σχολείο, στη ζωή μας, όταν θα δίνουμε τη μάχη απέναντι στο νέο μισθολόγιο και στο νέο προϋπολογισμό.

Ας ετοιμαστούμε, λοιπόν, για τη μάχη απέναντι στο νέο ασφαλιστικό.

Ας ετοιμαστούμε συνάδελφοι, αλλά με ποιον θα δώσουμε αυτή τη μάχη; Ποιοι θα είναι οι σύμμαχοί μας, με ποιους θα πάμε μαζί και ποιους θα αφήσουμε;

Θα πάμε με τον καθωσπρεπισμό της Διοίκησης, θα πάμε δηλαδή – να το πω διαφορετικά – να αφήσουμε μέσα στα σχολεία τους συναδέλφους να δίνουν από μόνοι τους τη μάχη όταν κάποιο θα τα κάνουμε τάτσι - μίτσι - κότσι με τα «γαλάζια ή πράσινα» στελέχη της εκπαίδευσης, με τους καλούς ή κακούς Διευθυντές ανάλογα τι χρώματος είναι;

Θα πάμε να δώσουμε τη μάχη όπως μας πρότεινε το Δ.Σ. της ΔΟΕ ή το Προεδρείο στην προηγούμενη περίοδο για το μισθολόγιο και το ασφαλιστικό μαζί με την ΑΔΕΔΥ; Και τι θα διεκδικήσουμε συνάδελφοι μετά, τι διεκδικήσαμε συνάδελφοι το '97 στην προηγούμενη απεργία, δεν λέω το 2002 που ούτε απεργία δεν τολμήσατε και να κάνετε μπροστά στο νέο μισθολόγιο. Ένα επίδομα, αυτό θα μας αφήσει η ΑΔΕΔΥ, αφού έχει υπογράψει τα πάντα με την κυβέρνηση;

Για όλα τα παραπάνω προτείνουμε και προετοιμάζουμε τη συνολικοποίηση της αντιπαράθεσης με την πρόταση για την εκδήλωση απεργιακού αγώνα διάρκειας με επαναλαμβανόμενες μορφές που θα συνοδεύεται από πανελλαδικά συλλαλητήρια, καταλήψεις κτηρίων, δυναμικές δράσεις, με τον καλύτερο δυνατό συντονισμό με τους άλλους αγωνιζόμενους κλάδους, ιδιαίτερα ΟΛΜΕ, ΟΤΑ, Υγεία για τα αιτήματά μας.

Την προωθούμε μέσα από διαδικασίες δράσης και βάσεις των συλλόγων. Μέσα από συντονισμούς, καμπάνια με τους γονείς, συγκεντρώσεις προετοιμάζοντας τους όρους για την υλοποίηση την επόμενη περίοδο.

Προτείνουμε Γενικές Συνελεύσεις παντού για την υλοποίηση αυτής της πρότασης, σε όλους τους εκπαιδευτικούς και εργασιακούς ως το τέλος του Οκτώβρη. Την περίοδο που θα κρίνεται το ζήτημα για την εισοδηματική πολιτική, τον προϋπολογισμό, οι Γενικές Συνελεύσεις θα συζητήσουν και θα εκτιμήσουν τα βήματα στον κλάδο και σε συντονισμό με τους άλλους κλάδους την κυβερνητική επίθεση και

θα αποφασίσουν για την συγκεκριμενοποίηση της εκδήλωσης του απεργιακού αγώνα.

Αν η Κυβέρνηση αιφνιδιάσει με οποιοδήποτε άλλο κρίσιμο μέτρο μισθολόγιο, ασφαλιστικό, αξιολόγηση ενδιάμεσα, αναπροσαρμόζουμε χρονικά το αγωνιστικό σχέδιο για να απαντήσουμε άμεσα.

Πάμε, λοιπόν, να δώσουμε τη μάχη από τώρα, από την 1^η Σεπτέμβρη μέσα στις Γενικές Συνελεύσεις, μέσα στο σχολείο, αυτό το δύσκολο το μυρμηγκιαστό δρόμο. Το δρόμο της μάχης σώμα με σώμα, κατάκτηση στην κατάκτηση, για να μπορούμε να συνολικοποιήσουμε την πάλη μας, για να μπορούμε να μιλήσουμε για ανατροπές και για νίκες.

Εμείς λέμε συνάδελφοι, όλη η εξουσία στις Γενικές Συνελεύσεις, όλη η εξουσία στην αποφασιστική σύγκρουση στους δρόμους. Ευχαριστώ πολύ.

Ζ. ΜΕΛΑΜΠΙΑΝΑΚΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Συναδέλφισσες, Συνάδελφοι

Θα ξεκινήσω λέγοντας ότι συμμερίζομαι ειλικρινά την αγωνία όλων των συναδέλφων να υπάρξει απόφαση για πρόγραμμα δράσης από την 77^η Γενική Συνέλευση. Ένα πρόγραμμα δράσης που είναι αναγκαίο και θα πρέπει να είναι προωθητικό για τον κλάδο μπροστά σε όλα όσα έχουμε να αντιμετωπίσουμε την επόμενη περίοδο.

Μας είπε χτες ο Πρόεδρος πολλά και μας περιέγραψε αγωνιστικές προθέσεις.

Επειδή θέλω ειλικρινά να συμβάλλω σε αυτή τη συζήτηση.

Επειδή εμείς στις Παρεμβάσεις- Κινήσεις -Συσπειρώσεις αντιμετωπίζουμε εξαιρετικά σοβαρά την αναγκαιότητα και την προοπτική να ξαναβγεί ο κλάδος μας σε ένα μεγάλο νικηφόρο αγώνα έχω να προς όλους τα εξής 6 ζητήματα:

Ζήτημα πρώτο:

Σεπτέμβρης. Κενά στα σχολεία. Τι θα κάνουμε;

Θα επιτρέψουμε να λειτουργήσουν τα σχολεία με κενά, απλήρωτες υπερωρίες, πιέσεις για συμπύξεις απλώς κρισιάζοντας και καταγγέλλοντας; Ή θα δεσμευτούμε ότι με τοπικές και κεντρικές δράσεις, με καταλήψεις και διαδηλώσεις μαζί με τους γονείς στάσεις εργασίας και ότι άλλο δε θα επιτρέψουμε να ανοίξει ούτε ένα σχολείο χωρίς προσωπικό;

Ζήτημα δεύτερο: Νηπιαγωγεία

Πώς θα απαντήσουμε στο σκάνδαλο ότι πετάγονται παιδιά έξω από το δημόσιο σχολείο; Τα προνήπια; Θα το αναδείξουμε και θα απαιτήσουμε κεντρικά και τοπικά –με οποίες και όσες τοπικές και κεντρικές δράσεις είναι αναγκαίες μαζί με τους γονείς κανένα παιδί έξω από το δημόσιο νηπιαγωγείο;

Ζήτημα τρίτο: Ωράριο Νηπιαγωγών

Θα βάλουμε όλοι πλάτη ότι θα υλοποιηθεί η απόφαση της Ομοσπονδίας για στάσεις εργασίας 7-8 κάθε μέρα που είναι ο μόνος τρόπος για να ακυρωθεί στην πράξη η παράταση ωραρίου, με τη στήριξη οικονομική και ηθική των νηπιαγωγών από τους τοπικούς συλλόγους και ΔΟΕ; Θα πάρουμε στα σοβαρά όλοι ότι αυτό το ζήτημα αφορά όλο τον κλάδο και όχι μόνο τα νηπιαγωγεία, ότι είναι προπομπός για το ωράριο όλων μας, ή θα το αφήσουμε να εφαρμοστεί και αργότερα θα διεκδικούμε ειδικότητες ή επί πλέον προσωπικό για τα νηπιαγωγεία;

Ζήτημα τέταρτο:

Στην όξυνση του αυταρχισμού και της παραβίασης εργασιακών δικαιωμάτων, χτυπήματα στην παιδαγωγική ελευθερία (όπως το 132). Χρειάζεται να ενταθεί η κεντρική δράση της ομοσπονδίας. Χρειάζεται επίσης να φτιαχτεί χάρτα δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών και να δεσμευτούμε όλοι για την περιφρούρηση των δικαιωμάτων των μονίμων, των αναπληρωτών των ωρομισθίων, με όλα τα διαθέσιμα μέσα. Θα το κάνουμε;

Ζήτημα πέμπτο:

Θα βάλουμε όλοι πλάτη, να πάμε σε μεγάλες έκτακτες γενικές συνελεύσεις το πρώτο 20ήμερο του Σεπτέμβρη με στόχο την οργάνωση της δράσης τη δημιουργία επιτροπών αγώνα, για συντονισμό και κοινή δράση με τις τοπικές ΕΛΜΕ και άλλα πρωτοβάθμια σωματεία, γράμμα προς τους γονείς και ότι άλλο;

Ζήτημα έκτο:

Πρέπει –και εδώ θα φανούν καθαρά οι προθέσεις της ΠΑΣΚ να πάρει πολιτική απόφαση το συνέδριο για τη δημιουργία Πανελλαδικού δικτύου απεργιακών ταμείων των πρωτοβάθμιων συλλόγων. Με καθολικότητα και υποχρεωτικότητα, με ενιαία πανελλαδική συνδρομή. Όχι μερισματικών, διαχειριζόμενων από τους τοπικούς συλλόγους. Με απόφαση για απόδοση σ' αυτά μέρους από τη συνδρομή που παίρνει σήμερα η ΔΟΕ. Με άνοιγμα της συζήτησης μέσα σε γενικές συνελεύσεις για τον επαναπροσδιορισμό της διαχείρισης των οικονομικών της Ομοσπονδίας στην κα-

τεύθυνση του περιορισμού της σπατάλης.

Τέλος, συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Έρχεται η αξιολόγηση –ή μήπως κανείς έχει την άποψη ότι το πλήθος– και το πάθος των ερωτηματολογίων αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου είναι τυχαίο γεγονός; Έρχεται η σύνδεση μισθού απόδοσης με το νέο μισθολόγιο. Έρχεται το ασφαλιστικό για το Δημόσιο. Η ακρίβεια εγκυμονεί κοινωνικές εξεγέρσεις και ανοίγει πολύ σοβαρά το ζήτημα των αυξήσεων.

Επειδή λοιπόν εμείς σεβόμαστε αυτόν τον αγωνιζόμενο κλάδο των δασκάλων, επειδή σεβόμαστε τα συμπεράσματα που έβγαλε από τη μεγάλη απεργία των 6 εβδομάδων, επειδή σεβόμαστε αυτά που μας είπε το Φλεβάρη, για αυτό, εμείς λέμε ότι πρέπει να εργαστούμε σκληρά όλοι για να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις για ένα μεγάλο διακλαδικό αγώνα διαρκείας.

Χρειαζόμαστε ένα σχέδιο που θα ξεκινά από τον ξεσηκωμό του κλάδου από τις αρχές του Σεπτεμβρίου, και θα στοχεύει στην κορύφωση με ένα μεγάλο διακλαδικό απεργιακό αγώνα διαρκείας για την ανατροπή αυτής της πολιτικής.

Ένα τέτοιο σχέδιο καταθέτουμε. Που λέει ότι αν συζητάμε επί της ουσίας, πρέπει από την αρχή χρονιάς να σημάζουμε συναγερμό. Είμαστε διατεθειμένοι να προχωρήσουμε μαζί σε ένα τέτοιο σχέδιο σε μια τέτοια προοπτική;

Συναδέλφισσες-συνάδελφοι,

Πριν πούμε οτιδήποτε εδώ μέσα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε κάτι. Μια αντικυβερνητική αγωνιστική ρητορεία σε επίπεδο κορυφής, σε επίπεδο συνεδρίου, αν δε συνοδεύεται από ενεργοποίηση στη βάση των μελών και των στελεχών μιας παράταξης- και αυτό αφορά την παράταξη της ΠΑΣΚ, κάτι σημαίνει, και σημαίνει αναξιοπιστία.

Επίσης πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι και αυτό αφορά και τις παρατάξεις της κοινοβουλευτικής αριστεράς- ότι η αντικαπιταλιστική ή η αντινεοφιλελεύθερη ρητορεία, δε συμβάλει ούτε κατ'ελάχιστο στην οικοδόμηση του κινήματος, αν και αυτή καταλήγει σε λογικές απλής καταγγελιολογίας, απομόνωσης και περιχαράκωσης γύρω από τις ταξικές δυνάμεις του εαυτού μας, ή αν δίνει την κλασσική οδηγία παθητικότητας «εκδικηθείτε στις κάλπες για την αλλαγή των συσχετισμών».

Συναδέλφισσες –συνάδελφοι,

Η αλλαγή των συσχετισμών γίνεται στο δρόμο.

Εκεί κρινόμαστε όλοι και εμείς εκεί θα είμαστε.

Ευχαριστώ.

Προχωράμε στη διαδικασία των τοποθετήσεων. Τον λόγο έχει απ' τις Παρεμβάσεις ο Παπασπύρου.

Ν. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ

Μία παρένθεση πρώτα απ' όλα. Να πω ότι ο Σύλλογός μας είναι ο μοναδικός Σύλλογος στην Ελλάδα που έχει εκλέξει αντιπρόσωπο στη Γ.Σ. τον Προϊστάμενό του. Δε θέλω να πω, γιατί δε θέλω να προκαλέσω ένταση, σε ποια παράταξη ανήκει. Πιστεύω ότι μπορείτε να καταλάβετε. Δεν πιστεύω ότι τους τιμά.

Συνάδελφοι, το προεδρείο της Συνέλευσης πήρε την απόφαση να συζητήσει το ζήτημα του Απεργιακού Ταμείου και μάλιστα να το θέσει και σε ψηφοφορία. Πιστεύουμε ότι αυτό το πράγμα είναι μια πραγματικά ιστορική απόφαση και υπ' αυτή την έννοια προσωπικά δεν μπορώ να καταλάβω πως δύο παρατάξεις δέχονται να μειωθεί ο χρόνος της συζήτησης.

Συνάδελφοι, είμαστε εδώ δύο χρόνια περίπου μετά τη μεγαλειώδη απεργία του κλάδου, μιας απεργίας που συγκλόνισε την κοινωνία, μιας απεργίας που έσπασε τα τείχη της κακομοιριάς, μιας απεργίας που έσπασε τα τείχη της μιζέριας, που έδωσε ανάσα στους αγώνες όλων των εργαζομένων και της ελληνικής κοινωνίας. Μιας απεργίας που έθρεψε και θρέφει το σπόρο της ρήξης και της ανατροπής.

Συνάδελφοι, μας έχει δημιουργήσει ένα πρόβλημα και το παραδεχόμαστε. Έχει βάλει τον πήχη ψηλά. Σήμερα πρέπει οι αγώνες μας να είναι και ενωτικοί, να αγκαλιάζουν το χώρο της εκπαίδευσης και της εργασίας, πρέπει όμως να είναι και νικηφόροι. Ας αναλογιστούμε κιόλας σήμερα ότι δεχόμαστε ολομέτωπη επίθεση στα εργασιακά μας δικαιώματα, στις κατακτήσεις ολόκληρων γενιών εργαζομένων, με τις αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις που αποφασίζονται στις Βρυξέλλες και υλοποιούνται απ' τη νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση.

Τι να πει κανείς; Τι να απαριθμήσει; Ασφαλιστικό; Η ώρα των λύκων και έρχεται και συνέχεια. Ακρίβεια που πνίγει τα εισοδήματά μας; Οι τραπεζικές θηλιές που σφίγγουν το λαιμό μας; Η ανεργία και η υποαπασχόληση που σκοτώνουν την αξιοπρέπεια; Και όλα μαζί οδηγούν στην απελπισία και την παραφροσύνη.

Προχθές συνάδελφοι, είδαμε στα κανάλια έναν που σκότωσε δύο όταν του έκανε έξωση από το σπίτι του. Εκεί θα φτάσουμε συνάδελφοι. Απ' την άλλη μεριά όμως έχουμε και

τη βρωμιά και αυτή η βρωμιά είναι η μπόχα απ' τα δομημένα ομόλογα των ταμείων μας, είναι η μπόχα των σκανδάλων και των χρημάτων της SIEMENS που καταλήγουν είτε σε επιτηδευούς, είτε και καταλήγουν και σε κομματικά ταμεία.

Βιώνοντας σήμερα συνάδελφοι αυτή την κατάσταση, επιβάλλεται να καταστήσουμε το κίνημά μας ισχυρό, ικανό να ανταποκριθεί στη δίνη των επερχόμενων συγκρούσεων. Σε αυτή την κατεύθυνση εκτιμάμε ότι η 77^η Γ.Σ. των αντιπροσώπων του κλάδου μας, πρέπει να ψηφίσει την ιστορική, κυριολεκτώ λέγοντας ιστορική απόφαση για ίδρυση Απεργιακού Ταμείου.

Συνάδελφοι, αν αναλογιστούμε, σκεφτείτε το ότι στην πατρίδα μας ιστορικά ο χώρος της εκπαίδευσης ήταν πιθανόν ο πιο πρόσφορος στην ανάπτυξη μαζικών κινήσεων. Ήταν αυτός που τροφοδότησε μεγάλα κινήματα. Ήταν αυτός που δημιούργησε εξεγέρσεις στη νεότερη ιστορία μας. Κατανοούμε και το φόβο, αλλά και το σοκ που θα προκαλέσει στην πολιτική εξουσία η δημιουργία Απεργιακού Ταμείου, σε ένα συνδικάτο εκπαιδευτικών, σε ένα συνδικάτο με 80.000 περίπου εργαζόμενους.

Είμαστε βέβαιοι και γι' αυτό προετοιμαζόμαστε, ότι θα κάνουν ότι περνάει απ' το χέρι τους για να το αποτρέψουν. Παρόλα αυτά έχουμε και ρεύμα. Συνάδελφοι, η αναγκαιότητα ύπαρξης Απεργιακού Ταμείου αναδείχθηκε ιδιαίτερα στη μεγάλη μας απεργία. Συνάδελφε Κικινή, να σε ενημερώσω, έχουμε προχωρήσει.

Πρέπει να σε ενημερώσω ότι στη διάρκεια της μεγάλης μας απεργίας στήθηκαν απεργιακά ταμεία σε πολλούς μεγάλους συλλόγους. Να πούμε ότι ήταν με πενιχρά έσοδα, ναι. Αλλά δείχνει τη διάθεση των συναδέλφων. Σήμερα πολλές Γ.Σ. Συλλόγων έχουν πάρει αποφάσεις σε αυτή την κατεύθυνση.

Και η δική μας Γ.Σ. στον Περικλή το ίδιο. Το να θέτουμε διαδικαστικά ζητήματα και συνδικαλιστικά τερτίπια για να μην πάρει απόφαση η σημερινή μας Συνέλευση, πιστεύω ότι είναι απαράδεκτο. Η συνδικαλιστική ηγεσία θα πρέπει να αντιληφθεί τις ευθύνες της. Συνάδελφοι, εμείς δεν έχουμε πρόβλημα. Και να σας πω, και την αυτοκριτική μας θα κάνουμε.

Έχουμε ευθύνη και ως Παρεμβάσεις, έχουμε ευθύνη με την έννοια ότι δεν το παλέψαμε τόσο επίμονα όσο χρειαζόταν μέχρι σήμερα. Το ερώτημα όμως είναι, θα ανταποκριθούμε στις ευθύνες μας σήμερα στη Γ.Σ. Θα αποδείξουμε ότι όταν λέμε για μεγάλους αγώνες και με διάρκεια, το εννοούμε;

Θα ντύσουμε εντέλει τα λόγια με πράξεις; Θα το ψηφίσουμε; Οι αγώνες που λένε μερικοί, ούτε τους πιστεύουν και ούτε φυσικά τους στηρίζουν. Το ερώτημα δεν είναι ρητορικό. Να πω και κάτι άλλο. Δεν απευθύνεται ούτε στην ΕΣΑΚ, δεν απευθύνεται ούτε και στην Αυτόνομη Παρέμβαση. Γιατί αυτές έχουν ήδη –και είναι προς τιμή τους βέβαια– εκφραστεί θετικά στην ίδρυση Απεργιακού Ταμείου στον κλάδο μας.

Συνάδελφοι, απαραίτητη προϋπόθεση για μας, για τη λειτουργία ενός σοβαρού Απεργιακού Ταμείου, που εννοείται ότι θα είναι μόνο απεργιακό και όχι αλληλοβοήθειας, είναι η καθολικότητα για όλους τους Συλλόγους, η υποχρεωτικά για όλα τα μέλη των Συλλόγων και αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο εάν η συνδρομή στο Απεργιακό Ταμείο είναι ποσοστό της συνδρομής προς το Σύλλογο.

Ο κανονισμός λειτουργίας τους θα είναι κεντρικός και η δημιουργία αλλά και η διαχείριση θα γίνεται σύμφωνα με τον κανονισμό ανά κάθε Σύλλογο χωριστά. Συνάδελφοι, για τη δημιουργία Απεργιακού Ταμείου, αλλά και για την αποδοχή απ' όλους τους συναδέλφους, θα συνέβαλε εκτιμάμε θετικά εάν συνδυαζόταν με τον επαναπροσδιορισμό των οικονομικών της ΔΟΕ.

Να το πούμε απλά, αν έβαζε και η ΔΟΕ το χέρι στην τσέπη, θα έδειχνε στους συναδέλφους ένα άλλο πρόσωπο. Ο συνάδελφος αγαπητός χθες τα είπε, να μην τα επαναλάβω. Συνάδελφοι, δεν έχουμε καμία αυταπάτη ότι το Απεργιακό Ταμείο θα λύσει τα προβλήματά μας. Δεν είναι πανάκεια. Δεν υποκαθιστά την ταξική συνείδηση των εργαζομένων.

Η λειτουργία όμως όπως έχει αποδειχθεί και από άλλους κλάδους που το εφαρμόζουν εδώ και χρόνια, έχει αποδειχθεί ότι μπορεί να στηρίξει οικονομικά τους απεργούς, αλλά και να ενισχύσει τον απεργιακό τους αγώνα. Μπορεί να λειτουργεί σαν αρωγός όταν ο πενιχρός μισθός στερεύει και ο αντίπαλος με σύμμαχο το χρόνο ξέρει τι κάνει, απλά περιμένει, αναμένει.

Η κυβέρνηση αυτό έκανε εξάλλου έξι βδομάδες πρόπερσι ήταν να περιμένει. Σκεφτείτε συνάδελφοι αν τότε είχαμε Απεργιακό Ταμείο ίσως η εξέλιξη θα ήταν εντελώς διαφορετική. Γι' αυτό εμείς προτείνουμε το Συνέδριο να εξουσιοδοτήσει Διαπαραταξιακή Επιτροπή η οποία με βάση την απόφαση της Συνέλευσης της σημερινής να καταλήξει στις λεπτομέρειες και τα άρθρα του κανονισμού. Η πρόταση αυτή πηγαίνει στις Γ.Σ. των Συλλόγων ως τα τέλη του Νοέμβρη και τέλη Δεκέμβρη γίνεται η κύρωση από Ολομέλεια Προέδρων.

Συνάδελφοι, τελειώνοντας, δεν έχουμε καμία διάθεση ούτε να μονοπωλήσουμε τους αγώνες, ούτε να αποδείξουμε ότι είμαστε εμείς η πεφωτισμένη επαναστατική πρωτοπορία. Νιώθουμε όμως χρέος απέναντι στις κατακτήσεις και στους αγώνες των προηγούμενων γενιών, χρέος απέναντι στη σημερινή γενιά των 600 €.

Γι' αυτό σας καλώ όλους και πιστεύοντας ότι πρώτα απ' όλα η μόνη μας ελπίδα είναι οι αγώνες μας και ότι αυτούς πρέπει να στηρίξουμε και να τροφοδοτήσουμε, σας καλώ όλους και όταν όλους, εννώ όλους τους αντιπρόσωπους της Γ.Σ., ανεξάρτητα από συνδικαλιστικές πολιτικές και κομματικές προτιμήσεις, να ψηφίσουμε από την 77^η Γ.Σ. τη δημιουργία Απεργιακού Ταμείου. Ευχαριστώ.

Β. ΜΑΚΡΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΛΗΝΟΣ»

Συνάδελφοι, εμείς από χτες καταθέσαμε ένα κείμενο το οποίο περιγράφει αναλυτικά τόσο την πολιτική συγκυρία, όσο και το πλαίσιο πάνω στο οποίο πιστεύουμε ότι μπορεί να αναπτυχθεί ένας ουσιαστικός αγώνας απέναντι στις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις στην περίοδο την οποία διανύουμε και βιώνουμε. Ένα πρόγραμμα δράσης στο οποίο σαφώς μπαίνουν τα ζητήματα των αγώνων και των απεργιών με επαναλαμβανόμενες μορφές με την κατοχύρωσή τους από τις Γενικές Συνελεύσεις του κλάδου.

Από τις αρχές της δεκαετίας του 1980 άρχισαν να εμφανίζονται νέα οράματα των κυρίαρχων για την εκπαίδευση. Από τότε μέχρι σήμερα άρχισαν να επελαύνουν στην εκπαίδευση οι έννοιες: ανταγωνισμός, αποδοτικότητα, αξιολόγηση, έλεγχος, πιστοποίηση, ιεράρχηση, κατηγοριοποίηση, τυποποίηση, εκπαιδευτικό προϊόν, εξειδίκευση, ευελιξία και άλλα. Ο κατάλογος δεν έχει τέλος.

Η αλυσίδα παραγωγής του εργοστασίου πέρασε στην εκπαιδευτική διαδικασία. Αντικαθιστούν τη γενική γνώση, με χρηστικές δεξιότητες – πληροφορίες, προσαρμοσμένες στη διαρκή αστάθεια του εργασιακού μέλλοντος, όπου δεν θα υπάρχει μόνιμη εργασία, δηλαδή η εργασία ως αυτονόητο ανθρώπινο δικαίωμα.

Αυτή η ανατροπή της έννοιας του δικαιώματος στη γνώση και τη σταθερή και μόνιμη εργασία, μεταλλάσσει και απογυμνώνει την κοινωνία αργά και σταθερά από κάθε μορφωτική αξία. Αυτή η ανατροπή της έννοιας του δικαιώμα-

τος στρέφει όλο και πιο πολύ την κοινωνία σε εξεύρεση ατομικών δρόμων και αποσυλλογικοποίηση.

Αυτή η ανατροπή του συλλογικού δικαιώματος στη γνώση απονευρώνει το σχολείο από την κοινωνική διάσταση των παιδαγωγικών του πρακτικών και το οδηγεί μέσω των αναλυτικών προγραμμάτων, στην επιβολή διδακτικών τεχνικών για να περάσουν οι απαραίτητες, για το σύστημα, πληροφορίες. Και βέβαια ποιες είναι αυτές οι απαραίτητες πληροφορίες, το ξέρουν πολύ καλά οι μεγαλοεκδότες, οι χορηγοί και οι εταιρείες...

Αυτή η ανατροπή της έννοιας του δικαιώματος επαναφέρει τις κοινωνίες και τους ανθρώπους όλο και πιο κοντά στη μεσαιωνική λογική της ισχύος της ατομικής μονάδας, όπως την ορίζει ο καθένας: στον εαυτό, στην οικογένεια, στη συμμορία, στο κράτος.

Έτσι ο μαθητής μας μπαίνει στην τάξη λιγότερο συλλογικός από ποτέ, ενώ εμείς προσπαθούμε να συγκροτήσουμε ομάδα και να λειτουργήσουμε συλλογικά. Ο μαθητής μας μπαίνει στην τάξη με μεγαλύτερη απαξίωση για τη γνώση. Ο μαθητής μας μπαίνει στην τάξη κουβαλώντας την αγωνία από το σπαταλημένο χρόνο των γονιών του, από το χτυπημένο εργασιακό τους δικαίωμα.

Ο μαθητής μας μπαίνει στην τάξη αποξενωμένος όλο και πιο πολύ από τα αφελή μα εξεγερτικά και καθοριστικά όνειρα της παιδικότητας, φορτωμένος με το άγχος των γονιών του για περισσότερες δεξιότητες που θα του προσδώσουν μεγαλύτερη ισχύ σ' αυτό τον αφιλόξενο, αποσυλλογικοποιημένο, θρυμματισμένο κόσμο που τον περιμένει.

Αν κατανοούμε αυτά τα δομικά χαρακτηριστικά των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων κατανοούμε ότι το μέτωπο παιδείας – εργασίας δεν αποτελεί πολιτικάντικο εφεύρημα των τεχνικών της εξουσίας, των σοφών της πολιτικής ή των ειδικών της γνώσης, ούτε εφεύρημα για ένα πρόσκαιρο αγώνα, αλλά βασικό συστατικό όλων των προγραμμάτων δράσης μας για το μακρύ διάστημα των συγκρούσεων και των μαχών που έχουμε μπροστά μας.

Αυτό σημαίνει μια ριζική στροφή των Συλλόγων και των συλλογικοτήτων της εκπαίδευσης στην τοπική κοινωνία, στους γονείς και τους εργαζόμενους. Όχι μόνο με ένα γράμμα, που είναι βέβαια απαραίτητο, αλλά μια διαρκή συλλογικοποίηση, εξεύρεση δρόμων, δικτύωση αιτημάτων, διαμόρφωση επιτροπών που θα έχουν στην πυρήνα τους μια τέτοια αντίληψη μετώπου παιδείας – εργασίας.

Αυτό σημαίνει μια ριζική στροφή στο πρόγραμμα δρά-

σης και το πλαίσιο μας στο περιεχόμενο της εκπαιδευτικής διαδικασίας, στα ζητήματα των αναλυτικών προγραμμάτων και των βιβλίων, στα ζητήματα της οργάνωσης της παιδαγωγικής ελευθερίας που από γενικό σύνθημα μπορεί να αποκτήσει συγκεκριμένες μορφές συλλογικών στάσεων και δράσεων, στα ζητήματα των όρων ύπαρξης και συλλογικοποίησης του δημόσιου σχολείου, στα ζητήματα της ύλης και του περιεχομένου της γνώσης, στα ζητήματα των διδακτικών αντιλήψεων που χτυπούν την μορφωτική αξία και τη γνώση προς όφελος της εκμάθησης τεχνικών, στα ζητήματα που δένουν την πάλη για μια δημιουργική, σταθερή, απελευθερωτική διαδικασία εργασίας με μια δημιουργική, ενιαία, δημόσια και απελευθερωτική γνώση.

Η λογική που βάζουμε στη ζωή, βλέπει τον εκπαιδευτικό ταυτόχρονα ως εργαζόμενο από τη μια, και από την άλλη πλευρά ως μέτοχο ενός μετώπου στην κοινωνία, που βάζει ζητήματα για την εκπαίδευση και τη γνώση.

Μια τέτοια αντίληψη για το πρόγραμμα δράσης που συσπειρώνει στο περιεχόμενό του **και** τους όρους, **και** το περιεχόμενο, **και** την οργάνωση της εργασίας, βάζει στον πυρήνα της λογικής μας την ίδια την κοινωνία και την καπιταλιστική αναδιάρθρωση, ώστε να μπορούν να δημιουργούνται αγώνες με χαρακτηριστικά ρήξης και ανατροπής.

Έξω απ' αυτά τα πλαίσια πολλές ρητορείες μπορούν να ακούγονται.

Όμως δεν μπορεί να μιλάει κανείς για εναντίωση στην αξιολόγηση, χωρίς να καταδικάζει την επαναφορά της από τον Υπουργό του ΠΑΣΟΚ Ευθυμίου, ούτε να κωφεύει στις προτεραιότητες που θέτει η κα Διαμαντοπούλου για την αξιολόγηση στην εκπαιδευτική διαδικασία.

Δεν μπορεί να ξεχνάει το «και βέβαια θα απολύονται» του Υπουργού των ΜΑΤ Αρσένη, διατύπωση που πάει χέρι – χέρι με το «και βέβαια θα αλλάζουν δυο και τρεις δουλειές ή μπορεί και να μην έχουν δουλειά» της κας Γιαννάκου.

Δεν μπορεί κανείς να μιλάει για την αποκέντρωση με τέτοια ευκολία και πολιτικαντισμό, χωρίς να θυμάται ότι το '95 χρειάστηκε η ανεξάρτητη δράση από τα κάτω των νηπιαγωγών για να τσακίσει τη λογική της αποκέντρωσης που έφερε το ΠΑΣΟΚ.

Δεν μπορεί κανείς να μιλάει για κοινωνική ασφάλιση, χωρίς να θυμάται και να καταγγέλλει τα παιγμένα στο Χρηματιστήριο και τις λοταρίες της αγοράς, την εποχή Σημίτη. Δεν μπορεί να μιλάει για εθνική προδοσία στο ξεπούλημα του ΟΤΕ, της Ολυμπιακής ή των ΔΕΚΟ, χωρίς να θυμάται ότι ήταν ήδη

πουλημένες στο μεγάλο κεφάλαιο εδώ και 15 χρόνια.

Δεν μπορεί κανείς να καταγγέλλει την απαξίωση του εκπαιδευτικού με τις δηλώσεις για τους ανέντιμους μόνο, χωρίς να θυμάται τις δηλώσεις Πάγκαλου για αξύριστους, λιγδιάρηδες, μίζερους εκπαιδευτικούς, ή τις αντιλήψεις για υποκινούμενους διαδηλωτές ή για τους τραμπούκους που πηγαίνουν με αλυσίδες να σπάσουν τις μαθητικές καταλήψεις.

Δεν μπορεί να μιλάει κανείς για δημόσια εκπαίδευση και δημόσιο πανεπιστήμιο, χωρίς να καταγγέλλει τις δηλώσεις Παπανδρέου για την ανάγκη συναινετικής διαδικασίας στο άρθρο 16. Και δεν μπορεί κανείς να μιλάει με τόση ευκολία για τα 25 χρόνια χωρίς Επιθεωρητή, ναι, ξεχνώντας ότι οι εκπαιδευτικοί και της πράξης και η ζωντανή εκπαίδευση με τη στάση τους υπεράσπισαν την παιδαγωγική ελευθερία κόντρα στις προσπάθειες να μετατραπούν οι Σχολικοί Σύμβουλοι σε νέους Επιθεωρητές και Προϊσταμένους.

Δεν μπορεί να ξεχνάει το καθηκοντολόγιο και τα ΣΜΑ. Και δεν μπορεί να ξεχνάει συνάδελφοι, ότι η πρακτική του κυβερνητικού συνδικαλισμού και ενός πολιτικαντισμού διατυπώσεων θυμάται τους αγώνες όταν βρίσκεται στην αντιπολίτευση, ενώ όταν το κόμμα τους κυβερνάει μεταλλάσσονται σε κυβερνητικά στρατιωτάκια που τσακώνονταν σ' αυτή την αίθουσα γιατί δεν υπήρχε το σαβουάρ βιβρ της ριζοσπαστικής ζωντανής εκπαίδευσης απέναντι στον κ. Ανθόπουλο, που λίγο μετά έγινε πρωταγωνιστής σκανδάλου.

Χρειαζόμαστε, λοιπόν, πλαίσια που θα προτάσσουν τις αναγκαιότητες της συγκυρίας και τις φάσεις του αγώνα, και δεν θα αφήνουν τα περιθώρια στις δυνάμεις του κρατικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού να τοποθετούνται είτε με τη λογική των θετικών εξελίξεων τύπου Παπαχαράλαμπος, είτε με βολονταρισμό και κομματική σκοπιμότητα, μακριά από τη ζωντανή βάση και τις Γενικές Συνελεύσεις.

Όποιος, λοιπόν, μιλάει, για πλαίσια και αγώνες ας το αποδείξει.

Αφού δεν θέλουμε αξιολόγηση και χειραγώγηση, ας βάλουμε ουσιαστικά ζητήματα για το σχολείο που θα αποφασίζει ο Σύλλογος Διδασκόντων και όχι ο διευθυντής – μάνατζερ που προωθούν. Ας βάλουμε ζήτημα για κατάργηση της διαδικασίας ανάδειξης των Διευθυντών με τις διαδικασίες κομματικής και συνδικαλιστικής χειραγώγησης, που δίνει την ευχέρεια σε πολλούς από αυτούς να έχουν γίνει αυτή τη στιγμή Βεληγκέκες στα Σχολεία.

Αφού αγαπάμε το 132° Δ. Σχ. Αθηνών και το εγχείρημά του, ας καταγγείλουμε σήμερα το σχολείο του εθνικισμού,

των παρελάσεων, της εκκλησίας, ας βάλουμε τα ζητήματα για το αυτονόητο δικαίωμα των μεταναστών να διδάσκονται τη μητρική τους γλώσσα.

Αφού θέλουμε εργασιακή κατοχύρωση ας καλέσουμε και ας καλύψουμε σε μαζική ανυπακοή τις νηπιαγωγούς απέναντι στο νέο ωράριο. Ας καλέσουμε σε ανυπακοή τώρα, ενάντια στις υποχρεωτικές υπερωρίες, ας καταγγείλουμε δημόσια και συνδικαλιστικά Διευθυντές και Προϊσταμένους που λειτουργούν στα σχολεία τους με υποχρεωτικές υπερωρίες.

Αφού θέλουμε αγώνες που να είναι ανεξάρτητοι και νικηφόροι, ας καταγγείλουμε το μαύρο και μαλακό καναπέ της ΓΣΕΕ του Παναγόπουλου, ας καταγγείλουμε το «ανακαινισμένο» κτίριο της ΑΔΕΔΥ και ας προωθήσουμε ένα ανεξάρτητο κέντρο αγώνα με απεργιακές επιτροπές, με κεντρική απεργιακή επιτροπή και ας ψηφίσουμε τώρα όποιος τολμά την ιστορική πολιτική απόφαση για το Απεργιακό Ταμείο, για το οποίο έχουμε καταθέσει ολοκληρωμένη πρόταση.

Πολλά θα μπορούσαμε να προσθέσουμε.

Τελειώνοντας θέλω να υπογραμμίσω ότι είναι νίκη της ζωντανής εκπαίδευσης, είναι νίκη του απεργιακού κόσμου, το ότι έχουμε μπροστά μας μια σειρά πλαίσια που μιλάνε για αγώνες, μια σειρά πλαίσια τα οποία μπορούν να αποτελέσουν βάση για μια συζήτηση από εδώ και μπροστά. Πού όμως θα γίνει αυτή η συζήτηση συνάδελφοι; Ανάμεσα στους πολιτικούς και τους τεχνικούς της εξουσίας; Όχι. **Μέσα στις Γενικές Συνελεύσεις!**

Το κίνημα θα καθορίσει μέσα από τις Γενικές του Συνελεύσεις την παραπέρα πορεία χωρίς να είναι δέσμιο ούτε των Διοικητικών Συμβουλίων της ΟΛΜΕ και της ΔΟΕ, ούτε να είναι δέσμιο σε αόριστες μορφές αγώνα, τις οποίες κάθε φορά οι πολιτικές ίντριγκες θα τις αποφασίζουν, ούτε θα είναι υποχρεωμένο και δέσμιο στις λογικές ΓΣΕΕ – ΑΔΕΔΥ.

Εμείς, λοιπόν, συνάδελφοι στις Γενικές Συνελεύσεις θα είμαστε εκεί, όπως ήμασταν πάντα, βάζοντας τη λογική του αγώνα, της ανατροπής και της ρήξης.

Β. ΠΑΣΣΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΑΣ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Η φετινή μας Γενική Συνέλευση διεξάγεται σε περίοδο πολιτικής κυριαρχίας της κυβέρνησης και η χρονιά που πέρασε καθορίστηκε από την επικράτηση των νεοφιλελεύ-

θερων αντιλαϊκών πολιτικών της κυβέρνησης ενάντια στους εργαζόμενους της χώρας.

Η χρονιά σηματοδεύτηκε από την ψήφιση του αντιασφαλιστικού νομοσχεδίου ανοίγοντας διάπλατα μαζί του όλα τα ζητήματα που αφορούν το δίπτυχο εργασία και γνώση, δηλαδή οτιδήποτε αφορά την εργασιακή, κοινωνική και μορφωτική οντότητα του ανθρώπου ως εργαζόμενου. Παράλληλα, η κυβέρνηση ετοιμάζει τον αντίστοιχο ασφαλιστικό νόμο για τους δημοσίου υπαλλήλους και τους εκπαιδευτικούς.

Στην εκπαίδευση η κυβέρνηση συνεννοείται με ποικίλα συμφέροντα στο χώρο της παιδείας, κυρίως αμερικανικά και αγγλικά, αντίθετα από το Σύνταγμα, να βρει αντισυνταγματικούς τρόπους παράκαμψης του άρθρου 16 (μέσω Ε.Ε. ή «κόλπων» Ν.Π.Δ.Δ.). Το ΥΠΕΠΘ-ΕΣΥΠ ετοιμάζεται να σφίξει επώδυνα τον κλοιό στην οποία παιδαγωγική μας αυτονομία με τις προτάσεις του για την αναδιάρθρωση της βασικής εκπαίδευσης. Το υπουργείο παιδείας προσπαθεί να στήσει μέσω της διοικητικής ιεραρχίας (των Περιφερειακών διευθυντών, Διευθυντών και Προϊσταμένων εκπαίδευσης και διευθυντών σχολείων) μία ιδιόμορφη διαδικασία επικοινωνίας με τους εκπαιδευτικούς των σχολείων, όπως στις περιπτώσεις της «ονοματοδοσίας σχολείων» και της «επιμόρφωσης εκπ/κών», στήνοντας ένα ιδιότυπο απευθείας κρατικό συνδικαλισμό του ΥΠΕΠΘ με τους εκπαιδευτικούς παρακάμπτοντας τους συλλόγους και τη ΔΟΕ. Παράλληλα με τις ετήσιες εκθέσεις αξιολόγησης οι Σχολικοί Σύμβουλοι ανά τη χώρα - το ίδιο συνέβη και στην Πάτρα - αφήνουν κατά μέρος τις αποφάσεις του Κλάδου, ταυτίζονται και υλοποιούν αντεκπαιδευτικές πολιτικές του υπουργείου Παιδείας σε πολλά ζητήματα, όπως αυτό της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου. Η ΔΟΕ μόλις τρεις μέρες πριν το κλείσιμο των σχολείων (στις 17 Ιουνίου) αποφάσισε κατόπιν πιέσεων-αποφάσεων των τοπικών γενικών συνελεύσεων και Δ.Σ. να δηλώσει την αντίθεσή της σ' αυτό κι αφού άφησε να περάσει ο χρόνος και οι εκπαιδευτικοί έκθετοι στο διοικητικό μηχανισμό να συμπληρώσουν τις εκθέσεις αξιολόγησης του εκπ/κού έργου.

Το ΥΠΕΠΘ με την εκπαιδευτική του πολιτική αλλάζει το σχολείο και πάνω σ' αυτό προσπαθεί να προσαρμόζει τους εκπαιδευτικούς. Δεν μπορεί σήμερα στο σχολείο να υπάρχουν συμβασιούχοι εκπαιδευτικοί κανενός είδους. Ο εκπαιδευτικός είναι μια ολοκληρωμένη οντότητα και δεν μπορεί η εκπαιδευτική του λειτουργία να είναι μια απλή εμπορευματική διαδικασία.

Δεν μπορεί το εκπ/κό κίνημα να επιτρέπει να γίνεται κάποιος εκπαιδευτικός με τον ΑΣΕΠ. Το ΑΣΕΠ είναι ένας γραφειοκρατικός μηχανισμός όπου αναδεικνύει τους εκπαιδευτικούς με εντελώς συγκυριακά και περιστασιακά στοιχεία. Ακόμη και η επετηρίδα συνιστούσε μια διαδικασία η οποία συγκροτούσε έναν εν δυνάμει εκπαιδευτικό με φιλοδοξίες για το σχολείο, την εκπαίδευση και την κοινωνία. Το ΑΣΕΠ διαμορφώνει εκπαιδευτικό με χρονικό ορίζοντα δύο χρόνων, με αβεβαιότητα, χωρίς όνειρα και φιλοδοξίες.

Η εκπαίδευση πέρασε πλέον σε άλλα χέρια. Το ΥΠΕΠΘ μετατρέπεται με σταθερούς ρυθμούς καθημερινά από υπουργείο παιδείας σε υπουργείο απασχόλησης και κατάρτισης. Τα 2/3 της παροχής δικτύου εκπαίδευσης είναι έξω από το σχολείο, όπου τα διάφορα κέντρα (ΚΕΚ, ΙΕΚ) μοιράζουν αφειδώς τίτλους απασχόλησης εφήμερους και αμφιβόλου προέλευσης, πράγμα που έχει ήδη τις τελικές επιπτώσεις του με δεκάδες χιλιάδες πλαστούς τίτλους.

Τσουκάτους και Siemens έχουμε όχι μόνο σε κυβερνητικές θέσεις αλλά σε όλες τις όψεις της κοινωνικής ζωής και τους κλάδους. Η κατάσταση αυτή ισχύει παντού και μέχρι κάτω: σε αιρετούς, παρατάξεις, διοικητικά συμβούλια, εκπαιδευτικούς, φοιτητές και σε αυτό ουραγός είναι και η αριστερά.

Το πρόβλημα του εκπαιδευτικού κινήματος σήμερα είναι ότι το ίδιο δεν μιλά για το ΣΧΟΛΕΙΟ. Το σχολείο σήμερα έχει σταματήσει να είναι σχολείο των κύριων φορέων του, δηλ. δασκάλων-μαθητών, και να είναι κάτω από το δημοκρατικό έλεγχο της κοινωνίας. Δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένας δοκιμαστικός σωλήνας όπου οι μαθητές οδηγούνται να μαθαίνουν με ανορθόδοξους τρόπους για να μπουν στην παραγωγή περιστασιακά και εφήμερα, χωρίς βέβαια να παίρνουν τη εγκύκλια μόρφωση, δηλ. χωρίς να παίρνουν ένα συγκεκριμένο πλάτος γνώσεων που θα τους κάνουν ικανούς να συνεχίσουν στο δρόμο της γνώσης και της μόρφωσης. Οι μαθητές αντί να αγαπούν το σχολείο, το απεχθάνονται και ως εκπαιδευτικοί, πέρα από τις ευθύνες του συστήματος, δεν είμαστε άμοιροι σ' αυτό. Έτσι αντί να σηκώνουμε γενικώς τις σημαίες της αντίστασης χωρίς περιεχόμενο θα ήταν καλύτερα για το σχολείο και την κοινωνία να ασχοληθούμε μ' αυτό. Το σχολείο πρέπει να αποκατασταθεί ως ενότητα δασκάλων-μαθητών-κοινωνίας κάτω από το άγρυπνο μάτι της ίδιας της κοινωνίας και η λειτουργία του να είναι τέτοια, ώστε το σύνολο των μαθητών όταν τελειώνουν το σχολείο να είναι ικανοί για τα ΑΕΙ. Αυτό το σχολείο έχει απαξιωθεί και ευθύνες ση-

μαντικές έχουμε και εμείς οι εκπαιδευτικοί. Κοντεύουμε η κοινωνία να μας δείχνει ως παράδειγμα αργόμισθων και αυτό όχι μόνο στο πρωτοβάθμιο σχολείο, το δημοτικό. Το εισιτήριο της γνώσης το παίρνουν σήμερα μικρό ποσοστό μαθητών και ως δάσκαλοι οφείλουμε να συγκρουστούμε με αυτή την πραγματικότητα.

Το σχολείο πρέπει να περιλαμβάνει τρεις βασικές ενότητες στο αναλυτικό του πρόγραμμα: α) γλώσσα και μαθηματικά, β) φύση και κοινωνία και γ) πολιτισμός, γυμναστική και ελεύθερος χρόνος. Μόνο αν αγωνιστούμε για την αποκατάσταση αυτής της διαρρηγμένης ενότητας μαθητών-δασκάλων-κοινωνίας και διεκδικήσουμε το σχολείο της μόρφωσης για όλα τα παιδιά του λαού, τότε θα αντλούμε το δικαίωμα από την κοινωνία να διεκδικούμε αιτήματα που αφορούν το μισθό μας, την ασφάλιση, τη σύνταξη, τις εργασιακές σχέσεις, την παιδαγωγική ελευθερία στο σχολείο, κ.ά. Αν δεν το έχουμε αυτό ως προμετωπίδα των αιτημάτων μας τότε η κοινωνία θα αξιολογεί το σχολείο ως κοινωνικά άχρηστο και τους εκπαιδευτικούς ως αργόμισθους.

Οι παρατάξεις σήμερα ελάχιστα ως καθόλου ασχολούνται σε βάθος με αυτό το κορυφαίο για την κοινωνία ζήτημα. Το κάνουν επιφανειακά μόνο όταν θέλουν να επιχειρηματολογήσουν για άλλα ζητήματα και να τεκμηριώσουν θέσεις νεοφιλελεύθερου ή σοσιαλνεοφιλελεύθερου τύπου. Η ΔΑΚΕ θέλει το σχολείο εμπορικό, η ΠΑΣΚ ολίγον εμπορικό και ολίγον λαϊκό και οι υπόλοιπες παρατάξεις δεν έχουν αποσαφηνίσει και δεν μπορούν να σκιαγραφήσουν ποιο σχολείο θέλουν. Η ΕΣΑΚ μιλά για 12χρονο σχολείο γενικά αλλά σε ένα άλλο σύστημα και με αυτή της τη θέση δεν μπορεί να κριθεί ως θέση αποφεύγοντας να τοποθετηθεί ποιο σχολείο θέλει για το σήμερα.

Οι δάσκαλοι οφείλουν πρώτοι να ανοίξουν μέτωπο με αυτό το ζήτημα με την κυβέρνηση και τα κόμματα. Αν αυτό δεν γίνει, τότε η κυβέρνηση, και όσοι τη στηρίζουν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, με τους δικούς της όρους θα συνεχίσει να απαξιώνει τη μορφωτική λειτουργία του σχολείου, συνεχίζοντας τη λογική του σχολείου ως δοκιμαστικού σωλήνα. Αυτό θα σημαίνει ότι η ίδια η κοινωνία θα απορρίψει όχι μόνο το δημόσιο σχολείο ως κοινωνικά άχρηστο αλλά και εμάς τους εκπαιδευτικούς ως τέτοιους. Η ΑΠΕΡΓΙΑ του 2006 άνοιξε μεταξύ των άλλων και ζητήματα αμφισβήτησης του σημερινού σχολείου (νέα βιβλία και Α.Π.) και η κοινωνία στηρίξε τους δασκάλους και την απεργία τους προς έκπληξη όλων. Γι' αυτό και σήμερα αποτελεί φάρο και ορό-

σημο διεκδίκησης ενός διαφορετικού μορφωτικού σχολείου όχι μόνο για τους δασκάλους αλλά και για τους εργαζόμενους και τα παιδιά τους.

Γ. ΚΑΛΗΜΕΡΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΥΡΟΥ-ΤΗΝΟΥ-ΜΥΚΟΝΟΥ

Συναδέλφισσες/οι, η κρισιμότητα της συγκυρίας που διανύουμε για τα δικαιώματα του κόσμου της εργασίας, θέτει στο προσκήνιο την αναγκαιότητα ο κλάδος να αναζητήσει ξανά το δρόμο του αγώνα. Από αυτή την άποψη, το πρόγραμμα δράσης θα πρέπει να αποτυπώνει με σαφήνεια τη θέληση του κλάδου να συγκρουστεί με το σύνολο της νεοφιλελεύθερης αντιλαϊκής πολιτικής της κυβέρνησης, συμβάλλοντας, από τη δική του μεριά, στη συγκρότηση ενός κινήματος αντίστασης και ανατροπής με πανεκπαιδευτικά-διακλαδικά χαρακτηριστικά. Κατά συνέπεια, το πρόγραμμα δράσης θα πρέπει να είναι σε θέση να προσδιορίσει με σαφήνεια τα χαρακτηριστικά της συγκυρίας που διανύουμε στην εκπαίδευση και την κοινωνία, να συνδέεται με τις υπαρκτές αγώνιες και τα αδιέξοδα του κλάδου και του κόσμου της μισθωτής εργασίας, να δίνει αγωνιστικό και συλλογικό περιεχόμενο στην αγανάκτηση του κάθε μεμονωμένου εκπαιδευτικού και να είναι αποτέλεσμα διαπάλης, συζήτησης και συνδιαμόρφωσης μέσα στις γενικές συνελεύσεις. Ένα πρόγραμμα δράσης δε μπορεί να είναι ποτέ αγωνιστικό και προωθητικό όταν είναι αποτέλεσμα απλά των υπολογισμών των διάφορων κομματικών μηχανισμών και των απόμακρων γραφειοκρατιών των εκπαιδευτικών ομοσπονδιών. Υπάρχει, άλλωστε, μια μακρά εμπειρία αγώνων που η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, παρά τις γενικόλογες αγωνιστικές της κορώνες, υπονόμωσε ανοικτά, με τελευταία περίπτωση τη στάση των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ στην αντιπαράθεση για το ασφαλιστικό το χειμώνα που μας πέρασε. Το πρόγραμμα δράσης πρέπει να αποτυπώνει και την ανάγκη οι αγώνες να βρίσκονται στα χέρια του κόσμου της εκπαίδευσης που αγωνιά καθημερινά, που τα φέρνει οικονομικά δύσκολα και που παρ' όλα αυτά αγωνίζεται για ένα σχολείο δημοκρατικό και ανοικτό σε όλους/ες.

Σε σχέση με τη συγκυρία που διανύουμε, η κυβέρνηση της Ν.Δ., εφαρμόζοντας μια επιθετική αντιλαϊκή πολιτική, η οποία αποτελεί συνέχεια της πολιτικής των κυβερνήσεων του Π.Α.Σ.Ο.Κ και των γενικών κατευθύνσεων της Ε.Ε, θέτει στο στόχαστρο της το σύνολο των κοινωνικών, μορφωτι-

κών και εργασιακών κατακτήσεων του κόσμου της εργασίας: η κοινωνική ασφάλιση, η δημόσια εκπαίδευση, ο χρόνος εργασίας, τα δημοκρατικά δικαιώματα, το επίπεδο των μισθών γίνονται αντικείμενο «μεταρρύθμισης» προς όφελος του κεφαλαίου. Η κυβέρνηση με την αντι-ασφαλιστική μεταρρύθμιση Πετραλιά και την εφαρμογή των νόμων Σιούφα-Ρέππα, επέφερε μια πλήρη ανατροπή του ασφαλιστικού-συνταξιοδοτικού συστήματος, υπονομεύοντας, παράλληλα, το εργασιακό παρόν και μέλλον όλων των εργαζομένων. Την ίδια στιγμή, οι μισθοί παραμένουν καθηλωμένοι, οι αυξήσεις-ψίχουλα δίνονται σε δόσεις, ενώ η ακρίβεια στα βασικά είδη κατανάλωσης καλπάζει σε ανεξέλεγκτους ρυθμούς, με αποτέλεσμα να μειώνεται το πραγματικό εισόδημα όλων μας. Πειθαρχία στους μισθούς και πλήρη ελευθερία στους κερδοσκόπους είναι το κεντρικό μήνυμα που στέλνει η κυβέρνηση της φτώχειας και της ανασφάλειας.

Στην εκπαίδευση, το σοκ που περιέγραψε ο Στυλιανίδης για τα πανεπιστήμια, προωθώντας τα ιδιωτικά ΑΕΙ, σε συνδυασμό με το Δίκτυο σχολικής καινοτομίας και το πόρισμα του ΕΣΥΠ για την αξιολόγηση της Γενικής Εκπαίδευσης, αποκαλύπτει τις κυβερνητικές προθέσεις για επιχείρηση άμεσης προώθησης της ιδιωτικοποίησης, της εμπορευματοποίησης και της επιχειρηματικής εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες. Για πρώτη φορά, ο επικεφαλής του Υπουργείου Παιδείας, με τη συναίνεση της αξιωματικής αντιπολίτευσης και ας θυμηθούμε εδώ τις θέσεις της κυρίας Διαμαντοπούλου, λειτουργεί ως κοινός πλασιέ των διάφορων κολεγίων, προβάλλοντας την ανάγκη επιβολής επιχειρηματικών «πανεπιστημίων», ακόμα και χωρίς την αναγκασία αναθεώρηση του άρθρου 16. Ο αυταρχισμός και η ασυδοσία της αγοράς αποτελούν όψεις του ίδιου νομίσματος.

Επιπρόσθετα, το δημόσιο σχολείο, σκόπιμα, υποβαθμίζεται: τα σχολεία λειτουργούν με τεράστια κενά, με ελλείψεις σε εκπαιδευτικό προσωπικό, με ακατάλληλες υποδομές, με συμπύξεις τμημάτων και κατάργηση των τάξεων υποδοχής και των τμημάτων ένταξης. Η απαξίωση του αποτελεί το μέσο για την επιβολή, από την μια των νέων εργασιακών σχέσεων (ωρομισθία, υπερωρίες εκπαιδευτικών, επιμήκυνση ωραρίου) και από την άλλη προετοιμάζει το έδαφος για την πλήρη επιβολή του νεοφιλελεύθερου εκπαιδευτικού μοντέλου, δηλαδή αξιολόγηση, «αποκέντρωση», ανταγωνισμός σχολικών μονάδων και κατηγοριοποίηση σχολείων, εκπαιδευτικών και μαθητών. Η εικόνα δημόσιας εγκατάλειψης των σχολείων, που επιτείνεται από την πα-

ραπέρα μείωση των εκπαιδευτικών δαπανών, στρώνει το δρόμο για την επιβολή των νέων επιθεωρητών και των ποικιλώνυμων «μάγων της αγοράς».

Η πραγματικότητα αυτή ήδη είναι ορατή με την εγκύκλιο για τα νηπιαγωγεία. Η προσχολική εκπαίδευση μετατρέπεται σε μια κερδοφόρα εκπαιδευτική αγορά, τα προνήπια μένουν εκτός δημόσιου νηπιαγωγείου και το ωράριο των νηπιαγωγών επιμηκώνεται, προκειμένου να εξισωθεί προς τα κάτω, με τους όρους απασχόλησης στους ιδιωτικούς και δημοτικούς παιδικούς σταθμούς. Η «αποκέντρωση» που μεταθέτει την ευθύνη για τη δημόσια εκπαίδευση στους δήμους και τους ιδιώτες χτυπάει την πόρτα σε κάθε βαθμίδα του εκπαιδευτικού συστήματος. Ο σκοταδισμός και ο επιθεωρητισμός επανέρχονται δριμύτεροι, καθώς και το κύμα διοικητικού αυταρχισμού, απειλών και τρομοκράτησης που κυριαρχεί στα σχολεία. Φαινόμενα που συνθέτουν το νεοσυντηρητικό πυρήνα της αντι-εκπαιδευτικής πολιτικής. Η ριζοσπαστική εκπαιδευτική πρακτική φимώνεται, όπως αποδεικνύει περίτρανα η περίπτωση του σχολείου της Γκράβας και οι σοβινιστικές κραυγές κυριαρχούν στον εκπαιδευτικό λόγο των υπευθύνων.

Είναι φέτος τέλος, που αποκαλύπτονται ξεκάθαρα, οι εκπαιδευτικές συνέπειες των νέων βιβλίων. Γινόμαστε, όλοι εμείς οι εκπαιδευτικοί της δράσης, μάρτυρες της κατηγοριοποίησης των ίδιων των μαθητών μας, της προώθησης του λειτουργικού αναλφαριθμητισμού, του περιορισμού της κριτικής σκέψης και της μετατόπισης των ευθυνών για την σχολική αποτυχία στις πλάτες των ίδιων των παιδιών και των οικογενειών τους. Σε μια αντιδραστική κοινωνική πραγματικότητα που ενισχύονται οι κοινωνικές ανισότητες και οι ταξικές ιεραρχίες, τα νέα εκπαιδευτικά περιεχόμενα και οι επίσημες παιδαγωγικές διαδικασίες στοχεύουν στην παροχή μιας εκπαίδευσης διαφορετικών ταχυτήτων.

Όλα τα μέτωπα συνεπώς είναι ανοικτά. Η απαξίωση, μάλιστα, της κυβέρνησης από τα σκάνδαλα διαφθοράς που έρχονται διαρκώς στη δημοσιότητα την κάνουν ακόμα πιο επικίνδυνη για τον κόσμο της εργασίας. Το κυβερνητικό στρατόπεδο επιλέγει, ως φυγή από τα αδιέξοδα του, ένα νέο γύρο αντι-λαϊκών μέτρων με αιχμές την αξιολόγηση, την αναγνώριση των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών, τη λιτότητα και το ασφαλιστικό των δημοσίων υπαλλήλων. Το φθινόπωρο αναμένεται να είναι θερμό φέτος.

Απέναντι σε αυτή την πραγματικότητα, μεγάλη ευθύνη έχει και ο επίσημος συνδικαλισμός. Οι κινητοποιήσεις για

το ασφαλιστικό απέδειξαν πως η μαζικότητα των εργατικών κινητοποιήσεων από μόνη της δε μπορεί να φέρει αποτελέσματα, στο βαθμό που καθοδηγούνται από τις ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ. Ο επίσημος συνδικαλισμός προωθεί τη λογική «του πόσα δικαιώματα είμαστε έτοιμοι να θυσιάσουμε», της αποκλιμάκωσης των αγώνων και τελικά της υποταγής, επιβάλλοντας την άποψη ότι η κυβέρνηση είναι ανίκητη. Η κυβέρνηση της Ν.Δ. δεν είναι ανίκητη. Οι εργαζόμενοι μπορούν να βρουν ένα κοινό αγωνιστικό δρόμο, ο οποίος θα είναι ανεξάρτητος, ταξικός αλλά και νικηφόρος.

Πρέπει να ξεκινήσουμε από την 1^η Σεπτέμβρη, ανοίγοντας όλα τα μεγάλα και μικρά μέτωπα, να πάμε κόντρα σε όλα αυτά που κάνουν γκρίζα την πραγματικότητα μας. Πρωτοβουλίες για τα νηπιαγωγεία και ανυπακοή στο νέο ωράριο, ενημέρωση και κοινούς αγώνες μαζί με τους γονείς για το δικαίωμα στην προσχολική εκπαίδευση και την αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου, καταγγελία και παραστάσεις διαμαρτυρίας για τα κενά, αμφισβήτηση του σχολείου που απορρίπτει και κατηγοριοποιεί, κοινές συνελεύσεις και συντονιστικά αγώνα με τις ΕΛΜΕ και όλους τους αγωνιζόμενους κλάδους στην προοπτική του μετώπου παιδείας-εργασίας, διαρκής αγωνιστική κινητικότητα για τα ζητήματα του ασφαλιστικού και του μισθολογίου. Ο στόχος θα πρέπει να είναι το διάστημα του Σεπτεμβρίου-Οκτωβρίου να αξιοποιηθεί στην κατεύθυνση της συγκέντρωσης αγωνιστικών δυνάμεων, της οικοδόμησης ενός αγωνιστικού-απεργιακού δικτύου με πλατιά απεύθυνση τόσο στο δημόσιο, όσο και στον ιδιωτικό τομέα, με ιδιαίτερη ωστόσο έμφαση στον πανεκπαιδευτικό σχεδιασμό των πρωτοβουλιών μας.

Σε αυτή την κατεύθυνση, προετοιμάζουμε τη συνολικοποίηση της αντιπαράθεσης με την πρόταση για Γ.Σ στα τέλη Οκτώβρη, με στόχο την εκδήλωση απεργιακού αγώνα διαρκείας, την περίοδο ακριβώς που θα κρίνεται το οικονομικό, θα έχουν εκδηλωθεί οι κυβερνητικές προθέσεις και θα έχουν προηγηθεί 2 μήνες δράσης και οικοδόμησης κοινωνικών συμμαχιών. Ένας αγώνας ανεξάρτητος, με ταξικό περιεχόμενο και διακλαδική απεύθυνση που θα βρίσκεται στα χέρια των ίδιων των εργαζομένων μπορεί να αποκτήσει μαζικά και νικηφόρα χαρακτηριστικά.

Συναδέλφισες/ οι ας ανοίξουμε το παράθυρο στο μέλλον, ας χρωματίσουμε και πάλι τη ζωή μας με το κόκκινο χρώμα του αγώνα. Οι ανάγκες μας μπορούν να γίνουν η νέα ελπιδοφόρα κοινωνική και εκπαιδευτική πραγματικότητα.

Ν. ΦΑΡΑΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Συνάδελφοι, κατά τη συνδικαλιστική χρονιά που πέρασε το Δ.Σ. της ΔΟΕ πέρα από το ασφαλιστικό δεν πάλεψε κατά τη γνώμη μας με συνέπεια και αποτελεσματικότητα τα προβλήματα που εμφανίστηκαν στον κλάδο μας ή αυτά που χρονίζουν.

Η συνεχιζόμενη από την Κυβέρνησης προσπάθεια ιδιωτικοποίησης της Δημόσιας Εκπαίδευσης με την εισβολή χορηγών στα σχολεία δεν αντιμετωπίστηκε από την Ομοσπονδία ως ορατή απειλή για τη Δημόσια Εκπαίδευση.

Τα καινοτόμα προγράμματα σε νηπιαγωγεία και δημοτικά σχολεία που χρηματοδοτούνται από χορηγούς δεν φαίνεται να σας ανησυχούν συνάδελφοι της ΔΟΕ.

Η συνεχιζόμενη υποβάθμιση της προσχολικής αγωγής και η προώθησή της στους Δήμους και τους ιδιώτες δεν αναδείχθηκαν ως μείζονα προβλήματα της Εκπαίδευσης.

Οι περικοπές δαπανών συνεχίζονται. Οι συνάδελφοι της Ειδικής Αγωγής δεν παίρνουν επίδομα, οι συνάδελφοι που εργάζονται σε δύο ή περισσότερα σχολεία δεν παίρνουν πλέον οδοιπορικά, οι συνάδελφοι νηπιαγωγοί δεν μπορούν να λειτουργήσουν τα νηπιαγωγεία και αναζητούν πόρους από γονείς, δήμους κλπ.

Συνάδελφοι της ΔΟΕ, ιδιαίτερα της ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ, δεν σας ανησυχεί καθόλου η διαφαινόμενη «εισβολή» των ιδιωτών – χορηγών στη Δημόσια Εκπαίδευση;

Μήπως συμμαρτίζετε και εσείς το όραμα του Υπουργού για το «έξυπνο σχολείο» δηλαδή το σχολείο της αγοράς; Μήπως θα συμφωνήσετε αύριο με την επικείμενη ένταξη των σχολείων στους Δήμους με το Καποδίστρια II;

Τι θα κάνετε συνάδελφοι της ΔΟΕ κατά την ερχόμενη συνδικαλιστική χρονιά με τους συναδέλφους ωρομίσθιους; Θα ανεχόμαστε την απάνθρωπη, επαίσχυντη μεταχείριση αυτών των συναδέλφων μας, που τους επιφυλάσσει η νεοφιλελεύθερη πολιτική των τελευταίων κυβερνήσεων;

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες αντιπρόσωποι από τη Γενική μας Συνέλευση πρέπει να φύγουμε αποφασισμένοι για αγώνα. Για αγώνα πολύμορφο, μαζικό, ταξικό. Για αγώνα που θα έχει ως βασικό προσανατολισμό την προάσπιση της Δημόσιας δωρεάν παιδείας για όλους.

Στον αγώνα αυτό, που η μορφή του μπορεί να καθοριστεί από αυτή εδώ τη Συνέλευση, αλλά η εξέλιξή του θα καθορίζεται από τις Συνελεύσεις των τοπικών συλλόγων πρέπει να βρούμε συμμάχους.

Πρώτα και κύρια πρέπει να συντονιστούμε με τις άλλες εκπαιδευτικές ομοσπονδίες, με τους γονείς, τους μαθητές, τους φοιτητές.

Πρέπει να καταστήσουμε σαφές στους εργαζόμενους, ότι η προάσπιση της Δημόσιας Παιδείας είναι και δική τους υπόθεση. Όλοι μαζί θα τα καταφέρουμε γιατί και πολλοί είμαστε και το δίκιο με το μέρος μας είναι.

Αρκεί συνάδελφοι να πειστούμε πρώτα απ' όλους εμείς ότι η παιδεία δεν μπορεί να γίνει χώρος για επιχειρηματικές δραστηριότητες. Η παιδεία πρέπει να θεωρείται απ' όλους μας ως κοινωνικό αγαθό.

Γ. ΒΟΥΡΒΟΥΛΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΙΜΟΥ - ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗΣ - ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ

Τη συνδικαλιστική χρονιά 2007-2008 η λειτουργία και η συνολική δράση του Δ.Σ. θα μπορούσε να χαρακτηριστεί αποκομμένη, γραφειοκρατική, αδύναμη και αναποτελεσματική. Με δεδομένη τη γενικότερη αρνητική κοινωνική, πολιτική και συνδικαλιστική πραγματικότητα που λίγο πολύ όλοι περιγράφουμε από αυτό εδώ το βήμα, το Δ.Σ. της ΔΟΕ δεν μπόρεσε όχι απλά να εμπνεύσει τα μέλη της αλλά δεν κατάφερε να σχεδιάσει και να αναπτύξει ένα στοιχειώδη διάλογο για τα ζητήματα που απασχολούν τον εκπαιδευτικό της Πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Δε θέλησε να οργανώσει και να συγκροτήσει τις προτάσεις και τις εναλλακτικές απαντήσεις των μάχιμων εκπαιδευτικών για νέα αναλυτικά προγράμματα και βιβλία προσαρμόσιμα στις εκπαιδευτικές ανάγκες όλων των μαθητών, για την ειδική αγωγή, για το «ολοήμερο», για την προσχολική αγωγή, για το σχολείο του σήμερα και του αύριο, για την επιμόρφωση και τη μετεκπαίδευση.

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ επιχειρώντας μπροστά στα αδιέξοδα της στρατηγικής της να μετακυλήσει ευθύνες στη βάση των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας, στάθηκε μακριά απ' τις ανάγκες του απλού δασκάλου, και προσάρμοσε τη δράση της στις κομματικές σκοπιμότητες και τις παραταξιακές ιδιοτέλειες. Και αυτή είναι μια λογική εκπροσώπησης που σχετίζεται περισσότερο με τη συνδικαλιστική και πολιτική διαχείριση παραταξιακών ελλειψών και ισορροπιών παρά με την ανταπόκριση στις ανάγκες και τις εκφρασμένες αγωνίες των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας. Είναι επιλογές, πρακτικές και χειρισμοί που κινούνται σε εμφανή αναντιστοιχία με τις διαθέσεις της συ-

ντριπτικής πλειοψηφίας του εκπαιδευτικού κόσμου της Πρωτοβάθμιας. Ακόμα και στο πλαίσιο του αγώνα της μεγάλης περσινής απεργίας η προσπάθεια για τη χειραγώγηση και την οικειοποίηση της δυναμικής του πρωτοφανούς ξεσπάσματος των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας, εντέλει, όχι μόνο δεν απελευθερώνει, δεν χειραφετεί, αλλά ακυρώνει και κάθε προσπάθεια για την ανάπτυξη αλληλεγγύης μπροστά στα μεγάλα ζητήματα, απομακρύνοντας αργά αλλά σταθερά από κάθε συλλογική προσπάθεια για τον προσδιορισμό του κοινωνικά ή και επαγγελματικά αναγκαίου (βλέπε απαρτία Γενικών Συνελεύσεων).

Είναι φανερό πλέον πως οι τακτικισμοί της ηγετικής ομάδας στη ΔΟΕ και οι κορυφώσεις ενός προσωποπαγούς και κοινωνικού βολонταρισμού βρίσκονται σε αντιδιαστολή όχι μόνο με τον κινηματικά αναγκαίο βηματισμό αλλά και με τις εξελίξεις της περιόδου και το γενικότερο συνδικαλιστικό γίγνεσθαι. Είναι μεγάλη και φανερή στον καθένα πια η ευθύνη της ηγετικής ομάδας της ΠΑΣΚ στη ΔΟΕ για την αρνητική κατάσταση που επικρατεί σήμερα στην Ομοσπονδία. Ο «αριστερός» βερμπαλισμός, όταν συνοδεύεται από συναινετική – διαχειριστική πρακτική που υπογράφει συλλογικές συμβάσεις αξίας ενός κουλουριού δεν πείθει, και τότε ο «ηγεμών» αποκαλύπτεται... Αδυνατεί πλέον να «περάσει γραμμή» ακόμα και στους «υπηκόους» του, επαληθεύοντας ότι για τους Ναπολέοντες θα υπάρχει πάντοτε ένα Βατερλώ... Αλήθεια, μας προξένισε μεγάλη εντύπωση πώς ο «κινηματικός» Πρόεδρος της ΔΟΕ που υπηρέτησε για 6 εβδομάδες τη μεγάλη Απεργία, πώς ο ίδιος, στην πανηγυρική εκδήλωση, με περισσή θέρμη χειροκροτούσε την εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ και υπεύθυνη Παιδείας Άννα Διαμαντοπούλου, υπέρμαχο της αποκέντρωσης, της αξιολόγησης και ό,τι πιο ακραίου νεοφιλελεύθερου μοντέλου στην Παιδεία, πρώην εκσυγχρονίστρια, δεξί χέρι του Σημίτη και του Τσουκάτου, και νυν Παπανδρεϊκή «υπό προθεσμία»...

Η ΔΑΚΕ, ανεχόμενη όλες τις συντηρητικές αναδιαρθρώσεις, τις αντεργατικές μεταρρυθμίσεις και τους αντιεκπαιδευτικούς σχεδιασμούς, χωρίς καμία κριτική διάθεση και υποψία αντιπαράθεσης, στηρίζει τις νεοδεξιές πολιτικές της κυβέρνησης της Ν.Δ.

Τα «κροκοδείλια δάκρυα» της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ για την περικοπή του επιδόματος ειδικής αγωγής στα ΚΔΑΥ δεν πείθουν κανέναν: οι νόμοι 2817/00 και 3194/03 που με διατάξεις τους επέβαλαν διακρίσεις και άνιση μεταχείριση στους εκπαιδευτικούς ειδικής αγωγής ψηφίστηκαν από το ΠΑΣΟΚ. Ο νόμος 3205/03 που κατάργησε τη χορήγηση

του επιδόματος ειδικής αγωγής στο προσωπικό των ΚΔΑΥ ψηφίστηκε από το ΠΑΣΟΚ. Η Νέα Δημοκρατία, 4 χρόνια τώρα, εξυπηρετήθηκε άριστα από την κείμενη νομοθεσία. Ο Πανελλήνιος Επιστημονικός Σύλλογος Ειδικής Αγωγής (ΠΕΣΕΑ), ως επιστημονικός φορέας, από το Γενάρη του 2005, με έγγραφό του προς την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, προς τις Εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες και το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους επεσήμανε την τεράστια αδικία, καταφέροντας τελικά να συμπεριλάβει σε νομοσχέδιο της περιόδου εκείνης τις σχετικές διορθωτικές αλλαγές. Πού ήταν το συνδικαλιστικό σωματείο τότε; Πώς αντέδρασε η ΠΑΣΚ τότε, και για 4 χρόνια μέχρι σήμερα; Πώς αντέδρασε η ΔΑΚΕ μετά, και για 4 χρόνια μέχρι σήμερα; Αδιαφορώντας και ειρωνευόμενοι όσους σε ανύποπτο χρόνο έκρουαν τον κώδωνα του κινδύνου.

ΔΑΚΕ και ΠΑΣΚ αλλάζουν ρόλους ανάλογα με το χρόνο και τις κυβερνήσεις προσφέροντας τις καλές υπηρεσίες τους στο πολιτικό σύστημα, στη διοίκηση, στην απαξίωση του δημόσιου σχολείου και του εκπαιδευτικού, στην κρίση των συνδικάτων, την καθήλωση και χειραγώγηση των αγωνιστικών διαθέσεων.

Από την άλλη μεριά οι διασπαστικές λογικές και πρακτικές, η περιχαράκωση και ο δογματισμός αποδυναμώνουν το συνδικαλιστικό κίνημα, ανατροφοδοτούν την κρίση και τα αδιέξοδα. Ο παραταξιακός ναρκισσισμός, ο μικρομεγαλισμός και η αυταρέσκεια όχι μόνο δεν αποδίδουν διαχρονικά αλλά εμποδίζουν κάθε προοπτική συνεργασίας των ριζοσπαστικών, κινηματικών και αριστερών δυνάμεων, κάτι που θα συνέβαλε καθοριστικά στην αλλαγή των συσχετισμών στην Ομοσπονδία.

Ο κατακερματισμός, ο διχασμός και ο σεχταρισμός ούτε καμία προοπτική χειραφέτησης των εργαζομένων υπηρετεί, ούτε τους ίδιους τους εργαζομένους ωφελεί. Εκείνοι που ιστορικά ωφελούνται είναι οι κυβερνώντες και τα συμφέροντα που αυτοί υπηρετούν. Ίσως, είναι η καλύτερη στιγμή να αναστοχαστούν κάποιοι μια άλλη δυναμική, για την αλλαγή σκηνικού και για ανατροπές στο χώρο της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Για μια ΔΟΕ των εκπαιδευτικών και όχι του κυβερνητικού ή του αντιπολιτευτικού συνδικαλισμού. Για ένα συνέδριο των αντιπροσώπων και όχι παρατάξεων. Για ένα διεκδικητικό πλαίσιο των αναγκών μας αλλά και της κοινωνίας. Για ένα πανεκπαιδευτικό και πανυπαλληλικό πλαίσιο συντονισμού και αγώνων.

Ως Αυτόνομη Παρέμβαση καταψηφίζουμε τα πεπραγμένα της ΔΟΕ για τη συνδικαλιστική χρονιά 2007–2008.

Α. ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΞΑΝΘΗΣ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, αν το να μην αφήνεις έναν ομιλητή όπως χθες τον Υφυπουργό, να μιλήσει είναι κατακριτέο, τότε πείτε μου πώς χαρακτηρίζετε και εσείς της ΔΑΚΕ αλλά και εσείς εδώ στο κέντρο, της ΠΑΣΚ, τη στάση σας όταν αποζημιώνεστε για τη συμμετοχή σας στη Συνέλευση και απουσιάζετε. Γιατί, μη μου πείτε ότι η χθεσινή εικόνα των άδειων καθισμάτων σας, είναι μια εικόνα που ανταποκρίνεται στις συνδικαλιστικές σας ευθύνες και στο ήθος σας.

Ο Γραμματέας μας και συμπατριώτης μου ο Μαντάς χθες, δήλωσε αδυναμία καταγραφής της πραγματικότητας από το Δ.Σ. Φταίνει άραγε οι συσχετισμοί ή φταίει η ίδια η πραγματικότητα; Πρόεδρε, όταν πέρσι άνοιγες το θέμα της αναπλήρωσης ήσουν λαλίστατος. Όταν όμως ήρθαν οι συνέπειες της περιβόητης αναπλήρωσης, τότε όλοι σας τηρήσατε σιγήν ιχθύος.

Φτάσανε να αποζημιώνονται συνάδελφοι που κάνανε μία ή δυο μέρες απεργία, ενώ όσοι αντισταθήκανε και δεν κάνανε δηλώσεις μετανοίας και ήταν η πλειοψηφία των συναδέλφων που απεργήσανε πολλές μέρες «να τιμωρούνται». Και απ' τη ΔΟΕ δεν υπήρξε καμιά απολύτως αντίρρηση. Γίναμε ρόμπα συνάδελφοι της ΔΟΕ, με απολύτως δική σας ευθύνη και επιτρέψτε μου να σας πω ότι το κάνατε γαργάρα.

Η Μαρριέττα δεν κατάφερε να μας λυγίσει, ο Στυλιανίδης όμως κατάφερε να μας εξευτελίσει. Τελείωσε η απεργία. Παρακολουθήσαμε εδώ τέτοιες μέρες πέρσι το one man show του Προέδρου. Και μετά; Καμιά συνέχεια, καμιά προοπτική, καμιά αποτίμηση. Και ξαφνικά επαναστατικές προτάσεις για απεργιακές κινητοποιήσεις από το πουθενά.

Λες και δεν ξέρατε ότι ο κόσμος δεν θα ακολουθήσει. Οι κινητοποιήσεις συνάδελφοι της ΔΟΕ προκηρύσσονται επειδή δεν πάει άλλο και όχι από αυξημένη ταχύτητα. Τι θέλατε να αποδείξετε; Και να μη μιλήσουμε για την απεργιακή κινητοποίηση για το ασφαλιστικό, την οποία σαμποτάρατε με την κήρυξή της.

24ωρη που την παραμονή γίνεται 48ωρη και άντε να πείσεις τους συναδέλφους. Πρέπει να καταλάβετε, ο συνδικαλισμός δεν είναι καλλιστεία επαναστατικότητας. Έρχονται ακόμη πιο δύσκολες μέρες για την εκπαίδευση. Μη θάβετε το κυρίαρχο όπλο μας. Χρειάζεται οικονομία δυνάμεων. Χρειάζεται προοπτική.

Ένα άλλο θέμα είναι τα νηπιαγωγεία. Τι συμβαίνει με τη

δημόσια προσχολική αγωγή; Τι συμβαίνει με τα 43.000 νηπία και τα 19.000 νηπία που έμειναν έξω από τα δημόσια νηπιαγωγεία; Τι συμβαίνει με το διδακτικό ωράριο των νηπιαγωγών; Τι συμβαίνει με τα κατ' έτος επιπλέον 15 λεπτά που φέτος γίνονται και μία ώρα επιμήκυνσης;

Οι νηπιαγωγοί συνάδελφοι έτσι κι αλλιώς και με δική τους ευθύνη αλλά με πρώτη ευθύνη της ελληνικής κοινωνικής πραγματικότητας και των συνδικαλιστών, νιώθουν έξω από τους συλλόγους. Καιρός να καταλάβουν και να 'ρθουν κοντά στις συλλογικότητες. Θα πρέπει όμως και η ΔΟΕ να τις πείσει με τη στάση της ότι είναι κοντά τους, ότι όλος ο εκπαιδευτικός κόσμος είναι κοντά τους. Ότι τα προβλήματα της προσχολικής αγωγής είναι προβλήματα γενικά της εκπαίδευσης και ότι από κοινού θα παλέψουμε γι' αυτά.

ΙΠΕΜ-ΔΟΕ. Τι έχουμε δει συνάδελφοι από το περιβόητο Ινστιτούτο μας; Καινούργια βιβλία, βιβλία που αποσύρονται, βιβλία ληγμένα που επανέρχονται και από το ΙΠΕΜ-ΔΟΕ σιωπή. Μόνοι μας έχουμε δώσει το δικαίωμα να έχουν άποψη όλοι οι άσχετοι και να επηρεάζουν και να καθορίζουν πράγματα που αφορούν εμάς, χωρίς εμάς.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, μας περιμένει δύσκολος χειμώνας. Ασφαλιστικό, υποχρηματοδότηση, αξιολόγηση, χειραγώγηση, εργασιακές σχέσεις. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος από τον ενωμένο, οργανωμένο και μετωπικό αγώνα, προκειμένου να αναχαιτιστεί η νεοφιλελεύθερη επίθεση, να διατηρηθούν και να διευρυνθούν τα εργασιακά μας δικαιώματα και να βρούμε ως εκπαιδευτικοί τη θέση που δικαιούμαστε στην κοινωνία.

Π. ΡΗΓΑΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΕΛΛΗ ΑΛΕΞΙΟΥ»

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

αυτήν την περίοδο συντελείται ένα διαρκές έγκλημα από μεριάς της κυβέρνησης με θύμα τον ίδιο τον ελληνικό λαό. Ζούμε την περίοδο της πλήρους κατεδάφισης του κράτους, στην εποχή των δοσίλογων που κερδοσκοπούν πάνω στη δημόσια περιουσία, που την ξεπουλάνε σε νέους αποικιοκράτες χωρίς ντροπή.

Στην εποχή της κατεδάφισης του κοινωνικού κράτους, της παιδείας, της υγείας, της ασφάλισης, των εργασιακών δικαιωμάτων, των συνταξιοδοτικών, των οικονομικών μας. Η κυβέρνηση λειτουργεί ως ντίλερ μεγάλων συμφερόντων, συ-

μπεριφέρεται ως νονός της μαφίας των συμφερόντων των ολίγων.

Ζούμε στην εποχή της ακρίβειας των πάντων, με αποτέλεσμα την καταλήστευση των ήδη πενιχρών εισοδημάτων των εργαζόμενων.

Η κυβέρνηση προσπαθεί με σχέδιο ν' αντιμετωπίσει την ακρίβεια. Ποιο είναι το σχέδιο; Να πεισθούμε ότι η ακρίβεια και η ασύστολη κερδοσκοπία είναι φυσικό φαινόμενο, ότι μας έρχεται απ' έξω ως ιπτάμενο αντικείμενο αγνώστου ταυτότητας και πατρότητας και ότι δεν μπορούμε να κάνουμε πολλά πράγματα όσο καλές κι αν είναι οι προθέσεις της κυβέρνησης. Αυτά λέει εκτός από το να δείχνουμε ανήσυχοι.

Η χώρα δέχεται επίθεση όπως έλεγε ο Πρωθυπουργός πέρυσι στις πυρκαγιές. Η κοινωνία δέχεται επίθεση από το μεγάλο κεφάλαιο, απ' όλους αυτούς που έχοντας θεοποιήσει την οικονομία της αγοράς και θέλουν τη μεγιστοποίηση του κέρδους, οδηγούν την κοινωνία σε ευέλικτες ελαστικοποιημένες σχέσεις εργασίας και οικονομική αφαίμαξη των εργαζόμενων.

Η κυβέρνηση έχει προχωρήσει σε σχέδιο εκποίησης όχι μόνο των ασημικών, αλλά και των εσωρούχων. Η κατακραυγή των εργαζόμενων και της κοινωνίας πρέπει ν' ακυρώσει την πώληση των λιμανιών, των τρένων, των αεροδρομίων, της ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ, του ΟΤΕ, τις επιζήμιες συμπτύξεις του δημόσιου τομέα και ιδιωτικού τομέα. Γιατί πλέον την άποψη ότι οι ιδιωτικοποιήσεις ωφελούν τον καταναλωτή και την κοινωνία, ρίχνουν τις τιμές και βελτιώνουν τις υπηρεσίες, δεν την παίρνει σοβαρά κανείς, ούτε και οι ίδιοι.

Απλώς εξακολουθούν να πουλάνε, γιατί αυτή είναι η δουλειά που έμαθαν και ξέρουν να κάνουν. Και ανταμείβονται με ολόπλευρη στήριξη από το μεγάλο κεφάλαιο.

Τώρα θα βρουν μπροστά την κοινωνία ακόμα πιο δυνατή, ακόμα πιο αποφασισμένη. Η ηγεμονία του νεοφιλελευθερισμού τελιώνει. Ο κόσμος ξέρει πια τι πρέπει να κάνει απέναντι σ' ένα σύστημα που εξασφαλίζει την οικονομική μεγέθυνση διευρύνοντας τις κοινωνικές ανισότητες. Ξέρει τι πρέπει να κάνει απέναντι σε μια επιχειρηματική ασυδοσία και κερδοσκοπία που στηρίζεται στις κυβερνητικές πλάτες.

Το Υπουργείο Παιδείας λειτουργεί ως τρομοκράτης στη δημόσια εκπαίδευση. Σοκ θέλουν τα Πανεπιστήμια για την αναβάθμισή τους. Δέος όμως προκαλούν τέτοιες πρακτικές σε όλους τους εμπλεκόμενους στο χώρο των Πανεπιστημίων. Ασφυκτικός έλεγχος, αξιολόγησή τους με 4ετείς προ-

γραμματισμούς, κατηγοριοποίησή τους και τελικά υποβάθμισή τους. Η ακραία στάση τους, τους οδηγεί σε συνταγματική εκτροπή με τη χορηγία των Πανεπιστημίων από ιδιώτες και σύμπραξή τους με ξένα Πανεπιστήμια. Άρα απ' τα παράθυρα ιδιωτικά.

Η στάση της κυβέρνησης στο θέμα των Νηπιαγωγείων και της υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής δείχνει τους προσανατολισμούς της. Η Κοινή Υπουργική Απόφαση, που προβλέπει την εφαρμογή κουπονιών που θα δίνονται στους γονείς για τους Παιδικούς Σταθμούς μετά το τέλος της χρηματοδότησής τους από τα κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μας κάνει ν' αγωνιούμε για το ποιος έχει σειρά στην κατάργηση της δημόσιας εκπαίδευσης. Επιπλέον ανοίγει ο δρόμος για χρηματοδότηση του ιδιωτικού τομέα απ' το δημόσιο.

Το σχολείο των αξιών, της ελευθερίας, της κοινωνικής δικαιοσύνης και αλληλεγγύης, το σχολείο του κριτικού στοχασμού, το σχολείο της γνώσης, της έρευνας, της πράξης, της εργασίας και της συνεργασίας, το σχολείο της επαφής των πολιτισμών δέχεται οξεία επίθεση από τις δυνάμεις της συντήρησης.

Απέναντι σ' αυτή την κατάσταση η ΔΟΕ λειτουργεί εντελώς αποκομμένη απ' την καρδιά και την ψυχή του απλού δασκάλου, με γραφειοκρατικό και όχι κινηματικό τρόπο, με τάσεις αναχωρητισμού. Δεν λειτουργεί σχεδιασμός με ανάλυση στρατηγικής, διάθεση μορφοποίησης περιεχομένου, με στοιχεία σύνθεσης. Λειτουργεί ο επιλεκτικός σχεδιασμός, η κομματική ταύτιση των παρατάξεων με βάση τις προτεραιότητες της συγκυρίας που απορρέουν απ' το κομματικό υποκείμενο ή την ανάδειξη της προσωπικής στρατηγικής ως πολιτικού υποκειμένου.

Ο μονόπλευρος τρόπος αντιμετώπισης των προβλημάτων στην εκπαίδευση και όχι μόνο, έχει οδηγήσει τη ΔΟΕ σε αδυναμία διαμόρφωσης στρατηγικής μέσα στα δυο χρόνια που μεσολάβησαν από τη μεγάλη, δική μας απεργία.

Η απάντηση σήμερα είναι η δημιουργία κοινωνικού ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ παιδείας που με τη διαμορφωμένη δική του πολιτική πρόταση θα υπερασπίζεται την δημόσια δωρεάν εκπαίδευση, θα υλοποιεί το καθολικό δικαίωμα στη μόρφωση η οποία θα παρέχεται από εκπαιδευτικούς πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης.

Η απόκρουση της αξιολόγησης, της κατηγοριοποίησης, της αποκέντρωσης, των έξυπνων σχολείων, των αναλυτικών προγραμμάτων και βιβλίων που είναι μακριά από τις απαιτήσεις της σύγχρονης εκπαίδευσης δεν δρομολογείται απ'

αυτό το μοντέλο της ΔΟΕ, που ενισχύεται μετά και την ψήφιση των τροποποιήσεων του καταστατικού.

Οι όποιες καταστατικές αλλαγές έγιναν, ενίσχυσαν τη γραφειοκρατία, το κομματικό και προσωπικό συνδικαλισμό και όχι τον ανεξάρτητο, αυτόνομο και κινηματικό που θα μπορούσε ν' αναπτύξει μια πειστική κριτική και δυναμική στάση απέναντι στη σκληρή νεοφιλελεύθερη πολιτική της κυβέρνησης και την επέλαση της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης.

Οι ναπολεόντειες πρακτικές στο εσωτερικό του συνδικάτου απέχουν πολύ απ' το αναγκαίο που είναι το συλλογικό. Το Συνέδριο πρέπει να στείλει το μήνυμα.

Ας τους μάθουμε να μας φοβούνται, για να μάθουν να μας σέβονται.

Α. ΝΙΚΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΠΡΟΟΔΟΣ»

Πριν από μισή ώρα, συνάδελφοι, ήμουν στα Δικαστήρια του Πειραιά, γιατί εκεί σήμερα δικάζονται συνάδελφοι διευθυντές του Αργοσαρωνικού, μετά από μήνυση του Δημάρχου Τροιζήνας με τη συνεργασία Προϊσταμένης εν ενεργεία της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Πειραιά.

Σήμερα στον Πειραιά δικάζονται συνάδελφοί μας, από ανθρώπους που πρόσκεινται στην κυβερνώσα Παράταξη, στη Νέα Δημοκρατία, στην Κυβέρνηση και είναι μία ακόμη απόδειξη του νέου ήθους και του νέου τρόπου διακυβέρνησης, που ευαγγελίζεται η Νέα Δημοκρατία.

Είναι μία απόδειξη ακόμα για τον ρεβανσισμό και την αλαζονεία που διακατέχει τη Νέα Δημοκρατία και τα στελέχη της. Και θα έπρεπε όλοι μας, να βρισκόμαστε κοντά σε αυτούς τους συναδέλφους μας.

Στο χρόνο που μου έδωσε και το Προεδρείο, διότι δεν θέλω να κουράζω το Σώμα, εσάς που έχετε την υπομονή να είστε αυτή την ώρα εδώ, θα ξεκινούσα από το ζήτημα της ημερήσιας διάταξης της φετινής Γενικής Συνέλευσης, η οποία στην ουσία δεν έχει να συζητήσει τίποτε.

Ενδεχομένως η απουσία των συναδέλφων αντιπροσώπων να οφείλεται ακόμη και σε αυτό, διότι δεν υπάρχει κανένα ενδιαφέρον από τα θέματα που συζητούνται εδώ μέσα και δεν τους λέει τίποτε ούτε ο ομιλών ούτε πιθανόν και οι άλλοι ομιλούντες.

Είναι, λοιπόν, μία γενική Συνέλευση που γίνεται για να γίνει. Και δεν έχει καμία στόχευση. Ακριβώς, σε αυτή τη λο-

γική, αναπτύξαμε την πρώτη μέρα της Γενικής Συνέλευσης την τοποθέτησή μας και λέγαμε ότι οι αλλαγές στο Καταστατικό δεν μπορούν να αλλάξουν τον τρόπο λειτουργίας και την κακοδαιμονία του Συνδικάτου μας.

Χρειάζεται μια άλλη λογική, χρειάζεται μία άλλη πρακτική, χρειάζεται μια άλλη κουλτούρα για το συνδικαλιστικό γίγνεσθαι. Κι αυτή δεν υπάρχει, δυστυχώς, συνάδελφοι. Και αυτή παλεύουμε να αλλάξει.

Θα έλεγα λοιπόν και μία πρόταση πάνω ακριβώς σ' αυτό το ζήτημα. Ότι είναι, νομίζω, να μην πούμε πολυτέλεια θα έλεγα –καλύτερα– υπερβολή, κάθε χρόνο να κάνουμε ένα Συνδικαλιστικό Συνέδριο. Άλλες Ομοσπονδίες, και αναφέρω ως παράδειγμα την ΟΛΜΕ, κάνουν κάθε δύο χρόνια.

Θα μπορούσαμε να κάνουμε κι εμείς κάθε δύο χρόνια Συνδικαλιστικό Συνέδριο και ενδιάμεσα να κάνουμε ένα εκπαιδευτικό. Όχι, σαν αυτά που έγιναν φέτος στον Πύργο, παλαιότερα σε άλλους τόπους ή στην Κύπρο, αλλά Συνέδρια –εκπαιδευτικά εννοώ– τα οποία θα καταλήγουν σε συγκεκριμένες θέσεις με επιστημονική, συνδικαλιστική και πολιτική τεκμηρίωση. Έτσι ώστε να μην βρισκόμαστε στη δύσκολη θέση να ακολουθούμε ή να παρακολουθούμε τις κυβερνητικές προτάσεις και τις κυβερνητικές πρωτοβουλίες, χωρίς εμείς να έχουμε θέσεις και προτάσεις παρά μόνο γενικόλογες αναφορές, του τύπου «θέλουμε επιμόρφωση των εκπαιδευτικών». Γιατί βρεθήκαμε πρόσφατα και σε τέτοιες καταστάσεις.

Ή όπως θα βρεθούμε αύριο μπροστά στις νέες πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης που θα αφορούν είτε το λεγόμενο «Εξυπνο Σχολείο», είτε την αξιολόγηση, είτε εάν θέλετε τα νέα προγράμματα και τα νέα βιβλία που ευαγγελίζεται ο Υφυπουργός Παιδείας. Και εκεί, πραγματικά, για άλλη μια φορά συνάδελφοι θα έχουμε μόνο τσιτάτα ως θέσεις. Θέσεις, με επιστημονική, πολιτική και άλλη τεκμηρίωση, δεν θα έχουμε δυστυχώς, για άλλη μια φορά.

Επομένως, έχει μεγάλη ευθύνη το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ και για τον τρόπο που λειτουργεί την Ομοσπονδία και για τον τρόπο που επιλέγει τη θεματολογία και για τον τρόπο που διαχειρίζεται την παρούσα συγκυρία πολιτική και συνδικαλιστική.

Και δεν είναι άμοιρο ευθυνών βεβαίως, ούτε για την κατάσταση της αίθουσας, ούτε για την κατάσταση των αιθουσών των Πρωτοβαθμίων Συλλόγων που και εκεί αντανακλά η συμπεριφορά και η πρακτική της Ομοσπονδίας.

Κάποιο μερίδιο ευθύνης βέβαια έχουμε κι εμείς. Κι εγώ, προσωπικά αν θέλετε, αλλά νομίζω ότι το κύριο μέρος

της ευθύνης ανήκει στην Ομοσπονδία μας.

Πράγματι, συνάδελφοι, είδα στον απολογισμό τον οικονομικό, ότι έχουμε διαθέσει από το Ταμείο του Κλάδου περί τις 60.000 ευρώ για τις περιόδους των μελών του Δ.Σ.

Αλήθεια, συνάδελφοι του Δ.Σ, πόσο αποδοτική ήταν η περιοδεία σας στην επαρχία; Θα ήθελα να ξέρω. Τι άλλαξε δηλαδή στην κατάσταση των Συλλόγων και γιατί δεν έρχεστε και στους Συλλόγους του Λεκανοπεδίου; Στον Πειραιά δεν έχετε πατήσει ποτέ. Αν και σας έχουμε καλέσει κατά καιρούς. Αλλά, φαντάζομαι και στους Συλλόγους της επαρχίας δεν σας καλούν. Απροσκάλεστοι πάτε.

Στις 20 Ιουνίου συνάδελφοι και συναδέλφισσες, λίγο πριν δηλαδή τη σημερινή 2^η ημέρα της Γενικής Συνέλευσης, στις 20 Ιουνίου επαναλαμβάνω, χιλιάδες νήπια και προνήπια έμειναν εκτός του Δημοσίου Σχολείου. Και γι' αυτό το ζήτημα, πολύ λίγα λέγονται. Κυρίως μιλάμε για το ωράριο των Νηπιαγωγών, σωστό είναι, αλλά δεν μιλάμε για τα καυτά ζητήματα που απασχολούν τη σύγχρονη εργαζόμενη οικογένεια.

Δεν μιλήσαμε καθόλου για την άτυπη, προφορική εντολή προϊσταμένων και περιφερειακών Διευθυντών εκπαίδευσης, λογικά και του Υπουργείου, να μην εγγράφεται φέτος κανένα προνήπιο, πράγμα παράνομο κατά το Π.Δ. 200/98. Και θα τα γράψουν –λέει– αν έχουν θέση το Σεπτέμβριο. Πού το βρήκαν αυτό γραμμένο συνάδελφοι;

Και γιατί, εμείς δεν το κάνουμε ζήτημα πρώτης προτεραιότητας στην παρούσα φάση, στην παρούσα συγκυρία; Γιατί στις 20 του μηνός δηλαδή δεν οργανώσαμε έξω από τα γραφεία στις Περιφερειακές Διευθύνσεις συγκεντρώσεις, όπου να καταδεικνύουμε ότι εμείς είμαστε στο πλευρό της εργαζόμενης οικογένειας, στο πλευρό των παιδιών τα οποία πετάγονται από το δημόσιο και σπρώχνονται προς τα ιδιωτικά σχολεία;

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι είναι βέβαιο ότι η Ομοσπονδία μας αδυνατεί να παρακολουθήσει το πολιτικό και το κοινωνικό «γίγνεσθαι». Υπάρχουν βαθιές αλλαγές στην κοινωνία και στην εργασία, που δυστυχώς, είτε δεν τις βλέπουμε είτε δεν θέλουμε να τις δούμε. Και γι' αυτές τις αλλαγές, γι' αυτές τις αναδιαρθρώσεις που επιβάλλει σήμερα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, ως η καλύτερη εκπρόσωπος του νεοφιλελευθερισμού και που βέβαια είναι μία άξια συνεχιστής των Κυβερνήσεων Σημίτη, όπου είχαν ήδη ανοίξει το δρόμο σε τόσα και τόσα ζητήματα της υποαπασχόλησης, της μαύρης εργασίας, της απαξίωσης του δημόσιου σχολείου, της ωρομίσθιας δεν τα αναφέρω όλα, είναι άξιοι συνεχιστές λοιπόν του έργου Σημίτη και είναι ά-

ξιοι συνεχιστές μιας πολιτικής που θέλει τον εκπαιδευτικό στη γωνία, υποταγμένο, με κλεισμένο το στόμα, με το δημόσιο σχολείο σε τέτοια θέση, που δεν θα μπορεί αύριο κανείς από εμάς να πείσει τους γονείς, ότι πράγματι υπερασπίζουμε κάτι που αξίζει να υπάρχει.

Και μια Ομοσπονδία, η οποία, ενώ ήταν χρόνια σε φάση ύπνωσης, ξαφνικά από το 2004 και μετά, επειδή άλλαξε η Κυβέρνηση κι επειδή η πλειοψηφία της Ομοσπονδίας είναι αντίθετη με την παρούσα, όχι σε πολιτικό, μόνο σε κομματικό επίπεδο, άρχισε να βγαίνει στο κλαρί. Άρχισε να βγαίνει στα κεραμίδια και να φωνάζει. Να ζητάει κινητοποιήσεις. Με έναν υποκριτικό τρόπο όμως που δεν πείθει.

Και μάλιστα δεν πείθει, ούτε τους ίδιους τους συναδέλφους της βάσης που είναι μέλη της. Τρανό παράδειγμα, συνάδελφοι, και κλείνω με αυτό, η πρόταση που έκανε στην Ομοσπονδία το Μάρτιο, για πενήνήμερες επαναλαμβανόμενες απεργίες.

Μία πρόταση, η οποία ήταν πρόταση κορυφής, δεν τη στήριξε σχεδόν κανείς από τη βάση, ούτε τα οργανωμένα μέλη της ΠΑΣΚ και γι' αυτό αυτή η πρόταση πήγε περίπατο, για να έρθουμε το Μάιο και προς μεγάλη μας έκπληξη, την ώρα δηλαδή που κατατέθηκε από την Κυβέρνηση η Δημοσιονομική Πολιτική για το 2008 και οι αυξήσεις του ενός ευρώ, να κηρύξει η Ομοσπονδία 2ωρη στάση εργασίας, αντί για 24ωρη απεργία κατ' ελάχιστον κατά την άποψη τη δική μας, λιγότερο δηλαδή κι από αυτό που πρότεινε η βαριεστημένη, η κουρασμένη και η απομακρυσμένη από κάθε κινητοποίηση ΑΔΕΔΥ.

Υποτίθεται ότι το Μάρτιο θα πηγαίναμε σε έναν αγώνα διαρκείας για ακριβώς ίδια ζητήματα. Αυτά, συνάδελφοι, είναι πράγματα που τα αντιλαμβάνεται η βάση, δεν μπορείτε άλλο να μας κοροϊδεύετε, δεν μπορείτε άλλο να μας δουλεύετε, πρέπει να αλλάξετε νοοτροπία, πρέπει να αλλάξετε τακτική, πρέπει να κοιτάξετε τους ανθρώπους στα μάτια και να εξηγήσετε γιατί έχετε οδηγήσει τον κλάδο σε αυτό το σημείο. Και θα πρέπει, οι συνάδελφοί μας της βάσης να ανοίξουν κι αυτοί τα μάτια τους να απεκδυθούν από τις όποιες «υποχρεώσεις και υποσχέσεις» έχουν και να τηρήσουν μία περήφανη στάση, η οποία θα τιμάει και τους ίδιους και θα αλλάξει τα δεδομένα στον κλάδο, έτσι ώστε δυναμικά να διεκδικήσουμε εκείνα που μας ανήκουν. Την πορεία εκείνη δηλαδή, που θα μας βάλει σε μία αποτελεσματική διεκδίκηση χρόνιων αιτημάτων για το δημόσιο σχολείο και τον εκπαιδευτικό, αυτό που ζητά πραγματικά ο κόσμος, η ελληνική οικογένεια, η κοινωνία ολόκληρη.

Ευχαριστώ πολύ.

Δ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

Λένε ότι ο δρόμος για την κόλαση είναι στρωμένος με καλές προθέσεις. Νομίζω ότι αυτό απηχεί πλήρως τη στάση και τη δράση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ αναφορικά με τα πεπραγμένα του κατά το συνδικαλιστικό έτος 2007-2008.

Όταν βγήκαμε απ' την περσινή απεργία, ήταν αναμενόμενο ότι ο κλάδος κουρασμένος όπως ήταν, περίμενε σίγουρα την επόμενη χρονιά να υπάρξει μία συνέχεια της μεγάλης κλίμακας και έντασης των αγωνιστικών του κινητοποιήσεων. Αντ' αυτού συνάδελφοι φύγαμε από το Συνέδριο πέρσι χωρίς πλαίσιο αγωνιστικό δράσης και τα αποτελέσματα τα είδατε ποια ήταν, δυστυχώς. Και νομίζω ότι για τα αποτελέσματα αυτά έχουν ευθύνη όλες οι παρατάξεις και κυρίως οι παρατάξεις της Αριστεράς.

Και το αποτέλεσμα ήταν ποιο; Να πάμε σε κάτι 24ωρες απεργίες με την ΑΔΕΔΥ για το ασφαλιστικό, να υπάρξει μία πρόταση της Ομοσπονδίας στην πορεία για αγώνα διάρκειας προς τις Γ.Σ. του κλάδου, που κατά τη γνώμη μου υπονομεύτηκε από το ίδιο το Δ.Σ. της ΔΟΕ. Και το αποτέλεσμα είναι να είμαστε σήμερα εδώ και κατά τη γνώμη μου να μην έχουμε απαντήσει με την ίδια ένταση που θα έπρεπε να έχουμε απαντήσει, απέναντι στην ένταση των αντιλαϊκών και νεοφιλελεύθερων μέτρων που δεχόμαστε σαν εργαζόμενοι σε βάρος μας.

Δε μιλάω μόνο για το ασφαλιστικό. Είναι μια σειρά πράγματα, μεταξύ αυτών και τα νηπιαγωγεία και η αποκέντρωση κλπ κλπ. Κατ' εμέ τα πεπραγμένα του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ είχαν αγωνιστικό έλλειμμα και προμετωπίδα σε όλα αυτά ήταν το χαρακτηριστικότερο όλων, η άρνηση του Διοικητικού Συμβουλίου, η μη συνεννόηση, ώστε να ενταχθεί στην ημερήσια διάταξη προς συζήτηση, το ζήτημα της ίδρυσης απεργιακών ταμείων.

Τελικά τι κάνουμε; Κοροϊδευόμαστε; Θέλουμε να προετοιμάσουμε υποτίθεται απεργίες για το μέλλον. Χωρίς απεργιακά ταμεία πως θα πάμε; Νομίζω ότι τα πεπραγμένα του Δ.Σ. πρέπει να καταψηφιστούν και αυτό θα κάνω εξουσιοδοτημένος και από τη Γ.Σ. μου. Ευχαριστώ.

Φ. ΠΟΝΤΙΚΑΚΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Είμαι και αιρετός στο ΠΥΣΠΕ Χανίων, ένας από τους ε-

λάχιστους ανεξάρτητους αιρετούς που δεν είναι ΠΑΣΚ ή ΔΑΚΕ. Να ξεκινήσω με αυτό το θέμα, με το θέμα της επιλογής των στελεχών που ταλάνισε τον κλάδο ειδικά αυτή τη χρονιά. Θα πρέπει να πούμε ότι απ' ότι φάνηκε και από ότι όλοι το είδαμε ξεκάθαρα και θα ήθελα να το θέσω ευθέως ως ερώτημα στους φίλους της ΔΑΚΕ που λέγανε ότι όλα καλά και κάτι ψιλοπροβληματάκια, ότι υπήρχαν προγραφές συγκεκριμένων ατόμων.

Είναι τυχαίο το ότι ο πρώην Πρόεδρος του Συλλόγου Δασκάλων του Ρεθύμνου ο Νικήτας Πευκιανάκης, αριστερός, που εκλέγεται με αριστερό ψηφοδέλτιο, δεν έγινε Διευθυντής; Είναι τυχαίο ότι ο αιρετός που είχαμε εκλέξει στο ΑΣΥΣΠΕ Κρήτης που ήταν Διευθυντής, δεν έγινε ούτε αυτός Διευθυντής; Είναι τυχαίο ότι ο Σταύρος Ζώης ο οποίος απ' την παράταξη της ΕΣΑΚ στα Χανιά, χρόνια Διευθυντής, δεν έγινε και αυτός Διευθυντής ξανά με τις νέες κρίσεις ή και ο Γιώργος Πετζετάκης που ήταν στο ψηφοδέλτιο το δικό μας παλαιότερα και αυτός επίσης δεν έγινε Διευθυντής και βαθμολογήθηκε μάλιστα με 13 και 14 απ' τα στελέχη της διοίκησης;

Είναι τυχαίο το ότι βαθμολογήθηκε παρομοίως άλλος συνάδελφος Διευθυντής στα Χανιά, ο οποίος είχε το θράσος σύμφωνα με τη λογική κάποιων, να πάει σε παρέλαση, σε εθνική εορτή μαζί με τα παιδιά με απόφαση του Συλλόγου Διδασκόντων, κρατώντας πανό υπέρ της ειρήνης και υπέρ της προστασίας του περιβάλλοντος;

Αυτά θεωρήθηκαν φοβερά αδικήματα και αυτοί όλοι βρέθηκαν ξαφνικά εκτός των θέσεων των Διευθυντών. Επειδή όμως αυτό το έργο εμείς το έχουμε ξαναδεί και παλιότερα με τις κρίσεις που γινόντουσαν επί ΠΑΣΟΚ, επειδή το έργο αυτό το έχουμε ξαναδεί, γι' αυτό το λόγο λέμε ότι μία λύση υπάρχει. Τα αντικειμενικά κριτήρια πολλοί τα ψάχνουν και δεν τα βρίσκουν. Ο καθένας βρίσκει άλλα αντικειμενικά από εδώ, άλλα αντικειμενικά από εκεί.

Ένα είναι το ξεκάθαρο κριτήριο το οποίο μπορεί να μας απομπλέξει. Είναι η εκλογή όλων των στελεχών της διοίκησης απευθείας από το Σύλλογο Διδασκόντων. Ο Διευθυντής δε χρειάζεται να διορίζεται από την εκάστοτε κυβέρνηση. Ούτε καν ο Διευθυντής της εκπαίδευσης εγώ θα ήθελα να πω. Αν θεωρούν πολιτικές αυτές τις θέσεις οι κύριοι του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, ας έχουν το πολιτικό θάρρος αυτές τις θέσεις να τις βάλουν σε απευθείας εκλογή απ' τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς και να δούμε τότε πόσοι και ποιοι απ' αυτούς που σήμερα διοικούν, θα βρίσκονταν σε αυτές τις θέσεις.

Να τα ερωτήματα και να τι γίνεται. Η λύση είναι στη δημοκρατία και στην πραγματική αποκέντρωση και όχι στην ψευδοαποκέντρωση που προωθούν αυτοί όλοι με τις μεταρρυθμίσεις τους. Διότι δυστυχώς έχουμε ζήσει τα τελευταία χρόνια και με το ΠΑΣΟΚ και με τη Νέα Δημοκρατία, μία διαστροφή των όρων. Διαστροφή του όρου αποκέντρωση, ενώ πραγματική αποκέντρωση είναι να αποφασίζει ο Σύλλογος Διδασκόντων, άλλα πράγματα προωθούν.

Ενώ πραγματικές μεταρρυθμίσεις κάνουν τα κινήματα και τα μεγάλα κινήματα των εκπαιδευτικών τα οποία προώθησαν τη μεταρρύθμιση τη γλωσσική μέσα από τον εκπαιδευτικό όμιλο με τον Δελημούζο και το Γλυνό και αργότερα με τη μεγάλη απεργία το '63-'64. Αυτά τα κινήματα προώθησαν τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις.

Αυτά τα κινήματα της απεργίας του '79 και του '80. Αυτά τα κινήματα προώθησαν τις μεταρρυθμίσεις που έγιναν αργότερα στη δεκαετία του '80. Δεν τις προώθησε μία συγκεκριμένη παράταξη και πολύ δε μάλλον δεν τις προώθησε η συγκεκριμένη δεξιά παράταξη, η παράταξη της δεξιάς είτε η μία είτε η άλλη, η οποία εμφανίζεται σήμερα εδώ πέρα.

Νομίζω ότι θα πρέπει να πάρουμε πρωτοβουλίες, να μη μείνουμε μονάχα στο αμυντικό επίπεδο, να αμυνόμαστε μονάχα στις πρωτοβουλίες της κυβέρνησης. Θα πρέπει να πάρουμε πρωτοβουλίες όπως κάποιες που πάρθηκαν στα Χανιά.

Και κλείνω με αυτό. Για παράδειγμα θα πρέπει να οριστούν μέρες δράσης για ζητήματα όπως το κτιριακό, όπως τα νηπιαγωγεία. Ο Σύλλογος ο δικός μας πήρε πρωτοβουλία για παράδειγμα και πήγαν και στήσανε τσαντίρι έξω από τη Νομαρχία. Να δείτε και τη δημοσιότητα που πήρε και να δείτε και πόσο θίγονται όλοι αυτοί οι οποίοι κυβερνάνε. Ευχαριστώ.

Κ. ΚΕΔΡΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

Αγαπητές καρέκλες και αγαπητοί συνάδελφοι, την ανάληψη της πολιτικο-κοινωνικο-οικονομικής κατάστασης στην πατρίδα μας και στον κόσμο θα την κάνουν άλλοι ειδικότεροι από εμένα. Την έκαναν και θα την κάνουν. Συμφωνώ στα περισσότερα. Εγώ θα ασχοληθώ με τα του οίκου μας, χωρίς να τα βγάξω έξω απ' αυτό το πλαίσιο.

Λυπάμαι για την κατάντια του συνδικαλιστικού κινήματος την οποία όλοι λίγο-πολύ βλέπουμε και παραδεχόμαστε, ο καθένας με τον τρόπο του. Λυπάμαι όμως αφάνταστα γιατί ενώ όλοι σχεδόν βλέπουμε την κρίση, δεν ανα-

λύουμε με ειλικρίνεια τις αιτίες και ούτε κάνουμε προτάσεις ή ενέργειες για να βγούμε απ' αυτή την κρίση.

Ακούω χρόνια τώρα ωραία λόγια για την εκπαίδευση των παιδιών του λαού, για τη λύση των προβλημάτων των εκπαιδευτικών και του λαού, αλλά φοβάμαι ότι είναι σε μεγάλο βαθμό υποκριτικά. Γιατί; Πρώτον. Συγκρότηση Διοικητικού Συμβουλίου, προεδρείο το λέτε εσείς. Αφού δεν μπορείτε να λειτουργήσετε ως Συμβούλιο, πως θα μας πείσετε ότι ενδιαφέρεστε για μας και θα σας ακολουθήσουμε;

Αν δεν μπορείτε να συνθέσετε, πως θα δράσετε ενωτικά, αγαπητοί συνάδελφοι του Διοικητικού Συμβουλίου; Σε ποιο πρόγραμμα δράσης να σας ακολουθήσουμε, αφού δεν μπορείτε εσείς οι 11 να συμφωνήσετε στο ελάχιστο;

Δεύτερο. Έτσι όπως λειτουργεί το Διοικητικό Συμβούλιο και οι παρατάξεις που εκπροσωπούν τα μέλη σε αυτό, δεν μπορούμε να αντιδράσουμε ούτε στο ασφαλιστικό συνταξιοδοτικό, ούτε στα οικονομικά, ούτε στον τρόπο που μας αντιμετωπίζει η πολιτεία, κρίση στελεχών. Φοβάμαι πως μόνοι μας επιδιώκουμε τέτοια μεταχείριση, βλέπετε κυβερνητικές παρατάξεις ΠΑΣΚ, ΔΑΚΕ. Όταν είμαστε στα πράγματα εμείς καλώς μας κρίνουν οι κυβερνώντες.

Ούτε μπορούμε να ασχοληθούμε με σοβαρότητα με τα βιβλία και τα αναλυτικά προγράμματα. Νέα βιβλία πέρσι, βιβλίο Ιστορίας, αναλυτικά προγράμματα. Πρέπει να σας πω ότι η νέα πρόταση του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου μιλάει για καινούργια βιβλία, άρα αυτά που έφτιαξαν πέρσι δεν είναι κατάλληλα.

Μιλάει για λιγότερη ύλη, άρα αυτό που έχουμε σήμερα δεν είναι αυτό που πρέπει και άρα εμείς πότε θα ασχοληθούμε με αυτά; Πότε θα ασχοληθούμε με τη σχολειοποίηση του νηπιαγωγείου; Δεν θέλω να πω περισσότερα γιατί δεν μου επιτρέπουν. Μπορούν οι συνάδελφοι νηπιαγωγοί να ασχοληθούν με αυτό ακόμα περισσότερο.

Αυτό που ακούμε πολλά χρόνια τώρα και σήμερα απ' τους περισσότερους, δεν είναι νέες ιδέες, αλλά «εμείς είμαστε καλύτεροι από εσάς». Ανάλογα με το αν είναι ο κομματικός φορέας στην κυβέρνηση ή την αντιπολίτευση. Ή «εμείς είμαστε αριστερότεροι από εσάς». Όμως έτσι δεν λύνονται προβλήματα.

Η κατάσταση αλλάζει αγαπητοί συνάδελφοι πέρα απ' τους μεγάλους αγώνες, το είδαμε και πέρσι και προβλήματα δε λύσαμε. Με μέτρα και ενέργειες πολύ συγκεκριμένα, όπως:

Πρώτον, αλλαγή της θέσης του προεδρείου. Δεν είναι δυνατόν το προεδρείο της Γ.Σ. να είναι κάτω από το προ-

εδρείο το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας. Αυτό είναι παράλογο.

Δεύτερο. Ενιαία ψηφοδέλτια στους τοπικούς συλλόγους. Το έχω αναλύσει πολλές φορές και νομίζω ότι μέσα σας συμφωνείτε όλοι σε αυτό.

Τρίτο. Περιορισμός της συμμετοχής στα Δ.Σ. της ΔΟΕ και των συλλόγων. Δύο θητείες είναι αρκετές. Οι επαγγελματίες συνδικαλιστές δεν έχουν να μας προσφέρουν τίποτα περισσότερο. Και δεύτερον, στις 70 τόσες χιλιάδες δασκάλων, νηπιαγωγών και άλλων ειδικοτήτων, έχουμε και άλλους αξιολογους συναδέλφους.

Κατάργηση της επετηρίδας στην κατάληψη αξιωμάτων του Διοικητικού Συμβουλίου, είτε είναι Ομοσπονδία, είτε είναι σύλλογοι. Αναθεώρηση, επανεξέταση αιτημάτων όπως η μείωση του ωραρίου. Σας το είπα και άλλη φορά και τολμώ να το ξαναπώ. Θα ντρέπομαι να λέω ότι δουλεύω 16 ώρες την ημέρα. Εγώ δε θέλω δυο ώρες λιγότερες εργασία, θέλω περισσότερες αποδοχές, γιατί αυτές που παίρνω δεν με φτάνουν και γιατί η κυβέρνηση θα το εκμεταλλευτεί και θα μου πει, σου δίνω δυο ώρες λιγότερες εργασίας, μη ζητάς και περισσότερα χρήματα δάσκαλε.

Για να λύνουμε και κανένα πρόβλημα μέχρι να κάνουμε την επανάσταση και να αλλάξουμε την κοινωνία. Παράδειγμα. Ζήτησα πέρσι από την Ομοσπονδία να πληρώσει τα έξοδα για έναν συνάδελφο, αφού δε θέλει για μένα τον ταπεινό και δρα. Για έναν συνάδελφο άνδρα να πληρώσει τα έξοδα για να κάνουμε προσφυγή για το επαίσχυντο, να πληρώνουμε τη στρατιωτική θητεία οι άνδρες.

Ξέρουμε όλοι πόσο αντισυνταγματικό είναι. Οι κοπέλες που θα τελειώσουν φέτος, τώρα τον Ιούνιο τελείωσαν τις Παιδαγωγικές Σχολές, θα διοριστούν, οι άνδρες θα πρέπει να πάνε πρώτα στο στρατό. Εγώ υπηρέτησα 28 μήνες και πρέπει να πληρώσω αυτή τη στιγμή 2.800 € για να αναγνωρίσω τη στρατιωτική μου θητεία. Ο νομοθέτης όταν το είχε βάλει, ήξερε γιατί το έβαλε.

Ο κ. Σιούφας και η παρέα του πότε πρόλαβαν και έκαναν τόσα πολλά χρόνια εκείνη την τριετία δεν μπορώ να καταλάβω. Δεν ξέρει τι έκανε. Αλλά και οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ που ήρθαν και ωρύνονταν το 1993, «εμείς θα το καταργήσουμε την επόμενη μέρα», που ήταν τα επόμενα χρόνια; Που είναι οι σύντροφοι εδώ της ΠΑΣΚ να πουν γιατί δεν το καταργήσατε αγαπητοί μου; Αυτά είναι προβλήματα.

Έβδομο. Απεργιακό ταμείο ή ταμείο αλληλοβοήθειας. Τα πρώτα χρήματα θα είναι τα έξοδα του συνεδρίου που δεν θα γίνεται κάθε χρόνο, αλλά κάθε δυο χρόνια. Ψάχνουν

στο Δ.Σ. να βρουν θέμα για το συνέδριο. Τα έχουμε εξαντλήσει.

Όγδοο. Να απαλλάξουμε το συνδικαλιστικό κίνημα από την έντονη κομματικοποίηση που όλοι ξέρουμε πόσο μας έβλαψε και μας βλάπτει, πόσο αποδυνάμωσε το συνδικαλισμό. Σταματώ αυτή τη στιγμή και σας ευχαριστώ για την ανοχή σας. Αν δεν αλλάξουμε εμείς, μην περιμένετε να γίνει τίποτα αγαπητοί συνάδελφοι.

Σας ευχαριστώ.

B. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ, ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Συνάδελφε απ' τη ΔΑΚΕ, χθεσινό δημοσίευμα της «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ» η παράταξή σου είναι υπέρ της αξιολόγησης. Θα χαιρόσουν πολύ να το κάνουμε και αντικείμενο του Συνεδρίου. Ωραία. Ο Πρόεδρος του ΟΕΕΚ, του Οργανισμού Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης, σπλάχνο από τα σπλάχνα της παράταξής σου, αποκαλύφθηκε ότι έχει μαϊμού πτυχίο, από μαϊμού ιδιωτικό σχολείο και βγαίνουν σωρηδόν τον τελευταίο καιρό μαϊμού πτυχία από ιδιωτικά ΤΕΕ και από Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών που η δική σου η κυβέρνηση θέλει να τα νομιμοποιήσει. Μαϊμού πτυχία, μαϊμού εκπαίδευση, μαϊμού αξιολόγηση. Και μαϊμού πολιτική άποψη συνάδελφέ μου.

Στο δια ταύτα. Συνάδελφοι, τουλάχιστον στο κομμάτι που μας αφορά αισθανόμαστε ότι επιβεβαιωνόμαστε. Πέρσι, γιατί άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή την αυτοκριτική που έκανε ο συνάδελφος Αμανάκης, πήραμε την πρωτοβουλία οι αντιπρόσωποι από τον Σύλλογό μου τον Κορυδαλλό και την Αγ. Βαρβάρα να καταθέσει μία πρόταση που ήταν πρόταση Συλλόγου ψηφισμένη, με συντριπτική πλειοψηφία και ενός Συλλόγου που για έξι βδομάδες στην απεργία του 2006 και την έκτη βδομάδα είχε τα μεγαλύτερα πανελλαδικά ποσοστά απεργών συναδέλφων.

Επειδή ακριβώς λέγαμε ότι έπρεπε να πάρει απόφαση πέρσι το Συνέδριο και επειδή ακριβώς λέγαμε ότι αν δεν γινόταν κάτι για τη χρονιά που μας πέρασε, οι συνάδελφοι που γύρισαν πίσω στα σχολεία τους μετά από την απεργία των έξι εβδομάδων θα το βίωναν αυτό ως ήττα και θα τους απογοήτευε.

Απόφαση δεν υπήρξε πέρσι. Αν ήθελαν οι εκπρόσωποι των παρατάξεων και οι παρατάξεις οι ίδιες, θα μπορούσαν όταν έβλεπαν ότι δεν υπάρχει συμφωνία στο να έχουμε μία

κοινή απόφαση, να καταλήξουν και να ψηφίσουν και να καταστεί πλειοψηφική η απόφαση του Συλλόγου που καταθέτανε. Μία πρόταση Γ.Σ. με απαρτία μάλιστα και με αυξημένη πλειοψηφία.

Δεν έγινε αυτό. Ξέρετε κάτι; Αυτή τη στιγμή τα άδεια καθίσματα αποδεικνύουν ότι βιώνουμε τους σπασμούς ενός συνδικαλισμού που τελειώνει και είναι ευθύνη όλων των παρατάξεων. Δεν μιλώ τώρα για τις γραφικότητες από τη μεριά της κυβερνητικής παράταξης κλπ και το πώς αντιλαμβάνεται το συνδικαλισμό.

Ή αυτούς που θέλουν να γίνουν κυβερνητική παράταξη. Μιλώ για τις παρατάξεις και τις συλλογικότητες εκείνες που προσδιορίζουν την όλη τους στάση από μία αριστερή ριζοσπαστική και προοδευτική αντίληψη. Ας αναρωτηθούν όλοι οι σύνεδροι εδώ και ειδικά της Αριστεράς, αν δεν πάρουμε απόφαση απ' αυτό το Συνέδριο, έχει κανένας καμία διαφωνία ότι τον Οκτώβρη θα καίγεται ο τόπος;

Και τα Πανεπιστήμια θα καίγονται, γιατί ακούστε, μπορεί π.χ. ο Καραμανλής να έδωσε συγχαρητήρια στο ΚΚΕ για την υπεύθυνη στάση που κράτησε αυτό το διάστημα...

Ακούστε κάτι, δε θα μπορεί να γίνει διαφορετικά. Θα αναγκαστείτε να μπειτε γιατί αλλιώς θα βρεθείτε απέξω στις κινητοποιήσεις που θα γίνουν σε όλα τα Πανεπιστήμια. Αυτό είναι δεδομένο, όπως αναγκαστήκατε να μπειτε στην απεργία όταν ψηφίζατε για 48ωρη εδώ μέσα. Μπήκατε όμως στην απεργία διαρκείας. Υποχρεωθήκατε να μπειτε.

Ακούστε, η συλλογιστική και η διαφωνία μας που βρίσκεται; Άκουσα τη συναδέλφισσα της ΕΣΑΚ-ΔΕΕ, είναι πραγματικά πολύ σωστή, εκπροσωπεί την εργατική τάξη. Ολόσωστα. Την εργατική στάση ως εκμεταλλευόμενη τάξη. Αλλά ξέρεις τι δε θα πετύχεις ποτέ συναδέλφισσά μου με την πολιτική που πηγαίνεις; Να γίνει η εργατική τάξη, τάξη για τον εαυτό της. Αυτό δεν το είπα εγώ, το είπε ο Μαρξ. Αυτόν παραβιάζεις. Να γίνει τάξη για τον εαυτό της.

Ακούστε κάτι, ή συγκροτούμε πανεκπαιδευτικό μέτωπο και με όλα τα εργαζόμενα κομμάτια της εκπαίδευσης, με απόφαση από εδώ το Συνέδριο, όπου προετοιμαζόμαστε με αυτό και επειδή είναι βαρετό πλέον να κυνηγάμε την ουρά μας για να λέμε κάποιοι δεν έχουμε αποφάσεις Γ.Σ., δεν τραβάει ο κόσμος, δεν μπορεί να βγει, εμείς τι θα πάμε να κάνουμε;

Τόσα χρόνια στην ΟΛΜΕ δεν παίρνετε απόφαση –είδα και το Θανάση Τσιριγώτη εδώ προηγούμενως– γιατί καμία παράταξη δεν κατεβάζει πρόταση για απεργία. Επομένως, όταν οι παρατάξεις, ξέρετε, στους τοπικούς συλλό-

γους με τον κόσμο τους, δεν καταθέσουν πρόταση, τι περιμένουμε δηλαδή από μεμονωμένους συναδέλφους να πάρουν την πρωτοβουλία και να πουν ότι ακριβώς η επιτακτικότητα του καιρού είναι τέτοια, όχι να μπερδεύουμε τα πράγματα και να μιλάμε για αγώνες διαρκείας και να μην έχουμε ως στόχο την απεργία διαρκείας, γιατί αυτό θα μας ικανοποιήσει.

Αλλά όταν μπορούμε να αναλύσουμε σωστά την κατάσταση, μυρίζει ο αέρας συνάδελφοί μου, έρχεται κοινωνική έκρηξη. Ή τον Οκτώβρη θα βρεθούμε πίσω από τους φοιτητές και πίσω από μία τεραστίων διαστάσεων κοινωνική έκρηξη και θα μας καθορίζουν αυτές οι εξελίξεις ή θα μπούμε μπροστά με το πλαίσιο μας, με τη δράση μας, με τα απεργιακά μας ταμεία, με τις απεργιακές μας επιτροπές και την κεντρική απεργιακή επιτροπή που διαχειρίζεται αυτή την απεργία, για να την πάμε την απεργία μας μέχρι το τέλος και να νικήσουμε.

Ειδάλλως θα αναζητούμε και δεν καταλαβαίνω ποια αριστερά στέκεται καλά στις ιδεολογικές της αντιλήψεις, όταν το ζήτημα της απεργίας δεν το απαντάει κανένας, ποιος θα την πάρει την απόφαση για την απεργία; Η Ολομέλεια Προέδρων; Το Δ.Σ. της ΔΟΕ;

Το Συνέδριο των Αντιπροσώπων θα πάρει την ευθύνη και από εκεί και πέρα η κάθε παράταξη θα βάλει πλάτη να οργανωθεί αυτή η απεργία, να συγκροτήσουμε απεργιακό μέτωπο γιατί η απεργία του 2006 μας έδειξε ότι αν θέλουμε να χτυπήσουμε την καρδιά της κυβερνητικής πολιτικής, μόνο με πανεκπαιδευτικό μέτωπο και όχι με κλαδικό αγώνα μπορούμε να το κάνουμε αυτό.

Αλλά όχι να περιμένουμε να συμφωνήσουν και όλοι οι άλλοι. Ναι, θα μπούμε εμείς οι δάσκαλοι μπροστά να ακολουθήσουν και οι άλλοι και να συγκροτήσουν αυτό το πανεκπαιδευτικό μέτωπο. Ή θα αφήσουμε τους φοιτητές μόνους τους και τα κομμάτια της κοινωνίας που θα ξεσπούν και θα είναι ξεσπάσματα πυγολαμπίδας ή θα πάμε να κάνουμε κάτι ριζικά ανατρεπτικό, που να μας οδηγήσει ως κλάδος στη νίκη.

Σ. ΡΙΖΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Λυπάμαι που στην προηγούμενη δήλωσή του ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας κράτησε ίσες αποστάσεις ανάμεσα σε μια προβοκατόρικη δήλωση και το μαχόμενο κλάδο, μιλώντας για φήμωση. Θέλω να του θυμίσω ότι αυτός που

συνήθως φιμώνεται δεν είναι οι Υπουργοί. Θέλω να του θυμίσω ότι αυτός που συνήθως φιμώνεται είναι οι 77.000 εκπαιδευτικοί.

Και θέλω επίσης να υπενθυμίσω ότι τα συνδικάτα είναι χώρος ο οποίος πρέπει να υπηρετεί και να είναι η φωνή αυτών που δεν έχουν φωνή και όχι χώρος για να οργανώνουν οι Υπουργοί φιέστες και προπαγανδιστικές για την πολιτική τους εκδηλώσεις.

Πέρσι είπα στην τοποθέτησή μου ότι σε εκείνον εκεί το διάδρομο έχει τραβηχτεί μία διαχωριστική γραμμή. Μια διαχωριστική γραμμή ανάμεσα σε αυτούς που παλεύουν για την ενδυνάμωση του συνδικάτου και ανάμεσα σε αυτούς που παλεύουν για τη διάλυση του συνδικάτου. Ανάμεσα σε αυτούς οι οποίοι ήταν οι απεργοί στη μεγάλη απεργία μας και σε αυτούς που ήταν οι απεργοσπαστές στη μεγάλη απεργία μας. Μια διαχωριστική γραμμή που τραβήχτηκε με δακρυγόνα και με σιδηρογροθιές.

Ακούγοντας φέτος τους συναδέλφους της ΔΑΚΕ να μιλάνε με επιθετικό τρόπο για την αξιολόγηση, τους άκουσα να μιλάνε με επιθετικό τρόπο για την αξιολόγηση, επιβεβαιώνεται ακριβώς αυτή η διαχωριστική γραμμή. αποτελούν το μακρύ χέρι του Υπουργείου μέσα στο συνδικάτο.

Άκουσα το συνάδελφο απ' τις Σέρρες απ' τη ΔΑΚΕ και δεν τον άκουσα να μιλάει για τα ανώνυμα ερωτηματολόγια τα οποία δίνει στους γονείς για να αξιολογήσουν τους δασκάλους. Με αυτό τον τρόπο πραγματικά επιβεβαιώνουν ότι επιδιώκουν μέσω της αξιολόγησης και της όλης πολιτικής τους, την υποταγή, το τσάκισμα και την τρομοκράτηση του κλάδου.

Θέλω να πιστεύω συνάδελφοι ότι αυτή η διαχωριστική γραμμή έχει διατηρηθεί και φέτος. Και παρόλες τις ιδεολογικές μας διαφορές πολιτικές μας διαφορές, πρέπει να αναγνωρίσει ότι ο κόσμος της ΠΑΣΚ έχει δώσει μάχες, έχει εμπειρία από ανταρσίες, ακόμα και ενάντια στο ίδιο του το κόμμα. Γιατί; Γιατί αυτό που δεν άκουσα χθες από την κα Διαμαντοπούλου, είναι αυτό το οποίο έλεγε ως πρώτο θέμα στην συνέντευξή της στην Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία πριν από ένα μήνα, που το πρώτο ζήτημα το οποίο έβαζε για την πρωτοβάθμια εκπαίδευση ήταν η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών.

Θέλω να πιστεύω και είναι πρόκληση για σας συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, ότι όπως παλέψαμε μαζί το άρθρο 16, έτσι θα παλέψουμε μαζί ενάντια στην αξιολόγηση, ακόμα και αν τη βάζει η κα Διαμαντοπούλου, ότι θα παλέψουμε μαζί ενάντια στην παράδοση της εκπαίδευσης, στους χορηγούς,

στους ιδιώτες, στους δήμους οι οποίοι δεν έχουν λεφτά.

Θεωρώ ότι η φετινή χρονιά πήγε χαμένη συνάδελφοι. Το ασφαλιστικό πέρασε, ενώ κάποιοι μιλούσαν για casus belli, όταν θα κατέβαινε το ασφαλιστικό. Δεν είδαμε τον πόλεμο πουθενά. Είδαμε μάχες που έδωσε η εργατική τάξη με εκατομμύρια στους δρόμους, που έδωσε με τεράστια διάθεση, αλλά ταυτόχρονα είδαμε μία ηγεσία η οποία δεν μπορούσε και δεν ήθελε να προχωρήσει αυτές τις μάχες.

Τρεις 24ωρες απεργίες δώσαμε και μόλις ψηφίστηκε το ασφαλιστικό έτρεξαν να σταματήσουν τις μεγάλες απεργίες της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ, των ΟΤΑ και της Τράπεζας της Ελλάδος. Η υπόσχεση την οποία δώσανε οι συνδικαλιστικές ηγεσίες ότι δε θα αφήσουμε το ασφαλιστικό νομοσχέδιο να περάσει στην πράξη, ήταν πολλά βήματα πίσω απ' τη δυναμική η οποία εκδηλώθηκε από τους ίδιους τους εργαζόμενους με τεράστιους αριθμούς στις 19 Μάρτη.

Εμείς απ' αυτή τη μάχη συνάδελφοι απουσιάζαμε, ενώ θα μπορούσαμε ο κλάδος μας να είναι δίπλα στη ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ, δίπλα στους ΟΤΑ, δίπλα στους εργαζόμενους της Τράπεζας Ελλάδος και πραγματικά πιστεύω ότι οι εξελίξεις θα ήταν τελείως διαφορετικές τόσο για την τύχη του ασφαλιστικού, όσο και για την ίδια την τύχη της κυβέρνησης.

Πιστεύω ότι αυτό το πράγμα έγινε γιατί ουσιαστικά η απεργία και η έβδομη εβδομάδα της απεργίας μας χρησιμοποιήθηκε απ' την ηγεσία μας ως πρόσχημα αγωνιστικότητας, ως πυροτέχνημα που χρησίμευε για εσωτερικές διαπραταξιακές κόντρες και όχι ως σοβαρό μέσο πάλης, έτσι ώστε να προετοιμάσει τον κλάδο προκειμένου να το υιοθετήσει.

Ταυτόχρονα κάναμε και ένα δεύτερο λάθος, ότι αναζητήσαμε τις συμμαχίες μας μόνο προς την πλευρά της ΟΛΜΕ, μόνο προς την πλευρά της εκπαίδευσης, ενώ την ίδια στιγμή υπήρχαν κλάδοι εργαζομένων όπως οι κλάδοι που προανέφερα, που είχαν ήδη βγει στο δρόμο.

Τα μέτωπα είναι ανοιχτά μπροστά μας. Πιστεύω ότι η οργή του κόσμου κάτω από την πίεση της λιτότητας, των ανατιμήσεων, των μισθών πείνας, του τσακίσματος των ασφαλιστικών δικαιωμάτων, είναι τεράστια και δημιουργεί μία πλατιά δεξαμενή απ' την οποία ο κλάδος, όποιος κλάδος βγει επιθετικά με αιτήματα που στοχεύουν στο σπάσιμο της κυβερνητικής πολιτικής, μπορεί να κερδίσει τεράστια συμπαράσταση, αλλά και να αντλήσει από εκεί τις συμμαχίες τους.

Τα πράγματα σε αυτό τον τομέα είναι καλύτερα από το 2006. Όταν σε μία απεργία όπως της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ ρίχνουν απ' την κυβερνητική πλευρά οχετό λάσπης και προσπάθεια

να στρέψουν την κοινωνία ενάντια στην απεργία αλλά δεν τα καταφέρνουν, σημαίνει ότι ο δρόμος είναι ανοιχτός μπροστά μας για να οικοδομήσουμε τις συμμαχίες μας.

Η ανάγκη για ένα νέο μεγάλο απεργιακό αγώνα έχει αρχίσει να κερδίζει στον κλάδο έδαφος σιγά-σιγά, έπειτα από τα δύο χρόνια που πέρασαν απ' το τέλος της μεγάλης μας απεργίας. Καμία υποχώρηση από την πλευρά των εκπροσώπων σε αυτό το Συνέδριο δεν πρέπει να γίνει, στο ό-τι ο τρόπος για να πολεμήσουμε είναι αυτός ο οποίος αφήσαμε στη μέση το 2006. Είναι ένας μεγάλος νέος απεργιακός αγώνας στην επόμενη χρονιά. Ας το τολμήσουμε και ας προετοιμάσουμε τον κλάδο προς αυτή την κατεύθυνση.

Γ. ΧΡΟΝΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΔΗΜ. ΓΛΗΝΟΣ»

Μια ακόμα σχολική χρονιά έφτασε στο τέλος της. Ας κά-νουμε μια ανασκόπηση για να δούμε πώς κύλισε αυτή η χρονιά. Από πού να ξεκινήσει κανένας; Από την έλλειψη των σχολικών βιβλίων και την μη έγκαιρη παράδοσή τους; Από την πλημμυρική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών πάνω στα νέα βιβλία; Από την έλλειψη των εκπαιδευτικών στο μεγαλύτερο μέρος της χρονιάς που είχε σαν αποτέλεσμα να καθούν πολλές ώρες διδασκαλίας;

Διαρρήγγυαν τα ιμάτιά τους οι Κασσάνδρες για τις ώρες που χάθηκαν στη μεγάλη απεργία μας. Για τις ώρες όμως που χάθηκαν τούτη τη χρονιά, χάσαμε το μέτρημα πόσες φορές αναγκαστήκαμε ν' αλλάξουμε το ωρολόγιο πρόγραμμα της τάξης μας. Πότε οι καθυστερημένες προσελεύσεις ειδικοτήτων, πότε οι καθυστερημένες προσελεύσεις δασκάλων και νηπιαγωγών, πότε οι μετακινήσεις των εκπαιδευτικών για τις κρίσεις των στελεχών εκπαίδευσης, δημιούργησαν ένα αλαλούμ άνευ προηγουμένου.

Βρισκόμαστε απέναντι στη χειρότερη κυβέρνηση των τελευταίων ετών. Κατακτήσεις των εργαζομένων έχουν χαθεί. Άλλες κινδυνεύουν. Η ακρίβεια μας έχει γονατίσει. Η αισχροκέρδεια βασιλεύει. Η δημόσια υγεία και η δημόσια παιδεία πνέουν τα λοίσθια. Το Ασφαλιστικό και το συνταξιοδοτικό καταρρέουν. Μας δίνουν αυξήσεις κοροϊδίας. Στο μεταξύ τα σκάνδαλα που στην πλειοψηφία τους σχετίζονται με τις πρωθυπουργικές αυλές τόσο της Νέας Δημοκρατίας όσο και του ΠΑΣΟΚ, δίνουν και παίρνουν.

Κανενός Εισαγγελέα το αυτί όμως δεν ιδρώνει. Μόνο η Τσέκου, η ιδιαιτέρα του Ζαχόπουλου είναι στη φυλακή. Μέχρι εκεί βλέπετε τα κότσια των δικαστικών, που θα πάρουν

αναδρομικά όπως ακούσαμε χθες, 900 εκατομμύρια ευρώ. 200.000 ευρώ ο καθένας. Ποιος είπε αλήθεια ότι δεν υπάρχουν λεφτά; Απλά υπάρχουν άλλες προτεραιότητες. Πώς θ' αντιμετωπίσουμε όμως όλα τα παραπάνω; Μπορεί το συνδικαλιστικό κίνημα με τη σημερινή του μορφή να μας βοηθήσει;

Η απάντηση για μένα είναι «όχι». Το κομματικό συνδικαλιστικό κίνημα ό,τι είχε να προσφέρει το πρόσφερε και μάλιστα απλόχερα τη δεκαετία 1975-1985. Από κει και πέρα υπάρχει για να προσφέρει μόνο στους κομματικούς συνδικαλιστές, στα κόμματα και τις παρατάξεις. Όσοι το υπηρετούν και αλλάζουν στρατόπεδο είναι η επιβεβαίωση. Πόσοι συνδικαλιστές όταν έγιναν βουλευτές δεν άλλαξαν τροπάριο;

Θυμηθείτε στη μεγάλη απεργία τον κ. Ράμμα και τον κ. Καραμάνο. Με τι μίσος και απαξίωση μιλούσαν για τους εκπαιδευτικούς. Πριν καθίσουν όμως στις καρέκλες του Υπουργείου ήταν συνδικαλιστικά εκπαιδευτικά στελέχη. Πρέπει να στείλουμε στα σπίτια τους όλους εκείνους που παίζουν παιχνίδια στις πλάτες μας, που χρησιμοποιούν τον συνδικαλισμό για την ανέλιξή τους. Να γκρεμίσουμε τις συνδικαλιστικές παράγκες και τα συνδικαλιστικά μαγαζάκια τους.

Πρέπει να προκύψει ένα νέο συνδικαλιστικό κίνημα απαλλαγμένο από κόμματα, από παρατάξεις, που θα τους αγκαλιάζει όλους, δάσκαλους, νηπιαγωγούς, ειδικότητες, ωρομίσθιους, αναπληρωτές. Ένα συνδικαλιστικό κίνημα που θα τους αντιμετωπίζει όλους ισότιμα, που θα ενώνει και όχι θα χωρίζει. Μόνο έτσι θα σταθούμε με επιτυχία απέναντι στο κατεστημένο.

Ποια είναι η στάση τη χρονιά που πέρασε; Το Φλεβάρη εισηγήθηκε στη βάση, 5νήμερες απεργίες. Υποθέσαμε όλοι ότι για να φτάσει αυτή η πρόταση θα ήρθε σε επαφή με τη βάση και θα διαπίστωσε ότι υπάρχει το κατάλληλο κλίμα για τέτοια μορφή αγώνων. Οι επισκέψεις μας στα σχολεία όμως έδειξαν ότι η πλειοψηφία των συναδέλφων ήταν αντίθετη... Το επιχείρημα ήταν ότι δεν έχουμε συνέλθει οικονομικά από τη μεγάλη απεργία και δεν είμαστε σε θέση ν' αντέξουμε σε σύντομο χρονικό διάστημα μεγάλες απεργίες.

Άλλο επιχείρημα ήταν ότι δεν υπάρχει καμία προετοιμασία. «Υπάρχουν απεργιακά Ταμεία;» ρωτούσα. Πότε θα γίνουν επαφές με τους γονείς; Αφού κλείσουμε τα σχολεία; Τότε μόνο θυμόμαστε τους γονείς; Πού είναι οι συνεργασίες με άλλους κλάδους; Μόνοι μας θα πάμε πάλι; Δικαιο-

λογημένα πιστεύω τα ερωτήματά τους.

Άλλοι πιστεύουν ότι η ΔΟΕ δεν ακολούθησε τους κατάλληλους χειρισμούς στο διάστημα που ακολούθησε μετά την απεργία. Απ' ότι φαίνεται λοιπόν η ΔΟΕ ή δεν εκτίμησε σωστά ή δεν αφουγκράστηκε τη βάση ή για άλλους λόγους έφτασε σ' αυτή την πρόταση. Οφείλει νομίζω να σέβεται τους συναδέλφους, να βρίσκεται κοντά τους, αν τους αφουγκράζεται, όχι μόνο τις απόψεις και τις ανάγκες τους, και να διαμορφώνει ανάλογα τις συνθήκες, όχι μόνο με γνώμονα τα συμφέροντα παρατάξεων και κομμάτων. Ευχαριστώ.

Κ. ΝΤΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Από το 1980 ελάχιστες φορές απουσίασα συνάδελφοι από τις Γενικές Συνελεύσεις της ΔΟΕ. Ακόμα περισσότερα χρόνια είμαι ενεργό μέλος του συνδικαλιστικού κινήματος και του γενικότερου λαϊκού κινήματος. Βίωσα λοιπόν έντονα πάμπολλους αγώνες, αγωνίες, εξάρσεις, υφέσεις, αντιφάσεις επιτυχίες και λάθη του Κινήματος.

Προβληματίστηκα έντονα, απόκτησα πάρα πολλά ερωτηματικά και προσωπικές απόψεις για το ρόλο, τις δυνατότητες, τις αδυναμίες, τα θετικά και τ' αρνητικά δομών, θεσμών και διαδικασιών του Κινήματος για τα κόμματα, για τις παρατάξεις, για τη συμπεριφορά της βάσης και των στελεχών.

Πριν μερικά χρόνια απ' αυτό το βήμα, απογοητευμένος από την εκκώρηση στις παρατάξεις του ρόλου μας ως αντιπροσώπων, είχα δηλώσει ότι δε θα ξαναπατήσω σε Συνέδριο της ΔΟΕ. Παρέβηκα τον λόγο μου και το θεωρώ ατόπημα μεν αλλά δεν μετανιώνω γι αυτό, μόνο και μόνο για να προσπαθήσω να συνθέσω εδώ πέρα κάποιους λόγους, ως έναν βαθμό συνέβαλλα σ' αυτό και η πρόταση για το πλαίσιο δράσης κατέβηκε μάλιστα πριν δυο χρόνια σαν πρόταση Ντουντουλάκη για τη μορφή αγώνα.

Μόνο βέβαια πως η πρόταση αυτή δεν ήταν -μακριά από μένα κάθε σκέψη καπελώματος της βάσης, κλειδώματος ειλημμένων αποφάσεων που υποκαθιστούν με αβανγκαρντίστικες βολονταριστικές απόψεις, τη θέληση της βάσης. Αυτές δεν είναι ίδιον ούτε του αριστερού ούτε του ταξικού Κινήματος, είναι ίδιον ολοκληρωτικών αντιλήψεων και Κινήματων σαν αυτές που διακατείχαν και διακατέχουν και τους ηγετίσκους του Μάη του '68 που σήμερα είναι σύμβουλοι και χρηματιστές και γιάπηδες του Μπους, μέχρι των

σημερινών ηγετών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θέλω λοιπόν την ανοχή σας γιατί του χρόνου δε θα ξαναενοχλήσω, απ' του χρόνου και ύστερα, θα είμαι συνταξιούχος του χρόνου. Θέλω την ανοχή λίγο του Προεδρείου για να καταθέσω από καρδιάς κάποιες απόψεις που είναι πράγματι προσωπικές και ανεξάρτητες από οποιαδήποτε κομματική ή άλλη κατεύθυνση.

Ο χρόνος μ' έκανε διαλλακτικότερο, διαλεκτικότερο θα έλεγα και αμφισβητία κάθε *a priori* προβαλλόμενης ως αλάθητης άποψης. Ιδιαίτερα των διαφόρων κομματικών από μεγάλα και μικρά κόμματα, που μοναδική λειτουργία τους και πολύτιμη τελικά για το σύστημα όλων, αλλιώς αυτό θα τα έθετε όλα αυτά τα κόμματα εκτός νόμου, είναι ο έλεγχος της κοινωνικής βάσης, η κομματική χειραγώγηση, δηλαδή η αποπολιτικοποίηση, η μαζοποίηση της βάσης, η προβατοποίηση της βάσης να το πω λαϊκότερα.

Το φωνάζει η πρακτική όλων των κομμάτων και κομματιδίων, φανερά αυτό. Ακόμα μιλάνε για δημοκρατία, μιλάνε για σοσιαλισμό, μέχρι και για σοσιαλισμό από τα κάτω προπαγανδίζουν και την ίδια στιγμή θέλουν να επιβάλλουν από τα πάνω είτε μέσω της Βουλής αποφάσεις τάχα μου υπέρ του λαού εις βάρος του λαού είτε μέσα σ' αυτή την μικρή Βουλή αποφάσεις που είναι ριζικά αντίθετες με το αίσθημα της βάσης αυτή τη στιγμή για κλειδωμένες απεργίες τέτοιες που εκφυλίζουν το όπλο της απεργίας και είναι πολύτιμο νερό στον μύλο της κυβέρνησης και του κράτους για να μπορέσει να υποτάξει το συνδικαλιστικό κίνημα τελικά.

Γιατί ο αριστερισμός είναι η υπαρκτή πληγή και αρρώστια του Κινήματος, όπως είναι υπαρκτή πληγή και αρρώστια του Κινήματος επίσης και ο κυβερνητικός συνδικαλισμός.

Συμφωνώντας με τους σημαντικότερους προβληματισμούς και προτάσεις του επίσης ανεξάρτητου συναδέλφου Κεδρά αν θυμάμαι καλά το όνομα, από τη Λάρισα, δεν έχω την τιμή να τον γνωρίζω καλά, επιγραμματικά επισημαίνω και θέτω ερωτηματικά:

1) Πάσχει άραγε το πλαίσιο αιτημάτων μας ως ΔΟΕ, ως κλάδος ή πάσχει η τακτική προώθησής του; Αν πάσχει το πλαίσιο αιτημάτων μας, πώς αυτό συνέγειρε τον κλάδο και έκανε αυτές τις πρωτοφανείς στο ξεκίνημά τους απεργιακές κινητοποιήσεις; Μήπως πάσχει η τακτική προώθησης αυτού του αγώνα;

2) Το κράτος επέβαλλε προς όφελος των εργαζομένων και σε βάρος του ίδιου του κράτους και της εργοδοσίας την απόλυτη παραταξιοποίηση με το νόμο 1264 και με άλλες

μεθοδεύσεις στο συνδικαλιστικό κίνημα της εργατικής τάξης; Στην αντιδημοκρατικότητα του ενιαίου ψηφοδέλτιου που υπήρχε παλιά με απεριόριστη πολυσταυρία, μήπως αυτό που έπρεπε να αντιτάξουμε ήταν και είναι το ενιαίο ταξικό σωματειακό ψηφοδέλτιο με περιορισμένη στο μισό μείον ένα των εδρών σταυροδοσία;

Το θέτω για προβληματισμό αυτό και δεν είναι μόνο προσωπικός μου προβληματισμός, προβληματισμός που αναφέρεται και στο βιβλίο του και ο μακαρίτης ο παλαίμαχος βετεράνος και πρωταγωνιστής του αγώνα του αντιδικτατορικού κινήματος, ο Κώστας Κάππος στο βιβλίο του «Προβλήματα, κοινωνικοπολιτικά ζητήματα της εργατικής τάξης».

3) Ποιος πρέπει να είναι ο ρόλος των συνδικαλιστικών παρατάξεων άραγε; Να υποκαθιστούν τη μάζα όπως την αποκαλούν, «η μάζα, τα πρόβατα από κει και τα μακριά από δω κι αλίμονό του που βγει απ' το μαντρί»; Όχι, άλλος θα έπρεπε να είναι και καμία τέτοια παράταξη δεν ξέρω ως τώρα.

Ο ρόλος των παρατάξεων είναι να δημιουργούν συνείδηση, να προάγουν τη συνείδηση των πολιτών, να προσπαθούν να μετατρέψουν τον κόσμο, να υποβοηθήσουν τον κόσμο να παίρνει αποφάσεις μόνος του, ν' αμφισβητεί διαρκώς, να έχει κριτική σκέψη, να έχει αυτό που ήθελε και ο Μπρεχτ να είναι ο κόσμος. Και ο ίδιος ήταν βαθύτατα κομμουνιστής, ποτέ όμως δεν εντάχθηκε στο κομμουνιστικό κόμμα της χώρας του ή σε οποιοδήποτε άλλο κόμμα. Γιατί ήθελε τελείως αλλιώς τη λειτουργία του κόμματος, των παρατάξεων, της κοινωνίας και της πολιτικής.

Μακάρι κάποτε να υπάρξουν τέτοιοι πολιτικοί Οργανισμοί και τέτοιες παρατάξεις. Να παραφράσω λίγο τον Αίσωπο. Ο Αίσωπος έλεγε: «Εκαστος των ανθρώπων», εγώ θα πω απ' ό,τι ακούστηκε εδώ μέσα από τους εκπροσώπους, από τους πιο φανατικούς εκπροσώπους των παρατάξεων, εκάστη των παρατάξεων, δύο πύρας φέρει, την μεν έμπροσθεν, την δ' όπισθεν. Η όπισθεν γέμει της εαυτής κακόν, η δ' έμπροσθεν των αλλοτρίων».

Αυτό συνέβη και με όλες τις παρατάξεις. Κάθε μια ξεσκέπασε απόλυτα και ντοκουμενταρισμένα και πειστικότητα τις άλλες παρατάξεις. Αυτό σημαίνει ότι όλες έχουν κάποιο λάθος. Μακάρι να γίνονταν όλες σοφότερες από τα λάθη τους. Η σοφία μας είναι τα λάθη μας εάν τ' αναγνωρίζουμε. Αν δεν τ' αναγνωρίζουμε τότε στραβός είναι ο γιγλός, δεν αρμενίζουμε εμείς στραβά.

4) Ακόμα και οι μαρξιστές κοινωνιολόγοι γνωρίζουν ότι είναι υλικότερη η βάση της πολιτικής, η βάση της ιδεο-

λογίας και η βάση της ηθικής. Δεν υπάρχει αφηρημένη πολιτική, δεν υπάρχει αφηρημένη ηθική. Τι θέλω να πω μ' αυτό: Εάν δεν έχεις υλικό όφελος, δεν μπορείς να κάνεις υλικές θυσίες που θέλει ένας αγώνας και στην προκειμένη περίπτωση στην απεργία οικονομικές θυσίες, εάν δεν έχεις οικονομικό όφελος.

Ας κοιταχτούμε στα μάτια και ας αφήσουμε τις ηθικολογίες, οι ηθικολογίες είναι για τους παπάδες. Δεν είναι για εκείνους οι οποίοι θέλουν να λέγονται κοινωνικοί αγωνιστές και πολύ περισσότερο μαρξιστές. Είναι του παπαδαριού δικαιολογίες οι ηθικολογίες. Κάναμε έναν αγώνα βαθύτατα οικονομικό, κυρίως οικονομικός ήταν γι αυτό ήταν και πολιτικός, γι αυτό ήταν και ηθικός με αυτή τη διάσταση του οικονομικού που έθετε, ο οποίος είχε τεράστιες οικονομικές απώλειες. Και οι τεράστιες οικονομικές απώλειες, 2.900 ευρώ μου κράτησαν εμένα.

Το ηθικό του κλάδου λοιπόν, με αυτή την έννοια και την μαρξιστική και τη σύγχρονη κοινωνιολογική μη μαρξιστική έννοια, το τραυμάτισαν ανεπανόρθωτα οι περσινοί τυχονιδωκτικοί αγώνες στην ολοκλήρωσή τους. Η ολοκλήρωση ήταν ο εκφυλισμός. Ενώ ξεκίνησαν ωραία, ενώ θα μπορούσαμε ν' ανασυντάξουμε δυνάμεις κι ενώ θα μπορούσαμε να δούμε πώς θα έχουμε δυνάμεις μαζί με το υπόλοιπο λαϊκό κίνημα να προχωρήσουμε προς τα εμπρός.

Τελειώνοντας, μια μαντινάδα μου αρέσει ιδιαίτερα απ' τον τόπο της ιδιαίτερης καταγωγής μου: «Α' πού' χει την υπομονή, κερδίζει και δε χάνει, καμιά φορά ξερό κλαδί πάνω σε βράχο πιάνει». Ίσως...

Μ. ΜΠΕΖΙΡΤΖΟΓΛΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

Είναι ελάχιστος ο χρόνος, θα μπορούσα να σας μιλάω μια ολόκληρη μέρα γι αυτό. Επέλεξα να σας φέρω ένα σωσίβιο από τη γερμανική ΔΟΕ. Δυστυχώς, για τους συναδέλφους μας στη Γερμανία αυτός μάλλον είναι ο μοναδικός τρόπος για να διαμαρτυρηθούν. Το σωσίβιο λέει «Σώστε την εκπαίδευση». Δεν ξέρω πόσα τέτοια σωσίβια πρέπει να σκορπίζουμε σε όλες τις ελληνικές παραλίες για να δείξουμε κι εμείς ότι κάποτε πρέπει να σωθεί αυτή η εκπαίδευση. Νομίζω όμως ότι μέχρι στιγμή οι συνάδελφοί μας στη Γερμανία δεν έχουν πετύχει πολλά πράγματα.

Εξηγώ: Υπάρχει σαφέστατα ένα έλλειμμα δημοκρατίας και ισονομίας. Δεν μπορούμε ν' απεργήσουμε στη Γερμανία, μέχρι πέρυσι συνειδητοποιήσαμε ότι έχουμε αυτό το

δικαίωμα. Μας επιβαλλόταν ο νόμος ο εκπαιδευτικός του Βερολίνου όπου έλεγε ότι «δεν μπορείτε ν' απεργήσετε». Φυσικά η Ομοσπονδία μας καλύπτει, αλλά αυτό έχει συνέπειες στην παρουσία μας εκεί πέρα και τ' ακούμε.

Δεν είναι λίγες οι φορές δε που οι Προϊστάμενοι ζήτησαν και οι Γερμανοί Διευθυντές να φύγουμε απ' το σχολείο γιατί διεκδικούσαμε το αυτονόητο. Να λέμε την άποψή μας, να έχουμε την ελευθερία δηλαδή να λέμε την άποψή μας στο σχολείο για διάφορα εκπαιδευτικά ζητήματα και ναι, επιτέλους, να μπορούμε ν' απεργήσουμε κι εμείς. Υπάρχει λοιπόν αυτό το τρομερό ζήτημα – έλλειμμα δημοκρατίας και ισονομίας.

Αυτό το πρόβλημα οδήγησε στην υποχρεωτική τριετία που υπάρχει μόνο για τα λεγόμενα ευρωπαϊκά –ο θεός να τα κάνει ευρωπαϊκά- σχολεία Βερολίνου. Είναι δίγλωσσα, γερμανοελληνικά κι επειδή βέβαια υπήρχε ένα απίστευτο καθεστώς υπεροπτικής συμπεριφοράς, απαξιοτικής διευθυντικής ασυδοσίας μόνο απ' τους Γερμανούς Διευθυντές απέναντί μας, στους Έλληνες κυρίως, μας έλεγαν «είστε δανεισμένοι υπάλληλοι της Ελλάδας, οφείλετε να υπακούτε, να πειθαρχείτε, πείτε τη γνώμη σας αλλά δεν την ακούμε, προχωρούμε χωρίς εσάς» και θεωρούμε ότι όλο αυτό βλάπτει πάρα πολύ, βλάπτει βάνουσα και το δημοκρατικό μας συναίσθημα και το δικαίωμα που έχουμε στην ισοτιμία και ισονομία.

Πέρα απ' αυτό, ένα άλλο πάρα πολύ σημαντικό ζήτημα που τέθηκε από πέρυσι και θεωρώ ότι από φέτος είναι και μια από τις αιχμές του δόρατος στις διεκδικήσεις μας, οι γυναίκες που τελούν σε άδεια εγκυμοσύνης και ανατροφής παιδιού, με μια λανθασμένη παρανοϊκή ερμηνεία του νόμου υποχρεούνται να παραμένουν στο Βερολίνο, σε όλη τη Γερμανία, αυτό ισχύει για τις γυναίκες συναδέλφισσες που απασπώνται στο εξωτερικό για όλη τη Γερμανία, όχι μόνο για το κρατίδιο του Βερολίνου.

Δεν μπορούν λέει –απίστευτο– να έρθουν στις χριστουγεννιάτικες διακοπές, στις πασχαλινές διακοπές... Απαράδεκτο. Έχουμε ζητήσει ν' αλλάξει αυτό το πράγμα και ελπίζουμε ότι από φέτος θ' αλλάξει ο απαράδεκτος νόμος 2413 που αφορά τις μετακινήσεις μας στο εξωτερικό, να βελτιώσουν αυτό το πράγμα γιατί είναι κάθετη καταπάτηση καταξιωμένων γυναικείων δικαιωμάτων.

Είμαστε λοιπόν ευαίσθητοι σε όλα αυτά τα θέματα της ισονομίας και της δημοκρατίας. Και γι' αυτό καταθέσαμε κι ένα ψήφισμα, θα το δείτε, δεν ξέρω ποια είναι η διαδικασία των ψηφισμάτων, θ' ανακοινωθεί.

Για το νομοσχέδιο που καταθέτει η κυβερνητική Επι-

τροπή για το επώνυμο των συζύγων, προσπαθεί να καταδειχθεί ένα κεκτημένο δικαίωμα 25 χρόνια τώρα, να διατηρούν οι γυναίκες το επίθετό τους. Είναι απαράδεκτο. Τι θα διδάσκουμε στα παιδιά; Το έχουμε καταθέσει, δεν έχω χρόνο να το διαβάσω.

Τελειώνω με την επόμενη ευαισθησία μας, τεράστια, που έχει σχέση με αυτό που βιώνουμε εμείς στη Γερμανία στα κρατικά ευρωπαϊκά σχολεία του Βερολίνου...

Διεκδικούμε το αυτονόητο για όλα τα παιδιά. Στο κάτω-κάτω λέει «το Σύνταγμα επαφίεται στον πατριωτισμό μας». Το Σύνταγμα επίσης λέει ότι όλα τα παιδιά στην Ελλάδα –εμείς βέβαια το επεκτείνουμε και λέμε όχι μόνο στην Ελλάδα, κι εκεί που είμαστε– ανεξάρτητα από το θρήσκευμα, την καταγωγή, τη μητρική γλώσσα, έχουν δικαίωμα σε μια εκπαίδευση που τους επιτρέπει ν' αλλάξουν τη ζωή τους.

Και αυτό το πράγμα που έγινε στο 132° πρέπει να γίνει σε όλα τα σχολεία της Ελλάδας.

Τ. ΛΑΣΠΙΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Β. ΡΗΝΑΝΙΑΣ - ΒΕΣΤΦΑΛΙΑΣ)

Αγαπητοί συνάδελφοι, είμαι αντιπρόσωπος από τον Σύλλογο της βόρειας Ρηνανίας Βεστφαλίας, απ' τη Γερμανία. Ένα σημαντικό κομμάτι δικό μας ζει στη Γερμανία αποσπασμένο, είναι γύρω στους 500 ανθρώπους, σε έξι Συλλόγους. Το κορυφαίο μας όργανο είναι η «Παγγερμανική». Αρκετοί από εσάς έχουν εργαστεί στη Γερμανία και γνωρίζουν λίγο πολύ τα προβλήματα, τα οποία υπήρχαν και υπάρχουν και σήμερα.

Ξεκινώντας, στο σύντομο χρόνο τον οποίο έχουμε, θα ήθελα ν' αναφερθώ στη συνεργασία την οποία είχε όλο το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ με τους τοπικούς Συλλόγους της Γερμανίας αλλά και την «Παγγερμανική».

Πράγματι είναι μαζί μας, ήταν μαζί μας μια αμέριστη βοήθεια, την οποία έχουμε όποτε τη ζητήσουμε. Η τελευταία συνάντηση μάλιστα που έγινε στο Υπουργείο με τον Ειδικό Γραμματέα ΔΙΠΟΔΕ, τον κ. Συρίγο, διαπαραταξιακό Προεδρείο συμμετείχε στη συνάντηση αυτή αλλά δυστυχώς δεν προέκυψε τίποτα το συγκεκριμένο. Πάλι διαπαραταξιακά στις 7 Ιουνίου στο Βερολίνο συμμετείχαν αντιπρόσωποι από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ.

Φεύγω απ' τη Γερμανία πέντε χρόνια μετά βλέποντας ότι δεν έχει προχωρήσει την τελευταία 5ετία τίποτα. Μετά τον

2413/96 και τον 2817/2000 υπάρχει μια στασιμότητα, τα προβλήματα συνεχίζουν να υπάρχουν, υπάρχει μια οργάνωση σήμερα των συναδέλφων πάνω διότι μετά τη συνάντηση που προείπα του Μαΐου τα πράγματα δεν πάνε άλλο.

Τα τελευταία χρόνια οι Ειδικοί Γραμματείς οι οποίοι αναλάμβαναν στο Υπουργείο και επί ΠΑΣΟΚ και επί Νέας Δημοκρατίας, Πριόβολου, Κριάρη και ο Συρίγος, εκτός από το να μαζεύουν αιτήματα, δεν προωθούν τίποτα. Υπάρχει τεράστια ανάγκη αλλαγής του νομοθετικού πλαισίου, το οποίο διέπει σήμερα τη λειτουργία των σχολείων της Γερμανίας, υπάρχει αποσπασματικότητα, προχειρότητα σε οτιδήποτε γίνεται εκεί πάνω στα σχολεία.

Τελευταία, κι ενώ ήμασταν έτοιμοι να προχωρήσουμε στις αποσπάσεις των συναδέλφων, οι οποίοι θα έρθουν από τη νέα σχολική χρονιά στη Γερμανία, εδώ και 20 μέρες χρονοτριβεί το Υπουργείο υλοποιώντας αιτήματα της τελευταίας στιγμής.

Στις 17 Ιουνίου, κατατέθηκε ψήφισμα διαμαρτυρίας από την Παγερμανική, κοινό ψήφισμα απ' όλους τους Συλλόγους, σε όλα τα προξενία της Γερμανίας. Ετοιμάζεται απεργιακή κινητοποίηση για το Σεπτέμβρη μετά από σύμφωνη γνώμη όλων των Συλλόγων. Δυστυχώς τα πράγματα είναι πολύ δύσκολα όσον αφορά το συνδικαλιστικό κομμάτι.

Πρέπει επιτέλους το Υπουργείο με τη ΔΙΠΟΔΕ και όλους τους φορείς και την Ομοσπονδία ν' αποφασίσουν τι είδους εκπαίδευση επιτέλους θέλουμε για τα παιδιά της Ομογένειας κι από κει και πέρα να ξεκαθαρίσουμε και τι εκπαιδευτικό σύστημα μπορούμε να έχουμε.

Θ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΑΔΗΣ ΒΥΡΤΕΜΒΕΡΓΗΣ

Θα ήθελα εκ μέρους του Συλλόγου μας να χαιρετίσω τη Γενική Συνέλευση του Κλάδου, έστω και με λίγα άτομα παρόντα. Θα ήθελα να ευχαριστήσω τη ΔΟΕ στην προσπάθεια των Συλλόγων της Γερμανίας, η οποία βρέθηκε κοντά τους και τους στήριξε στα δίκαια αιτήματά τους, που δυστυχώς όμως το Υπουργείο Παιδείας δεν υλοποίησε ποτέ, αλλά ούτε προφανώς προτίθεται να κάνει στο μέλλον.

Εμείς, οι εκπαιδευτικοί στη Γερμανία θα συνεχίσουμε αυτή την προσπάθεια υλοποίησης των αιτημάτων μας. Δεν θα τα παρατήσουμε σε καμία περίπτωση. Και στη νέα μας προσπάθεια θέλουμε τη ΔΟΕ πάλι κοντά μας, με ακόμη μεγαλύτερη δυναμική και αποφασιστικότητα.

Τα προβλήματα της Γερμανίας χρονίζουν, εδώ και πάρα πολλά χρόνια και δεν αντιμετωπίζονται με πρόθεση να λυθούν. Ένα καινούργιο νομοθετικό πλαίσιο λειτουργίας για τα σχολεία όλης της Γερμανίας, είναι απαραίτητο και αναγκαίο.

Θεωρώ, ότι οι Σύλλογοι της Γερμανίας και η ΔΟΕ είναι έτοιμοι μαζί με το Υπουργείο, αρκεί να υπάρχει η πρόθεση απ' αυτό, να συζητήσει και να νομοθετήσει. Η αγανάκτηση των συναδέλφων στο θέμα της αύξησης του επιμισθίου που είχαν υποσχεθεί, είναι μεγάλη για την κοροϊδία της μη καταβολής του, παρόλο που αυτό εξαγγέλθηκε σε δελτίο Τύπου πέρυσι τον Απρίλιο.

Η αναγνώριση των πτυχίων του Λούντβιχσμπουργκ, που χρονίζει, η έλλειψη τίτλων στα τμήματα μητρικής γλώσσας, η σύμπτυξη των τμημάτων μητρικής γλώσσας στα μέσα της χρονιάς από τους συντονιστές, με αποτέλεσμα την ταλαιπωρία των συναδέλφων μετακινώντας τον σε μεγάλες χιλιομετρικές αποστάσεις, την έλλειψη των αναλυτικών προγραμμάτων και την έκδοση νέων βιβλίων, τα οποία να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της Ελληνικής Ομογένειας, είναι ορισμένα από τα πολλά προβλήματα, που αντιμετωπίζουν οι εκπαιδευτικοί στο εξωτερικό.

Συνάδελφοι, σας θέλουμε όλους κοντά μας, στον αγώνα μας, γιατί η ελληνόγλωσση εκπαίδευση του εξωτερικού είναι ένα κομμάτι γενικότερα της εκπαίδευσης.

Ευχαριστώ.

Γ. ΜΑΡΚΑΚΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ

Φίλε Βασίλη, χάσαμε. Πριν ξεκινήσω την τοποθέτησή μου για το πρόγραμμα δράσης, θέλω να πω, ότι είναι μια απαίτηση νηπιαγωγών και συναδέλφων από το Σύλλογό μου, πέρα από το ζήτημα της θεσμοθέτησης του ωραρίου και των εξειδικευμένων προβλημάτων εκπαιδευτικών και των νηπιαγωγών ιδίως, υπάρχει το ζήτημα της προστασίας με απόφαση Γενικής Συνέλευσης της διάθεσής τους να μην εφαρμόσουν το 07:00-08:00, το οποίο όμως θα πρέπει να βγει με πρόγραμμα δράσης που θα βγάζει όχι μπροστά τους νηπιαγωγούς, αλλά το σύνολο των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας, γιατί είναι ένα ζήτημα που αφορά όλους.

Όσον αφορά τώρα το πρόγραμμα δράσης. Είναι αυτό το πρόγραμμα δράσης το οποίο κατεβάσαμε και το σχήμα στο οποίο συμμετέχω στο Σύλλογό μου και στη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μου. Ξεκινάμε μέσα από το πρίσμα, ότι είμαστε απέναντι σ' αυτή την αυταρχική, αντιεκπαιδευ-

τική και αντιλαϊκή πολιτική και υπάρχει ανάγκη να απαντήσουμε με αγώνα με προοπτική νίκης.

Μέσα, λοιπόν, απ' αυτό το πρίσμα απαντάμε σε τρία ζητήματα. Πρώτον, από ποιους, στην ουσία με ποιους; Το δεύτερο, είναι το πότε. Και το τρίτο είναι με ποιους όρους;

Στο πρώτο είμαστε ξεκάθαροι. Δεν μπορεί να υπάρχει κλαδικός αγώνας με δυνατότητες και επιτυχία νίκης. Πηγαίνουμε πανεκπαιδευτικά, πηγαίνουμε όμως και με όλα τα κομμάτια της εργασίας, γιατί προφανώς όταν βάζεις ζητήματα ανατροπής δεν μπορείς να πας μόνο με το μέτωπο της εκπαίδευσης.

Αυτό προσδιορίζει αν θέλετε και το χρόνο της έναρξης του αγώνα. Δεν μπορεί να είναι φυσικά η αρχή της σχολικής χρονιάς. Θα είναι στην αρχή του Νοέμβρη όπου θα υπάρχει η δυνατότητα προετοιμασίας για να μην έχουμε το φαινόμενο της προηγούμενης απεργίας όταν εμείς ασθμαίναμε, τότε να βγαίνουν οι φοιτητές.

Και ποιους όρους. Και εδώ πέρα από τα ζητήματα και τα παζαρέματα που γίνονται, υπάρχει το ζήτημα το εξής, ότι αυτή η απεργία, θα πρέπει να είναι απεργία από τα κάτω. Είναι σημαντικό, οι πρώτες συνελεύσεις να βγάλουν απεργιακές επιτροπές που θα πλαισιωθούν από άλλους εκπαιδευτικούς και από εργαζόμενους με στόχο και να μην το ξεχνάμε, στο τέλος Οκτωβρίου κεντρική απεργιακή επιτροπή αγώνα που θα διαχειρίζεται την απεργία.

Αποδείχθηκε για άλλη μια φορά και εδώ μέσα, ότι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία δεν μπορεί από τα πάνω να διαχειριστεί αγώνες νίκης και προοπτικής. Φυσικά μιλάμε για αγώνες 5νθημέρους επαναλαμβανόμενους όσον αφορά το απεργιακό κομμάτι, μιλάμε για αγώνες με καταλήψεις, μιλάμε για διαδηλώσεις σε όλη τη χώρα και μιλάμε με συγκρούσεις στους δρόμους με την κρατική καταστολή.

Μιλάμε για ανάγκη όμως απόφασης από εδώ μέσα. Δεν έχω τη δυνατότητα να επιχειρηματολογήσω περισσότερο, αλλά θα ενισχύσει αυτούς τους όρους κινήματος που θέλουμε να έχουμε από το ξεκίνημα του Σεπτεμβρίου.

Δυστυχώς όμως εδώ επικράτησαν άλλες λογικές. Επικράτησαν φοβικά σύνδρομα. Επικράτησαν λογικές που λένε, ότι το Κίνημα δεν μπορεί να πετύχει νίκες, υποβαθμίζοντας τη δυνατότητα των τακτικών συγκρούσεων. Επικράτησαν και λογικές που λένε, ότι το κίνημα δεν είναι σε θέση αυτή τη στιγμή να τραβήξει μπροστά τους αγώνες και είναι η κατάλληλη στιγμή να γυρίσει στο εσωτερικό του να επαναπροσδιοριστεί και μετά να βγει έξω.

Και όσον αφορά το τελευταίο και προσέξτε, απευθύ-

νομαι σ' αυτούς που πραγματικά θέλουν να γίνει κουβέντα πάνω σ' αυτό και όχι αυτούς που θέλουν να δείξουν την άρνησή τους σε αγώνα, βάζοντας ένα έντονο ιδεολογικοπολιτικό μανδύα, ότι όταν θα έχουμε τις συγκρούσεις και όλοι μιλούσαμε γι' αυτό στο επόμενο χρονικό διάστημα, όταν εμείς θα κοιτάμε στο εσωτερικό, θα κληθούμε να γίνουμε ουρά των εξελίξεων, να πάμε σε αποσπασματικούς αγώνες και θα έρθουμε μετά από ένα χρόνο εδώ μέσα η κάθε παράταξη, ο κάθε χώρος να προσμετράει το κέρδος και τη διαφορά με λογικές ανάθεσης, με πόσους παραπάνω ή λιγότερους σύνεδρους θα έχει, πόσο κεφαλαιοποίησε αυτούς τους αγώνες διαμαρτυρίας είτε η ίδια, είτε ο κομματικός φορέας στον οποίο αναφέρεται και σίγουρα όλοι μαζί θα τραγουδάμε για άλλη μια φορά άσχημο για το χαμένο μας αγώνα που τα αστεράκια μείνανε μόνα να τον κλαίνε.

Και τελειώνοντας, ήρθα με προσδοκία, φεύγω με απογοήτευση και κάτι τέτοιες στιγμές και μ' αυτό τελειώνω, έρχονται κάποια λόγια κάποιοι στίχοι, που κάθε φορά που βρίσκομαι μπροστά σε ακυρώσεις και δυστυχώς ζούμε πολλές τα τελευταία χρόνια που έρχονται στη σκέψη.

Είναι αυτοί οι στίχοι που χρησιμοποίησε ένας συνάδελφος, μάλλον όχι συνάδελφος, ένας συναγωνιστής του πιο επιθετικού κομματιού του κινήματος, δεν ήταν εκπαιδευτικός, μελισσοκόμος ήταν, όταν τελείωνε την απολογία του στα έκτακτα Στρατοδικεία που έστησε η αστική μας δημοκρατία για να τον οδηγήσει μαζί με άλλους στα ελληνικά Γκουαντανάμο και θέλω να την απευθύνω σε όλους τους συναγωνιστές εδώ που είτε δεν μπόρεσαν, είτε φοβήθηκαν και έλεγα ερμηνεύοντας τον Παλαμά.

Ελπίζω να μην τρομοκρατεί και ο Παλαμάς μαζί με άλλα συνθήματα και στίχους. Μη φοβηθείς το χαλασμό: φωτιά, τσεκούρι τράβα. Ξεσπέρμεψέ το, χέρσωσε, το περιβόλι κόφ' το και χτίσε κάστρο απάνω του και αμπαρώσου μέσα. Για πάλεμα, για μάτωμα, για την καινούργια γέννα, π' όλο την περιμένουμε κι όλο κινάει για να 'ρθει, κι όλο συντρίμι γίνεται στο γύρισμα των κύκλων.

Μ. ΔΑΛΛΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΑΜΟΥ

Αγαπητοί συνάδελφοι, Είναι σχεδόν δύο χρόνια τώρα που στο Σύλλογο της Σάμου αντιμετωπίζουμε προβλήματα και πρακτικές που θίγουν κατάφωρα το συνδικαλιστικό κίνημα και που δυστυχώς προέρχονται από τους ίδιους τους συναδέλφους άλλων παρατάξεων του Συλλόγου (ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ).

Έχουμε ήδη στείλει έγγραφο προς τη ΔΟΕ από την πρώτη στιγμή ζητώντας νομική στήριξη, αλλά δεν έχει γίνει μέχρι τώρα κάτι τέτοιο, γι' αυτό αποφασίσαμε να παρουσιάσουμε την κατάσταση εδώ, στη Συνέλευση των Αντιπροσώπων, ώστε να γνωστοποιηθεί το ζήτημα και να ληφθούν θέσεις.

Τα τελευταία δύο χρόνια, λοιπόν, το προεδρείο του Συλλόγου Δασκάλων και Νηπιαγωγών Σάμου προερχόμενο από συνεργασία των δύο παρατάξεων ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ, απέπεμψε μετά από παράνομη απόφαση το ένα εκλεγμένο μέλος της παράταξής μας από το Δ.Σ., επειδή είναι αιρετός. Η απόφαση της αποπομπής λήφθηκε «ετσιθελικά» από την παράταξη της ΔΑΚΕ, με τη «λευκή» ανοχή της ΠΑΣΚ και κατέληξε στη συνέχεια και στην αφαίρεση της μιας έδρας από την παράταξή μας.

Θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε για το ιστορικό της αποπομπής, καθώς και για την «κλοπή» της έδρας, ώστε να βγάλετε τα συμπεράσματά σας.

Το Δεκέμβριο του 2005, με ομόφωνη απόφαση της καταστατικής Γ.Σ. του Συλλόγου, τροποποιήθηκε το άρθρο 18 παρ. 6 του καταστατικού, έτσι ώστε οι αιρετοί του Συλλόγου να μπορούν να είναι πλέον και μέλη του Δ.Σ. Στο πλαίσιο αυτό μάλιστα διενεργήθηκαν και οι πρόσφατες εκλογές του Συλλόγου (το Δεκέμβριο του 2006 αντί του Γενάρη, που προέβλεπε το παλιό καταστατικό, και επίσης έγιναν δεκτές και οι υποψηφιότητες των συναδέλφων).

Από το Δεκέμβριο του 2005 και μέχρι σήμερα, στις οκλήσεις μας προς το προεδρείο του Συλλόγου για την πορεία του καταστατικού, είχαμε την επιβεβαίωση ότι αυτό είχε κατατεθεί στο Πρωτοδικείο και ότι ήταν θέμα χρόνου η επικύρωσή του και κατά συνέπεια και η νομική υπέρσχυση του νεώτερου. Όμως η συγκεκριμένη εντολή και απαίτηση της Γ.Σ. προς το προεδρείο του Συλλόγου να τροποποιήσει το συγκεκριμένο άρθρο του καταστατικού, δεν εκτελέστηκε ποτέ.

Ύστερα από δική μας έρευνα στο Πρωτοδικείο, και παρ' ότι το προηγούμενο αλλά και το σημερινό Δ.Σ. μας διαβεβαίωναν ότι έχει κατατεθεί, αποδείχτηκε τελικά ότι δεν εκκρεμεί καμία αίτηση τροποποίησης του καταστατικού του Συλλόγου Δασκάλων και Νηπιαγωγών Σάμου. Έτσι λοιπόν, ενώ ήξεραν ότι δεν το είχαν καταθέσει στο δικαστήριο, συνειδητά πλέον και για δύο χρόνια εξαπατούσαν τους συναδέλφους, ότι ήταν θέμα χρόνου η τροποποίησή του καταστατικού.

Η ανήκουστη απόφαση της αποπομπής του εκλεγμέ-

νου μέλους έγινε με τρεις ψήφους στις επτά (οποία πλειοψηφία...), χωρίς καν να έχει συγκροτηθεί ακόμη σε σώμα το νέο Δ.Σ. και μάλιστα με εξώδικο, στο οποίο παράνομα χρησιμοποιήθηκε η σφραγίδα του Συλλόγου και με υπογραφή υποτιθέμενου εκπροσώπου του Δ.Σ. (από την παράταξη της ΔΑΚΕ). Μήπως μας θυμίζει «άλλες» εποχές;

Αντίθετα, μέλος του Δ.Σ. (ΔΑΚΕ), που είναι υποψήφιος για τη θέση της Δ/νσης Α/θμιας εκπ/σης και το οποίο επίσης κωλύεται σύμφωνα με το ίδιο άρθρο του καταστατικού, όχι μόνο διατήρησε τη θέση του, αλλά μάλιστα ψήφισε υπέρ της αποπομπής του μέλους μας. Φαίνεται όμως ότι το προεδρείο επιλέγει -με πολιτικά κριτήρια- ποιο μέλος να απέμψει και ποιο να διατηρήσει. Έτσι ζητήσαμε τη νομική στήριξη της ΔΟΕ, αιτώντας υλοποίηση επιτέλους της απόφασης της Γ.Σ. και ολοκλήρωση της διαδικασίας τροποποίησης (χωρίς όμως και πάλι αποτέλεσμα).

Ταυτόχρονα με όλα αυτά και μετά την παράνομη διαγραφή του μέλους μας, άρχισαν να διαγράφουν επίσης τους υπόλοιπους υποψήφιους του ψηφοδελτίου, που βέβαια αρνούνταν να πάρουν την έδρα που δικαιωματικά ανήκε στο συνάδελφο. Το αποκορύφωμα των ενεργειών της ΔΑΚΕ ήταν να «αρπάξει» τελικά και με τη σύμφωνη γνώμη της ΠΑΣΚ τη μία έδρα της παράταξής μας, αλλοιώνοντας στην ουσία το εκλογικό αποτέλεσμα και τη βούληση του σώματος των συναδέλφων εκπαιδευτικών.

Στο τελευταίο Δ.Σ. (14-5-2007) αρνήθηκαν την αίτηση υποψηφιότητας μέλους της παράταξής μας για τις εκλογές των αντιπροσώπων στις 23-5-2007, με την πρόφαση ότι ήταν αναπληρώτρια αιρετός. Την ίδια στιγμή αποδέχονταν την υποψηφιότητα του επίσης αναπληρωτή αιρετού στην τρέχουσα διετία (2005-07), που προερχόταν από την παράταξη της ΠΑΣΚ. Αυτές οι ενέργειες του Προεδρείου του Συλλόγου Δασκάλων και Νηπιαγωγών Σάμου είναι πρωτόγνωρες όχι μόνο για τη Σάμο, αλλά και γενικότερα για το συνδικαλιστικό κίνημα και ευχόμαστε να παραμείνουν έτσι. Όμως πιστεύουμε επίσης ότι δεν πρέπει να μείνουν αναπάντητες, γι' αυτό σας καλούμε να πάρετε θέση.

Καλούμε τη ΔΟΕ που έχει ως μέλη της τους πρωτοβάθμιους Συλλόγους, καλούμε τις παρατάξεις και φυσικά καλούμε το Σώμα των αντιπροσώπων της 77^{ης} Γενικής Συνέλευσης να πάρουν θέση και να καταγγείλουν τέτοιες μεθοδεύσεις και πραξικοπηματικές ενέργειες, που θίγουν τον κλάδο όχι μόνο γενικά αλλά ιδιαίτερα μάλιστα σ' αυτή την κρίσιμη περίοδο που τα προβλήματα και οι αγώνες είναι ακόμη μπροστά μας. Ευχαριστώ.

Δευτερολογία του Προέδρου της Δ.Ο.Ε. Δημήτρη Μπράτη στην 77η Γ.Σ. του κλάδου

27 Ιουνίου 2008

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι αντιπρόσωποι της 77ης Γ.Σ. του κλάδου

Ακουσα με ιδιαίτερη προσοχή τις τοποθετήσεις και την κριτική σας στα πεπραγμένα της ομοσπονδίας. Πιστεύω πως όλοι, όσοι είστε εδώ απόψε, σ' αυτή την κατάμεστη αίθουσα, είτε είστε αντιπρόσωποι είτε όχι, περιμένετε από μένα, περιμένετε από μας, να δώσουμε το στίγμα της επόμενης μέρας. **Τι θα κάνουμε, δηλαδή, από τον προσεχή Σεπτέμβρη για να μπορέσουμε να διεκδικήσουμε με αποτελεσματικότητα λύσεις στα προβλήματά μας.** Αυτό το νόημα έχει, εξάλλου, η κριτική πεπραγμένων και η δευτερολογία του Προέδρου. Μέσα από την κριτική, και τον εποικοδομητικό διάλογο, ν' αφήσουμε πίσω τα λάθη μας, να αξιοποιήσουμε τα θετικά μας και **ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΜΕ ΕΝΟΤΗΤΑ και ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ να χαράξουμε την επόμενη μέρα για τον κλάδο.** Αυτό περιμένουν από μας οι 76.000 εκ/κοί της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Πριν, όμως, τοποθετηθώ σ' αυτό το κορυφαίο ζήτημα θα ήθελα, για λίγο, να σταθώ στα όσα ειπώθηκαν για τα χθεσινά γεγονότα, κατά τη διάρκεια της πανηγυρικής διαδικασίας.

Συνάδελφοι,

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ προσκάλεσε την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, τα πολιτικά κόμματα και τους κοινωνικούς φορείς στην πανηγυρική διαδικασία για να τοποθετηθούν και να δεσμευθούν απέναντι στα προβλήματα που αντιμετωπίζει η πρωτοβάθμια εκπαίδευση και οι λειτουργοί της. Και σε ό,τι με αφορά πάντα πίστευα και πιστεύω ότι όλοι οι καλεσμένοι έχουν το δικαίωμα λόγου και δεν μπορεί να τους αφαιρείται από κανέναν. Δυστυχώς, ορισμένοι με τη στάση τους έδωσαν άλλοθι στον Υφυπουργό Παιδείας να αποχωρήσει και να μη δώσει απαντήσεις στα αιτήματα του κλάδου που με την πρωτολογία μου, έθεσα. Τον διευκολύνετε, συνάδελφοι, γιατί δεν είχε ουσιαστικές απαντήσεις να δώσει.

Συνάδελφοι της ΔΑΚΕ που αποχωρήσατε, θα σας θυμίσω ότι και άλλοι Υπουργοί Παιδείας στο παρελθόν αντιμετώπισαν παρόμοια φαινόμενα, αλλά είχαν τη δύναμη και το θάρρος να παραμείνουν και να απαντήσουν στα αιτήματα του κλάδου. **Ο Υφυπουργός Παιδείας ο κ. Λυκουρέντζος απέδειξε πως δεν έχει αυτή τη δύναμη. Αξιοποίησε τα γεγονότα για να φύγει γιατί δεν είχε τίποτε να απαντήσει στα αιτήματά μας και στα ερωτήματα που του έθεσα κατά τη διάρκεια της ομιλίας μου.**

Αποδώσατε σε μένα, συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, την ευθύνη για τα γεγονότα επειδή ο λόγος μου ήταν ιδιαίτερα επικριτικός. Ναι συνάδελφοι, αποδέχομαι την «κατηγορία». Δεν έχω μάθει στη ζωή μου να κάνω «δημόσιες σχέσεις» με Υπουργούς οποιασδήποτε κυβέρνησης. Ο λόγος ήταν επικριτικός γιατί τα προβλήματά μας είναι πολλά και παραμένουν άλυτα και η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας καμιά θετική απάντηση δεν έχει δώσει σ' αυτά. **Αντί, λοιπόν, να υπερασπίζεστε τον Υφυπουργό που αποχώρησε και να καταγγέλλετε το προεδρείο της ΔΟΕ που καμιά ευθύνη δεν έχει γι αυτό, πιο ωφέλιμο για τον κλάδο θα ήταν να καταγγείλετε την κυβερνητική εκ/κή πολιτική και να απαιτήσετε εδώ και τώρα, από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, λύσεις στα αιτήματά μας.**

Η ευαισθησία σας, όμως, αγαπητοί συνάδελφοι της

ΔΑΚΕ είναι επιλεκτική και λειτουργείτε με δυο μέτρα και δυο σταθμά. Δεν θυμάμαι ποτέ κατά το παρελθόν να αποχωρήσατε από την πανηγυρική διαδικασία όταν αποδοκιμάζονταν Υπουργοί άλλων κυβερνήσεων.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, συνάδελφοι, θέλω να τονίσω ότι αυτά τα γεγονότα δεν εκφράζουν τον περήφανο κλάδο των 76.000 εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης που, όπως έδειξε και με το μεγαλειώδη απεργιακό του αγώνα, ξέρει να αγωνίζεται και να διεκδικεί το δίκιο του με ήθος και αξιοπρέπεια.

Η λειτουργία του ΔΣ της ΔΟΕ

Συνάδελφοι,

Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, πως η περσινή Γενική Συνέλευση του κλάδου (η 76^η) δεν ψήφισε διεκδικητικό και αγωνιστικό πλαίσιο. **Κι αυτό ήταν ένα μεγάλο έλλειμμα, με βάση, μάλιστα, το θετικό προηγούμενο της 75^{ης} Γενικής Συνέλευσης, η οποία πήρε την ιστορική απόφαση για τον πολυήμερο απεργιακό αγώνα του φθινοπώρου του 2006, που κράτησε έξι βδομάδες.**

Εκ των πραγμάτων το βάρος έπεσε στα ΙΙ μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ για να αποφασίσουν.

Σε ό,τι μας αφορά, ως προεδρείο, **από τον Ιούλιο του 2007, στην πρώτη συνεδρίαση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.,** θέσαμε το θέμα και προτείναμε, αφού δεν συμφωνήσαμε στη Γ.Σ. στο πλαίσιο, να προχωρήσουμε και την επόμενη συνδικαλιστική χρονιά με ελάχιστο πλαίσιο **το πλαίσιο των αιτημάτων της μεγάλης απεργίας**, το οποίο έτσι κι αλλιώς παρέμενε ανικανοποίητο.

Και κατανοώ το ΟΧΙ της ΔΑΚΕ σ' αυτή την πρόταση, αφού δεν είχε ψηφίσει το πλαίσιο της μεγάλης απεργίας.

Το ΟΧΙ όμως των άλλων παρατάξεων δεν το κατανοώ. Σεις αγαπητοί συνάδελφοι, δεν αγωνίζεστε για τη γνήσια απλή αναλογική; Πώς αλήθεια θα παίρνονται οι αποφάσεις στο Δ.Σ. της ΔΟΕ, όταν κανείς δεν έχει αυτοδυναμία; Προφανώς με αμοιβαίες υποχωρήσεις. Ποιες, αλήθεια, υποχωρήσεις κάνατε για να ψηφιστεί διεκδικητικό πλαίσιο και κατηγορείτε το προεδρείο, επειδή πέρασαν έξι μήνες για να ψηφιστεί πλαίσιο;

Υπήρχε αλήθεια λογικότερη πρόταση απ' αυτή που κατέθεσε το προεδρείο, προκειμένου να βγούμε από το αδιέξοδο;

Αυτό το πλαίσιο δεν είχε ψηφίσει η 75^η του κλάδου;

Μ' αυτό δεν πραγματοποιήσαμε τη μεγαλειώδη απεργιακή κινητοποίηση, που συντάραξε το πανελλήνιο;

Κατανοώ τις μικροπαραταξιακές σκοπιμότητες που σας οδήγησαν στο να μην ψηφίσετε το αυτονόητο. Μην κατη-

γορείτε, όμως, το προεδρείο της ΔΟΕ γι' αυτό. Έχετε μεγάλες ευθύνες απέναντι στον κλάδο.

Είναι δυνατόν, συνάδελφοι, να μην ψηφίζετε στο Δ.Σ. της ΔΟΕ να δώσουμε συνέντευξη τύπου στις 11 Σεπτέμβρη, με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς, επειδή – άκουσον, άκουσον – ήταν προεκλογική περίοδος; Κι επειδή ήταν προεκλογική περίοδος τα προβλήματα έπαψαν να υπάρχουν;

Είναι δυνατόν, συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, να δηλώνετε στο Δ.Σ. της ΔΟΕ ότι δεν θα λάβετε μέρος στην πορεία για τα Νηπιαγωγεία, επειδή είναι προεκλογική περίοδος;

Συνάδελφοι της ΕΣΑΚ ψηφίσαμε στη ΔΟΕ την απόφαση για την Ειδική Αγωγή και διαφωνήσαμε μαζί σας σε έναν όρο: Να μην μπει η λέξη «καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις». Διαφωνήσαμε. Είπαμε να το συζητήσουμε. Την άλλη μέρα αναλογιζόμενοι το βάρος της ευθύνης και προκειμένου να βγει η απόφαση εμείς είπαμε ναι, το δεχόμαστε και αυτό, εσείς όμως είπατε ότι τώρα εμείς δεν το ψηφίζουμε. Είναι υπεύθυνη στάση Παράταξης αυτή για ένα τόσο σοβαρό και καίριο ζήτημα;

Συνάδελφοι, των άλλων παρατάξεων έχετε μεγάλη ευθύνη απέναντι στον κλάδο γιατί δε συμμετείχατε στη συγκρότηση του Προεδρείου της ΔΟΕ. Αλήθεια, γι' αυτό σας εξέλεξαν οι συνάδελφοι της βάσης; Για να μην αναλαμβάνετε κανένα αξίωμα; Για να απέχετε;

Εμείς, μετά την άρνησή σας, αναλάβαμε την ευθύνη συγκρότησης του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., έστω και μονοπαραταξιακά, γιατί αυτό ήταν προς το συμφέρον του κλάδου.

Δηλώσατε πως καταψηφίζετε τα πεπραγμένα. Αλήθεια, με ποιον πάρθηκαν οι αποφάσεις στη ΔΟΕ, αφού κανείς δεν έχει αυτοδυναμία; Η συντριπτική πλειοψηφία, συνάδελφοι, των αποφάσεων, έχω εδώ τα στοιχεία, το 98% έχουν παρθεί, κυρίως με την ψήφο των Παρεμβάσεων και αρκετές από αυτές και με τη συμμετοχή της ΕΣΑΚ ΔΕΕ. Τι καταψηφίζετε, συνάδελφοι; Καταψηφίζετε αυτά που ψηφίσατε στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.;

Καταψηφίζετε την απόφαση για το 132 Δ.Σ. Αθηνών;

Καταψηφίζετε την απόφαση για το ΙΙ^ο Δημοτικό Σχολείο Αχαρνών;

Καταψηφίζετε την απόφαση για την αξιολόγηση;

Καταψηφίζετε την απόφαση για το διεκδικητικό πλαίσιο και το Πρόγραμμα Δράσης;

Καταψηφίζετε την απόφαση για τις διώξεις;

Καταψηφίζετε την απόφαση για τα Νηπιαγωγεία;

Καταψηφίζετε την απόφαση για τα συλλαλητήρια;

Καταψηφίζετε όλες τις αποφάσεις συμπαράστασης σε διωκόμενους συναδέλφους;

Συνάδελφοι, ας μιλήσουμε εδώ όλοι καθαρά. Αν αυτά

τα καταψηφίζετε, σήμερα, τότε αρνείστε τη δράση σας στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ.

Είναι αλήθεια αυτό που ακούστηκε, ότι ως προεδρείο, διαφωνήσαμε στο ζήτημα της αποκέντρωσης και του Νόμου Ρέππα. Και θα εξηγήσω τη δική μας στάση, για το ζήτημα της αποκέντρωσης που όψιμα κάποιοι ανακάλυψαν για να μην ψηφίσουν το διεκδικητικό πλαίσιο.

Εμείς δεν δαιμονοποιούμε κανέναν όρο. Αν η αποκέντρωση έχει το περιεχόμενο που εσείς λέτε είμαστε μαζί σας και να ψηφίσουμε αύριο στο πρόγραμμα δράσης μαζί, να μην εφαρμοστεί τέτοια αποκέντρωση.

Εμείς λέμε όχι στην αποκέντρωση που οδηγεί τα σχολεία στους Δήμους και τους πολίτες να πληρώνουν τις δαπάνες για την Παιδεία. Αυτό είπαμε στο Δ.Σ. της ΔΟΕ, αυτό λέμε και τώρα.

Δεν δαιμονοποιούμε συνάδελφοι, συνολικά, την αποκέντρωση. Λέμε να στην αποκέντρωση αρμοδιοτήτων προς τη σχολική μονάδα και την εκπαιδευτική κοινότητα. Αυτή, εξάλλου, είναι και η θέση του κλάδου από το 1996.

Οι συναντήσεις με την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ

Συνάδελφοι, είχαμε την πρώτη συνάντηση με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας την 1^η του Οκτώβρη και θέσαμε όλα τα αιτήματα του κλάδου.

Πρέπει, όμως, να σας πω πως, παρά το γεγονός ότι ο κύριος Στυλιανίδης εξέφρασε, αν θέλετε, τη συμπάθειά του προς τα αιτήματά μας, την ίδια μέρα ο κ. Αλογοσκούφης κατέθεσε το προσχέδιο του προϋπολογισμού του 2008, στον οποίο προέβλεπε μείωση των δαπανών για την Παιδεία **κάτά 0,5% σε σχέση με πέρυσι**. Από 3,48 του Α.Ε.Π. πέρυσι, 3,02 φέτος.

Πώς, συνάδελφοι, αλήθεια, θα ικανοποιούνταν τα αιτήματα του κλάδου, όταν στον προϋπολογισμό οι δαπάνες είναι μικρότερες από πέρυσι;

Όταν, του θέσαμε τα ζητήματα των Νηπιαγωγείων, ζητήσαμε να κάνει ένα βήμα καλής θέλησης, ως νέα πολιτική ηγεσία, **και επιμερίναμε να αποσύρει την εγκύκλιο της 20^{ης} Ιουλίου για το ωράριο των Νηπιαγωγών.**

Και, θυμάστε, συναδέλφισσες Νηπιαγωγοί, στην ενημέρωση που κάναμε στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ σας είπα αυτό που ο Υπουργός απάντησε. Ζήτησε πίστωση χρόνου μίας εβδομάδας.

Και μετά από μία εβδομάδα απάντησε ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Παιδείας, και είπε, «λυπάμαι δεν μπορεί η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να κάνει αποδεκτό το αίτημά σας». Αυτή είναι η αλήθεια συνά-

δελφοι για τα Νηπιαγωγεία.

Στις 26 Νοέμβρη, πραγματοποιήσαμε 24ωρη απεργία με πρώτο θέμα την κατάργηση της τροπολογίας για τα νηπιαγωγεία και την απόσυρση της Εγκυκλίου της 20^{ης} Ιουλίου του 2007. Συναντηθήκαμε, με τον κ. Λυκουρέντζο. Ήταν ειρωνικότατος, αλαζονικότατος, μου θύμιζε μέρες της προηγούμενης πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας. Καμία απάντηση δεν έδωσε και αντιμετώπισε το θέμα των Νηπιαγωγείων σαν να ήταν υποδεέστερο και να μην αφορούσε κανέναν.

Είχαμε και τρίτη συνάντηση με τον κ. Στυλιανίδη. Με δική του πρωτοβουλία. Στις 22 Γενάρη. Μας κάλεσε να μας ανακοινώσει, «υποτίθεται» συγκεκριμένες απαντήσεις στο υπόμνημά μας.

Όταν, συνάδελφοι, θέσαμε τα ζητήματα με πρώτο το οικονομικό, η απάντησή του ήταν, «ότι αυτό είναι θέμα του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας».

Τουλάχιστον, συνάδελφοι, η προηγούμενη πολιτική ηγεσία είχε το θάρρος να αναλαμβάνει την πολιτική ευθύνη και να μας απαντά ότι αυτή είναι η απόφαση της κυβέρνησης. Ο κ. Στυλιανίδης παρέπεμψε το οικονομικό μας ζήτημα στις καλές δυνάμεις. **Από το 1963 και μετά, συνάδελφοι, ποτέ ο κρατικός προϋπολογισμός δεν έχει χρήματα για τους δασκάλους. Ο κ. Αλογοσκούφης δίνει 900.000.000 ευρώ στους Δικαστές και 400% αύξηση στην αμοιβή τους από επιδιαιτήσεις.**

Γι' αυτούς, συνάδελφοι, υπάρχουν χρήματα. Για τους 180.000 εκπαιδευτικούς Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης δεν υπάρχουν χρήματα. Υπάρχουν τα ψίχουλα της ντροπής των 17,5 ευρώ το μήνα.

Αν ο Υφυπουργός έχει απάντηση, σ' αυτά τα ζητήματα, μιας και δεν πήρε το λόγο χθες, ας τη στείλει γραπτά στην 77^η Γενική Συνέλευση του Κλάδου. Καμία απάντηση, συνάδελφοι, δεν έχει. Απλά κρύβεται πίσω από το γεγονός της αποχώρησης.

Το πρόγραμμα δράσης του κλάδου

Συνάδελφοι, στις 28 Γενάρη, αφού λάβαμε υπόψη μας και τις απαντήσεις του Υπουργείου Παιδείας, καταλήξαμε σε διεκδικητικό πλαίσιο και σε πρόταση για αγώνα προς τις Γενικές Συνελεύσεις των Συλλόγων της χώρας.

Θυμίζω, συνάδελφοι, για την ιστορία, ότι η πρόταση του Προεδρείου, δεν ήταν οι πενήνήμερες επαναλαμβανόμενες. Ήταν πρόταση για 48ωρη απεργία μαζί με την ΟΛΜΕ μέσα στο Φλεβάρη, Γενικές Συνελεύσεις αμέσως μετά και πρόταση για αγώνα διάρκειας στη συνέχεια από κοινού με την ΟΛΜΕ. Δεν μπορούσαμε όμως να συμφωνήσουμε στο Δ.Σ.

της Δ.Ο.Ε..

Από τη μια μεριά υπήρχε η Παράταξη της ΔΑΚΕ που δε συμφωνούσε με το διεκδικητικό πλαίσιο. Από την άλλη υπήρχε η παράταξη των ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΩΝ που δεν συμφωνούσε με αυτό το αγωνιστικό πλαίσιο. Η παράταξη της ΕΣΑΚ/Σ δεν συμφωνούσε ούτε με το διεκδικητικό, ούτε με το αγωνιστικό πλαίσιο. Κι εμείς, συνάδελφοι, ως παράταξη ευθύνης υποχωρήσαμε και προτείναμε, στις Γενικές Συνελεύσεις, παρά τις επιφυλάξεις μας, αυτό το αγωνιστικό πλαίσιο με τις πενήνήμερες επαναλαμβανόμενες. **Τι έπρεπε να κάνουμε αλήθεια; Να μη βγει πάλι καμιά απόφαση.** Εξάλλου η εισήγηση αυτή ήταν **πρόταση** προς τις Γενικές Συνελεύσεις. Δεν ήταν απόφαση. Την ευθύνη της απόφασης θα την έπαιρναν οι συνάδελφοι της βάσης.

Μερικοί προσπάθησαν να απαξιώσουν αυτή την πρόταση και μάλιστα κάποια παράταξη με ανακοίνωσή της σε ένα Σύλλογο, κάλεσε τους συναδέλφους να προστατεύσουν το εισόδημά τους από το Δ.Σ. της ΔΟΕ. Είναι συνδικαλιστική κριτική, αυτή συνάδελφοι; Βοηθάει αυτό στην ΕΝΟΤΗΤΑ και στη ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ των συναδέλφων της βάσης;

Συνάδελφοι, εμείς αποδεχθήκαμε την πρόταση για πενήνήμερες επαναλαμβανόμενες και την ψηφίσαμε επειδή θέλαμε να δώσουμε το μήνυμα ότι η επίθεση που δεχόμασταν στα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά μας δικαιώματα, στο εισόδημά μας, μόνο με πραγματική αντίσταση, σαν αυτή που κάναμε με το μεγαλειώδη απεργιακό αγώνα, μόνο με τέτοιας διάρκειας κινητοποιήσεις μπορεί να ανατραπεί. Είναι αλήθεια ότι οι Γενικές Συνελεύσεις δεν ενέκριναν αυτό το αγωνιστικό πλαίσιο. Όμως έχω μαζί μου τα πρακτικά της Ολομέλειας από τους περίπου 70 προέδρους που τοποθετήθηκαν, οι, περίπου, 60 είπαν ναι στο διεκδικητικό πλαίσιο του κλάδου και αυτό εμείς θα προτείνουμε αύριο ως διεκδικητικό πλαίσιο του κλάδου για την επόμενη χρονιά.

Συνάδελφοι των «Παρεμβάσεων», που τώρα ζητάτε πάλι νέο πλαίσιο, τα διεκδικητικά πλαίσια δεν είναι πουκάμισα, που κάθε φορά τα αλλάζουμε. Άλλο στην αρχή της χρονιάς, άλλο στη μέση, άλλο στο τέλος. Ελάτε μαζί μας, αν θέλετε να είστε συνεπείς, αύριο να ψηφίσουμε το πλαίσιο που ψηφίσαμε μαζί το Γενάρη. Εμείς θα το καταθέσουμε και θα το ψηφίσουμε.

Συνάδελφοι και η Παράταξη της ΕΣΑΚ σε μια ανακοίνωσή της ανέφερε πως οι συνδικαλιστικές ηγεσίες της ΠΑΣΚ και των «Παρεμβάσεων» κάνουν ευκαιριακές συμμαχίες. Αυτό δηλ. που λέει και η ΔΑΚΕ. Διαπιστώνω πως συμφωνείτε, συνάδελφοι. Την ίδια κριτική μας κάνει και η ΔΑΚΕ από τα δεξιά, την ίδια και εσείς. Δεν είναι, βέβαια,

πρώτη φορά που συμφωνείτε με τη ΔΑΚΕ.

Συνάδελφοι, της ΕΣΑΚ, διάβαζα πέρυσι, παραμονές του μεγάλου αγώνα στην ιστοσελίδα σας, στις 26 Αυγούστου, ανακοίνωση του εκπροσώπου του ΠΑΜΕ που έγραφε «στηρίζοντας» προφανώς !!! τη μεγάλη απεργία του κλάδου, πως αυτή η απεργία «...μπορεί να μην εξυπηρετεί τα συμφέροντα των συναδέλφων, μπορεί λέει να μη στηρίζεται από τους συναδέλφους της βάσης, σίγουρα όμως εξυπηρετεί τα προεκλογικά σχέδια του ΠΑΣΟΚ...». **Αυτά λέγατε για τη μεγαλύτερη απεργία στην ιστορία του κλάδου.** Ο κλάδος σας διέψευσε πανηγυρικά.

Η Παράταξη της ΔΑΚΕ με ανακοίνωσή της μας κατηγορήσε για την απόφαση που πήραμε για 48ωρη απεργία, στις 19 και 20 Μάρτη, για το ασφαλιστικό. Γιατί κάναμε την απεργία 48ωρη, ενώ είχαμε εξαγγείλει 24ωρη.

Συνάδελφοι μου, είχαμε δεσμευτεί στη ΔΟΕ, ως Προεδρείο, ότι αν υπάρξει μεγαλύτερη απεργιακή κινητοποίηση στην απεργία της 19^{ης} του Μάρτη, από τον εκπαιδευτικό χώρο εμείς, ως Προεδρείο, είπαμε ότι θα συμμετέχουμε. **Και πώς αλήθεια θα οικοδομήσουμε το πανεκπαιδευτικό μέτωπο, όταν η ΟΛΜΕ έκανε 48ωρη απεργία εμείς θα πηγαίναμε σε 24ωρη;**

Κι επειδή σας κάλεσα, 16 Μάρτη Κυριακή το βράδυ, κι όλες οι άλλες παρατάξεις ήρθαν κι εσείς δεν ήρθατε, μας κατηγορήσατε, γιατί πήραμε την απόφαση Κυριακή. Λες και το Δ.Σ. της ΔΟΕ είναι διοικητική υπηρεσία και λειτουργεί μόνο τις εργάσιμες ημέρες. Δεν ήρθε ούτε ένας εκπρόσωπός σας και η απόφαση πάρθηκε, φυσικά, την Κυριακή το βράδυ γιατί ο χρόνος πίεζε.

Διάβασα, όμως, συνάδελφοι της ΔΑΚΕ άλλη μια ανακοίνωσή σας. Όταν εμείς στέλναμε εισήγηση για 50ήμερες απεργίες, 28 Γενάρη, εσείς στις 4 Φλεβάρη κόβατε την πίτα στα γραφεία της Ρηγίλλης. **Και λέγατε στον Υπουργό Παιδείας, ότι «εμείς, κύριε Υπουργέ, θα στηρίξουμε το έργο σας, όπως το κάναμε και στο παρελθόν, σε δύσκολες μέρες».** Ποιες ήταν οι δύσκολες μέρες συνάδελφοι; **Εξηγήστε στον κλάδο, πότε στο παρελθόν στηρίζατε, σε δύσκολες μέρες, την προηγούμενη πολιτική ηγεσία;**

Έτσι στηρίζετε, αλήθεια, τον κλάδο και τις αποφάσεις του;

Συνάδελφοι, πρέπει να σας πω, επίσης, πως στις συσκέψεις που κάναμε με την ΑΔΕΔΥ για το Ασφαλιστικό, και είναι εδώ μπροστά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ, που πήραν μέρος στις συσκέψεις των Ομοσπονδιών, είπαμε στην ΑΔΕΔΥ ότι η αγωνιστική απάντηση που δίνει σ' αυτό το νομοσχέδιο είναι μικρή. Δεν ταιριάζει

στη συγκυρία και το πιστεύουμε και τώρα. Ζητήσαμε μεγαλύτερη αγωνιστική κινητοποίηση.

Ταυτόχρονα συνάδελφοι, είπαμε ότι μόνοι μας –το λέω για την κριτική που κάνετε– δεν μπορούμε να πάμε πάλι σε πολυήμερο απεργιακό αγώνα, γι' αυτό και αμέσως στηρίξαμε την απόφαση της ΟΛΜΕ για τη 48ωρη απεργιακή κινητοποίηση. Πού είναι το λάθος μας συνάδελφοι;

Θέλω να προσθέσω, επίσης, κάτι ακόμη για το ασφαλιστικό. Λέει η Κυβέρνηση ότι το ασφαλιστικό έχει 150 δισεκατομμύρια ευρώ έλλειμμα. Ποιος έχει κλέψει, αλήθεια, από το 1950 και μετά τα αποθεματικά των ασφαλιστικών Ταμείων; Ποιος έχει πάει φυλακή για τις μίζες από τα ομόλογα; Εμείς φταίμε; Οι εργαζόμενοι; Για ποιο λόγο να πληρώσουμε το ασφαλιστικό;

Συνάδελφοι, σύμφωνα με έρευνα της ΓΣΕΕ, αν τα μέτρα της Κυβέρνησης εφαρμοστούν για 50 χρόνια, η εξοικονόμηση που θα κάνει θα είναι 10 δις. ευρώ, δηλαδή μία τρύπα στο νερό. **Ο κ. Αλογοσκούφης, απλά θέλει να κλείσει το έλλειμμα του κρατικού προϋπολογισμού, γιατί πιέζεται από τις Βρυξέλλες, και πήρε μέτρα εισπρακτικού χαρακτήρα.**

Ακούστε κι ένα άλλο στοιχείο από την ίδια έρευνα. **Αν αυξηθούν τα όρια ηλικίας κατά δύο χρόνια, το ασφαλιστικό παίρνει παράταση ζωής για 7,5 μήνες. Αν, όμως, εισπράξει, μόνο, το 20% της εισφοροδιαφυγής, το ασφαλιστικό παίρνει παράταση ζωής για 7,5 χρόνια.** Να το, λοιπόν, ο δρόμος, συνάδελφοι, που προτείνουν τα Συνδικάτα για την επίλυση του ασφαλιστικού. **Η καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής, της ανασφάλιστης εργασίας και η μείωση της ανεργίας.**

Και έρχομαι, στο Νόμο Ρέππα. Συνάδελφοι, κάθε νεότερο ασφαλιστικό που ψηφίζεται είναι χειρότερο από το προηγούμενο. Ο Νόμος Πετραλιά επανέφερε την ποινή του 6% που είχε καταργήσει ο Ν.Ρέππα, αν οι εργαζόμενοι βγουν νωρίτερα στη σύνταξη. Αν βγεις δηλαδή 5 χρόνια νωρίτερα στη σύνταξη, θα έχεις μείωση σύνταξης κατά 30%. Αύξησε επίσης, μέχρι και 15 χρόνια τα όρια ηλικίας.

Ακούστε τη θέση μας. Ο Νόμος Ρέππα προβλέπει μειώσεις συντάξεων από 1/1/2008, βέβαια για τα χρόνια υπηρεσίας που έχουμε μετά το 2008, κατά 1% μέχρι το 2017. Αυτό συμφωνούμε όλοι να καταργηθεί. Η αλήθεια πάντως είναι ότι ο προηγούμενος Νόμος (Σιούφα) προέβλεπε ότι αυτή η μείωση θα φτάσει στο 60%.

Ο Νόμος Σιούφα προέβλεπε, επίσης, για τους μετά το 1993 διορισμένους τη σύνταξη σε πεντηκοστά. Ο Νόμος Ρέππα την επανέφερε στα τριακοστά πέμπτα. Αυτό να καταργηθεί; Όχι βέβαια. Ο Νόμος Ρέππα συνάδελφοι, έχει

μία διάταξη που είναι η μοναδική απομείνασα διάταξη, που δεν ικανοποιεί βέβαια, πλήρως το αίτημα του κλάδου για πλήρη σύνταξη στα 30 χρόνια υπηρεσίας, έχει όμως το 30 και 55, έχει το 30 και 60. Εμείς θέλουμε αυτό να καταργηθεί; Όχι βέβαια. Θέλουμε να ολοκληρωθεί με βάση τη θέση του κλάδου.

Γι αυτούς τους λόγους εμείς δε συμφωνήσαμε με το αίτημα που λέγατε για κατάργηση του Νόμου Ρέππα. **Υποστηρίξαμε την κατάργηση των αντισσφαλιστικών διατάξεων του Νόμου Ρέππα. Είμαστε ανοιχτοί, όμως, συνάδελφοι αύριο στο πλαίσιο. Να βρούμε μία διατύπωση που θα ικανοποιεί, αν αυτό είναι το εμπόδιο, για το διεκδικητικό πλαίσιο.**

Τα θέματα της Η.Δ. της 77ης Γ.Σ. του κλάδου

Μας κατηγορήσατε, επίσης, ότι δεν φέραμε θέματα για συζήτηση στην 77^η Γ.Σ. του κλάδου. Αλήθεια, ποιος έχει την ευθύνη γι' αυτό;

Συνάδελφοι της ΔΑΚΕ το ασφαλιστικό ήταν το μόνο θέμα που συμφωνήσαμε μαζί σας να έρθει ως θέμα στη Γενική Συνέλευση του κλάδου, κι εσείς είπατε ότι μόνο με το ασφαλιστικό δεν μπορούμε να πάμε. Θέλουμε και τα οικονομικά. Στα οικονομικά δεν συμφωνήσαμε. Τελικά επιλέξατε να μη συζητήσουμε ούτε το ασφαλιστικό. **Με ποια λογική, αλήθεια, αποφασίσατε να μη συζητήσουμε ούτε το ένα θέμα που συμφωνούσαμε, το ασφαλιστικό;**

Και εσείς συνάδελφοι των Παρεμβάσεων. Καταθέσαμε, ως προεδρείο, στη ΔΟΕ για θέματα της Η.Δ. της 77^{ης} Γ.Σ. το πλαίσιο που συμφωνήσαμε τις 28 Γενάρη. Αυτό καταθέσαμε επίσημα στη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ. Για να ανοίξει ένας διάλογος γι' αυτά τα ζητήματα. Να δούμε πού συμφωνούμε, πού διαφωνούμε. Κι εσείς επιλέξατε να μη συμφωνήσετε ενώ είχατε ψηφίσει αυτό το πλαίσιο. Φυσικά δεν μιλώ για την ΕΣΑΚ, που κατέθεσε ένα δικό της πλαίσιο και οχυρώθηκε πίσω απ' αυτό, χωρίς καμία υποχώρηση.

Και ύστερα απ' όλα αυτά, αλήθεια, φταίει, το Προεδρείο που δεν έχουμε θέματα; Το λέω, πραγματικά, ως ερώτημα που με βασανίζει. Εμείς φταίμε που κάναμε τόσες προσπάθειες και υποχωρήσεις; Οι άλλες παρατάξεις στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ τι βήματα υποχώρησης έκαναν, αλήθεια;

Και για το απεργιακό ταμείο. Όλες οι παρατάξεις στη ΔΟΕ συμφώνησαν. Μάλιστα προτείναμε να μπει και στις καταστατικές τροποποιήσεις και πάλι δε συμφωνήσατε, συνάδελφοι της ΕΣΑΚ και των ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΩΝ.

Τί άλλο, αλήθεια, συνάδελφοι μπορούσε να κάνει το

Προεδρείο της ΔΟΕ για να υπάρξουν θέματα Η.Δ. στην 77^η Γ.Σ. του κλάδου; Η ευθύνη ανήκει σ'αυτούς που κατέναν βήμα υποχώρησης δεν έκαναν, για μικροπαραταξιακούς λόγους.

Σε εταιρεία δημοσκοπήσεων η έρευνα για τα Νηπιαγωγεία.

Συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, όταν ανέλαβε η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, το 2004, κατάργησε στον ΟΕΠΕΚ, –και καλά έκανε– με ομόφωνη απόφαση όλων μας, μία έρευνα που είχε αποφασιστεί να δοθεί, για τις επιμορφωτικές ανάγκες των εκπαιδευτικών, στις εταιρείες δημοσκοπήσεων.

Είναι δυνατόν, όμως, σήμερα, με απόφασή του ο κ. Πλατής, ο Γ.Γ. του ΥΠΕΠΘ, να δίνει την έρευνα για τη «μετάβαση των νηπίων από το Ολοήμερο Νηπιαγωγείο στο Δημοτικό» στην εταιρεία VPRC, να της αναθέτει να κάμει την αξιολόγηση και να καλεί τους εκπαιδευτικούς να συνεργαστούν με τους υπαλλήλους της εταιρείας; Χάθηκαν τα Πανεπιστήμια; Χάθηκαν ακόμη και τα Ινστιτούτα των Ομοσπονδιών, που έκαναν έρευνα για το ολοήμερο σχολείο, αξιόπιστη, και την παρακολούθησαν 700 συνάδελφοι στα Γιάννενα; Αυτή, συνάδελφοι, είναι η στήριξη της Δημόσιας Εκπαίδευσης, από το Υπουργείο Παιδείας;

Η επιλογή στελεχών εκπαίδευσης – Η παιδαγωγική ελευθερία στο σχολείο

Συνάδελφοι, τα όσα διαδραματίζονται, κατά την επιλογή στελεχών εκπαίδευσης, δε μας τιμούν ως κλάδο. Θέλω να καλέσω όλες τις συνδικαλιστικές παρατάξεις, να συνεργαστούμε όπως κάναμε για τα μόρια για τις μεταθέσεις, όπως κάναμε για άλλα ζητήματα που μας αφορούν και να κάνουμε ένα διαχρονικό, αξιόπιστο σύστημα επιλογής στελεχών εκπαίδευσης που να μην εξαρτάται ποτέ από τα κόμματα, από τους συνδικαλιστές, από κανέναν. Να είμαστε έτοιμοι, συνάδελφοι, και ας εφαρμοστεί μετά από 4 χρόνια που δεν θα ξέρουμε ποιος θα είναι στην Κυβέρνηση. Πρέπει να απαλλαγεί από τον κομματισμό η επιλογή στελεχών εκπαίδευσης σε όλα τα επίπεδα.

Συνάδελφοι της ΔΑΚΕ δεν έχουμε καμία εμμονή, ούτε με το Ι32^ο Δημοτικό Σχολείο Αθηνών, ούτε με το ΙΙ^ο Δημοτικό Σχολείο Αχαρνών. Προσέξτε όμως τι έγινε. Το Υπουργείο Παιδείας, ο ίδιος ο Υπουργός, στάθηκε στο αν προβλέπεται από νόμους και διατάξεις, που προβλέπεται, η δράση αυτών των συναδέλφων. Δεν έκανε το αυτονόητο. Μία μικρή έρευνα για να δει αν οι δράσεις αυτών των συναδέλφων ωφέλησαν τα παιδιά.

Η συμμετοχή των γονιών στην εκδήλωση που έγινε στην

ΕΣΗΕΑ, η συμμετοχή σε όλες τις εκδηλώσεις που έκανε ο Σύλλογος Διδασκόντων του Ι32^{ου} Δημοτικού Σχολείου Αθηνών, δείχνει, συνάδελφοι, ότι αυτές οι δράσεις βοήθησαν τα παιδιά και τους γονείς. Και αν μη τι άλλο έπρεπε να τις στηρίξει με κάθε τρόπο όπως γινόταν και στο παρελθόν. Δεν έπρεπε να βρίσκει προσκόμματα για να μη συνεχιστούν.

Και, βεβαίως, είπε και κάτι πολύ επικίνδυνο και ο Υφυπουργός και ο Υπουργός Παιδείας. Αμφισβήτησαν την παιδαγωγική ελευθερία του δασκάλου στο σχολείο.

Το έχουμε πει σ'όλους τους τόνους, το λέω κι απόψε. Το καθεστώς παιδαγωγικής ελευθερίας στο σχολείο δεν το διαπραγματευόμαστε με καμία πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας με καμία Διοίκηση της Εκπαίδευσης. Είναι δικό μας θέμα, καθαρά συνειδησιακό, είναι θέμα ευθύνης μας απέναντι στην κοινωνία που μας εμπιστεύεται τα παιδιά του ελληνικού λαού.

Και, συνάδελφοί μου, θα μου επιτρέψετε να πω, ότι η **απουσία επιθεωρητισμού από το 1982 και μετά, επιθεωρητισμό που κατάργησε ο αείμνηστος Ανδρέας Παπανδρέου, και έβγαλε από το σβέρκο των εκπαιδευτικών τον χωροφύλακα, έφερε τον αέρα Ελευθερίας και Δημοκρατίας στα σχολεία.** Ελευθερία και Δημοκρατία που, κάποια στελέχη της Διοίκησης, προσπαθούν να την καταργήσουν. Το λέω αυτό με αφορμή τις διώξεις των 5 συναδέλφων στο ΙΙ^ο Δ.Σ. Αχαρνών οι οποίοι τελικά τιμωρήθηκαν, παρά τις διαβεβαιώσεις της Διοίκησης για το αντίθετο. Τιμωρήθηκαν γιατί όρθωσαν το ανάστημά τους, γιατί απήργησαν και τις έξι βδομάδες στο μεγάλο απεργιακό αγώνα του κλάδου. Γι' αυτό στηρίξαμε τους συναδέλφους μας και γι' αυτό θα συνεχίσουμε να τους στηρίζουμε.

Πώς, αλλιώς, αλήθεια, προστατεύουμε τα Συνδικαλιστικά μας Στελέχη, τους συναδέλφους της βάσης, αν δεν ορθώσουμε το ανάστημά μας, όχι μόνο για τους συναδέλφους μας, αλλά για όλους τους εργαζόμενους, όπου υπάρχουν διώξεις, όπου υπάρχει αυταρχισμός, όπου υπάρχει τρομοκρατία;

Συνάδελφοι της ΔΑΚΕ είναι ή δεν είναι δίωξη, όταν ο συνάδελφος Νίκος Καρδαράκος, από το Άργος μοναδικός υποψήφιος για τη θέση του Υποδιευθυντή στο σχολείο του δεν έγινε επειδή, λέει, στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο είχε ανάρμοστη συμπεριφορά;

Συνάδελφοι της ΔΑΚΕ είναι αλήθεια ΝΑΙ ή ΟΧΙ ότι ανάμεσά σας υπάρχει ένας Πρόεδρος Συλλόγου, της παράταξής σας, που είναι και αιρετός σε ΠΥΣΠΕ, ο οποίος βαθμολόγησε συναδέλφους του στη συνέντευξη με ΙΟ; Έχω εδώ τις βαθμολογίες του. Συμφωνείτε μ'αυτή την πρακτική;

Δεν μπορεί, συνάδελφοί μου, Συνδικαλιστικά Στελέχη,

να βάζουν χαμηλότερους βαθμούς, ακόμη και από τη Διοίκηση. Να υποτιμούν την προσωπικότητα και το κύρος του δασκάλου.

Συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να πω, ότι στην επιλογή Στελεχών Διοίκησης, δηλαδή Διευθυντών Εκπαίδευσης και Προϊσταμένων Γραφείων είναι αλήθεια, με βάση τις υποψηφιότητες στα Συνδικαλιστικά σας ψηφοδέλτια, ότι το 90-95% είναι στελέχη της ΔΑΚΕ. Πλήρης, λοιπόν, κομματικοποίηση της διοικητικής πυραμίδας της εκπαίδευσης.

Η προοπτική –

Το πανεκπαιδευτικό μέτωπο –

Η συνομοσπονδία εκ/κών Π.Ε. και Δ.Ε.

Συνάδελφοι, ο αγώνας του 2006 δικαιώθηκε στα μάτια του εκπαιδευτικού κόσμου, δικαιώθηκε στα μάτια της κοινωνίας. Δεν είχε όμως τα προσδοκόμενα αποτελέσματα. Μερικοί κάνοντας κριτική είπαν ότι ο αγώνας αυτός εκφυλίστηκε. Δεν είναι αλήθεια. Στην Αθήνα τα συλλαλητήρια μέχρι και την 6^η εβδομάδα είχαν 50.000 απεργούς. Και κανένα Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ δεν μπορεί να αναστείλει έναν αγώνα όταν είναι κυρίαρχος στην κοινωνία, στις τηλεοράσεις, στις εφημερίδες, παντού. Δεν είναι εκφυλισμός αυτός. Είναι αγωνιστικότητα του κλάδου στον ύψιστο βαθμό. Και γι' αυτό μας τίμησε η κοινωνία. Γι' αυτό συναντήθηκε με τη ΔΟΕ ο Πρωθυπουργός. Γιατί το 90% της κοινωνίας έλεγε ότι έχουμε δίκιο και δεν μπορούσε να κάνει διαφορετικά.

Συνάδελφοι όλων των πτερύγων θα σας κάνω μία πρόταση για τη συνέχεια. Να συμφωνήσουμε ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ποια είναι τα κυρίαρχα αιτήματα του κλάδου (οικονομικό, ασφαλιστικό, δαπάνες κλπ) και με βάση αυτά να καταλήξουμε σε μια πολιτικοσυνδικαλιστική απόφαση και των 630 αντιπροσώπων, που να λέει ότι αν δεν μας ικανοποιήσετε τα βασικά μας αιτήματα και δεν δούμε δείγμα γραφής, ως το Σεπτέμβριο, τότε θα βγούμε όλοι μαζί στους δρόμους σε αγώνα διάρκειας.

Δεν έχουμε, συνάδελφοι, την πολυτέλεια του διαχωρισμού μεταξύ μας. Τα προβλήματα μας αγγίζουν όλους το ίδιο. Για να πετύχουμε λύσεις χρειάζεται συστράτευση όλων των δυνάμεων του κλάδου, χωρίς καμία εξαίρεση. Φυσικά και δεν μπορούμε να πάμε σε έναν κλαδικό απεργιακό αγώνα τη χρονιά που έρχεται. Μόνο μαζί με άλλους κλάδους και κυρίως κλάδους των εκπαιδευτικών μπορούμε να προχωρήσουμε. Πρέπει να οικοδομήσουμε το πανεκπαιδευτικό μέτωπο.

Συνάδελφοι, είχαμε με την ΟΛΜΕ πολλές συναντήσεις. Είχαμε και εντάσεις, είχαμε και διαφοροποιήσεις. Φέραμε όμως αποτέλεσμα. Για πρώτη φορά η ΟΛΜΕ σε εισήγησή της μιλά για κοινή εισήγηση των δύο ομοσπονδιών το Σε-

πτέμβριο. Μιλά για κοινές Συνελεύσεις, μιλά για κοινή Ολομέλεια Προέδρων. Μιλά για κοινά αιτήματα. Δεν έχουμε την πολυτέλεια να αφήσουμε την ευκαιρία να πάει χαμένη.

Είναι μια ευκαιρία συνάδελφοι, να γίνει Συνομοσπονδία ή Ομοσπονδία όλων των εκπαιδευτικών, της Πρωτοβάθμιας και της Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Οι δάσκαλοι και οι καθηγητές 48 χρόνια πριν, το προσπάθησαν, ως πρόταση στις Γενικές τους Συνελεύσεις, η οποία δυστυχώς δεν ψηφίστηκε στη Γενική Συνέλευση της ΟΛΜΕ. Ονομάστηκε το καταστατικό εκείνο, «Καταστατικό Εθνικής Συνομοσπονδίας Λειτουργών Ελλάδος» και είναι του 1960 συνάδελφοι. 48 χρόνια πριν.

Εμείς, πιστεύω, πως μπορούμε να κάνουμε πράξη αυτό που εκείνοι ξεκίνησαν τότε. Εξάλλου, σ'όλο τον κόσμο κοινές είναι οι ομοσπονδίες των εκ/κών της πρωτοβάθμιας και της Δευτεροβάθμιας. Μια δύναμη 180.000 εκ/κών σ'ένα συνδικάτο σίγουρα είναι μια δύναμη υπολογίσιμη που μπορεί να κάνει ανατροπές και ρήξεις και να οδηγήσει σε προοδευτική κατεύθυνση την εκπαίδευση στη χώρα μας.

Αγαπητοί συνάδελφοι αντιπρόσωποι

Με βάση όλα τα παραπάνω δε θα μπορούσα να σας κάνω άλλη πρόταση, από το να συνεχίσουμε τον αγώνα που ξεκινήσαμε το φθινόπωρο του 2006.

Με διεκδικητικό πλαίσιο αυτό που ψηφίσαμε το Γενάρη, και με όποιες προσθήκες χρειαστούν, να συμπορευτούμε με την ΟΛΜΕ και μετά από ένα δίμηνο σοβαρής προετοιμασίας να προχωρήσουμε σε αγώνα διάρκειας, όπως θα τον καθορίσουν οι Γενικές Συνελεύσεις των Συλλόγων. Σ'αυτό το δίμηνο να καταβάλλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια για να συμπαραταχθούν μαζί μας όλοι οι εργαζόμενοι του Δημόσιου και του ιδιωτικού Τομέα. Γιατί τα αιτήματα είναι κοινά. Το οικονομικό, το ασφαλιστικό, η σταθερή και μόνιμη δουλειά, η παιδεία, η υγεία είναι αιτήματα όλων των εργαζομένων όλου του λαού, γι' αυτό και ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ πρέπει να τα παλέψουμε. Εμείς, μάλιστα, που εργαζόμαστε στο Δημόσιο Τομέα, έχουμε μεγαλύτερη κοινωνική ευθύνη, συνάδελφοι, γιατί έχουμε τη μονιμότητα, την εργασιακή ασφάλεια. Πρέπει να είμαστε η εμπροσθοφυλακή αυτού του αγώνα. Του αγώνα για μια αξιοπρεπή εργασία, μια αξιοπρεπή ζωή.

Συνάδελφοι, σας καλώ, όλους αύριο, με βάση αυτή την πρόταση, να ψηφίσουμε διεκδικητικό πλαίσιο και Πρόγραμμα Δράσης. ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ. Γεια σας. Να είστε καλά. Σας ευχαριστώ

Θ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ

(ΠΑΣΚ)

Δεν έχω πρόβλημα κύριε Πρόεδρε της Γενικής Συνέλευσης να μιλήσω πρώτος, καθότι τυχαίνει να είμαι επιτιθέμενος και όχι αμυνόμενος.

Κύριε Πρόεδρε της Γ.Σ., φίλε Πρόεδρε και φίλοι του Δ.Σ. της ΔΟΕ, φίλες και φίλοι αντιπρόσωποι στην 77^η Γ.Σ. του κλάδου, αποτελεί για μένα ιδιαίτερη τιμή που βρίσκομαι και πάλι σ' αυτό εδώ το βήμα της έπαλξης του διαλόγου και της ι-

δεολογικής αντιπαράθεσης, για να σας ενημερώσω ως Αιρετός εκπρόσωπος για τα διαδραματιζόμενα στο ΚΥΣΠΕ και στα Συμβούλια Επιλογής Στελεχών Εκπαίδευσης που συμμετέχω κατά την τρέχουσα συνδικαλιστική χρονιά.

Μια χρονιά που συνέβησαν πολλά, που θα

μείνει στην ιστορία της εκπαίδευσης, που υποβαθμίστηκε το κύρος του εκπαιδευτικού, που αποκεφαλίστηκαν συνάδελφοί μας με προσωπικότητα μη αρεστοί στην κυβερνώσα παράταξη, που κυριάρχησε ο ρεβανσισμός και η εμπάθεια και όλα αυτά προς χάρη και δόξα της επανίδρυσης του κράτους της δεξιάς και του εκσυγχρονισμού της διοίκησης.

Ταυτόχρονα αγαπητοί μου συνάδελφοι, θέλω μετά παρησίας να δηλώσω στην κορυφαία αυτή διαδικασία, ως Αιρετός εκπρόσωπό σας πως πυξίδα των θέσεών μου ήταν πάντα η εφαρμογή του νόμου και η υπεράσπιση του δικαίου αιτήματος κάθε συναδέλφισσας και κάθε συναδέλφου. Γιατί είμαι από εκείνους που έχουν υιοθετήσει, ότι η εκπροσώπηση των εργαζομένων στα κέντρα λήψης των αποφάσεων που τους αφορούν, προάγει τους δημοκρατικούς θεσμούς και εμπνέει στους εκπροσωπούμενους αίσθημα ασφάλειας και απονομής δικαιοσύνης.

Απ' αυτή την άποψη ο θεσμός του Αιρετού αποτελεί σήμερα τον κυματοθραύστη των όποιων παρανομιών και αυθαιρεσιών απεργάζεται και προσπαθεί να υιοθετήσει η σημερινή κυβέρνηση και η σημερινή διοίκηση, με πελατειακές λογικές και μικροκομματικές σκοπιμότητες, που δυστυχώς δεν είναι λίγες, αλλά και διαρκώς επαναλαμβανόμενες.

Το έναυσμα βέβαια όλων αυτών δίνει ο ίδιος ο Υπουργός της Παιδείας, ο οποίος δεν έχει αντιληφθεί ότι είναι Υπουργός της Εθνικής μας Παιδείας και όχι της ιδιαίτερης εκλογικής του περιφέρειας.

Απέναντι σ' αυτή την πολιτική ο κλάδος μας αντιστέκεται, βέβαια, όσο οι κυβερνώντες πιστεύουν, ότι μπορούν με διαχωριστικές γραμμές, να μας επαναφέρουν σε ημέρες αλήστου μνήμης, **όπου ο καθένας μας κρίνεται και αξιολογείται με το που ανήκει ιδεολογικά.**

Ο εκπαιδευτικός για μένα ήταν και είναι πάντα αξιοπρεπής. Δεν επεδίωκε ουδέποτε ιδιαίτερη αντιμετώπιση και μεταχείριση. Ζητά αυτό που κέρδισε με τη συμμετοχή του στο λαϊκό κίνημα, όπως και στο μεγαλειώδη αγώνα του Φθινοπώρου του 2006. Όταν τα θεσμοθετημένα όργανα λειτουργούν, όταν οι εκπρόσωποί μας μάχονται και αντιστέκονται, όταν χαράσσουν στρατηγική και δρόμους, με αξιοπρέπεια και ήθος, δεν τίθεται πρόβλημα, όσο και αν κάποιοι Προϊστάμενοι, αλλά και γραφεία Βουλευτών τρέχουν από υπερβάλλοντα ζήλο για να επαναφέρουν το κατόπιν ενεργειών μου, να ενημερώσουν κάποιους αφελείς, ότι προσπάθησαν για να μάθουν έγκαιρα τις αποσπάσεις στα Γραφεία, τις μεταθέσεις, τα αποτελέσματα της μετεκπαίδευσης, τις αποσπάσεις του εξωτερικού, τις αποσπάσεις από ΠΥΣΠΕ σε ΠΥΣΠΕ κλπ, αλλά δυστυχώς στο τέλος καθίστανται γραφικοί, γιατί οι ίδιες οι εξελίξεις, τα γεγονότα τους προσπερνούν.

Γι' αυτό ακριβώς ως Αιρετός αντιτάσσομαι σε αυτές τις λογικές. Αντιτάσσομαι σε κάθε πολιτική που έχει χαρακτηριστικά πελατειακής εξάρτησης και υποτέλειας, που ταπεινώνει και μειώνει το δάσκαλο. Σε κάθε πολιτική που επιχειρεί την ιδεολογική χειραγώγηση του σχολείου, αλλά και που έχει έντονα χαρακτηριστικά εκμαυλισμού και εξαγοράς συνειδήσεων.

Συνέβαλα όσο μπορούσα, αγαπητοί συνάδελφοι, στην προάσπιση της προσωπικότητας του κάθε συναδέλφου, αλλά και στην προάσπιση της διαφάνειας, της αμεροληψίας και της αντικειμενικότητας, πάντα με τις τεκμηριωμένες θέσεις μου.

Θα ήθελα συνάδελφοί μου, ευθύς εξ αρχής σύμφωνα με την καταστατική επιταγή, να επικοινωνήσω μέσα από εσάς, που αποτελείτε τη συνισταμένη του κλάδου, με όλους τους συναδέλφους της βάσης, από την Ιεράπετρα μέχρι την Ορεστιάδα, για να τους καταστήσω κοινωνούς και ενήμερους, για όλα εκείνα που σηματοδότησαν τη συμμετοχή μου στα θεσμοθετημένα όργανα, ευελπιστώντας σεις να λειτουργήσετε ως πολλαπλασιαστές και να μεταφέρετε την κριτική μου στις τοπικές Γ.Σ. των Συλλόγων σας.

Ευχόμενος ταυτόχρονα επιτυχία στις εργασίες της Γ.Σ. κάτι που όλοι αναμένουμε και επιζητούμε. Και έρχομαι στα

θέματα:

Επιλογές στελεχών. Η λογική που επικράτησε ήταν να βολέψουμε τους δικούς μας. Έτσι οι δηλώσεις του ίδιου του Πρωθυπουργού, ότι το κόμμα μένει μακριά από το κράτος, πρέπει να απευθύνονται σε μη νοήμονες, καθότι όλοι τώρα έχουν καταλάβει: Οι Ιθάκες τι σημαίνουν...

Όταν συνεπώς μιλάμε για αξιοκρατία, εννοούμε δε-ξιοκρατία, με ρεβανσισμό και εμπάθεια, με γεγονότα και στοιχεία που αποτελούν τη μαύρη βίβλο και μια ο-λόμαυρη σελίδα στην ιστορία της εκπαίδευσης. Η κυ-βέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και το ΥΠΕΠΘ πότε με τον κομματισμό, πότε με την έπαρση και την αλαζο-νεΐα, πότε με την προκλητική προβολή ενός μηδενικού έργου και μιας ανύπαρκτης μεταρρύθμισης, ταπεινώ-νει και υποβαθμίζει όσο ποτέ το κύρος του εκπαιδευ-τικού και την αξιοπρέπειά του.

Πώς μπορούν να δικαιολογήσουν τη σφαγή 50 πρώ-ην Σχολικών Συμβούλων, οι οποίοι κρίθηκαν «ανίκα-νοι» και αποτυχόντες, γιατί δεν απάντησαν δήθεν στις ερωτήσεις της συνέντευξης και δεν αξιολογήθηκε ό-πως έπρεπε το συγγραφικό τους έργο; Ενώ κάποιοι «η-μέτεροι» κρίθηκαν πολυγραφότατοι και άριστευσαν για άρθρα ανύπαρκτα και βιβλία που πρόκειται να εκδο-θούν. (Άγνωστο βέβαια πότε).

Πώς μπορούν να δικαιολογήσουν τοποθέτηση Σχολι-κού Συμβούλου στη Θεσσαλία, ενώ είχε ως πρώτη προτί-μηση τα Ιόνια και μάλιστα την Ειδική Αγωγή; Πώς δικαιο-λογείται η θεία έμπνευση με τη θεωρία του συνταγολόγιου, δηλαδή πέντε φορές το 17 για τους μη αρεστούς, 5 φορές το 20 για τους φίλα προσκείμενους στη Νέα Δημοκρατία;

Πώς δικαιολογούν την ώθηση εκατοντάδων υποψηφίων στελεχών στα διοικητικά δικαστήρια, αφού τα συμβούλια ε-λεγχόμενα εκ του αποτελέσματος, κρίθηκαν ανίκανα να α-ποδώσουν δικαιοσύνη προς κάθε υποψήφιο;

Βρήκε βέβαια η κυβέρνηση άλλο τέχνασμα με τις ανα-βολές των προσφυγών σε μια ελεγχόμενη δικαιοσύνη, αλ-λά ως πότε; Το έργο του δράματος σαφώς και ολοκληρώ-θηκε με τον αποκεφαλισμό των υποψηφίων Προϊσταμένων. **Πολλοί γαλάζιοι γνώριζαν τη θέση τους πριν ακόμα προ-βούμε στο άνοιγμα των φακέλων, καθότι όλη η διαδι-κασία ήταν σωστά προμελετημένη και καλοστημένη.**

Είναι απαράδεκτο, ανεπίτρεπτο αλλά και ανήθικο να α-ξιολογούνται οι υποψήφιοι Προϊστάμενοι με πέντε φορές το 12 ή το 13, αναιτιολόγητα, προκειμένου οι εντολοδόχοι να φέρουν εις πέρας τις εντολές στελεχών και κομματαρ-χών της Νέας Δημοκρατίας. Και αν στους Συμβούλους έγι-ναν αυτά που καταδικάστηκαν, στους Προϊσταμένους υ-πήρξε ισοπέδωση αρχών, πραγματικά εξουθένωση και σφα-γή των μη αρεστών στην κυβέρνηση «της σεμνότητας και

της ταπεινότητας».

Αποκορύφωμα της παράνομης διαδικασίας ήταν οι δια-γραφές προτιμήσεων από την αρχική αίτηση την τελευταία στιγμή με τα γνωστά επακόλουθα. **Στην 76^η Γ.Σ. του κλά-δου μας είχα επισημάνει, για όσους Προϊσταμένους υ-πάρχουν καταγγελίες στο Δ.Σ. της ΔΟΕ και το Δ.Σ. έ-χει πάρει σχετικές αποφάσεις για τον αυταρχισμό και την αλαζονεία που επέδειξαν ως Προϊστάμενοι αορί-στου χρόνου, για μένα αυτές οι αποφάσεις θα είναι «Ευαγγέλιο» κατά τη διαδικασία των συνεντεύξεων.**

Και αναφέρομαι στις γνωστές περιπτώσεις των γνωστών Προϊσταμένων. Αυτά που είπα, αυτά και έπραξα. **Το γνω-ρίζουν αυτό οι υποψήφιοι Προϊστάμενοι και δεν υπο-χωρώ όσο και αν κάποιοι απ' αυτούς «τους υπερτιμη-μένους», με απειλούν με δίκες και δικαστήρια. Στηρί-ζομαι στη δική σας δύναμη και στη δύναμη του οργα-νωμένου κλάδου.**

Δεν αναφέρομαι συνάδελφοι στις μεθοδευμένες επιλο-γές κατά Εκπαιδευτική Περιφέρεια. Στέκομαι όμως σε κά-ποιες που προκαλούν.

Στην Αττική και δεν ξέρω αν είναι ανάμεσά μας, πρώην Προϊστάμενος Γραφείου και την τελευταία 4ε-τία Σχολικός Σύμβουλος, αποκεφαλίστηκε με το γνω-στό σύστημα 4 φορές το 10, συν 13. Γιατί κρίθηκε επι-κίνδυνος και έπρεπε να τιμωρηθεί για το ήθος που τον διέκρινε, την αξιοπρέπειά του, αλλά και για την πετυ-χημένη του θητεία. Μειονέκτημά του ήταν, ότι ανήκει στο ΠΑΣΟΚ.

Συναδέλφισσα που τόλμησε να διεκδικήσει Γραφείο από στέλεχος της ΔΑΚΕ στην Αττική, αξιολογήθηκε με πέντε φορές το 11, αν και στα μετρήσιμα κριτήρια ήταν μεταξύ των πρώτων με 32,5 και υπερείχε όλων των ε-πιλεγέντων.

Απ' τα παραπάνω συμπεραίνουμε, ότι αυτές οι απαρά-δεικτες μεθοδεύσεις είναι κατάντημα για τη δημοκρατική ευαισθησία του κλάδου μας. Είναι το λιγότερο ντροπή. Το μήνυμα των επιλογών σαφέστατο. Αριστεύει ο φίλα προ-σκείμενος στη Νέα Δημοκρατία, τιμωρείται ο έχων επιστη-μονική και παιδαγωγική κατάρτιση. Αυτό θα πει αξιοκρατία για τη Νέα Δημοκρατία και τους εκφραστές της.

Εξάλλου από τους 58 Διευθυντές της εκπαίδευσης 4 δεν ανήκουν στην γαλάζια παράταξη και από τους 158 Προϊ-σταμένους Γραφείων 24. Αν μάλιστα υπήρχαν ημέτεροι σε όλες τις Περιφέρειες, τότε οι αριθμοί θα ήταν συντριπτικά υπέρ των εκλεκτών της κυβερνώσας παράταξης και θα θύ-μιζαν άλλες εποχές που έχουν καταδικαστεί στη συνείδη-ση του λαού μας.

Πάντως οι νεόκοποι Προϊστάμενοι έχουν αναλάβει δύ-σκολο έργο και κάποιοι εξ αυτών, όπως ήδη έχετε διαπι-

στώσει, στέκονται σε πήλινα πόδια. **Το οργανωμένο συνδικαλιστικό κίνημα και ο κλάδος μας είναι εδώ, παρακολουθεί και αναμένει.** Τα γαλαζοδικεία σαφώς και οργάνωσαν. Και όμως γι' αυτούς που οργάνωσαν τέτοιες σφαγές, πέρα απ' αυτά που είπα παραπάνω, εξακολουθώ να ανησυχώ και να προβληματίζομαι, όπως και με κάποιες επιστολές που έφθασαν από συναδέλφους σε εφημερίδες αλλά και στο Δ.Σ της ΔΟΕ.

Στέκομαι προσωπικά και θα ήθελα την προσοχή σας, στην επιστολή ενός συναδέλφου που μεταξύ άλλων αναφέρει:

«Αν κρίθηκα ανίκανος για στέλεχος, η θυσία μου δε βοηθά στην ανύψωση της παιδείας, αλλά στην επανίδρυση του κράτους της δεξιάς. Και το λέω αυτό με πόνο ψυχής, γιατί ο ιερός χώρος της παιδείας δεν αντέχει σε τέτοιες λογικές. Αν είναι έτσι είναι τιμή μου να είμαι απέναντι με όλους αυτούς που δεν κατάλαβαν, ότι η παιδεία είναι εθνική υπόθεση και όχι κομματικό φέουδο. Ταπεινώθηκα ως εκπαιδευτικός, ως επιστήμονας και ως άνθρωπος απ' αυτούς, που τους παραδίδω στην κρίση των συναδέλφων μου. Τους γνωρίζουν και με γνωρίζουν στη μικρή κοινωνία που ζω. Το μόνο που μπορώ να επαναλάβω, να επαναλάβω και πάλι, « Αιδώς αργείο».

Δεύτερος αξιοπρεπής συνάδελφος, μη αρεστός σε τοπικά στελέχη της Ν.Δ, με επιστολή του συμπληρώνει: «το νέο σύστημα επιλογής των γαλαζίων στελεχών της εκπαίδευσης αποτελεί όνειδος, καθώς καταλύθηκε κάθε έννοια αξιοκρατίας. Με ποιες άραγε αρχές διδάσκουν στους μαθητές τους; Για μένα η μη επιλογή μου αποτελεί στάση ζωής. Τους ευχαριστώ για ότι έκαναν. Αποδείχτηκαν μικροί και εμπαθείς»...

Όσο για τις αλληπάλληλες αναβολές προσφυγών, ανησυχώ συνάδελφοί μου. Ανησυχώ πρώτα ως πολίτης και μετά ως συνδικαλιστής, καθώς ο θεσμός της δικαιοσύνης διέρχεται μεγάλη κρίση, με αποτέλεσμα να υπάρχει έλλειμμα δημοκρατίας και αυτό το επισημαίνω ιδιαίτερα, γιατί όσο και αν αναβάλλονται οι υποθέσεις, όσο και αν κατευθύνονται, κάποτε θα γίνουν. Θα δικαιωθούν οι αδικηθέντες και θα υποστούν τις συνέπειες του Νόμου οι θύτες και οι παραβάτες εντολοδόχοι.

Ας έχουν ακόμη υπόψη τους οι κύριοι δικαστές, ότι και οι κρίνοντες κρίνονται και να μην προκαλούν με τις αποφάσεις τους. Η εμπειρία μου συνάδελφοι γύρω από τα δικαστικά εφετεία και τη λειτουργία τους, με οδηγεί στο συμπέρασμα, ότι είναι κατάντημα οι κύριοι να καταλήγουν σε αποφάσεις κατόπιν εντολών και υποδείξεων.

Μεταθέσεις: Φέτος οι μεταθέσεις ανακοινώθηκαν στις 18 Μαρτίου και θα ήμουν αφελής αν πανηγύριζα για το αυτονόητο και την εφαρμογή του νόμου. **Τότε θα συντασσόμουν με αυτούς που διεκδικούν ρόλο όχι συνδικαλιστή, αλλά κυβερνητικού εκπροσώπου και γι' αυτό δεν**

πρόκειται να τους ακολουθήσω.

Όπως δεν πρόκειται να ακολουθήσω τους γραφειοκράτες του ΥΠΕΠΘ που παρουσιάζουν και ανακοινώνουν, ότι φέτος ικανοποιήθηκε μεγαλύτερος αριθμός αιτήσεων συναδέλφων και γιατί; Γιατί εγώ στην Αριθμητική έχω μάθει, ότι μόνο τα ομώνυμα κλάσματα προστίθενται, όπως και τα ομοειδή ποσά. Τώρα, το πώς προσθέτουν ροζ, λευκές και πράσινες αιτήσεις για να οδηγηθούν στο ποσοστό ικανοποίησης 51,35%, δικό τους θέμα, αλλά σίγουρα Αριθμητική δε γνωρίζουν.

Γνωρίζουν όμως να εκτελούν ευσυνειδήτως και προθύμως τις εντολές του τρίτου ορόφου του ΥΠΕΠΘ και να παραποιούν την αλήθεια. Για να μην υποστηρίξω αυτό που μέγας Πολιτικός έλεγε, «οι αριθμοί ευημερούν και οι άνθρωποι πάσχουν». Εν προκειμένω οι δάσκαλοι και πάσχουν και υποφέρουν.

Πώς μπορούμε να αντιπαραβάλουμε ως επιχείρημα συνάδελφοί μου, ότι είναι αδύνατο πλέον να μετατεθούν εκπαιδευτικοί όχι μόνο στη Φλώρινα και στη Λάρισα, αλλά και στην ακριτική Χίο; Πώς μπορούν να υποστηρίξουν ακόμη οι κύριοι του ΥΠΕΠΘ, ότι χάρη του εκσυγχρονισμού δεν πραγματοποιήθηκαν μέχρι σήμερα οι μεταβολές των ΣΜΕΑ, ενώ έπρεπε οι μεταθέσεις αυτές να προηγηθούν των τακτικών; Άγνωστο βέβαια πότε θα πραγματοποιηθούν.

Πώς μπορούν κάποιοι Προϊστάμενοι να αγνοούν την κείμενη νομοθεσία και να προβαίνουν σε κρίσεις υπεράριθμων εκπαιδευτικών, ανάλογα με τις πιέσεις και τις γνωριμίες, αλλά και το πρωτοφανές να κρίνεται υπεράριθμος εκπαιδευτικός, επειδή δίδασκε σε μικρή τάξη συγκρινόμενος βέβαια με προστατευόμενο της διοίκησης και της πλειοψηφίας του ΠΥΣΠΕ;

Πώς να δικαιολογήσουμε πράξη Προϊσταμένου που τοποθετεί σε δυσπρόσιτο σχολείο εκπαιδευτικούς πέραν του ενός, προκειμένου οι ημέτεροι να τύχουν επιπλέον μοριοδότησης και φυσικά να αποσπαστούν; Πώς να δικαιολογήσουμε την αναστολή αλλά και τους υποβιβασμούς σχολείων χωρίς τη γνωμοδότηση των οργάνων λαϊκής συμμετοχής, παρά μόνο με το «αποφασίζομεν και διατάσσομεν» Περιφερειακών Διευθυντών;

Πώς να δεχθείς, ότι εκ παραδρομής οι ίδιοι Προϊστάμενοι επαναλαμβάνουν τα ίδια λάθη και όταν ελέγχονται, τότε γι' αυτούς φταίει το σύστημα; Φταίει άραγε το σύστημα ή οι ίδιοι που σκέφτονται κοντόθωρα και πιστεύουν, ότι μπορούν έτσι να περάσουν οι μεθοδευμένες ενέργειές τους απαρατήρητες;

Όσο για τις ανακλήσεις μεταθέσεων από ΚΔΑΥ, ανοίξαμε ασκούς του Αιόλου και άγνωστο πότε θα ολοκληρωθεί η διαδικασία αυτή. Πάντως για ένα πράγμα οφείλω να ενημερώσω τη Γ.Σ. **Καμία μετάθεση δεν πρόκειται να**

πραγματοποιηθεί παρανόμως. Και αν κάποιες παρανόμως υλοποιήθηκαν, θα ανακληθούν και αυτές και άλλες και όλες που θα φτάσουν στο ΚΥΣΠΕ. Φυσικά και όσες έχουν γίνει και δεν πληρούν τις νόμιμες προϋποθέσεις.

Στις μικρές κοινωνίες συνάδελφοί μου όλοι γνωρίζομαστε και καταλαβαίνομαστε, πολύ δε περισσότερο κάποιοι Προϊστάμενοι που συνεχίζουν να παρανομούν και να αποσπούν εκπαιδευτικούς σε ΚΔΑΥ. Για τις μεταθέσεις στα πειραματικά σχολεία οφείλω να καταθέσω και πάλι την άποψή μου, ότι και φέτος πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τη γνωστή γνωμοδότηση του αρμόδιου τμήματος βέβαια, κατά παραγγελία, όπου δε θεωρείται ως διδακτική εμπειρία, η υπηρεσία εκπαιδευτικών σε ΚΔΑΥ, όπως και η άδεια μητρότητας, θεωρείται όμως η υπηρεσία στα ΚΠΕ. Γιατί δύο μέτρα και δύο σταθμά; Που επιτέλους οδηγούμαστε;

Πριν κλείσω το θέμα των μεταθέσεων, θεωρώ και πάλι ηθική υποχρέωσή μου αλλά και την ανάγκη να αναφερθώ στο γνωστό άρθρο 13 του Π.Δ 50/96. Σαφώς και υπάρχει μέγιστο πρόβλημα για το εύρος των ασθενειών και δεν είμαι επαίων για να λεπτολογήσω και εξειδικεύσω τις περιπτώσεις.

Δυστυχώς υπάρχουν ασθένειες άγνωστες σε εμένα, γνωστές στους πάσχοντες και τους ειδικούς. Το ομολογώ και το αναγνωρίζω. Το σχετικό άρθρο, φίλε Πρόεδρε τη ΔΟΕ, πρέπει να τροποποιηθεί και να συμπεριληφθούν όλες εκείνες οι δυσίατες ασθένειες. Υπάρχουν όμως και κάποιες εξόφθαλμες περιπτώσεις που κάποιοι με ακριβή αντίγραφα νομίζουν ότι με εξαπατούν και αναφέρομαι σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, πέρσι στη Θεσσαλία, φέτος στην Κεντρική Μακεδονία, όπου ακόμη αναμένω τη διάγνωση της ασθένειας παρά τις συνεχείς αιτήσεις μου στο Διευθυντή Προσωπικού της Π.Ε.

Επαναλαμβάνω πάντως αυτό που πέρσι τόνισα και συνεχώς θα το τονίζω. Σέβομαι τα προβλήματα των συναδέλφων. Είμαι όμως σκληρός και ασεβής στην παρανομία και σ' αυτούς που πιστεύουν ότι μπορούν να κοροϊδεύουν τους άλλους και να πατούν επί πτωμάτων, αρκεί οι ίδιοι να βολευτούν. Τους πληροφορώ ότι «πλανώνται πλάνην» και είναι κρίμα να σκέφτονται έτσι που δεν τους τιμά ως εκπαιδευτικούς.

Αποσπάσεις: Διαβάσαμε ανακοίνωση του κ. Υπουργού ότι φέτος θα περιοριστούν οι αποσπάσεις εκτός σχολείων. Χαρήκαμε. Την υιοθετήσαμε και προσωπικά ο ίδιος. Να όμως που συμβαίνει και πάλι μία από τα ίδια. 1152 εκπαιδευτικοί στα Γραφεία στην α' φάση, εκατοντάδες στην κεντρική υπηρεσία του ΥΠΕΠΘ, στα Πανεπιστήμια, σε φορείς, στις βιβλιοθήκες, στον ΟΕΕΚ. Έπονται βέβαια και άλλες φάσεις, λόγω παρεμβάσεων και πιέσεων κομματαρχών, παραγόντων και Βουλευτών-Υπουργών.

Δεν αναφέρομαι λεπτομερώς στις αποσπάσεις αυτές

καθότι γίνονται ερήμην των Αιρετών του κλάδου και των θεσμοθετημένων οργάνων του. Είναι πάντως υποτιμητικό και προσβλητικό ταυτόχρονα να γίνονται επιλεκτικά απ' το γραφείο του Υπουργού ύστερα από πρόταση του ΚΥΣΔΙΠ και όχι του ΚΥΣΠΕ. Δεν αναφέρομαι ακόμη συνάδελφοί μου σε κάποιες αποσπάσεις από δυσπρόσιτα σχολεία. Την ευθύνη έχουν αυτοί οι Προϊστάμενοι που προκαλούν με τις αποφάσεις τους και νομίζουν ότι έτσι μπορούν να εξυπηρετήσουν τους ημέτερους.

Δε θέλω να πιστεύω, ότι πίσω απ' αυτές τις παρανομίες κρύβονται Υπουργοί και Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, καθότι συχνά-πυκνά θεώνται να κυκλοφορούν στους διαδρόμους του Υπουργείου. Και όμως, πέρσι αποσπάστηκαν κάποιοι από δυσπρόσιτα και τόλμησαν εκ νέου να το επιχειρήσουν και φέτος με τη συγκάλυψη-συνενοχή βέβαια των Προϊσταμένων. Μάταια όμως. Αποκαλύφθηκαν. Αυτούς τους Προϊσταμένους τους καταγγέλλω στη Γ.Σ. και πιστεύω να κινηθεί η διαδικασία απόδοσης ευθυνών. Αναμένω.

Όσο για τις αποσπάσεις από ΠΥΣΠΕ σε ΠΥΣΠΕ, επισημαίνω το εξής: Οι αποσπάσεις πρέπει να διέπονται από διαφάνεια και ισότιμη αντιμετώπιση όλων των εκπαιδευτικών. Δεν μπορεί να θεωρείται η απόσπαση ρουσφετί, αλλά ούτε και να δημιουργεί μηχανισμό εξάρτησης. Αυτό ας γίνει επιτέλους συνείδηση όλων μας και ας αποδεχθούμε, ότι η απόσπαση αποτελεί δικαίωμά μας.

Είναι γεγονός φέτος ότι οι αποσπάσεις πραγματοποιήθηκαν νωρίτερα από πέρσι, χωρίς βέβαια να μην έχουμε τα γνωστά προβλήματα. Παρά τη θέση των Αιρετών, δεν εξετάστηκαν οι εκπρόθεσμες αιτήσεις συναδέλφων, με αποτέλεσμα να έχουμε και πάλι χιλιάδες αιτήσεων επανεξέτασης και συσσώρευση προβλημάτων, καθότι από τη μια μεριά η απόρριψη των εκπρόθεσμων και απ' την άλλη η μη εμφάνιση των πραγματικών κενών, αλλοίωσαν την εικόνα των αποσπάσεων.

Συγκεκριμένα, ενώ οι Διευθύνσεις ως όφειλαν δώσανε τα λειτουργικά κενά, οι υπό προθεσμία Περιφερειακοί Διευθυντές ανέλαβαν δίκη επιλοχία να νοικοκυρέψουν το σύστημα. Ποιοι άραγε ψεύδονται; Προϊστάμενοι Διευθύνσεων ή Περιφερειακοί Διευθυντές; Και με ποια κριτήρια-στοιχεία οι εντολοδόχοι ανέλαβαν αυτήν την εργολαβία;

Αποτέλεσμα βέβαια αυτών των ενεργειών ήταν να εμφανίζονται σήμερα νομοί, όπου αποσπάστηκαν συνάδελφοι, να μην καλύπτονται τα κενά καθότι έφυγαν περισσότεροι. Συνεπώς το πανηγύρι για την επίτευξη του αυτονόητου απέτυχε και το όποιο χρονοδιάγραμμα δεν πείθει πλέον κανέναν συνάδελφο, γιατί εικάζω πως στη δεύτερη φάση των αποσπάσεων θα έχουμε και πάλι μία απ' τα ίδια με τα γνωστά προβλήματα την 1^η του Σεπτεμβρίου στο δημόσιο σχολείο.

Πάντως τα όποια κενά πρέπει να ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, για να μην έχουμε φαινόμενα εξάρτησης και ομηρίας λόγω φάσεων. Με τα κριτήρια που υιοθετώ κανένας να μη θεωρεί υποχρέωση σε κανέναν την απόσπασή του.

Γι' αυτό ο κλάδος μας πέτυχε θεσμούς για να αισθάνεται ασφαλής ο συνάδελφος και η δικαιοσύνη να αποδίδεται σε κάθε ενδιαφερόμενο και όχι να τρέχει σε γραφεία Βουλευτών. **Όσο για τη νοοτροπία στελεχών του ΥΠΕΠΘ να ενημερώσουν γρήγορα τους δικούς τους, δεν παραξενεύομαι. Αυτή ήταν η δεξιά νοοτροπία και συνεχίζει να είναι. Δεν αλλάζει η νοοτροπία τους. Μπορείτε όμως και εσείς συνάδελφοι της βάσης να απομονώσετε αυτούς που παριστάνουν τους παράγοντες και τους δασκαλοπροστάτες.**

Τέλος, θα ήταν παράλειψή μου να μην καταδικάσω συμπεριφορά Περιφερειακού, όπου δεν αποδέσμευσε εκπαιδευτικούς, αν και αποσπάστηκαν ευθύς εξ αρχής, με το αιτιολογικό ότι δεν είχε αντικαταστάτες. Αυτός είναι ο λόγος άραγε ή κάποιος πιο βαθύς; Αν έπαιρνε εντολή από κάποιον Υπουργό θα συνέχιζε να επιμένει; Για να μην πω, ότι κάποιος ούτε καν εμφανίζεται.

Επιλογές υπεύθυνων επιστημονικής καθοδήγησης

Σχετικά με τους υπεύθυνους επιστημονικής καθοδήγησης και Υποδιευθυντές των ΠΕΚ, είχαμε αναβίωση της ονομαστικής ψηφοφορίας, φαινόμενο που συναντάς στη Βουλή των Ελλήνων, καθότι εκεί τίθεται θέμα κομματικής πειθαρχίας. Ωστόσο και εδώ κάτι παρόμοιο συνέβη.

Μπορούσαμε όμως να αποφύγουμε τις όποιες τριβές και «αποκεφαλισμούς», εάν τηρούσαμε τη σειρά εγγραφής στους αξιολογικούς πίνακες ή επιλέγαμε τους υπηρετούντες στην έδρα των ΠΕΚ. Πώς άραγε να δικαιολογήσεις τις μετακινήσεις αλλά και τις εκτοπίσεις των ικανών, αρκεί να επικρατήσουν οι του κόμματος και οι ευάλωτοι στις εντολές της κυβέρνησης;

Γνωρίζετε συνάδελφοί μου πρόσωπα και καταστάσεις και δε νομίζω πως «κομίζω γλαύκα εις Αθήνας» με το να αναφέρομαι στα σχέδιά τους. Πας μη ημέτερος αποκεφαλίζεται. Κατά τα άλλα επαίρονται για αξιοκρατία και ποιοτική αναβάθμιση της εκπαίδευσης.

Μετατάξεις: Αν ήταν εκ νέου φέτος προεκλογική χρονιά όπως πέρσι, ίσως να είχαν ικανοποιηθεί περισσότερες αιτήσεις μετατάξεων αλλά δυστυχώς για φέτος «άνθρακες ο θησαυρός». Δεν αντιτίθεται στο δικαίωμα του κάθε ενδιαφερόμενου συναδέλφου να μεταταγεί στη δευτεροβάθμια για τους γνωστούς και αιτιολογημένους λόγους. Συντάσσομαι στο αίτημά τους.

Από τις εκατοντάδες των αιτήσεων μετετάγησαν ελάχιστοι συνάδελφοι ειδικοτήτων και αυτοί σε ακριτικές πε-

ριοχές. Το αίτημα της μετάταξης σαφώς προκύπτει απ' τις άνισες συνθήκες εργασίας των ειδικοτήτων: ωράριο, συνεχείς μετακινήσεις, διεκδίκηση θέσης κλπ. Όσο τώρα κάποιος εξ αυτών εισπράττουν υποσχέσεις, ότι θα τους τακτοποιήσουν Βουλευτές και Υπουργοί, ας συνειδητοποιήσουν ότι για να μεταταγούν πρέπει να υπάρχουν κενά και όσο οι μετατάξεις έπονται των μεταθέσεων, τότε μάταια θα αναμένουν.

Η εμπειρία μου αυτό με διδάσκει και αυτό υιοθετώ ως θέση του κλάδου. Πάντως το κάθε πέρσι και καλύτερα σαφώς και ισχύει. Τώρα, το εάν στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση «εξετάζονται» και τα πτυχία κυρίως των συναδέλφων ΠΕ-Ι6, εδώ δυστυχώς έχουμε αναβίωση της γνωστής θεωρίας «του Μυλωθρού», με ιδέες απαρχαιωμένες και φυσικά συντηρητικές.

Δεν αναφέρομαι συνάδελφοί μου **στις παραιτήσεις των εκπαιδευτικών**. Επαναλαμβάνω για μια ακόμη φορά ότι οι εκπαιδευτικοί δεν μπορεί να τίθενται υπό περιορισμό και παρακολούθηση, καθότι είναι ανεπίτρεπτο, αλλά και ταυτόχρονα αντισυνταγματικό, φίλε Πρόεδρε της ΔΟΕ, να μην έχουν δικαίωμα να παραιτούνται, όποτε επιθυμούν, όπως όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι, κυρίως βέβαια για λόγους υγείας, οικογενειακούς, κοινωνικούς και φυσικά αποδεδειγμένους.

Υπάρχει βέβαια και άλλο πρόβλημα επί του προβλήματος. Το ΚΥΣΠΕ ορθώς και σαφώς αιτιολογημένα εισηγείται, αλλά οι ενδιαφερόμενοι συνάδελφοι αποδεσμεύονται μετά πάροδο αρκετών μηνών. Οφείλω πάντως να ομολογήσω λιγότερο απ' ότι ήταν επί των ημερών της κας Γιαννάκου.

Το θέμα των παραιτήσεων έχει τεθεί βεβαίως κατ' επανάληψη και από το Δ.Σ. της ΔΟΕ, στον υπουργό της παιδείας αλλά δυστυχώς η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ «περί άλλων τυρβάζει». Γιατί κύριε Υπουργέ της Παιδείας δεν σέβεστε το δάσκαλο που επί 35 χρόνια προσφέρει στη λαϊκή μας παιδεία; Αντί εσείς και η πολιτεία να τον ευγνωμονεί και να του οφείλει χάρη, τον τιμωρεί, τον καθιστά «όμηρο» αλλά και δεν του καταβάλει τη σύνταξή του και τα ταμεία του σε εύλογο χρονικό διάστημα; Γνωρίζεται τι επικρατεί...

Για το συγκεκριμένο θέμα έχουν γίνει ακόμη και ερωτήσεις στη Βουλή, αλλά και πάλι οι συναρμόδιοι Υπουργοί κωφεύουν και συνεχίζουν αδιάφοροι την πολιτική τους. Αυτοί που θα περιόριζαν δραστικά τη γραφειοκρατία.

Συνεργασία με ΔΟΕ:

Θέλω ιδιαίτερα να επισημάνω τη συνεργασία μου με το Δ.Σ. της ΔΟΕ. Να επισημάνω επίσης τη συνεργασία μου με όλους τους Αιρετούς των ΠΥΣΠΕ και ΑΠΥΣΠΕ, τα στελέχη μας, όλους εκείνους που προστρέξαν για να στηριχθούν

στην άποψή μου. Υιοθετώ τη θέση, ότι οι Αιρετοί δεν εκφράζουν διοικητισμό, αλλά υπηρετούν το συνδικαλισμό και πάντα με τεκμηριωμένες θέσεις.

Εξάλλου για μένα, ο συνδικαλισμός είναι μέσο διεκδίκησης και πάλης και όχι προέκταση της διοίκησης. Θαρρώ και πιστεύω ότι ανταποκρίθηκα των προσδοκιών σας, γιατί πίστεψα σε αυτό που έκανα και αυτό που με δίδαξε η πολύχρονη εμπειρία μου σε θέσεις ευθύνης, πέρα από διαχωριστικές γραμμές, προκαταλήψεις και αντιλήψεις.

Τέλος κ. Πρόεδρε της 77ης Γ.Σ του κλάδου, πριν κατέλθω από το βήμα αυτό, να ευχηθώ και πάλι επιτυχία στο συνέδριό μας και αυτό πιστεύω πως μπορεί να γίνει και να επιτευχθεί μέσα από ένα γόνιμο, ειλικρινή και υπεύθυνο διάλογο, μέσα από τη σύγκλιση και τη σύνθεση των θέσεων, των απόψεων και των όποιων διαφορών, την ομορφιά της δημοκρατίας, όπως συνηθίζω να υποστηρίζω και να λέω.

Ας ενώσουμε λοιπόν τις δυνάμεις μας όλες οι πτέρυγες, όλοι οι συνάδελφοι όλων των παρατάξεων και ας αντιληφθούμε ότι είμαστε δάσκαλοι και σε μās στηρίζεται η κοινωνία του σήμερα αλλά και του αύριο. Δεν έχουμε δικαίωμα ούτε να αρνηθούμε την πορεία προς τα μπρος ούτε να μένουμε σε διαχωριστικές γραμμές και χαρακώματα. Όσοι μένουν στο χθες είναι καταδικασμένοι αλλά και όσοι επιμένουν σε διαχωρισμούς απομονώνονται.

Ευελπιστώ τα όσα διαδραματίστηκαν στις πρόσφατες επιλογές στελεχών ουδέποτε να μην επαναληφθούν. Δεν μπορεί να συνυπάρχουν θύτες και θύματα. Για μας ένα είναι το μάθημα που πρέπει να διδάσκουμε, αλλά και να αλληλοδιδασκόμαστε. Στάση ζωής. Όσο γι' αυτούς που πιστεύουν, ότι εξήλθαν νικητές από τη διαδικασία των επιλογών, τους αφήνουμε στο περιθώριο και στον κόσμο τους.

Αγαπητοί φίλοι. Η παιδεία και η εκπαίδευση του σήμερα δεν πρέπει να διακατέχονται από ρεβανσισμό και εμπάθεια. Δε χωράνε νικητές και νικημένοι στους ίδιους συλλόγους διδασκόντων. Ας ενώσουμε τις δυνάμεις μας απομονώνοντας όλους αυτούς τους εκφραστές της εκδίκησης και ας στείλουμε το μήνυμα στον Υπουργό της Παιδείας και στους κυβερνώντες, ότι ως οργανωμένος κλάδος αντιτιθέμεθα στην αντιλαϊκή και αντιεκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης και θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για ένα νέο και καλύτερο σχολείο στη νέα πολυπολιτισμική διαμορφωμένη κοινωνία του σήμερα.

Το χρωστάμε σ' αυτούς που οραματίστηκαν και αγωνίστηκαν για μια καλύτερη παιδεία, σε έναν καλύτερο κόσμο. Το χρωστάμε στα παιδιά μας, στην κοινωνία του σήμερα, αλλά και του αύριο. Το χρωστάμε σ' αυτούς που πίστεψαν και πιστεύουν στο έργο του δασκάλου στο δημόσιο σχολείο, στο έργο μας.

Φίλες και Φίλοι αντιπρόσωποι όλων των παρατάξεων

Σας ευχαριστώ πολύ που με ακούσατε και μάλιστα μετὰ μεγίστης προσοχής. Ειλικρινά σας ευχαριστώ και στη δευτερολογία μου ευχαρίστως να δώσω απάντηση σε όποια ερώτηση, διευκρίνιση υπάρχει και τεθεί στη Γ.Σ.

Σας ευχαριστώ και πάλι όλους.

Β. ΠΑΛΗΓΙΑΝΝΗΣ (ΔΑΚΕ)

Φίλε πρόεδρε της Γ.Σ. του κλάδου.

Αγαπητοί συνάδελφοι του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Αγαπητοί συνάδελφοι αντιπρόσωποι των Διδασκαλικών Συλλόγων της χώρας.

Εύχομαι ειλικρινά η 77η Γ.Σ., μέσα από διαδικασίες ενός γόνιμου και δημιουργικού διαλόγου, να έχει τη μέγιστη δυνατή επιτυχία στις εργασίες της, έτσι ώστε τα αποτελέσματα ν' ανταποκρίνονται στην αγωνία και

στις προσδοκίες των χιλιάδων συναδέλφων που υπηρετούν τη δημόσια εκπαίδευση σ' όλη την επικράτεια και συγχρόνως ευελπιστούν στη δικαίωση του ρόλου τους και της αποστολής τους ως εκπαιδευτικοί.

Νομίζω θα συμφωνήσετε μαζί μου, ότι για όλους αυτούς τους λόγους, αλλά και γενικότερα για τα συνδικαλιστικά πράγματα, θα ήταν παρήγορο και ελπιδοφόρο με το τέλος των εργασιών, αυτή η συνέλευση να πέμψει ένα μήνυμα ενότητας, αισιοδοξίας, τόλμης, αποφασιστικότητας, προς όλες τις κατευθύνσεις.

Για να γίνει αυτό επιβάλλεται να χαμηλώσουμε το μεγάλο λυρισμό των παρατάξεων, που όσο φουντώνει τόσο εκτρέφει την εύλογη δυσπιστία του κόσμου απέναντί τους. Επιβάλλεται να εξαλείψουμε τη γλώσσα του απόλυτου και να ξαναβρούμε την αξία του διαλόγου και της συναινετικής και συνθετικής διαδικασίας. Επιβάλλεται να λυτρωθούμε από την αρρώστια της αναξιοπιστίας, της καύνωσης και να αποκτήσουμε επιτέλους έναν ενιαίο, ενωτικό, διαχρονικό και αξιοπιστο λόγο. Οφείλουμε όλοι μαζί με την

στάση μας και την ενεργό συμμετοχή μας προασπίσουμε την παιδεία ως ύψιστο κοινωνικό αγαθό, να στηρίξουμε και να ενισχύσουμε τη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση, να διεκδικήσουμε ένα σύγχρονο σχολείο γνώσεων, δεξιοτήτων, πολιτισμού, άμιλλας, ένα σχολείο για όλα τα παιδιά μας και ταυτόχρονα να διεκδικήσουμε την έμπρακτη αναγνώριση του ρόλου και της αποστολής μας ως λειτουργοί της εκπαίδευσης.

Φίλες και φίλοι η ώρα της λογοδοσίας του αιρετού είναι πολύ σημαντική για τον ίδιο, γιατί δίνεται η μοναδική ευκαιρία που έχει να ενημερώσει τους αντιπροσώπους του κλάδου και μέσω αυτών όλους τους συναδέλφους για τα πεπραγμένα των υπηρεσιακών συμβουλίων στα οποία συμμετέχει, αλλά και για τη δικιά του στάση και θέση κατά τη λειτουργία του ως αιρετός μέσα σ' αυτά.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Στα πλαίσια του περιορισμένου χρόνου, θα προσπαθήσω κι εγώ από την πλευρά μου να αναφερθώ σύντομα στα θέματα που μας απασχόλησαν τον τελευταίο χρόνο, θεωρώντας σκόπιμο και επιβεβλημένο, να καταθέσω ορισμένες σκέψεις, απόψεις, παρατηρήσεις, επισημάνσεις, προτάσεις, που μπορούν να αποτελέσουν αφορμή για μια σε βάθος συζήτηση, για τη διαμόρφωση θέσεων και προτάσεων του Σ.Κ. με στόχο την επίλυση ζητημάτων που αφορούν τους εκπαιδευτικούς.

Μεταθέσεις

Φίλες και φίλοι αναμφισβήτητα η μετάθεση αποτελεί μια σημαντική μεταβολή στην υπηρεσιακή κατάσταση του κάθε εκπαιδευτικού. Είναι γνωστό πως αποτελεί κατάκτηση για τον κλάδο μας το σύστημα μοριοδότησης των αντικειμενικών και μετρήσιμων κριτηρίων.

Όλοι μας όμως συμφωνούμε, ότι το όλο θεσμικό πλαίσιο χρειάζεται μια συνολική επανεξέταση και αναθεώρηση σύμφωνα με τα νέα δεδομένα και τις απαιτήσεις που έχουν προκύψει. Οι μεταθέσεις πραγματοποιούνται με βάση τα οργανικά κενά σε συνδυασμό με τα λειτουργικά κενά.

Φέτος σε σύνολο 10.323 αιτήσεων, ικανοποιήθηκαν 5.301, ποσοστό 51,36 %. Σημειώνω πως αυτό το ποσοστό μεταθέσεων είναι το μεγαλύτερο των τελευταίων ετών και ταυτόχρονα είναι η πρώτη φορά που οι μεταθέσεις ανακοινώνονται τόσο έγκαιρα – 18 Μαρτίου.

Μπορεί κάποιοι να μιλούν για αυτονόητα, όμως μακριά από τις παρατάξεις και τις πολιτικές σκοπιμότητες, οφείλουμε όλοι μας να παραδεχτούμε, πως η έγκαιρη ολοκλήρωση των μεταθέσεων αποτελεί θετικότατο βήμα και πιστεύω πως στην ολοκλήρωση όλων των υπηρεσιακών μεταβολών, συνέβαλα ως αιρετός κι εγώ

με τις ανακοινώσεις μου και τις παρεμβάσεις μου.

Όπως συμβαίνει κάθε χρόνο πριν τη ολοκλήρωση της όλης διαδικασίας των γενικών μεταθέσεων, το Κ.Υ.Σ.Π.Ε. ασχολήθηκε με αιτήσεις ανακλήσεων μεταθέσεων, οι οποίες έγιναν **όλες δεκτές**. Αιτήσεις ανακλήσεων μετά την ανακοίνωση μεταθέσεων, δεν έγιναν δεκτές και νομίζω πως γίνεται κατανοητή αυτή η θέση μας.

Ταυτόχρονα το Κ.Υ.Σ.Π.Ε. ασχολήθηκε με τις μεταθέσεις στα **Πειραματικά** σύμφωνα με το άρθρο 9 του Π.Δ.50/96 και το άρθρο 8 του Π.Δ.100/97, **Διαπολιτισμικά** σύμφωνα με το Π.Δ.100/97, **ΣΜΕΑ – ΚΔΑΥ** και **ειδικές κατηγορίες** με βάση το άρθρο 13 του Π.Δ.50/96 και το άρθρο 2 του Ν.3194/03 και το άρθρο 17 του Ν.3402/05. **Όλες πραγματοποιούνται με αυστηρά αντικειμενικά κριτήρια, κάτι που δεν ίσχυε σ' άλλες εποχές.**

Επιτρέψτε μου με βάση την εμπειρία μου στο Κ.Υ.Σ.Π.Ε., να κάνω κάποιες παρατηρήσεις – προτάσεις.

α) Αναμφισβήτητα πρέπει να γίνει αλλαγή του Νομοθετικού πλαισίου για τις μεταθέσεις. Ιδιαίτερα πρέπει να υπάρξει άμεσα τροποποίηση του άρθρου 13 του Π.Δ.50/96, διότι σοβαρότατες ασθένειες συναδέλφων δεν συμπεριλαμβάνονται.

Είναι ντροπή συνάδελφος με 82% αναπηρία να μην υπάγεται στην ειδική κατηγορία μεταθέσεων κι αυτό που είπα και πέρυσι, συνάδελφος που το παιδί του έχει κώφωση στο αριστερό αυτί να συμπεριλαμβάνεται.

β) Πρέπει ο νέος νόμος για την Ειδική Αγωγή να αντιμετωπίσει το λαβύρινθο της ισχύουσας νομοθεσίας για τις μεταθέσεις σε ΣΜΕΑ και ΚΔΑΥ.

γ) Συγχρόνως πρέπει να συγκεκριμενοποιηθούν τα κριτήρια για τις μεταθέσεις στα Πειραματικά και Διαπολιτισμικά σχολεία.

δ) Σ' ότι αφορά τα προβλεπόμενα από το άρθρο 139 του Ν.3463 σχετικά με το δικαίωμα μετάθεσης ή απόσπασης δημάρχων και δημοτικών – κοινοτικών συμβούλων, ομόφωνα ως συμβούλιο, είπαμε ότι στη μετάθεση, ναι στις αποσπάσεις αυτών των συναδέλφων μας, για τη διευκόλυνση τους στο έργο το οποίο έχουν αναλάβει.

ε) Το συμβούλιο μας, το ΚΥΣΠΕ, ασχολήθηκε και με τις προτάσεις για κατάταξη σχολικών μονάδων σε κατηγορίες και τον καθορισμό σχολικών μονάδων ως δυσπρόσιτες.

Συμφωνώ απολύτως με το έγγραφο του συλλόγου Ολυμπίας για αναμοριοδότηση των σχολικών μονάδων, γιατί η κατάταξη των σχολικών μονάδων δεν έγινε με ενιαία κριτήρια. Επομένως είναι ανάγκη το όλο θέμα να επαναπροσδιοριστεί από την αρχή για όλες τις σχολικές μονάδες της χώρας, γιατί δημιουργούνται αδικίες που επηρεάζουν τις μεταθέσεις των εκπαιδευτικών.

Φίλες και φίλοι

Η ικανοποίηση περισσότερων μεταθέσεων, είχε ως αποτέλεσμα φέτος να γίνουν λιγότερες αιτήσεις αποσπάσεων και ταυτόχρονα οι διορισμοί των εκπαιδευτικών να γίνουν σε περισσότερες περιοχές.

Με την ευκαιρία αυτή να ενημερώσω πως με βάση τον προγραμματισμό του Υπουργείου Παιδείας για το 2008-2009, θα διοριστούν στην Π.Ε. **2.169** δάσκαλοι σε 35 περιοχές, **869** νηπιαγωγοί σε 26 περιοχές, **100** Αγγλικών σε 20 περιοχές, **10** Φυσ. Αγωγής σε 14 περιοχές, **50** Μουσικοί σε 54 περιοχές.

Σύνολο **3.198** εκπαιδευτικοί.

Ο αριθμός αυτός είναι σίγουρο πως θα αυξηθεί αν προωθηθεί η νομοθετική ρύθμιση για τους αναπληρωτές (40μηνίτες και επιτυχόντες ΑΣΕΠ με 24μηνο). Μια επίσης θετική ρύθμιση που δίνει διέξοδο στο αδιέξοδο της μακρόχρονης αδιοριστίας των αναπληρωτών και εμείς, **διαβεβαιώνω το Σώμα των αντιπροσώπων, πιέζουμε, ώστε το 40μηνο να μειωθεί σημαντικά στα επίπεδα τουλάχιστον του 30μηνου.**

Επιτρέψτε μου επίσης να επισημάνω πως τα 3 τελευταία χρόνια διορίστηκαν **3.100** περίπου νηπιαγωγοί, ενώ αν συμπεριλάβουμε και τους διορισμούς για το 2008 φτάνουμε σ' έναν αριθμό διορισμών **4.000** νηπιαγωγών. Αριθμός ρεκόρ στην ιστορία της εκπαίδευσης κι αυτό βεβαίως οφείλεται στην αύξηση του αριθμού των ολοήμερων νηπιαγωγείων, στη μείωση της αναλογίας νηπίων ανά νηπιαγωγό 1/25 και ταυτόχρονα στην υποχρεωτική φοίτηση των νηπίων για ένα έτος. Μέτρα, που όσο κι αν κάποιοι προσπαθούν να τα υποβαθμίσουν, συμβάλλουν στην αναβάθμιση της βάσης της εκπαίδευσης του Νηπιαγωγείου και δημιουργούν θέσεις εργασίας.

Σήμερα στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση υπηρετούν : **53.976** δάσκαλοι, **14.763** νηπιαγωγοί, **3.436** αγγλικών, **4.588** φυσικής αγωγής, **1.015** μουσικοί.

Εξ' αυτών: **71.750** μόνιμοι και **6.028** αναπληρωτές.

Σύνολο εκπαιδευτικών: 77.778.

Κι εύχομαι να ξεπεράσουμε τα προσεχή χρόνια τις **100.000**, με την κατάργηση των ωρομισθίων.

Αποσπάσεις

Έρχομαι τώρα στο θέμα των αποσπάσεων, διευκρινίζοντας πως αποτελεί δικαίωμα του κάθε συναδέλφου και πραγματοποιούνται με βάση τις διατάξεις του Ν.1566/85, όπως έχει συμπληρωθεί και τροποποιηθεί μεταγενέστερα, κυρίως με το άρθρο 6 του Ν.2740/99, το άρθρο 9 του Ν.2986/02 και το άρθρο 14 του Ν.3149/03.

Για τη σχολική χρονιά 2007-08 ικανοποιήθηκε το

90,11% των αιτήσεων αποσπάσεων σε διάφορες φάσεις.

Για τη σχολική χρονιά 2008-09 το ΚΥΣΠΕ συνεδρίασε και εγκαίρως ανακοίνωσε τις αποσπάσεις των εκπαιδευτικών ικανοποιώντας το 85,05%. Από τις 5.010 αιτήσεις ικανοποιήθηκαν 4.261.

Διαπιστώνει κανείς πως φέτος είχαμε λιγότερες αιτήσεις, εξ' αιτίας και του ικανοποιητικού ποσοστού μεταθέσεων και οι αποσπάσεις ανακοινώθηκαν στις 13 Ιουνίου 2008. Κι αυτό είναι ένα ακόμα θετικό βήμα που δίνει τη δυνατότητα στους συναδέλφους να προχωρήσουν στον οικογενειακό τους προγραμματισμό, αλλά ταυτόχρονα δημιουργεί και την ελπίδα για έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς με λιγότερα προβλήματα.

Θέλω επίσης να τονίσω πως οι αποσπάσεις πραγματοποιούνται με ομοφωνία, αφού μπαίνουν κριτήρια. Κι εδώ επιτρέψτε μου να επισημάνω πως το πρόβλημα του καθενός χωριστά είναι το μεγαλύτερο όλων. Δυστυχώς όμως δεν μπορούμε να ικανοποιήσουμε όλες τις αιτήσεις σε συγκεκριμένους νομούς: Φλώρινα, Λάρισα, Τρίκαλα, Ανατολική Θεσσαλονίκη, Καρδίτσα κ.τ.λ., εξ' αιτίας της έλλειψης θέσεων.

Παρά ταύτα, εμείς οι αιρετοί και νομίζω το γνωρίζετε, ασκούμε πιέσεις και πάντα ο αριθμός των κενών που δίνεται από την υπηρεσία ξεπερνιέται κατά πολύ.

Μελετώντας τα στοιχεία των αποσπάσεων διαπιστώνει κανείς, πως το 10% των αιτήσεων ανήκει στις ειδικές κατηγορίες (ΟΤΑ, σύζυγοι στρατιωτικών, σύζυγοι μελών ΔΕΠ), κι αυτό θα πρέπει να απασχολήσει το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε..

Κλείνοντας αυτό το κεφάλαιο των αποσπάσεων να έχετε υπόψη σας πως σ' αυτή τη φάση των αποσπάσεων δε συζητήθηκαν οι εκπρόθεσμες αιτήσεις των συναδέλφων. Ως αιρετοί καταθέσαμε την πλήρη αντίθεσή μας. Η υπηρεσία μας διαβεβαίωσε πως θα συζητηθούν εντός του Ιουλίου, μαζί με τις αιτήσεις θεραπείας που θα υποβληθούν σ' αυτό το χρονικό διάστημα.

Μετατάξεις

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Το ΚΥΣΠΕ στις 8-5-2008 ασχολήθηκε με τις μετατάξεις των εκπαιδευτικών με βάση τις διατάξεις του άρθρου 12 του Ν.3260/04, του άρθρου 73 του Ν.3525/07 και του άρθρου 17 του Ν.1586/86 κι εδώ θα ήθελα για λίγο την προσοχή σας.

Παρατηρείται μια αθρόα υποβολή αιτήσεων από συναδέλφους ειδικοτήτων, ιδιαίτερα Φυσικής Αγωγής και Αγγλικών της Π.Ε. για μετάταξη στη Δ.Ε. Φέτος υποβλήθηκαν **472** αιτήσεις από αυτές **298** ΠΕΙΙ, **73** ΠΕ06, **26** ΠΕΙ6 και **38** για άλλους κλάδους. Με βάση τα παραπάνω στοιχεία υ-

πάρχει μεγάλη αύξηση του αριθμού των αιτούντων για μετάταξη στη Β/θμια εκπαίδευση από 325 αιτήσεις το 2007 σε 472 το 2008. Ενώ από τη Β/θμια στην Α/θμια είχαμε μόλις 13 αιτήσεις.

Το έχω επισημάνει και στην 76^η Γ.Σ. του κλάδου, ότι το γεγονός αυτό πρέπει να μας προβληματίσει και να μας ανησυχήσει. Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων στην Π.Ε., άνισες και άδικες συνθήκες εργασίας, το ωράριο, η μετακίνηση για συμπλήρωση ωραρίου, η δυσκολία απόσπασης σε σχολεία του εξωτερικού, η έλλειψη ίσων ευκαιριών επιμόρφωσης, μετεκπαίδευσης, η δυσκολία ανάληψης θέσης ευθύνης και τέλος η επιθυμία βελτίωσης της θέσης τους δικαιολογημένα τους προτρέπουν σε μια τέτοια επιλογή.

Είναι λοιπόν αυτονόητο, ότι για να σταματήσει αυτό το φαινόμενο της μετακίνησης διδακτικού προσωπικού προς τη Β/θμια εκπαίδευση προέχει η προώθηση άμεσων λύσεων στα σοβαρά και χρονίζοντα προβλήματα που αντιμετωπίζουν. Ταυτόχρονα αποτελεί ένα σοβαρό επιχείρημα για την προώθηση του βασικού αιτήματος του κλάδου για ενιαίο εκπαιδευτικό ωράριο.

Παραιτήσεις εκπαιδευτικών

Ένα άλλο θέμα που απασχόλησε το ΚΥΣΠΕ ήταν οι παραιτήσεις των εκπαιδευτικών. Είναι πλέον γνωστό πως εμείς κάνουμε δεκτές όλες τις αιτήσεις που πληρούν τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης. Πάρα ταύτα πιστεύω πως πρέπει η διάταξη του άρθρου 13 του Ν.3149/03 που ψήφισε η προηγούμενη κυβέρνηση να καταργηθεί εκτός των άλλων και ως αντισυνταγματική.

Χορηγήσεις άδειας άσκησης ιδιωτικού έργου

Θεωρώ υποχρέωσή μου να σας ενημερώσω για ένα ακόμη θέμα που απασχόλησε το υπηρεσιακό συμβούλιο και αφορά την άδεια άσκησης ιδιωτικού έργου, η οποία χορηγείται σύμφωνα με το άρθρο 31 του Ν.3528/07, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 13 του Ν.1566/85.

Παρατηρείται το φαινόμενο να υποβάλλουν οι συναδέλφοί μας, κυρίως Σχολικοί Σύμβουλοι, αιτήσεις αφού ολοκληρώσουν τον κύκλο εργασίας για τον οποίο ζητούν άδεια. Αυτό πιστεύω πως δεν μπορεί να συνεχιστεί.

Επίσης με έκπληξη συζητήσαμε αιτήσεις που ζητούσαν άδεια για να ασκήσουν ιδιωτικό έργο π.χ. παροχή υπηρεσιών σε παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες – δυσλεξία, ασκώντας το παραπάνω έργο σε ιδιωτικό χώρο με επιγραφές.

Αλήθεια σε τι διαφέρει από το επίσημο φροντιστήριο;

Κι απορώ πώς εδόθησαν στο παρελθόν, ευτυχώς όχι από το ΚΥΣΠΕ αλλά από Δ/ντές Εκπ/σης τέτοιες άδειες;

Πώς λειτουργούσαν όλα αυτά τα χρόνια;

Το συμβούλιο ομόφωνα αποφάσισε τη μη χορήγηση, από τούδε και στο εξής, άδεια άσκησης ιδιωτικού έργου, η οποία υποβάλλεται μετά την έναρξη ή τη λήξη του κύκλου εργασιών.

Επιλογές Στελεχών

Συναδέλφισσες – συναδέλφοι

Έρχομαι στο τελευταίο κεφάλαιο που αφορά τις επιλογές των στελεχών εκπαίδευσης.

Αναμφισβήτητο είναι ένα θέμα που έχει ταλανίσει την εκπαιδευτική κοινότητα αρκετά χρόνια και κυρίως τα 25 τελευταία χρόνια, όπου με βάση τις φατσιακές επιλογές του 1983 θριάμβευσε η αναξιοκρατία, η ημετεροκρατία, ο κομματισμός, η παρεοκρατία και η φαυλοτήτα. Και δυστυχώς κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει.

Οι τελευταίες επιλογές του 2007 έγιναν με βάση το Ν.3467/2006. Ένα νομοθετικό πλαίσιο που σίγουρα έχει θετικά αλλά και αρνητικά σημεία.

Είναι όμως αλήθεια πως ως οργανωμένο συνδικαλιστικό κίνημα δεν καταθέσαμε προτάσεις βελτίωσης του. Μόνο η ΔΑΚΕ/ΠΕ κατέθεσε γραπτές προτάσεις και στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. και στο ΥΠΕΠΘ.

Η καινοτομία αυτού του Νόμου αναμφισβήτητο ήταν ο γραπτός διαγωνισμός για την επιλογή Σχολικών Συμβούλων, Προϊσταμένων και Διευθυντών εκπαίδευσης. Ο διαγωνισμός αυτός κατά την άποψή μου αποτέλεσε ένα αντικειμενικό κριτήριο που δεν υπήρχε στις προηγούμενες κρίσεις κι απέδειξε ότι οι εκπαιδευτικοί Π.Ε. έχουν υψηλότερο επίπεδο κατάρτισης και σίγουρα υψηλότερο σε σχέση με τους συναδέλφους μας καθηγητές.

Σχετικά με τις επιλογές Σ.Σ.

Υποβλήθηκαν 1.240 αιτήσεις από τις οποίες 172 Προσχολικής Αγωγής. Οι 1.211 πληρούσαν τις προϋποθέσεις και από αυτούς 105 ήταν οι κορμένοι ή οι απόντες από το διαγωνισμό.

Για την ιστορία: από τους δασκάλους 103 είχαν διδακτορικό, 68 διδακτορικό και μεταπτυχιακό, 303 μεταπτυχιακό, 10 δύο (2) μεταπτυχιακά, 545 δεύτερο πτυχίο ΑΕΙ, κ.τ.λ., από τους νηπιαγωγούς 15 είχαν διδακτορικό, 5 διδακτορικό και μεταπτυχιακό, 32 μεταπτυχιακό, 3 με δύο (2) μεταπτυχιακά, 42 δεύτερο πτυχίο ΑΕΙ, κ.τ.λ. Τα αναφέρω όλα αυτά τα στοιχεία για να αποδείξω το υψηλό επίπεδο των εκπαιδευτικών Π.Ε., αλλά και το γεγονός πως σε σύγκριση με τις προηγούμενες επιλογές είχαμε αναμφισβήτητο περισσότερους συναδέλφους μας με μεταπτυχιακά ή διδακτορικά.

Όπως σας ενημέρωσα και στην 76^η Γ.Σ., από τους υποψηφίους Σ.Σ. κατέθεσαν 848 συγγραφικό έργο. Η αξιολόγηση του συγγραφικού έργου ανατέθηκε σε 37 πανεπιστημιακούς. Είναι αλήθεια πως υπήρξαν άλλοι επιεικείς κι άλλοι αυστηροί αξιολογητές. Κάποιοι ενδεχομένως να μάθανε τους αξιολογητές κι έχοντας δυνατότητα πρόσβασης, ενδεχομένως να ευνοήθηκαν. Πιστεύω πως οι μόνιμοι ευνοημένοι ευνοήθηκαν για άλλη μια φορά. Ανατρέχοντας στις καταστάσεις βαθμολογίας του συγγραφικού έργου θα διαπιστώσετε και θα δείτε ποιοι είναι αυτοί οι ελάχιστοι και που ανήκουν, που με μοναδικό βιβλίο την «Ελιά» ή με τα εξώφυλλα πήρανε τεσσάρια (4) ή πεντάρια (5).

Είναι δυστυχώς οι ίδιοι που και χθες κυριαρχούσαν χρησιμοποιώντας τις ίδιες πρακτικές, τις ίδιες μεθόδους με στόχο την επιλογή τους. Έτσι είχαν μάθει, έτσι προσπάθησαν να συνεχίσουν.....

Ένα είναι σίγουρο. Δεν υπάρχει μέτρο σύγκρισης με προηγούμενες αξιολογήσεις, όπου ως γνωστό ξεδιάντροπα κάποιοι πανεπιστημιακοί βαθμολογούσαν αρχικά το συγγραφικό έργο με ένα (1) και μετά από ένσταση και σίγουρα άνωθεν παρεμβάσεις το αξιολογούσαν με πέντε (5) και έξι (6).

Και ερωτώ καλοπροαίρετα, υπήρξαν σ' αυτές τις κρίσεις τέτοια φαινόμενα;

Γνωρίζει ο συνάδελφος Καραγιάννης πως σε ελάχιστες περιπτώσεις υπήρξε, μετά από ένσταση, αύξηση της βαθμολογίας κατά 0,2, 0,3 έως 0,5.

Μάλιστα κάποιοι εξ' αυτών που είχαν πάρει 5 ή 6 μονάδες στις προηγούμενες κρίσεις και τώρα πήραν 0 ή 0,5 είχαν το θράσος να υποβάλλουν ένσταση, με το σκεπτικό ότι αδικήθηκαν σε σχέση με τις προηγούμενες κρίσεις και όχι με βάση την ποιότητα του έργου τους, αφού γνώριζαν ότι δε διέθεταν απολύτως τίποτε.

Μάλιστα για προβληματισμό και για να έχουμε μέτρο σύγκρισης σας διαβάζω από απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών περιπτώσεις που αφορούν την αξιολόγηση του συγγραφικού έργου υποψηφίων Σ.Σ. Θεσσαλονίκης και εσείς βγάλτε τα συμπεράσματά σας:

Η Α έλαβε 5 μονάδες χωρίς έκθεση του εκτιμητή, τι να 'γραφε ο άνθρωπος, ενώ για το ίδιο συγγραφικό έργο αξιολογήθηκε με 0, όταν κρίθηκε ως υποψήφια Δ/τρια.

Η Β έλαβε 5 μονάδες ως υποψήφια Σ.Σ., ενώ ως υποψήφια Δ/τρια 1,5.

Ο Γ έλαβε 6 μονάδες συγγραφικό έργο ως υποψήφιος για Σ.Σ., ενώ ως υποψήφιος Δ/τρης 0,30.

Σ' αυτές, μια και πιάσαμε Θεσσαλονίκη, προσθέστε κι άλλη περίπτωση συνεργάτη πρώην υφυπουργού που είχε πάρει 6 μονάδες συγγραφικό έργο και τώρα 0, αφού δεν είχε

απολύτως τίποτε.

Κι όλα αυτά σε μια περιοχή.....

Αλήθεια χρειάζονται κι άλλα παραδείγματα για να διαπιστώσει κανείς πως το σήμερα δεν συγκρίνεται με το χθες;

Και κάτι ακόμη. Γράφτηκε και ειπώθηκε και πριν, ότι καταρτήθηκαν 40 πρώην Σ.Σ. Το θεωρώ ως ανέκδοτο, γιατί:

α) Δεν μας είπατε όμως πόσοι επανεξελέγησαν;

β) Δεν μας είπατε τι μετρήσιμα μόρια διέθεταν;

γ) Δεν μας είπατε αν οφείλετε στη βαθμολογία συνέντευξης, κάτι που σίγουρα δεν ισχύει ή στο γεγονός ότι κάποιοι εξ' αυτών ανήκαν στην κατηγορία των 6 ή 5 μονάδων συγγραφικού έργου στις προηγούμενες κρίσεις ή κάποιοι εξ' αυτών δεν πέτυχαν στο διαγωνισμό;

Οι βαθμολογίες συνέντευξης είναι στη διάθεσή σας. Εγώ ειλικρινά περίμενα από κάποιους που γνωρίζουν πρόσωπα και καταστάσεις να έχουν το συνδικαλιστικό ανάστημα και να παραδεχτούν αν μη τη άλλο, ότι υπήρχε ένα μεγάλο βήμα ισονομίας και αξιοκρατίας χωρίς προηγούμενο. Στη χειρότερη περίπτωση η σιωπή ενδεχομένως να δικαιολογείτο.

Και κάτι ακόμη για προβληματισμό.

Είναι καιρός να διεκδικήσουμε θέσεις Σ.Σ. ειδικότητων στην Π.Ε. κι αυτό όχι για να φανούμε υπερασπιστές των δικαιωμάτων των ειδικοτήτων, αλλά γιατί αυτό επιβάλλει το συμφέρον της εκπαίδευσης.

Έρχομαι τώρα στις επιλογές των Δ/τών εκπ/σης και Προϊσταμένων.

Υποβλήθηκαν 686 αιτήσεις, σαφώς περισσότερες από την προηγούμενη επιλογή, από τις οποίες 677 πληρούσαν τις προϋποθέσεις. Κομμένοι και απόντες του διαγωνισμού 128. Τελικοί υποψήφιοι 549 για 58 θέσεις Δ/τών εκπ/σης και 158 Προϊσταμένων γραφείων.

Θέλω να κάνω κάποιες επισημάνσεις:

α) Αναμφισβήτητο ο αριθμός υποψηφίων σε κάποιες περιοχές ήταν πολύ μικρός.

β) Υπήρξε καθυστέρηση στην έκδοση των αποτελεσμάτων των συνεντεύξεων κι επειδή κάποιοι προσπάθησαν να δημιουργήσουν μύθους, ξεκαθαρίζω ότι αυτό οφείλονταν στην προκήρυξη των εκλογών κι υπήρξε 100% διασφάλιση των βαθμολογιών όπως μπορεί πιστεύω να σας το διαβεβαιώσει και ο έτερος αιρετός.

γ) Θεωρώ πως ο κάθε συνάδελφος που είχε δηλώσει υποψήφιος και για Δ/ντής Εκπ/σης και για Προϊστάμενος είχε δικαίωμα να δηλώσει ότι προσέρχεται στη συνέντευξη μόνο για κατάληψη θέσης Προϊσταμένου ή Δ/ντή εκπ/σης.

Κάτι που συνέβη και στις προηγούμενες επιλογές.

Το ίδιο έγινε και με τη διαγραφή προτιμήσεων από το τέλος προς την αρχή, μετά από αίτημα των ενδιαφερομένων και πριν από τη συνέντευξη για την επιλογή Δ/ντών Σχολείων. **Και μιας και αναφέρθηκα στην επιλογή Δ/ντών σχολείων, πιστεύω πως ο κάθε καλόπιστος συνάδελφος γνωρίζει πως η επιλογή Δ/ντών δεν μπαίνει σε σύγκριση με το χθες. Αναμφισβήτητα υπήρξαν θεαματικά βήματα αξιοκρατίας.**

Κλείνοντας θα ήθελα ειλικρινά να τονίσω την ανάγκη το Σ.Κ. να αποκτήσει συγκεκριμένες θέσεις, προτάσεις για το μεγάλο αυτό θέμα των επιλογών στελεχών της εκπαίδευσης. Έτσι ώστε να έχουμε κάθε φορά το καλύτερο αποτέλεσμα.

Και κάτι ακόμη. Στις εκάστοτε επιλογές μπορεί να έχει ευθύνη το νομοθετικό πλαίσιο επιλογών.

Μπορεί να έχουν ευθύνη οι αξιολογητές του συγγραφικού έργου.

Μπορεί να έχουν ευθύνη τα μέλη των συμβουλίων.

Επιτρέψτε μου να πω πως μερίδιο ευθύνης έχουν και οι υποψήφιοι και τα συνδικαλιστικά Στελέχη.

Ένα είναι σίγουρο και θα το καταθέσω από ψυχής. Η δημοκρατία δεν αρχίζει και δεν τελειώνει στο ατομικό συμφέρον του καθενός μας. Πίστευα και πιστεύω ότι η ατομική δικαίωση πρέπει να προέρχεται μέσα από τη συλλογική δικαίωση. Δεν μπορούμε να επικαλούμαστε αρχές μόνο όταν αφορούν τους άλλους, αλλά να εξαιρούμε πάντα τους εαυτούς μας.

Συντονιστές Εκπαίδευσης Εξωτερικού

Σύμφωνα με την υπάρχουσα νομοθεσία, οι αιρετοί συμμετέχουν στο συμβούλιο επιλογής συντονιστών εκπ/σης εξωτερικού.

Σας πληροφορώ ότι υποβλήθηκαν συνολικά για 28 θέσεις **234** αιτήσεις, από τις οποίες 101 δάσκαλοι και νηπιαγωγοί. Από αυτές απορρίφθηκαν 73 γιατί δεν πληρούσαν τις βασικές προϋποθέσεις συμμετοχής με βάση την Φ.821/13275π./135464/Ζ1/27-Ι-07 προκήρυξη.

Πιστεύω πως με την εκδίκαση ενστάσεων που αφορούν τη μοριοδότηση το α' 10ήμερο του Ιουλίου θα γίνουν οι συνεντεύξεις των υποψηφίων.

Αυτό που θα ήθελα να επισημάνω είναι το παράδοξο που ίσχυε και σε προηγούμενες επιλογές, ότι ενώ οι περισσότερες θέσεις συντονιστών είναι κοινές για την Π.Ε. και τη Δ.Ε. δεν είναι κοινό και το Συμβούλιο συνέντευξης των υποψηφίων.

Θεωρώ όμως πως όλα θα πάνε κατ' ευχή γιατί η εκπαίδευση των ελληνοπαίδων εξωτερικού δεν αντέχει σε παρεμβάσεις. Ένα είναι σίγουρο. Πρέπει να επιλεγούν

οι ικανότεροι, οι καταλληλότεροι, ώστε η εκπροσώπηση της χώρας μας στο εξωτερικό να έχει το μέγιστο δυνατό αποτέλεσμα προς όφελος της εκπαίδευσης των ελληνοπαίδων.

Κοντά στο συνάδελφο

Φίλες και φίλοι

Συναδέλφισσες – συνάδελφοι.

Κλείνοντας τον απολογισμό μου, θέλω να σας διαβεβαιώσω πως θα συνεχίσω να είμαι μαζί με τα συνδικαλιστικά στελέχη, αλλά και κοντά στον κάθε συνάδελφο για κάθε δίκαιο και νόμιμο αίτημά του.

Η θέση μου και ο ρόλος μου ως αιρετός στο κεντρικό υπηρεσιακό συμβούλιο, αποτελεί για μένα δοκιμασία και ύψιστη αποστολή μέσα από την οποία φιλοδοξώ να φανώ χρήσιμος σ' όλους ανεξαιρέτως τους συναδέλφους.

Πιστεύω πως προσπάθησα σ' αυτό το χρονικό διάστημα που υπηρετώ ως αιρετός να μη διαψεύσω τις προσδοκίες της παράταξης μου, που με την ψήφο της υπηρετώ αυτό το θεσμό, αλλά κυρίως να μη διαψεύσω τις προσδοκίες όλων των συναδέλφων μου ανεξάρτητα του που ανήκουν.

Αντλώντας δύναμη από εσάς, με όραμα, αποφασιστικότητα, συνέπεια και αίσθημα ευθύνης συνεχίζω να αγωνίζομαι για την ισονομία και την ίση μεταχείριση όλων των συναδέλφων.

Αντλώντας δύναμη από εσάς θα συνεχίσω να υπερασπίζομαι τις θέσεις μας, τις ιδέες μας, τις αξίες μας, τις αρχές μας, τα συμφέροντα της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών.

Αντλώντας δύναμη από εσάς θα συνεχίζω να αγωνίζομαι ώστε το Σ.Κ. των εκπαιδευτικών να αποκτήσει αξία, κύρος, ακτινοβολία, ζωντάνια, αξιοπιστία.

Αντλώντας δύναμη από εσάς θα συνεχίζω να αγωνίζομαι ώστε η σχέση των συναδέλφων μας με το Σ.Κ. να γίνει οργανική και όχι χρηστική και ευκαιριακή.

Αντλώντας δύναμη από εσάς θα συνεχίζω να υπερασπίζομαι τις αρχές του ανεξάρτητου, διεκδικητικού, συνδικαλιστικού κινήματος.

Θα συνεχίσω να αγωνίζομαι μαζί σας για ένα σύγχρονο ποιοτικό σχολείο, για έναν οικονομικά και επισημονικά αναβαθμισμένο εκπαιδευτικό.

Και πάλι

Καλή επιτυχία στις εργασίες της 77^{ης} Γενικής Συνέλευσης του κλάδου μας.

Σας ευχαριστώ

Ι. ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**ΠΕΡΙΟΔΟΥ 2007 - 2008****ΠΡΑΚΤΙΚΟ 4^ο (24 - 25 Ιανουαρίου 2008)**

Στην Αθήνα και στα γραφεία της Δ.Ο.Ε., συνεδρίασε η Ελεγκτική Επιτροπή της Ομοσπονδίας, την Πέμπτη 24 και την Παρασκευή 25 Γενάρη 2008, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου, με θέμα:

«Έλεγχος της οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε., για το χρονικό διάστημα 3/6/07 μέχρι 31/12/07».

Η Ελεγκτική Επιτροπή, αφού μελέτησε την Έκθεση του Λογιστή κ. Χουλιάρα Κων/νου, ζήτησε διευκρινίσεις, τόσο από τη Διοίκηση της ΔΟΕ, όσο και από τους υπαλλήλους του Λογιστηρίου.

Οι διευκρινίσεις δόθηκαν με κάθε λεπτομέρεια.

Η Ελεγκτική Επιτροπή διαπίστωσε λοιπόν τα ακόλουθα:

Τα Λογιστικά Βιβλία, τα Βιβλιάρια Καταθέσεων, τα Γραμμάτια Εισπράξεων και τα Εντάλματα Πληρωμών, έχουν καλώς και είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα της Δ.Ο.Ε..

Τα δεδομένα της Ταμειακής Κατάστασης, έχουν ως εξής:

Υπόλοιπο 2.06.07		493.543,04 ευρώ	
Συν: Εισπράξεις (3/6 -31/12/2007)			
Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	1.623.360,67 ευρώ		
Έσοδα Κεφαλαίων	14.596,83 ευρώ		
Επιχορηγήσεις-Εισφορές	2.931,45 ευρώ		
Αχρεωστήτως εισπραχθέντα	20.763,55 ευρώ	<u>1.661.652,50</u> ευρώ	
Σύνολο			2.155.195,54 ευρώ

Μείον: Πληρωμές (3/6-31/12/2007)

Διάφορα Έξοδα	1.048.782,63 ευρώ		
Παροχές Τρίτων	62.716,09 ευρώ		
Έξοδα Δ.Σ., Ελεγκτικής Επιτροπής & Αιρετών	69.030,10 ευρώ		
Αμοιβές Προσωπικού	50.297,80 ευρώ		
Αμοιβές στους Συνεργάτες & Τρίτους	5.342,49 ευρώ		
Δαπάνες Εκδόσεων	130.613,69 ευρώ		
Αγορά Παγίων & Τεχν. Εξοπλ.	16.255,49 ευρώ		
Αχρεωστήτως καταβληθέντα	19.077,83 ευρώ		
Ασφαλιστικοί Οργανισμοί (Ι.Κ.Α.)	24.689,59 ευρώ		
Υποχρεώσεις από Φόρους -Τέλη	5.964,28 ευρώ	<u>1.432.769,99</u> ευρώ	
Υπόλοιπο			722.425,55 ευρώ

Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:

Alpha Bank - Λογ/σμός Ταμειευτηρίου Νο 120-002101-040191	129.547,64 ευρώ
A.T.E. - Λογ/σμός Ταμειευτηρίου Νο 017-01-005548-96	104.656,91 ευρώ
A.T.E. - Λογ/σμός Προθεσμίας (Λογ. Ακινήτου)	316.540,45 ευρώ
A.T.E. - Λογ/σμός ΔΗΜΗΤΡΑ Νο 017-01-012020-03	130.614,19 ευρώ
Ταμείο	41.066,36 ευρώ
ΣΥΝΟΛΟ	722.425,55 ευρώ

Ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής. Μετά την εισήγηση του Προέδρου, έλαβαν το λόγο όλα τα μέλη.

Ο Γραμματέας διαφοροποιήθηκε και κατέθεσε δήλωση, η οποία επισυνάπτεται σε αντίγραφο σ' αυτό το Πρακτικό.

Η Ε.Ε. μετά από διεξοδική συζήτηση κατέληξε ότι όλες οι εισπράξεις και οι δαπάνες που καταγράφονται είναι σύμφωνες με τον προϋπολογισμό που ψηφίστηκε στην 76^η Γ.Σ. του κλάδου και τις αποφάσεις του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Όλα τα μέλη της Ε.Ε. επεσήμαναν την ηθική στάση, αλλά και την ευσυνειδητή και ορθή διαχείριση και εργασία των υπαλλήλων του Λογιστηρίου και της Γραμματείας.

Το παραπάνω πρακτικό, αφού συντάχθηκε, διαβάστηκε και υπογράφηκε όπως ακολουθεί:

Ο Πρόεδρος
Ποζίδης Παναγιώτης

Ο Αντιπρόεδρος
Ίγγιλις Ιωάννης
Τα μέλη

Ο Γεν. Γραμματέας
Δαμαλάς Αριστείδης

Σταυρογιαννόπουλος Αναστάσιος
Καρδαράκος Νικόλαος

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 5^ο (5-6 Ιουνίου 2008)

Στην Αθήνα και στα γραφεία της Δ.Ο.Ε., συνεδρίασε η Ελεγκτική Επιτροπή της Ομοσπονδίας, την Πέμπτη και την Παρασκευή 5 και 6 Ιουνίου 2008, μετά από πρόσκληση του Προέδρου, με θέμα:

« Έλεγχος της οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε., για το χρονικό διάστημα Ι/Ι μέχρι Ι/6/2008 ».

Η Ελεγκτική Επιτροπή, αφού μελέτησε την Έκθεση του Λογιστή κ. Χουλιάρα Κων/νου, ζήτησε διευκρινίσεις, τόσο από τη Διοίκηση της ΔΟΕ, όσο και από τους υπαλλήλους του Λογιστηρίου.

Οι διευκρινίσεις δόθηκαν με κάθε λεπτομέρεια.

Η Ελεγκτική Επιτροπή διαπίστωσε λοιπόν τα ακόλουθα:

Τα Λογιστικά Βιβλία, τα Βιβλιάρια Καταθέσεων, τα Γραμμάτια Εισπράξεων και τα Εντάλματα Πληρωμών, έχουν καλώς και εί-
ναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα της Δ.Ο.Ε..

Τα δεδομένα της Ταμειακής Κατάστασης, έχουν ως εξής:

Υπόλοιπο 31.12.07		722.425,55 ευρώ	
Συν: Εισπράξεις (Ι/Ι -Ι/6/2008)			
Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	734.263,65 ευρώ		
Έσοδα Κεφαλαίων	3.312,58 ευρώ		
Επιχορηγήσεις-Εισφορές	335,00 ευρώ	737.911,23 ευρώ	
Σύνολο			1.460.336,78 ευρώ

Μείον: Πληρωμές (Ι/Ι-Ι/6/2008)

Διάφορα Έξοδα	383.229,98 ευρώ		
Παροχές Τρίτων	38.537,95 ευρώ		
Έξοδα Δ.Σ., Ελεγκτικής Επιτροπής & Αιρετών	45.712,00 ευρώ		
Αμοιβές Προσωπικού	37.682,05 ευρώ		
Αμοιβές στους Συνεργάτες & Τρίτους	4.160,00 ευρώ		
Δαπάνες Εκδόσεων	45.172,96 ευρώ		
Αγορά Παγίων & Τεχν. Εξοπλ.	71.538,63 ευρώ		
Ασφαλιστικοί Οργανισμοί (Ι.Κ.Α.)	23.266,13 ευρώ		
Υποχρεώσεις από Φόρους -Τέλη	8.630,21 ευρώ	657.929,91 ευρώ	
Υπόλοιπο			802.406,87 ευρώ

Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:

Alpha Bank - Λογ/σμός Ταμειευτηρίου Νο 120-002101-040191	21.292,64 ευρώ
A.T.E. - Λογ/σμός Ταμειευτηρίου Νο 017-01-005548-96	213.770,59 ευρώ
A.T.E. - Λογ/σμός Προθεσμίας (Λογ. Ακινήτου)	319.853,03 ευρώ
A.T.E. -Λογ/σμός ΔΗΜΗΤΡΑ Νο 017-01-012020-03	220.438,12 ευρώ
Ταμείο	27.052,49 ευρώ
Σύνολο	802.406,87 ευρώ

Ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής. Μετά την εισήγηση του Προέδρου, έλαβαν το λόγο όλα τα μέλη της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Ο Γραμματέας διαφοροποιήθηκε και κατέθεσε δήλωση, η οποία επισυνάπτεται στο Πρακτικό.

Η Ε.Ε. μετά από διεξοδική συζήτηση κατέληξε ότι όλες οι εισπράξεις και οι δαπάνες που καταγράφονται είναι σύμφωνες με τον προϋπολογισμό που ψηφίστηκε στην 76^η Γ.Σ. του κλάδου και τις αποφάσεις του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Όλα τα μέλη της Ε.Ε. επεσήμαναν την ηθική στάση, αλλά και την ευσυνείδητη και ορθή διαχείριση και εργασία των υπαλλήλων του Λογιστηρίου και της Γραμματείας.

Το παραπάνω πρακτικό, αφού συντάχθηκε, διαβάστηκε και υπογράφηκε όπως ακολουθεί:

Ο Πρόεδρος
Ποζίδης Παναγιώτης

Ο Αντιπρόεδρος
Ίγγιλις Ιωάννης

Ο Γεν. Γραμματέας
Δαμαλάς Αριστείδης

Τα μέλη
Σταυρογιαννόπουλος Αναστάσιος
Καρδαράκος Νικόλαος

2. ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ - ΕΞΟΔΩΝ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 2007 - 2008**ΕΣΟΔΑ**

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ			ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
					Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
1		<u>ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΑΠΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΧΡΗΣΗ</u> Σύνολο αποθεματικών 2-6-07 Αυτά αναλύονται σε: 1) Διαθέσιμα σε μετρητά και καταθέσεις για την εξυπηρέτηση του τακτικού προϋπολογισμού της Δ.Ο.Ε. 2) Αποθεματικό για την αγορά ακινήτου		493.543,04		493.540		493.543,04
2		<u>ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ- ΜΕΛΩΝ</u>				3.144.000		2.357.624,32
	α'	Χρήσης 2006-2007			1.968.000		1.085.160,05	
	β'	Παλαιών Χρήσεων			1.170.000		1.272.429,27	
	γ'	Μεμονωμένες Συνδρομές	76.097,34		6.000		35,00	
3		<u>ΕΣΟΔΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ</u>	417.445,70			13.000		17.909,41
	α'	Τόκοι Τακτ. Αποθεματικού			3.000		6.031,34	
	β'	Τόκοι Αποθεματικού Αγοράς Ακινήτου			10.000		11.878,07	
4		<u>ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΕΙΣΠΡΑΧΘΕΝΤΑ</u>				55.000		20.763,55
	α'	Εγγυοδοσίες Προμηθευτών			5.000		-	
	β'	Καταθέσεις για ενίσχυση αναξιοπαθούντων			20.000		-	
	γ'	Εισπραχθέντα αχρεωστήτως από Συλλόγους			6.000		-	
	δ'	Επιστροφή δανείων Τακτικών Υπαλλήλων			6.000		-	
	ε'	Επιστροφή λοιπών δανείων			12.000		20.763,55	
	στ'	Λοιπά αχρεωστήτως εισπραχθέντα			6.000		-	
5		<u>ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ - ΔΩΡΕΕΣ - ΕΙΣΦΟΡΕΣ</u>				78.000		3.266,45
	α'	Επιχορηγήσεις Εκπαιδευτικών Συνεδρίων			30.000		-	
	β'	Λοιπές επιχορηγήσεις			15.000		2.000,00	
	γ'	Δωρεές			9.000		-	
	δ'	Εισφορές-Εκτακτες συνδρομές			12.000		-	
	ε'	Εκτακτη συνδρομή για αγορά ακινήτου			12.000		1.266,45	
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ						2.893.106,77

ΕΞΟΔΑ

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ	ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
			Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
1		<u>ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ</u>		1.661.000		1.432.012,61
	α'	Έξοδα Γενικών Συνελεύσεων	80.000		70.419,89	
	β'	Οδοιπορικά αντιπροσώπων	400.000		353.543,86	
	γ'	Συμμετοχή σε υπερκείμενες Οργανώσεις	390.000		340.502,55	
	δ'	Εκπαιδευτικά και λοιπά Συνέδρια	160.000		157.604,70	
	ε'	Επιτροπές Μελέτης Ειδικών Θεμάτων	1.000		-	
	στ'	Κινητοποιήσεις για διεκδίκηση αιτημάτων	450.000		414.084,25	
	ζ'	Δικαστικά έξοδα	15.000		1.650,00	
	η'	Δημόσιες σχέσεις - Πολιτιστικές και κοινωνικές εκδηλώσεις	14.500		17.328,02	
	θ'	Δημοσιεύσεις & λοιπά έξοδα τύπου	16.500		15.553,45	
	ι'	Έξοδα παιδαγ. ερευνών	75.000		31.108,28	
	ια'	Επαφές & σχέσεις με Οργ. Εξωτερικού	15.000		3.433,54	
	ιβ'	Κοινωνικές παροχές	8.000		1.373,52	
	ιγ'	Κοινόχρηστες δαπάνες	10.500		7.808,51	
	ιδ'	Γραφική ύλη-Εντυπα-Φωτ/κά	10.500		9.727,34	
	ιε'	Έρανοι - Φιλοδωρήματα - - Φιλοξενία	1.800		1.282,20	
	ιστ'	Διάφορα μικροέξοδα	1.250		1.181,38	
	ιζ'	Έξοδα Οικ. Ελέγχου	1.650		314,05	
	ιη'	Απρόβλεπτα έξοδα	3.500		-	
	ιθ'	Έξοδα καθαριότητας	2.800		1.219,70	
	κ'	Αγορά αναλωσίμων	4.000		3.877,37	
2		<u>ΠΑΡΟΧΕΣ ΤΡΙΤΩΝ</u>		202.500		101.254,04
	α'	Τηλεφωνικά -Τηλεγραφικά	65.000		61.908,45	
	β'	Ταχυδρομικά	6.800		6.259,13	
	γ'	Φωτισμός	8.700		7.748,00	
	δ'	Υδρευση	1.500		520,00	
	ε'	Συντήρηση και μεταρρύθμιση ακινήτων	70.000		3.204,98	
	στ'	Συντήρηση επίπλων και λοιπού εξοπλισμού	19.000		10.607,06	
	ζ'	Συντήρηση και βιβλιοδεσία βιβλίων και συγγραμμάτων	1.500		856,80	
	η'	Συντήρηση Βιβλιοθήκης	1.500		-	
	θ'	Ασφάλιστρα	15.000		8.857,77	
	ι'	Δαπάνες βελτίωσης κοινοχρήστων χώρων	12.000		-	
	ια'	Λοιπές παροχές τρίτων	1.500		1.291,85	

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ ΕΞΟΔΩΝ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 2007-2008

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ	ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
			Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
3		<u>ΑΜΟΙΒΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ</u>		164.000		142.320,53
	α'	Αμοιβές Τακτικών Υπαλλήλων	126.000		111.857,64	
	β'	Εισφορές σε Δημόσιο και Ασφαλιστικά Ταμεία	38.000		30.462,89	
4		<u>ΑΜΟΙΒΕΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ & ΤΡΙΤΩΝ</u>		20.000		11.638,24
	α'	Αμοιβές Ειδ. Συνεργατών	14.000		10.628,24	
	β'	Αμοιβές Τρίτων	6.000		1.010,00	
5		<u>ΕΞΟΔΑ Δ.Σ. - ΕΛΕΓΚ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ -ΑΙΡΕΤΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ</u>		150.500		114.742,10
	α'	Έξοδα κίνησης Δ.Σ.	62.000		60.300,00	
	β'	Έξοδα στέγασης Δ.Σ.	35.000		24.000,00	
	γ'	Έξοδα κίνησης Αιρετών Συμβούλων	12.000		10.800,00	
	δ'	Έξοδα στέγασης Αιρετών Συμβούλων	9.000		6.000,00	
	ε'	Περιοδείες Δ.Σ.	8.000		-	
	στ'	Έξοδα οικοσκευών	7.000		845,80	
	ζ'	Έκτακτη κίνηση Δ.Σ. & Αιρ.	2.500		-	
	η'	Έξοδα Ελεγκτικής Επιτροπής	15.000		12.796,30	
6		<u>ΔΑΠΑΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ</u>		368.000		175.786,65
	α'	Διδασκαλικό Βήμα	230.000		115.428,97	
	β'	Επιστημονικό Βήμα	98.000		40.952,25	
	γ'	Λοιπές Εκδόσεις	40.000		19.405,43	
7		<u>ΠΑΓΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ & ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ</u>		381.500		87.794,12
	α'	Αγορά επίπλων & λοιπού εξοπλισμού	60.000		33.094,62	
	β'	Αγορά βιβλίων και συγγραμμάτων	1.500		-	
	γ'	Αγορά ακινήτου	320.000		54.699,50	
8		<u>ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝΤΑ</u>		55.000		19.077,83
	α'	Επιστροφή εγγυήσεων προμηθευτών	5.000		-	
	β'	Ενίσχυση αναξιοπαθούντων	20.000		-	
	γ'	Επιστροφή πιστωτικών υπολοίπων Συλλόγων	6.000		-	
	δ'	Χορήγηση μικροδανείων σε υπαλλήλους ΔΟΕ	6.000		-	
	ε'	Λοιπά δάνεια	12.000		19.077,83	
	στ'	Λοιπά αχρεωστήτως καταβληθέντα	6.000		-	

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ			ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
					Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
9		<u>ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΦΟΡΟΙ-ΤΕΛΗ</u>				1.000		191,90
10		<u>ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΣΕ ΝΕΑ ΧΡΗΣΗ</u>				780.040		802.406,87
		Αποθεματικό Τακτικού Προϋπολογισμού Αποθεματικό για την αγορά ακινήτου					372.213,02 430.193,85	
		Λογ/σμοί τάξεως χρεωστικοί						5.881,88
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ						2.893.106,77

<u>ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΟΙΚΟΝ. ΧΡΗΣΗΣ 2007-2008</u>		
3.6.2007 - 1.6.2008		
α)	Υπόλοιπο 2.6.2007	493.543,04
	Αποθεμ. Τακτικού Προϋπολογισμού	76.097,34
	Αποθεματικό για αγορά ακινήτου	417.445,70
β)	Έσοδα από 3.6.2007 μέχρι 1.6.2008	2.399.563,73
	ΣΥΝΟΛΟ	2.893.106,77
α)	Έξοδα από 3.6.2007 μέχρι 1.6.2008	2.084.818,02
β)	Υπόλοιπο 1.6.2008	802.406,87
	Αποθεμ. Τακτικού Προϋπολογισμού	372.213,02
	Αποθεματικό για αγορά ακινήτου	430.193,85
	Λογ/σμοί τάξεως χρεωστικοί	5.881,88
	ΣΥΝΟΛΟ	2.893.106,77

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ**με αφορμή τα επεισόδια
στην 77η Γ.Σ. του κλάδου**

Αθήνα 2/7/2008

Προς: Τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών Π.Ε.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. καταδικάζει απερίφραστα και με τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο τα επεισόδια που έγιναν κατά τη διάρκεια της πανηγυρικής εκδήλωσης της 77ης Γ.Σ. του κλάδου, που είχαν ως αποτέλεσμα την αποχώρηση του Υφυπουργού Παιδείας κ. Ανδρέα Λυκουρέντζου, από τις εργασίες της Συνέλευσης.

Οι 76.000 δάσκαλοι της χώρας αισθάνονται βαθιά προσβεβλημένοι από την ψευδή εικόνα που δημιούργησε στην κοινή γνώμη, για τον κλάδο, μια ισχυρή μειοψηφία που με τη στάση και τη συμπεριφορά της ανήγαγε το χουλιγκανισμό σε ύψιστη συνδικαλιστική πράξη.

Τέτοιες ενέργειες είναι ξένες με το ήθος του δασκάλου που ξέρει να αγωνίζεται με αξιοπρέπεια - όπως έκανε στην πολυήμερη απεργιακή κινητοποίηση του φθινοπώρου του 2006 - και σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να αμαυρώσουν την πολύχρονη προσφορά και δράση του για ένα καλύτερο σχολείο προς όφελος των παιδιών του λαού μας.

Από τη Δ.Ο.Ε.

Αθήνα 24/7/2008

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ**ΠΡΟΣ:**

- 1) Τον Υπουργό Παιδείας κ. Στυλιανίδη Ευριπίδη
- 2) Τον Υφυπουργό Παιδείας κ. Ανδρέα Λυκουρέντζο

ΚΟΙΝ.: Συλλόγους Εκ/κών Π.Ε.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., με ομόφωνη απόφαση του, καταγγέλλει την πρακτική υπηρεσιακών παραγόντων του Υπουργείου Παιδείας, οι οποίοι με «συνεντεύξεις» και «διαρροές» ενημερώνουν συγκεκριμένη ιδιωτική ιστοσελίδα για υπηρεσιακά θέμ'ατά του Υπουργείου Παιδείας, (πίνακες αναπληρωτών, μόνιμοι διορισμοί, κλπ), που αφορούν χιλιάδες εκπ/κούς Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Επειδή αυτή η επιλεκτική ενημέρωση αποτελεί, εδώ και αρκετό καιρό, πάγια πρακτική υπηρεσιακών παραγόντων του ΥΠΕΠΘ, το Δ.Σ. της ΔΟΕ καλεί την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να παρέμβει και να σταματήσει άμεσα αυτό το απαράδεκτο καθεστώς και, σεβόμενη το θεσμικό της ρόλο, να ενημερώνει η ίδια με επίσημες ανακοινώσεις της και όχι με διαρροές, τους εκπαιδευτικούς για τα θέματα που τους αφορούν.

Από τη Δ.Ο.Ε.

Αθήνα 19/8/2008

ΠΡΟΣ:

Τον Υπουργό Παιδείας κ. Ευριπίδη Στυλιανίδη

ΚΟΙΝ.:

1. Υφυπουργό Παιδείας κ. Ανδρέα Λυκουρέντζο
2. Γ. Γραμματέα ΥΠΕΠΘ κ. Δημήτριο Πλατή

Κύριε Υπουργέ

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ, ενόψει της έναρξης της νέας σχολικής χρονιάς, ζητά να έχει συνάντηση μαζί σας για όλα τα ζητήματα που αφορούν την Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση και τους λειτουργούς της.

Με τιμή
Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος
Μπράτης Δημήτρης

Ο Γενικός Γραμματέας
Μαντάς Κομνηνός

(Αντίστοιχο έγγραφο στάλθηκε προς τους αρχηγούς των κομμάτων που εκπροσωπούνται στο κοινοβούλιο).

Συμμετοχή στη συγκέντρωση της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και της Γ.Σ.Ε.Ε. Σάββατο 6/9 ώρα 18.00 άγαλμα Βενιζέλου, Θεσσαλονίκη

Αθήνα 20/8/2007

Προς τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών Π.Ε.

Συνάδελφοι,

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. αποφάσισε τη συμμετοχή του κλάδου μας στη συγκέντρωση διαμαρτυρίας που οργανώνει η ΑΔΕΔΥ και η ΓΣΕΕ το **Σάββατο 6-9-08 και ώρα 18.00 στο άγαλμα Βενιζέλου στη Θεσσαλονίκη**, με την ευκαιρία των εγκαίνιων της Διεθνούς Έκθεσης.

Η συμμετοχή μας στη συγκέντρωση έχει ως στόχο να

διεκδικήσει λύσεις στα αιτήματα του κλάδου.

Καλούνται όλοι οι συνάδελφοι των Συλλόγων της Θεσσαλονίκης και της Βόρειας Ελλάδας να στηρίξουν με τη συμμετοχή τους αυτή την κινητοποίηση του κλάδου. Οι τοπικοί σύλλογοι (με έξοδά τους) μπορούν να εκμισθώσουν λεωφορεία για να εξασφαλίσουν την παρουσία των συναδέλφων στο συλλαλητήριο.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος
Μπράτης Δημήτρης

Ο Γεν. Γραμματέας
Μαντάς Κομνηνός

Ανακοίνωση

με αφορμή την περικοπή κατά 25% των μόνιμων διορισμών στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση την επόμενη διετία (2009-2011)

Αθήνα 27/8/2008

Προς τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών Π.Ε.

Τη στιγμή που οι ανάγκες του Δημόσιου Σχολείου, για εκπαιδευτικό προσωπικό, πολλαπλασιάζονται η Κυβέρνηση και η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, συνεχίζοντας την πολιτική των περικοπών, στον ευαίσθητο χώρο της παιδείας, **ανακοίνωσαν τη μείωση κατά 25%, των διορισμών των μόνιμων εκ/κών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης για τη διετία 2009-2011. Ο αριθμός των διορισμών, που ανακοινώθηκε, είναι ο χαμηλότερος της τελευταίας δεκαπενταετίας, με εξαίρεση τη διετία 2005-2007, που ήταν από τις χειρότερες στην εκπαίδευση.**

Συγκεκριμένα, ενώ την προηγούμενη διετία (2007-2009) είχαν γίνει 6.000 μόνιμοι διορισμοί στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση από ΑΣΕΠ και ενιαίο πίνακα (4.400 δασκάλων και 1.600 νηπιαγωγών), για τη διετία 2009-2011 ο αριθμός που ανακοινώθηκε, από ΑΣΕΠ και ενιαίο πίνακα, είναι 4.500 (3.500 δασκάλων και 1.000 νηπιαγωγών). Μείωση 1.500 θέσεων (900 δασκάλων, 600 νηπιαγωγών) ή κατά 25%.

Χαρακτηριστικό της αξιοπιστίας του Υπουργείου Παιδείας είναι το γεγονός ότι οι διορισμοί που, τελικά, ανακοινώθηκαν στις 25/8/08 υπολείπονται κατά 658 σε σχέση με εκείνους που είχαν ανακοινωθεί από το ίδιο Υπουργείο στις 25/6/08 με ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ.

Συγκεκριμένα για την Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση είχαν α-

νακοινωθεί, στις 25/6/08, 3.120 διορισμοί και στις 25/8/08 υπογράφηκαν τελικά 2.720 (400 λιγότεροι).

Ύστερα από τα παραπάνω, το Δ.Σ. της ΔΟΕ:

- **Καταγγέλλει** την εκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης, την πολιτική των περικοπών, που ξεκίνησε με τη μείωση των δαπανών για την παιδεία, και που συνεχίζεται με τη μείωση του αριθμού των διορισμών. Η μείωση αυτή δεν αποτελεί αποσπασματικό μέτρο, αλλά εντάσσεται στο σύνολο των αναδιρθρώσεων που προωθεί η νεοφιλελεύθερη πολιτική, για αποδόμηση της Δημόσιας Εκπαίδευσης, για παραπέρα ιδιωτικοποίηση της, για υποχρηματοδότηση και χτύπημα των κοινωνικών δικαιωμάτων. **Η μείωση των διορισμών θα** οδηγήσει σε νέες συμπτώσεις τμημάτων και υποβαθμίσεις σχολών, σε αύξηση των μαθητών ανά τμήμα, σε πλήρη υποβάθμιση του εκπαιδευτικού έργου με τα κενά που θα δημιουργηθούν, σε ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων με αύξηση της ανασφάλισης εργασίας και της ωρομίσθιας, με υποχρεωτικές υπερωρίες και αυταρχισμό στο σχολείο. Είναι σίγουρο ότι η πολιτική αυτή λειτουργεί, τελικά, υπέρ της ιδιωτικής εκπαίδευσης η οποία, όπως αποδεικνύεται, αποτελεί επιλογή της κυβέρνησης.

- **Καλεί** την κυβέρνηση και την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να αναθεωρήσουν την απόφαση τους αυτή και να προχωρήσουν, άμεσα, σε **συνολική αύξηση του αριθμού των μόνιμων διορισμών, προκειμένου να καλυφθούν όλα τα πραγματικά κενά στην εκπαίδευση.**

Από τη Δ.Ο.Ε.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ**με αφορμή την κατάργηση χορήγησης του επιδόματος Ειδικής Αγωγής στο Ειδικό Εκπαιδευτικό και στο Ειδικό Βοηθητικό Προσωπικό**

Αθήνα 1/9/2008

Προς: Τους Συλλόγους Εκπ/κών Π.Ε.

Η απόφαση της κυβέρνησης, με την οποία καταργούνται τα επιδόματα (**επίδομα ειδικής αγωγής, εξωδίδακτικό και κίνητρο απόδοσης**) στο Ειδικό Εκπαιδευτικό Προσωπικό και στο Ειδικό Βοηθητικό Προσωπικό, που υπηρετεί στην ειδική αγωγή, επιδόματα που θεσπίστηκαν με νόμους και που είναι εγγεγραμμένα στον κρατικό προϋπολογισμό, είναι απολύτως απαράδεκτη και αδικαιολόγητη και έρχεται ως συνέχεια των περικοπών των δαπανών για την Παιδεία και της πρόσφατης περικοπής κατά 25% των μόνιμων διορισμών στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση. Ιδιαίτερα αποκαλυπτική της κυβερνητικής πολιτικής είναι η απάντηση που έδωσε στη Βουλή ο Υφυπουργός Παιδείας για το θέμα: «Υπάρχει έλλειμμα 28 δις, Ευρώ στην κρατικό προϋπολογισμό και πρέπει να καλυφθεί».

Η αδιανόητη περικοπή αποδοχών των εργαζομένων, δεν πλήττει μόνο τους ίδιους και τις οικογένειές τους, αλλά **δυναμιζεί την ίδια την ποιότητα της εκπαίδευσης, αφού**

υποσκάπτει την εσωτερική λειτουργία των δομών της ειδικής εκπαίδευσης.

Το επικίνδυνο είναι ότι, η κυβέρνηση, δεν αντιλαμβάνεται τις συνέπειες των ρυθμίσεων της στην εκπαίδευση των παιδιών και ότι η δυνατότητα εξίσωσης των ευκαιριών των μαθητών με αναπηρία **απαιτεί περισσότερη χρηματοδότηση και όχι περικοπές και ιδιαίτερα επένδυση στο ανθρώπινο δυναμικό της που είναι το θεμέλιο και η προϋπόθεση της πραγματικής και ουσιαστικής εκπαίδευσης.**

Απαιτούμε μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους τους εργαζόμενους στην Ειδική Αγωγή. Ενσωμάτωση των επιδομάτων στο βασικό μισθό.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. εκφράζει την αμέριστη συμπαράσταση του στο Ειδικό εκπαιδευτικό προσωπικό και στο ειδικό βοηθητικό προσωπικό που υπηρετεί στην Ειδική Αγωγή, και καλεί την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να αποσύρει, άμεσα, από τη Βουλή την απαράδεκτη και ανάληπτη διάταξη.

Από τη Δ.Ο.Ε.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Αθήνα 3/9/2008

Προς τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών Π.Ε.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. είχε επισημάνει έγκαιρα - **από το Δεκέμβριο του 2006** - πως ο ένας χρόνος υποχρεωτική προσχολική αγωγή, που ψηφίστηκε στο Ν. 3518/06, **θα ήταν γράμμα κενό περιεχομένου αν δεν συνοδευόταν από τη λήψη συγκεκριμένων μέτρων όπως:**

- Η κατασκευή νέων αιθουσών για Νηπιαγωγεία
 - Η πρόσληψη Νηπιαγωγών για να καλυφθούν τα κενά
- Δυστυχώς επιβεβαιωθήκαμε. Η κυβέρνηση και η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ, δύο χρόνια τώρα τίποτε δεν έκαναν προς αυτή την κατεύθυνση με αποτέλεσμα **60.000 παιδιά να βρίσκονται σήμερα εκτός Δημόσιου Νηπιαγωγείου** οδηγώντας τους γονείς στους ιδιωτικούς παιδικούς σταθμούς και στους παιδικούς σταθμούς των Δήμων πληρώνοντας έτσι δίδακτρα για τη φοίτηση των παιδιών τους.

Το πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί **αυτή τη στιγμή** είναι τεράστιο και οι ευθύνες που βαρύνουν αποκλειστικά την κυβέρνηση και την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ που, αντί να πάρουν μέτρα για την επίλυση του, μειώνουν για την επόμενη διετία τους διορισμούς Νηπιαγωγών κατά 50%.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., για όλους τους παραπάνω λόγους, καταδικάζει την αντιεκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης που ιδιωτικοποιεί και υποβαθμίζει παραπέρα την εκπαίδευση. Διεκδικούμε:

- **Δημόσια Δωρεάν 6χρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή για όλα τα παιδιά ηλικίας 4-6 χρόνων**
- **Εξασφάλιση των απαραίτητων υποδομών (διδασκητρίων κλπ) για να φοιτήσουν όλα τα παιδιά**
- **Αύξηση του αριθμού των μόνιμων διορισμών για να καλυφθούν τα κενά στα νηπιαγωγεία**
- **15 παιδιά σε κάθε τμήμα Νηπιαγωγείου**

Από τη Δ.Ο.Ε.

■ Εκλογές για την ανάδειξη αιρετών μελών των Υπηρεσιακών Συμβουλίων (ΠΥΣΠΕ - ΑΠΥΣΠΕ - ΚΥΣΠΕ)

Τετάρτη 5 Νοεμβρίου 2008

Αθήνα 11/9/2008

Προς τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών Π.Ε.

ΕΞ. ΕΠΕΙΓΟΝ

Συνάδελφοι

Σύμφωνα με το Π.Δ. 1/2003, άρθρο 19 οι εκλογές για την ανάδειξη αιρετών εκπροσώπων των εκπαιδευτικών, στα Υπηρεσιακά Συμβούλια (ΠΥΣΠΕ - ΑΠΥΣΠΕ-ΚΥΣΠΕ) διεξάγονται την πρώτη εργάσιμη Τετάρτη του μηνός Νοεμβρίου, κάθε δεύτερου έτους.

Φέτος οι εκλογές θα γίνουν την Τετάρτη 5 Νοεμβρίου 2008. Ως καταληκτική ημερομηνία υποβολής υποψηφιοτήτων από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις ορίζεται η 26^η Σεπτεμβρίου 2008.

Ύστερα από τα παραπάνω σας ενημερώνουμε για τα εξής:

1. Οι υποψηφιότητες για τα ΑΠΥΣΠΕ - ΚΥΣΠΕ πρέπει να υποβληθούν στη Δ.Ο.Ε. **το αργότερο μέχρι την Τετάρτη 24 Σεπτεμβρίου 2008**, προκειμένου να διαβιβαστούν στους περιφερειακούς Δ/ντές και στο Γ. Γραμματέα του ΥΠΕΠΘ.

2. Οι υποψηφιότητες για τα ΠΥΣΠΕ πρέπει να υποβληθούν στους τοπικούς συλλόγους, μέχρι την Τετάρτη 24 Σε-

πτέμβρη 2008, προκειμένου να διαβιβαστούν στους Δ/ντές Εκπαίδευσης, **το αργότερο μέχρι 26-9-08** (αν υπάρχουν πολλοί Σύλλογοι, στο μεγαλύτερο Σύλλογο του ΠΥΣΠΕ).

3. Σας στέλνουμε υπόδειγμα αίτησης υποψηφιότητας, η οποία περιλαμβάνει τα στοιχεία που πρέπει **οπωσδήποτε** να συμπληρωθούν, καθώς και την εγκύκλιο του ΥΠΕΠΘ.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος
Μπράτης Δημήτρης

Ο Γεν. Γραμματέας
Μαντάς Κομνηνός

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ 1: Οι αιτήσεις για ΑΠΥΣΠΕ - ΚΥΣΠΕ κατατίθενται στη Δ.Ο.Ε. από τους εκπροσώπους των παρατάξεων κεντρικά με κατάσταση. Οι ανεξάρτητοι υποψήφιοι για ΑΠΥΣΠΕ - ΚΥΣΠΕ πρέπει να καταθέσουν αυτοπροσώπως την αίτηση τους στη Δ.Ο.Ε. μέχρι 24-9-2008.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ 2: Επειδή στην εγκύκλιο του Υπουργείου Παιδείας αναφέρεται ως καταληκτική ημερομηνία υποβολής των υποψηφιοτήτων η 22^η Σεπτεμβρίου 2008, σας ενημερώνουμε ότι έχει ζητηθεί από τη ΔΟΕ και την ΟΛΜΕ παράταση η οποία θα δοθεί και θα ορίζει ως καταληκτική ημερομηνία την 26^η Σεπτεμβρίου 2008.

■ Εκλογές αιρετών εκπροσώπων για τα Υπηρεσιακά Συμβούλια

Αθήνα 11/9/2008

Προς: Τον Υφυπουργό Παιδείας κ. Ανδρέα Λυκουρέντζο
ΚΟΙΝ:

Συλλόγους Εκπ/κών Π.Ε.

ΣΧΕΤ: Αρ. Πρωτ: 115972/Δ1/10-9-08/ ΥΠΕΠΘ

Κύριε Υφυπουργέ

Με την παραπάνω σχετική εγκύκλιο σας καθορίζετε τις διαδικασίες που αφορούν στην εκλογή αιρετών μελών των Υπηρεσιακών Συμβουλίων των εκπαιδευτικών.

Στην παρ. 5 της εγκυκλίου αναφέρεται: «Για τη διευκόλυνση των εκλογών και τη διασφάλιση της ευρύτερης δυνατής συμμετοχής τους, χορηγείται άδεια μιας (1) ημέρας στους εκπαιδευτικούς που για αντικειμενικούς λόγους (π.χ. λόγω μεγάλης απόστασης του εκλογικού τμήματος από το χώρο εργασίας, ή λόγω δυσκολιών μετακίνησης) δυσχεραίνονται να ασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα. Για την εύρυθμη λειτουργία των σχολείων

παρακαλούνται οι κ.κ. Διευθυντές να αναμορφώσουν το συντομότερο δυνατόν το πρόγραμμα λειτουργίας του σχολείου κατά την ημέρα των εκλογών και να ενημερώσουν έγκαιρα τους μαθητές».

Σας επενθυμίζουμε πώς, από τότε που καθιερώθηκε η διεξαγωγή των εκλογών για τους αιρετούς (2004) να γίνεται σε εργάσιμη μέρα, χορηγούνταν άδεια μιας μέρας για τους εκπαιδευτικούς που θα ασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα. Αυτό έγινε και το 2004 και το 2006.

Για να μη δημιουργηθεί σύγχυση και αναστάτωση στα σχολεία σας καλούμε να χορηγήσετε για την 5^η Νοέμβρη 2008 άδεια μιας μέρας σε ΟΛΟΥΣ τους εκπαιδευτικούς που θα ασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος
Μπράτης Δημήτρης

Ο Γεν. Γραμματέας
Μαντάς Κομνηνός

■ Αποσπάσεις εκπαιδευτικών Μουσικής στο Ν. Αχαΐας

Αθήνα 11/9/2008

Προς:

1. Τον Υπουργό Παιδείας κ. Ευριπίδη Στυλιανίδη
 2. Τον Υφυπουργό Παιδείας κ. Ανδρέα Λυκουρέντζο
- Κύριοι Υπουργοί

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. έχει γίνει δέκτης έντονων διαμαρτυριών συναδέλφων μας εκπαιδευτικών Μουσικής, που δεν πήραν απόσπαση, τη φετινή χρονιά, για το Νομό Αχαΐας, ενώ υπάρχουν 28 λειτουργικά κενά.

Θεωρούμε απαράδεκτο το γεγονός να προσλαμβάνονται αναπληρωτές εκπαιδευτικοί Μουσικής στο Ν. Αχαΐας και να μην ικανοποιούνται οι αιτήσεις απόσπασης μόνιμων

συναδέλφων μας, οι οποίοι αντιμετωπίζουν σοβαρότατα οικογενειακά προβλήματα.

Ύστερα από τα παραπάνω, κύριοι Υπουργοί, το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., με ομόφωνη απόφασή του, σας καλεί:

- Να ικανοποιήσετε τις αιτήσεις απόσπασης των συναδέλφων μας στα λειτουργικά κενά του Ν. Αχαΐας.
- Να συστήσετε οργανικές θέσεις εκπαιδευτικών Μουσικής σε όλη τη χώρα και να προχωρήσετε σε μόνιμους διορισμούς.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος
Μπράτης Δημήτρης

Ο Γεν. Γραμματέας
Μαντάς Κομνηνός

Απόφαση

του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. για τον αγωνιστικό σχεδιασμό δράσης του κλάδου στο δίμηνο Σεπτέμβρη-Οκτώβρη 2008

Αθήνα 11/9/2008

Προς: Τους Συλλόγους Εκπ/κών Π.Ε.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Χρόνια τώρα προωθείται και εφαρμόζεται σταθερά, μεθοδικά και επίμονα ένα συνολικό σχέδιο αναδιάρθρωσεων στην κοινωνία. Οι αναδιρθρώσεις αυτές στοχεύουν στην πλήρη ανατροπή κάθε κοινωνικού και συλλογικού δικαιώματος στην εργασία και ταυτόχρονα στην ανατροπή κάθε συλλογικού και κοινωνικού δικαιώματος στη γνώση και την ενιαία μόρφωση. Θέλουν ένα φτηνό, ευέλικτο και ελεγχόμενο σχολείο που θα κατατάσσει και θα προσαρμόζει τους μαθητές του στο θρυμματισμένο κόσμο μιας φτηνής, ακατοχύρωτης, ασταθούς και ελεγχόμενης εργασίας.

Η κατανόηση των δομικών και συνολικών χαρακτηριστικών της αναδιάρθρωσης αυτής μας υποχρεώνει να δυναμώσουμε τους συλλογικούς αγώνες στο επίπεδο ενός μετώπου Παιδείας -Εργασίας, που είναι απαραίτητος όρος για μια συνολική ανατροπή της συντηρητικής πολιτικής. Μας υποχρεώνει να δυναμώσουμε τα κοινωνικά χαρακτηριστικά των αιτημάτων μας και τον κοινωνικό προσανατολισμό των αγώνων μας. Αυτή η σύνδεση με την κοι-

νωνία έχει δώσει στο εκπαιδευτικό κίνημα και στους αγώνες του τη δυνατότητα να έχει αποτρέψει μέχρι σήμερα βασικά στοιχεία των αναδιρθρώσεων που προωθούνται.

Η κατάσταση σήμερα

Για μια ακόμη φορά, η νέα σχολική χρονιά μας βρίσκει με την **αντιδραστική πολιτική να οξύνεται και βαθαίνει σ' όλα τα επίπεδα:**

- Η παρατεταμένη λιτότητα που παγιώνεται και με τον προϋπολογισμό του 2008, πολιτική που προσαρμόζεται στις αντιλαϊκές επιλογές της Ε.Ε., της ΟΝΕ και του Συμφώνου Σταθερότητας, σε συνδυασμό με τη γενικευμένη ακρίβεια, τη σύνδεση μισθού -παραγωγικότητας, τη φοροπνητική πολιτική και τα νέα φοροεισπρακτικά μέτρα της κυβέρνησης, καθώς και τις αυξήσεις κοροϊδία, σε συνδυασμό με τα παιχνίδια του μεγάλου κεφαλαίου με το πετρέλαιο, συνιστούν άλλη μια σκληρή επίθεση στο εισόδημα των εκπαιδευτικών και των εργαζομένων.

- Προωθείται η κατεδάφιση της δημόσιας εκπαίδευσης με τη σκόπιμη, σταθερή και βίαιη πολιτική της υποχρηματοδότησης και της νέας μείωσης των δαπα-

νών στο 3,12% του ΑΕΠ που έχει ως άμεση συνέπεια: τη μείωση των διορισμών την επόμενη διετία, από 25-50%, το χτύπημα όλων των προγραμμάτων αντισταθμιστικής αγωγής (τάξεις υποδοχής, τμήματα ένταξης, ενισχυτικής διδασκαλίας), τις εκτεταμένες συμπτήσεις τμημάτων και τις προτάσεις για υποβιβασμούς σχολείων, τις αυθαίρετες μετακινήσεις εκπαιδευτικών, τις υποχρεωτικές υπερωρίες, την καταστρατήγηση των εργασιακών σχέσεων και την παγίωση της ωρομίσθιας. Το **πόρισμα του ΕΣΥΠ επιχειρεί τη γενικευμένη εφαρμογή της αξιολόγησης-κατηγοριοποίησης** σχολείων, μαθητών και εκπαιδευτικών με φακέλους εσωτερικής και εξωτερικής αξιολόγησης.

• **Τα νηπιαγωγεία παραδίδονται στους δήμους και τους ιδιώτες**, 60.000 χιλιάδες παιδιά αποκλείονται από το δημόσιο νηπιαγωγείο και καταστρατηγούνται τα εργασιακά δικαιώματα των νηπιαγωγών με την αντιπαιδαγωγική αύξηση του ωραρίου για τα νήπια και την αυθαίρετη και παράνομη αύξηση του ωραρίου των νηπιαγωγών, καταστρατηγώντας τις εργασιακές σχέσεις.

• **Την επέκταση των νέων αντιασφαλιστικών μέτρων και στο δημόσιο** που συνδέονται με το νέο μισθολόγιο με την άμεση ή έμμεση αύξηση των ορίων ηλικίας και των εισφορών, την παράδοση όλων των αποθεματικών στα ιάχρτέλ της αγοράς, την πλήρη μετατροπή των ασφαλιστικών δικαιωμάτων σε ατομική υπόθεση του κάθε εργαζόμενου, ενώ από 1-1-2008 πλήττονται σφοδρά τα ασφαλιστικά μας δικαιώματα, αφού πέρα από τα όρια ηλικίας αλλάζουν και τα ποσοστά. Από το 70% του μέσου όρου της τελευταίας πενταετίας στο 60% του μέσου όρου της τελευταίας δεκαετίας.

• **Τη διεύρυνση των ελαστικών μορφών εργασίας με:** γιγάντωση του αριθμού των ωρομισθίων, νέα ρύθμιση για αναπληρωτές που κατηγοριοποιεί ακόμα περισσότερο το χώρο της μη μόνιμης εργασίας και κάνει πιο δύσκολο το διορισμό, απόπειρα εισαγωγής νέων μορφών ελαστικής εργασίας (stage) για βοηθητικό προσωπικό στα σχολεία.

• **Την παραπέρα ιδιωτικοποίηση με:** ΟΤΕ-Ολυμπιακή-ΔΕΗ-ΣΔΙΤ κ.λπ. και επέλαση επιχειρηματικών προγραμμάτων στα σχολεία, ιδιωτικοοικονομικές λειτουργίες πλευρών της εκπαίδευσης με προώθηση της ανάληψης ευθυνών από χορηγούς και ιδιωτικούς φορείς. **Η θεσμική εισβολή των επιχειρήσεων και εταιρειών στο σχολείο και η εφαρμογή στην εκπαίδευση των «Συμπράξεων Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα»** αλλοιώνουν το δημόσιο χαρακτήρα του και το παραδίδουν στην υπηρεσία της αγοράς

και του κέρδους.

• **Την προώθηση της επιχειρηματικής παιδείας με:** ιδιωτικοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, εφαρμογή του νόμου πλαισίου, αλλαγές στην εκπαιδευτική δομή, αξιολόγηση σε όλες τις βαθμίδες (όπως αναφέρεται στο πόρισμα του ΕΣΥΠ) και για όλους τους εμπλεκόμενους, μαθητές- εκπαιδευτικούς- ιδρύματα, (το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο έχει έτοιμα τα κριτήρια αξιολόγησης).

• **Τη συντηρητική επίθεση στο περιεχόμενο της εκπαίδευσης με:** αναλυτικά προγράμματα-νέα βιβλία-πλαίσιο που εντείνουν τους ταξικούς φραγμούς, με πακέτα επιμόρφωσης- καινοτομίες μέσω της διαχείρισης επιχειρηματικών ομίλων

• **Την ένταση του αυταρχικού και συντηρητικού πλαισίου με:** έξαρση της διοικητικής αυθαιρεσίας, «δικτατορία» των εγκυκλίων, ποινικοποίηση των αγώνων, απαγορεύσεις (π.χ. 132° Δ.Σ. Αθηνών).

Απέναντι σε αυτές τις εξελίξεις στη Δημόσια Εκπαίδευση, μπροστά στο φάσμα της νέας λιτότητας και της αντιασφαλιστικής καταίγιδας, οι εκπαιδευτικοί δε μένουν απαθείς. Οι εκπαιδευτικοί μπορούν και πρέπει να βγουν ξανά μπροστά, στο δρόμο του πανεκπαιδευτικού μετώπου, στο δρόμο του κοινού αγώνα με διάρκεια και προοπτική, **στο δρόμο του διακλαδικού και πανεργατικού συντονισμού για την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής.** Απέναντι σε μια ενιαία πολιτική που πλήττει και σαρώνει τα εργατικά και λαϊκά δικαιώματα οι προτάσεις για τον προγραμματισμό δράσης πρέπει να στοχεύουν στην ανάπτυξη αγώνων με συντονισμό των χώρων απ' όλο το εργατικό κίνημα.

Α. Διεκδικητικό πλαίσιο:

Υπεράσπιση της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης

Ενιαίο 12χρονο δημόσιο δωρεάν σχολείο - δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή. Άμεση κάλυψη όλων των κενών με μαζικούς διορισμούς. Αύξηση της οργανικότητας των σχολείων με βάση τους 20 μαθητές ανά τμήμα και 15 στο νηπιαγωγείο. Ενιαία Δημόσια Δωρεάν Εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες χωρίς αποκλεισμούς. Χρηματοδότηση της εκπαίδευσης στο 15% του ΓΚΠ ή το 5% του ΑΕΠ. Άμεσος διπλασιασμός των χρηματοδοτήσεων των σχολείων για τις λειτουργικές τους ανάγκες και για τη διαμόρφωση των συνολικών υποδομών Όχι στην ιδιωτικοποίηση και την εμπο-

ρευματοποίηση της εκπαίδευσης. Κατάργηση των ΣΔΙΤ. Όχι στην εισβολή των επιχειρήσεων, των χορηγών και των εταιρειών στο σχολείο.

Κατάργηση του άρθρου 32 στο Νόμο 3577/2007. Κανένα Νηπιαγωγείο στους Δήμους και στους Ιδιώτες Μαζικοί διορισμοί νηπιαγωγών, για να καλυφθούν οι ανάγκες για τη 2χρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή. Κανένα νήπιο 4-6 ετών εκτός του δημόσιου νηπιαγωγείου. Όχι στην ιδιωτικοποίηση. Όχι στην αποκέντρωση και συγκεκριμένα στην υπαγωγή νηπιαγωγείων, σχολικών μονάδων και εκπαιδευτικών λειτουργιών στους Δήμους που προωθούνται με τα νέα σχέδια του Υπουργείου Εσωτερικών και της Κυβέρνησης.

Όχι στην αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος. Κατάργηση του νόμου πλαισίου για τα ΑΕΙ. Όχι στην αναγνώριση των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών.

Οικονομική αξιοπρέπεια-αυξήσεις στους μισθούς:

Μισθός 1400€ καθαρά για τον πρωτοδιόριστο, με ενσωμάτωση όλων των επιδομάτων στο βασικό μισθό. Όχι στη σύνδεση μισθού-απόδοσης. Γνήσιες Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας. Αφορολόγητο ίσο με το μισθό του πρωτοδιόριστου.

Όχι στην κατεδάφιση της κοινωνικής ασφάλισης

Κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων όλων των κυβερνήσεων από το 1990 μέχρι σήμερα. **(Σιούφα, Ρέππα, Πετραλιά)**. Ακύρωση όλων των αντιασφαλιστικών μέτρων που προωθεί η κυβέρνηση. Ενιαία δημόσια καθολική κοινωνική ασφάλιση. Πλήρης ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για όλους. Πλήρης σύνταξη στα 30 χρόνια εργασίας (30/30) στο 80% του καταληκτικού μισθού. Κατάργηση της διάταξης για εξαγορά της στρατιωτικής θητείας. Δικαίωμα παραίτησης κατά τη διάρκεια της χρονιάς. Ενιαία ασφαλιστικά δικαιώματα για όλους, χωρίς διαχωρισμούς σε νέους - παλιούς ασφαλισμένους. Όχι στη διάθεση των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων στο χρηματιστήριο. Επιστροφή όλων των κλεμμένων αποθεματικών στα ασφαλιστικά ταμεία. Εγγύηση του κράτους για τα αποθεματικά των ταμείων. Εργατικός έλεγχος και άσκηση βέτο των εργαζομένων στη λειτουργία των ταμείων. Όχι στην εισφοροπαλλαγή-εισφοροδιαφυγή των εργοδοτών.

Διασφάλιση των εργασιακών σχέσεων και δικαιωμάτων

Να καταργηθεί η ωρομίσθια. Να συσταθούν νέες οργανικές θέσεις για κάθε αναγκαίο εκπαιδευτικό έργο στα σχολεία και να καλυφθούν με μαζικούς μόνιμους διορισμούς. Άμεση απόσυρση της εγκυκλίου της 20^{ης} Ιουλίου 2007, που αυξάνει το ωράριο και καταστρατηγεί τα εργασιακά δικαιώματα των Νηπιαγωγών. **Θεσμοθέτηση διδακτικού ωραρίου Νηπιαγωγών στα πλαίσια ενιαίου ωραρίου των εκπαιδευτικών της Γενικής εκπαίδευσης. Να μειωθεί το διδακτικό ωράριο όλων των εκπαιδευτικών Π.Ε. στα επίπεδα της Β/θμιας.**

Όχι στη συνταγματική αναθεώρηση που καταργεί τη μονιμότητα, ακυρώνει τη δυνατότητα δικαστικών-μισθολογικών διεκδικήσεων και προωθεί τα ιδιωτικά Α.Ε.Ι.

Παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία στο σχολείο

Ενίσχυση του αποφασιστικού ρόλου του συλλόγου διδασκόντων. Κατάργηση του Καθηκοντολογίου. Όχι στην αξιολόγηση-χειραγώγηση και την αξιολόγηση-κατηγοριοποίηση των σχολείων. Κατάργηση του θεσμικού πλαισίου της αξιολόγησης-χειραγώγησης. Αναλυτικά προγράμματα και βιβλία που να προωθούν την ολόπλευρη γνώση, την κριτική σκέψη και να υπηρετούν τις μορφωτικές ανάγκες όλων των μαθητών ενάντια στην εντατικοποίηση και την αύξηση της ύλης, στον κατακερματισμό της γνώσης, την αποθώωση της πληροφορίας, την ένταση της απόρριψης και της ταξικότητας και το αντιδραστικό ιδεολογικό περιεχόμενο. Ενώπιον στους εξατομικευμένους φακέλους που κατατάσσουν, κατηγοριοποιούν και απορρίπτουν τους μαθητές μας, ενάντια στην επαναφορά των εξετάσεων σε Ε' και Στ' Δημοτικού. Διδακτική στήριξη στους αλλόγλωσσους μαθητές μας. Όχι στην εικονική-αποσπασματική «επιμόρφωση». Ουσιαστική επιμόρφωση με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα και χωρίς εξετάσεις, με βάση τις κοινωνικές, μορφωτικές και πολιτισμικές ανάγκες των εκπαιδευτικών και του δημόσιου σχολείου. Κατάργηση της υπουργικής απόφασης για την υποχρεωτικότητα της ευέλικτης ζώνης. Στήριξη των Συλλόγων Διδασκόντων ενάντια στην εφαρμογή της. Όχι στο διοικητικό αυταρχισμό, το νεοεπιθεωρητισμό και το σκοταδισμό.

Β. Αγωνιστικό Πλαίσιο

Με βάση αυτό το διεκδικητικό πλαίσιο, ξεδιπλώνουμε **ένα αγωνιστικό σχέδιο στην περίοδο Σεπτέμβρη - Οκτώβρη, για την προβολή και διεκδίκηση των αναγκών και των δικαιωμάτων της δημόσιας εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών.**

Σε συντονισμό με το εκπαιδευτικό κίνημα, αλλά και τους εργαζόμενους, επιδιώκουμε την ανάπτυξη ενός κινήματος και μιας πλατιάς καμπάνιας ενάντια **στη φτώχεια, τη λιτότητα, και την ακρίβεια που** θα συνδυάζεται με την αντίσταση στις αντιεκπαιδευτικές αναδιαρθρώσεις, και το νέο εργασιακό μεσαίωνα. Θα υπερασπίζεται τη διεύρυνση της ενιαίας δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης, θα προβάλλει και θα συγκροτεί ένα μορφωτικού ρεύματος αντίπαλο στην ιδεολογική επίθεση του σχολείου - επιχείρησης, αλλά και το σκοταδισμό.

Το αγωνιστικό σχέδιο περιλαμβάνει:

1. Κάλεσμα προς τους συλλόγους εκπαιδευτικών Π.Ε και τους συλλόγους γονέων για μαζική δράση κατά των φαινομένων εγκατάλειψης του δημόσιου σχολείου ως συνέπεια της **υποχρηματοδότησης**: Καμπάνια για το οξυμμένο πρόβλημα της σχολικής στέγης. Καταγγελίες στις ΔΕΠ για τη μείωση των λειτουργικών κονδυλίων. Συνεντεύξεις τύπου, παραστάσεις, καταγγελίες στις Διευθύνσεις και τις Περιφέρειες, κινητοποιήσεις, σε κεντρικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.

2. Ανυποχώρητο αγώνα μαζί με τους γονείς για τα ζητήματα του **δημόσιου νηπιαγωγείου**, ενάντια στην ιδιωτικοποίηση και την εκχώρησή του στους Δήμους, τον αποκλεισμό των παιδιών, για τη διεκδίκηση άμεσων λύσεων στα ζητήματα της σχολικής στέγης και τη ριζική εναντίωση της αύξησης του ωραρίου των νηπιαγωγών. Οργανώνουμε την πάλη για τα νηπιαγωγεία με:

- **Συνεχείς στάσεις εργασίας**, ανυποχώρητη διεκδίκηση ενάντια στο νέο ωράριο, με συλλογική κάλυψη από τις αποφάσεις της ΔΟΕ και των πρωτοβάθμιων συλλόγων, και απεργιακή δράση.

- **Αποφασιστική υπεράσπιση** του δικαιώματος όλων των παιδιών 4-6 χρόνων στη δημόσια και δωρεάν προσχολική αγωγή. Σε αυτήν την κατεύθυνση προχωράμε σε έκδοση επιστολής προς τους γονείς των νηπίων επιδιώκοντας τη συγκρότηση επιτροπών αγώνα για την κοινή πάλη για τα ζητήματα της προσχολικής αγωγής, την εξασφάλιση

των απαραίτητων χώρων και του απαραίτητου εκπαιδευτικού προσωπικού.

- **Διοργανώνουμε πανεκπαιδευτική δράση στις 23/9**, καλώντας όλους τους εκπαιδευτικούς, τους γονείς και τους εργαζόμενους για τα ζητήματα της Δίχρονης Υποχρεωτικής, δωρεάν Προσχολικής Αγωγής, για την ένταξη όλων των νηπίων και προνηπίων σε δημόσια νηπιαγωγεία, ενάντια στην ιδιωτικοποίηση και την υπαγωγή του Νηπιαγωγείου στους Δήμους και τους ιδιώτες, για την κατοχύρωση του νηπιαγωγείου χωρίς τη μετάλλαξη του σε baby parking, και τη μετατροπή του σε Α' Δημοτικού, για τη μαζική διεκδίκηση της μείωσης ωραρίου σε όλους τους εργαζόμενους γονείς με παιδιά έως 10 ετών, για την κατοχύρωση του εργασιακού ωραρίου των νηπιαγωγών με άμεση εξίσωση με την υπόλοιπη εκπαίδευση, για το μαζικό **διορισμό 2500 επιπλέον μόνιμων διορισμών τώρα και την άμεση ίδρυση 1000 νέων Δημόσιων Νηπιαγωγείων.**

3. **Ανάδειξη, προβολή και αποφασιστική υπεράσπιση της χάρτας εργασιακών δικαιωμάτων** των εκπαιδευτικών (κενά -ωράρια - υπερωρίες - συμπτώξεις - αυθαίρετες μετακινήσεις), μέσα από την επαναβεβαίωση, επικαιροποίηση και εμπλουτισμό των συλλογικών αποφάσεων αντίστασης και κάλυψης όλων των συναδέλφων, με στόχο την αποφασιστική μάχη ενάντια στην καταστρατήγηση των εργασιακών δικαιωμάτων και το διοικητικό αυταρχισμό. Καμία υποχρεωτική υπερωρία, καμία διοικητική αυθαιρεσία. Καταγγελία όλων των στελεχών της εκπαίδευσης που κινούνται ενάντια στα κατοχυρωμένα εργασιακά δικαιώματα, ελαστικοποιώντας τις εργασιακές μας κατακτήσεις.

4. **Δράση** για τα ζητήματα των ελαστικών εργασιακών σχέσεων και της **ωρομίσθιας**, με πρώτιστο στόχο την ενήμερωση και συσπείρωση των ωρομισθίων συναδέλφων μας στους πρωτοβάθμιους συλλόγους, ώστε κάτω από τη δική τους αποφασιστική αγωνιστική παρουσία και στα πλαίσια της συνολικής αντιπαράθεσης του εκπαιδευτικού κινήματος με την κυβερνητική πολιτική να αποσπάσουμε νίκες γύρω από τους όρους εργασίας τους (με διπλασιασμό της αποζημίωσης και άμεση καταβολή των δεδουλευμένων), στη στόχευση για νέα συλλογική σύμβαση με κατάργηση της ωρομίσθιας και σταθερή, μόνιμη εργασία για όλους.

5. **Τολμηρή παρέμβαση του κινήματος** με μια ριζοσπαστική, κοινωνική, παιδαγωγική και μορφωτική αντίληψη απέναντι στην ιδεολογία της **αναδιάρθρωσης στην εκπαίδευση** καθώς και την **διασύνδεση του σχολείου με**

τις αξίες της αγοράς, της επιχειρηματικότητας και της «ατομικής ικανότητας», που αποσυνδέει το σχολείο από τις κοινωνικές και ταξικές παραμέτρους καθορισμού του. Αναλαμβάνουμε σε συνεργασία με τους συλλόγους, μορφωτικές και κοινωνικές δράσεις, με καμπάνια ενημέρωσης για την υποχρηματοδότηση και τις επιπτώσεις της, την αξιολόγηση -κατηγοριοποίηση σχολείων μαθητών εκπαιδευτικών, την ιδιωτικοποίηση- εμπορευματοποίηση της εκπαίδευσης, τις προτάσεις του ΕΣΥΠ, τα σχέδια για συρρίκνωση της πρωτοβάθμιας βασικής εκπαίδευσης, και τη μετατροπή του νηπιαγωγείου σε Α' Δημοτικού. Προχωράμε σε μια τολμηρή και οργανωμένη παρέμβαση του κινήματος απέναντι στα νεοσυντηρητικά, και σκοταδιστικά φαινόμενα που συναντάμε καθημερινά στη δουλειά μας. Αξιοποιούμε τα σεμινάρια για βιβλία, ερωτηματολόγια, Ευέλικτη Ζώνη, κλπ. σε ανοιχτό βήμα καταγγελίας της κυβερνητικής πολιτικής και διατύπωσης από το εκπαιδευτικό κίνημα μιας διαφορετικής αντίληψης από την οπτική γωνία των εκπαιδευτικών αναγκών των μαθητών. Δίνουμε μάχη στην κοινωνία για την αποκάλυψη και καταγγελία όποιας προσπάθειας της κυβέρνησης για συνδιαχειριστικό διάλογο που θα προωθεί τις αναδιарθρωτικές λογικές.

6. Ξεδίπλωμα -για όλα τα παραπάνω- αλλά και για το σύνολο των ζητημάτων στην εκπαίδευση και στην εργασία- μιας μεγάλης καμπάνιας ενημέρωσης των γονέων και της κοινωνίας, όπως στην περίοδο της μεγάλης απεργίας, με γράμμα, αφίσες στις γειτονιές, πανό, συγκεντρώσεις που θα καταλήγουν σε κοινές αγωνιστικές πρωτοβουλίες. Εργαλείο για έναν τέτοιο αγωνιστικό συντονισμό του κόσμου της ζωντανής εργασίας, αποτελεί η **συνάντηση των πρωτοβάθμιων εργατικών και εκπαιδευτικών σωματείων σε κάθε περιοχή. Στην ίδια κατεύθυνση, και μπροστά στα κοινά ζητήματα που ανοίγει η επίθεση της κυβέρνησης (μισθολόγιο- λιτότητα, ασφαλιστικό, δημόσια εκπαίδευση) η **ΔΟΕ αναλαμβάνει πρωτοβουλία, καλώντας σε σύσκεψη τις Ομοσπονδίες του Δημοσίου, για το διακλαδικό αγωνιστικό συντονισμό την επόμενη περίοδο**.**

7. Πανεκπαιδευτικό σχεδιασμό της δράσης μας και στήσιμο του **πανεκπαιδευτικού μετώπου** με τους εκπαιδευτικούς των τριών βαθμίδων και το φοιτητικό κίνημα. Είναι φανερό πως μια τέτοια δύναμη πυρός **προέχει στο σχεδιασμό μας**, γιατί μπορεί να δώσει μια συντριπτική απάντηση στην κυβερνητική επίθεση στην κατεύθυνση της υπεράσπισης της δημόσιας εκπαίδευσης, και των μορφωτι-

κών δικαιωμάτων της νεολαίας. Στα πλαίσια αυτά η **ΔΟΕ καλεί σε σύσκεψη την ΟΛΜΕ, την ΠΟΣΔΕΠ και τους φοιτητικούς συλλόγους για το συντονισμό της δράσης μας**, αξιοποιώντας τη διακηρυγμένη ανάγκη από όλους τους χώρους της εκπαίδευσης για κοινούς απεργιακούς αγώνες διάρκειας την επόμενη περίοδο.

8. Συγκρότηση Απεργιακών Ταμείων στους Συλλόγους και στη Δ.Ο.Ε..

9. Σύγκληση έκτακτων Γ.Σ. και μαζικών συγκεντρώσεων μέχρι τις αρχές Οκτώβρη με στόχο την οργάνωση της δράσης, τη συγκρότηση δικτύων ενημέρωσης σε κάθε σύλλογο και σχολείο και την προώθηση όλων των δράσεων που προτείνονται, με στόχο να γίνει αυτό υπόθεση όλων των εκπαιδευτικών της βάσης.

10. Πρόταση προς όλες τις εκπαιδευτικές ομοσπονδίες, τους φοιτητικούς Συλλόγους και τους γονείς για την κήρυξη Μεγάλης Πανελλαδικής πανεκπαιδευτικής κινητοποίησης στις 22 του Οκτώβρη με πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο στην Αθήνα (13.00, Προπύλαια) και 24ωρη απεργία, ως καρπό της προώθησης της δράσης μας, για όλα τα παραπάνω ζητήματα, ως πρώτη μαζική απάντηση του κινήματος στα οξυμμένα προβλήματα και με στόχο τη συσπείρωση δυνάμεων για την προώθηση ενός συνολικού απεργιακού σχεδίου, που δεν θα έχει τη λογική των αποσπασματικών 24ωρων «βημάτων», αλλά θα προετοιμάζει τους όρους για να συγκροτηθεί το Μέτωπο Παιδείας - Εργασίας που θα στηρίζεται στη βάση των εργαζομένων και θα επιδιώκει τη σύγκρουση και ανατροπή της αντιλαϊκής και αντιεκπαιδευτικής πολιτικής. Σ' αυτή την κατεύθυνση προτείνουμε και προετοιμάζουμε τη συνολικοποίηση της αντιπαράθεσης με σύγκληση νέου κύκλου Γ.Σ. από τις 24 Οκτώβρη έως ης 10 Νοέμβρη για την πρόταση εκδήλωσης απεργιακού αγώνα διάρκειας με επαναλαμβανόμενες μορφές, που θα συνοδεύεται από πανελλαδικά συλλαλητήρια, μαζικές δράσεις, με τον καλύτερο δυνατό συντονισμό με τους χώρους της εκπαίδευσης και άλλους αγωνιζόμενους κλάδους. Αν η κυβέρνηση αιφνιδιάσει με κρίσιμα μέτρα νωρίτερα (π.χ. μισθολόγιο, ασφαλιστικό, αξιολόγηση) αναπροσαρμόζουμε χρονικά το αγωνιστικό σχέδιο για να απαντήσουμε άμεσα.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος
Μπράτης Δημήτρης

Ο Γεν. Γραμματέας
Μαντάς Κομνηνός

Κείμενο πολιτικής καταδίκης της ΕΔΕ κατά των 4 πολιτικά διωκόμενων συναδέλφων του ΙΙου Δ.Σ. Αχαρνών

Αθήνα 25/6/2008

Οι αντιπρόσωποι της 77ης ΓΣ του κλάδου λαμβάνοντας υπόψη μας:

- Την απόφαση της ΕΔΕ για τους 4 συναδέλφους
- Την αταλάντευτη θέση του συνδικαλιστικού κινήματος, όπως αυτή εκφράστηκε με αλληπάλληλες παραστάσεις διαμαρτυρίας της ΔΟΕ, των συλλόγων Αν. Αττικής και του λεκανοπεδίου, έγγραφα, θέσεις ΔΣ και ΓΣ.
- Την υποκριτική, απαξιοτική και αλαζονική συμπεριφορά της Διοίκησης και του Υπουργείου Παιδείας.

Διαπιστώνουμε

• **Η Δίωξη είναι πολιτική**, και προέκυψε κατ' εντολή του ΥΠΕΠΘ. Αποτελεί προσπάθεια χτυπήματος και φρονηματισμού των απεργών συναδέλφων στο ΙΙ° Δ.Σ. Αχαρνών αλλά και ευρύτερου παραδειγματισμού των εκπαιδευτικών. Αποτελεί κραυγαλέο παράδειγμα του αυξανόμενου κύματος διώξεων, ΕΔΕ και αυταρχισμού που ακολουθεί το ΥΠΕΠΘ στα σχολεία. Αποτελεί συνέχεια της κυβερνητικής επίθεσης καταστολής (ΜΑΤ, δίκες κλπ.) ευρύτερα στο νεολαϊστικό και εργατικό κίνημα (φοιτητές, απεργοί ΔΕΗ - ΟΤΑ κλπ.).

• **Η διοίκηση** - πρώην Διευθυντής ΠΕ Αν. Αττικής και νυν Β' Αθήνας, Διευθυντής Π.Ε. Ανατολικής Αττικής, Προϊστάμενοι Ι° - 2° Γραφείου ΠΕ Αν. Αττικής είναι απολύτως υπεύθυνοι για

την κατασκευή και διεξαγωγή της ΕΔΕ και την επιβολή ποινών. Ενήργησαν σε ανοιχτή γραμμή με το ΥΠΕΠΘ ως πρόθυμοι υλοποιητές των αυταρχικών μεθοδεύσεων τοποθετώντας έτσι τον εαυτό τους στην απέναντι όχθη με το μαχόμενο κόσμο της εργασίας.

Καταδικάζουμε:

- Την πολιτική του αυταρχισμού και των διώξεων από το ΥΠΕΠΘ και την Κυβέρνηση.
- Τους διοικούντες που συνέβαλαν στην ΕΔΕ.

Απαιτούμε:

- Την άμεση ανάκληση των ποινών και την πλήρη αποκατάσταση των συναδέλφων.

Στηρίζουμε:

- με όλες τις δυνάμεις τους συναδέλφους συνδικαλιστικά και τους καλύπτουμε σε νομικό και οικονομικό επίπεδο.

Διαμηνύουμε σε κάθε κατεύθυνση ότι θα συνεχίσουμε ανυποχώρητα τους αγώνες για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων μας

Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΕ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ

Από τη Δ.Ο.Ε.

Αθήνα 25/6/2008

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. εκφράζει την αλληλεγγύη του και καταγγέλλει την απόλυση της εργαζόμενης Κωνσταντοπούλου Φωτεινής στις 31-3-2008 από τη φαρμοκοβιομηχανία DEMO, καθώς και άλλης μιας εργαζόμενης που της συμπαραστάθηκε.

Η απόλυση έγινε λίγες μέρες μετά τις απεργίες για το ασφαλιστικό, καθώς και μετά από παρεμβάσεις στην επιθεώρηση εργασίας για να πάρουν όλοι οι εργαζόμενοι το μεροκάματο του χιονιού που νόμιμα, δικαιούνται και η εταιρεία αρνιόταν να το δώσει.

Θεωρούμε ότι οι απολύσεις είναι πράξη εκδικητική από την μεριά της εταιρείας και παραβιάζουν κάθε έννοια εργατικής νομοθεσίας.

Απαιτούμε:

- την επαναπρόσληψη των εργαζομένων τώρα
- να σταματήσει η αυθαιρεσία και η τρομοκρατία

Από τη Δ.Ο.Ε.

Ψήφισμα για τα επεισόδια της Λευκίμμης

Αθήνα 27/6/2008

Καταδικάζουμε με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο την επίθεση ωμής βίας, που είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο της Μαρίας Κουλούρη στη Λευκίμμη Κέρκυρας.

Καταδικάζουμε την προσπάθεια εκφοβισμού και συλλήψεων που εκδηλώθηκε από τις αστυνομικές δυνάμεις σε βάρος των κατοίκων της περιοχής που αντιστάθηκαν, στη δημιουργία ΧΥΤΑ παρά τις δικές τους αντιρρήσεις, ως συνέχεια και συνέπεια της αντιλαϊκής πολιτικής του κεφαλαίου που υλοποιούν οι κυβερνήσεις και στη χώρα μας.

Καταγγέλλουμε τους φυσικούς και ηθικούς αυτουργούς αυτής της επίθεσης που προφανώς είναι ενταγμένη σε ένα γενικότερο κυβερνητικό σχεδιασμό με απώτερο στόχο να πλήξει τις αντιστάσεις και τις διεκδικήσεις των κοινωνικών αγώνων.

Το σκηνικό της απρόκλητης βίας που εξελίσσεται στην Λευκίμμη παραπέμπει σε εποχές αστυνομοκρατίας και ποινικοποίησης των κοινωνικών αγώνων. Κι όλα αυτά σε μια περίοδο που η κοινωνική δυ-

σαρέσκεια οξύνεται και οι κοινωνικοί αγώνες κλιμακώνονται αμφισβητώντας όλο και περισσότερο τις κυβερνητικές επιλογές. Η απάντηση στα αιτήματα κοινωνικών ομάδων από την πλευρά του κράτους δε μπορεί να είναι η βία και η καταστολή.

Η μόνη απάντηση των πολιτών πρέπει να είναι η κλιμάκωση της δράσης και της συμβολής όλων των εργαζομένων στην ένταση των λαϊκών διεκδικήσεων.

Καλούμε κάθε κοινωνική συλλογικότητα, κάθε εργαζόμενο να στηρίξει τον αγώνα των κατοίκων της Λευκίμμης για μια καλύτερη ζωή.

Ο πολιτικός - αστυνομικός τραμπουκισμός απέναντι στα κοινωνικά κινήματα που διεκδικούν το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης σε μεγάλα κοινωνικά θέματα όπως είναι ο ΧΥΤΑ πρέπει να μας βρει όλους απέναντι. Απαιτούμε την άμεση απομάκρυνση των δυνάμεων καταστολής και το σεβασμό στη θέληση των κατοίκων να μη γίνει ο ΧΥΤΑ στην περιοχή τους.

Από τη Δ.Ο.Ε.

2χρονη Υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή Δημόσια, δωρεάν για όλα τα παιδιά

60.000 νήπια εκτός δημόσιου Νηπιαγωγείου, ακατάλληλα κτίρια, εργασι-
ακός μεσαίωνα, υποχρηματοδότηση, υπαγωγή σε δήμους,
ιδιωτικοποίηση, σχολειοποίηση, 60.000 νήπια εκτός δημόσιου
Νηπιαγωγείου, ακατάλληλα κτίρια, εργασι-
ακός μεσαίωνα, υποχρηματοδότηση, υπαγωγή σε δήμους,
ιδιωτικοποίηση, σχολειοποίηση, 60.000
νήπια εκτός δημόσιου Νηπιαγωγείου, ακατάλληλα κτίρια, εργασι-
ακός μεσαίωνα, υποχρηματοδότηση, υπαγωγή σε δήμους,
ιδιωτικοποίηση, 60.000 νήπια εκτός δημόσιου Νηπιαγωγείου,
ακατάλληλα κτίρια, εργασι-
ακός μεσαίωνα, υποχρηματοδότηση, υπαγωγή σε δήμους,
ιδιωτικοποίηση, σχολειοποίηση

Όλα τα νήπια και προνήπια
σε ΔΗΜΟΣΙΑ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΑ

κανένα τμήμα πάνω από
15 παιδιά

1000 νέα νηπιαγωγεία

2000 μόνιμοι διορισμοί
νηπιαγωγών

Όχι στην υπαγωγή
στους ιδιώτες & στους δήμους

Τα νηπιαγωγεία
δεν είναι baby parking

Μείωση ωραρίου σε όλους
τους εργαζομένους γονείς
με παιδιά έως 10 ετών

Κατοχύρωση διδακτικού
ωραρίου νηπιαγωγών.
Εξίσωση με όλη την εκπαίδευση

5% του ΑΕΠ για την
Παιδεία

Όλοι στη
συγκέντρωση
στο

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Τρίτη
23

Σεπτέμβρη
το
στη 1 μεσημέρι

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

